

श्रीः ।

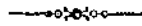
षड्भाषाचन्द्रिका

श्रीमल्लुक्ष्मीधरप्रणीता

राजनगरस्थशिक्षकशिक्षणालयस्य राजकीयसेवानिवृत्तेन
मुख्याधिकारिणा मुम्बापुरीस्थविश्वविद्यालयस्या-
कार्यवाहकयशस्करपारिषद्यपदं प्राप्तेन राव-
बहादुरेति मानपदोपेतेन बी. ए. इत्यु-
पाधिधारिणा त्रिवेदीत्युपाभिधेन
प्राणशंकरतनूजेन कमलाशंकरेण
संशोधिता

स्वनिर्मिताङ्गलभाषाभूमिकाटिप्पणीभ्यां च
समन्विता ।

सा च

मुम्बापुरीस्थराजकीयग्रन्थमालाधिकारिणा
शाके १८३७ वत्सरे १९१६ ख्रिस्ताब्दे
प्राकाश्यं नीता ।

प्रथमावृत्तिः ।

मूढ्यं सार्धं रूपकसप्तकम्.

(ग्रन्थस्यास्य विषये सर्वेऽधिकारा राजकीयग्रन्थशालाधिकारिणामेव)

नम्र सूचन

इस ग्रन्थ के अभ्यास का कार्य
पूर्ण होते ही नियत समयावधि में
शीघ्र वापस करने की कृपा करें.
जिससे अन्य वाचकगण इसका
१ उपयोग कर सकें.

षड्भाषाचन्द्रिकाया विषयानुक्रमणी ।

	PAGES.
Critical Notice of the Mss.	1- 2
Introduction	3-18
	पृष्ठानि
मङ्गलाचरणम्	१
कविचंशकीर्तनम्	२-३
भाषाविभागः	४-५
भाषाविनियोगः	५
शास्त्रोपोद्धातप्रक्रिया	६-११
संज्ञावतारः	११-१३
प्राकृतप्रक्रियाविभागः	१३-२४६
सन्धिप्रकरणम्	१३-२१
सुबन्तविभागः	२१-१८४
अजन्तपुंलिङ्गाः	२१-९७
अकारान्ताः	२१-८५
अकारान्तनामसर्वनामानि	२१-३०
अकारान्तेषु केषुचित् संयुक्तादेशवत्सु विशेषाः (द्वित्वविधिः)	३०-६१
इकारस्यादेशाः	६१-६४
उकारस्यादेशाः	६४-६६
ऋकारस्यादेशाः	६६-६८
एच आदेशाः	६८-७२
कवर्गस्यादेशाः	७२-७४
चवर्गादेशाः	७४
टवर्गादेशाः	७४-७५
तवर्गादेशाः	७५-७९
पवर्गादेशाः	७९-८०
यकरादिवर्णादेशाः	८०-८५
आकारान्ताः पुंलिङ्गाः	८५-८६
इकारान्ताः पुंलिङ्गाः	८६-८८
इकारान्तेषु विशेषाः	८८-९२

ईकारान्ताः पुंलिङ्गाः	९२
उकारान्ता ऊकारान्ताश्च पुंलिङ्गाः	९२-९५
ऋकारान्ताः पुंलिङ्गाः	९५-९६
ऐकारान्ता औकारान्ताश्च पुंलिङ्गाः	९६-९७
अजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः	९७-१०९
आकारान्ताः	९७-९९
आकारान्तेषु विशेषाः	९९-१०२
इकारान्ता विशेषाश्च	१०२-१०४
ईकारान्ताः	१०४-१०५
ईकारान्तेषु विशेषाः	१०५-१०७
उकारान्ता ऊकारान्ताश्च	१०७-१०८
ऋकारान्ताः	१०८-१०९
ऐकारान्ता औकारान्ताश्च	१०९
अजन्तनपुंसकलिङ्गाः	१०९-११५
आकारान्ताः	१०९-११०
अकारान्तेषु विशेषाः	११०-११४
आकारान्ता इकारान्ता उकारान्ता				
ऊकारान्ता ऋकारान्ता ऐकारान्ता	११४-११५
औकारान्ताश्च				
क्तप्रत्ययान्ते विशेषः	११५
हलन्ताः पुंलिङ्गाः	११५-१३०
हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः	१३०-१३५
हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः	१३५-१३६
युष्मच्छब्दः	१३७-१४०
अस्मच्छब्दः	१४०-१४३
अव्ययानि	१४४-१५१
अव्ययेषु केषुचिद्विशेषाः	१५१-१५६
तद्धितादेशाः	१५७-१६१
कतिचिद्विभक्त्यर्थाः	१६१-१६३
निपाताः	१६३-१८४
वरइत्तादयः	१६३-१६९
गोणादयः	१६९-१७२
गहिआदयः	१७२-१७५

पुआद्यादयः	१७५-१८४
तिङन्तप्रक्रिया	१८५-२४६
लकाररूपाणि	१८५-१९३
केषुचिद्भ्रातुषु विशेषा धात्वादेशाश्च	१९३-२२५
भावकर्मप्रक्रिया	२२५-२२९
भावकर्मणोर्धातूनामागमादेशाः	२२९-२३३
णिचि रूपनिर्णयः	२३३-२३६
कर्तरि-भावकर्मणोः	२३६-२३९
णिचि धात्वादेशाः । क्यजन्तक्यषन्तयोर्विशेषाः ।	२३९-२४६
शौरसेनीभाषाप्रक्रिया	२४६-२५२
अजन्ताः	२४६-२४८
हलन्ताः	२४८-२४९
अव्ययेषु विशेषाः	२४९-२५९
तिङन्ताः	२५१-२५२
मागधीभाषाप्रक्रिया	२५३-२५६
सुबन्तविभागः	२५३-२५९
तिङन्तप्रक्रिया	२५५-२५६
पैशाचीभाषाप्रक्रिया	२५७-२६१
सुबन्तविभागः	२५७-२६०
तिङन्तप्रक्रिया	२६०-२६१
चूलिकापैशाचीभाषाप्रक्रिया	२६२-२६३
अपभ्रंशभाषाप्रक्रिया	२६४-२८३
सुबन्तविभागः	२६४-२८६
अजन्ताः पुंलिङ्गाः	२६४-२७०
अजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः	२७०-२७१
अजन्ताः नपुंसकलिङ्गाः	२७१-२७२
हलन्ताः पुंलिङ्गाः	२७२-२७४
हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः	२७४-२७५
हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः	२७५-२७६
गुण्मदस्मच्छन्दौ	२७७-२७८
अव्ययेषु विशेषाः	२७८-२८२
तद्धितेषु विशेषाः	२८२-२८३
तिङन्तप्रक्रिया	२८४-२८६

Notes on the Shadhbhâshâchandrikâ... ..	287-392
1 Appendix containing Sûtras in an alphabetical order	1- 18
2 Appendix containing Sûtras in order	19- 56
3 Appendix containing an alphabetical list of Prâkṛita words occurring in the text with their equivalents in Sanskrit	57- 94
4 Appendix of Avyayas alphabetically arranged ...	95- 97
5 Appendix of Nipâtas alphabetically arranged ...	98-108
6 Appendix containing Paradigm of Forms	109-140
7 Appendix containing illustrations of the Apa- bhraîn's'a	141-181
8 Appendix containing variations in the Readings of a MS. designated V.	182-202
9 Appendix of Proper Names occurring in the text Alphabetically arranged	203
Addenda and Corrigenda	204-215

Critical Notice of the Manuscripts of Shadbhâshâchandrikâ.

The present edition of the Shadbhâshâchandrikâ is based upon the following manuscripts:—

1. A copy of a manuscript in the Government Oriental Mss. Library, Madras. It was kindly arranged for me by my friend P. Varadachâri, librarian. It consists of 92 pages with 32 lines on an average per page. It is in Telugu characters and was purchased at Tiruppattura, in the Salem district. The name of the owner is not known. It is a paper Ms. written on European paper. It is designated M.

2. A copy of another Ms. received from the same place. It is also in Telugu characters. It contains 128 pages with 25 lines on a page. It is written on foolscap paper. It is designated M₁.

3. A copy of a Ms. from Mysore, received through my friend A. Mahâdeva S'âstrî Esq., Curator, Oriental Mss. Library of Mysore. It is complete and correct and in Telugu characters. It is designated My.

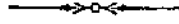
4. A copy of a Ms. received from Vizagpattam through my friend S. P. V. Raṅganâtha Swâmi of Ârsha press, editor of the 'Granthapradars'ani.' It is rather incorrect and in Granth characters. It is designated R.

5. A copy of a Ms. of the work, obtained from the Tanjore Palace Library. It consists of 111 leaves and has on an average 6 lines per page and 56 letters per line. It is in Telugu characters and is about 200 years old. It is a palm-leaf Ms. It bears No. 9982 in the Library. Another Ms. in the Library, No. 9983, is very old. No. 9982 is a copy of it. The Ms. is incomplete. It is designated T.

6. A printed edition of the same work in Telugu characters. It is printed in Mysore in 1886. It is designated P.

7. Besides the above, I secured a copy of a Ms. of Trivikrama's Vṛitti from Mysore through my friend A. Mahādeva S'āstrī, B. A. It is a complete Ms. giving Trivikrama's commentary on all the three Adhyāyas. This has become very useful to me in deciding correct readings in the text, in giving a complete list of the Sūtras in order, and in writing notes.

Introduction.

Shaḍbhâshâchandrikâ—It is a work on Prākṛita grammar and treats of six dialects—Mahârâshṭrî or Prākṛita, S'aurasenî, Mâgadhi, Pais'âchî, Chûlikâpais'âchî, and Apabhrañs'a. Most of them derive their names from the countries in which they were spoken. Mahârâshṭrî was spoken in the Mahârâshtra or the Deccan and is described by Daṇḍin as the best form of Prākṛita* in which excellent poetical works like the 'Setubandha' are composed; S'aurasenî was spoken in S'ûrasena or the region near Mathurâ; Mâgadhi was spoken in Magadha; and Pais'âchî in the Pis'âcha countries which are enumerated by Lakshmidhara in the text (*Vide* verses 29 and 30 p. 4). These countries include Nepal, Sindh, Kandhar, &c., in the north and Pâṇḍya or Madura in the south. Apabhrañs'a is described as a dialect of herdsmen and other low castes, not fit to be used by poets. Daṇḍin gives it also as a general name for all corrupt languages as contrasted with Saṃskṛita or the polished language. It is subdivided by Mârkaṇḍeya in his Prākṛitasarvasva into three principal kinds;† but Rudraṭa in his Kâvyâlankâra says that it has many divisions according to the countries in which it is spoken.‡

Vararuchi treats of four dialects—Mahârâshṭrî, Mâgadhi, Pais'âchî, and S'aurasenî. Chaṇḍa's Prākṛitalakshana is a very small work and disposes of Apabhrañs'a, Pais'âchikî, and Mâgadhiikâ by one Sûtra, each. Hemachandra's Prākṛita gram-

* महाराष्ट्रश्रयां भाषां प्रकृष्टं प्राकृतं विदुः ।

सागरः सूक्तिरत्नानां सेतुबन्धादि यन्मयम् ॥ काव्यादर्श, १. ३४.

† नागरो ब्राह्मणश्चोपनागरश्चेति ते त्रयः ।

अपभ्रंशः परे सूक्ष्मभेदत्वात् पृथङ् मताः ॥ प्राकृ० सर्व०, p. 3.

‡ प्राकृतसंस्कृतमागधपिशाचभाषाश्च सुरसेनी च ।

षष्ठोत्र भूरिभेदो देशविशेषादपभ्रंशः ॥ काव्यालं०, p. 13.

mar treats of the same six dialects that are treated of in the text, though he does not designate his work by six dialects. On a reference to Dr. Aufrecht's *Catalogus Catalogorum* three other works designated after six dialects are found:—*Shadhbâshâchandrikâ*, a work bearing exactly the same name, ascribed to *Bhâmakavi*, *Shadhbâshâmañjarî*, and *Shadhbâshâsubantâdars'a*. *Lakshmîdhara* mentions a work, named *Shadhbâshârûpamâlikâ* by *Durganâchârya*.* *Prof. S. R. Bhândârkar's* Report of a Second Tour in search of Sanskrit Manuscripts mentions a work, entitled *Shadhbâshâvichâra†* which is described as treating of Sanskrit and five dialects. *Prâkṛitachandrikâ* of *S'eshakṛishṇa* treats of five dialects, *Prâkṛita*, *S'aurasenî*, *Mâgadhi*, *Pais'âchika* and *Chûlikâpaisâchika.‡* The sixth dialect *Apabhrañs'a* is noticed, however; but it is not treated because it varies according to the countries where it is spoken and is not found in dramatical works and through fear of prolixity. §

None of the above works, however, treat of the *Prâchi*, the *Avantî*, and the *Bâhlikâ*, which, according to *Bharata*, form three of the seven divisions of dialects, and of *S'abari*, *Âbhîrî*, *Chândâlî*, &c., which are mentioned by him as sub-dialects. ¶ *Bharata* describes at length the kind of characters into whose mouths respective dialects and sub-dialects are to be placed in

* *Vide* p. 22 of the text.

† *Vide* p. 36 of the Report.

‡ These words are used as अकारान्त in the work. 'पैशाचिकेऽपि शो व्यः स्याद्राज्ञस्तु इत्य वा चिजः ॥' and 'चूलिकापैशाचिके तु रस्य लत्नं विभाषया ॥'

§ "अपभ्रंशस्तु यो भेदः षष्ठः सोत्रं न लक्ष्यते ।
देशभाषादितुल्यत्वात्ताटकादावदर्शनात् ॥
अनलन्तोपयोगाच्चातिप्रसङ्गभयादपि ॥" प्राक० चन्द्रि०.

¶ 'मागध्यवन्तिजा प्राच्या सुरसेन्यर्धमागधी ।
बाह्लीका दाक्षिणात्या च सप्त भाषाः प्रकीर्तिताः ॥ १७ ॥ ४८ ॥
शबराभीरचण्डालसचरद्रविडोद्रजाः ।
हीना वनेचराणां च विभाषा नाटके स्मृताः ॥ १७ ॥ ४९ ॥

नाट्यशास्त्र.

dramatic works.* Lakshmidhara also touches upon this subject (*Vide* p. 5 of the text). The Prākṛitasarvasva of Mārkaṇḍeya treats of most of these dialects. According to him there are five main divisions of dialects:—Mahārāshṭrī, S'aurasenī, Prāchyā, Āvantī, and Māgadhī. Ardhmāg'adhī is included into the Māgadhī and Bāhlikī into Āvantī. He treats of these five main divisions and also of S'ākārī, Chāṇḍālī, S'ābarī including Ābhirī and A'udhrī, Tākki, Nāgara and Upanāgara Apabhraṅs'a, and Pais'āchī in 15 *Pādas* of his work. The treatment of Prāchyā and other dialects not mentioned by Hemachandra and other grammarians shows, however, that there is not much distinction between them and principal Prākṛita dialects.

The Shaḍbhāshāchandrikā consists of Sūtras of Prākṛita grammar with a commentary on them. The Sūtras are ascribed by Lakshmidhara to Vālmiki.† It does not seem hard to decide conclusively whether the Sūtras belong to Vālmiki or some one else. Lakshmidhara does not entertain the least suspicion in his mind as to their authorship, but positively mentions Vālmiki as their author. This can be accounted for in either of two ways only. He must have either come across manuscripts of the Sūtras in which the name of Vālmiki as author was clearly expressed, or he must have learnt that the Sūtras were traditionally ascribed to Vālmiki, in which case, however, he could and ought to have said 'वाल्मीकिः किल सूत्रकृत्' instead of 'वाल्मीकिर्मूलसूत्रकृत्.' A manuscript of the Sūtras is noticed in a Descriptive Catalogue by Rāo Bahādur M. Raigāchāryā.‡ It contains two Adhyāyas only, begins on fol. 17 *a*

* मागधी तु नरेन्द्राणामन्तःपुरनिवासिनाम् ।
चेतानां राजपुत्राणां श्रेष्ठिनां चार्धमागधी ॥
प्राच्या विदूषकादीनां धूर्तानामप्यवन्तिजा ।
नायिकानां सखीनां च सूरसेनाविरोधिनी ॥ &c.

नाख्य० १७-५०-५१.

† *Vide* verse 15 p. 3 ('वाल्मीकिर्मूलसूत्रकृत्').

‡ *Vide* No. 1548, p. 1083 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Govt. Oriental MSS. Library, Madras, Vol. III. of 1906.

of the Ms. of Yohiprâptilakshanaṃ.* The Sûtras are the same as those commented upon by Trivikrama, Lakshmidhara, and Siṃharâja.† They are attributed to Vâlmiki, author of the Râmâyana. Since the opening verses embody a salutation to Vâlmiki, the verses cannot be taken to have been composed by Vâlmiki himself, and the concluding portion in which the Sûtras are attributed to Vâlmiki cannot be taken to be a decisive proof of the Sûtras being composed by the well-known Vâlmiki. ‡ But Lakshmidhara's positive statement as to the authorship of the Sûtras and the beginning and the end of the Ms. lend a strong support to the presumption that the Sûtras are traditionally believed to be the composition of a sage Vâlmiki.

* *Vide* No. 943, p. 680 of R. B. Raṅgâchârya's Catalogue Vol. II. of 1905.

† The beginning being as under:—

संज्ञा । सिद्धिलोकाच्च । अनुक्तमन्यशब्दानुशासनवत् ।
संज्ञा प्रत्याहारमयी वा । सुस्वादिरन्त्यहला ।

The end being:—कखेत्वाग्वासः । (The correct reading being काशे-
रवाद्वासः).

न्यसोणिमणुमौ । गृ(प्र)हेनिश्वारमेराइबलहरपग्गाहिपचुआः ॥

Vide No. 1548, p. 1083, of R. B. Raṅgâchârya's Catalogue, Vol. III. of 1906.

‡ Beginning:—

येन श्रीरामचरितमधिगम्य सुरर्षितः ।
श्रीमद्रामायणे प्रोक्ते तस्मै वाल्मीकये नमः ॥
येन निर्मलिता ना(गा)बभूव्भाषाकृतयो नृणाम् ।
विमलैः सूक्तकतकैस्तस्मै वाल्मीकये नमः ॥
स्वान्तस्य काव्येन गिरां च षण्णां सूत्रैर्नराणां कलुषं प्रपत्या ।
पराकरोचः प्रथमः कवीनां वाल्मीकिमेवं मुनिमानतोस्मि ॥

End:—इति श्रीवाल्मीकीयेषु सूत्रेषु द्वितीयस्याध्यायस्य पादश्चतुर्थः । अध्यायश्च
समाप्तः । प्राकृतव्याकरणशास्त्रमपि समाप्तम् ॥

गजोदये ऋष्टशके दशमे मासि विशके ।

अलिखद्देशिकाचार्य इदं शब्दानुशासनम् ॥

Vide pp. 1082-83 of R. B. Raṅgâchârya's Catalogue, Vol. III. of 1906.

As described above, the Sûtras are commented upon by Trivikrama, Lakshmîdhara, and Sinîharâja. Trivikrama maintains the order of the Sûtras in commenting upon them. His work is therefore like the Kâs'ikâvṛitti on the Ashtâdhyâyi of Pânini. The Prâkṛitarupâvatâra of Sinîharâja, edited by Dr. E. Hultsch, and the Shaḍbhâshâchandrikâ of Lakshmîdhara are both upon the lines of Bhaṭṭoji Dîkshita's Siddhântakaumudî on Pânini's Ashtâdhyâyi and follow the same order in the treatment of the dialects, taking them up in the order of the Mahârâshṭrî, the S'auraseni, the Mâgadhî, the Chûlikâ, the Chûlikâpaisâchikâ, and the Apabhraṁs'a, giving first declensional forms, then indeclinables, and finally conjugational forms. But the Prâkṛitarupâvatâra is very brief compared to the Shaḍbhâshâchandrikâ. It explains only 575 out of 1085 Sûtras and does not mention and explain the *Gaṇas* at all. The Shaḍbhâshâchandrikâ explains almost all the Sûtras,* gives a complete list of the *Gaṇas*, not omitting *Nîpâtas* in which even *Desya* words are included. As he says in his introductory verses, he has based his work on Trivikrama's Vṛitti and calls it a sort of commentary upon it.† He has consulted the works of Trivikrama, Hemachandra, and Bhâmaha and compresses in a short form in his work what is given in them all.‡ The Shaḍbhâshâchandrikâ is undoubtedly an exhaustive work on Prâkṛita grammar like Hemachandra's work.§ It gives a larger

* The Sûtras not commented upon (42 in number) are shown in an Appendix. Of these 5 are mentioned in the text, though not explained.

† *Vide* verse 16 p. 3.

‡ *Vide* verse 22 p. 4.

§ Another Prâkṛita grammar, Audâryachintârâtna of S'rutasâgara is said to be more extensive and explanatory than those of Hemachandra and Trivikrama. *Vide* p. 5 of 'Literary Wealth of India, Search for Prâkṛita manuscripts' (a Reprint from the Dawn Magazine) 1910, by S. P. V. Raṅganâthasvâmi of Vizagpattam. The Sûtras of S'rutasâgara, however, are in no way superior to those in the present text as will appear further on.

number of declensional and conjugational forms than Haima grammar and includes *Des'ya* words also. His treatment of the Apabhraṁs'a is full, though he does not, like Hemachandra, give verses from Apabhraṁs'a literature in illustration of the Sūtras.

The Sūtras are an improvement upon those of Hemachandra in as much as they are more concise on account of the use of the special *Samjñās* invented therein. A comparison of the Sūtras with those of Hemachandra as given in an Appendix will show that in some cases one Sūtra corresponds to two or three Sūtras of Hemachandra.* They are quoted by Kumāra-

* Hemachandra.	S'rutasāgara.	Sūtras from the text.
(1) अन्यव्यञ्जनस्य ॥ ८ । १ । ११ ॥ न श्रुदोः ॥ ८ । १ । १२ ॥	अश्रुदुदन्त्यव्यञ्जनस्य ॥ १ । ९ ॥	अन्त्यहलोश्रुदि ॥ १ । १ । २५ ॥
(2) क्षुधो हा ॥ १ । १७ ॥ ककुभो हः ॥ १ । २१ ॥	क्षुधो हा ॥ १ । १४ ॥ हः ककुभः ॥ १ । २८ ॥	हः क्षुल्ककुभि ॥ १ । १ । ३१ ॥
(3) लुप्तयवरशषसां शषसां दीर्घैः ॥ १ । ४३ ॥	दीर्घश्च शषसां लुप्तव्यं- शषसाम् ॥ १ । ३८ ॥	शोडस्यवरशोर्दिः ॥ १ । २ । ८ ॥
(4) ध्वनिविश्वचोरुः ॥ १ । ५२ ॥ ६ । गवये वः ॥ ५४ ॥	उर्ध्वनिविश्वचोः ॥ १ । ४७ ॥	उर्ध्वनिगवयविश्वचि वः ॥ १ । २ । १६ ॥
(5) द्विन्योरुत् ॥ १ । ९४ ॥ प्रवासीक्षौ ॥ १ । ९५ ॥	प्रवासीद्विदिनावुत् ॥ १ । ८० ॥	द्विनीक्षुप्रवासिषु ॥ १ । २ । ४९ ॥
(6) एत्पीयूषापीडविभीतक- कीटशेद्वेदे ॥ १ । १०५ ॥ नीडपीठे वा ॥ १ । १०६ ॥	विभीतकेट्टशापीड- पीयूषकीटशेषु ॥ १ । ८८ ॥ पीठनीडयोर्वा ॥ १ । ८९ ॥	एत्पीडनीडकीटशापीयूष- विभीतकेट्टशापीडे ॥ १ । २ । ५७ ॥
(7) इर्भुकुटौ ॥ १ । ११० ॥ गुरुषे रोः ॥ १ । १११ ॥	अुकुटिगुरुषयोरिः प्रथम- द्वितीययोः ॥ १ । ९३ ॥	रोर्भुकुटीगुरुषयोरित् ॥ १ । २ । ६० ॥
(8) उपरी ॥ १ । १०८ ॥ गुरौ के वा ॥ १ । १०९ ॥	उपरौ वा ॥ १ । ९१ ॥ गुरुके च ॥ १ । ९२ ॥	त्वदुत् उपरिगुरुके ॥ १ । २ । ५८ ॥

svâmin, son of Mallinâtha in his Ratnâpana.* Mr. Bhattanâtha Swâmin states in his paper on Trivikrama that the Sûtras are quoted by Kâṭṭayavema in his commentary on Abhijñâna-sâkuntala; but most of those quoted are from Hemachandra's work and some from the grammar of Vararuchi whom he names in some places.†

Mr. Bhattanâtha Swâmin in his paper mentioned above arrives at a decisive conclusion that the Sûtras commented upon by Lakshmidhara, Simharâja, and Trivikrama are not the production of Vâlmiki, but that of Trivikrama himself. His conclusion is based upon the following grounds. I shall give my views on each of them and show how weak it is:—

* The following Sûtras are quoted there:—

अजेर्विद्वन्ः *Vide* p. 8 of my edition of the
Pratâparudriya (Bom. S. S.)

जाणमुणो जः	<i>Vide</i> p. 31,	”
दिहौ मिथः से	<i>Vide</i> p. 72 and p. 257,	”
त्वोद्वापोताः	<i>Vide</i> p. 84,	”
न वाव्ययोत्खातादौ	<i>Vide</i> p. 85,	”
वा सख्या मामि हला हले	<i>Vide</i> p. 86,	”
मिवपिविविविवव्व इवार्धे	<i>Vide</i> p. 86,	”
मइ मम मह मञ्ज डसौ	<i>Vide</i> p. 95,	”
शस्येत्	<i>Vide</i> p. 241,	”
पृष्ठेनुत्तरपदे	<i>Vide</i> p. 257,	”

† “ह्रस्वः संयोगे” (१८४); “द्ययर्था जः” (२२४); “सर्वत्र लवरात्मन्त्रे” (२७९); “कगचजतदपयवां प्रायो लुक्” (११७७); “अनादौ शेषादेशयोद्धित्वम्” (२८९); “न वा योऽथ्यः” (४२६६); “मिमोमैक्षिहोष्ठा वा” (३१४७); “तो दोनादौ सौरसेन्यामयुक्तस्य” (४२६०) occurring on p. 7 of the Com., N. S. Press edition of 1883, are all from Hemachandra's work. ‘द्ययर्था जः’ is the only Sûtra occurring in the Vâlmiki Sûtras also, *Vide* p. 35 of the text. Similarly, those on pp. 9, 10, 11, 27, 35, 36, 38, 97, 123, 125.

“तदनुत्तेतुम्हत्तुहत्तुवतुम्—इत्यादिसूत्रेण डसि तुमतुञ्जतुम्हा इति । वररुचिसूत्रं च” p. 47; “आच्छाक्षेपे” इति मागध्यां वररुचिसूत्रेण संबुद्धावाकारादेशः p. 97. ‘तदनुत्तेतुम्हत्तुहत्तुवतुम्’ is Hemachandra's Sûtra ३९९. Vararuchi's Sûtra is ‘डसि तुमतुहत्तुञ्जतुम्हाः’ ६३१.

In Trivikrama's Vṛitti on the Sūtras, which is designated Trivikramadevavirachita-Prākṛita Vyākaraṇa-Vṛitti, the following three verses occur and these are taken by Mr. Bhaṭṭanātha Swāmin as a decisive proof that the Sūtras are composed by Trivikrama himself:—

- (1) प्रकृतेः संस्कृतात् साध्यमानात् सिद्धाच्च यद् भवेत् ।
प्राकृतस्यास्य लक्ष्यानुरोधि लक्ष्म प्रचक्ष्महे ॥
- (2) प्राकृतपदार्थसार्थप्राप्त्यै निजसूत्रमार्गमनुजिगमिषताम् ।
वृत्तिर्यथार्थसिद्धौ त्रिविक्रमेणागमक्रमात् क्रियते ॥

The third verse after the end of the work in the words 'संपूर्णमिदं प्राकृतव्याकरणम्' is as under:—

- (3) सप्रत्ययप्रकृतिसिद्धमदीर्घसूत्रसत्कारकं बहुविधक्रियमासदेश्यम् ।
शब्दानुशासनमिदं प्रगुणप्रयोगं त्रैविक्रमं जपत मन्त्रमिदार्थसिद्धौ ॥

I shall translate each of these three and show what is in my opinion meant thereby. The first means:—

(1) We shall explain the characteristics, consistent with what is defined or explained in the Sūtras (consistent with what is given in the Sūtras), of those Prākṛita words which are derived from their original Sanskrit words whether in a formed (ready) or formative stage.

Mr. Bhaṭṭanātha Swāmin remarks on this verse—"Trivikrama says that he is composing the Sūtras himself in the verse 'देश्यमार्थं च' &c.* Here प्रचक्ष्महे shows that Trivikrama is the author."

Now the word प्रचक्ष्महे does not occur in the verse देश्यमार्थं च &c. which is as under:—

देश्यमार्थं च रूढत्वात् स्वतन्त्रत्वाच्च भूयसाम् ।
लक्षणं वक्ष्यते तस्य संप्रदायोपबोधकैः ॥

Nor does the above verse (1) प्रकृतेः in which the word प्रचक्ष्महे occurs show that Trivikrama is the author of the Sūtras.

* Vide M. Bhaṭṭanātha Swāmin's paper on Trivikrama and his followers in the Indian Antiquary, Vol. XI., pp. 219 and after (August issue of 1911).

He says he gives characteristics of Prākṛita words in consonance with the Sūtras relating to them. This evidently means that he is the author of the *Vṛitti* as stated in the verse (2) प्राकृत-पदार्थ° which follows it and also in the verse

तद्भवतस्समदेश्यप्राकृतरूपाणि पश्यतां विदुषाम् ।
दर्शणतयेदमवन्तौ वृत्तिस्त्रैविक्रमी जयति ॥

which comes after verse (2) in the Prākṛitavyākaraṇavṛitti of Trivikrama.

(2) The second verse प्राकृतपदार्थसार्थप्राह्यै° means:—

For the correct (proper) success of those who wish to follow the road of their own Sūtras (Jain works on moral, social, and religious duties composed by Gautama Gaṇadhara and others), a commentary is composed by Trivikrama in the order of traditional Sūtras in order that they may acquire a company consisting of the sense of Prākṛita words.

A few words in this verse need further explanation. In the Jain literature certain works are called Sūtras. They deal with religious and worldly subjects and are in the Prākṛita language. निजसूत्र thus means the Jain Sūtras. To the Jains like Trivikrama they are their own Sūtras. आगमक्रम means परंपराप्राप्तसूत्रक्रम, order of the Sūtras which are handed down by tradition. Trivikrama takes up the Sūtras in their serial order while explaining them. He does not know who the author of the Sūtras is, but he considers them to be very old, handed down by tradition. In following a way a man requires company (सार्थ) and the sense of Prākṛita words is represented as this company, and in order that you may comprehend the proper sense of Prākṛita terms, Trivikrama composes this commentary. An introductory verse which precedes verses (1) and (2) has also the word सूत्र used in the same sense, viz. Jain works on religious and other subjects written in Prākṛita. It is as under:—

अनल्पार्थस्सुखोच्चारशब्दस्साहित्यजीवितम् ।
वचः प्राकृतमेवेति मतं सूत्रानुवर्तिनाम् ॥

This clearly means that the opinion of those who are the followers of the Sûtras (Jain works) is that the very life of literature is a word full of much sense and capable of being pronounced with ease and Prākṛita is the form of speech. In short, according to the followers of the Sûtras, the Sûtra form is the best form of literature and Prākṛita is the best language for them. Thus the argument that the use of the word निज in verse (2) is a conclusive proof of the Sûtras having been composed by Trivikrama falls to the ground. Nor is it necessary to take the word निज in the Tamil sense of 'proper', 'real', or 'true' as Dr. E. Hultzsch suggests in his Preface to the Prākṛitarûpavatâra.*

(3) The third verse सप्रत्यय° glorifies the S'abdânus'āsana composed by Trivikrama. S'abdânus'āsana simply means grammar—शब्दा अनुशिष्यन्त अत्रेति. Trivikrama calls his commentary on the Sûtras by this name; just as the Bhāshyakāra Patañjali begins his exhaustive commentary by the words 'अथ शब्दानुशासनम्.' The words सप्रत्यय° are no doubt complimentary to himself, and अदीर्घसूत्र is complimentary in so far as he has selected for his commentary a work in which the Sûtras are small. It cannot prove that the Sûtras are Trivikrama's own composition. The concluding verse

वक्तारस्सन्तु सर्वेपि स्वाभिप्रायप्रकाशने ।
स्वपराशयसंवादि कथास्वेकस्त्रिविक्रमः ॥

contrasts Trivikrama with other authors. The sense is that all speakers can easily express their own ideas; but Trivikrama alone is clever in expressing others' ideas faithfully. Here, the second half of the couplet would be without any purport if Trivikrama be the author of the Sûtras.

If the Sûtras were Trivikrama's own composition, at the end of the Pādas or the Adhyāyas, we would have found words like स्वोपज्ञप्राकृतव्याकरणसूत्रवृत्तौ or words like त्रिविक्रमविरचिते प्राकृत-

* Vide p. V. of Siṃharāja's Prākṛitarûpavatâra, edited by Dr. E. Hultzsch.

व्याकरणसूत्रे स्वोपज्ञवृत्तिनि as in S'rutasâgara's Audâryachintâmani (°श्रीश्रुतसागरविरचिते औदार्यचिन्तामणिनाम्नि स्वोपज्ञवृत्तिनि प्राकृतव्याकरणे). But the words at the end are

‘इति श्रीमदहर्नदित्रैविद्यश्रुतधरमुनिचंद्रप्रसादासादितसमस्तविद्याप्रभाव-
त्रिविक्रमदेवविरचितप्राकृतव्याकरणवृत्तौ प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ।
Similarly, we have either प्राकृतव्याकरणवृत्तौ or त्रिविक्रमवृत्तौ or
त्रिविक्रमदेवविरचितायां प्राकृतव्याकरणवृत्तौ at the end of other Pâdas
of the first and other Adhyâyas.

There is one additional ground for presuming that the Sûtras are not composed by Trivikrama, but are the work of a sage named Vâlmîki. In a mythological work called S'ambhu-
rahasya, chapter 267 is devoted to the praise of Prâkṛita.* It
is stated distinctly therein that Vâlmîki, the first poet, is an
expounder of Prâkṛita grammar, a grammar of six dialects,
Prâkṛita and others, just as Gârgya, Gâlava, S'âkalya, and
Pânini are the expounders of Saṁskṛita grammar, that he has
composed a work in Prâkṛita on the life of Râma like the one
composed by him in Saṁskṛita. †

* A portion of this voluminous work S'ambhurahasya, comprising
four chapters devoted to the praise of poet and poetry, treatment of
Prâkṛita words (प्राकृतशब्दप्रदीपिका), and a poetical work called राव-
यादक्रीव with a commentary is printed in Telugu characters in the
year 1890. This was brought to my notice and supplied to me by
my friend A Anantâchârya S'âstrî of Bangalore, to whom my best
thanks are due.

† को विनिन्देदिमां भाषां (i. e. प्राकृतीम्) भारतीमुग्धभाषितम् ।
यस्याः प्रचेतसः पुत्रो व्याकर्ता भगवानृषिः ॥ २६७ ॥ १३ ॥
गार्ग्यगालवशाकल्पपाणिन्याद्या यथर्षयः ।
शब्दराशेः संस्कृतस्य व्याकर्तारो महत्तमाः ॥ १४ ॥
तथैव प्राकृतादीनां पञ्चभाषाणां महामुनिः ।
आदिकाव्यकृदाचार्यो व्याकर्ता लोकविश्रुतः ॥ १५ ॥
यथैव रामचरितं संस्कृतं तेन निर्मितम् ।
तथैव प्राकृतैनापि निर्मितं हि सतां मुदे ॥ १६ ॥
पाणिन्याथैः शिक्षितत्वात् संस्कृती स्याद्यथोत्तमा ।
प्राचेतसव्याकृतत्वात् प्राकृत्यपि तथोत्तमा ॥ १९ ॥
प्राकृतं चार्षमेवेदं यद्धि वाल्मीकिशिक्षितम् ।
तदनर्ष भवेद्यो वै प्राकृतः स्यात् स एव हि ॥ २४ ॥

शंभुरहस्य pp. 17-18.

Thus there is conclusive evidence to prove that Trivikrama is not the author of the Sûtras and that the author of the Sûtras is a sage Vālmiki.

As mentioned before on a careful comparison of the Sûtras in question with those of Hemachandra given in foot-notes in an Appendix pp. 19-56, it seems to me very probable, almost certain, that the author of the Sûtras in question is later in age than Hemachandra; for the Sûtras are an abridgment and improvement upon those of Hemachandra. Vālmiki to whom the Sûtras are ascribed by Lakshmîdhara in a manuscript of the Sûtras in the Government library of oriental manuscripts, Madras, and in the S'ambhurahasya is thus not the Vālmiki of the Rāmāyana, but another sage of the same name. Just as Nalodaya is attributed to the well-known Kālidāsa but is the work of another Kālidāsa; so are the Sûtras in question ascribed to the first poet Vālmiki, though they are a composition of another sage of the same name.

Lakshmîdhara—From an account given by Lakshmîdhara of his own family in the introductory verses of the Shaḍbhāshāchandrikā, it appears that he belonged to Charakûri family that lived on the bank of the Kṛishṇā in the Āndhra country and was celebrated in the Kās'yapa Gotra. The Lord of Venkāta was the family deity. Up to the seventh in descent from this family both learning and wealth lived together. In this family was born Timmaya, a very learned man who performed the Soma sacrifice and who was very charitable and a great devotee of S'iva. His son was Yajñes'vara who was very proficient in the study of the Rîgveda. From him and his wife Sarvāmbikā were born four sons who were like the four Vedas in the family. Kauṇḍabhaṭṭa, the eldest of them was well versed in the six systems of philosophy. Lakshmîdhara was his younger brother and a worshipper of Dakṣiṇāmûrti

(S'iva)* He was also known as Lakshmanasūtri. † He has composed the following works in addition to the Shadbhāshāchandrikā:—

(1) A commentary on the Gītagovinda, designated S'rutirañjanī Ashtapadivyaḥkhyā.

The opening verses of the commentary अस्त्यान्धदेशे, °भासस-
पूरुषं, यत्र नामादिमं, तत्रोदभूत्तिमयं, तस्मादुदैद्ब्रह्मचं, ताभ्यामुदभवन्, °
षड्दर्शनी, and लक्ष्मीधरं, being the same as those in the Shadbhāshāchandrikā, there is no doubt that the two authors were identical. The concluding portion gives almost the same description of the author that is found in the Shadbhāshāchandrikā and contains the word लक्ष्मणसूरि for लक्ष्मीधर, thus leaving no doubt that लक्ष्मण was his other name. ‡

(2) A commentary on the Prasannarāghava.

(3) The Svaramañjarī.

We learn from the introductory verses of the commentary on the Gītagovinda mentioned above, that Lakshmidhara wrote the two works (2) and (3) mentioned above. §

* *Vide* Introductory verses of the text from 6 to 13 pp. 2-3.

† The name Lakshmana is found in a Ms. of the Shadbhāshāchandrikā noticed in Dr. Hultsch's Report of Mss. 1895.

‡ 'इति श्रीमदखिलपरिवारदक्षिणामूर्तिकिकरेण लक्ष्मणसूरिणा विरचितायां षड्भाषा-
चन्द्रिकायामथंशभाषानिरूपणं संपूर्णम्' p. 65 of the Report.

§ *Vide* S'eshagiri S'āstri's Report of Sanskrit Mss. No. 2 of 1899, pp. 202-205.

§ षड्भाषाचन्द्रिका येन कृताथो स्वरमञ्जरी ।

प्रसन्नराघवव्याख्या रचिताथ हरेमुदे ॥

तेन लक्ष्मीधरायेंग क्रियते श्रुतिरञ्जनी ।

विद्वत्कविमुदे गीतगोविन्दस्यार्थदीपिका ॥

न बुध्यते बुधैर्गीतगोविन्दस्यार्थगौरवम् ।

व्याख्यानशतकेनापि विहाय श्रुतिरञ्जनीम् ॥

Vide S'eshagiri S'āstri's Report No. 2 of 1899, 202-5.

(4) A commentary on the Anargharâghava, entitled Ishtârthakalpavallari.

Here too the introductory verses are the same—अस्यान्ध्रदेशे° &c. as those in his other works. But a few more show that the commentary was composed after he became a recluse. He was initiated into the fourth Âs'rama by Kṛishṇâs'rama and he assumed the name Râmânandâs'rama.*

From the above it will be evident that Lakshmidhara was a very learned man. The expression मीमांसाद्वयपारगः occurring in an introductory verse in his Ishtârthakalpavallari is justified by his discussions on pp. 91 and 259 and verses introductory to the treatment of the Chulikâpais'âchi and the Apabhraṁs'a in which the words वेदान्त and परात्मन् occur.

A Ms. of the S'rutirañjanî (No. 2112) in the Tanjore Palace Library is ascribed to Tirumalarâja I of the third Vijayanagara dynasty.† From this it appears that Tirumala-

* After the verses अस्यान्ध्रदेशे°, तत्रोदभूत्तिमय°, तस्माद्भूद्बृहच्च°, ताभ्यामुदभवन्°, पद्दशैनी°, and लक्ष्मीधर°, we find

स गार्हस्थ्ये चिरं स्थित्वा जित्वा सर्वदिशः सुधीः ।

संन्यस्याजनि योगीन्द्रो रामानन्दाश्रमाभिधः ॥

* * * * *

स करोति महायोगी मीमांसाद्वयपारगः ।

अनर्धराघवव्याख्यां प्रीतये विदुषां शुभाम् ॥

The Colophon is:—

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजजकाचार्यकृष्णाश्रमपादशिष्यरामानन्दाश्रममुनिविरचितायामनर्धराघवव्याख्यायामिष्टार्थकल्पवल्लीसमाख्यायां पञ्चमोऽङ्कः ॥

Vide Dr. E. Hultzsch's Report of Sanskrit Mss. No. III. of 1905, pp. 46-47.

† Vide p. VIII. of Dr. E. Hultzsch's Report of Sanskrit Mss., No. III. of 1905.

râja I. was the patron of Lakshmîdhara. He flourished in the middle of the sixteenth century; * and this consequently is the date of Lakshmîdhara.

Lakshmîdhara has based his work upon that of Trivikrama and both are quoted in the Ratnâpana by Kumârasvâmin, son of Mallinâtha. Mallinâtha flourished in the sixteenth century; for one of his verses occurs in an inscription of A. D. 1532. † This makes Lakshmîdhara a contemporary of Mallinâtha.

Lakshmîdhara's name occurs in the introductory verses of the Prâkṛitamāṇḍīpikâ of Chinabommabhûpâla, along with those of Trivikrama, Hemachandra, Bhoja ‡, Vararuchi, Pushpavanânâtha, and Appayajvan whose works seem to have been compressed in it. §

In preparing the notes which I have made as exhaustive and useful as possible by explanatory notes, instances, and declensional and conjugational forms I have consulted the

* *Vide* the table opposite to p. 238 of *Ep. Ind.* Vol. III.

† *Vide Ind. Ant.* Vol. V. p. 20, note ‡.

‡ Bhoja is quoted with Trivikrama by Kumârasvâmin in his Ratnâpana. *Vide* p. 8 of my edition of the Prâtâparudrîya (Bom. Sans. Series).

§ सूक्ष्मार्थं ब्राह्मयतां मन्दानपि नाटकं मृदूपायः ।
तस्यापि जीवितमिदं प्राकृतमप्राकृतेन यन्मिश्रम् ॥
ये त्रिविक्रमदेवेन हेमचन्द्रेण चेरिताः ।
लक्ष्मीधरेण ये ग्रन्था भोजेन च महीक्षिता ॥
ये पुष्पवननाथेन ये वा वाररुचा अपि ।
वार्तिकार्णवभाष्याद्या अप्ययञ्चकृताश्च ये ॥
ते विस्मृतत्वात् प्रायेण संक्षेपरुचिभिर्जनैः ।
अगृहीता विलम्बन्ते संध्याककिरणा इव ॥
अतः प्राकृतशब्दानामन्धे तमसि मञ्जताम् ।
प्रकाशनाय क्रियते संक्षिप्ता मणिदीपिका ॥

Vide No. 265, p. 67, of Dr. E. Hultzsch's Report No. I. of 1895.

works of Hemachandra, Vararuchi, Trivikrama, Mârkaṇḍeya, and S'eshakṛishṇa, the Prâkṛitamāṇidîpa * of Appayyadîkshita and the Shaḍbliâshâs'abdamañjarî,† these being the works on Prâkṛita grammar which I could secure. The Appendices at the end will, it is hoped, be useful to the student of Prâkṛita.

Havâdiâ-Chakalâ, }
 SURAT. }
 March, 1916. }

K. P. TRIVEDI.

* A copy of a Ms. of this work in the Government Oriental Mss. Library, Madras, was secured by me through my friend P Varadachâri, the librarian there. The colophon to the Ms. runs as under :—

इति श्रीमद्दक्षिणसमुद्राधीश्वरचोक्तनाथभूप्रियसचिवसज्जनावलम्बनब्रह्मण्यविरुदाङ्क-
 चिनवोम्भभूपहृदयकमलकुहरविहरमाणसाम्बशिवप्रेरितेन अप्यय्यदीक्षितेन कृते प्राकृतमणिदीपे
 अपभ्रंशप्रकरणम् ।

† A copy of a Ms. of this work was also secured from Madras. Its colophon as found there is as under :—

प्राकृतभाषाकृतसर्वान्तर्वाणिना विरचिता एषा ।
 आचन्द्रतारकं भुवि षड्भाषाशब्दमञ्जरी जयतु ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ।

श्रीलक्ष्मीधरार्यकृतषड्भाषा- चन्द्रिकाप्रारम्भः ।

ओंकारार्थाय विज्ञानदायिने लोकसाक्षिणे ।

करुणामयवीक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ १ ॥

वीसंद्धं कैअईसराइरहसाणीसासणुणं छिहा-

पुवं दिट्टमंहोक्खणण समिआसेअंबु एकत्थले ।

आलोलामलहारकुंडलपहाकिमीरकुंप्पासअं

लच्छीए थणमंडलं हंवउ दे ईट्टदाणुम्मुहं ॥ २ ॥

वेहिं वेहिं अ थणे हत्थेहिं गंडजुम्ममज्जाए ।

धेत्तुणं चुंबमाणो अहरं णे पाउ कौमओ देओ ॥ ३ ॥

छाया । विस्रब्धे कृतविस्तराजिरभसनिश्वासनुन्नं स्पृहा-

पूर्वं दृष्टमधोक्षजेन शमितस्वेदीम्ब्वेकस्थले ।

आलोलामलहारकुण्डलप्रभाकिमीरकूर्पासकं

लक्ष्म्याः स्तनमण्डलं भवतु ते इष्टार्थदानोन्मुखम् ॥

द्वाभ्यां द्वाभ्यां च स्तनौ हस्ताभ्यां गण्डयुग्ममार्यायाः ।

गृहीत्वा चुम्बमानः अधरं र्भः पातु कामदो देवः ॥

१ M. has a verse preceding this as under. The first Pāda is wanting:—चन्द्रिकाकान्तकान्तये । उपासकजनाज्ञानतस्मिन्नासत्सप्तये ॥ R. omits the verse ओंकारार्थाय &c. २ विस्रब्धं M., R. ३ कइअस्सरा°R.; कअयीसरा°M. ४ °गिस्सास°R. ५ °णुणिण R. ६ विट्ट°R. ७ °महोहखजेण R. ८ °सेआंबु R. ९ °कुप्पासति R.; °कुप्पासअं My. १० पातडु दे R. ११ इट्ठत्थदाणोम्मुहं R. १२ देहिं देहिं थणि अहदेहिं R. १३ धेत्तुण R. १४ कामदो R. १५ कृतविस्तराजिरभसान्नि° M.; कृतस्सरा° P. १६ °स्वेदाञ्जलिकस्थले R.; °स्वेदाम्बु एक° M. १७ °किम्मीर° P., M. १८ युष्मान् R.; अधरमस्सान् M.

कुंणिअहरधनुर्हंगे जणअसुआसंतकमलिणीमिचे ।

चिद्वुउ विहरउ संते रहुणाहे मँह मणो निचं ॥ ४ ॥

अत्र मागधीप्राकृतयोः प्रथमासप्तम्योरेकैवचनश्लेषः ।

ब्रह्माण्यम्ब भवद्वात्यभाषणोद्गाहिणं परम् ।

करुणाकलितापाङ्ग दृष्ट्या मां पश्य सर्वदा ॥ ५ ॥

अस्त्यन्ध्रदेशे चैरकूरिवंशः

कृष्णातटे काश्यपगोत्ररूढः ।

यो बहूचानां बहुमाननीयो

धत्ते सदा कीर्तिसुवैजयन्तीम् ॥ ६ ॥

यत्र नामादिमशिशोरङ्कितं वेङ्कटेशितुः ।

सलक्ष्मीकः स एवाचर्यो भगवान् गृहदेवता ॥ ७ ॥

आसप्तपुरुषं यत्र लक्ष्मीवाण्योरवस्थितिः ।

आसीत् कपोतनाथस्य वरात् कर्दूलिवासिनः ॥ ८ ॥

तत्रोदभूत्तिन्मयसोमयाजी

बुधोष्टभाषाकैविपट्टमद्रः ।

नित्यानदाता निजभक्तिलब्ध-

वृषाकपायीरमणप्रसादः ॥ ९ ॥

तस्मादुदैद्बह्वचचक्रवर्ती

यज्ञेश्वरः पण्डितसार्वभौमः ।

सर्वाम्बिका सर्वगुणोपपन्ना

तस्य द्वितीयाभर्वदैम्बिकाभा ॥ १० ॥

छाया । कृतहरधनुर्मङ्गे जनकसुतास्वान्तकमलिनीमित्रे ।

तिष्ठतु विहरतु क्षीन्ते रघुनाथे मम मनो नित्यम् ॥

१ कइअहर° R. २ °हंगे R. ३ चिद्वु R. ४ मज्जजे मणे णिचं R.; मह मणे णिचं M. ५ R. drops अत्र. ६ R. drops एक. ७ ब्रह्माण्या° M. ८ °ललिता° P., My. ९ चरु° R.; चरकूर° M. १० कदल° My. ११ °कवि-चक्रवर्ती M. १२ वृषाकपाया° P. १३ °दम्बिका च R. १४ शान्ते R., M.

ताभ्यामुदभवन् पुत्राः सर्वाचारनियामकाः ।
 विधिमन्त्रार्थवादज्ञाश्चत्वारो निगमा इव ॥ ११ ॥
 षड्दर्शनीतस्वविवेककर्ता
 स्वशिष्यसंपादितदिग्जयश्रीः ।
 तेष्व्यादिमः पण्डितपट्टभद्रः
 श्रीकौण्डभट्टो जयतीह लोके ॥ १२ ॥
 लक्ष्मीधरस्तदनुजो दक्षिणामूर्तिकिङ्करः ।
 सर्वविद्वत्कविमतः सज्जनाप्तो विराजते ॥ १३ ॥
 तेन लक्ष्मीधरार्येण षड्भाषाचन्द्रिकानघा ।
 विद्वत्कविचक्रोराणां प्रीतये क्रियतेधुना ॥ १४ ॥
 वाग्देवी जननी येषां वाल्मीकिर्मूलसूत्रकृत् ।
 भाषाप्रयोगा ज्ञेयास्ते षड्भाषाचन्द्रिकाध्वना ॥ १५ ॥
 वृत्तिं त्रैविक्रमीं गूढां व्याचिख्यासन्ति ये बुधाः ।
 षड्भाषाचन्द्रिका तैस्तद्व्याख्यारूपा विलोक्यताम् ॥ १६ ॥
 यत्नेन गच्छतः कापि स्वल्पं स्यान्महीयसः ।
 हसन्त्यसाधवस्तत्र समादधति साधवः ॥ १७ ॥
 संप्रदायप्रकाशार्थमपूर्वग्रन्थनिर्मितौ ।
 साहसेन प्रवृत्तोहं नोपहास्यो बुधोत्तमैः ॥ १८ ॥
 यदत्रेष्टं न लिखितं यद्विरुद्धमनीप्सितम् ।
 त्रितयं तच्च हे सन्तः क्षम्यतां कृपया मयि ॥ १९ ॥
 रागद्वेषविहीनैरतिसरलैः परगुणस्तवने ।
 विद्वत्कविमी रसिकैः षड्भाषाचन्द्रिका सेव्या ॥ २० ॥
 अपशब्दमहागते षड्भाषाकृष्णरात्रिषु ।
 पतन्ति कविशार्दूलाः षड्भाषाचन्द्रिकां विना ॥ २१ ॥

१ 'सर्वभौमः P., My. २ श्रीकौण्डभट्टः R. ३ लक्ष्मीधराख्येण R.
 ४ 'रूपावलोक्यताम् M. ५ परगुणस्तवने M. ६ 'महागते' R.

त्रैविक्रमं हैमचन्द्रं गुरोर्ज्ञात्वा च भामहम् ।

कविसौख्याय तत्सर्वमत्र संक्षिप्यते मया ॥ २२ ॥

अथ द्रष्टृणां प्रतिपत्तिसौकर्याय रूपकपरिभाषोक्तं भाषाणां स्वरूपं विनियोगश्च कथ्यते ।

भाषा द्विधा संस्कृता च प्रौकृती चेति भेदतः ।

कौमारपाणिनीयादिसंस्कृता संस्कृता मता ॥ २३ ॥

इयं तु देवतादीनां मुनीनां नायकस्य च ।

विप्रक्षत्रवणिकशूद्रमन्त्रिकञ्चुकिनामपि ॥ २४ ॥

लिङ्गिनां च विटादीनामनीचानां प्रयुज्यते ।

प्रकृतेः संस्कृतायास्तु विकृतिः प्राकृती मता ॥ २५ ॥

षड्विधा सा प्रौकृती च शौरसेनी च मागधी ।

पैशाची चूलिकापैशाच्यपञ्चश इति क्रमात् ॥ २६ ॥

तत्र तु प्राकृतं नाम महाराष्ट्रोद्भवं विदुः ।

तथा चोक्तं दण्डिना—

‘महाराष्ट्राश्रयां भाषां प्रकृतं प्राकृतं विदुः’ इति ।

शूरसेनोद्भवा भाषा शौरसेनीति गीयते ॥ २७ ॥

मगधोत्पन्नभाषां तां मागधीं संप्रचक्षते ।

पिशाचदेशनियतं पैशाचीद्वितयं भवेत् ॥ २८ ॥

पिशाचदेशास्तु वृद्धैरुक्ताः—

पाण्ड्यकेकयर्बाह्लीकसिंहनेपालकुन्तलाः ।

सुधेष्णभोजगान्धारहैर्वर्कन्नोजनास्तथा ॥ २९ ॥

एते पिशाचदेशाः स्युस्तद्देश्यस्तद्गुणो भवेत् ।

पिशाचजातमथवा पैशाचीद्वयमुच्यते ॥ ३० ॥

१ प्रवृत्तिसौकर्याय M. २ प्राकृता M.; noticed by My. which gives प्राकृती also. ३ विंशिनां R. ४ प्राकृतं R. ५ च R. ६ प्रकृतं प्राकृतं My., P.; My. notices प्रकृतं प्राकृती. ७ पैशाचदेशे M.; पैशाचदेशं M. ८ ‘बाह्लाकं’ R. ९ सुधेष्णबोटगान्धारं My., P. १० ‘है-वकन्नोजकां’ R.; हैमकन्नोजिनास्तथा M. ११ भवेदिति R.

अपभ्रंशस्तु भाषा स्यादाभीरादिगिरां चयः ।

कविप्रयोगानर्हत्वात्रौपशब्दः स तु क्वचित् ॥ ३१ ॥

तथा चोक्तं दण्डिनैव—

‘आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंशा इति स्मृताः ।

शास्त्रेषु संस्कृतादन्यदपभ्रंशतयोदितम् ॥’

इति ।

अथ विनियोग उच्यते ।

तत्र तु प्राकृतं स्त्रीणां सर्वासां नियतं भवेत् ।

क्वचिच्च देवीगणिकामन्त्रिराजादियोषिताम् ॥ ३२ ॥

योगिन्ध्वप्सरसां शिल्पकारिण्या अपि संस्कृतम् ।

ये नीचाः कर्मणा जात्या तेषां प्राकृतमुच्यते ॥ ३३ ॥

छद्मलिङ्गवतां तद्वज्रैरानामिति केचन ।

अधमे मध्यमे वापि शौरसेनी प्रयुज्यते ॥ ३४ ॥

धीवराद्यतिनीचेषु मागधी विनियुज्यते ।

रक्षःपिशाचनीचेषु पैशाचीद्वितयं भवेत् ॥ ३५ ॥

अपभ्रंशस्तु चण्डालयवनादिषु युज्यते ।

नाटकादावपभ्रंशविन्यासस्यासहिष्णवः ॥ ३६ ॥

अन्ये चण्डालकादीनां मागध्यादि प्रयुज्यते ।

सर्वेषां कारणवशात् कार्यो भाषाव्यतिक्रमः ॥ ३७ ॥

माहात्म्यस्य परिभ्रंशं मदस्यातिशयं तथा ।

प्रच्छादनं च विभ्रान्तिं यथालिखितवाचनम् ।

कदाचिदनुवादं च कारणानि प्रचक्षते ॥ ३८ ॥

१ °दाभीर्यादि° M. २ °त्रापशब्दस्य तु M. ३ आभीर्यादि° M. ४ My. and P. drop उच्यते. ५ देव° M.; देवी is also noticed by M. ६ °न्यप्सरसोः R. ७ प्रायेण प्राकृतस्थाने My.; P. notices both the readings प्रायेण प्राकृतस्थाने and अधमे मध्यमे वापि. ८ चाण्डाल° P.; My. also notices it. ९ प्रयुज्यते R., M.

अथ शास्त्रोपोद्धातप्रक्रियोच्यते ।

सिद्धिः संस्कृतशब्दानां भवेत् पञ्चाशदक्षरैः ।
 प्राकृतानां तु सिद्धिः स्यात् तैश्चत्वारिंशदक्षरैः ॥ ३९ ॥
 ऋलृवर्णौ विनैकारौकाराभ्यां च दश स्वराः ।
 शषावसंयुक्तञ्जौ विनैवान्ये हलो मताः ॥ ४० ॥
 प्राकृते न द्विवचनं सुप्तिङां चोपपद्यते ।
 यस्माद् द्विवचनस्थाने बहुत्वं सूत्रचोदितम् ॥ ४१ ॥
 हलन्तता नान्त्यहलां सूत्रैर्लोपानुशासनात् ।
 लिङ्गानां वैपरीत्यं च संस्कृतात् प्राकृते भवेत् ॥ ४२ ॥
 द्वितीयादिविभक्तीनां स्थाने षष्ठी क्वचिद्भवेत् ।
 चतुर्थ्या अपि षष्ठी स्यान्नित्यमेकबहुत्वयोः ॥ ४३ ॥
 तादर्थ्ये तु चतुर्थ्याः स्यादेकत्वे सा विकल्पिता ।
 वधात्परस्य डेः स्थाने षष्ठी डौयि च वा भवेत् ॥ ४४ ॥
 द्वितीया सप्तमीस्थाने कुत्रचित् सूत्रचोदिता ।
 नियमो नात्मनेभाषापरस्मैपदिनोरिह ॥ ४५ ॥
 शबादिप्रत्ययानां तु प्रयोगो नात्र संमतः ।
 एतत् सर्वं बहून् ग्रन्थान् सूत्राण्यालोच्य निश्चितम् ॥ ४६ ॥
 त्रिविधा प्राकृती भाषा भवेद् देश्या च तत्समा ।
 तद्भवा च भवेद् देश्या तत्र लक्षणमन्तरा ॥ ४७ ॥
 तत्समा संस्कृतसमा नेया संस्कृतवर्त्मना ।
 तद्भवा संस्कृतमवा सिद्धा साध्येति सा द्विधा ।
 द्विविधायाश्च सिद्ध्यर्थं प्राकृतं लक्षणं मतम् ॥ ४८ ॥
 नन्वेतत् सर्वं नियमैजातं त्वया कथं निश्चितम् । सूत्रकारवचनात् ।

तथाहि सूत्रम्—

१ लोपादिशासनात् R., My., P. २ प्राकृतीभवेत् and प्राकृता भवेत् M. ३ विकल्पना M.; एकत्वेनापि कल्पिता R. ४ दायी M., R. ५ R. drops नियमजातम्.

सिद्धिलोकाच्च ॥ १ । १ । १ ॥

सिद्धिरिह प्रस्तुता प्राकृतशास्त्रसंबन्धिनी गृह्यते । सा च लोकाद्भवति । यस्माद्वल्वर्णाभ्यां शषाभ्यामैकारौकाराभ्यामसंयुक्तञ्काराभ्यां द्विवचनाच्च विरहितः शब्दोच्चारो लोकव्यवहारादेवोपलभ्यते । तस्मात् सिद्धिलोकादिति वेदितव्यम् । चकाराद्वक्ष्यमाणलक्षणाच्च । नन्वेतावान् सूत्रार्थ इति कथं निर्णीतम् । वृत्तिकारत्रिविक्रमदेववचनात् । वृत्तिकारेण वा कथं निरणायि । उत्तरत्र सूत्रकृतो व्यवहारात् । तथाहि । ऋल्वर्णयोस्तावत् प्रयोगो न संभवति । 'वा मृदुत्वमृदुकृशास्वात्' 'ऋतोत्' इत्यादिसूत्रैर्ऋकारस्यानेकेषामादेशानां विधानात् । 'ऋस ईलिः' इत्यनेन सूत्रेण लृकारस्यापि ईलिरित्यादेशविधानात् । शषयोरपि प्रयोगो न संगच्छते । 'शोस्सल्ल' इत्युभयोः सत्वविधानात् । ऐकारौकारयोरपि प्रयोगो न संमतः । 'ऐच एङ्' इत्युभयोरेङत्वविधेः । यद्यप्यैकारौकारयोः स्थाने ईङत्वविधिस्तथाप्यैकारस्य क्वचित् प्रयोगोस्ति । 'अंई ऐ' इति सूत्रेण अंई इत्यस्य स्थाने ऐकारविधानार्थं । असंयुक्तञ्कारयोरपि प्रयोगाभावः सूत्रकारव्यवहारादेव निर्धारितः । 'शुल्के ङ्' इति सूत्रेण शुल्कशब्दे संयुक्तस्य ङाक्रान्तगकारविधानात् । 'प्राक् श्लाघाल्लक्षशाङ्गे ड्ढोत्' इति सूत्रेण ड्ढोत् प्रागत्त्वविधेः । 'वर्गेन्त्यैः' इति सूत्रेण वङ्गो इत्यादौ 'वर्गेन्त्यविधेश्च । 'श्वेर्वृश्चिके कुर्वा' इति सूत्रेण वृश्चिकशब्दे श्च इत्यस्य आक्रान्तचकारविधेश्च । द्विवचनप्रयोगाभावोपि 'द्विवचनस्य बहुवचनम्' इति सूत्रादेव स्फुटः । हलन्तानामपि न प्रयोगः । 'अन्त्यहलोश्चंद्रुदि' 'शरदामैत्' 'हलोक्'

१ My. and P. drop शास्त्र. २ परित्यज्यते R. ३ °जड° P. ४ विरहित-शब्दोच्चारो M. ५ कथं वा M. ६ निर्णीयते M. ७ इतिः R. ८ ऋकारस्यापि My. ९ इति° R. १० °स्सव् R. ११ एङ्विधि° M. १२ अयि ऐ P., R. १३ अयित्यस्य P. १४ M. adds इति after विधानात् १५ इत्यनेन सूत्रेण M. १६ ङाङ्गात् M., M., १७ वर्गे° P. १८ वर्गान्तविधेश्च M.; वर्गे° P. १९ कुर्वा M. २० द्विवचनस्य प्रयोगा° R. २१ श्रुदुदी M. २२ °भल् M.

इत्यादिसूत्रैर्लोपादेशागमानां विधानात् । लिङ्गवैपरीत्यं च 'अक्षयर्थ-
कुलाद्या वा' इति सूत्रेण संस्कृते नित्यनपुंसकवाचिनामक्षिपर्यायाणां
कुलादीनां चात्र पुंलिङ्गे वा प्रयोगात् 'क्लीवे गुणगाः' इति सूत्रेण
संस्कृते नित्यपुंलिङ्गानां गुणादीनां नपुंसके वा प्रयोगात् 'स्त्रियामि-
माञ्जलिगाः' इति सूत्रेण संस्कृते पुंलिङ्गानामिर्मनिजन्तानामञ्जल्यादीनां
च स्त्रीलिङ्गे प्रयोगाच्च निश्चितम् । आत्मनेपदपरस्मैपदनियमाभावस्तु
'लटस्तिप्ताविजेच्', 'सिप्थारसेसि' 'मिर्मिविटौ' इत्यादिसूत्रैर्धातु-
मात्रविहिततिबादीनामिजाद्यादेशविधानादवधारितः । विकरणप्रत्ययानां
शबादीनां प्रयोगोप्यत्र शास्त्रे नास्ति । 'न शपान्' इत्यनेन सूत्रेण
प्रतिषेधात् । द्वितीयादिविभक्तीनां स्थाने षष्ठी 'कचिदसादेः' इति
सूत्रेण विहिता । चतुर्थीप्रयोगोप्यत्र न संभवति । 'डेसो डम्'
इति सूत्रेण डेसश्चतुर्थ्याः स्थाने डमः षष्ठ्या विधानात् । तादर्थ्य-
चतुर्थ्या एकवचने तु सा षष्ठी 'तादर्थ्ये डेस्तु' इत्यनेन सूत्रेण
विकल्पेन विहिता बोद्धव्या । वर्धशब्दात् परस्य चतुर्थ्येकवचनस्य
स्थानेपि 'वधाङ्ङायि च' इत्यनेन सूत्रेण सा षष्ठी विकल्पिता । अन्यत्र
नित्यैव षष्ठी । सप्तम्याः स्थाने द्वितीया 'डिपोस्' इत्यनेन सूत्रेण
विहिता । ननु यदि प्राकृते द्विवचनप्रयोगो नास्ति कथं तर्हि सूत्रकृता
'बाहिंबाहिरौ बहिसः' 'उभयाधसोरवहहेड्यौ' इति प्राकृतैरूपयो-

१ 'कुलाद्या वा M. २ 'नपुंसकलिङ्गवाचिना' My., P. ३ पुंलिङ्गवाचकानां R.
४ R. omits वा. ५ पुंलिङ्गवाचिना' R. ६ R. drops इमनिजन्तानाम्.
७ R. omits च. ८ M. has वा after स्त्रीलिङ्गे. ९ 'ग्रस्से' R.
१० मिर्मिविदा R. ११ अनेन is dropped by My., P., and M.
१२ निषेधात् My., M., P. १३ सूत्रेणापि विहिता M. १४ M. drops
अत्र and substitutes शास्त्रे before न संभवति. १५ My. and P.
drop अनेन. १६ पदशब्दात् R.; वधात् परस्य &c. M. १७ डे for
चतुर्थ्येकवचनस्य My., M., P. १८ 'ङायि R. १९ My. and M.
drop अनेन. २० R. drops अनेन. २१ M. drops सूत्रेण. २२ 'सूत्रयो'
My., P.

रेव द्विवचनं प्रायोजि । श्रूयतां तर्हि रहस्यम् । यत्रार्थपरत्वं तत्रैव द्विवचननिषेधः । शब्दपरत्वे तु न निषेधः । यथा पाणिनिशास्त्रे अर्थपरत्वे एव सर्वनामतामङ्गीकृत्य 'एकादाकिनिच्चासहाये' इत्यत्र एकस्मादिति प्रयोज्ये शब्दपरत्वमादाय सर्वनामतानिषेधस्तद्वदत्रापीति । तस्मादेतान्नियमानाकलय्य विद्वत्कविभिः संतोष्यव्यम् ॥

अनुक्तमन्यशब्दानुशासनवत् ॥ १ । १ । २ ॥

यदिह स्वरादिसंज्ञात्वेन संधिप्रभृतिकार्यत्वेन चानुक्तं तदन्य-
शब्दानुशासनवत् कौमारजैनेन्द्रपाणिनीयप्रभृतिषु व्याकरणेषु यथोक्तं
तथैव वेदितव्यम् । तथा च 'शेषेच्यचः' 'ऐच एङ्' इत्यादिष्वच्-
प्रत्याहार ऐच्प्रत्याहार एङ्प्रत्याहारश्चात्रापि सिध्यति । वैच्छो इत्यत्र
डो विधाने टिलोपः सिध्यति । सन्धिप्रभृतीत्यत्र प्रभृतिशब्दप्रयो-
गात् तदादेशन्यायविप्रतिषेधन्यायादिकमनुसंधेयम् । तच्च यथास्थानं
दर्शयिष्यामः । ननु यदि व्याकरणान्तरसिद्धं प्रयोजनमत्र स्यात्
तर्हि तृणमित्यादौ 'ऋतोत्' इति ऋकारस्यात्त्वविधाने 'उरण् रपरः'
इत्यकारस्य रपरत्वं स्यात् । तथा च तर्णमिति स्यान्न तु तणमिति
चेर्च्छ्रूयतां तर्हि प्राकृतशास्त्ररहस्यम् । 'बहुलम्' इदं तु सूत्रं 'सिद्धिलो-
कात्' इति शास्त्रादिमसूत्रमारभ्य सप्तदशं सूत्रमाशास्त्रपरिसमाप्त्यनुव-
र्तते । तेन बहुलग्रहणसामर्थ्यादित उत्तरेषु सूत्रेषु शास्त्रान्तरसिद्धानि
कार्याणि युक्तान्येव भवन्ति न सर्वाणीति बहुलशब्दार्थं सम्यगा-
कलय्य जोषं श्येयम् ॥

अत्र त्रिविधा प्राकृती भाषा । देश्या तत्समा तद्भवा चेति । आद्या
लक्षणनिरपेक्षा संप्रदायादेव भवति । यथा ताम्रान्नशब्दयोर्देश्यौ तम्ब-

१ P. drops तर्हि. २ पाणिनीयशास्त्रे M., M., ३ 'परता' M., M.,
४ च नोक्तं M., M., ५ वञ्चो My., वञ्चो R. ६ चेत्तर्हि श्रूयतां M.,
M., ७ शास्त्रान्तरे सिद्धानि R. ८ अथ M. ९ प्राकृती त्रिविधा M.
१० तद्भवतस्समा M.

राम्बरशब्दौ । एतौ लक्षणनिरपेक्षौ । लक्षणेन तु 'ताम्राग्रयोर्भ्वः' इत्यनेन सूत्रेण ताम्राग्रशब्दयोर्युक्तस्य म् इति विधाने तम्बं अम्बं इति भवति । तत्समा संस्कृतसमा यथा आहो अहो अंहो नाम हे अहह हि अयि इत्यादि । इयं तु संस्कृतमार्गेणैव भवति । तद्भवा संस्कृतभवा । सा च प्रकृतिभूतस्य संस्कृतस्य सिद्धावस्थापेक्षया साध्यावस्थापेक्षया च जायमानत्वात् सिद्धा साध्या चेति द्विविधा भवति । द्विविधाया अपि सिद्ध्यर्थमिदं शास्त्रमारब्धव्यम् । सिद्धावस्थया जायमानं रूपं साध्यावस्थया जायमानं रूपं च यथास्थानं दर्शयिष्यामः ॥

इति श्रीदक्षिणामूर्तिकेद्वारेण लक्ष्मीधरेण विरचितायां षड्भाषाचन्द्रिकाया-
सुपोद्धातप्रक्रिया ॥

अथ संज्ञावतारः प्रदर्श्यते—

संज्ञाप्रत्याहारमयी वा ॥ १ । १ । ३ ॥

इत्यधिकृत्य—

सुप्स्वादिरन्त्यहला ॥ १ । १ । ४ ॥

सुप्सु स्वादिर्विभक्तिषु आदिर्वर्णो वचनं वा अन्त्यहला अन्त्यव्यञ्जनेन सह संज्ञा भवति । यथा सु औ जस् इति त्रयाणां सुस् इति संज्ञा । अम् औद् शस् इति त्रयाणामस् इति संज्ञा । टा भ्याम् भिस् इति त्रयाणां टास् इति संज्ञा । डे भ्याम् भ्यस् इति त्रयाणां डेस् इति संज्ञा । डसि भ्याम् भ्यस् इति त्रयाणां डैसिस् इति संज्ञा । डस् ओस् आम् इति त्रयाणां डम् इति संज्ञा । डि ओस् सुप् इति त्रयाणां डिप् इति संज्ञा । कृतानां संज्ञानां शौक्ले उपयोगः प्रदर्श्यते ।

१ इति सूत्रेण My., P. २ ताम्राग्रयो° My., P. ३ विधानेन R. ४ साध्येति My., M. ५ सिद्धावस्थाया R. ६ जायमानरूपस्वरूपं M. ७ जायमानरूपस्वरूपं M. ८ M. drops इति श्री.....प्रक्रिया. ९ मूर्तिदेवकिद्वारेण R. १० उच्यते R.; सम्यगुपदर्श्यते My, P. ११ सुप्-स्वादि My. १२ R. drops अन्त्य. १३ इतीति संज्ञा M. १४ शास्त्रो-पयोगः M.

‘सुससोः’ इति सूत्रेण विधास्यमानं कार्यं सुस्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां स्यात् । ‘कचिदसादेः’ इति सूत्रेण विधीयमानं कार्यमस्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां स्यात् । ‘टाससि णः’ इति सूत्रेण विधीयमानं कार्यं टास्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां स्यात् । ‘डसो डम्’ इति सूत्रेण विधीयमानं कार्यं डेस्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां स्यात् । ‘हितोचोदोर्दु डसिस्’ इति सूत्रेण विधीयमानं कार्यं डसिस्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां भवति । ‘डसो डम्’ इत्यत्रैव विहितं कार्यं डम्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां स्यात् । ‘डिपोस्’ इत्यनेन क्रियमाणं कार्यं डिप्संज्ञासंज्ञितानां त्रयाणां भवति । इत्यादि संचारणीयम् ॥

हो ह्रस्वः ॥ १ । १ । ५ ॥

यो ह्रस्वः स हसंज्ञः स्यात् । तथा च ‘हंश्चौत्कुतूहले’ इत्यादौ हशब्देन ह्रस्वज्ञानं फलति ॥

दि दीर्घः ॥ १ । १ । ६ ॥

यो दीर्घः स दिसंज्ञः स्यात् । तेन ‘दिर्दोचोदुडसौ’ इत्यादौ दिशब्देन दीर्घबुद्धिर्भवति ॥

सः समासः ॥ १ । १ । ७ ॥

यः समासः स ससंज्ञः स्यात् । तेन ‘वा से’ इत्यादौ स इत्यनेन समासबोधः सिध्यति ॥

शषसाः शुः ॥ १ । १ । ८ ॥

एते त्रयः शुसंज्ञाः स्युः । तथा च ‘शोः सल्’ इत्यादौ शुशब्देन त्रयाणां स्त्रीकारः ॥

आदिः खुः ॥ १ । १ । ९ ॥

१ शास्त्रेण My., P. २ विधास्यमानं M. ३ क्रियमाणं R. ४ विधास्यमानं M. ५ भवति M. ६ ‘दोरुजस्’ M. ७ विधास्यमानं M. ८ स्यात् My., P. ९ स्यात् My., P. १० हश्चात्कु M. ११ एवं च M.

य आदिर्वर्णः स खुसंज्ञः स्यात् । तथा च 'खोः कन्दुक—' इत्यादौ
खुशब्देनादिज्ञानं स्यात् ॥

संयुक्तं स्तु ॥ १ । १ । १२ ॥

संयुक्तं व्यञ्जनद्वयं स्तुसंज्ञं स्यात् । तेन 'स्तोः' इत्यधिकारसूत्रे
स्तोरित्यनेन संयुक्तव्यवहारलाभः ॥

गो गणपरः ॥ १ । १ । १० ॥

गणप्रधानो य आदिशब्दः स गसंज्ञो भवति । तथा च 'क्लीवे
गुणगाः' इत्यादौ गुणगा इत्यनेन गुणादय इति भवति ॥

द्वितीयः फुः ॥ १ । १ । ११ ॥

यः शब्दस्य द्वितीयो वर्णः स फुसंज्ञो भवति । तथा च 'सप्तपर्णे
फोः' इत्यादौ फोरित्यनेन द्वितीयवर्णबुद्धिर्जायते ॥

तु विकल्पे ॥ १ । १ । १३ ॥

यो विकल्पवाचकः स सर्वोऽपि तुसंज्ञो भवति । तथा च 'तु
समृद्ध्यादौ' इत्यादौ तुशब्देन विकल्पवाचकज्ञानं भवति ॥

अथ प्रसङ्गाच्छास्त्रव्यापितयोपयुक्तानि कतिचित् सूत्राणि व्याख्या-
यन्ते ॥

प्रायो लिति न विकल्पः ॥ १।१।१४ ॥

यः कार्यार्थं सूत्रेऽनुषज्यते न तु प्रयोगे दृश्यते स इत् व्याकरणान्तरे-
नुबन्ध इत्युच्यते । लकार इद्यस्य स लित् । लिति कार्ये विकल्पः
प्रायो न भवति । तेन 'अविद्युति स्त्रियामाल्' इत्यादौ विधीयमान-
माकारादिकं नित्यमेव स्यात् ॥

रितो द्वित्वल् ॥ १ । ४ । ८५ ॥

रेफ इद्यस्य स रित् । रेफानुबन्धस्यादेशव्यञ्जनस्य नित्यं द्वित्वं
भवति । तथा च 'लरंकोटे', 'णो दिना रुदिते' इत्यादौ विधीयमानल-
कारादीनां द्वित्वं सिध्यति ॥

१ खोरित्यनेन M. २ भवति M. ३ बुद्धिर्भवति M. ४ फलति M.
५ कर्तव्ये M. ६ संभवति M. ७ द्वित्वम् R.

शिति दीर्घः ॥ १ । १ । १५ ॥

शकार इद्यस्य स शित् । शानुबन्धे परतः पूर्वस्य दीर्घो भवति । तेन 'शिश्लुङ् नपुनरि तु' 'जशसोश्श्लुक्' इत्यादौ पूर्वस्याचो दीर्घः सिध्यति ॥

सानुनासिकोच्चारं ङित् ॥ १ । १ । १६ ॥

ङकारानुबन्धं कार्यं सानुनासिकोच्चारं भवति । तेन 'कामुक-यमुनाचामुण्डातिमुक्तके मो ङ्लुक्' इत्यादौ काउओ जउणा इत्यादिषु सानुनासिकोच्चारः फलति । तच्च यथास्थानं दर्शयिष्यामः ॥ इह शास्त्रे 'नृनपि ङसिङ्सोः' इत्यादिषु केषुचित् सूत्रेषु नृशब्दो नप्लब्धश्च श्रूयते तौ ऋमेण पुंलिङ्गनपुंसकैलिङ्गवाचकाविति ज्ञातव्यम् ॥

बहुलम् ॥ १ । १ । १७ ॥

अधिकारोऽयमाशास्त्रपरिसमाप्त्यनुवर्तते । तेन प्राकृते यलक्षणं तद्बहुलं भवतीति वेदितव्यम् ॥

अथ सन्धिरुच्यते ।

सन्धिस्त्वपदे ॥ १ । १ । १९ ॥

संस्कृतोक्तः सर्वसन्धिः प्राकृते तु विकल्पेन भवति । अपदे एकपदे तु न भवति ॥ व्यासऋषिः इति स्थिते व्यासशब्दे 'शोर्लु-क्स्वोः—' इत्यतो लुगित्यनुवर्तमाने 'लवरामधश्च' इत्यतोधश्चेति च

मनयाम् ॥ १ । ४ । ७९ ॥

अधो वर्तमानानां मनयां लोपः स्यात् । इत्यधो वर्तमानयलोपः ॥ ऋषिशब्देऽपि 'ऋतोत्' इत्यतः ऋत इत्यनुवर्तमाने

इत् कृपगे ॥ १ । २ । ७६ ॥

कृपेत्यादिषु ऋत इत्वं लिट् स्यात् । इति कृपादित्वाट्टकारस्य इत्वे इषि इति स्थिते

१ श इद्यस्य My., P. २ R. drops लिङ्ग.

शोः सत्त् ॥ १ । ३ । ८७ ॥

शोः शषसानां सकारो लित् स्यात् । इति षकारस्य सकारे सति वासइसि इति स्थिते अनुक्तमन्येति न्यायेन 'आद्गुणः' इति नित्यत्वेन गुणे प्राप्ते 'सन्धिस्त्वपदे' इति विकल्प्यते । वासेसि । सन्ध्यभावे वासइसी ॥ विषमातपः । अत्र विषमआतप इति स्थिते विषम-शब्दे षस्य सत्त्वं पूर्ववत् । आतपशब्दे 'अस्तोरखोरचः' इत्यनुवर्तमाने

प्रायो लुक् कगचजतदपयवाम् ॥ १।३।८ ॥

असंयुक्तानामनादौ वर्तमानानामचः परेषां कादीनां सर्वेषां प्रायो लुक् स्यात् । इति तलोपे 'नात्पः' इत्यत्र आदित्यनुवर्तमाने

यश्चुतिरः ॥ १ । ३ । १० ॥

'प्रायो लुक्—' इत्यादिना कादीनां लोपे सति योवशिष्यते अवर्णः सः अवर्णात् परो लघुप्रयत्नतरथकारश्चुतिर्भवति । इत्यकारस्य यकार-श्रुतौ सत्यां आअप इति स्थिते 'प्रायो लुक्—' इति पलोपे प्राप्ते

नात्पः ॥ १ । ३ । ९ ॥

आत् अवर्णात् परस्य षकारस्य लोपो न भवति । इति पस्य लोपे प्रतिषिद्धे

पो वः ॥ १ । ३ । ५५ ॥

असंयुक्तस्यानादौ वर्तमानस्याचः परस्य पस्य वः स्यात् । इति षकारस्य वकारे सति विसमआअव इति स्थिते अनुक्तमन्यन्यायेन 'अकः सवर्णे दीर्घः' इति नित्यत्वेन दीर्घे प्राप्ते विकल्पः । विसम-आअवो । विसमाअवो ॥ कविईश्वर इति स्थिते कविशब्दे 'प्रायो लुक्—' इति वलोपः । ईश्वरशब्देपि

लवरामधश्च ॥ १ । ४ । ७८ ॥

लुगित्यनुवर्तते । संयुक्तसंबन्धिनामधो वर्तमानानां चकारादुपरि वर्तमानानां लवरां लोपः स्यात् । इत्यधो वर्तमानवलोपे 'शोः सत्त्'

इति शस्य सत्वे च कइईमर इति स्थिते पूर्ववत् सवर्णसंधौ प्राप्ते विकल्पः । कइईसरो । कइईसरो इत्याद्यूहम् । नात्र 'शेषादेशस्य—' इत्यादिना सस्य द्वित्वम् । 'दीर्घान्न' इति प्रतिषेधात् । अपद इति किम् । वच्छाइ मुद्धाए । अत्र प्रत्युदाहरणद्वयेपि वृक्षशब्दस्य 'क्लीवे गुणगाः' इति गुणादिपाठान्नपुंसकत्वे 'भ्रिशिशिङ् जशशसोः' इति शिङ् । मुग्धाशब्देपि शोर्लुगित्यनुवर्तते ।

कगटडतदर्पेकपशोरुपर्यद्रे ॥ १ । ४ । ७७ ॥

संयुक्तसंबन्धिनामुपरिस्थितानां द्रशब्दव्यतिरिक्तानां कादीनां जिह्वा-मूलीयोपध्मानीययोः शोः शषसानां च लुक् स्यात् । इत्युपरिस्थित-गलोपे 'रितो द्वित्वब्द' इत्यधिकृत्य

शेषादेशस्याहोचोखोः ॥ १ । ४ । ८६ ॥

संयुक्तयोरेकतरस्य लोपे योवशिष्यते स शेषस्तस्य संयुक्तादेशस्य च अहः हकाररेफवर्जितस्य अचः स्वरात् परस्य अखोरनादौ वर्तमानस्य द्वित्वं भवति । इति धस्य द्वित्वे मुद्धा इति स्थिते 'डसेः शशाशिशे' इत्यनेन शे सत्युभयत्रार्प्यनुक्तमन्यन्यायेन शास्त्रान्तरसिद्धे 'लशक्त-द्विते' इति सूत्रेण शलोपे इकारैकारयोरैवस्थाने गुणवृद्धिलक्षणसन्धौ प्राप्ते 'अपदे' इति प्रतिषेधान्न भवति । अत्र शिङ्ः शे इत्यस्य च प्रत्ययत्वाभावेपि प्रत्ययादेशत्वात् तदादेशन्यायेन प्रत्ययत्वम् । तथा च युक्तः शलोपः । रामममलं वन्दे इत्यादिषु रीमम् अमलम् इति स्थिते 'लोपः' इत्यधिकृत्य

अन्त्यहलोश्रदुदि ॥ १ । १ । २५ ॥

शब्दानामन्त्यहलो लोपः स्याच्छ्रुदित्यव्ययमुदित्युपसर्गं च वर्ज-

१ 'त्यनुवर्तमाने M. २ 'पबः R. ३ 'रहितानां My., P. ४ द्वित्व-
लित्यतो द्वित्वलित्यधिकृत्य P. ५ मुद्धा इ इति R. ६ 'प्यनुक्तन्यायेन M.
७ 'रवस्थाने सति R. ८ निषेधान्न M. ९ संभवति M. १० रामं अमलं
वन्दे इति स्थिते My., P. ११ 'च्छ्रुच्छब्दमुच्छब्दं च वर्जयित्वा R.

यित्वा । इति मलोपे प्राप्ते 'यत्तत्सम्यग्विष्वक्पृथको मल्' इत्यतो मलित्यधिकृत्य

मोचि वा ॥ १ । १ । ३९ ॥

शब्दानामन्त्यमकारस्याचि परे मो वा स्यात् । रामममलं । मत्वाभावे 'बिन्दुल्' इत्यनेन सामान्यप्राप्तो बिन्दुरेव । तथा च रामंअमलं । एवमचि परे मस्यादेशौ सर्वत्र संचारणीयौ । बहुलाधिकारात् कचिदेकपदेपि संधिर्भवति । करिष्यति । काही । काहिइ ॥ द्वितीयः । बीओ । बिइओ ॥ काहीत्यत्र 'लटस्तिप्ताविजेच्' इति सूत्रे लङ्ग्रहणस्य लकारसामान्यवाचकत्वाल्लृटोपीजादेशे सति 'भविष्यति हिरादिः' इति सूत्रेण लृडादेशस्य इचः प्राक् हि इत्यस्य प्रयोगे 'आ भूतभविष्यति च कृजः' इत्यनेन कृज ऋकारस्य आत्वे सति काहिइ इति स्थिते सवर्णसन्धौ कृते काही । सन्ध्यभावे काहिइ इति सिद्धम् । द्वितीयशब्देपि 'कग—' इति सूत्रेणोपस्थितदलोपे ववयोर्रभेदन्यायेन वकारस्य बत्वे बितीय इति स्थिते 'वा पानीयगे' इति सूत्रेण पानीयादिगणपठितस्य द्वितीयशब्दस्य संबन्धिन ईकारस्य इत्वे सति 'प्रायो लुक्' इति तलोपे बिइअ इति स्थिते सवर्णसन्धौ कृते बीओ सन्ध्यभावे बिइओ इति द्वयं सिद्धम् । नन्वत्र ववयोरभेदन्यायस्त्वसंगत एव । स किं व्याकरणान्तरसिद्धत्वाद्वा अत्र शास्त्रे विधानाद्वा । नाद्यः । व्याकरणान्तरे तदभेदविधानाभावात् । न द्वितीयः । तद्गमकाभावात् । तस्मादसंगतमेतदित्यत्रोच्यते । आद्यपक्षदूषणमस्मदिष्टमेव । द्वितीयं तु न सहामहे । अभेदगमकस्य विद्यमानत्वात् । तथाहि । 'नीवीस्वमे वा' इत्यनेन सूत्रेण वस्य मत्वं विधीयते । अत्र च स्थान्यादेशाभ्यां भवितव्यम् । न चात्र सूत्रे

१ M. drops परे. २ R. drops सति. ३ P. and R. drop अपि.
४ रभेद इति न्यायेन My., P. ५ संबन्धि ईकारस्य My. ६ इति पदद्वयं M. ७ दसंगतमेव तदिति My., P. ८ इति चेदत्रोच्यते My., P.

तौ दृश्येते । तथा चानुवृत्त्या भवितव्यम् । अनुवृत्तिस्तु 'बो मः शबरे' इत्यव्यवहितपूर्वसूत्रादेव वक्तव्या । तत्पूर्वतनसूत्राणामनुपयोगात् । तथा च सति बस्य स्थानित्वं मस्यादेशत्वं च प्रतीयते । एतच्च 'नीवी-स्वमे वा' इत्यत्र ववयोरभेदमन्तरा न घटते । एवं च सति ज्ञापकादिष्टसिद्धिः । तस्माच्छब्धमित्यादिप्रयोगेषु 'लवरामधश्च' इति सूत्रेणोपरिस्थितबलोपो बीओ इत्यादौ वकारस्थाने वकारोच्चारणं च सिध्यति । अथ यदि ज्ञापकाद्वयोरभेदः स्यात् तर्हि 'बो वः' इति सूत्रेण बस्य वत्वविधानमनर्थकमेव स्यादिति चेन्मैवम् । तद्विधानस्य नियमार्थत्वादित्यलं सूत्रकलहचर्चया । ननु संधाविदमुदाहरणीभवि-तुमेव नार्हति । स्वरूपस्यैव दुर्घटत्वात् । तथा हि । 'कग—'इति सूत्रेणोपरिस्थितदलोपे खलु रूपसिद्धिः । नात्र दलोपः कर्तुं शक्यते । ततः पूर्वमेव 'लवराम्—'इति सूत्रेण वलोपप्रसक्तेः । तर्ह्यभयलोपो भवत्विति चेदहो विस्मरणशीलता देवानांप्रियस्य यदुदाहरणस्वरूप-भावमपि न जानाति । नन्वत्र पुरस्फूर्तिकत्वाद्दकारस्य वकारस्य तत्सा-पेक्षत्वाच्च दकारस्यैव लोपो भवतु । सत्यं पुरस्फूर्तिकत्वं सत्यं च तैत्सापेक्षत्वं स्वप्रतीतौ वकारस्य । तथाप्यनुक्तमन्यन्यायेन शास्त्रान्तर-सिद्धेन 'विप्रतिषेधे परं कार्यम्' इति न्यायेन 'लवराम्—'इति सूत्रस्यैव परत्वाद्बलोप एव युक्त इति नेदमुदाहरणं विद्वत्कवीनां कर्णरसायनीभवितुमर्हति । अत्रोच्यते । 'बहुलम्' इति बहुलग्रह-णानुवृत्त्यान्यदेव कार्यं सर्वापवादेन भवतीति विप्रतिषेधन्यायमपोद्य दलोप एव भवति । यद्वा द्वितीयमात्यादिषु 'कग—'इति सूत्रस्य 'लवराम्—' इति सूत्रस्य 'मनयाम्' इति सूत्रस्य च प्रसक्तौ सत्यां 'यथादर्शनं लोपः' इति त्रिविक्रमदेवस्योक्तेरपीदमुदाहर्तुमर्हतीति सर्वं भद्रम् ॥

१ तत्प्राक्तनसूत्राणां My., P. २ मस्यातिदेशत्वं M. ३ वत्वविधानस्य My., P. ४ स्वप्रतीतौ तत्सापेक्षत्वं M. ५ शास्त्रान्तरसिद्ध 'विप्र' R.

न यण् ॥ १ । १ । २० ॥

संधिरित्यनुवर्तते । 'इको यणचि' इति संस्कृतोक्तः संधिः प्राकृते न भवति । इवर्णादेर्यत्वादिर्न भवतीत्यर्थः । यणिति यवरलानां परिग्रहेषु प्राकृते ऋलृवर्णयोः प्रयोगाभावाद्यत्ववत्वयोरेवायं निषेधः ॥ पहावली अरुणो । बहू अवऊढो । प्रभावहयरुणः । वध्ववगूढः । अत्र प्रभावली अरुणः । वधू अवगूढ इति स्थिते प्रभाशब्दे वधूशब्दे च 'निकषस्फटिकचिकुरे हः' इत्यतो 'हः' इत्यधिकृत्य

खघथधभाम् ॥ १ । ३ । २० ॥

असंयुक्तानामनादौ वर्तमानानामचः परेषां स्वादीनां हः स्यात् । इति भकारधकारयोर्हकारः ॥ 'प्रायो लुक्—' इति गूढे गकारलोपः । बलोपस्तु प्रायोग्रहणान्न भवतीति रूपसिद्धिः ॥

एङ् ॥ १ । १ । २१ ॥

नेत्यनुवर्तते । संधिरिति च । एदोतोः संस्कृतोक्तः संधिः प्राकृते न भवति । लच्छीए आणंदो । रुक्खादो आअओ । देवो अहिणन्दणो । लक्ष्म्या आनन्दः । वृक्षादागतः । देवोभिनन्दनः ॥ अहो अच्चरिअमित्यादयः संस्कृतवदेव सिद्धाः ॥

शेषेच्यचः ॥ १ । १ । २२ ॥

युक्तस्य लोपे योवशिष्यते स शेषः । तस्मिन्नचि^३ अचः संधिर्न भवति । फणामणिप्पईवा । जोण्हाऊरिअकेसो । फणामणिप्रदीपाः । ज्योत्स्नापूरितकेशः । आद्योदाहरणे 'प्रायो लुक्—' इति दकारलोपे 'पो वः' इति पस्य वत्वे 'लवराम्—' इति रेफलोपे शेषस्य पस्य द्वित्वे च पकारस्थाकारस्य दलोपे शिष्टस्य च संधिर्न भवति । द्वितीयोदाहरणेपि पैकारतकारयोर्लोपे त्सस्य 'श्रण्णत्सत्सहृक्षणां ण्हः' इति ण्हादेशे

१ रुक्खाधो M. २ M. has हलो after युक्तस्य. ३ M. has परे after तस्मिन्नचि. ४ शिष्टेकारस्य My., P. ५ तकारपकारयो^० R.

पहास्थाकारस्य पलोपे शिष्टेन ऊकारेण सह गुणलक्षणसंधिर्न भवति । बहुलाधिकारात् कचिद्विकल्पः । कुम्भकारः । अत्र कलोपे शिष्टेन संधिपक्षे कुंभारो संध्यभावे कुम्भारो ॥ सुपुरुषः । सूरिसो । सुजरिसो । अत्र पलोपे 'त्वदुत उपरिगुरुके' इत्यत 'उतः' इत्यनुवर्तमाने

रोर्भ्रुकुटीपुरुषयोरित् ॥ १ । २ । ६० ॥

अनयो रेफसम्बन्धिन उकारस्य इत् स्यात् । इति पुरुषशब्दे रेफोकारस्येकारः । कचिच्छिष्टेन नित्यं संधिरेव । शातवाहनः । सालाहणो । चक्रवाकः । चक्राओ । अत्र 'प्रायो लुक्—' इति वलोपे शिष्टेन सह लकारस्थाकारस्य सवर्णदीर्घलक्षणसंधिरेव । अत्र संस्कृतशातवाहनशब्दः प्रकृतिभूतः । अत्र 'दोहदर्पदीपशातवाहनातस्याम्' इति तवर्गस्य लत्वम् । अथवा शालावाहनशब्दस्य संस्कृतस्य प्रकृतित्वं तत्र 'ड्यापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम्' इति शालाशब्दस्थापो ह्रस्वः । संज्ञारूपत्वात् । यद्वा सालवाहनशब्दस्य वा प्रकृतित्वम् । सर्वथा लौकिकप्रसिद्धस्य शालिवाहनशब्दस्य तु प्रकृतित्वं न योर्युजीति । द्वितीयोदाहरणेपि 'लवरामधश्च' इति रेफलोपे शेषस्य द्वित्वे ककारस्थाकारस्य वलोपे शिष्टेन ऊकारेण सह संधिरेव । सालवाहणो चक्रवाओ इत्येतौ तु प्रायोग्रहणाद्वकारस्य लोपाभावे भवतः । लोपे तु संधिरेव ॥

तिङः ॥ १ । १ । २३ ॥

'न' इत्यनुवर्तते । 'अचः' इति 'अचि' इति च 'संधिः' इति च । तिङः संबन्धिनोचोचि परे संधिर्न भवति । भवतीह । होइ इह । पिबोदकम् । पिज्ज उअअं । अत्र 'होर्हुवंहवा भुवेस्तु—' इत्यनेन भवतेर्धातोर्हो इत्यादेशे 'लटस्तिप्ताविजेच्' इत्यनेन लटस्तिप इजादेशे च होइ इह इति स्थिते इकारयोः संधिर्न भवति । पिज्ज उअअं

१ अवशिष्टेन M. २ सुजरिसो सूरिसो M. ३ अवशिष्टेन M. ४ 'प्रतीप' My. ५ संस्कृतशालावाहनशब्दः प्रकृतिभूतस्तस्मिन् पक्षे M. ६ योयुज्यते R. ७ अवशिष्टेन M. ८ लोपाभावेपि R. ९ स्यात् My., P. १० होह-बहुवा P. ११ My. and P. drop भवति.

इत्यत्रापि 'पट्टघोहृडंलपिज्जाः पिवतेः' इत्यनेन सूत्रेण पिवतेः पिज्जादेशे उदकशब्दे च दकयोर्लोपे अकारोकारयोः संधिर्न भवति ॥ त्रिदश ईश इति स्थिते 'लवराम्—' इति रेफलोपे 'प्रायो लुक्—' इति दलोपे चोभयत्र 'शोः सल्य' इति शकारयोः सत्वे सति तिअस ईस इति स्थिते अनुक्तमन्यन्यायेन 'आद्गुणः' इति गुणे प्राप्ते 'बहुलम्' इत्यधिकृत्य 'शेषेच्यचः' इति च

लोपः ॥ १ । १ । २४ ॥

अचोचि परे बहुलं लोपः स्यात् । इत्याद्यसकारस्थाकारलोपे तिअसीसो ॥ एवं निश्वासउच्छ्वास इति स्थिते निश्वासशब्दे 'लवराम्—' इति वलोपे

शोर्लुप्तयवरशोर्दिः ॥ १ । २ । ८ ॥

यवरशषसानां लोपे येषशिष्टाः शषसास्तेषामादेरचो दीर्घो भवति । इति दीर्घे णीसास इति स्थिते शेषत्वात् सकारस्य द्वित्वे प्राप्ते

दीर्घान्न ॥ १ । ४ । ८७ ॥

दीर्घात् परस्य शेषस्यादेशस्य च द्वित्वं न भवति । इति द्वित्वप्रतिषेधः ॥ उच्छ्वासशब्देपि

दोदोनुत्साहोत्सन्न ऊच्छसि ॥ १ । २ । ६२ ॥

उँदः उदित्युपसर्गस्य उकारस्य शसि शकारसकारपरयोः दा दकारेण सह ऊत्वं भवत्युत्साहोत्सन्नशब्दौ वर्जयित्वा । इत्युद उकारे णीसासऊसास इति स्थिते पूर्वबहुणे प्राप्ते 'लोपः' इत्यनेन पूर्वपदान्त्यसकारस्थाकारस्य लोपे

द्विवचनस्य बहुवचनम् ॥ २ । ३ । ३४ ॥

अस्मिन् शास्त्रे सुबन्ते तिङन्ते च द्विवचनस्य बहुवचनं भवति । इति बहुवचने 'श्लुगजशसोः' इति जसो लोपे णीसासूसासा इति

१ 'ढल्ल' P. २ इति सूत्रेण R. ३ R. drops प्राप्ते. ४ स्यात् My., P. ५ P. drops उदः. ६ स्याद् My., P.

सिद्धम् ॥ एवं सर्वत्र सावधानेन संधितदपवादौ विज्ञाय कविभिः
प्रयोगाः संचारणीयाः ॥

इति संधिप्रकरणम् ।

अमलस्फटिकाङ्गाय चन्द्रमःखण्डधारिणे ।

वटाधःस्थितिदक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

अथाजन्ताः पुंलिङ्गा उच्यन्ते । अकारान्तः पुंलिङ्गो रामशब्दः ।
अनुक्तमन्यन्यायेन प्रातिपदिकसंज्ञा स्वाद्युत्पत्तिश्च । राम सु इति स्थिते
'अतो डो' विसर्गः' इत्यधिकृत्य

सोः ॥ २ । २ । १३ ॥

अतः परस्य सोः स्थाने डो भवति । अनुक्तमन्यन्यायेन डलोपटि-
लोपौ । रामो ॥ द्विवचनस्य प्रयोगो नास्तीत्युक्तमेव । राम जम् इति
स्थिते शास्त्रान्तर इवैकशेषः ।

श्लुग्ज्जशसोः ॥ २ । २ । ३ ॥

नाम्नः परयोर्ज्जशसोः श्लुक् स्यात् ॥

शिति दीर्घः ॥ १ । १ । १५ ॥

शिति परतः पूर्वस्याचो दीर्घः स्यात् । रामा ॥ संबुद्धौ राम सु
इति स्थिते । अत्राप्यनुक्तन्यायेनैकवचनस्यैव संबुद्धित्वम् ।

१ तदपचारान् R. २ प्रक्रिया R. ३ R. omits this verse;
and M. puts it after अथाजन्तपुंलिङ्गा उच्यन्ते. ४ अथाजन्तपुंलिङ्गा
M. ५ My. and P. omit पुंलिङ्गा उच्यन्ते. ६ My. and P.
omit अकारान्तः पुंलिङ्गो रामशब्दः. ७ दो M. ८ दो M. ९ स्यात्
My., P. १० टिलोपदलोपौ M. ११ द्विवचनप्रयोगो My., P. १२ नेत्यु-
क्तमेव My., P. १३ बहुष्वर्थेष्वनेकरामशब्दप्रयोगे प्राप्ते शास्त्रा^० My., P.
१४ My. and P. have तस्माज्जति after it. १५ संबोधने My.,
P. १६ My. and P. drop अत्रापि. १७ अनुक्तमन्यन्यायेन My.,
P. १८ My. and P. drop एव.

डोश्लुकौ तु संबुद्धेः ॥ २ । २ । ४२ ॥

‘सोः’ इति प्राप्ते यो डो^१ यश्च ‘श्लुगनपि सोः’ इति श्लुक् तौ डोश्लुकौ संबुद्धेरामन्त्रणार्थस्य सोस्तु भवतः ॥

दे संमुखीकरणे ॥ २ । १ । ५९ ॥

अत्र संबुद्धिव्यञ्जकस्य हे इत्यस्य स्थाने दे इति प्रयोज्यः ॥ अनुक्तमन्यन्यायेन टिलोपः । दे रामा । डो इत्यस्याभावपक्षे

सोर्लुक् ॥ २ । २ । ९ ॥

नाम्नः परस्य सोर्लुक् स्यात् । इति सुलोपः । दे राम । नात्र पक्षे सोः श्लुक् । इदुदन्तत्वाभावात् तदन्तविषयत्वात्तस्य । एवं च सति डो इत्यस्याभावपक्षे सोः श्लुकमङ्गीकृत्य ‘शिति दीर्घः’ इति दीर्घे प्राप्ते बहुलाधिकारान्नं भवतीति षड्भाषारूपमालिकाकारेण दुर्गणाचार्येणोक्तं चिन्त्यम् ॥ बहुवचनं पूर्ववत् । दे रामा । द्वितीयैकवचने राम अमिति स्थिते ‘वीप्सार्थात्तदचि सुपो मस्तु’ इत्यतः ‘सुपः’ ‘मः’ इत्यधिकृत्य

अमः ॥ २ । २ । २ ॥

नाम्नः परस्य सुप्संबन्धिनोमः स्थाने मकारो भवति । रामम् । अत्र ‘अन्यहलोश्रुदि’ इति मलोपे प्राप्ते ‘मोचि वा’ इत्यतः ‘मः’ इत्यधिकृत्य

बिन्दुल् ॥ १ । १ । ४० ॥

शब्दानामन्यमकारस्य नित्यं बिन्दुर्भवति । लोपापवादः । रामं ।

१ दो° My. २ दो My. ३ दो° My. ४ M. has च after it. ५ प्रयुज्यते M. ६ My. and P. drop अनुक्तमन्यन्यायेन. ७ दो M. ८ R. omits च. ९ M. drops सति. १० नेति My., P. ११ दुरुक्तम् M. १२ My. and P. drop द्वितीयैकवचने. १३ इत्यधिकृत्य R., M. १४ मः स्यात् My., P. १५ इत्यन्यहलो मकारस्य लोपे M. १६ इत्यधिकृत्य M., R. १७ बिन्दुः स्यात् P., My.

राम शस् इति स्थिते 'अतो ऽडो विसर्गः' इत्यतः 'अतः' इत्यधिकृत्य
'दिर्वा भ्यसि' इत्यतो 'वा' इति च

शस्येत् ॥ २ । २ । २० ॥

अतः शसि परे एद्वा स्यात् । रामे । पक्षे रामा । उभयत्रापि
शसः श्लक् ॥ राम टा इति स्थिते

टो डेणल् ॥ २ । २ । १८ ॥

अत इत्यनुवर्तते । अतः परस्य टावचनस्य डित् एण इत्यादेशो
भवति । लित्वान्नित्यम् । टिलोपः । रामेण इति स्थिते 'बिन्दुल्'
इत्यधिकृत्य

क्त्वासुपोस्तु सुणात् ॥ १ । १ । ४३ ॥

क्त्वाप्रत्ययस्य सुर्षश्च संबन्धिनः सुकाराण्णकाराच्च परो बिन्दुर्भवति
विकल्पेनेति णात्परो बिन्दुः । रामेण रामेण ॥ राम भिस् इति स्थिते

हिहिंहि भिसः ॥ २ । २ । ५ ॥

नाम्नः परस्य भिस एते त्रय आदेशा भवन्ति ॥ 'शस्येत्' इत्यतं
'एत्' इत्यनुवर्तमाने 'अतः' इति च

भिस्भ्यः सुपि ॥ २ । २ । २१ ॥

एतेषु परेष्वत एत्वं स्यात् । पृथक्त्वान्नित्यम् । रामेहिं । रामे-
हिं । रामेहि ॥ चतुर्थ्यास्तु षष्ठ्येव । तादर्थ्यचतुर्थ्यां तु विशेष
उच्यते । राम डे इति स्थिते 'डेसो डम्' इत्यधिकृत्य

तादर्थ्ये डेस्तु ॥ २ । ३ । ३६ ॥

१ दो M. २ इत्यधिकृत्य M., R. ३ इति च R., M. ४ दे° M.
५ M. has अत इत्यनुवर्तते before the Sūtra. ६ तृतीयैकवचनस्य
R. ७ M. has स्थाने after it. ८ दि देण M. ९ इत्यादेशः स्यात्
P., My. १० 'बिन्दुः' इत्य° M., R. ११ सुपः संबन्धिनः M.
१२ बिन्दुर्वा स्यादिति My., P. १३ रामेण रामेण M. १४ आदेशाः स्युः
My., P. १५ इत्यनुवर्तमाने M.

तादर्थ्ये विहितस्य डेश्चतुर्थ्येकवचनस्य स्थाने डम् । षष्ठी तु विकल्पेन भवति । तथा च रामैस्स रामाय वा पोष्फाणि । रामार्थं पुष्पाणीत्यर्थः । एवं सर्वत्र तादर्थ्ये चतुर्थ्येकवचनस्य विकल्पेन प्रयोगः प्राकृते ऊह्यः ॥ पञ्चम्येकवचने

हितोत्तोदोदु डसिस् ॥ २ । २ । ६ ॥

अत्र डसिसिति सुब्यत्ययेन षष्ठ्यर्थे प्रथमा । तथा च नाम्नः परस्य डसिसः पञ्चम्याः स्थाने हितो तो दो दु इति चत्वार आदेशा भवन्ति । डसिसित्यनेन एकवचनबहुवचनयोर्ग्रहणम् । तेनोभयत्राप्येते आदेशाः । तथा च । रामहितो । रामतो । रामदो । रामदु । इति स्थिते

दिर्दोत्तोदुडसौ ॥ २ । २ । ८ ॥

पञ्चम्यादेशेषु दो तो दु इत्येतेषु डसौ पञ्चम्येकवचने च परतः पूर्वाचो दीर्घः स्यात् । रामाहितो । अत्रैकवचनत्वाद्दीर्घः । एवमेकवचनादेशेषु नित्यमेव दीर्घः । बहुवचनादेशेषु दो तो दुर्ध्वपि । अन्यत्र विकल्पः । रामतो । अत्र 'संयोगे' इति कृतदीर्घस्यापि ह्रस्वः । नन्वत्र यदि ह्रस्वस्तर्हि दीर्घविधौ तो इत्यस्य ग्रहणं किमर्थम् । 'भिस्भ्यस्सुपि' इति भ्यसादेशेस्मिन्नेत्वर्धनार्थम् । दोदुग्रहणमप्येत्वापवादायैव । तेन तो इत्यत्र ह्रस्व एव । दोदु इत्यत्र दीर्घ एव । 'प्रायो लुक्—'इत्यादिना दकारयोर्लोपः । रामाओ रामाउ । नन्वत्र दलोपः कर्तुं न शक्यते । दोदु इति प्रतिपदोक्तत्वादिति चेन्न । दोद्वन्तयोः प्रयोगादर्शनात् । तर्हि दकारोच्चारणं किमर्थम् । भाषान्तरार्थम् । तेन शौरसेनीभागाध्योरातिदेशिकौकारोकारौ न स्तः । किं तु दोदू एव ।

१ M. drops डेः. २ रामाय रामस्स My., P. ३ तादर्थ्येकवचन-प्रयोगस्य विकल्पः M. ४ आदेशाः स्युः My., P. ५ °भयत्रापि आदेशा एते M. ६ R. drops च. ७ पूर्वस्याचो R. ८ दुपु विकल्पः R. ९ °निवेधार्थम् M. १० शक्यः My., P.

अजन्तपुंलिङ्गाः ।

पैशाच्यां गिरीतो इत्यादौ 'तल् तदोः' इति दकारस्य तकारार्थं चेति युक्तं दकारोच्चारणम् ॥

डसेः श्लुक् ॥ २ । २ । १५ ॥

अत इत्यनुवर्तते । अतः परस्य डसेः श्लुक् स्यात् । शित्वात् पूर्वस्य दीर्घः । रामा ॥

डसिसो हि ॥ २ । २ । १७ ॥

अत इत्यनुवर्तते । अत्रापि डसिस इत्यनेनैकवचनबहुवचनयोः परिग्रहः । अतः परस्य डसिसः पञ्चम्या हि इत्यादेशो भवति । रामाहि । अत्राप्येकवचनादेशत्वाद् 'दिदोत्तोदुडसौ' इति दीर्घः ॥ भ्यसि हितो इत्याद्यादेशा हि इत्यादेशोपि ॥

मुन्तो भ्यसः ॥ २ । २ । ७ ॥

नाम्नः परस्य भ्यसः मुन्तो इति भवति ॥ 'अतो डो^६ विसर्गः' इत्यंतः 'अतः' इत्यधिकृत्य

दिर्वा भ्यसि ॥ २ । २ । १९ ॥

अत इति पञ्चम्यन्तस्य षष्ठ्यन्तविपरिणामः । अतो भ्यसादेशे परे दीर्घो वा स्यात् । पक्षे 'भिस्भ्यः सुपि' इत्येत्वम् । रामाहितो रामेहितो । रामासुतो । रामेसुतो । रामाहि । रामेहि । तोदोदुषु दीर्घ एव । अत्रापि 'संयोगे' इति कृतदीर्घस्यापि ह्रस्वः । रामतो । रामाओ । रामाउ ॥ राम डस् इति स्थिते

डसोस्त्रियां सर् ॥ २ । २ । १० ॥

नाम्नः परस्य डसः सर् इत्ययमादेशो भवति न तु स्त्रियाम् । रिच्त्वाद् द्वित्वम् । रामस्स । अस्त्रियामिति किम् । महिलाए । मालीए । बुद्धीए । धेणूए ॥ राम आम् इति स्थिते

१ R. has एवम् before पैशाच्यां. २ परिग्रहणम् M. ३ पञ्चम्याः स्थाने हि M. ४ °त्यादेशः स्यात् My., P. ५ इत्यादेशो भवति M. ६ दो M. ७ इत्यधिकृत्य M. ८ षष्ठ्यर्थो विपरिणामः M. ९ R. drops कृत. १० °मादेशः स्यात् My., P. ११ My. and P. drop मालाए.

णशामः ॥ २ । २ । ४ ॥

नाम्नः परस्यामः षष्ठीबहुवचनस्य णशित्यादेशो भवति । शित्त्वाद् दीर्घः । 'क्त्वासुपोस्तु सुणात्' इति वा बिन्दुः । रामाणं । रामाण । नात्रानुक्तमन्यन्यायेन 'चुट्ट' इति णलोपः । बहुलाधिकारात् । साक्षात् प्रत्ययत्वाभावाद्वा ॥ राम डि इति स्थिते 'वैतत्तदः' इत्यतो 'वा' इत्यनुवर्तमाने 'अतः' इति च

डेडे ॥ २ । २ । १६ ॥

अकारादुत्तरस्य डेडेदेत्वं वा स्यात् । टिलोपः । रामे । पक्षे

डेमिर् ॥ २ । २ । ११ ॥

डेमिरित्यादेशः स्यात् । रिच्त्वाद् द्वित्वम् । रामम्भि ॥ राम सुप् इति स्थिते 'मिभ्यः सुपि' इत्येत्वम् । 'क्त्वासुपोः' इति वा बिन्दुः । रामेसुं । रामेसु । एवं शिवादयोप्यदन्ता अनुक्तविशेषादेशा उह्याः ॥ सर्वनामशब्दानामकारान्तानां रूपभेदोस्ति । अत्रापि सर्वनाम्नामभिधेयवल्लिङ्गता । सर्व सु इति स्थिते 'लवराम्—' इति रेफलोपे 'शेषादेशस्य—' इति द्वित्वे च^१ एकवचनं रामवत् । जसि

सर्वादेर्जसोतो डे ॥ २ । २ । ६२ ॥

सर्वादेरदन्तात् परस्य जस एत्वं डिङ्भवति । अनुक्तमन्यन्यायेन टिलोपः । सन्वे ॥ द्वितीयैकवचनमारभ्य षष्ठीबहुवचनपर्यन्तं रामवत् । आमि 'अनिदमेतदस्तु—' इत्यतः 'तु' इत्यनुवर्तमाने 'सर्वादेः' इति च

१ षष्ठी बहुवचनस्य is omitted by My. and P. २ °त्यादेशः स्यात् My., P. ३ अत्रानुक्तं R. ४ न णलोपः R. ५ My. and P. drop साक्षात् प्रत्ययत्वाभावाद्वा. ६ °त्यनुवर्तते M. ७ अदन्तात् परस्य My., P. ८ डेः सप्तम्येकवचनस्य My., P. ९ डित्वाटिलोपः My., P. १० °त्यादेशो भवति M. ११ बिन्दुल् My., P. १२ R. omits च. १३ अनुक्तन्यायेन R.; My. and P. drop अनुक्तमन्यन्यायेन.

आमां डेसिं ॥ २ । २ । ६५ ॥

सर्वादेरतः परस्यामः डिदेसिं इत्यादेशो वा स्यात् । टिलोपः । सव्वेसिं । पक्षे णश्च बिन्दुश्च वा । सव्व्वाणं सव्व्वाण । अत्र आमामिति बहुवचनं लिङ्गत्रयेऽप्येसिमादेशार्थम् । डौ

डेस्थसिंमि ॥ २ । २ । ६३ ॥

‘सर्वादेः’ इत्यनुवर्तते ‘अतः’ इति च । सर्वादेरदन्तात् परस्य डेः स्थाने त्थ सिंस् मि इति त्रय आदेशाः स्युः । सव्वत्थ । सव्वस्सिं । सव्वम्मि । ‘अतः’ इति किम् । अमुम्मि ।

अनिदमेतदस्तु कियत्तदः स्त्रियामपि हिं ॥ २।२ । ६४ ॥

‘सर्वादेः’ इत्यनुवर्तते । ‘डेस्थसिंमि’ इत्यतो ‘डेः’ इति ‘अतः’ इति च । इदमेतद्वर्जिताददन्तात् सर्वादेः परस्य डेहिं इत्यादेशो वा स्यात् कियत्तद्वचः स्त्रियामपि । सव्वहिं । पक्षे पूर्वोक्तादेशाः ॥ शेषं रामवत् । एवं विश्वादीनां रूपं नेयम् । विशेषास्तु कथ्यन्ते । विश्वशब्दे ‘लवराम्—’ इति वलोपे

शोर्लुप्तयवरशोर्दिः ॥ १ । २ । ८ ॥

यवरशषसानां लोपे येवशिष्टाः शुसंज्ञिताः शषसास्तेषामादेरचो दीर्घः स्यात् । इति दीर्घे ‘शोः सल्’ इति शस्य सत्वे च वीसो । नात्र शेषत्वेऽपि सस्य द्वित्वम् । ‘दीर्घान्न’ इति प्रतिषेधात् ॥ शेषं सर्ववत् । उभशब्दस्य द्विवचनवाचित्वेऽपि प्राकृते ‘द्विवचनस्य बहुवचनम्’ इति सर्वत्र बहुवचनमेव । उभ जम् इति स्थिते ‘खघथधभाम्’ इति भस्य हत्वे । उहे । शेषं सर्ववत् । उभशब्दस्य उभय इति स्थिते

उभयाधसोरवहहेट्टौ ॥ १ । ३ । ९८ ॥

उभय अधस् इत्येतयोर्व्यथासंख्यमवह हेट्ट इत्येतावादेशौ स्तः ।

१ भवति M. २ सव्व्वाणं सव्व्वाणं M. ३ ज्ञेयम् M. ४ My. and P. drop from यवरशषसानाम् to स्यात्. ५ दीर्घो भवति R. ६ वा भवतः M.

इत्युभयशब्दस्य अवहादेशे सर्ववद्रूपम् । आदेशाभावपक्षे भस्य हत्वे उहअं । उवहं इत्यपि केचित् । पक्षद्वयेपि सर्ववत् प्रक्रिया ॥ पूर्व-शब्दस्य ।

मलिनधृतिपूर्ववैर्दृशाणां मइलदिहिपुरिमवेरुलिआः ॥१३१९९॥

मलिनादीनां मइलादय आदेशा वा भवन्ति । इति पूर्वशब्दस्य पुरिमादेशे । पुरिमो । पुरिमे । इत्यादि । आदेशाभावपक्षे रेफलोपे शेषस्य द्वित्वे

संयोगे ॥ १ । २ । ४० ॥

संयोगे परे पूर्वस्य ह्रस्वो भवति । इति ह्रस्वे । पुब्बो । पुब्बे । इत्यादि सर्ववद्रामवच्च । ह्रस्वे कृते 'स्तौ' इत्युत ओत्वम् । बहुलाधि-कारात् सर्वत्र न भवति । अथवा ओत्वस्यानादेशविषयत्वाद्वा परिहारः ॥ एकशब्दस्य

दैवगेस्त्वाँ ॥ १ । ४ । ९२ ॥

'रितो द्वित्वल' इत्यतो 'द्वित्वल्' इत्यनुवर्तते । दैवादिष्वनादौ वर्तमानस्य व्यञ्जनस्य द्वित्वं वा स्यात् । इति दैवादिपाठात् द्वित्वे । एको । द्वित्वाभावे

वैकादौ गः ॥ १ । ३ । १४ ॥

'खोपुप्पकुब्जकर्परकिले कोः' इत्यतः 'कोः' इत्यनुवर्तते । एकादौ कोः कवर्गस्य गकारो वा भवति । एगो । 'स्वार्थे तु कश्च' इत्यतः 'स्वार्थे' इति 'उपरेः संव्याने ल्ल' इत्यतो 'ल्ल' इत्यप्यधिकृत्य

नवैकाद्वा ॥ २ । १ । २० ॥

नव एक आभ्यां परः स्वार्थे द्विरुक्तो लो वा स्यात् । इति स्वार्थे ले

१ सर्वशब्दवत् R. and सर्ववत् M. for सर्ववद्रूपम्. २ आदेशाभावे My., P. ३ My. and P. drop प्रक्रिया. ४ वैर्दृशाणां M. ५ स्युः My., P. ६ M. drops परे. ७ इत्यनुवर्तते M., R. ८ किते कोः P. ९ इति च द्वयस्यधिकृत्य M., R.

सति । एकल्लो इत्यप्यस्ति ॥ शेषं सर्ववत् । ननु एक्को एकल्लो इत्यत्र 'संयोगे' इत्येकारस्य ह्रस्वः किं न स्यात् । किं ततः । तदानुक्तन्यायेन 'एच ह्रस्वादेशे' इतीकारः स्यात् । ततश्च इक्को इकल्लो इति स्यादिति चेन्मैवम् । 'अत्र शास्त्रे एदोतोः क्वचित् स्वरूपेणैव ह्रस्वः' इति त्रिविक्रमदेवेनोक्तत्वाद् अत्र स्वरूपह्रस्वाङ्गीकारात् । एक्को । एकल्लो इत्युपपन्नः प्रयोगः । प्रथमशब्दे प्रथमं सु इति स्थिते 'हे दक्षिणेस्य' इत्यतः 'अस्य' इत्यनुवर्तमाने 'उल्ध्वनिगवयविष्वचि वः' इत्यतः 'उल्' इति च

प्रथमे ष्योः ॥ १ । २ । २० ॥

प्रथमशब्दे पकारथकारयोः संबन्धिनोवर्णस्य युगपत् क्रमेण चोत्वं स्यात् । लिट्वात्रित्यम् । इत्यवर्णद्वयस्योत्वे 'वेतसः—'इत्यतः 'तोः' इत्यनुवर्तमाने 'ढः पृथिव्यौषधनिशीथे' इत्यतः 'ढः' इति च

प्रथमशिशिलमेथिशिथिरनिषधेषु ॥ १ । ३ । ४८ ॥

एषु तवर्गस्य ढो^१ भवति । इति थकारस्य ढत्वे युगपदकारद्वयस्यो-
कारद्वयविधानपक्षे पुढुमो । क्रमपक्षे । पुढमो । पढुमो ॥ जसि तु पूर्ववत् । शेषं रामवत् । स्वशब्दे विशेषैः । स्व सु इति स्थिते 'अर्हत्युच्च' इत्यतः 'उत्' इत्यनुवर्तमाने

एकाचि श्वस्त्रे ॥ १ । ४ । १०८ ॥

एकस्वरयोः श्वस्त्रं इत्येतयोः संयुक्तस्यान्त्यहलः प्रागुत्वं भवति । इत्युत्वे सुवो सुवे । इत्यादि । ङसिङ्योः पूर्वशब्दवत् । अन्यत्रं सर्ववत् । एकाजिति किम् । स्वजनः । सजणो ॥ कतमशब्दे 'सप्तपर्णे फोः' इत्यतः 'फोः' इत्यधिकृत्य

१ संबन्धिवर्णस्य M. २ 'मेधि' R., M. ३ 'शिथिर' M. ४ ढः स्यात् My. ५ My. and P. omit विशेषः; P. drops विशेषः. ६ इत्यनुवर्तते M. ७ स्वश्च M., P. ८ स्यात् My., P. ९ जसि R.; शसि M.; ङसिङ्यौ My. १० अन्यत्र तु M. ११ इत्यधिकृत्य R., M.

मध्यमकतमे च ॥ १ । २ । १४ ॥

अनयोर्द्वितीया चेत्वं स्यात् । 'प्रायो लुक्—'इति तलोपः । कइमो ॥ शेषं सर्ववत् । येषां यत्र यत्र सर्वनामसंज्ञा तत्र तत्र सर्ववत् । अन्यत्र रामशब्दवद्रूपनिर्णयः कर्तव्यः ॥

इति सर्वनामानि ॥

अथाकारान्तेषु केषुचित् संयुक्तादेशवत्सु विशेषाः प्रदर्शयन्ते ।

स्तोः ॥ १ । ४ । १ ॥

अधिकारोऽयम् । 'ईल् ज्यायाम्' इति यावत् । यदित ऊर्ध्वमनुक्रमिष्यते तत् स्तोः संयुक्तस्य भवतीति वेदितव्यम् ॥ वृक्षशब्दे 'क्ष्वेड-कगे खल्' इत्यतः 'खल्' इत्यधिकृत्य

बुश्च र्वृक्षे ॥ १ । ४ । ७ ॥

र्वृक्षे संयुक्तस्य खो^१ भवति । तत्संनियोगेन वृकारस्य रुकारः । रुक्खो । रुक्खा । अंस्यैव रूपान्तरम् । 'उत्सवन्नक्षोत्सुकसामर्थ्ये छो वा' इत्यतः 'छः' इत्यधिकृत्य

स्पृहादौ ॥ १ । ४ । २२ ॥

स्पृहादिषु स्तोश्छो भवति । इति स्पृहादिपठितर्वृक्षशब्दे क्षस्य छत्वे

ऋतोत् ॥ १ । २ । ७४ ॥

आदेर्ऋकारस्यात् स्यात् । इत्यत्त्वे वच्छो वच्छा ॥ शेषं रामवत् । एवं सर्वत्र विशेषादेशमात्रमुच्यते । अन्यत् सर्वं रामवद्बह्वम् ।

१ 'ईज्यायाम्' My. २ इति ऊर्ध्वं यदुपक्रमिष्यते M. ३ स्यादिति P., My. ४ प्रथमं वृक्षशब्दे R. ५ इत्यधिकृत्य R., M. ६ वृक्षशब्दे संयुक्तस्य P., My. ७ सः स्यात् My., P. ८ तत्संनियोगे M. ९ M. has शेषं रामवत् after this. १० The passage from अस्यैव रूपान्तरम् to वच्छो वच्छा is omitted in My. and R. ११ M. has वा देशान्तरम् after this. १२ स्पृहादिपठितस्य P. १३ वृक्षशब्दस्य P. १४ P. drops क्षस्य. १५ स्यात्वं स्यात् P.

वा रक्ते गः ॥ १ । ४ । २ ॥

रक्ते संयुक्तस्य गकारो वा भवति । 'शेषादेशस्य—'इत्यादिना द्वित्वम् । रग्गो । गत्वाभावे 'कग—'इति कलोपे शेषद्वित्वे रत्तो ॥

शुल्के ङः ॥ १ । ४ । ३ ॥

वेत्यनुवर्तते । शुल्के संयुक्तस्य ङो वाँ स्यात् । सुङ्गो । पक्षे सुको ॥

कः शक्तमुक्तदष्टमृदुत्वरुग्णेषु ॥ १ । ४ । ४ ॥

एषु स्तोः ककारो भवति तु विकल्पेन । सको । पक्षे सत्तो । मोको । अत्र 'स्तौ' इत्युत ओत्वम् । दको । पक्षे 'स्त्यानचतुर्थे चै तु ठः' इत्यतो 'ठः' इत्यधिकृत्य

ष्टः ॥ १ । ४ । १४ ॥

ष्टस्य ठः स्यात् । आदेशत्वाद् द्वित्वम् । दष्टो ॥ रुग्णशब्दे

हरिद्रादौ ॥ १ । ३ । ७८ ॥

'रो डा पर्याणे' इत्यतो 'रः' इत्यनुवर्तते । 'लो जठरवठरनिष्ठुरे' इत्यतो 'लः' इति च । हरिद्रादौ रस्य लृत्वं स्यात् । इति हरिद्रादिपाठाद्रेफस्य लृत्वे । लुको । पक्षे 'मनयाम्—'इति नलोपे द्वित्वे च । लुग्गो ॥

क्ष्वेडकगे खल् ॥ १ । ४ । ५ ॥

क्ष्वेडकादिषु स्तोः खकारो भवति । लित्वान्नित्यम् । 'प्रायो लुक्'—इति कलोपः । खेडँओ । विषम् । स्फोर्टकः । खोडओ । स्फेटकः । खेडओ । अत्र उभयत्र 'टो डः' इति टस्य डत्वम् ॥

ष्कस्कोर्नाम्नि ॥ १ । ४ । ६ ॥

१ स्यात् My., P. २ शेषस्य द्वित्वे P., My. ३ भवति वा M. ४ ककारो वा for ककारो भवति तु विकल्पेन P., My. ५ M. has पक्षे मोत्तो after it. ६ च तु रः M. ७ इत्यधिकृत्य M., R. ८ लृत्वं वा स्यात् M. ९ M. drops न. १० खः स्यात् P., My. ११ खेडचो M., R. १२ सोटकः P. १३ उभयत्रापि for अत्र उभयत्र P., My.

‘खल्’ इत्यनुवर्तते । अनयोर्नाम्नि संज्ञायां खल् स्यात् । लिट्त्वान्नित्यम् । पोक्स्वरक्खो । पुष्कराक्षः । अत्र ‘हश्चौत्कुतूहले’ इत्यत ‘ओत्’ इत्यनुवर्तते । ‘त्वदुत उपरिगुरुके’ इत्यत ‘उतः’ इति च ।

स्तौ ॥ १ । २ । ६६ ॥

युक्ते परे उत ओत्वं स्यात् । इत्योत्वम् । स्के । स्कन्धः । खंधो ॥

क्षः ॥ १ । ४ । ८ ॥

‘खल्’ इत्यनुवर्तते । क्षस्य खल् स्यात् । क्षयः । खओ । विचक्षणः । विअक्खणो ॥

स्कन्दतीक्ष्णशुष्के तु खोः ॥ १ । ४ । १० ॥

‘खल्’ इत्यनुवर्तते । एषु खोरादेः संयुक्तस्य खो वा स्यात् ॥ खंदो । पक्षे ‘कग—’इति सलोपे अचः परत्वाभावान्न शेषस्य द्वित्वम् । कन्दो । तीक्ष्णः । तिक्खो । पक्षे तिर्णेहो । अत्र ‘श्नष्ण—’ इत्यादिना क्षणस्य ण्हः । शुष्कः । सोक्को । पक्षे सोक्खो ।

स्तम्भे ॥ १ । ४ । ११ ॥

‘खल्’ इत्यनुवर्तते । ‘तु’ इति च ‘खोः’ इति च । स्तम्भे खोरादेः संयुक्तस्य खकारो वा स्यात् । खंभो । पक्षे ‘कग—’इति सलोपे तम्भो ।

लथोस्पन्दे ॥ १ । ४ । १२ ॥

‘खोः’ इत्यनुवर्तते । स्पन्दाभाववृत्तौ स्तम्भे खोरादेः संयुक्तस्य थकारो भवति ॥ लिट्वान्नित्यम् । थम्भो । सार्विकभावः ।

स्त्यानचतुर्थे च तु ठः ॥ १ । ४ । १३ ॥

१ ख for खल् M., R. २ M. and R. drop लिट्वान्नित्यम्, ३ ख for खल् M., R. ४ M. drops तिर्णेहो. ५ सुक्खो M. ६ सुक्को M. ७ संयुक्तस्य खोः for खोरादेः संयुक्तस्य R. ८ भवति M. ९ थकारः स्यात् My., P.

अनयोश्चकारादस्पन्दवृत्तौ स्तम्भे च स्तोष्ठत्वं तु भवति । ठंभो । सात्त्विकभावः । पक्षे उक्तं थत्वम् । चउट्टो । पक्षे रेफलोपे द्वित्वे च उत्थो । अत्रैव 'तु मयूरचतुर्थ—' इत्यादि सूत्रेणादेरचः परेण सस्वरव्यञ्जनेन सहितस्य स्थाने वा ओत्वे चोट्टो । चोत्थो इत्यप्यस्ति । सौराष्ट्रमहाराष्ट्रयोः 'लवराम्—' इति रेफलोपे उभावपि द्यौ तथा च 'ष्टः' इति ठत्वे ऐच एङि सोरट्टो । महाराष्ट्रे तु ठत्वे

हश्च महाराष्ट्रे ह्रौर्व्यत्ययः ॥ १ । ४ । १११ ॥

अत्र ह्रोः हकाररेफयोः व्यत्ययः स्थितिपरिवृत्तिर्भवति । एकैस्थाने एको भवतीत्यर्थः । हश्च दीर्घस्य ह्रँसोपि भवति । मरहट्टो ॥

विसंस्थुलास्थ्यधनार्थे ॥ १ । ४ । १५ ॥

'ठः' इत्यनुवर्तते । विसंस्थुलास्त्रिशब्दयोरधनवाचिन्यर्थशब्दे च स्तोः ठो भवति । विसंढुलो । अर्थः । अट्टो । प्रयोजनम् । धने तु अत्थो ॥

चः कृत्तिचत्तरे ॥ १ । ४ । १६ ॥

अनयोर्युक्तस्य चः स्यात् । कृत्तिधरः । किर्चिहरो । कृपादित्वात् ऋतः 'इल्कृपगेः' ईतीत्वम् । चत्तरपरः । चच्चरपरो ॥

त्योचैत्ये ॥ १ । ४ । १७ ॥

'चः' इत्यनुवर्तते । चैत्यवर्जितस्य त्यस्य चः स्यात् । प्रत्ययः । पञ्चओ । अमात्यः । अमच्चो । अत्र 'संयोगे' इति ह्रस्वः । 'अचैत्ये' इति किम् । चेइअं । अत्र 'स्याद्भ्रव्य—' इत्यादिना यात् प्रागित्वम् । ऐचं एत्वं यतलोपश्च । अत्रैव दैत्यादित्वात् ऐचः अइ इत्यादेशो च-इइअं । चइत्तं इत्यप्यस्ति ॥

१ विकल्पेन भवति M. २ R. drops च. ३ एकस्य स्थाने M. ४ R. drops अपि. ५ ठः स्यात् My., P. ६ किर्चिहलो M. ७ अत्र 'ऋत—' R. ८ इति कृपादित्वादीत्वं R. ९ भवेदित्यादिना M. १० ऐच एङित्वेत्वम् M.

उत्सवऋक्षोत्सुकसामर्थ्ये छो वा ॥ १ । ४ । १९ ॥

एषु स्तोश्छत्वं वा स्यात् । उच्छवो । पक्षे

‘दोदोनुत्साहोत्सन्न ऊ शंसि’ ॥ १ । २ । ६१ ॥

उदः उदित्युपसर्गसंबन्धिनः उकारस्य शसि शकारसकारयोः परयोः दा दकारेण सह ऊ उकारः स्यात् । इत्यूत्वे ऊसवो । ऋक्षः । रिच्छो । पक्षे ‘क्षः’ इति क्षस्य खत्वे रिक्खो । उभयत्रापि ‘ऋतोत्’ इत्यतः ‘ऋतः’ इत्यधिकृत्य

केवलस्य रिः ॥ १ । २ । ९० ॥

व्यञ्जनेनासंयुक्तस्य ऋतो रिरित्यादेशः स्यात् । इति रिः । उत्सुकः । उच्छुओ । ऊसुओ । अत्रापि ‘दोर्द—’ इत्युकारः । दृष्टसामर्थ्यः । दिदृष्टसामच्छो । पक्षे दिदृष्टसामत्थो ॥

क्षण उत्सवे ॥ १ । ४ । २१ ॥

‘छः’ इत्यनुवर्तते । उत्सववाचिनि क्षणशब्दे स्तोश्छः स्यात् । छणो । उत्सवे किम् । खणो । क्षणः कालः ।

क्षुण्णस्थगितदक्षर्षदशेषु स्पृहादित्वात् स्तोश्छत्वे च्छुण्णो । क्षुण्णो । छहओ । स्थगितः । अत्र गतयोर्लोपः । दच्छो । दक्षः ॥ ‘केवलस्य रिः’ इत्यतः ‘रिः’ इत्यधिकृत्य ‘ऋतोत्’ इत्यंतः ‘ऋतः’ इति च

दृश्यवसकिनि ॥ १ । २ । ९१ ॥

अ क्स किन् एतदन्ते दृशिधातौ ऋतो रिरित्यादेशः स्यात् । इति क्सान्तदृशिधातोर्ऋकारस्य रौ सति ‘शोर्लुप्तयवरशोर्दिः’ इत्यतः ‘दिः’ इत्यधिकृत्य ‘आदेः’ इति च

१ My. and P. omit the portion from ऊ शसि to उकारः स्यात्. २ इत्यधिकृत्य M., R. ३ रीत्यादेशः M. ४ उच्छुवो M. ५ ऊसवो M. ६ दोदोनुत्साहोत्सन्नदे इति उद उकारः M. ७ भवति R. ८ सहक्षेषु R. ९ ल्यधिकृत्य M., R. १० इति च M., R. ११ ल्यादेशः स्यात् My., P. १२ रिः इति सति M. १३ M. drops इत्यतः.

तु समृद्ध्यादौ ॥ १ । २ । १० ॥

समृद्ध्यादिष्वादेरवर्णस्य दीर्घो वा स्यात् । इति समृद्ध्यादिपाठाद्वा दीर्घे । सारिच्छो । सरिच्छो । सदृक्षः ॥

थ्यश्चत्सप्सामनिश्चले ॥ १ । ४ । २३ ॥

निश्चलव्यतिरिक्तानां थ्यादीनां छैः स्यात् । भुक्तपथ्यः । भौक्त-
पच्छो । पश्चिमः । पच्छिमो । मत्सरः । मच्छरो । अवीप्सः । अ-
विच्छो । इत्यादि । 'अनिश्चले' इति किम् । णिच्चलो । अत्र 'कग—'
इति शैलोपशेषद्वित्वे

द्यय्यां जः ॥ १ । ४ । २४ ॥

एषां जः स्यात् । अनवद्यः । अणवज्जो । द्योतः । जोओ । जय्यः ।
जज्जो । क्षय्यः । खज्जो । पर्यायः । पज्जाओ । इत्यादि ॥

ध्यह्योर्झल् ॥ १ । ४ । २६ ॥

अनयोर्झत्वं लिट्स्यात् । ध्यः । उपाध्यायः । उवज्झाओ । अत्र
'पो वः' । 'संयोगे' इति ह्रस्वश्च । विध्यः । विज्झो । मध्यमः । म-
ज्जिमो । अत्र 'मध्यमकतमे च' इत्यतः इः । ह्यः । सद्यः । सज्झो ।
इत्यादि ॥

र्तसाधूर्तादौ टः ॥ १ । ४ । ३० ॥

र्तस्य टः स्यात् धूर्तादीन् वर्जयित्वा । कैवर्तः । केवट्टो । संव-
र्तितः । संवट्टिओ । 'अधूर्तादौ' इति किम् । धूर्तः । धुत्तो । धूर्तादि—
धूर्त । संवर्तन । वार्ता । प्रवर्तन । मुहूर्त । मूर्त । आवर्तक ।
संवर्तक । वार्तिक । वर्तिका । निवर्तन । आवर्तन । विवर्तन । प्रव-
र्तक । मूर्ति । उत्कर्तित । निवर्तक । कीर्ति । कार्तिक । इत्यादि ।

१ ल्य M. २ छो भवति M. ३ भुत्सपच्छो M. ४ लोपशेषद्वित्वे M.
५ M. has इति वत्वम् after it. ६ M. drops च. ७ संवट्टओ. M.
८ धूर्तसंवर्तवार्ताश्च मूर्तवर्तकवार्तकाः । आवर्तनमुहूर्तो च प्रवर्तकनिवर्तकौ ॥
कीर्तिः कार्तिकमूर्ता च उत्कीर्त्यादीनि तद्रूपे ॥ M.

बहुलाधिकारात् वार्ताशब्दे टत्वमपि भवति ॥

प्रवृत्तसंदष्टमृत्तिर्धृत्तेष्टापत्तनकदर्थितोष्ट्रे ॥ १ । ४ । ३१ ॥

‘टः’ इत्यनुवर्तते । एषु स्तोष्ट्वं स्यात् । प्रवृत्तः । पवट्टो । अत्र
‘ऋतोत्’ इत्यत्वम् । संदष्टः । संदट्टो । कदर्थितशब्दे ‘वेतस इति
तोः’ इत्यतः ‘तोः’ इत्यधिकृत्य

कदर्थिते खोर्वः ॥ १ । ३ । ४४ ॥

अस्मिन्नादेस्तवर्गस्य वः स्यात् । इति दस्य वत्वे । कवट्टिओ ।
उष्ट्रः । उट्टो । सन्दष्टोष्ट्रयोः ‘ष्टः’ इत्यस्यापवादः ॥

डर्ल फोर्मर्दितविच्छर्दच्छर्दिंकपर्दधितर्दिंर्गर्तसंमर्दं ॥ १ । ४ । ३३ ॥

एषु द्वितीयस्य संयुक्तस्य नित्यं डो भवति । मर्दितः । मड्डिओ ।
विच्छर्दः । विच्छड्डो । कपर्दः । कवड्डो । गर्तः । गड्डो । संमर्दः ।
संमड्डो ॥

ढोर्धर्द्धिभ्रद्भामूर्धि तु ॥ १ । ४ । ३४ ॥

एषु स्तोर्धो वा स्यात् । अर्धभागः । अड्डहाओ । पक्षे अँड्डहाओ ॥

दग्धविदग्धवृद्धिदंष्ट्रावृद्धे ॥ १ । ४ । ३५ ॥

‘ढः’ इत्यनुवर्तते । एषु स्तोर्धो भवति । दग्धः । दड्डो । विदग्धः ।
विअड्डो । वृद्धशब्दे ऋत्वादिपाठादत उत्वे । वुड्डो । बहुलाधिकारात्
क्वचिन्न भवति । वुद्धकविणिरूविअं । वृद्धकविनिरूपितम् ॥

पञ्चदशदत्तपञ्चाशति णः ॥ १ । ४ । ३६ ॥

एषु स्तोर्णकारो भवति । दत्तः । दिण्णो । अत्र स्वप्नादिपाठादत
इत्वम् ॥

ज्ञप्नोः ॥ १ । ४ । ३७ ॥

१ ‘केष्टा’ M. २ डो for डल् M. ३ ‘दं’ M. ४ अर्धहाओ P.,
My. ५ ‘र्णकारः स्यात् M.

ण इत्यनुवर्तते । एतयोर्णः स्यात् । सुज्ञानः । सुष्णाणो । ज्ञातः ।
णाओ । अत्रैव

जाणमुणौ ङः ॥ २ । ४ । १३० ॥

ज्ञा अवबोधन इत्यस्य जाण मुण इत्यादेशौ स्तः । जाणत इति
स्थिते 'आदर्लुक्क्यात्स्वोः—' इत्यतः 'अतः' इत्यधिकृत्ये

क्ते ॥ २ । ४ । १८ ॥

क्तप्रत्यये परंतोत इत्वं स्यात् । इतीत्वे । जाणिओ । ज्ञातः । वि-
ज्जाणमओ । विज्ञानमयः । विष्णाणमओ इत्यप्यस्ति । नात्र 'ज्ञो
ओविज्ञाने' इति प्रतिषेधः । जाणादेशस्य धात्वादेशरूपत्वात् । बहु-
लाधिकाराज्जाणादेशो विकल्प्यत इति केचित् । तेन विष्णाणादयः
सिद्धाः । म्नः । प्रद्युम्नः । पज्जुणो । धृष्टद्युम्नः । धृष्टज्जुणो । 'कर्णि-
कारेणो वा' इत्यंतः 'णः' इत्यधिकृत्य 'रितो द्वित्वल्' इत्यतः 'द्वित्वल्'
इति 'दीर्घान्न' इत्यतः 'न' इति च

धृष्टद्युम्ने ॥ १ । ४ । ८९ ॥

अत्रादेशस्य णस्य द्वित्वं न^३ स्यात् । इति णस्य न^३ द्वित्वम् ।
पृथक्त्वान्नित्यम् ॥

स्तवे थो वा ॥ १ । ४ । ३८ ॥

अत्र संयुक्तस्य थो वा स्यात् । थवो । पक्षे 'कग—' इति स-
लोपे । 'तवो ॥

१ भवतः M. २ 'मोमसुष्विच्च' इति च is added after this in M.
३ परे M. ४ भवति M. ५ ज्ञातः । जाणिओ । M. ६ विज्ञानमयः ।
विज्जाणमओ । P. ७ प्रद्युम्नादयः M. ८ दृष्टद्युम्नः । R., My., P.
९ धृष्टज्जुणो R., My., P.; धृष्टज्जुणो M. १० इत्यधिकृत्य M. ११ M.
and My. drop 'दीर्घान्न' इत्यतः 'न' इति च. १२ R. has न धृष्टं.
१३ M. omits न. १४ नित्य for न M. १५ पृथक्त्वान्नित्यम् is
dropped in M. १६ अत्र स्तोः संयुक्तस्य M. १७ M. has स्तवः ।
before it. १८ थओ M. १९ तओ M.

रो हश्चोत्साहे ॥ १ । ४ । ३९ ॥

‘थः’ इत्यनुवर्तते । ‘वा’ इति च । अत्र स्तोर्थो वा स्यात् तत्सं-
नियोगेन हंस्य च रेफः । उत्थारो । पक्षे ‘थ्यश्चत्स—’ इत्यादिना
त्सस्य छः । उच्छाहो ॥

स्तः ॥ १ । ४ । ४० ॥

स्तस्य थः स्यात् । हस्तः । हत्थो । प्रस्तरः । पत्थरो ॥

पर्यस्ते टश्च ॥ १ । ४ । ४१ ॥

अत्र स्तस्य टः स्याच्चकारात्थश्च ॥ ‘लो वार्दे’ इत्यतः ‘लः’
इत्यधिकृत्य

र्यः सौकुमार्यपर्यङ्कपर्यस्तपर्याणे ॥ १ । ४ । ५५ ॥

एषु र्यस्य लः स्यात् । इति र्यस्य लत्वे । पर्यङ्कः । पलङ्को । पँ-
ल्लङ्गो । पल्लथो । पर्यस्तः । ‘सौकुमार्ययुक्तः । सोअमल्लजुत्तो । अत्र
एच एङ् । मुकुलादिपाठादुकारस्याकारः कलोपश्च । कृतपर्याणः ।
कअपल्लाणो । अत्रैव ‘मनयाम्’ इति यलोपे ‘भ्यौ बृहस्पतौ तु बहोः’
इत्यतः ‘तु’ इत्यनुवर्तमाने

रो डा पर्याणे ॥ १ । ३ । ७६ ॥

अत्र रेफस्य डा वा स्यात् । कँअपडर्णिणो । ‘वात्मभस्मनि पः’ इत्यतः
‘पः’ इत्यधिकृत्य

द्वर्भमोः ॥ १ । ४ । ४३ ॥

एतयोः ‘पं’ स्यात् । कुट्टलः । ‘कुंपळो’ । अत्र वक्रादित्वाद्धिन्दुः ।

१ हकारस्य M. २ ‘थ्यश्च’ इत्यादिना M. ३ M. has उत्साहः before
it. ४ पल्लङ्गो My. ५ Before this M. has प्रसङ्गात् सौकुमार्यपर्याणयो-
रपि रूपनिर्णयः क्रियते । ६ ह्यौ M. ७ M. has इति डादेशे before
it. ८ M. has कअवद्वाणो इत्यपि भवति. ९ वशोः M. १० पो भवति ।
M. ११ कुंपळो M.

रुक्मिणीरमणः । रुपिणीरमणो । क्वचित्थोपि । रुत्थिणीरमणो । क्वचि-
न्मोपि । रुम्मिणीरमणो ॥

ष्पस्योः फः ॥ १ । ४ । ४४ ॥

अनयोः फः स्यात् । निष्पापः । णिष्पावो । निष्पेषः । णिष्फेसो ।
ईपन्दः । फन्दो । इत्यादि ॥

भीष्मे ॥ १ । ४ । ४५ ॥

‘फः’ इत्यनुवर्तते । अत्र स्तोः फः स्यात् । भिष्फो । भीष्मः ।
‘श्लेषमबृहस्पतौ तु फोः’ इत्यतः ‘तु’ इत्यधिकृत्य

ग्मो मः ॥ १ । ४ । ४७ ॥

म्मस्य मो वा स्यात् । तिग्मकिरणः । तिम्मकिरणो । पक्षे मलोपे
तिग्मकिरणो ॥

न्मः ॥ १ । ४ । ४८ ॥

‘मः’ इत्यनुवर्तते । न्मस्य मः स्यात् । मन्मथ इति स्थिते ‘बो वः’
इत्यतः ‘वः’ इत्यधिकृत्य ‘त्वभिमन्यौ मः’ इत्यतः ‘मः’ इति च

मन्मथे ॥ १ । ३ । ६६ ॥

अत्र मस्य वः स्यात् । थस्य हत्वं च^१ । वम्महो ॥

ताम्राभ्रयोर्म्भः^२ ॥ १ । ४ । ४९ ॥

अनयोस्तोर्म्भः^३ स्यात् । तैर्म्भमओ घट्टः^४ ॥

इन्मयटि ॥ १ । ३ । ६९ ॥

१ क्वचिद्वोपि M. २ रुक्मिणीरमणो M. ३ M. drops क्वचिन्मोपि ।
रुक्मिणीरमणो । ४ फो भवति M. ५ निष्पावः P., My., R. ६ M.
has स्पर्शः । फंसो । वकादित्वाद्धिन्दुः before इत्यादि । ७ भवति M.
८ इत्यधिकृत्य M. ९ मो भवति M. १० इति च M. ११ M. drops
च. १२ म्भः M. १३ अनयोर्युक्तस्य मकारपरो भकारो भवति M. १४ त-
म्भमओ M. १५ M. drops घट्टः.

मयट्प्रत्यये यस्य वा इत् स्यादिति विकल्पादिकारः । तम्बमइओ ।
ताम्रमय इत्यर्थः । आम्रः । अम्बो ॥

ऊर्ध्वे भो वा ॥ १ । ४ । ५० ॥

अत्र स्तोर्भो वा स्यात् । अतिऊर्ध्वः । अइउब्भो । अत्र तलोपे
'न यण्' इति संधिप्रतिषेधः । पक्षे । रँवलोपद्वित्वे । अइउद्धो ॥

वश्च विहले ॥ १ । ४ । ५२ ॥

अत्रापि स्तोर्वस्य भो वा स्यात् च्छश्च । विब्भलो । विच्छलो ।
पक्षे विहलो । अत्र 'अहः' इति निषेधात् शेषहकारस्य द्वित्वं न
भवति ॥

डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्ये च ॥ १ । ४ । ५७ ॥

'र्यः सौकुमार्य—' इत्यतः 'र्यः' इत्यनुवर्तते । अनयोर्दित् एर
इत्यादेशः स्यात् । टिलोपः । अणुद्विअब्बहँचेरो । अनुष्ठितब्रह्मचर्यः ।
दिदृसोदेरो । दृष्टसौन्दर्यः ॥

वा पर्यन्ते ॥ १ । ४ । ५८ ॥

'र्यः' इत्यनुवर्तते । 'डेरः' इति च । पर्यन्ते र्यस्य डेरो वा स्यात् ।
पेरंतो । पक्षे । सामान्यो जः । पज्जन्तो ॥

धैर्ये रः ॥ १ । ४ । ५९ ॥

धैर्ये र्यस्य रो वा स्यात् । धैर इति स्थिते । 'ऐच एङ्' इत्यतः
'ऐचः' इत्यधिकृत्य

ई धैर्ये ॥ १ । २ । १०९ ॥

१ विकल्पेन इकारः M. २ अम्बो M. ३ अत्यूर्ध्वः M. ४ रवलेति
वरेफलोपशेषद्वित्वे M. ५ M. has 'भः' इत्यनुवर्तते । अत्र संयुक्तसंबन्धिनो
वस्य &c. ६ M. has वलोपे after पक्षे. ७ शेषस्यापि हकारस्य
द्वित्वं न भवति 'अह' इति निषेधात् M. ८ 'त्यादेशो भवति M. ९ M.
drops टिलोपः १० च्चब्रह्मचरो My.

अत्रैकारस्येकारः स्यात् । गैअधीरो । गतधैर्यः । पक्षे जः । गअ-
धिज्जो ॥

तूर्यदशार्हशौण्डीर्ये ॥ १ । ४ । ६० ॥

एषु स्तो रैः स्यात् । तूरघोसो । तूर्यघोषः । दसारो । दशार्हः ।
पआसिअसोण्डीरो । अत्र 'अहः' इति रस्य न द्वित्वम् । प्रकाशित-
शौण्डीर्यः ॥

बाष्पे होश्रुणि ॥ १ । ४ । ६१ ॥

अश्रुवाचिनि बाष्पशब्दे स्तोर्हः स्यात् । बाहो । 'अश्रुणि' किम् ।
बप्फो । ऊप्मा । अत्र 'ष्पस्पोः—' इति फः ॥

कार्षापणे ॥ १ । ४ । ६२ ॥

अत्र स्तोर्हः स्यात् । काहावणो । कहावणो । कहावणो इत्यत्र
'संयोगे' इति पूर्वमेव ह्रस्वः पश्चादादेशः । यद्वा कर्षापणशब्दाद्वा
सिद्धिः ॥

न वा तीर्थदुःखदक्षिणदीर्घे ॥ १ । ४ । ६३ ॥

एषु स्तोर्हत्वं न वा विकल्पेन भवति । तीह इति स्थिते । 'ईतः
काश्मीरहरीतक्योर्लालौ' ईत्यतः 'ईतः' इत्यधिकृत्य

तीर्थे ह्युत् ॥ १ । २ । ५५ ॥

अत्र युक्तस्य हि हकारे सति ईकारस्य ऊँकारः स्यात् । ईत्यूकारे ।
कअतुहो । कृततीर्थः । पक्षे । कअतित्थो । दुहो । दुःखम् । अत्र

१ अत्रैकारस्येकारः P., R. २ M. has इतीकारे before this.
३ M. has रः' इत्यनुवर्तते before it. ४ रो भवति M. ५ M. has
प्रकाशितशौण्डीर्यः । अत्र शेषस्यादेशस्य वा रेफस्य न द्वित्वम् । 'अहः' इति प्रति-
षेधात् । ६ स्तोर्हो भवति M. ७ M. has नेत्रजलम् before 'अश्रुणि'.
८ ऊप्पो M. ९ M. has before it 'हः' इत्यनुवर्तते । १० भवति
M. ११ M. has 'हः' इत्यनुवर्तते before it. १२ इत्यधिकृत्य M.
१३ ईतः before ईकारस्य M. १४ ऊत् before ऊकारः M. १५ इती-
कारस्थाने ऊकारे M.

दुःखशब्दस्य कुलादिपाठाद्विकल्पेन पुंस्त्वम् । दुहिओ । दुक्खिओ ।
दुःखितः । दक्षिणशब्दे हत्वे 'शोर्लुप्तयवरशौर्दिः' इत्यतः 'दिः'
इत्यधिकृत्य

हे दक्षिणेस्य ॥ १ । २ । ९ ॥

अत्र युक्तस्य हे सत्यादेरवर्णस्य दीर्घः स्यात् । दाहिणो । हत्वाभावे
दैक्खिणो । दीर्घशब्दे हत्वे दीहो । 'नवैकाद्वा' इत्यतः 'वा' इति
'स्वार्थे तु कश्च' इत्यतः 'स्वार्थे' इति चाधिकृत्य

रो दीर्घात् ॥ २ । १ । २४ ॥

दीर्घात् 'स्वार्थे' रो वा स्यात् । दीहरो । हत्वाभावे रेफलोपद्वित्व-
इत्वाः । दिग्घो । अत्र सर्वस्य शेषस्यादेशस्य वा हस्य न द्वित्वम् ॥

हो ल्हः ॥ १ । ४ । ६६ ॥

हकारस्य लाक्रान्तहकारः स्यात् । प्रह्लादः । पल्हाओ । अत्र 'प्रायो
लुक्' इति दलोपः । कल्हारपरः । कल्हारपरो ॥

श्मश्मस्मह्यामस्सरश्मौ म्हः ॥ १ । ४ । ६७ ॥

श्मादीनां म्हँदेशः स्यात् स्सरश्मिश्मब्दौ वर्जयित्वा । काश्मीरः ।
कम्हारो ॥

काश्मीरे म्भः ॥ १ । ४ । ५३ ॥

अत्र स्तोर्भो वा स्यात् । कम्मारो । अत्रोभयत्रापि

ईतः काश्मीरहरीतकधोर्लालौ ॥ १ । २ । ५१ ॥

एतयोरीकारस्य यथाक्रमं आ अ इत्यादेशौ लितौ स्तः । इत्या-
कारः । ग्रीष्मः । गिम्हो । विस्मयः । विम्हओ । अस्माद्दशः । अम्हा-
रिसो । अत्र 'दृश्यक्सक्कीनि' इति ऋकारस्य रिर्कारः । दलोपश्च ।

१ पुल्लिङ्गता M. २ इत्यधिकृत्य M. ३ M. has खत्वे before
दैक्खिणो. ४ इत्यधिकृत्य M. ५ इति चाधिकृत्य M. ६ M. adds
अह इति प्रतिषेधात्. ७ म्हँदेशो भवति M. ८ म्भ इत्यादेशो वा स्यात् M.
९ विम्मओ P. १० रिः M.

ह्य । ब्राह्मणः । बम्हणो । बाम्हणो । अत्रोत्खातादिपाठसमये 'ब्राह्मण-
पूर्वाङ्गियोरपीच्छन्त्यन्ये' इति वचनाद्विकल्पेनाकारस्य ह्रस्वः । इदं वचनं
'संयोगे' इति प्राप्तह्रस्वविकल्पार्थम् । 'अस्मररश्मौ' इति किम् ।
सरो । रस्सी ॥

पक्षमणि ॥ १ । ४ । ६८ ॥

'म्हः' इत्यनुवर्तते । अत्र स्तोर्महः स्यात् । पक्षमललोचनः । पम्ह-
ल्लोअणो ॥

श्रष्णस्त्रस्त्रह्रक्षणां ङः ॥ १ । ४ । ६९ ॥

एषां ण्हादेशः स्यात् । प्रभः । पण्हो । कृष्णः । कण्हो । स्नातः ।
ण्हाओ । प्रस्त्रवः । षण्हवो । ज्योत्स्नापूरः । जोण्हाऊरो । अपह्ववः । अव-
ण्हओ । पूर्वाण्हः । पुव्वण्हो । पुव्वाण्हो । अत्रापि ब्राह्मणशब्दवद् वा
ह्रस्वः । अपराण्हः । अवरण्हो । श्रक्ष्णः । सण्हो । लण्हो इत्यपि
केचित् ॥

सूक्ष्मे ॥ १ । ४ । ७० ॥

अत्र स्तोर्ण्हः स्यात् । सुण्हो । 'हश्चौत्कुतूहले' इत्यतः 'ओत्'
इत्यनुवर्तमाने

सूक्ष्मेद्वोर्तः ॥ १ । २ । ६७ ॥

अत्र ऊत ओत्वं वा स्यात् । सोण्हो । अत्त्वपक्षे सण्हो ॥

आश्लिष्टे लधौ ॥ १ । ४ । ७१ ॥

अत्र युक्तयोर्यथाक्रमं लटौ स्तः । श्लीत्यस्य लः । घृ इत्यस्य धः ।
आलिद्धो ॥

टठौ स्तब्धे ॥ १ । ४ । ७२ ॥

१ प्राप्तह्रस्वस्य विक° M. २ भवति M. ३ भवति M. ४ पल्लवो
My. ५ जोहाऊरो My. ६ अवल्लवो My. ७ M. inserts उत्खा-
तादिपाठाद्विकल्पेन ह्रस्वे । ८ श्रक्ष्णः M. ९ भवति M. १० इत्यनुवर्तते M.
११ ओतः M. १२ सोणू R. १३ My. drops अत्वपक्षे । सण्हो ।

अत्र युक्तयोर्यथाक्रमं टठौ भवतः । टड्डो । स्तब्धः ॥

तो ढो रश्चारब्धे तु ॥ १ । ४ । ७३ ॥

आरब्धे युक्तस्य तो वा स्यात् । तत्सन्नियोगेन रस्य च ढः । आ-
ढतो । पक्षे । आरड्डो । अत्र वचयोरभेदन्यायेन 'लवराम्—' इति
बलोपद्वित्वे

शोर्लुक्खोः स्तम्बसमस्तनिःस्पृहपरस्परश्मशानश्मश्रुणि
॥ १ । ४ । ७५ ॥

स्तम्बादिषु शोः शषसानामादौ वर्तमानानां संयुक्तसंबन्धिनां लुक्
स्यात् । तम्बो । समत्तो । णिप्पिहो । अत्र कृपादित्वादृत इत्वम् ।
इदं सूत्रं 'स्तः' इति सूत्रस्य 'ष्पस्पोः—' इति सूत्रस्य 'श्मष्म—' इत्यादि—
सूत्रस्य चापवादकम् ॥

श्वस्य हरिश्चन्द्रे ॥ १ । ४ । ७६ ॥

अत्र श्वस्य लुक् स्यात् । हरिअंदो ॥

धात्रीद्रे रस्तु ॥ १ । ४ । ८० ॥

धात्रीशब्दे द्रशब्दे च रेफस्य वा लुक् स्यात् । धात्रीरमणः । धत्ती-
रमणो । लुगभावे । धारीरमणो । अत्र 'कग—' इति तलोपः ।
ह्रस्वात् प्रागेव रेफलोपे । धाईरमणो । द्रे । चन्द्रः । चन्दो । चन्द्रो ।
रुद्रः । रुद्रो । इत्यादि । द्रदशब्दे विशेषः । 'हश्च महाराष्ट्रे
होर्ह्यत्ययः' इत्यतः 'व्यत्ययः' इत्यधिकृत्य

द्रदे दहयोः ॥ १ । ४ । ११५ ॥

अत्र दहयोर्ह्यत्ययः स्यात् । द्रह इति स्थिते । अत्रापि द्रशब्दस्य विद्य-
मानत्वाद् विकल्पेन रेफलोपे । दहो । द्रहो । केचिन्नेच्छन्ति रेफलो-
पम् । द्रहशब्दः संस्कृतेपीति केचित् । द्रहादयस्तरुणपुरुषवाचका
इत्यन्ये । भो द्रहो । भो द्रह ॥

१ M. has लुगनुवर्तते before it. २ लुगवा स्यात् M. ३ धाती-
रमणो My. ४ हेर्ह्यत्ययः M. ५ दकारहकारयो M.

हस्य मध्याह्ने ॥ १ । ४ । ८१ ॥

अत्र हस्य लुगवा स्यात् । मज्झण्णो । अत्र हस्य लोपे नस्य णत्वम् । शेषस्य द्वित्वम् । 'संयोगे' इति ह्रस्वः । पक्षे । मज्झण्हो ॥

ज्ञो ओविज्ञाने ॥ १ । ४ । ८२ ॥

ज्ञसंबन्धिनो जस्य लुगवा स्यात् । न तु विज्ञाने । सुज्ञानः । सुज्जाणो । पक्षे 'ज्ञन्नोः' इति णत्वम् । सुण्णाणो । सर्वज्ञः । सबज्जो । पक्षे पूर्ववणत्वे । अत्र 'उल्ध्वनिगवयविष्वचि वः' इत्यतः 'उल्' इत्यधिकृत्य 'हे दक्षिणेस्य' इत्यतः 'अस्य' इति च

ज्ञो णोभिज्ञादौ ॥ १ । २ । १७ ॥

अभिज्ञादिषु ज्ञकारादेशस्य णस्य संबन्धिनः अस्य उत्वं लित् स्यात् । सबवण्णू । आत्मज्ञः । अप्पज्जो । अप्पण्णू । अत्र 'वात्मभस्सनि पः' इति त्मस्य पादेशः । दैवज्ञः । देव्वज्जो । देव्वण्णू । दैवशब्दस्य वैरादिपाठादकारस्य वा अ इ इत्यादेशे दइवज्जो । दइवण्णू । एवमिङ्गितज्ञ इत्यादि । 'अविज्ञाने' इति किम् । विण्णाणं । एषां ज्ञकारादेशणकारसंबन्धिनोकारस्य उत्वं दृश्यते । तेभिज्ञादयो मनोज्ञाज्ञाभिज्ञप्रज्ञासंज्ञाविज्ञानेषु ज्ञस्य ण एव । तथा च । मणण्णू । अण्णू । अहिण्णू । प्रज्ञां । पण्णा । संज्ञां । सण्णा । विज्ञानम् । विण्णाणं । अत्रैव 'जाणमुणौ ज्ञः' इति ज्ञाधातोर्जाणादेशे विजाणमित्यप्यस्ति । 'अविज्ञाने' इति प्रतिषेधस्तु ज्ञो ओ विषय एव । न तु जाणादेशविषयः । आज्ञप्तिः । आणत्ती । आज्ञापनम् । आणावणं । अत्रापि ण एव ॥

रात्रौ ॥ १ । ४ । ८४ ॥

रात्रिशब्दे युक्तस्य लुगवा स्यात् । रात्रिचरः । राइअरो । रतिअरो ॥

१ M. has धात्रीद्विरस्तु' इत्यतः 'तु' इत्यनुवर्तते before it. २ शेषद्वित्वम् M. ३ ह्रस्वश्च M. ४ अविज्ञाने विज्ञानशब्दे न भवति M. ५ इत्यधिकृत्य M. ६ अप्पज्जो R. ७ इत्याद्यपि भवति for दइवण्णू M. ८ इत्याद्यपि M. ९ संबन्धिनोवर्णस्य M. १० M. drops प्रज्ञा. ११ M. drops संज्ञा. १२ M. drops विज्ञानम्. १३ M. has लुगानुवर्तते before it.

अथ द्वित्वविधिः ॥

‘रितो द्वित्वल्’ इत्यतः’ ‘द्वित्वल्’ इत्यधिकृत्य

शेषादेशस्याहोचोखोः ॥ १ । ४ । ८६ ॥

संयुक्तयोरेकतरस्य लोपे योवशिष्यते स शेषः । तस्य संयुक्तादेशस्य च अहः हकाररेफवर्जितस्य अचः स्वरात् परस्य अखोरनादौ वर्तमानस्य द्वित्वं स्यात् । शेषे । समस्तः । समत्तो । इत्यादि । आदेशे । रक्तः । रग्गो । इत्यादि । ‘अहः’ इति किम् । विह्वलः । विह्वलो । धैर्यम् । धीरं । ‘अचः’ इति किम् । वयस्यः । वअंसो । अत्र वक्रादित्वाद्भिन्दुः । ‘अखोः’ इति किम् । णाणं ॥

दीर्घान्न ॥ १ । ४ । ८७ ॥

लाक्षणिकादलाक्षणिकाच्च दीर्घात् परयोः शेषादेशयोर्द्वित्वं न स्यात् । निश्वासः । णीसासो । अत्र ‘शोर्लुप्त—’ इति दीर्घविधौनालाक्षणिकत्वम् । अलाक्षणिकात् । ईश्वरः । ईसरो । पार्श्वः । पासो । इत्यादि । अलाक्षणिकाद् द्वित्वाभावः प्रयोगतोनुसर्तव्यः ॥

कर्णिकारे णो वा ॥ १ । ४ । ८८ ॥

अत्र णग्रहणमुत्तरार्थम् । कर्णिकारे शेषस्य द्वित्वं वा स्यात् । कणिआरो । कणिआरो ॥

वा से ॥ १ । ४ । ९० ॥

‘से समासे शेषादेशयोर्द्वित्वं वा स्यात् । णैङ्गामो । णङ्गामो । नदीग्रामः । णङ्गामो इत्यत्र

दिहौ मिथस्से ॥ १ । १ । १८ ॥

से समासे दिहौ दीर्घह्रस्वौ मिथोन्योन्यं बहुलं स्तः । एवं समासेषु

१ इत्यधिकृत्य M. २ भवति M. ३ भवति M. ४ विधानादीर्घस्य लाक्षणिकालाक्ष M. ५ M. has इत्याबूह्यम् after लाक्षणिकत्वम्. ६ M. has ‘द्वित्वल्’ इत्यनुवर्तते before it. ७ नदीग्रामः । णङ्गामो । णङ्गामो M. ८ भवतः M.

सर्वत्र दीर्घह्रस्वयोर्व्यत्ययोनुसन्धेयः । प्रकृतमनुसरामः । कुसुमप्रकरः ।
कुसुमपपअरो । कुसुमपअरो ॥

प्रमुक्तगे ॥ १ । ४ । ९१ ॥

‘वा से’ इति सर्वमनुवर्तते । प्रमुक्तादिषु समासे यथादर्शनं व्यञ्जनस्य
द्वित्वं वा स्यात् । प्रमुक्तः । पम्मुक्को । पमुक्को । अत्र ‘कः शक्त—’
इत्यादिना स्तोः कः । सैप्पवासो । सपवासो । वद्धप्फळो । वद्धफळो ।
वद्धफलः । मळअस्सिहरिस्सिहंडो । मलअसिहरिसिहंडो । मलयशिख-
रिशिखण्डः । त्रैलोक्यनाथः । तेळ्ळोक्कणाहो । तेळ्ळोक्कणाहो । सपरितापः ।
सप्परितावो । सपरितावो । परवशः । परव्वसो । परवसो । प्रतिकूलः ।
पडिक्कूळो । पडिक्कूळो । अदर्शनः । अदंसणो । अदंसणो । अत्र
वक्रादित्वाद्धिन्दुः । आकृतिगणत्वात् । पफुल्लम् । प्रप्फुल्लं । पफुल्लं ।
सपरिहासम् । सप्परिहासं । सपरिहासं । इत्यादि सिद्धम् । ननु पडि-
कूळ इत्यत्र लोपलक्षणलक्षितत्वात् ‘प्रायो लुक्—’ इति कलोपः किं-
मिति न । उच्यते । अत्र सूत्रे समासे तु वाक्यविभक्त्यपेक्षया भिन्नप-
दत्वमपि भवतीत्युक्तत्वात् यदा भिन्नपदत्वं तदा कादीनामादित्वालोपो
न भवति । एकपदत्वपक्षे तु लोप एवेत्युभयमप्यस्तीति संतोष्यम् ॥

दैवगेखौ ॥ १ । ४ । ९२ ॥

दैवादिष्वनादेर्यथादर्शनं व्यञ्जनस्य द्वित्वं वा स्यात् । दैवपरः ।
देव्वपरो । देवपरो । व्याकुलः । वाऊळ्ळो । वाउळ्ळो । नीडः । नेड्डो ।
नेडो । अत्र ‘एल्वीडनीडकीदश—’ इत्यादिना ईर्कारस्य एकारः ।
निहितः । णिहित्तो । णिहिओ । स्थूलः । थुल्लो । थूलो । अत्र
‘कग—’ इति सलोपः । ननु थुल्लो इत्यत्र ‘स्तौ’ इत्युत् ओत्वं किमिति
न । बहुलाधिकारात् । अत्रैव

१ M. has इत्याद्यूह्यम् after it. २ सप्पळावो । सप्रलापः । M.
३ वद्धफलः । वद्धफळो । वद्धफलो । M. ४ वक्रादेश्चाकृतिं M. ५ कस्मान्न
भवति M. ६ तत्र M. ७ नेडो । नेडो । M. ८ इत एत् । M. ९ थूलो ।
थुल्लो । M. १० स्थाली for स्तौ M. ११ M. adds भवति after it.

स्थूले रलूतश्चौत् ॥ १ । ३ । ८३ ॥

‘लो ललाटे च’ इत्यतः ‘लः’ इत्यनुवर्तते । स्थूले ऊकारस्योत् स्यात् तत्संनियोगेन लस्य च रः । थोरो । व्याहृतः । बाहिक्तो । बाहिओ । अत्र कृपादित्वाद्दत् इत् । तलोपश्च । मूकः । मुक्को । मूओ । इत्यादि । दैवादिः—दैवव्याहृतव्याकुलनीडनिहितमौतृककुतूहलस्थूलएकतूष्णीक-मूकसेवाअसदीयहुतस्त्यानस्थाणु । इत्यादि ॥

तैलादौ ॥ १ । ४ । ९३ ॥

तैलादौ यथादर्शनमन्त्यसानन्त्यस्य व्यञ्जनस्य द्वित्वं भवति । पृथक्त्वान्नित्यम् । तैलप्रियः । तेल्लप्पिओ । मण्डूकः । मण्डुको । इत्यादि । तैलादि—तैलव्रीडाप्रेमस्रोतःप्रभूतमण्डूकयौवनऋजुविचै-किल । इत्यादि ॥

पूर्वगुपरि वर्गस्य युजः ॥ १ । ४ । ९४ ॥

वर्गसंबन्धिनो युगवर्णस्य शेषस्यादेशस्य वा द्वित्वप्रसङ्गे उपरि पूर्वाक्षरं स्यात् । वर्गाणां द्वितीयस्योपरि प्रथमं चतुर्थस्योपरि तृतीयमिति वेदितव्यम् । रुक्खो । विग्घो । लच्छी । णिज्झरो । णिट्टुलो । इत्यादि बोध्यम् ॥

प्राक् श्लाघाप्लक्षशाङ्गे ड्णोत् ॥ १ । ४ । ९५ ॥

श्लाघादिषु ड् ङकारलकारयोः प्रागत् स्यात् । श्लाघायुतः । सलाहाजुओ । प्लक्षः । पलक्खो । क्षस्य खः । शाङ्गधरः । सारङ्गहरो ॥

क्षमारत्नेन्त्यहलः ॥ १ । ४ । ९६ ॥

‘प्राक्’ इत्यनुवर्तते । ‘अत्’ इति च । अनर्थोर्युक्तस्यान्त्यहलः प्रागत् स्यात् । रत्नाकरः । रअणाअरो । क्षमाधरः । छमाहरो । अत्र ‘उत्सव-ऋक्ष—’ इत्यतः ‘छः’ इत्यनुवर्तते ॥

१ इल् M. २ मृदुत्व for मातृक M. ३ विचिकिल M. ४ वर्गयुजः M. ५ द्वित्वम् । प्रसङ्गे सति उपरि &c. M. ६ दिग्घो M. ७ M. drops णिट्टुलो. ८ बोद्धव्यम् M. ९ प्रागत् अकारो भवति M. १० अन-योरुक्तस्यां M. ११ छमूहरो M.

क्षमायां कौ ॥ १ । ४ । २० ॥

भूवाचकक्षमाशब्दे क्षस्व छः स्यात् । अत्र यो भूवाचको मुख्यः
क्षमाशब्दः यश्च 'क्षमारत्नेन्त्यहलः' इत्यनेन युक्तयोर्मध्ये अकारविधाने
लाक्षणिको भूवाचकः क्षमाशब्दस्तयोर्द्वयोरपि ग्रहणम् । तेनोभय-
त्रापि छः ॥

स्नेहाभ्योर्वा ॥ १ । ४ । ९७ ॥

अनयोर्युक्तस्यान्त्यहलः प्रागित्वं वा । सणेहो । पक्षे 'कग—' इति
सलोपे । णेहो । अग्निवर्णः । अगणिवर्णो । पक्षे । 'मनयाम्' इति
न लोपे । अग्निवर्णो ॥

शर्षवज्रतप्तेष्वित् ॥ १ । ४ । ९८ ॥

शर्ष एतयोः वज्रतप्तशब्दयोश्च युक्तस्यान्त्यहलः प्रागित्वं वा । आ-
दर्शः । आअरिसो । पक्षे । 'लवराम्—' इति रेफलोपे 'शोर्लुप्त—'
इति दीर्घः । आआसो । आदर्शः । दरिसो । दासो । इत्यादि । र्षे ।
वर्षजः । वरिसओ । वासओ । अत्र 'शोर्लुप्त—' इति दीर्घः । तप्तः ।
तविओ । तत्तो । वज्रधरः । वइअहरो । अत्र जलोपः । वज्रहरो ।
नात्र जलोपः ॥

हर्षामर्षश्रीहीक्रियापरामर्शकृत्स्नदिष्ट्याहं ॥ १ । ४ । ९९ ॥

हर्षादिषु युक्तस्य हं इत्यत्रान्त्यहलः प्रागित्वं स्यात् । पृथक्त्वान्नि-
त्यम् । हरिसो । अमरिसो । श्रीधरः । सिरिहरो । तत्र 'किपः' इती-
कारस्य ह्रस्वः । हीयुतः । हिरिजुओ । क्रियापरः । किरिआवरो ।
परामर्शः । परामरिसो । कृत्स्नः । कसिणो । अत्र 'कग—' इति
तलोपः । 'ऋतोत्' इत्यत्वं च । हं । बर्हधरः । बरिहहरो । इत्यादि ॥

स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात् ॥ १ । ४ । १०० ॥

एषु चौर्यसमेषु संयुक्तस्य यकारात् प्रागित्वं स्यात् । स्याद्वादः ।

१ तप्तवज्रशब्दयो° M. २ दृष्ट्याहं My. ३ इत्यचान्त्य° M. ४ अत्र M.
५ लोपः My. ६ इत्त्वमनुवर्तते is in M. before this.

सिआवाओ । भव्यः । भविओ । चैत्यपरः । चेइअपरो । अत्रैकारस्य
एकारस्तयलोपश्च । चौर्यकुशलः । चोरिअकुसलो । चौर्यशब्दस्याञ्ज-
ल्यादिपाठाद्वा स्त्रीलिङ्गतायां चोरिआकुसलो इत्यपि । चौर्यसमास्तु—
चौर्यैश्वर्यधैर्यगाम्भीर्यभार्यासौन्दर्यब्रह्मचर्यसूर्यशौर्यवीर्यवर्यचर्याचार्यपर्य-
ङ्काः । चौर्यादिराकृतिगणः ॥

लादक्लीवेषु ॥ १ । ४ । १०१ ॥

संयुक्तस्य लात् प्रागित्वं स्यात् क्लीवप्रकारेषु वर्जयित्वा । क्लिष्टवासः ।
किलिष्टवासो । क्लान्तमुखः । किलन्तमुहो । अत्र 'संयोगे' इति लकार-
स्थाकारस्य ह्रस्वः । पुष्टवापः । पिलुष्टवापो । प्लोषः । पिलोसो । श्लेषः ।
सिलेसो । शुक्लकेशकृत्रकेशम्लानेत्यादि । 'अक्लीवेषु' इति किम् । क्लीवः ।
कीओ । विक्लवः । विक्लओ । क्लमः । कमो । प्लवः । पवो । विप्लवः ।
विप्पवो । शुक्लपक्षः । सुक्लपक्खो । उभयं तिङन्तेपि समानम् ॥

नात्स्वप्ने ॥ १ । ४ । १०२ ॥

स्वप्ने नात् प्रागित्वं स्यात् । इतीत्वे । 'पो वः' इति पस्य वत्वे च
ववयोरभेदन्यायात् 'वो मः शबरे' इत्यधिकृत्य

नीवीस्वप्ने वा ॥ १ । ३ । ८५ ॥

अनयोर्वस्य मो वा स्यात् । 'स्विमादाविल्' इत्यस्य इत्वे । सिमिणो ।
पक्षे । सिविणो ॥

स्निग्धे त्वदितौ ॥ १ । ४ । १०३ ॥

अत्र नात् प्रागित्वमत्वं च वा स्यात् । सिणिद्धो । सणिद्धो । पक्षे
'कग—' इति सलोपे । णिद्धो ॥

कृष्णे वर्णे ॥ १ । ४ । १०४ ॥

१ भवति M. २ न भवति for वर्जयित्वा M. ३ सुक्लपक्खो My.
४ M. has इत्वमनुवर्तते before this. ५ M. has इति वस्य मत्वे
before it. ६ M. has नादित्यनुवर्तते. ७ प्रागत्वमित्वं च वा स्यात् M.

वर्णवाचिनि कृष्णशब्दे नात् प्रागदितौ वा स्तः । कंसिणो ।
कसणो । पक्षे 'श्रृष्ण—' इत्यादिना ष्णस्य ष्हः । कण्हो । 'वर्णे' इति
किम् । कण्हो । विष्णुः । 'अर्हत्युच—' इत्यंतः 'उ' इत्यधिकृत्य

सुप्ने रात् ॥ १ । ४ । १०७ ॥

अत्र रात् प्रागुत्वं स्यात् । 'मनयाम्' इति नलोपः । सुरुष्पो ।
सुप्नं नगरम् ॥

वा छन्नपत्रमूर्खद्वारे ॥ १ । ४ । १०९ ॥

एषु स्तोरन्त्यहलः प्रागुत्वं वा स्यात् । छन्नपरः । छउमपरो ।
पत्रमुखः । पउमसुहो । पक्षे । 'कग—' इति दलोपे मंकारे शिष्टे
सति । 'ओदात्यां पङ्क्तौ' इत्यंतः 'ओत्' इत्यधिकृत्य

पत्रे मि ॥ १ । २ । ३१ ॥

पत्रे आदेरत ओत्वं स्यान्मकारे 'परे' सति । पोम्मसुहो 'मूर्खः' ।
सुरुहो । अत्रादावेव 'संयोगे' इति ह्रस्वः पश्चादुत्वंम् ॥

ईलज्यायाम् ॥ १ । ४ । ११० ॥

अत्रान्त्यहलः प्रागीत्वं लिट् स्यात् । ईयावरः । जीआवरो । 'हश्च
महाराष्ट्रे होर्ष्यत्ययः' इत्यंतः 'व्यत्ययः' इत्यधिकृत्य

लनोरालाने ॥ १ । ४ । ११२ ॥

'स्तोः' इति निवृत्तम् । अत्र लकारनकारयोर्व्यत्ययः स्यात् ।
आणालो ॥

१ M. has अदितौ नादिति चानुवर्तते । २ °वाचककृष्ण° M. ३ प्राग-
त्वमित्वं च वा भवतः M. ४ कसणो । कसिणो M. ५ इत्यधिकृत्य M.
६ भवति M. ७ M. drops सुप्नं नगरम्. ८ M. has उत्त्वमनुवर्तते ।
'क्षमारक्ष—' इत्यतः 'अन्त्यहलः' इत्यनुवर्तते । before this. ९ मकारेव-
शिष्टे M. १० इत्यधिकृत्य M. ११ भवति for स्यात् M. १२ M.
drops परे. १३ M. has इत्योत्वे after सति । १४ M. drops
मूर्खः । सुरुहो. १५ M. has द्वारं । दुवारं after this. १६ ज्यापरः ।
R. १७ इत्यधिकृत्य M.

चलयोरचलपुरे ॥ १ । ४ । ११६ ॥

‘व्यत्ययः’ इत्यनुवर्तते । अचलपुरशब्दे चलयोर्व्यत्ययः स्यात् ।
अचलपुरधर्मः । अलअर्पुर्धम्मो ॥

ह्ये ह्योर्वा ॥ १ । ४ । ११७ ॥

ह्यशब्दे हकारयकारयोर्व्यत्ययो वा स्यात् । सङ्घः । सङ्घो । पक्षे ।
सज्ज्ञो । इत्यादि ॥

ल्लघुके लहोः ॥ १ । ४ । ११८ ॥

‘ल्लघुकशब्दे घस्य हत्वे ल्लकारहकारयोर्व्यत्ययो वा स्यात् । हलुओ ।
पक्षे । लहुओ । घस्य व्यत्यये कृते पदादित्वाद्धत्वं न भवतीति हकरणम् ॥

रलोर्हरिताले ॥ १ । ४ । ११९ ॥

अत्र रलोर्व्यत्ययः स्यात् । हल्लिआरो ॥

दर्वीकरनिवहौ दव्विरअणिहवौ तु ॥ १ । ४ । १२० ॥

दर्वीकरनिवहशब्दौ यथासंख्यं दव्विरअणिहवौ तु भवतः । दव्वि-
रओ । णिहवो ॥ सज्जन सु इति स्थिते ‘लोपः’ इत्यधिकृत्य

अन्त्यहलोश्रदुदि ॥ १ । १ । २५ ॥

शब्देष्वन्त्यहलोन्त्यव्यञ्जनस्य लोपः स्याच्छ्रुदित्यव्ययमुदित्युपसर्गं च
वर्जयित्वा । इति सज्जनशब्दस्य समासत्वात् समासे पदविभक्त्यपेक्षया
वाक्यविभक्त्यपेक्षया चान्त्यत्वमनन्त्यत्वं च भवतीति न्यायेन यदा
पदविभक्तिस्तदा तलोपे सज्जणो । यदा वाक्यविभक्तिस्तदा लोपाभावे
सज्जणो । एवं तद्गुणादयः ॥

निर्दुरि वा ॥ १ । १ । २६ ॥

निर्दुर इत्येतयोरुपसर्गयोरन्त्यहलो लोपो वा स्यात् । निस्सहः ।

१ °वुर° R. २ M. has लघुशब्दे घस्य हत्वे before it. ३ M.
drops लघुकशब्दे घस्य हत्वे. ४ अत्र लहयोः for लकारहकारयोः M.
५ वा व्यत्ययः M. ६ तलोपाभावे M.

णिसहो । लोपाभावे । णिस्सहो । अत्रैव 'लवराम्—' इति रेफलोपे 'शोर्लस—' इति दीर्घे । णीसहो । एवं निर्घोषादयः । दुःसहः । दुँसहो । दुँस्सहो । दुःस्वितः । दुहिओ । 'दोदोनुत्साहोत्सन्नञ्छसि' इत्यतः 'ऊत्' इत्यधिकृत्य

दुरो रलुकि तु ॥ १ । २ । ६३ ॥

दुरित्युपसर्गस्य रलुकि रेफलोपे सत्यादेरुत ऊद्वा स्यात् इत्यूकारः । दूँसहो । दुँहिओ । यदा लोपाभावस्तदा । दुःसहोँ ॥

अन्तरि च नाचि ॥ १ । १ । २७ ॥

अन्तर शब्दे चैकारान्निर्दुरोश्चाचि परे लोपो न स्यात् । अन्त-
रात्मा । अन्तरप्पा । निरन्तरः । णिरन्तरो । निरवशेषः । णिरव-
सेसो । निरवगाहः । णिरवगाहो । दुरुत्तरः । दुरुत्तरो । कचिदन्ता
उपरि इति च दृश्यते । विन्दुल्' इत्यधिकृत्य

हलि डवणनानाम् ॥ १ । १ । ४१ ॥

'अन्त्यहलः' इति निवृत्तम् । एषां हलि व्यञ्जने परे विन्दुः
स्यात् । पराञ्चुखः । परंमुहो । 'स्वरस्य विन्द्वमि' इति ह्रस्वः । क-
ञ्चुकः । कंचुओ । इत्यादि ॥

स्वरेभ्यो वक्रादौ ॥ १ । १ । ४२ ॥

वक्रादिषु यथादर्शनं प्रथमादिभ्यः स्वरेभ्यः परो विन्दुर्भवति ।
अत्र गणत्रयम् । वक्रादिगणः । मनस्विन्यादिगणः । उपर्यादिर्गणः ।
तत्रैव वक्रादिः । वक्र । कुट्टल । गुँच्छ । पुच्छ । बुध्न । गृष्टि । कर्को-
टक । दर्शन । पशु । स्पर्श । स्थयश्चुव्यश्चमार्जारवृश्चिकमूर्ध्ना प्रथ-
मात् । मनस्विन्यादिः—मनस्विनीप्रतिश्रुन्मनःशिलावयस्यानां द्विती-

१ My. omits दुसहो. २ M. omits दुस्सहो. ३ दुँहिओ M.
४ M. has इत्यप्यस्ति after it. ५ चान्नि' M. ६ भवति M. ७ कञ्चु-
कम् My. ८ 'गणश्च M. ९ M. drops तत्र. १० पुच्छ । मच्छ ।
M. ११ पार्श्वे for स्पर्शे M.

यात् । उपर्यतिमुक्तामुक्तकेत्यादीनां तृतीयात् । वंक्रः । वंको । कुं-
दूलः । कुंपलो । अत्र 'दूकमोः' इति पैः । गुच्छः । गुंछो । पुच्छः ।
पुंछो । बुध्नः । बुंधो । कर्कोटकः । कंकोडओ । अत्र

टो डः ॥ १ । ३ । ३१ ॥

असंयुक्तस्यानादौ वर्तमानस्याचः परस्य टस्य डः स्यात् । इति डः ।
मार्जारः । मांजारो । कचिन्मज्जारो इति च दृश्यते । विंबुओ । अत्र
श्वेर्द्विश्विके श्रुवा ॥ १ । ४ । १८ ॥

अत्र श्वि इत्यस्य श्रु इत्यादेशो वा स्यात् । आदेशाभावे 'ध्यश्च—'
इत्यादिना च्छः । 'इल्कूपगे' इतीत्वम् । विंबुओ । कचिच्छन्दःपूर-
णेपि बिन्दुः । देवणोअसुवत्तो । देवनागसुवक्रः । 'डे तु किंशुके'
इत्यधिकृत्य 'बिन्दुल्' इति च

वर्गेन्त्यः ॥ १ । १ । ४७ ॥

बिन्दोर्वर्गे परे प्रत्यासन्नो यो वर्ग्यस्तस्यैवान्त्यो वा स्यात् । वङ्को ।
कुम्पलो । बुन्धो । इत्याद्यपि । अत्र बिन्दोर्वर्गान्तादेशो नित्य इति
केचित् । मनखिन्यादिः । वअंसो । वअस्यः ॥

लुङ् मांसादौ ॥ १ । १ । ४४ ॥

'बिन्दुल्' इत्येतस्य षष्ठ्यन्तविपरिणामः । 'क्त्वासुपोस्तु सुणात्'
इत्यंतः 'तु' इति चाधिकृत्य । बिन्दोर्मांसादिषु लुम्बा स्यात् । मांस-
विकारः । मांसविआरो । मांसलः । मासलो । कांस्यविकारः । कास-
विआरो । एषु सर्वेषु 'आचार्ये चो हश्च' इत्यंतः 'हः' इत्यधिकृत्य

स्वरस्य बिन्द्वमि ॥ १ । २ । ३९ ॥

१ M. has वक्रो । वक्रः. २ कुंपलो । कुट्मलः । M. ३ 'रिति ट्मस्य
पः M. ४ विंबुओ My. ५ देवं ण्णाअं My. ६ M. has अनुवर्तते
after इति च. ७ वर्गान्त्यादेशो My. ८ मांसादौ M. ९ इत्यस्य M.
१० इत्यधिकृत्य M. ११ M. has मासविआरो after मांसविआरो.
१२ M. has मांसलो after it. १३ M. has कंसविआरो after it.
१४ इत्यधिकृत्य M.

अमि द्वितीयैकवचने बिन्दौ च परे स्वरस्य ह्रस्वः स्यात् । मंसैलो । मंसविआरो । ईत्यादि । मांसादि—मांस । मांसल । पांसुं । कांस्य । कथम् । इदानीम् । तदानीम् । किं करोमि । संमुखम् । नूनम् । एवम् । इत्यादि ॥

संस्कृतसंस्कारे ॥ १ । १ । ४५ ॥

‘लुक्’ अनुवर्तते । ‘बिन्दोः’ इति च । अनयोबिन्दोर्लुक् स्यात् । संस्कृतः । सकओ । संस्कारः । सकारो ॥

डे तु किंशुके ॥ १ । १ । ४६ ॥

‘बिन्दोः’ इत्यनुवर्तते । अत्र बिन्दोर्दानुबन्ध एकारो वा स्यात् ॥ केसुओ । किंसुओ ॥

विंशतिषु त्या श्लोपत् ॥ १ । १ । ४८ ॥

विंशतिप्रकारेषु ति इत्यव्ययेन सह बिन्दोर्लोपः स्यात् । शित्वात् पूर्वस्य दीर्घः । इति विंशतिगणपठिते सिंहशब्दे बिन्दोः श्लोपलि पूर्वस्य दीर्घे । सीहो । सिंघो इत्यपि नाम्नि दृश्यते । सिंघदत्तो । सिंघराओ । अत्र लित्वाद्धिन्दोर्लोपे ‘नित्येपि दृश्यते’ इत्युक्त्या लोपाभावः । तथा च ‘ह्रस्व घो बिन्दोः’ इत्यनेन सूत्रेण बिन्दोः परस्य ह्रस्व घः सिद्धः । विंशत्यादि—विंशति । त्रिंशत् । दंष्ट्रा । सिंह । इत्यादि । ‘स्रमदामशिरोनभो नरि’ इत्यतः ‘नरि’ इत्यधिकृत्य

अक्षयर्थकुलाद्या वा ॥ १ । १ । ५१ ॥

अक्षिपर्यायाः कुलादयश्च नरि पुंलिङ्गे वा प्रयोक्तव्याः । लोअणो । लोअणं । णअणो । णअणं । कुंलादि—कुलो । कुलं । वअणो । वअणं । कुलवचनमाहात्म्यात् दुःखभाजनविद्युच्छन्द इत्यादि ॥

१ भवति M. २ मंसविआरो । मंसलो । M. ३ इत्याद्यपि भवति M. ४ कांस्य । पांसु । M. ५ M. drops तदानीम्. ६ लुगिल्यनुवर्तते M. ७ संस्कारः । सकओ । M. ८ भवति M. ९ इति च for इत्यपि नाम्नि M. १० इत्यधिकृत्य M. ११ My. drops the portion from णअणो to वअणं. १२ M. has इत्यादि after णअणं.

स्त्रीचे गुणगाः ॥ १ । १ । ५२ ॥

‘वा’ इत्यनुवर्तते । गुणादयः शब्दाः नपुंसके वा प्रयोक्तव्याः । गुणो । गुणं । मंडलगो । मंडलमां । गुणादि—गुण । देव । मंडलाग्र । खड्ग । कण्ठं । बिन्दु । कररुह । वृक्ष । इत्यादि । पृष्ठशब्दे

‘स्त्रियामिमाञ्जलिगाः ॥ १ । १ । ५३ ॥

ईमान्ता अञ्जल्यादयश्च शब्दाः स्त्रीलिङ्गे वा प्रयोक्तव्याः । इत्यञ्जल्यादिपाठात् स्त्रीलिङ्गेऽपि प्रयोगः । पिट्टी । पिट्टं । अत्र ‘इल्लूपगे’ इत्येतः ‘इल्’ इत्यधिकृत्य ‘शृङ्गमृगाङ्गमृत्युदृष्टमसृणेषु वा’ इत्यतः ‘वा’ इति ‘ऋतोत्’ इत्यतः ‘ऋतः’ इति च

पृष्ठेनुत्तरपदे ॥ १ । २ । ७८ ॥

पृष्ठशब्देऽनुत्तरपदे ऋत इत्वं वा स्यात् । पक्षे ‘ऋतोत्’ इत्यत्वम् । इत्वं स्त्रियामेवेत्येके । ‘अनुत्तरपदे’ इति किम् । महिपट्टं । अञ्जल्यादि—अञ्जलि । बलि । निधि । प्रश्न । रश्मि । अक्षि । ग्रन्थि । विधि । कुक्षि । चौर्य । पृष्ठ । इत्यादि । इमान्ता इत्यत्र ‘पृश्वादिभ्य इमनिज्वा’ इति य इमनिच् यश्च ‘त्वस्य तु डिमात्तणौ’ इति त्वप्रत्ययादेश इमनिच् तयोर्द्वयोरपि तन्त्रेण ग्रहणम् । तेनोभयोरपि विकल्पेन स्त्रीत्वम् । त्वादेशस्य नित्यं स्त्रीत्वमेवेच्छन्त्येके ॥

निष्पत्योरोत्परी माल्यस्थोर्वा ॥ १ । २ । १ ॥

निर् प्रति इत्येतावुपसर्गौ माल्यशब्दे स्थाधातौ च परे ओ परि इत्येतद्रूपौ यथासंख्यं वा स्तौः । निर्मात्यम् । ओमलं । णिम्मलं । प्रतिष्ठितः । परिद्विओ । पइद्विओ ॥

आदेः ॥ १ । २ । २ ॥

‘आदेः’ इत्यधिकारः ‘यमस्तोरखोरचः’ इति सूत्रात् प्रागेव वेदितव्यः ॥

१ कन्द M. २ M. has ‘वा’ इत्यनुवर्तते before it. ३ पिठी My. ४ इत्यधिकृत्य M. ५ ‘ऋतोत्’ इति च M. ६ ‘भेचत्येके M. ७ भवतः M.

शोर्लुप्तयवरशोर्दिः ॥ १ । २ । ८ ॥

यवरशषसानां लोपे येवशिष्टाः शषसास्तेषामादेरचो दीर्घः स्यात् ।
कश्यपः । कांसवो । अश्वः । आसो । विश्रमः । वीसमो । दुःशा-
सनः । दूसासणो । शिष्यः । सीसो । कर्षकः । कासओ । वर्षः ।
वासो । षस्य लोपे । निष्पिक्तः । णीसित्तो । कृतसस्यः । कअसासो ।
विकस्वरः । विआसरो । उस्त्रः । ऊसो । विसम्भः । वीसंभो । निःसहः ।
णीसहो । एवं तिङन्तेष्वूहम् ॥ 'शोर्लुप्तयवरशोर्दिः' इत्यतः 'दिः'
इत्यधिकृत्य 'हे दक्षिणेश्वर' इत्यतः 'अस्य' इति च

तु समृद्ध्यादौ ॥ १ । २ । १० ॥

समृद्ध्यादिप्वादेरवर्णस्य वा दीर्घः स्यात् । पासुत्तो । पसुत्तो ।
प्रसुप्तः । आफंसो । अफंसो । अस्पर्शः । अत्र 'प्पस्योः—' इति फत्वम् ।
वक्रादित्वाद्धिन्दुः । पारोहो परोहो । प्ररोहः । समृद्ध्यादि—समृद्धि ।
प्रैतिसिद्धि । प्रतिपद् । प्रवासी । अभिजाति । प्रकृत । प्रवचन ।
प्ररोह । परकीय । चतुरन्त । अस्पर्श । प्रैस्तुत । प्रकट । प्रसुप्त ।
सदृक्ष । मनस्विनी । इत्यादि ॥

स्वप्नादाविल् ॥ १ । २ । ११ ॥

स्वप्नादिप्वादेरवर्णस्येत्वं लिट् स्यात् । किर्विणो । कृपणः । अत्र
'इल्कृपणे' इति इः । मिङ्गो । अत्रापि कृपादित्वाद्दत् इल् । वेतसः ।
वेडिसो । अत्र 'टो डः' इत्यतः 'डः' इत्यधिकृत्य

१ कासओ M. २ M. has after समृद्धि, प्रसिद्ध । सदृक्ष । मन-
स्विनी । प्रसुप्त । प्रतिस्पर्धि । and then प्रतिसिद्धि &c. ३ M. has
प्रतिषिद्ध for प्रवचन । प्ररोह । ४ M. has प्रवचन । प्ररोह । इत्यादि
for प्रस्तुत &c. up to मनस्विनी । ५ M. has अस्यत्येनुवर्तते before
it. ६ M. has स्वप्नः । सिर्विणो before it. ७ M. has कृपणः ।
किर्विणो । ८ M. has मृद्ग्न । मिङ्गो before it. ९ उभयत्र ऋत इत्त्वम्
for इः । M. १० M. drops मिङ्गो. ११ M. drops अत्रापि कृपा-
दित्वाद्दत् इल् ।

वेतस इति तोः ॥ १ । ३ । ३२ ॥

अत्र अत इत्वे सति तोर्डः स्यात् । इति डः । उत्तिमो ।^१ स्वप्नः । सिमिणो । स्वप्नादि—स्वप्न । व्यजन । व्यलीक । कृपण । मृदङ्ग । ईषद् । वेतस । दत्तोत्तम । मरिच । इत्यादि । बहुलाधिकारात् णत्वमापन्ने दत्त-शब्दे इत्वम् । अन्यत्र दत्तं ॥

पकाङ्गारललाटे तु ॥ १ । २ । १२ ॥

इलनुवर्तते । एष्वादेरवर्णस्येत्वं वा स्यात् । पकः । पिक्को । अ-ङ्गारः । इंगालो । इंगालो इत्यत्र हरिद्रादिपाठाद्रेफस्य लत्वम् । तच्च बहुलाधिकारादित्त्वे कृते सत्येव । इत्वाभावे । अंगारो ॥

हरे त्वी ॥ १ । २ । १५ ॥

अत्रादेरत ईत्वं वा स्यात् । हीरो ॥

उल्ध्वनिगवयविष्वचि वः ॥ १ । २ । १६ ॥

एषु वकारसंबन्धिनोवर्णस्योत्वं लिङ्गे भवति । गवयः । गउओ । अत्र 'प्रायो लुक्—' इति वैकारयकारयोर्लोपः ॥

स्तावकसास्त्रे ॥ १ । २ । १८ ॥

अनयोरादेरवर्णस्योत्वं लिट् स्यात् । थुवओ । अत्र 'प्रायो लुक्—' इति कलोपः । 'स्तः' इति स्तस्य थत्वम् ॥

चण्डखण्डिते गा वा ॥ १ । २ । १९ ॥

'उल्' इत्यनुवर्तते । अनयोर्णकारेण सहादेरवर्णस्योत्वं वा स्यात् । चूडो । चंडो । खुडिओ । खंडिओ ॥

आसारे तु ॥ १ । २ । २२ ॥

१ M. has उत्तम । इत्यादि after it. २ M. drops स्वप्नः । सिमिणो । ३ अत्र for इत्यत्र M. ४ M. drops लिट्. ५ यवकारयो° M. ६ M. drops 'प्रायो लुक्—' इति. ७ गा वा चण्डखण्डिते M. ८ उत्त्वमउ° T. ९ एतयो° T., M. १० चूडो । चंडो । M.

‘आर्यायां र्यः श्वश्र्वामूल’ इत्यतः ‘ऊल्’ इत्यनुवर्तते । अत्रादेरवर्ण-
स्य ऊत्वं वा स्यात् । ऊसारो । आसारो ॥

तोन्तर्णैल् ॥ १ । २ । २३ ॥

अन्तरशब्दे तकारसंबन्धिनोवर्णस्य एत्वं लिट् स्यात् । अन्तः-
पुरवरः । अन्तेपुरवरो । अन्तःसहवासः । अन्तेसहवासो । इत्यादि ।
कचिन्न भवति । अन्तर्गतः । अन्तर्गओ ॥

पारावते तु फोः ॥ १ । २ । २४ ॥

‘ऐल्’ अनुवर्तते । अत्र द्वितीयस्यास्य एत्वं वा स्यात् । पारेवओ ।
पारावओ ॥

उत्करवल्लीद्वारमात्रचि ॥ १ । २ । २५ ॥

‘ऐल्’ अनुवर्तते । ‘तु’ इति च । एषु मात्रच्प्रत्यये चादेरवर्णस्य
एत्वं वा स्यात् । उक्करो । उक्करो ॥ ‘ओदात्यां पङ्क्तौ’ इत्यतः ‘ओत्’
इत्यधिकृत्य

फोः परस्परनमस्कारे ॥ १ । २ । ३० ॥

परस्परनमस्कारे एतयोः फोः द्वितीयस्यावर्णस्य ओकारो भवति ।
परस्परविनयः । ^१परोप्परविणओ । ^३र्मोक्कारो ॥

त्वर्षौ ॥ १ । २ । ३२ ॥

‘ओत्’ इत्यनुवर्तते । अर्षयतेर्धातोरादेरवर्णस्य ^{१५}ओत्वं वा स्यात् ।
अर्षितः । ओप्पिओ । अप्पिओ ॥

१ ऊत्वमनुवर्तते T. २ र्त T. ३ उरवरो M. ४ संभवति M.
५ एत्वमनु T. ६ यस्यावर्णस्य M.; T. drops अस्य. ७ एत्वमनु T.
८ इत्यधिकृत्य M. ९ P., My., and R. drop परस्परनमस्कारे.
१० द्वितीयावर्णस्य P., My., R. ११ ओकारः स्यात् P., My., R.
१२ परोप्पर M. १३ T. has नमस्कारः before it. १४ ओत्वमनु T.
१५ ओत्वं तु भवति M.; ओत्वं भवति तु T.

ईलखल्वाटस्त्यान आतः ॥ १ । २ । ३३ ॥

अनयोरात् ईत्वं स्यात् । खल्लीडो । अत्र 'टो डः' इति डः ।
वलोपद्वित्वे ॥

इत्तु सदादौ ॥ १ । २ । ३४ ॥

सदा इत्यादिषु आदेराकारस्य इत्वं वा स्यात् । कुप्पिसो । कुप्पा-
सो । उभयत्रापि 'संयोगे' इति ह्रस्वः । कूर्पासः । नात्र ह्रस्वे कृते
'स्तौ' इत्युत् ओत्वम् । बहुलाधिकारादुतो लाक्षणिकत्वाद्वा । णिसि-
अरो । णिसाअरो । निशाकरः । सदादि—सदा । कूर्पास । निशाकर ।
इत्यादि ॥

आचार्ये चो हश्च ॥ १ । २ । ३५ ॥

'आतः' इत्यनुवर्तते । 'इत्' इति च । अत्र चकारसंबन्धिन
आकारस्य ह्रस्वो वा स्यात् । चकारात् पक्षे तस्यैवेकारश्च । इत्याका-
रस्य ह्रस्वपक्षे चलोपे । आअर्य । आइर्य । ह्रस्वभावे । आआर्य इति
स्थिते । 'स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात्' इत्यनेन चौर्यसमाचार्यशब्दस्य
संयुक्त्यकारात्प्रागिति । आअरिओ । आइरिओ । आआरिओ ॥

न वाव्ययोत्खातादौ ॥ १ । २ । ३७ ॥

अव्यये उत्खातादौ च आदेराकारस्य विकल्पेन ह्रस्वो भवति ।
उत्खातः । उक्खओ । उक्खाओ । कुमरो । कुमारो । चमरो ।
चामरो । कलओ । कलाओ । कलादः । स्वर्णकारः । हौलिओ ।
हलिओ । हालिकः । इत्यादि । उत्खातादि—उत्खात । कुमार ।
वलाका । प्राकृत । चामर । कलाद । हालिक । नाराच । तौलपुट ।

१ लिट् स्यात्. २. खल्लीडो M. ३ ०रात् T. ४ णिसिअरो । णिसाआरो ।
M. ५ भवति M., T. ६ T. has इत्वे before आइर्य. ७ शब्दे
T., M. ८ प्रागित्वम् M. ९ M. drops आआरिओ. १० उक्खाओ ।
उक्खओ । M. ११ कुमारो । कुमरो । M. १२ चामरो । चमरो । M.
१३ कलादः । कलओ । कलाओ । M. १४ हालिकः । हालिओ । हलिओ ।
M. १५ M. has पूर्वाह्ना and T. संस्थापित for तालपुट.

तालवृन्त । स्थापित । संस्थापित । प्रस्थापित । इत्यादि । स्थापित-
प्रस्थापितसंस्थापितेषु 'स्थष्टकुंरौ' इत्यतः 'ष्ठः' इत्यधिकृत्य

निरप्पटकटाचिद्वाः ॥ २ । ४ । १२७ ॥

स्थः तिष्ठतेः निरप्पटकटाचिद् इति चत्वार आदेशा भवन्ति । इति
ठादेशे । ठविओ । ठाविओ । संठविओ । संठाविओ । पंठुंविओ ।
पठ्ठाविओ । इति सिद्धम् ॥

घञि वा ॥ १ । २ । ३८ ॥

'हः' इत्यनुवर्तते । 'आतः' इति च । घञि निमित्ते यो वृद्धिरूप
आकारस्त्वस्यादिभूतस्य ह्रस्वो वा स्यात् । पँवहो । पवाहो । प्रवाहः ।
पँहरो । पहारो । प्रहारः ॥ पँअरो । पआरो । प्रकारः । इत्यादि ।
कचिन्न भवति । रागः । राओ । भागः । भाओ ॥

संयोगे ॥ १ । २ । ४० ॥

'ह्रस्वः' इत्यनुवर्तते । संयोगे परे पूर्वस्य ह्रस्वो भवति । आम्रः ।
अँम्बो । अमात्यः । अमच्चो । मुनीन्द्रः । मुणिंदो । पूर्वः । पुँवो ।
नरेन्द्रः । णरिन्दो । अधरोष्ठः । अहरुद्धो । अत्रानुक्तन्यायेन 'एच
इग्रस्वादेशे' इति एदोतोरिकारोकारौ । एदोतोः कचित् स्वरूपेण
ह्रस्वः । एकः । एक्को । स्तोकः । थोक्को । इत्यादि ॥

अथेकारादेशाः ॥

त्वेदितः ॥ १ । २ । ४१ ॥

१ M. drops स्थापित and T. has प्रस्थापित for स्थापित. २ R.
and T. drop संस्थापित. ३ T. has खादिर in place of प्रस्था-
पित. ४ संस्थापित for स्थापित M. ५ M. has स्थापित for प्रस्था-
पित. ६ संस्थापितशब्देषु M. ७ कुंरौ M. ८ इत्यधिकृत्य M. ९ स्था-
घातोः M. for स्थः तिष्ठतेः. १० पंठाविओ P.; R. drops पठ्ठाविओ.
११ प्रवाहः । पवहः । पवाहः ॥ M.; T. १२ पहारः । पहरो । प्रहारो ।
M., T. १३ प्रकारः । पअरो । पआरो । M. १४ अम्भो M., T.
१५ इतीत्ये M.

‘संयोगे’ इत्यनुवर्तते । आदेरिकारस्य युक्ते परे एत्वं तु भवति ।
धम्मिल्लधरः । धम्मेल्लहरो । धम्मिल्लहरो । इत्यादि ॥

मूषिकविभीतकहरिद्रापथिपृथिवीप्रतिश्रुत्यत् ॥ १ । २ । ४३ ॥

‘इतः’ इत्यनुवर्तते । एष्वादेरिकारस्याकारः स्यात् । मूसओ ।
विभीतक शब्दे इतः अत्वे भस्य हत्वे ‘ईतः काश्मीरहरीतकयोर्लौ’
ईत्यतः ‘ईतः’ इत्यधिकृत्य

एल्पीडनीडकीदृशपीयूषविभीतकेदृशापीडे ॥ १ । २ । ५७ ॥

पीडादिष्वादेरीकारस्य एत्वं लित् स्यात् । लित्वाच्चित्यम् । इत्येत्वे ।
‘प्रतिगेप्रतीपगे’ इति प्रत्यादिपाठात् तस्य डकारः । वहेडओ ।

वेङ्गुदशिथिलयोः ॥ १ । २ । ४६ ॥

‘इतः’ इत्यनुवर्तते । ‘अत्’ इति च । इङ्गुदशिथिलयोरादेरितः
अत्वं वा स्यात् । इङ्गुदरसः । अंगुअरसो । इंगुअरसो । शिथिलः ।
सडिलो । सिडिलो । अत्र ‘प्रथमशिथिल—’इत्यादिना तोढत्वम् ।

णिम्माणं णिम्मिअं ॥ १ । २ । ४७ ॥

इत्येतौ निर्मातृनिर्मिताभ्यां भैविष्यतः ।

उ युधिष्ठिरे ॥ १ । २ । ४८ ॥

‘त्वेदितः’ इत्यतः ‘तु’ ‘इतः’ इति चानुवर्तते । अस्मिन्नादेरित
उत्वं वा स्यात् । जत्वहत्वषलोपद्वित्वानि । मुकुरादिपाठादुत अत्वं
हरिद्रादित्वालत्वं च । जहुड्डिलो । जहिड्डिलो ॥

द्विनीक्षुप्रवासिषु ॥ १ । २ । ४९ ॥

‘उत्’ इत्यनुवर्तते । द्विशब्दे नीत्युपसर्गे इक्षुप्रवासिशब्दयोश्चादेरित
उत्वं भवति । पृथम्योगान्नित्यम् । द्विगुणः । दुउणो । अत्र गलोपः ।
क्वचिन्नं भवति । निपतति । णिपडइ ॥

१ १रितो M. २ इत्यधिकृत्य M. ३ After this M. notices
also this addition—निर्मेणिम्मवणिम्माणौ इत्युत्तरत्र निपातप्रकरणे निरूप-
यिष्यते तौ च निर्मितनिर्माणेत्याकारकसंस्कृतरूपतुल्ययोगक्षेमावित्यर्थः ॥ ४ उत्त्व-
मनुवर्तते । R., T.; उ इत्यनुवर्तते । M. ५ क्वचिन्नित्यं न भवति । M.

तु निर्झरद्विधाकृजोरोन्ना ॥ १ । २ । ५० ॥

‘इतः’ इत्यनुवर्तते । अनयोरादेरितो ना नकारेण सहौकारो वा स्यात् । ओझरो । पक्षे । णिज्झरो । दोहाइओ । द्विधाकृतः । अत्र व-लोपहत्वतलोपाः । कृपादित्वाद्दत् इत्वं कलोर्पश्च । पक्षे ‘द्विनीक्षुप्रवासिषु’ इत्युत्वम् । दुहाइओ । ‘कृजः’ इति किम् । द्विधागतः । दिहागओ ॥ ‘ईतः काश्मीरहरीतक्योर्लालौ’ ईत्यतः ‘ईतः’ इत्यधिकृत्य

गभीरग इत् ॥ १ । २ । ५२ ॥

गभीरादिष्वादेरीकारस्येत्वं भवति । गहिरो । गभीरः । सिरिसो । शिरीषः । आणिओ । आनीतः । स्त्रियामीकारोपि दृश्यते । आणीदा भुवणब्मुदेकजणणी जोईसरेणामुणो । आनीता भुवनाद्भुतैकजननी योगीश्वरेणामुना । अयं कर्पूरमञ्जर्यामन्तिमचरणः । गहिओ । गृहीतः । विळिओ । व्रीडितः । अत्र बडिशादिपाठाद्भुस्य लत्वम् । प्रदीपितः । पळीविओ । अत्र ‘पो वैः’ इति पस्य वत्वम् । ‘दोहद-प्रदीप—’ इत्यादिना दस्य लत्वम् । तइओ । तृतीयः । अत्र ‘ऋतोत्’ इति ऋतोत्वं तँयलोपश्च । वम्मिओ । वल्मीकः । इत्यादि । गम्भीरादि—गभीर । शिरीष । आनीत । गृहीत । व्रीडित । प्रदीपित । तृतीय । जीवत् । अवसीदत् । प्रसीद । वल्मीक । तँदानीम् ॥

वा पानीयगे ॥ १ । २ । ५३ ॥

‘ईतः’ इत्यनुवर्तते । ‘इत्’ इति च । पानीयादिष्वादेरीकारस्येत्वं वा स्यात् । पानीयगुणः । पाणिअगुणो । करीषदहनः । करिसदहणो । इत्यादि । पक्षे दीर्घ एव । पानीयादि—पानीय । द्वितीय । अलीक । करीष । उपनीत । जीवति ॥

उल् जीर्णे ॥ १ । २ । ५४ ॥

१ कलोपः । P., My., R. २ इत्यधिकृत्य M. ३ My., P., and M. omit पो वः । ४ M. has तलोपश्च. ५ T. has इत्यादि for तदानीम्. ६ M. has ईषत् after जीवति.

‘ईतः’ इत्यनुवर्तते । अत्र ईत उत्वं लित् स्यात् । जीर्णः । जुण्णो । क्वचिन्न भवति । जिण्णो भोअणमेत्ते । जीर्णे भोजनमात्रे । अत्र ‘उत्करवल्ली—’ इत्यादिना मात्रचोस्य एत्वम् । ‘तीर्थे ह्यूल्’ इत्यतः ‘ऊल्’ इत्यधिकृत्य

विहीनहीने वा ॥ १ । २ । ४६ ॥

‘ईतः’ इत्यनुवर्तते । अनयोरीत ऊंद्वा स्यात् । विहूणो । विहीणो^१ । हूणो । हीणो^२ । ‘अनयोः’ इति । किम् । प्रहीणो ।^३ कीदृश पीयूषेदंशेषु ‘एल्पीड—’ इत्यादिना ईत एत्वम् । ‘दृश्यक्सकिनि’ इति ऋतो रिः । केरिसो । एरिसो । पिर्अप्पेऊसो । प्रियपीयूषः । अत्र यलोपः । बहुलाधिकारात् पीडनीडयोरेत्वस्य विकल्पः । गअपेडो । गअपीडो । नेडो । नीडो । आमेलो । आवेलो । आपीडः । अत्र बडिशादिपाठाङ्गुस्य लः । ‘नीपापीडे मो वा’ इति पस्य वा मः ।

अथोकारस्यादेशाः ।

त्वदुत उपरिगुरुके ॥ १ । २ । ५८ ॥

कप्रत्ययान्तयोरनयोरीदेस्त अत्वं तु भवति । गरुओ । गुरुओ । कप्रत्ययान्तपरिग्रहात् केवले न भवति ॥

मुकुलादौ ॥ १ । २ । ५९ ॥

‘उतः’ इत्यनुवर्तते । ‘अत्’ इति च । मुकुलादिष्वादेस्तोत्वं^१ तु भवति । मुउलो । मुउलो । मुकुलः । मउरो । मुउरो । मुकुरः । इत्यादि । मुकुलादि—मुकुल । मुकुर । मुकुट । अगुरु । गुरुची । गुर्वी । युधिष्ठिर । सौकुमार्य । इत्यादि । मकुदशब्दः संस्कृतेष्यस्ति ।

१ ऊत्वं वा स्यात् M. २ M. has विहीनः after it. ३ M. has हीनः after it. ४ M. has प्रहीनः after it. ५ °दृशे M. ६ पिअपेऊसो P. ७ °प्रत्ययान्ते गुरुशब्दे उपरिशब्दे चादे T. ८ °स्तः for °रादेः M. ९ गुरुओ । गरुओ । M. १० ‘तु’ इति च after this in M. ११ भवति तु for तु भवति T. १२ मुउलो । मउलो । M.

बहुलाधिकारात् कचिदात्वमपि । विद्वतः । वित्थाओ ॥ 'दोदोनुत्साहो-
त्सन्नऊच्छसि' इत्यतः 'ऊत्' इत्यधिकृत्य 'दुरो रलुकि तु' इत्यतः 'तु'
इति च ।

सुभगमुसले ॥ १ । २ । ६४ ॥

एतयोस्त ऊत्वं वा स्यात् । मुसलो । मुसलो । सूहवो । सुहओ ।
अत्र 'ऊत्वे सुभगदुर्भगे वः' इति कोर्वत्वम् ॥ 'हश्चौत्कुतूहले' इत्यतः
'ओत्' इत्यधिकृत्य

स्तौ ॥ १ । २ । ६६ ॥

संयुक्ते परे आदेस्त ओत्वम् । मुद्गरः । मोगगरो । पुद्गरः ।
पोगरो । इत्यादि । एवं संयुक्ते परे उत ओत्वं सर्वत्र संचारणीयम् ।
नात्र लाक्षणिकस्य उत ओत्वम् । किं त्वलाक्षणिकस्यैव । 'सूक्ष्मेद्वोतः'
इति ज्ञापकात् । अन्यथा तत्रापि 'संयोगे' इति ह्रस्वे कृते अनेनैवोत्वं
स्यात् । न च विकल्पार्थं तत् सूत्रम् । तदा 'सूक्ष्मेद्वा' इत्येव ब्रूयात्
तु 'ऊतः' इति ॥

ईदुब्बूढे ॥ १ । २ । ६९ ॥

'ऊतः' इत्यनुवर्तते । उद्व्यूढे ऊत ईत्वं स्यात् । उब्बीढो ॥

उत्कण्डूयतिहनूमद्रातूले ॥ १ । २ । ७० ॥

कण्डूयतौ घातौ हनूमद्रातूलयोश्चादेस्त उत्वं लिप् स्यात् ।
कण्डूयनपरः । कण्डुअणपरौ । हनुमान् । हणुमन्तो । अत्र 'मन्तमण-'
इत्यादिना मतुपो मन्तीदेशः । वातूलः । वाउलो ॥

ओल्लस्थूणातूणमूल्यतूणीरकूर्परगुलूचीकूश्माण्डीताम्बूलीषु

॥ १ । २ । ७३ ॥

१ T. has स्यात् after it. २ पोगगळो M., T. ३ आदेस्त for
उत My., P. ४ भवति M. ५ अरो M., T. ६ मन्तादेशो वा
स्यात् T. ७ M. makes two Sūtras—'ओत् स्थूणात् स्थूणे ।' 'वा'
इत्यनुवर्तते । 'ऊतः' इति च । अनयोस्त ओत्वं वा स्यात् । तोणो । तूणो ।

‘सूक्ष्मेद्वोतः’ इत्यतः ‘ऊतः’ इत्यनुवर्तते । एषूत ओत्वं भवति ।
लित्वान्नित्यम् । बाहुलकत्वात् स्थूणातूणयोर्विकल्पः । तोणो । तूणो ।
तूणः । बहुमोळो । बहुमूल्यः । तोणीरो । तूणीरः । कोप्परो ।
कूर्परः ॥

अथ ऋकारस्यादेशाः ॥

‘ऋतोत्’ इत्यंतः ‘ऋतः’ इत्यधिकृत्य
इत्कृपणे ॥ १ । २ । ७६ ॥

कृप इत्यादिषु आदेऋत इत्वं लित् स्यात् । कृपः । किओ ।
पँलोपः । नृपः । णिवो । कृपणः । किविणो । कृपाणः । क्वाणो ।
इत्यादि । कृपादि—कृप । नृप । कृपाण । कृशानु । कृति । कृसर ।
कृच्छ्र । कृपण । कृषि । ऋषि । धृति । वृश्चिक । वृत् । वृत्ति ।
पृथ्वी । कृत्या । पुसृण । घृणा । ऋद्धि । समृद्धि । गृष्टि । वृद्ध-
कवि । स्पृहा । वृसी । हृदय । उत्कृष्ट । मृष्ट । दृष्ट । तृष्णा ।
सकृत् । दृष्टि । सृष्टि । सुगाल । व्याहृत । वृंहित । तृप्ति । सृष्ट ।
शृङ्गार । भृङ्ग । भृगु । भृङ्गार । इत्यादि ॥

शृङ्गमृगाङ्गमृत्युदृष्टमसृणेषु वा ॥ १ । २ । ७७ ॥

‘इत्’ अनुवर्तते । ‘ऋतः’ इति च । एषु ऋत इत्वं वा स्यात् ।

‘कूर्परमूल्यं कुष्माण्डताम्बूलगुडनीतूणीरे’ । ‘ऊतः’ इत्यनुवर्तते । ‘ओत्’ इति च ।
एषूत ओत्वं भवति । कोप्परो । कूर्परः । बहुमोळो । बहुमूल्यः । तोणीरो ।
तूणीरः ॥

१ M. and T. drop अथ. २ ऋत आदेशाः । M., T. ३ इत्य-
धिकृत्य M., T. ४ किवो । M. ५ अत्र ‘पो वः’ इति वत्वम् । M.
६ M. has आकृतिगणोयम् in place of नृपः—इत्यादि. ७ T. has
कृपण before it. ८ M. has कृपण । कृश । कृशानु. ९ T. has कृश
for कृति. १० T. has वृश्चिक । धृति । ११ दृष्ट । मृष्ट । M. १२ M.
has दृत् before तृप्त.

मिअंको । मअंको । अत्र 'स्वरस्य बिन्दुमि' इति ह्रस्वः । दिट्ठो । दट्ठो । इत्यादि ॥

उट्ठपभे वुंः ॥ १ । २ । ७९ ॥

अत्र वृ इत्यवयवस्योत्वं वा स्यात् । पक्षे अत्वम् । उसहो । वसहो ॥

वृन्दारकनिवृत्तयोः ॥ १ । २ । ८० ॥

'उत्' इत्यनुवर्तते । अनयोर्ऋत उत्वं वा स्यात् । पक्षे अत्वम् । वृन्दारओ^३ । णिवुत्तो । णिवँत्तो ।

ऋतुगे ॥ १ । २ । ८१ ॥

उत्वमनुवर्तते । 'ऋतः' इति च । ऋत्वादिष्वादेर्ऋत उत्वं भवति । उसहो । 'ऋतुऋजुऋण—'इत्यादिना रीत्यादेशे रिसहो । उचँन्तो । इत्यादि । ऋत्वादि—ऋतु । ऋषभ । प्राभृत । प्रभृति । निभृत । संभृतं । निवृत । संवृत । निर्वृति । निर्वृत । प्रवृत्ति । प्रावृद् । वृत्तान्त । वृन्द । वृन्दावन । पृथिवी । ऋजु । मृणाल । पृथ्वी । वृद्ध । स्पृष्ट । प्रवृद्ध । परामृष्ट । भ्रातृक । पितृक । जामातृक । मातृक । इत्यादि ॥ 'इदुन्मातुः' ईत्यतः 'इत्' इत्यधिकृत्य

वृष्टिपृथङ्मृदङ्गनमृकवृष्टे ॥ १ । २ । ८४ ॥

एषु ऋत इदुतौ भवतः । मिअंगो । मुअंगो^४ । णँत्तिओ । णत्तुओ^५ । विट्ठो । वुट्ठो^६ ।

इमेरि सा ॥ १ । २ । ८९ ॥

१ M. drops मअंको. २ उः M. ३ M. and T. have वृन्दा-
रकः after it. ४ M. has निवृत्तः after it. ५ ऋत्वादेरादे^७ R.
६ वृत्तन्तो M. ७ M. has परभृत after it. ८ इत्यधिकृत्य M., T.
९ M. has मृदङ्गः । after it. १० M. and T. have विट्ठो । वुट्ठो ।
णत्तिओ । णत्तुओ । ११ M. has नमृकः after णत्तुओ. १२ After
this (i. e. णत्तुओ) T. inserts नमृकशब्दे 'कग—' इत्यादिना पलोपः
शेषस्य द्वित्वम् । वृष्टशब्दे 'ष्टः' इति षस्य ठत्वम् । 'शेषादेशस्य' इति द्वित्वं च ।

द्वेरेरितः पकारतकाराभ्यां सह अरि इत्यादेशो भवति ।
दरिओ । दसः ॥

केवलस्य रिः ॥ १ । २ । ९० ॥

ऋतः केवलस्य व्यञ्जनेनासंयुक्तस्य रि इत्यादेशो भवति । ^३रि-
च्छो । ऋक्षः । इत्यादि ॥

ऋतुऋजुऋणऋषिऋषभे वा ॥ १ । २ । ९२ ॥

रीत्यनुवर्तते । एषु ऋतो रित्वं वा स्यात् । ऋणमुक्तः । रिण-
मुत्तो । उणमुत्तो । ऋषभः । रिसहो । उसहो ॥

कृप्त इलिः ॥ १ । २ । ९३ ॥

कृप्तेरादेरच इलिरित्यादेशः स्यात् । कृप्तः । किलित्तो ॥

अथ एच आदेशाः ॥

चपेटकेसरदेवरसैन्यवेदनास्वेचस्त्वत् ॥ १ । २ । ९४ ॥

एष्वेचः इत्वं वा स्यात् । किसरो । केसरो । दिअरो । देअरो ॥

सैन्धवशनैश्वरे ॥ १ । २ । ९५ ॥

‘एचः’ इत्यनुवर्तते ‘ईल्ल’ इति च । अनयोरादेरेच इत्वं स्यात् ।
पृथग्योगान्नित्यम् । सिन्धवो । सणिच्छरो ॥

त्वत्सरोरुहमनोहरप्रकोष्ठातोद्यान्योन्ये वश्च क्तोः ॥ १ । २ । ९६ ॥

‘एचः’ इत्यनुवर्तते । एष्वेचः अत्वं तु स्यात्संनियोगेन यथायोगं
ककारतकारयोर्वत्वं च ^{१३} । मणहरो । मणोहरो । पवड्डो । पओड्डो ।
आवज्जो । ओओज्जो । अन्योन्यकलहः । अण्णोण्णकलहो । अण्णण-
कलहो ॥

१ ऋतः M. २ केवलस्य ऋतः T. ३ ऋक्षः । रिच्छो । T. ४ M.
drops ऋषभः । ५ इत्यादेशो भवति । M. ६ T. drops अथ. ७ चपेटा
M. ८ M. and T. have सन्ध्वक्षराणां after एष्वेचः ९ T. has
देवरः after it. १० इत् M., T. ११ भवति M., T. १२ सिन्धवो M.
१३ M. and T. have भवति for च. १४ My. drops पओड्डो ।
१५ ओओज्जो M.

कौक्षेयक उत् ॥ १ । २ । ९७ ॥

कौक्षेयके आदेरेच उत्वं तु भवति । कुच्छेअओ । कोच्छेअओ । पौरादिपाठादउ इत्यपि । कउच्छेअओ । स्पृहादित्वात् क्षस्य छः ॥

शौण्डगे ॥ १ । २ । ९८ ॥

उत्वमनुवर्तते । शौण्डादिप्वादेरेच उत्वं तु भवति । पृथक्त्वान्नित्यम् । सुण्डो । शौण्डः । मुञ्जाअणो । मौञ्जायनः । सुवण्णिओ । सौवर्णिकः । शौण्डादि—शौण्ड । शौद्धोदनि । मौञ्जायन । सौन्दर्य । सौगन्ध्य । दौवारिक । सौवर्णिक । पौलोमी । इत्यादि ॥ स्तेनशब्दे ।

ऊ स्तेने वा ॥ १ । २ । १०० ॥

अत्र सन्ध्यक्षरस्य ऊत्वं वा भवति । 'स्तः' इति स्तस्य थत्वम् । थूणो । थेणो ॥

सोच्छ्वासे ॥ १ । २ । १०१ ॥

'ऊ स्तेने वा' इत्यत ऊत्वमनुवर्तते । अत्रैच ऊत्वं स्यात् । पृथग्योगान्नित्यम् । सूसासो । अत्र 'दोदोनुत्साह—' इत्यनेन शकारसकारयोः परयोरुकारस्य दकारेण सह ऊत्वे ऊसास इति स्थिते सन्धौ सति सोसासो^१ । 'ऐच एङ्' इत्यतः 'ऐचः' इत्यधिकृत्य

अइ तु वैरादौ ॥ १ । २ । १०३ ॥

वैरादिप्वादेरैचः अइ इत्यादेशो भवति । वैशंपायनः । वइसंपाअणो । पक्षे ऐच एङि । वेसंपाअणो । चइत्तो । चेतो । चैत्रः । इत्यादि । ^२वैरादि—वैर । वैशंपायन । वैदेशिक । वैश्रवण । चैत्र । कैलास । वैतालिक । कैरव । दैव । इत्यादि ॥

दैत्यादौ ॥ १ । २ । १०४ ॥

१ कौक्षेयकादावादे° M., T. २ शौण्डादिः T. ३ स्यात् R., T. ४ इत्यनुवर्तते । ५ उ इत्यनुवर्तते P., My. ६ भवति T. ७ दोदोनुत्साहोत्सन्नऊच्छसि M., T. ८ M. has शसि before it. ९ M. and T. have after it ऐच ऊत्वे सूसासो इति भवति । १० इत्यधिकृत्य M., T. ११ देशो वा भवति । M. १२ वैरादिः M.

‘ऐचः’ इत्यनुवर्तते । ‘अइ’ इति च । दैत्यादिष्वादेरचः अइ इत्ययमादेशो भवति । पृथक्त्वान्नित्यम् । दईचो । दैत्यः । वइअब्भो । वैदर्भः । इत्यादि । दैत्यादि—दैत्य । दैन्य । दैवत । कैतव । वैदर्भ । वैदेह । ऐश्वर्य । वैजनन । भैरव । वैतालीय । वैदेश । वैश्वानर । स्वैर । वैशाख । वैशाल । स्वैर्य । चैत्य । इत्यादि । चैत्यविशेषे न भवति । चेत्तं ॥

भौस्व आत् ॥ १ । २ । १०६ ॥

अत्रैच आत्वं भवति । गौरवप्रियः । गारवप्पिओ ॥

पौरगे चाउत् ॥ १ । २ । १०७ ॥

पौरादिष्वेर्चश्चकाराद् गौरवे च अउ इत्यादेशो भवति । गौरव-प्रियः । गउरअप्पिओ । पौरः । पँउरो । कौरैवः । कउरवो । इत्यादि । पौरादि—पौर । सौरै । मौलि । कौरव । गौड । कौल । कौशल । पौरुष । कौक्षेयक । सौध । मौन । गौरव । इत्यादि । स्थविरार्यस्कार-योर्विशेषः ॥

एत् साज्जलात्रयोदशगेचः ॥ १ । ३ । १ ॥

त्रयोदशादिष्वादेरचः साज्जला सस्वरव्यञ्जनेन परेण सहैत्वं भवति । थेरो । स्थविरो वृद्धो ब्रह्मा वा । अत्र ‘कग—’ इति सलोपे थकारस्थाकारस्य साच्चकवकारस्य च स्थाने एकारः । एवं सर्वत्र साच्चपरसवर्णस्य पूर्वचश्च स्थाने त्रयोदशादिष्वेकारः कल्पनीयः । एकारो । अयस्कारः । इत्यादि । त्रयोदशादि—त्रयोदश । स्थविर । अयस्कार । विचकिल । त्रयोविंशति । त्रयस्त्रिंशत् । इत्यादि । विच-किलेत्यत्र तैलादिपाठाद् द्वित्वे । वेइहो । मुद्धविअइलवसूणपुंजा इति

१ M. drops ‘अइ’ इति च । २ इत्यादेशो M. ३ दइच्छो । M. ४ ष्वादेरेच° M., T. ५ पऊरो M. ६ T. has सौरः । सऊरो in place of कौरवः । कउरवो । ७ P. and My. drop सौर. ८ ष्यस्कार-शब्दयो° M., T. ९ ब्रह्म वा M.; बंहो T. वा T. १० ष्वावस्थाने R.

दृश्यते । मुग्धविचकिलप्रसूनपुञ्जाः ॥ 'कदले तु' इत्यतः 'तु'
इत्यधिकृत्य

कर्णिकारे फोः ॥ १ । ३ । ३ ॥

अत्र फोद्धितीयस्याचः परेण साज्जला सह एत्वं तु स्यात् ।
कण्णोरो । कण्णिआरो ॥

नवमालिकाबदरनवफलिकापूगफलपूतर ओल् ॥ १ । ३ । ४ ॥

एष्वादेरचः परेण साज्जला सह ओत्वं लिङ्गवति । नवमालिका-
धेरः । णोमौळिआहरो । बदरप्रियः । बोरप्पिओ । नवफलिकानि-
मितः । णोहळिआणिम्मिओ । अत्र 'अस्तोरखोरचः' इत्यधिकृत्य

फस्य भहौ वा ॥ १ । ३ । ६० ॥

अस्तोरखोरचः परस्य फकारस्य भकारहकारौ यथासंभवं व्यव-
स्थितविभाषया भवतः । कचिद् भः । कचित् तु हः । कचिदुभावपि ।
रेफेशिफयोः फस्य भ एव । मुक्ताफले फस्य ह एव । सफलशेफालि-
कानवफलिकागुम्फतीत्यादावुभावपि । तेनात्रानेन सूत्रेण फस्य हः ।
पूगफलप्रियः । पोहौळ्पिओ । पूतरः । पोरो । जर्लजन्तुः ॥

तु मयूरचतुर्थचतुर्द्वारचतुर्दशचतुर्गुणमयूखोत्खलसुकुमारोदू-
खललवणकुतूहले ॥ १ । ३ । ५ ॥

'ओल्' इत्यनुवर्तते । मयूरादिष्वादेरचः परेण सखरव्यञ्जनेन सह
ओत्वं वा स्यात् । 'मोरो । मऊरो । चोत्थो । चउत्थो । चोद्दो ।
चउद्दो । अत्र 'स्त्यानचतुर्थे—' इत्यादिना र्थस्य वा 'ठः' । चोद्धारो ।
चउद्धारो । चोगुणो । चउगुणो । मोहो । मउहो । मयूखः ।
खस्य हः । सोमारो । सँउमारो । ओहलो । उऊहलो । उदूखलः ।

१ इत्यधिकृत्य M. २ °धवः. ३ णिमा° M. ४ °हवो T. ५ °शफयोः
M. ६ °गुम्फती° M. ७ पोफळ्पिओ M. ८ M. drops जल-
अन्तुः. ९ ओत् M. १० मऊरो । मोरो । M. ११ ढत्वम् T. १२ सुउ-
मारो M.

कुतूहलपरः । कोहलपरो । अत्रैव 'त्वदुत उपरिगुरुके' इत्यतः 'तु'
'उतः' इत्यधिकृत्य

हश्चौत्कुतूहले ॥ १ । २ । ६५ ॥

अत्र उत ओत्वं तु भवति तसन्नियोगेन ऊतो ह्रस्वश्च । इत्योत्वे
ह्रस्वे च । कोहलपरो । कोउहलपरो । अत्र तैलादित्वाद् द्वित्वम् ॥

निषण्ण उमः ॥ १ । ३ । ६ ॥

'तु मयूर—' इत्यतः 'तु' इत्यनुवर्तते । अस्मिन्नादेरचः परेण
साज्जला सहितस्य उम इत्यादेशः स्याद्वा । गुमण्णो । णिसण्णो ॥

अस्तोरखोरचः ॥ १ । ३ । ७ ॥

अधिकारोऽयम् । 'लोहललाङ्गललाङ्गले वा' इति यावत् । इत
ऊर्ध्वं यदनुक्रमिष्यते तदस्तोरसंयुक्तस्याखोरनादौ वर्तमानस्याचः परस्य
भवतीति वेदितव्यम् ।

अथ कवर्गस्यादेशाः ॥

खोपुष्पकुञ्जकर्परकिले कोः ॥ १ । ३ । १२ ॥

अपुष्पवाचिनि कुञ्जशब्दे कर्परकिलयोश्च कोः कवर्गस्य खकारो
भवति । ववयोर्भेदाद् 'लवरामधश्च' इति बलोपे । खुज्जो । पुष्पे तु
कुज्जो । खप्परो । खिलओ । अत्र 'स्वार्थे तु कैश्च' इति कः ॥

छागशङ्खलकिराते लकचाः ॥ १ । ३ । १३ ॥

'कोः' इत्यनुवर्तते । एषु कवर्गस्य यथाक्रमं लकच ईत्यादेशा
भवन्ति । छागः । छालो । किरातः । चिलाओ । पुलिन्दपर्याय एव ।
कामरूपिणि तु नेष्यते । णमिमो हरकिराअं । चिलाओ । इत्यत्र
हरिद्रादिपाठाद्रेफस्य लत्वम् ॥

१ इत्यधिकृत्य R., M. २ कोउहलपरो । M. ३ M. drops कोउहल-
परो । ४ वा स्यात् । M., T. ५ M. drops यत्, ६ M. and T.
drop अथ. ७ रभेदन्यायेन M. ८ खप्परो for खिलओ. ९ कप्रत्ययः
for कश्चेति कः M. १० लकचम् M. ११ इत्येते आदेशा भवन्ति M.

वैकादौ गः ॥ १ । ३ । १४ ॥

एकादौ कोर्गः^१ स्याद्वा । एकः । एङो । एकादि—एक ।
आकर्ष । लोक । अमुक । तीर्थकर । उद्योतकर । श्रावक । असुकर ।
आकर । इत्यादि ॥

खोः कन्दुकमरकतमदकले ॥ १ । ३ । १५ ॥

‘गैः’ इत्यनुवर्तते । ‘कोः’ इति च । एषु खोः कवर्गस्य गैः
स्यात् । पृथक्त्वान्नित्यम् । कन्दुकपरः । गन्दुअपरो । मरकतमयः ।
मरगअमओ । मदकलः । मअगलो ॥

पुत्रागभोगिनीचन्द्रिकासु मः ॥ १ । ३ ॥ १६ ॥

‘कोः’ इत्यनुवर्तते । एषु कोर्मो भवति । पुत्रागः । पुण्णामो ।

शीकरे तु महौ ॥ १ । ३ । १७ ॥

अत्र कोः मकारहकारौ वा भवतः । शीकरो । सीभरो । सीहरो ।
सीअरो ।

ऊत्वे सुभगदुर्भगे वः ॥ १ । ३ । १८ ॥

अनयोरुत ऊत्वे सति कोर्वकारो भवति । सूहवो । दूहवो । अत्र
भस्य हः । ‘दुरोरलुकि तु’ ‘सुभगमुसले’ इत्याभ्यामुत ऊत्वम् । ‘ऊत्वे’
इति किम् । सुहओ । दुहओ । अत्र

दुरोरलुकि तु ॥ १ । २ । ६३ ॥

‘दोदोनुत्साहोत्सन्नऊच्छसि’ इत्यतः ‘ऊत’ इत्यनुवर्तते । दुरित्यु-
पसर्गस्य रेफलोपे आदेरुत ऊद्वा स्यात् । इति रेफलोपे विकल्पेन
ऊत्वविधानाद् दुहओ इत्यत्र ऊत्वाभावः । ‘सुभगमुसले’ इत्यूत्वस्य
वैकल्पिकत्वात् पक्षे । सुहओ ।

१ ‘गैः’ भवति । M. २ एङो । M. ३ M. has ‘वैकादौ गः’ इत्यतः
before it. ४ गो भवति । M. ५ ‘भोगिनी’ M. ६ M. drops
पुत्रागः । ७ M. has नीभरो । नीहरो । पक्षे । नीअरो in place of
शीकरो । सीभरो । सीहरो । सीअरो । ८ दूहवो । सूहवो । M.

निकषस्फटिकचिकुरे हः ॥ १ । ३ । १९ ॥

एषु कवर्गस्य ह्रस्वं भवति । णिहसो । फलिहो । अत्र 'प्पस्पोः'
इति फत्वम् । 'स्फटिके' इत्यनेन टस्य लत्वम् । चिहुरो । 'चिहुरः'
संस्कृतेपि' इति भृङ्गाचार्यः ।

अथ चर्वर्गदेशाः ॥

चोः खचितपिशाचयोः सल्लौ ॥ १ । ३ । २२ ॥

'ढः पृथकि तु' इत्यतः 'तु' इत्यनुवर्तते । अनयोश्चोश्चवर्गस्य सका-
रद्विरुक्तलकारौ यथासंख्यं तु भवतः । खसिओ । पक्षे । खइओ ।
पिसल्लो । अत्र 'संयोगे' इति ह्रैस्वः । पिँसाओ ।

झो जटिले ॥ १ । ३ । २३ ॥

'तु' इत्यनुवर्तते । अत्र चोर्ज्ञत्वं वा स्यात् । झडिलो । जडिलो ।
अत्र 'टो डः' इति टस्य डत्वम् ।

अथ टर्वर्गदेशाः ॥

टोर्बडिशदौ लः ॥ १ । ३ । २४ ॥

'तु' इत्यनुवर्तते । बडिशदौ टोष्टवर्गस्य लत्वं तु स्यात् । गुडः ।
गुलो । गुडो । बडिशदि—बडिश । गुड । नैड । चपेट । आपीड ।
नाडी । बाँटी । वेणु । दाडिँम । इत्यादि ।

स्फटिके ॥ १ । ३ । २५ ॥

अत्र टोर्लत्वं स्यात् । पृथक्त्वान्नित्यम् । फलिहो ॥

ढः कैटभशकटसटे ॥ १ । ३ । २७ ॥

१ 'चिहुर इति संस्कृतेपि' M. २ भृङ्ग्याचार्यः M. ३ M. and T.
drop अथ. ४ चर्वर्गस्यादेशाः My., P. ५ ह्रस्वपक्षे M., R. ६ पिसल्लो ।
M. ७ M. drops अथ. ८ टर्वर्गस्यादेशाः P., My. ९ M. drops
नड. १० M. drops वाटी; R. has वेणु । वाटी । ११ M. has हटी ।
and T. पालयति after दाडिम ।

‘टोः’ इत्यनुवर्तते । एषु टवर्गस्य ढो भवति । केढवो । अत्र
वो भस्य कैटभे ॥ १ । ३ । ६४ ॥

अत्र भकारस्य वः स्यात् । इति भस्य वः । सअढो । शकटः ॥
ठः ॥ १ । ३ । २८ ॥

‘डः’ इत्यनुवर्तते । असंयुक्तस्थानादौ वर्तमानस्याचः परस्य ठस्य
ढः स्यात् । मठः । मढो । कमठः । कमढो । कुठारः । कुढारो ।
अस्तोरित्येव । चिट्ठइ । अखोरित्येव । ठाइ । अच इत्यैव । कंरो ।

पिठरे हस्तु रश्च ढः ॥ १ । ३ । २९ ॥

‘ठः’ इत्यनुवर्तते । अत्र ठस्य हत्वं तु स्यात् तत्संनियोगेन रश्च ।
रेफस्य ढः । पिहढो । पक्षे । पिढरो अत्र ‘ठः’ इति ठस्य ढत्वम् ।

ललडोनुडुगे ॥ १ । ३ । ३० ॥

अस्तोरखोरचः परस्य डस्य लकारो भवति अनुडुगे उत्वादिगणं
वर्जयित्वा । लित्वान्नित्यम् । गरुडः । गलुलो । अत्र हरिद्रादिपाठाद्रे-
फस्य लत्वम् । बडवानलः । बलआणलो । अस्तोरित्येव । कुड्यम् ।
कुडुं । अखोरित्येव । डमरुओ । डमरुगः । अच इत्येव । तौडो ।
‘अनुडुगे’ इति किम् । णिविडो । उडुगौडनिविडनाडीपीडितनीडे-
त्यादि ॥

टो ढः ॥ १ । ३ । ३१ ॥

अस्तोरखोरचः परस्य टस्य ढः स्यात् । घटः । घडो । एतच्चिडन्तेपि
समानम् । ‘अस्तोः’ इति किम् । खट्टुंगं । खट्टांगं । ‘अखोः’ इति
किम् । टंको । ‘अचः’ इति किम् । घंटा । क्वचिन्न भवति ।
अट्टति । अट्टइ ॥

अथ तैवर्गादेशाः ॥

चेतस इति तोः ॥ १ । ३ । ३२ ॥

१ M. drops ठस्य. २ My. drops डस्य. ३ अट्टइ । अट्टति । M.
४ M., R., and T. drop अथ. ५ तवर्गाद्यादेशाः Mr., P.

‘टो डः’ इत्यंतः ‘डः’ इत्यनुवर्तते । अत्रादेरवर्णस्य स्वमादित्वादित्वे सति तोस्तवर्गस्य उत्वं भवति । वेडिसो । ‘इति’ इति किम् । वेअसो ।
प्रतिगेप्रतीपगे ॥ १ । ३ । ३३ ॥

‘तोः’ इत्यनुवर्तते । प्रत्यादिषु तवर्गस्य डो भवति । अप्रतीपगे । प्रतीपादीन् वर्जयित्वा । प्रतिपन्नः । पडिवण्णो । प्रतिभासः । पडिहासो । इत्यादि । प्रत्यादि—प्रतिपन्न । प्रतिभास । प्रतिहार । प्रतिस्पर्धि । प्रतिनिवृत्त । प्रतिकरोति । प्रैतिपद् । प्रतिश्रुत् । प्रतिमा । प्रभृति । भृत । भिन्दिपाल । पताका । प्राभृतक । विभीतक । व्यापृत । कन्दलिका । हरीतकी । इत्यादि । ‘अप्रतीपगे’ इति किम् । प्रतीपम् । पईर्वम् । प्रतीपादि—प्रतीप । प्रतिज्ञान । प्रतिसमय । प्रतिष्ठा । प्रतिष्ठान । इत्यादि ॥

दम्भदरदर्भर्दभदष्टदशनदग्धदाहदोहददोलादण्डकदने तु

॥ १ । २ । ३५ ॥

‘डः’ इत्यनुवर्तते । ‘तोः’ इति च । दम्भादिषु तवर्गस्य डो वा स्यात् । डंभो । डरो । डब्भो । डट्टो । पक्षे । दंभो । दरो । दब्भो । दट्टो । दरशब्दोर्त्र भयार्थ एव ग्राह्यः । अन्यत्र । दरदलिआ । दरदलिता । दोहदे दम्भादिसाहचर्यादाद्यस्यैव । डोहओ ॥

तुच्छे चच्छौ ॥ १ । ३ । ३६ ॥

अत्र तवर्गस्य चकारच्छकारौ क्रमाद्भवतः । तुच्छः । चुच्छो । छुच्छो ॥

टल् त्रसरट्टन्ततूवरतगरे ॥ १ । ३ । ३७ ॥

एषु तवर्गस्य टकारो भवति । लित्वान्नित्यम् । टसरो । टूवरो ।

१ इत्यनुवर्तते M.; इत्यतो डत्वमनुवर्तते T. २ P., My., and M. drop प्रतिपद्. ३ भिन्दिवाल । Mr., P., M. ४ R. and T. have after this प्रवादः । प्रतिपद्म् पइपद्म् । ५ प्रतिज्ञा । संप्रति । R., T. ६ M. and R. drop अत्र. ७ भयार्थो वृत्तो T., R. ८ एवात्र प्राह्यः । M. ९ R. drops प्राह्यः ।

तुवरः शृङ्गरहितोर्नड्वान् श्मश्रुरहितो वा । टगरो औषधविशेषो वृक्ष-
विशेषो वा ॥

हः कातरककुदवितस्तिमातुलङ्गेषु ॥ १ । ३ । ३८ ॥

‘तोः’ इत्यनुवर्तते । एषु तवर्गस्य हत्वं भवति । काहरो । कहो ।
मातुलङ्गप्रियः । माहुलंगप्पिओ ॥

तु वसतिर्भरते ॥ १ । ३ । ३९ ॥

‘हः’ इत्यनुवर्तते । अनयोस्तवर्गस्य हँकारो वा स्यात् । भरहो ।
भरओ ॥

लः पलितनितम्बकदम्बे ॥ १ । ३ । ४० ॥

‘तु’ इत्यनुवर्तते । एषु तवर्गस्य लो वा स्यात् । पलितकेशः ।
पलितकेसो । नितम्बः । निलंबो । कदम्बः । कलंबो । पक्षे । पलि-
अकेसो । इत्यादि ॥

दोहदप्रदीपशातवाहनातस्याम् ॥ १ । ३ । ४१ ॥

‘लः’ इत्यनुवर्तते । दोहदे प्रपूर्वे दीप्यतौ च शातवाहनशब्दे
अतसीशब्दे च तवर्गस्य लत्वं भवति । पृथक्त्वान्नित्यम् । दोहलो ।
पसीवो । प्रदीपः । सालाहणो । शातवाहनः । अळसिप्पसूनवण्णो ।
अतसीप्रसूनवर्णः ॥

रत्न सप्तत्यादौ ॥ १ । ३ । ४२ ॥

तवर्गस्य रत्वं भवति । लित्वान्नित्यम् । इति सप्तत्यादिगणपठितग-
द्गदशब्दे तवर्गस्य रः । गगरो । सप्तत्यादि—सप्तति । सप्तदश ।
एकादश । द्वादश । त्रयोदश । पञ्चदश । अष्टादश । गद्गद इत्यादि ॥
‘कदर्थिते खोर्वेः’ इत्यतः ‘वः’ इत्यधिकृत्य

१ शृङ्गरहितः । P., My., M. २ वा वृषभः M.; पुरुषो वा R., T.
३ R. drops तु. ४ R. has तु after it. ५ हत्वं R. ६ M.
has निम्बः । तिंबो for नितम्बः । निलंबो । ७ शब्दे च M. ८ M.
has गद्गदः । before it. ९ इत्यधिकृत्य M.

पीते ले वा ॥ १ । ३ । ४५ ॥

पीते स्वार्थिके लकारे सति तोर्वकारो वा स्यात् । पीवलो । पीअ-
लो^१ । 'ले' इति किम् । पीओ । अत्र 'स्वार्थे तु कश्च' इत्यधिकृत्य
'लो वा विद्युत्पीतयोः' इत्यनेन स्वार्थे वा लः ॥

ढः पृथिव्यौषधनिशीथे ॥ १ । ३ । ४७ ॥

'वै' इत्यनुवर्तते । एषु तवर्गस्य ढत्वं वा भवति । औषधगुणः ।
ओसढगुणो । पक्षे । ओसहगुणो । अत्र 'खषथधभाम्' इति हत्वम् ।
णिसीढो । णिसीहो । निशीथः ॥

णो दिना रुदिते ॥ १ । ३ । ४९ ॥

अत्र दिना दीत्यवयवेन सह णत्वं रिङ्भवति । रित्वाद्धित्वम् । रुदि-
तकरः । रुणअरो । 'णो वातिमुक्तके' इत्यंतः 'णो वा' इत्यधिकृत्य

गर्भिते ॥ १ । ३ । ५१ ॥

अत्र तवर्गस्य णत्वं भवति । गब्भिणो । गब्भिओ ॥

नः ॥ १ । ३ । ५२ ॥

'णः' इत्यनुवर्तते । अस्तोरखोरचः परस्य नकारस्य णकारो भवति ।
मानवः । माणवो । ईशानः । ईसाणो । इत्यादि ॥

आदेस्तु ॥ १ । ३ । ५३ ॥

'नः' इत्यनुवर्तते । आदेर्नकारस्य णो वा स्यात् । नरः । णरो ।
नरो । नतः । णओ । नओ । इत्यादि । अस्तोरित्येव । न्यायः ।
नाओ ॥

नापिते हः ॥ १ । ३ । ५४ ॥

१ M. has पीतः after पीअलो । २ R. and T. have 'पीते लो
वा' इत्यतः before 'वा' इत्यनुवर्तते । ३ रिभ्वति । M. ४ इत्यधिकृत्य
M. ५ भवति तु P., My. ६ माणवो । मानवः । M. ७ ईसाणो ।
ईशानः । M. ८ हः । T.

‘णः’ इत्यनुवर्तते । ‘नः’ इति च । अत्र नकारस्य णकारहकारौ वा भवतः । हाविओ । गाविओ । नाविओ ॥

अथ पवर्गदेशाः ॥

पो वः ॥ १ । ३ । ५५ ॥

असंयुक्तस्थानादौ वर्तमानस्याचः परस्य पकारस्य प्रायो वैः स्यात् । शापः । सावो । इत्यादि । अस्तोरित्येव । विप्रः । विप्पो । अस्वरित्येव । पढइ । पठति । अच इत्येव । कम्पो । प्राय इत्येव । कपिः । कई । रिपुः । रिऊँ । एतेन प्रायो लोपवकारयोः पकारस्य युगपत् प्राप्तयोर्यत्र श्रुतिसुखमुत्पद्यते स तत्र विधेयः ॥

फः पाटिपरिघपरिखापरुषपनसपारिभद्रेषु ॥ १ । ३ । ५६ ॥

‘पः’ इत्यनुवर्तते । णिजन्ते पटिधातौ परिघादिषु च पस्य फत्वं भवति । परिघः । फलिहो । अत्र घस्य हः । हरिद्रादित्वाद्रस्य लत्वम् । पनसः । फणसो । फणसः संस्कृतेपि । परुषः । फरुसो । पारिभद्रः । फालिहो । भस्य हः । हरिद्रादित्वाद्रेफस्य लत्वम् ॥

प्रभूते वः ॥ १ । ३ । ५९ ॥

‘पः’ इत्यनुवर्तते । अत्र पकारस्य वकारः स्यात् । बहुतो । तैलादित्वाद् द्वित्वम् ॥

नीपापीडे मो वा ॥ १ । ३ । ५७ ॥

नीपे आपीडे च पस्य मो वा स्यात् । णीमो । पक्षे । नीवो ।

१ M. drops ‘नः’ इति च. २ हकारो वा स्यात् । R., T. ३ स्यात् । M. ४ हापिओ । R. ५ M. and R. drop अथ. ६ पवर्गसादेशाः । My.; P., पसादेशाः । R. ७ वकारः R. ८ R. has कम्पः before कम्पो. ९ R. has इत्यादि after रिऊँ । १० R. has पकारस्य for एतेन. ११ पनसपरुष M. १२ R. has परुषः । परुसो before पनसः । १३ पणसो M., R.

आमेलो । पक्षे । आवेलो । अत्र 'एल्पीड—' इत्यादिना ईकार-
स्य एत्वम् ॥

फस्य भहौ वा ॥ १ । ३ । ६० ॥

अस्तोरखोरचः परस्य फकारस्य भकारहकारौ यथासंभवं व्यवस्थित-
विभाषया भवतः । कचिद्धः । रेफः । रेभो । कचिद्धः । मुक्ताफलम् ।
मोत्ताहळं । कैचिदुभावपि । सफलम् । सभळं । सहळं । इत्यादि ।
अस्तोरित्येव । गुहमः । गुभमो । अखोरित्येव । फणी । अच इत्येव ।
गुंफति । गुंफइ । प्राय इत्येव । कसणफणी ॥

बो वः ॥ १ । ३ । ६१ ॥

असंयुक्तस्यानादौ वर्तमानस्याचः परस्य बस्य वो भवति । शबलः ।
सबलो । इत्यादि ॥

ङ्व्यौ कवन्धे ॥ १ । ३ । ६२ ॥

अत्र वकारस्य वकारयकारौ ङितौ भवतः । ङित्वात् सानुर्नासिक
उच्चारः । कवन्धो । कयन्धो ॥ 'त्वभिमन्धौ मः' इत्यतः 'मः' इत्य-
धिकृत्य

तु डो विषमे ॥ १ । ३ । ६७ ॥

अत्र मस्य डो वा स्यात् । विसडो । विसमो ॥

यो जर्तीयानीयोत्तरीयकृत्येषु ॥ १ । ३ । ६८ ॥

'तु' इत्यनुवर्तते । तीये अनीये च प्रत्यये उत्तरीयशब्दे कृद्धिहित-
प्रत्यये च यकारस्य जकारो वा स्यात् । रित्वाद् द्वित्वम् । तृतीयः ।
तइज्जो । पक्षे । तईओ । अत्र 'ऋतोत्' इत्यत्वम् । गभीरादिपाठादी-

१ M. drops पक्षे. २ एत्वं भवति । M. ३ P. and My. drop
the portion from कचिद्धः to इत्यादि । ४ पुष्पम् । पुष्पम् M. for
गुल्मः । गुल्मो । ५ भोरित्येव । गुंफइ । for अच इत्येव । गुंफति । गुंफइ ।
M. ६ M. has कृष्णफणी after कसणफणी । ७ बस्य M. ८ 'नासि-
कोच्चारः । M. ९ इत्यधिकृत्य M. १० तइवो M.

कारस्य इत्वं तलोपश्च । अनीये । करणीयः । करणिज्जो । करणीओ ।
उत्तरीयपटः । उत्तरिज्जपडो । उत्तरीअवडो । कृत्ये । मेयः । मेज्जो ।
मेओ । इत्यादि ॥

इन्मयटि ॥ १ । ३ । ६९ ॥

‘यः’ इत्यनुवर्तते । ‘तु’ इति च । मयट्प्रत्यये यकारस्य इकारो वा
स्यात् । विषमयः । विसमइओ । विसमओ । इत्यादि ॥

कतिपये वहशौ ॥ १ । ३ । ७२ ॥

‘यः’ इत्यनुवर्तते । अत्र यस्य वत्वहत्वे भवतः । हत्वे शित्वात्
पूर्वस्य दीर्घः । कइवओ । कइवाहो ॥

अर्थपरे तो युष्मदि ॥ १ । ३ । ७३ ॥

‘यः’ इत्यनुवर्तते । अर्थपरे युष्मच्छब्दे यकारस्य तकारः स्यात् ।
तुँह्मकेरो । ‘अर्थपरे’ इति किम् । जुँह्मअह्मप्पअरणं । युष्मदस्मत्प्र-
करणम् ॥

आदेर्जः ॥ १ । ३ । ७४ ॥

‘यः’ इत्यनुवर्तते । आदेर्यस्य जः स्यात् । यमः । जमो ।
इत्यादि । ‘आदेः’ इति किम् । अवयवो । बहुलाधिकारात् सोपसर्ग-
स्यानादेरपि । संयोगः । संजोओ । संयमः । संजमो । कचिन्न भवति ।
प्रयोगः । पओओ ॥ ‘भ्यौ बृहस्पतौ तु बहोः’ इत्यतः ‘तु’ इत्यनुवर्तते ।
‘रो डा पर्याणे’ इत्यतः ‘रः’ इति च ।

लो जठरवठरनिष्ठुरे ॥ १ । ३ । ७७ ॥

जठरादौ रस्य लत्वं वा स्यात् । जठरानलः । जडलणलो । जर्द-
रणलो । वँढलो । वढरो । अत्र ‘ठः’ इति ठस्य ढत्वम् । णिट्टुलो ।

१ करणीयो M. २ उत्तरीअपडो M. ३ M. drops विसमओ ।
४ M. and T. have युष्मदीयः before it. ५ जुँह्मअह्मप्पअरणं । M.
६ संजोओ । संयोगः । M., R., T. ७ संजमो । संयमः । M., R., T.
८ जडरानलो M. ९ पढलो । पढरो । M.

निङ्ङुरो । अत्र 'कग—' इति षलोपे शेषस्य द्वित्वम् । भसलशब्दो
अमरपर्यायः संस्कृत इव ॥

हरिद्रादौ ॥ १ । ३ । ७८ ॥

'रः' इत्यनुवर्तते । 'लः' इति च । हरिद्रादौ रेफस्य लृत्वं भवति ।
पृथक्त्वान्नित्यम् । चरणः । चलणो । इत्यादि । हरिद्रादि—हरिद्रा ।
अङ्गार । चरण । युधिष्ठिर । सुकुमार । शिधिर । सत्कार । मुखर ।
वरुण । किरात । रुग्ण । अपद्धार । करुण । दरिद्र । परिघ । परिखा ।
मत्सर । संवत्सर । पारिभद्र । दारिद्र्य । कातर । इत्यादि ॥

किरिबेरे^१ डः ॥ १ । ३ । ७९ ॥

किरिशब्दे बेरशब्दे च रस्य डः स्यात् । बेडो । बेरः । करभो
मण्डूको दुन्दुभिर्वा ॥

खोः करवीरे णः ॥ १ । ३ । ८० ॥

'रः' इत्यनुवर्तते । अत्र खोरादे रेफस्य णत्वं स्यात् । कणवीरो ॥

लोहललाङ्गललाङ्गले वा ॥ १ । ३ । ८२ ॥

अस्तोरखोरच इति निवृत्तम् । 'लो ललाटे च' इत्यतः 'लः' इत्य-
नुवर्तते । पूर्वसूत्रात् 'णः' इति च । लोहलादिष्वादेर्लकारस्य णो वा
स्यात् । लंगलहत्थो । णोहलो । लोहलो । शब्दविशेषः । णंगलहत्थो ।
लांगलहस्तः । अत्र 'स्वरस्य बिन्दुमि' इति ह्रस्वः । 'संयोगे' इति वा ।
दीर्घलाङ्गलः । दिग्घणंगूलो । दिग्घलंगूलो ॥

बो मः शबरे ॥ १ । ३ । ८४ ॥

अत्र बस्य मः स्यात् । शंबलः । सम्मरो ॥ 'नीवीस्वप्ने वा' इत्यतः
'वा' इत्यधिकृत्य

१ वदेव R., T. २ भेरे M. ३ M. has 'रः' इत्यनुवर्तते before
it. ४ भेरः । भेडो । M. ५ शफरविशेषः R., T. ६ लाङ्गलहस्तः ।
णंगलहत्थो । लंगलहत्थो । M. ७ दिग्घणंगूलो । M. ८ M. drops
दिग्घलंगूलो । ९ M., R. and T. drop शबलः । १० सम्मरो । M.

हस्य घो बिन्दोः ॥ १ । ३ । ८६ ॥

बिन्दोः परस्य हस्य घो वा स्यात् । संहारः । संधारो । संहारो । सिंहः । सिंघो । अस्य विंशत्यादिपाठाद्विन्दोः श्लोपलि शित्वात् पूर्वस्य दीर्घे सीहो इत्यपि । कचिदबिन्दोरपि । दाहः । दाघो ॥ 'शोः सल्' इत्यतः 'शोः' इत्यधिकृत्य

प्रत्युषदिवसदशपाषाणे तु हः ॥ १ । ३ । ८८ ॥

एषु शोः शषसानां हकारो वा स्यात् । प्रत्युषः । पंचूहो । पंचूसो । अत्र 'त्योचैत्ये' इति त्यस्य चः । दिअहो । दिअसो । पाहाणो । पासाणो ॥

छल् षट्छमीसुधाशावसप्तपर्णे ॥ १ । ३ । ९० ॥

'शोः' इत्यनुवर्तते । एषु शोश्छत्वं लित् स्यात् । षण्मुखः । छम्मुहो । षट्पदः । छप्पओ । शावः । छावो । सप्तपर्णे । 'हे दक्षिणेस्य' इत्यतः 'अस्य' इत्यधिकृत्य 'स्वमादाविल्' इत्यतः 'इल्' इति च

सप्तपर्णे फोः ॥ १ । २ । १३ ॥

अत्र द्वितीयस्यावर्णस्येत्वं लिङ्गवति । छत्तिवण्णो । सुधाकरः । छुहाअरो ॥ पादपीठादिषु विशेषाः कथ्यन्ते । 'सिरायां वा' इत्यतः 'वा' इत्यधिकृत्य

लुक् पादपीठपादपतनदुर्गादेव्युदुम्बरेचान्तर्दः ॥ १ । ३ । ९२ ॥

पादपीठादिष्वन्तर्वर्तमानस्य 'र्दः' दकारस्य अचा सहितस्य लुक्वा स्यात् । नतपादपीठः । णअपावीढो । णअपाअवीढो । अत्र 'ठः' इति

१ P. and My. have संधारो । संहारो । संहारः । २ R. drops संहारो. ३ पूर्वस्याचो M. ४ पंचूहो । M. ५ M. drops पंचूसो. ६ M. has पंचूसो before दिअहो । ७ इत्यनुवर्तते R. ८ लित् स्यात् R. ९ सीरायां M. १० इत्यधिकृत्य M., R. ११ चादोन्तः M. १२ R. and T. drop दः. १३ M. drops णअपाअवीढो ।

ठस्य ढत्वम् । कृतरामपादपतनः । कैअरामपावडणो । कैअरामपावडणो । अत्र प्रत्यादित्वात् तस्य ङः । दुर्गादेवीरमणः । दुर्गाईरमणो । दुर्गादेईरमणो । उदुम्बरः । उंबरो । उउंबरो । 'अन्तर' इति किम् । दुर्गादेव्यार्मोदौ मा भूत् ॥

व्याकरणप्राकारागते कगोः ॥ १ । ३ । ९३ ॥

'लुक' अनुवर्तते । 'अचा' इति च । व्याकरणादिषु ककारगकारयोरचा सह लुग्वा स्यात् । व्याकरणपाठः । वारणपाढो । वाअरणपाढो । प्राकारः । पारो । पाँआरो । आओ । आअओ । आगतः ॥

एवमेवदेवकुलप्रावारयावज्जीवितावटावर्तमानतावति वः

॥ १ । ३ । ९४ ॥

एवमेवादिष्वन्तर्वर्तमानस्य वैकारस्य अचा सह लुग्वा स्यात् । देवकुलनाथः । देउलणाहो । देवउलणाहो । पारो । पाँवरो । प्राँवारः । जीअणाहो । जीविअणाहो । जीवितनाथः । अडो । अवडो । अवटः । अत्र 'टो ङः' इति टस्य ङत्वम् । अत्तमाणो । आवत्तमाणो । आवर्तमानः । 'अन्तर' इति किम् । एवमेवेत्यत्रान्त्यस्य मा भूत् ॥

ज्योर्दनुजवधराजकुलभोजनकालायसकिसलयहृदयेषु

॥ १ । ३ । ९५ ॥

दँनुजवधादिषु ज्योर्जकारयकारयोरचा सह लुग्वा स्यात् । दँणुवहो । दणुअवहो । दनुजवधः । रँउलप्पसूओ । राअउलप्पसूओ । राजकुलप्रसूतः । भोणप्पिओ । भोअँणप्पिओ । भोजनप्रियः । इत्यादि ॥

१ कृतपादपतनः । R. २ कअपावडणो R. ३ कअपावडणो R. ४ मादेर्मो My., P. ५ पाअरो M. ६ आगतः । आगओ । आओ । M. ७ वस्य R. ८ देउलणाहो । M. ९ M. drops देवउलणाहो । १० पाअरो । M. ११ M. drops प्रावारः । १२ जीवितनाथः । जीअणाहो । जीविअणाहो । १३ M., My. and P. drop अत्र 'टो ङः' इति टस्य ङत्वम् । १४ दनुजादिषु R. १५ दनुजवधः । दणुवहो । M. १६ राजकुलप्रसूतः । राउलप्पसूदो । राअउलप्पसूदो । M. १७ M. drops भोअणप्पिओ ।

अपतौ घरो गृहस्य ॥ १ । ३ । ९६ ॥

गृहशब्दस्य अपतौ पतिशब्दः परो न भवति चेद् घर इत्यादेशो भवति । घरो । राअघरो । 'अपतौ' इति किम् । गहवर्द् ॥ सरशब्दे सरकद्वोरीसरकारौ ॥ १ । ३ । १०० ॥

अनयोर्यथासंख्यं ईसरकार इत्यादेशौ भवतः । ईसरो । पक्षे सरो । एकादशः । द्वादशः । अष्टादशः । सप्तदशः । अत्र सर्वत्र सप्तत्यादिपाठाद् दस्य रत्वम् । 'प्रत्यूष' इत्यादिना शोर्हत्वम् । एकारहो । बारहो । अत्र 'कग—' इत्यादिना दस्य लृक् । अट्टारहो । अत्र 'ष्टः' इति षस्य ठत्वम् । सत्तरहो । अत्र 'कग—' इति पस्य लृक् । पञ्चदशः । पण्णरहो । अत्र 'पञ्चदश—' इत्यादिना स्तोर्णः । त्रयोदशः । तेरहो । अत्र 'एत्साज्जला—' इत्येत्वम् । चतुर्दशः । चोद्दहो । चउद्दहो । अत्र 'तु मयूर—' इत्यादिना आदेरचः परेण साज्जला सह वा ओर्त्वम् । एतेषां संख्यावाचित्वेप्युक्ता आदेशाः समाः । विशेषस्तु नकारान्तत्वादात्मशब्दवत् प्रक्रिया । पूरणप्रत्ययान्तास्तु रामशब्दवत् ॥ इत्यकारान्ताः ॥

अथ आकारान्तः पुंलिङ्गः सोमपाशब्दः ।

सोमपा सु इति स्थिते 'ह्रस्वलीदृतः' इत्यतः 'ह्रस्वः इत्यधिकृत्य किपः ॥ २ । २ । ४७ ॥

^{११}किप्प्रत्ययान्तानां ह्रस्वः स्यात् । इति किप्प्रत्ययान्तानां ह्रस्वविधानेपि प्राकृतप्रतिपादकशास्त्रान्तरे किवादिप्रत्ययान्तानामित्यादि

१ M. has सप्तदशः । अष्टादशः । २ एआरहो । M. ३ My., M. and P. drop the portion from अत्र to दस्य लृक्. ४ The portion from अत्र to ठत्वम् is dropped in My., P. and M. ५ M., My., P. drop the portion from अत्र to लृक्. ६ चउद्दहो is omitted in M. and My. ७ इत्यादेरचः M. ८ ओकारः । M. ९ पूरणप्रत्ययान्ताः M.; पूरणप्रत्ययान्तो R., T. १० R. drops शब्द. ११ M. and T. drop अथ. १२ किप्प्रत्ययान्तस्य P., My.

ग्रहणदर्शनाद्विचप्रत्ययान्तसोमपाशब्दस्यापि ह्रस्वः । यद्वा 'क्विपः' इति सूत्रे किञ्चग्रहणं विजादीनामप्युपलक्षकम् । न च सूत्रे उपलक्षकत्वमदृष्टचरमिति वाच्यम् । प्रसिद्धसाधर्म्यात् साध्यसाधनमुपमानमित्यत्र साधर्म्यग्रहणं वैधर्म्यस्याप्युपलक्षणमिति सर्वसंप्रतिपन्नत्वात् । तन्न्यायेनात्राप्युपलक्षितविचप्रत्ययान्तस्य सोमपाशब्दस्यापि ह्रस्वः । तथा च सोमप सु इति स्थिते 'प्रायो लुक्—' इति पलोपे प्राप्ते 'नात्यः' इति प्रतिषेधात् पलोपाभावे 'पो वः' इति पस्य वः । 'सोः' इत्यादि—सूत्रैर्विधीयमाना आदेशाः पूर्ववत् । सोमवो । सोमवा । इत्यादि । रामवत् । एवं कीलालपाप्रभृतयः ॥

इकारान्तः पुंलिङ्गः कविशब्दः । कवि सु इति स्थिते । 'इदुतोर्दिः' इत्यधिकृत्य

श्रुगनपि सोः ॥ २ । २ । २९ ॥

इदुद्भ्यां परस्य सोः शानुबन्धो लुक् स्यात् । अनपि नपुंसकलिङ्गे तुं न भवति । 'शिति दीर्घः' इति दीर्घः । वलोपः । कर्इ ॥ कवि जस् इति स्थिते 'चतुरो वा' ईत्यतः 'वा' इत्यधिकृत्य 'इदुतोः—' इति च इदुतोरित्यस्य सुब्यत्ययेन पञ्चम्यन्तविपरिणामः ।

पुंसो जसो डउ डओ ॥ २ । २ । २४ ॥

पुंलिङ्गादिदुतोः परस्य जसः अउ अओ इत्यादेशौ डितौ वा भवतः । कवउ । कर्अओ । पक्षे 'णो शसश्च' इति वाँ णः । कइणो । पक्षे 'श्लुजशसोः' इति श्लुक् । कर्इ । संबुद्धौ कवि सु इति स्थिते 'डोश्लुकौ तु संबुद्धेः' इति सोर्वा श्लुक् । शित्वात् पूर्वस्य दीर्घः ।

१ सूत्रे is dropped in P. and My. २ लक्षणम् R., T. ३ सर्वत्र संप्रति° R., T. ४ M. has नात्यः । अवर्णात् परस्य पकारस्य लोपः स्यात् इति पलोपाभावः । 'पो वः' इति &c. ५ R. drops प्रतिषेधात्. ६ भावः किंतु R., T. ७ वत्वम् । R. T. ८ भवति । R. ९ M. and T. drop तु. १० इत्यधिकृत्य M., R. ११ कवओ । M. १२ णो वा । R. १३ M. drops पूर्वस्य.

दे कई । श्लुगभावे 'सोर्लुक्' इति लुक् । दे कई । नात्र डो । अनद-
न्तस्वात् ॥ जसि पूर्ववत् ॥ द्वितीयैकवचने 'अमः' इति मः कई ॥
शसि 'इदुतोर्दिः' इत्यतः 'इदुतोः' इति 'चतुरो वा' इत्यतः 'वा'
इति 'पुंसो जसः—' इत्यतः 'पुंसि' इति चाधिकृत्य

णो शसश्च ॥ २ । २ । २६ ॥

पुंलिङ्गादिदुतः परस्य शसश्चाज्जसश्च णो वा स्यात् । कईणो^३ ।
पक्षे 'श्लुगजशसोः' इति श्लुक् । कई' । पुंस इत्येव । बुद्धी ॥ तृती-
यैकवचने कवि टा इति स्थिते 'इदुतोर्दिः' इत्यतः 'इदुतोः' इत्यधि-
कृत्य 'नृनपि डसिडसोः' इत्यतः 'नृनपि' इति च

टो णा ॥ २ । २ । २८ ॥

पुंनपुंसके वर्तमानादिदुतः परस्य टावचनस्य णा भवति । कईणां ॥
कविभिसू इति स्थिते भिसि हिमादयः पूर्ववदेव विधेयाः ॥ 'भिस्भ्य-
सुपि' इत्यधिकृत्य

इदुतोर्दिः ॥ २ । २ । २२ ॥

भिस्भ्यसुपि परे इदुतोर्दीर्घः स्यात् । कईर्हि^१ । बहुलाधिकारात्
'इदुतोर्दिः' इति दीर्घः क्वचिन्न भवति । दिअभूमिसु दाणजलद्धि-
ताहं । द्विजभूमिषु दानजलार्द्रितानि ॥ पञ्चम्येकवचने 'कवि डसिति
स्थिते 'णो शसश्च' इत्यतः 'णो' इत्यधिकृत्य 'इदुतोः' इति च

नृनपि डसिडसोः ॥ २ । २ । २७ ॥

पुंलिङ्गे नपुंसकलिङ्गे च वर्तमानादिर्दुतः परयोः डसिडसोर्णो

१ My. and P. have हरि after कई. २ 'इदुतोर्दिः' 'चतुरो वा'
'पुंसो जसः—' इत्यतः डउ डओ इत्यधिकृत्य M. ३ My., P. and M.
have हरिणो after it. ४ इति शसः श्लुकि M. ५ My., P. and
M. have हरी after it. ६ ऋद्धी My. ७ इत्यधिकृत्य M. ८ इति
च M. ९ हरिणा after this in My., P. and M. १० M.,
My. and P. have हरीर्हि after it. ११ डिअभूमिसु M. १२ हरि
डसिति P., My., M. १३ इत्यधिकृत्य M. १४ 'इदुतोः' M.

इत्यादेशो वा स्यात् । कैविणो^३ । 'नृनपि' इति किम् । बुद्धीए । पक्षे हितोत्तोदोर्देवश्च । कैवीहितो । कइत्तो । कइओ । कइउ । ङसिङसोर्हिरिति नास्ति । अनदन्तत्वात् ॥ भ्यसि उक्ता हितोप्रभृतयः सुन्तो च । 'इदुतोर्दिः' इति दीर्घः । कैइहिन्तो । इत्यादि ॥ षष्ठ्येकवचने 'नृनपि ङसिङसोः' इति वाँ णो । कइणो । पक्षे 'ङसोस्त्रियां सः' इति द्विरुक्तः सकारः । कइस्स ॥ सप्तम्येकवचने मिरेव । कविभिम्^९ ॥ बहुवचने 'इदुतोर्दिः' इति दीर्घः । कैवीसुं । कवीसु ॥ शेषं रामवत् ॥

अथ इकारान्तेषु केचिद्विशेषाः प्रदर्श्यन्ते ॥ ध्वनि सु इति स्थिते 'उल्ध्वनि—' इत्यादिना बकारसंबन्धिनो वर्णस्योत्वम् । 'लवैराम्—' इति बलोपः । धुणी ॥

त्वध्वद्वध्वां कचिच्चञ्जज्ञाः ॥ १ । ४ । ६५ ॥

त्वध्वद्वध्व इत्येषां यथासंख्यं कचित् प्रयोगानुसारेण चञ्जज्ञ इत्येते आदेशा भवन्ति । इति ध्वस्य ज्ञादेशे । ज्ञणी ॥ शेषं कैविवत् ॥ तिच्चिरिशब्दे

रस्तिच्चिरौ ॥ १ । २ । ४४ ॥

'मूषिकविभीतक—' इत्यादेरदित्यनुवर्तते । 'त्वेदितः' इत्यतः 'इतः' इति च । अत्र रेफसंबन्धिनः इवर्णस्यात्वं भवति । तिच्चिरो ॥ शेषं रामवत् ॥ ऋषिशब्दे 'ऋतुऋजुऋणऋषि—' इत्यादिना ऋका-

१ भवति for वा स्यात् R. २ My. and P. have हरिणो in place of कैविणो. ३ M. has हरिणो after it. ४ दध् । M. ५ My., P. and M. have हरिहितो । हरितो । हरीओ । हरीउ । in place of कैवीहितो । &c. ६ कइहिन्तो । M. ७ णो वा M. ८ M., My. and P. have हरिणो in place of कइणो । ९ M., My. and P. have हरिस्स । १० My. and P. have हरिभिम्; M. has both. ११ इदुतोर्दि दीर्घः । M. १२ My. and P. have हरीसुं । १३ रवलेति बलोपः । M., T. १४ My. and P. have यथासंख्यं after प्रयोगानुसारेण. १५ कविवद्धरिवच्च । My., M., P. १६ र इत्यनु^१ M. १७ M. drops 'त्वेदितः' इत्यतः. १८ 'ऋषिकृषभ—' M.

रस्य वा रिः । रिसी । पक्षे । कृपादित्वादिल् । इसी । अग्निशब्दे
'स्रोहाइयोर्वा' इति सूत्रेण युक्तस्यान्त्यहलः प्राग्वा अत्वे । अगणी । पक्षे ।
अग्गी । अत्र 'मनयाम्' इति नलोपः । शेषद्वित्वं च ॥ पदातिशब्दे

तिर्यक्पदातिशुक्तेस्तिरिच्छिपायिक्कसिप्पि ॥ १ । ३ । १०४ ॥

तिर्यगादेस्तिरिच्छिपायिक्कसिप्पि आदेशा यथाक्रमं वा स्युः । इति पायि-
क्कादेशे । पायिक्को ॥ शेषं रामवत् । पक्षे । दंतयोर्लोपे । पआई ॥
अक्षिशब्दे 'अक्ष्यर्थकुलाद्या वा' इति पुंलिङ्गतायां स्पृहादित्वात् क्षस्य
छत्वे । अच्छी । अस्यैवाञ्जल्यादिपाठात् स्त्रीलिङ्गेऽपि प्रयोगः ॥ रश्मि-
शब्दे मलोपे रस्सी । नात्र 'श्मभ्—' इत्यादिना ह्योदेशः । 'अस्सर-
रश्मौ' इति प्रतिषेधात् ॥ किरिशब्दे 'किरिबेरे' डः' इत्यनेन रेफस्य
डत्वम् । किडी ॥ शौद्रौदनिशब्दे 'शोण्डगे' इत्यनेन शोण्डादिपाठा-
दादेरेच उत्वम् । सुद्धोअणी ॥ बृहस्पतिशब्दे 'ऋतोत्' इत्यधिकृत्य
'इदुन्मातुः' इत्यंतः 'इदुः' इति च

तु बृहस्पतौ ॥ १ । २ । ८५ ॥

अत्र ऋत इदुतौ वा भवतः । पक्षे अत्वम् । तथा च बिहस्पति
बुहस्पति बहस्पति इति स्थिते

भ्यौ बृहस्पतौ तु बहोः ॥ १ । ३ । ७५ ॥

अत्र बकारहकारयोर्यथाक्रमं भकारयकारौ भवतः । तथा च भिय-
स्पति । भुयस्पति । भयस्पति । पक्षे उक्तानि त्रीणि रूपाणि । एवं
षट्स्वपि रूपेषु 'प्पस्पोः फः' इत्यतः 'फः' इत्यधिकृत्य

श्लेषमबृहस्पतौ तु फोः ॥ १ । ४ । ४६ ॥

अनयोः फोर्द्वितीयस्य स्तोः फो वा स्यात् । इति फत्वे बिहप्फई ।
बुहप्फई । बहप्फई । भियप्फई । भुर्यप्फई । भंयप्फई । फत्वाभावे

१ प्रागत्वे M.; प्रागत्वं वा स्यात् R., T. २ नलोपः शेषद्वित्वे च । M.;
नलोपे शेषद्वित्वम् । R. ३ 'स्तिरिच्छिपा' M. ४ तदयोर्लोपे My., P.
५ म्हादेशः । M. ६ 'भेरे' M. ७ इति च M. ८ तु भवतः । M.
९ भुअप्फई । M. १० भअप्फई । M.

सो बृहस्पतिवनस्पत्योः ॥ १ । ४ । ७४ ॥

‘तो ढोरश्चारब्धे तु’ इत्यतः ‘तु’ इत्यनुवर्तते । अनयोर्युक्तस्य वा सः स्यात् । इति स्पस्य वा सत्वे । बिहस्सई । बुहस्सई । बहस्सई । भियस्सई । भुयस्सई । भयस्सई ॥ यदा युक्तस्य फत्वसत्वयोरभावस्तदा ‘कग—’ इति सलोपे शेषस्य द्वित्वे बिहप्फई ईत्यादीनि षड् रूपाप्युदाहर्तव्यानि । इति बृहस्पतिशब्दस्याष्टादश प्रकाराः ॥ वनस्पतिशब्दे ‘सो बृहस्पतिवनस्पत्योः’ इति वा युक्तस्य सत्वे वणस्सई । सत्वाभावे ‘ष्पस्फोः’ इति फः । वणप्फई ॥ द्विशब्दस्य सर्वत्र बहुवचनमेव । ‘चतुरो जश्शस्भ्याम्—’ इत्यतः ‘जश्शस्भ्याम्’ इत्यधिकृत्य

दोणिण दुवे बेणिण द्वेः ॥ २ । ३ । ३० ॥

द्विशब्दस्य जश्शस्भ्यां सह दोणिण दुवे बेणिण इति त्रय आदेशा भवन्ति । दोणिण । दुवे । बेणिण । इति स्थिते ‘संयोगे’ इति ह्रस्वे कर्तव्ये अनुक्तमन्यन्यायेन एच इग्रस्वादेश इति इगेव भवति । दुणिण पुरिसा । बिणिण पुरिसा । अत्रानुक्तन्यायेन ईग्रस्वो नास्तीति केचित् । तदा दोणिण । बेणिण । दुवे । ‘दोवे टादौ च’ इति विधास्यमानौ दो वे इत्यादेशावपि । तथा च जसि । दोणिण । दुणिण । बेणिण । बिणिण । दो । वे । दुवे^{१०} । शस्येतान्येव ।

दो वे टादौ च ॥ २ । ३ । ३१ ॥

‘द्वेः’ इत्यनुवर्तते । द्विशब्दस्य टादौ तृतीयादौ सुपि परे चकाराज्जश्शस्भ्यां सह दो वे इत्यादेशौ भवतः । अत्र सूत्रे ‘टादौ’ इत्यत्रैतद्गुणं बहुव्रीहिमङ्गीकृत्य टावचनस्य विधेयान्वयः परिहर्तव्यः । अन्यथा

१ M. drops ‘तो ढो रश्चारब्धे तु’ इत्यतः ‘तु’ इत्यनुवर्तते २ सो वा M. ३ शेषद्वित्वे M. ४ इत्यादि M. ५ शब्दरूपस्य M. ६ सत्वम् । T. ७ My. and P. drop सर्वत्र. ८ ह्रस्वो M. ९ M. drops दोणिण । १० R. and T. add इति सप्तादेशाः after it. ११ My. M. and P. drop ‘द्वेः’ इत्यनुवर्तते । १२ तृतीयादौ is dropped by M., R., T. १३ प्रातद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिं P., My.

तत्रापि दो वे स्याताम् । तथा च द्विशब्दस्याप्येकवचनतापातः । तसु विरुद्धम् । तस्मादतद्गुणबहुव्रीहिमाश्रित्य भिसादीनामेव विधेयान्वयो न तु टावचनस्य । अथ यद्यतद्गुणबहुव्रीह्याश्रयणाद्भिसादीनां विधेयान्वयस्तर्हि डेसाद्येकवचनानामपि भिसादित्वात् तेषामपि विधेयान्वयापात इति तदिदमविदितमीमांसावृत्तान्तस्य भाषितम् । यथा हस्तेनावद्यति । स्त्रुवेणावद्यति । स्वधितिनावद्यति । इत्यत्र हस्तादीनां सामान्येन द्रवसहिताज्यमांसपुरोडाशाद्यवदानसाधनत्वे प्रतीतेपि सामर्थ्यपर्यालोचनया हस्तादीनामवदानविशेषान्वयः कल्पितस्तथात्रापि भिसादीनां सर्वेषां सामान्येन विधेयान्वये प्रतीतेपि एकवचनसामर्थ्यपर्यालोचनया डेसाद्येकवचनानां द्विशब्दे विधेयान्वयः परिहर्तव्यः । यद्वा 'दो वे टादौ' इत्यत्र द्विशब्दस्य नित्यद्विवचनवाचित्वेपि गौणतायामेकवचनस्यापि संभवाद्वाद्येकवचनेष्वप्येतयोः प्रयोग इत्यलं सूत्रकलहचर्चया । प्रकृतमनुसरामः । भिसि दो भिस् वे भिस् इति स्थिते हिमादयः पूर्ववद् भिसादीनां विधेयाः । दोहिं । दोहि । दोहि । एवं वेहिं । इत्यादि । भ्यसि । दोहितो । दोत्तो । दोओ । दोउ । दोसुंतो । एवं वेहितो । इत्यादि । आमि

ण्ह ण्हं संख्याया आमोर्विंशतिगे ॥ २ । ३ । ३३ ॥

संख्यायाः परस्यामः ण्ह ण्हं इत्येतावादेशौ भवतः अविंशतिगे विंशत्यादीन् वर्जयित्वा । दोण्ह । दोण्हं । वेण्ह । वेण्हं । दोसुं । दोसु । वेसुं । वेसु ॥ त्रिशब्दस्य 'चतुरो जशशम्भ्याम्—' इत्यतः 'जशशम्भ्याम्' इत्यनुवर्तते ।

तिणिण त्रेः ॥ २ । ३ । २९ ॥

त्रिशब्दस्य जशशम्भ्यां सह तिणिण इत्यादेशो भवति । जसि । तिणिण । शसि । तिणिण । 'दो वे टादौ च' इत्यतः 'टादौ' इत्यधिकृत्य

१ °द्विसादीनामेव M. २ °मविदितं T. ३ °साधनत्वेपि My., P. ४ ङस्यां M. ५ द्विशब्देन M. ६ हेयाः T. ७ वेहं । वेह । M.

ति त्रेः ॥ २ । ३ । ३२ ॥

त्रिशब्दस्य टादौ तृतीयादौ सुपि परे ति इत्यादेशो भवति ।
तिहिं । तिहिं । तिहि । शेषं द्विशब्दवत् । द्विव्योर्लिङ्गत्रयेपि समानं
रूपम् ॥ विधिशब्दे धस्य हत्वे विही । अस्याञ्जल्यादिपाठात् स्त्रीलि-
ङ्गेपि प्रयोगः । एवं बलिनिधिग्रन्थीनामपि स्त्रीलिङ्गे प्रयोगः ॥

इति इकारान्ताः ॥

ईकारान्तः पुंलिङ्गो ग्रामणीशब्दः । 'क्विपः' इति ह्रस्वः । गामणी ॥
जसि । गामणउ । गामणओ । गामणिणो ॥ संबुद्धौ तु 'डोश्लुकौ
तु संबुद्धेः' इत्यतः 'संबुद्धेः' इत्यधिकृत्य

ह्रस्वलीदृतः ॥ २ । २ । ४६ ॥

संबुद्धिनिमित्तयोरीदृतोर्ह्रस्वो लिङ्भवति । दे गामणि । शेषं कवि-
शब्दवत् ॥ एवमग्रणीसेनानीवातप्रमीसुंश्रीसुश्रीप्रभृतयः ॥

इति ईकारान्ताः ॥

उकारान्तः पुंलिङ्गः कारुशब्दः । एकवचनं कविशब्दवत् । कारू ॥
जसि । 'पुंसो जसो डउ डओ' इत्यधिकृत्य 'चतुरो वा' इत्यतः 'वा'
इति च

डवो उतः ॥ २ । २ । २५ ॥

पुंलिङ्गादुतः परस्य डित् अवो ईत्यादेशो वा भवति । कारवो ।
पक्षे डउ डओ च । कारउ । कारओ ॥ संबुद्धौ 'डोश्लुकौ तु संबुद्धेः'
इति वा श्लुक् । दे कारू । श्लुगभावे 'सोर्लुक्' इति लुक् । दे कारु ।
उकारान्तत्वमेव विशेषः । शेषं कविवत् । एवं वायुसेतुप्रभृतयः ॥

१ तीहिं । तीहि । तिहि । P., My.; M. has तिहि । तिहिङ् । तीहि ।
२ इत्यधिकृत्य M. ३ T. drops शब्द. ४ 'सुश्रीसुधी' T. ५ M.
drops इति ईकारान्ताः । ६ M., R. and T. drop शब्द. ७ इति
वा । M. ८ स्यात् । M.

अथोकारान्तेषु केचिद्विशेषाः प्रदर्श्यन्ते । पशुशब्दे वक्रादित्वा-
द्विन्दुः । पंसू ॥ पांसुशब्दे 'लुङ् मांसादौ' इति मांसादित्वादित्वाद्
विन्दोर्वा लुक् । पासू । पक्षे 'खरस्य विन्दमि' इति ह्रस्वे । पंसू ॥
स्थाणुशब्दे 'स्तोः' इत्यधिकृत्य 'क्ष्वेडकगे खल्' इत्यतः 'खल्' इति च ।

स्थाणावहरे ॥ १ । ४ । ९ ॥

अहरवाचिनि स्थाणुशब्दे स्तोः खत्वं लित् स्यात् । खाणू । अस्य
दैवादिपाठाद् द्वित्वे खण्णू । हरे तु धाणू । अत्र 'कग—' इति
सलोपः । इक्षुप्रवासिशब्दयोः 'द्विनीक्षुप्रवासिषु' इत्यनेन आदेरित
उत्वम् । उच्छू । अस्य स्पृहादित्वात् क्षस्व छः । पैवासू । पावासू ।
प्रवासी । अत्र समृच्छादिपाठादादेरचो वा दीर्घः ॥ कृशानुशब्दे
कृपादित्वाद्दत् ईत् । किसानू । भृगुः । भिऊ । मृत्युशब्दे 'शृङ्गमृगाङ्ग-
मृत्यु—' इत्यादिना वा ऋत इत्वम् । मिच्चू । पक्षे अत्वम् ।
मँच्चू । उभयत्र 'त्योचैत्ये' इति त्यस्य चः ॥ ऋतुऋजुशब्दयोः
ऋत्वादिपाठाद्दत् उँत्वम् । ऋतुः । उऊ । ऋजुः । उजू । अत्र
तैलादित्वाद् द्वित्वम् । अनयोरेव 'ऋतुऋजुऋण—' इत्यादिना
ऋतो वा रित्वे रिऊ । रिजू ॥ अभिमन्युशब्दे 'वो वः' इत्यतः 'वः'
इत्यधिकृत्य

त्वभिमन्यौ मः ॥ १ । ३ । ६५ ॥

अत्र मस्य वो वा भवति । अहिवण्णू । अहिमण्णू ॥ अत्रैव

त्वभिमन्यौ जर्जौ ॥ १ । ४ । २५ ॥

'स्तोः' इत्यनुवर्तते । अत्र स्तोः जर् ज इत्येतावादेशौ वा भवतः ।

१ केषुचिद् T. २ My. and P. drop मांसादित्वात्. ३ My.
has पावासू । पवासू । प्रवासी । ४ इल् My. ५ सिद्ध T. ६ ऋत
अत्वम् M., T. ७ मच्छू M. ८ ऋत्वादित्वात् M. ९ उः My, P.
१० 'ऋतुऋण—' इत्यादिना My. ११ ऋत्वे My.

आदिभेरित्वाद् द्वित्वम् । अहिवजू । अहिमजू । अहिवजू । अहि-
मजू ॥ मन्युशब्दे

वा न्तन्धौ मन्युचिह्नयोः ॥ १ । ४ । ३२ ॥

‘स्तोः’ इत्यनुवर्तते । अनयोर्यथाक्रमं त न्ध इत्यादेशौ वा भवतः ।
मन्तू । पक्षे । मण्णू । अत्र ‘मनयाम्’ इति । यलोपः ॥ कदुशब्दे
‘स्मरकटोरीसरकारौ’ इति कदुशब्दस्य वा कारादेशे । कारो । इत्यादि
रामवत् । पक्षे । कडू इत्याद्युद्धम् ॥ उकारान्तः पुंलिङ्गः क्रोष्टुशब्दः ।
क्रोष्टु सु इति स्थिते । ‘तृज्वत् क्रोष्टुः’ ‘विभाषा तृतीयादिष्वचि’ इति
यदा तृज्वद्भावस्तदा ‘उद्धतां त्वस्वमामि’ इत्यतः ‘ऋतः’ इत्यधिकृत्य

आ सौ वा ॥ २ । २ । ५२ ॥

ऋदन्तस्य सौपरे आत्वं वा स्यात् । क्रोष्टा सु इति स्थिते ‘लव-
राम्—’ इति रेफलोपः । ‘ष्टः’ इति ष्टस्य ठत्वे ‘सोर्लुक्’ इति
सोर्लुक् । कोष्टा । यदा आत्वाभावस्तदा

आरः सुपि ॥ २ । २ । ४९ ॥

‘ऋताम्’ इत्यनुवर्तते । ऋदन्तस्य सुपि परे आर इत्यादेशो
भवति । कोष्टारो । इत्यादि सर्वत्र वचनेषु रामवत् । समासे त्वन्तर्व-
र्तिनीं विभक्तिमाश्रित्य रादेशस्तेन कोष्टारकअमित्याद्यपि सर्वत्र ऋका-
रान्तेषु संचारणीयम् । लुप्तविभक्त्यपेक्षया भर्तार विहिअमिति भव-
तीति त्रिविक्रमदेववचनात् ।

उद्धतां त्वस्वमामि ॥ २ । २ । ४८ ॥

‘आरः सुपि’ इत्यतः ‘सुपि’ इत्यनुवर्तते । ऋदन्तानामुत्वं वा
स्यादस्वमामि सु अम् आम् वर्जिते सुपि परे ॥ अत्र ‘ऋताम्’ इति
बहुवचनं व्याह्यर्थम् । तेन यथादर्शनं नाभ्युत्वं भवतीति वेदितव्यम् ।
इति यत्रोत्वं तत्र कारुवत् । सौ । कोष्टारो । जसि । कोष्टो ।

१ कदुकशब्दस्य My. २ इत्यधिकृत्य M. ३ M. has कोष्टार after it.
४ ‘वप्येव M. ५ ‘रान्तेष्वपि M. ६ त्रिविक्रमवचनात् R., T.

कोट्टु । कोट्टुणो । कोट्टुवो । उत्वाभावे आरः । कोट्टारा । अमि ।
कोट्टारं । आमि । कोट्टाराणं । नात्रोत्वम् । 'अस्वमामि' इति प्रतिषे-
धात् । शेषं रामवत् कारुवच्च ॥ ऊकारान्तः पुंलिङ्गः खलपूशब्दः ।
'क्लिपः' इति ह्रस्वः । पस्य वः । खलपू । इत्यादि । कारुवत् । एवं
कांडल स्वयंभू मनोभू प्रतिभूप्रभृतयः ॥

इत्पूकारान्ताः ॥

ऋकारान्तः पुंलिङ्गः पितृशब्दः ॥ पितृ सु इति स्थिते 'असौ'
इति ऋत अत्वं तलोपः । सोर्लृक् । पिआ । 'आरः सुपि' इत्यधिकृत्य
संज्ञायामरः ॥ २ । २ । ५१ ॥

ऋदन्तस्य संज्ञायां सुपि परे अर इत्यादेशो वा स्यात् । पिअरो ॥
जसि पिअरा । 'उद्वतां त्वस्वमामि' इत्युत्वं च । पिअओ । पिअउ ।
पिअवो । पिउँ । णो पिउ । संबुद्धौ 'डोश्लुकौ तु संबुद्धेः' इत्यतः
'संबुद्धेः' इत्यधिकृत्य

ड ऋदन्तात् ॥ २ । २ । ४३ ॥

ऋकारान्तान्नाम्नः परस्य संबुद्धेर्डत्वं तुँ स्यात् । दे पिअ ।

नाम्नि डरम् ॥ २ । २ । ४४ ॥

'संबुद्धेः' इत्यनुवर्तते । नाम्नि संज्ञायां ऋदन्तात् परस्य संबुद्धेः
डित् अरमित्यादेशो वा स्यात् । दे पिअरं । 'नाम्नि' इति किम् । दे
क्त्तार । अरादेशे दे पिअरो । दे पिअर । अमि । पिअरं । आमि ।
पिअराणं । पिअराण । नात्रोत्वम् । 'अस्वमामि' इति प्रतिषेधात् ।
आरादेशे रामवदुत्वे कारुवत् । एवं आतृजामातृप्रभृतयः ॥ कर्तृशब्दस्य
तु 'तेस्याधूर्तादौ टः' इति तेस्य टत्वम् । बहुलाधिकारादत्र विकल्पि-

१ कोट्टारो M. २ असौ वेद्युत आत्वम् M. ३ भवति for वा स्यात्
M., R. ४ पिअणो for पिउ । णो पिउ M. ५ इत्यधिकृत्य M.
६ भवति for स्यात् M.

तम् । टत्वपक्षे 'आ सौ वा' इत्यात्वम् । कट्टा । टत्वाभावे 'लवराम्—'
इति रेफलोपः । शेषद्वित्वम् । कत्ता । 'आरः सुपि' इत्यारश्च ।
कट्टारो । कत्तारो ॥ जसि । कट्टारा । कत्तारा । 'उहताम्' इत्युत्वे ।
कट्टु । कत्तु । इत्यादि । संबुद्धौ । 'उ ऋदन्तात्' इत्युत्वम् । दे
कट्ट । दे कत्त । नात्र डरमरौ । तयोः संज्ञाविषयत्वात् । शेषमारा-
देशे रामवदुत्वादेशे कारुवत् । एवं भर्तृहर्तृनेतृप्रभृतयः । ऋका-
रान्तलृकारान्तर्षकारान्तश्चोप्रसिद्धाः । ऐकारान्तः पुंलिङ्गः सुरैशब्दः ।
'ऐच ऐङ्' इत्येत्वे एदन्तस्य प्रयोगाभावात् 'स्वार्थे तु कश्च' इति कप्र-
त्ययः । ककारलोपः । सुरेओ ॥ जसि । सिद्धावस्थापेक्षया सुरा । दे
सुरेअ । दे सुरेओ । सुरेअं । इत्यादि रामवत् । भिस्भ्यससुपि
सिद्धावस्थापेक्षया 'रायो हलि' इत्याकारश्च । सुराहि । सुराहितो ।
सुरासु । इत्यादि ॥ ओकारान्तः पुंलिङ्गो गोशब्दः । गो सु इति स्थिते
'चपेटकेसरदेवरसैन्यवेदनास्वेचस्त्वित्' इत्यतः 'एचः' इत्यनुवर्तते ।

गव्य उदाहृत् ॥ १ । २ । ९९ ॥

गोशब्दे एच अउ आइ इत्यादेशौ भवतः । गऊ ॥ जसि ।
गवउ । गवओ । गववो । इत्यादि । कारुवत् । गाई कविवत् ॥
औकारान्तः पुंलिङ्गो ग्लौशब्दः । लादक्कीवेष्णन्त्यहलः प्रागित्वम् ।
ऐच एङ् । कप्रत्ययः । गिळोओ । गिळोआ । इत्यादि । रामवत् ॥
हसितव्य इत्यादिषु 'अदेळुक्क्यात् खोः—' इत्यतः 'अतः' इत्यधिकृत्य
'मोममुष्विच्च' इत्यतः 'इत्' इति च ।

एच्च क्त्वातुमुत्तव्यभविष्यति ॥ २ । ४ । १८ ॥

क्त्वादिषु परेषु भविष्यत्कालविहिते च प्रत्यये परतोत् एत्वं

१ शेषद्वित्वानि M., R. २ इत्युत्वं च M. ३ ओकारान्त M. ४ 'श्वा-
नाप्रसिद्धाः । My. ५ एच् M. ६ सुराआ । M. ७ सुरेओ M.
८ सुरेआ M. ९ सुरेआं M. १० आयि M. ११ गउ गवो गवो M.

चकारादित्वं च वा स्यात् । हंसिअव्वो । हसेअव्वो । णंदिअव्वो ।
णंदेअव्वो । इत्याबूहम् । एवं हलन्तेषु अगागमे सर्वत्रोहम् ॥

इत्यजन्ताः पुंलिङ्गाः ॥

अथौजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

आकारान्तः स्त्रीलिङ्गो जायाशब्दः । जाया सु इति स्थिते यकारस्य
'प्रायो लुक्—' इति लोपे 'यश्चुतिरः' इत्याकारस्य यश्चुतित्वम् ।
'सोर्लुक्' इति सोर्लुक् । जाआ ॥ जसि जाआ जसिति स्थिते 'श्रि शिं
शिङ् जश्शसोः' इत्यतः 'जश्शसोः' इत्यधिकृत्य

शो शु स्त्रियां तु ॥ २ । २ । ३२ ॥

स्त्रियां वर्तमानान्नाम्नः परयोः जश्शसोः ओ उ इत्यादेशौ शितौ
वा भवतः । जाआओ । जाआउ । शित्करणस्यात्र प्रयोजनाभावेपि
इकारान्तस्त्रीलिङ्गादौ दीर्घार्थं भविष्यति । पक्षे 'श्लुग्जश्शसोः' इति
श्लुक् । जाआ । संबुद्धौ 'डोर्लुक्कौ तु संबुद्धेः' इत्यतः 'तु संबुद्धेः'
इत्यधिकृत्य

टापो डे ॥ २ । २ । ४५ ॥

टावन्तात् परस्य संबुद्धेरेत्वं डिद्धा भवति । दे जाए । पक्षे
सोर्लुक् । दे जाआ । बहुलाधिकारात् कचिदोत्वमपि । दे जाओ ॥
अमि जाआ अमिति स्थिते 'अमः' इत्यमो मत्वम् । 'स्वरस्य बिन्द्वमि'
इति ह्रस्वः । जाअं ॥ शसि जसूवत् ॥ जाआ टा इति स्थिते 'डसेः
श शा शि शे' इत्यतः 'श शा शि शे' इत्यधिकृत्य

टाडिडसाम् ॥ २ । २ । ३५ ॥

१ हसेअव्वो । हंसिअव्वो । M. २ णंदेअव्वो । णंदेअव्वो । णंदिअव्वो । M.
३ अथाजन्तस्त्रीलिङ्गाः My., P., M. ४ यलोपे T., R. ५ इत्यधिकृत्य
M., T., R. ६ वर्तमानयोर्नाम्नः T., R. ७ दो M., R. ८ इत्यधि-
कृत्य M., T., R. ९ जाया M. १० इति मत्वम् T. ११ जाया M.
१२ इत्यधिकृत्य M., T., R.

स्त्रियां नाम्नः परेषां टाडिडस् इत्येतेषां स्थाने अ आ इ ए इत्येते चत्वार आदेशाः शितो भवन्ति । पृथक्त्वान्नित्यम् । जाआअ । जाआइ । जाआए । अत्रापि शित्करणस्य इकारान्तस्त्रीलिङ्गेषु फलम् ।

नातः शा ॥ २ । २ । ३६ ॥

स्त्रियां वर्तमानान्नाम्नः परेषां टाडिडसां प्रौप्तं शा इति शिंदात्व-
माकारान्तान्न भवति । इति प्रतिषेधादत्र शोकारस्योदाहरणं न संभ-
वति ॥ भिसि जाआहिं । इत्यादि पूर्ववत् ॥ डसौ

डसेः श शा शि शे ॥ २ । २ । ३४ ॥

‘शो शू स्त्रियाम्’ इत्यतः ‘स्त्रियाम्’ इत्यनुवर्तते । स्त्रियां वर्तमानान्नाम्नः परस्य डसेः अ आ इ ए इति चत्वार आदेशाः शितो भवन्ति ॥ जाआअ । जाआआ । जाआइ । जाआए । अत्र सर्वत्र ‘अपदे’ इति प्रतिषेधान्न संधिः । पक्षे हिन्तोत्तोदोदवश्च । भ्यसि सुंतो च । जाआ-
हिन्तो । इत्यादयः । पूर्ववत् । ‘भिसुभ्यसुपि’ ईति एत्वं न भवति । अनदन्तत्वात् । शेषं पूर्ववत् । एवं मालादयः ॥ जराशब्दस्य तु अनुक्तमन्यन्यायेन ‘जराया जरसन्यतरस्याम्’ इति यत्र यत्र जरसादे-
शस्तत्र तत्र ‘अन्यहलोश्चुदि’ इत्यतः ‘अन्यहलः’ इत्यधिकृत्य

अविद्युति स्त्रियामात् ॥ १ । १ । २९ ॥

स्त्रीलिङ्गे वर्तमानस्यान्यहल आत्वं भवति । लित्वान्नित्यम् । इति सस्यात्वे जराआ । जराआओ । जराआउ । इत्यादि । जायावत् । जरसभावे जरा इत्यादि । जायावत् । वृक्षत्वं कवित्वमित्यादौ त्वप्र-
त्ययस्य

त्वस्य तु डिमात्तणौ ॥ २ । १ । १३ ॥

१ इत्येषां M. २ स्त्रीलिङ्गे परम् M. ३ प्राप्तः My., P. ४ शिदा-
कारः My., P. ५ शाप्रत्ययस्यो° My., P. ६ इत्येतेष्वेत्वं T., R.
७ M. drops one तत्र. ८ इत्यधिकृत्य M., R., T. ९ षमात् T., R.
१० जरआइ । My.

त्वप्रत्ययस्य डित् । इमात्तण इत्यादेशौ वा भवतः । इति त्वस्ये-
मादेशे 'स्त्रियामिमांजलिगाः' इति स्त्रीलिङ्गतायां अनुक्तमन्यन्यायेन
डित्वाट्टिलोपे रुक्स्वमा । वृच्छिमा । कइमा । इत्यादि । जायावत् ।

अथाकारान्तेषु केषुचिद्विशेषाः प्रदर्श्यन्ते । सास्त्राशब्दे 'हे दक्षि-
णेस्य' इत्यंतः 'अस्य' इत्यधिकृत्य 'उल्ध्वनि गवयविष्वचि वः' इत्यंतः
'उल्' इति च

स्तावकसास्त्रे ॥ १ । २ । १८ ॥

अनयोरादेरवर्णस्योल् स्यात् ॥ 'भ्रष्ण—' इत्यादिनां ण्हादेशः ।
सुण्हा । नात्र 'स्तौ' इत्युत ओत्वम् लाक्षणिकत्वाद्बहुलाधिकाराद्वा
स्वभावतोनुदन्तत्वाद्वा ॥ आर्याशब्दे

आर्यायां र्यः श्चश्चामूल ॥ १ । २ । २१ ॥

श्चश्चवाचिन्यार्यशब्दे र्यकारसंबन्धिनोवर्णस्य ऊत्वं लित् स्यात् ।
'घृय्यर्या जः' इति र्यस्य जत्वम् । 'संयोगे' इति ह्रस्वः । उँजू । रूपाणि
तु वक्ष्यमाणोकारान्तस्त्रीलिङ्गवत् । 'श्चाश्चाम्' इति किम् । अज्जा ॥
जिह्वाशब्दे 'ऊर्ध्वे भो वा' इत्यंतः 'भः' इत्यधिकृत्य

ह्रः ॥ १ । ४ । ५१ ॥

ह्रस्य भो वा स्यात् ॥ जिह्वा । पक्षे 'लवराम्—' इति बलोपे
'शोर्लुप्तयवरशोर्दिः' इति इति लुप्तयादीनां शषसानामादेरचो दीर्घप्रस-
ङ्गे बहुलाधिकारादन्यस्याप्यादेरचो दीर्घ इति त्रिविक्रमदेवेन जिह्वाश-
ब्दस्योदाहरणादादेरचो दीर्घे जीहा इत्यादिषु दीर्घप्रयोगः सिद्धः ।

१ M. drops वच्छिमा । कइमा । २ T. and R. add after it—
'अत्र सर्वत्र डित्वाट्टिलोपः । ३ इत्यधिकृत्य M.; इत्यनुवर्तमाने T. ४ इति
च M., T. ५ र्वर्णस्य उ स्यात् M., T., R. ६ इत्यादिना युक्तस्य M.,
R. ७ My. and P. drop स्वभावतोनुदन्तत्वाद्वा । ८ R. has हे दक्षि-
णस्येत्यधिकृत्य after it. ९ अजू । M., T. १० इत्यधिकृत्य M., T.
११ दन्यसादे M., T., R. १२ सिध्यति T., R.

दीर्घाभावपक्षे जिहा । नात्र शेषत्वेपि हस्य द्वित्वम् । 'अङ्गे' इति प्रतिषेधात् । इष्टाशब्दे 'प्रवृत्तसन्दष्ट—' इत्यादिनां स्तोष्टत्वम् । इष्टा ॥
 ३ 'त्वेदितः' इत्येतः 'एदितः' इत्यनुवर्तमाने

मिरायां लित् ॥ १ । २ । ४२ ॥

अत्र इत एत्वं लित् स्यात् । मेरा । सीमेति यावत् ॥ स्थूणाशब्दे 'ओल्स्थूणार्तूण—' इति वा ऊत ओत्वम् । 'थोणा । पक्षे थूणा । कृशाशब्दे 'वा मृदुत्वमृदुकृशास्वात्' इति ऋत आत्वं वा । कासा । पक्षे अत्वम् । कसा । चपेटावेदनाशब्दयोः 'चपेटा' इत्यादिना एचो वा इत्वम् । चविडा । चवेडा । विअणा । वेअणा । सिरविअणा । सिरवेअणा । इत्येतौ शिरोवेदनायाः साध्यमानसिद्धावस्थयोरेव भवतः ॥ यमुनाचामुण्डाशब्दयोः 'कामुकयमुना—' इत्यादिना मकारस्य डुकि शेषस्य सानुनासिक उच्चारः । यस्य जः । जउँणा । चाउँडा । चन्द्रिकाशब्दे 'पुन्नागभागिनी—' इत्यादिना कोर्मत्वम् । चन्द्रिमा । चन्द्रिमा । अत्र 'धात्रीदे रस्तु' इति वा रेफलोपः । छायाशब्दे 'यो जर्ती—' इत्यादेः 'यः' इत्यधिकृत्य

छायायां होकान्तौ ॥ १ । ३ । ७० ॥

अकान्तौ वर्तमाने छायाशब्दे यकारस्य हकारो वा स्यात् । इति वा हत्वे 'पुंसोजातेर्डीब्वा' इत्येतः 'डीब्र वा' इत्यधिकृत्य

हरिद्राच्छाया ॥ २ । २ । ३९ ॥

१ दीर्घाभावे M.; My. and P. drop दीर्घाभावपक्षे. २ संयुक्तस्य उखम् T.; संयुक्तस्य एत्वम् R. for स्तोष्टत्वम्. ३ M. has मिराशब्दे before it. ४ इत्यनुवर्तमाने T., R.; इत्यनुवर्तते M. ५ सीमा । My., P. ६ तूणा My. ७ M. drop वा. ८ M. has 'कग—' इत्यादिना सलोपः before थोणा; T. has 'कग—' इति सलोपः before थोणा. ९ कृशाभूते स्यात् M. १० 'चपेटाकेसरी—' इत्यादिना M., T. ११ M. drops चन्द्रिमा । चन्द्रिमा । १२ M. drops अत्र. १३ रेफस्य लोपः । T. १४ इत्यधिकृत्य M., T.

अनयोः ङीप् वा स्यात् । इति ङीपि अनुक्तमन्यन्यायेन 'यस्येति च' इत्यकारलोपे । छही । गौरीवत् । ङीवभावे । छाहा । हत्वा भावे । छाऊँ । छाआ । उभयत्र यलोपः ॥ हरिद्राशब्दे 'हरिद्रादौ' इति रेफस्य लत्वम् । 'भूषिकविभीतक—' इत्यादिना इत अत्वम् । युक्तेरेफस्य वा लोपः । द्वित्वम् । पूर्वसूत्रेण वा ङीप् । हँळद्दी । हळद्दा । अत्र युक्तेरेफलोपस्य विकल्पितत्वात् हँळद्दी । हळद्दा । इत्यप्यस्ति ॥ सुधाशब्दे 'शोः सल्' इत्यतः 'शोः' इत्यधिकृत्य 'प्रत्यूषदिवसदशपाषाणे तु हः' इत्यतः 'तु' इति च

स्त्रियायां ण्हः फोः ॥ १ । ३ । ८९ ॥

अत्र फोः द्वितीयस्य शोः ण्ह इत्यादेशस्तु स्यात् । सुण्हा । नात्र 'स्तौ' इत्युत ओत्वम् । बहुलाधिकारात् । पक्षे 'मनयाम्' इति नलोपे । सुसा । नन्वत्र पुरस्फूर्तिकत्वात् 'कग—' इति सलोप एव किमिति न भवति । उच्यते । अनुक्तमन्यन्यायेन विप्रतिषेधे परं कार्यमिति 'मनयाम्' इति सूत्रस्य परत्वान्नलोप एव युक्त इति सन्तोष्यम् ॥ सुधाशब्दे 'छल्षट्छमी—' इत्यादिना शोश्छत्वम् । छुहा । सिराशब्दे 'शोः सल्' इत्यतः 'शोः' इत्यधिकृत्य 'छल्षट्छमी—' इत्यादेः 'छल्' इति च

सिरायां वा ॥ १ । ३ । ९१ ॥

अत्र शोश्छत्वं वा स्यात् । छिरा । पक्षे सिरा ॥ स्पृहाशब्दे 'स्पृहादौ' इति युक्तस्य छत्वम् । कृपादित्वादृत इत्वम् । छिहा ॥ श्रद्धाशब्दे 'दोधर्द्धि—' इत्यादिना युक्तस्य वा ढः । सद्दा । पक्षे सद्दा । दंष्ट्राशब्दे 'दग्धविदग्ध—' इत्यादिना युक्तस्य ढत्वम् । 'विंशतिषु त्या श्लोपल्' इत्यनेन विंशत्यादिपाठाद् विन्दोः श्लोपलि शि-

१ ङीप् M. २ छाई M., T.; T. has छाआ । छाई । ३ हळद्दि । M. ४ हळद्दि । M. ५ इत्यधिकृत्य M., T. ६ इति च M., T. ७ युक्तः T. ८ इत्यधिकृत्य T.

त्वात् पूर्वस्य दीर्घे दाढा । मनःशिलाशब्दे वक्रादौ मनस्विन्याद्यवान्तर-
गणपाठात् द्वितीयादचः परे बिन्दौ मणंसिळा । मणासिळा ईति च
दृश्यते । श्लाघाशब्दे 'प्राक् श्लाघा—' इत्यादिना लात् प्रागत्वम् ।
घस्य हत्वम् । सळाहा ॥ क्रियाशब्दे 'हर्षामर्ष—' इत्यादिना युक्तस्या-
न्यहलः प्रागित्वम् । किरिआ ॥ ज्याशब्दे 'ईल् ज्यायाम्' इत्यने-
नान्त्यहलः प्रागीळ । जीआ । सटाशब्दे 'ढः कैटभशकटसटे' इति
टोर्दत्वम् । सढा ॥ वनिताशब्दे

स्त्रीभगिनीदुहितृवनितानामित्थीबहिणीदआविळआ वा

॥ १ । ३ । ९७ ॥

स्त्रीप्रमुखानां इत्थी प्रमुखा आदेशा वाँ स्युर्यथाक्रमम् ॥ विळआ ।
वनिता । विळया संस्कृतेपीति केचित् । इत्यादिविशेषा ऊह्याः ॥
इकारान्तः स्त्रीलिङ्गो रुचिशब्दः । 'श्लुगनपि सोः' इति शोः श्लुक् ।
रुई । जसि 'शोशु स्त्रियां तु' इति शितावोदुतौ । रुईओ । रुईउ ।
पक्षे रुई । संबुद्धौ कविवत् । अमि रुई । शसि जस्वत् । 'टाडिङ-
साम्' इति शशा शिशे रुईअ इत्यादि । भिसि रुईहिं । इत्यादि । जसौ
उक्ताः शादयः । पक्षे हिंतो इत्यादयः । डसि डौ च उक्ता आदेशाः ।
डौ मिर् च । शेषं कविवत् । एवं मतिप्रभृतयः ॥ विशेषास्तु बुद्धि-
शब्दे ऋत्वादिपाठादृत उत्वे 'दोर्धद्धि—' इत्यादिना युक्तस्य वा ढत्वे
उढी । अस्त्येव कृपादिपाठादृत इत्वे इड्डी । डत्वाभावे । उद्धी ।
इद्धी ॥ आलीशब्दे 'हे दक्षिणेस्य' ईत्यतः 'अस्य' इत्यधिकृत्य 'आदेः'
इति च

ओदाल्यां पङ्क्तौ ॥ १ । २ । २९ ॥

पङ्क्तिवाचिन्यालीशब्दे आदेरवर्णस्य ओत्वं स्यात् । ओळी । 'पङ्क्तौ'

१ M. drops द्वितीयाद्. २ इत्यपि My., P. ३ M. has द्वितीया
before it. ४ प्रागित्वम् । T. ५ जिआ । M. ६ यथाक्रमं वा स्युः ।
T.; वा यथाक्रमं स्युः । M. ७ ऊई My. ८ इत्यधिकृत्य R. ९ ओत्वं
वा स्यात् T., R.

इति किम् । आळी सखी ॥ मृत्तिशब्दे 'प्रवृत्तसन्दष्ट—' इत्यादिना स्तोष्ट्वम् । ऋतः अत्वम् । मट्टी । छदिवितर्धोः 'उल् फोर्म-दिंत—' इत्यादिना स्तोर्डत्वम् । छड्डी । विअड्डी ॥ समृद्धिप्रवृद्धिप्रतिसिद्ध्यभिजातिषु तु 'समृद्ध्यादौ' इति समृद्ध्यादित्वादादेरचो वा दीर्घः । सामिद्धी । समिद्धी । अत्र कृपादित्वाद्दत् इत्वम् । पासिद्धी । पसिद्धी । पाडिसिद्धी । पडिसिद्धी । अत्र प्रत्यादित्वात्तस्य डत्वम् । आहिआई । अहिआई^१ । अत्र तजयोर्लोपः । भस्य हः ॥ कृतिसृष्टि-शब्दयोः कृपादित्वाद्दत् इत्वम् । किई । सिड्डी । अत्र 'ष्टः' इति ष्टस्य ठत्वम् ॥ गृष्टिशब्दे वैकादित्वाद्धिन्दुः । कृपादित्वाद्दत् इत्वं च^२ । गिंठी गिट्टी इति च दृश्यते । प्रभृतिनिर्वृतिप्रवृत्तिवृद्धिषु ऋत्वादित्वाद्दत् उत्त्वम् । पहुडि । पहुड्डी । अत्र भस्य हः । प्रत्यादित्वात्तस्य डैत्वम् । सैमृद्ध्यादित्वादादेरचो वा दीर्घः । भृतिः । भुई । निर्वृतिः । गिवुई । प्रवृत्तिः । पउत्ती । वृद्धिः । उड्डी ॥ वितस्तिशब्दे 'हः कातर—' इत्यादिना तस्य हत्वम् । 'स्तः' इति शैत्वम् । विहत्थी ॥ वसतिशब्दे तु 'वसति भरते—' इत्यनेन तस्य हैत्वं वा स्यात् । वसही । पक्षे वसई ॥ पापर्धिशब्दे 'पो वः' इत्यतः 'पः' इत्यनुवर्तते 'अस्त्रोः' इति च

रत्पापधौ ॥ १ । ३ । ५८ ॥

अत्रास्त्रोः पस्य रत्वं लिट् स्यात् । पारद्धी । मृगया । धृतिशब्दे 'मलिनधृति—' इत्यादिना धृतिशब्दस्य वा दिहि इत्यादेशे दिही । पक्षे धिई ॥ शुक्तिशब्दे 'तिर्यक्पदाति—' इत्यादिना शुक्तेः शिप्पि इत्यादेशे सिप्पी । पक्षे सुत्ती । बहुलाधिकारान्नात्र 'स्तौ' इत्युत्त ओत्वम् । सोत्तीति केचित् । उभयत्र 'कग—' इति पलोपद्वित्वे ॥ सप्ततिशब्दे 'रल् सप्तत्यादौ' इति तस्य नित्यं रत्वम् । सत्तरी । अत्र

१ युक्तस्य उत्त्वम् T; युक्तस्य उत्वे एत्वम् R. २ M. has अभिजातिः after it. ३ वैकादित्वादादिस्वराद्धिन्दुः । M. ४ M. drops च. ५ डः । T. ६ समृद्ध्यादित्वाद्वा दीर्घः । M. ७ स्तोःथत्वम् M. ८ तकारस्य My., P. ९ वा हत्वम् । My., P., M.

‘कग—’ इति पलोपद्वित्वे । विंशतिः त्रिंशत् पञ्चाशत्—अत्र सर्वत्र ‘विंशतिषु त्या श्लोपल्’ इति विन्दोः ‘ति’ इत्यवयवेन सप्त श्लोपे शित्वात् सर्वस्य दीर्घे । वीसा । विंशतिः । तीसा त्रिंशत् । पञ्चाशत् । पण्णासा । अत्र ‘पञ्चदशदत्तपञ्चाशति णः’ इति स्तोर्णत्वम् । त्रयाणां रूपाणि जायावत् । सप्तविंशतिः पञ्चविंशतिः इत्यादौ ‘दिहौ मिथः सः’ इति ह्रस्वस्य दीर्घे । सत्तावीसा । पण्णावीसा । शेषं जायावत् ॥ अन्तर्वेदिः । अत्र रेफलोपे पूर्ववदीर्घः । अन्तावेई ॥ ईकारान्तः स्त्री लिङ्गो गौरीशब्दः । ‘ऐच एङ्’ इत्योत्वम् । गोरी सु इति स्थिते ‘भिं शिं शिङ् जश्शसोः’ इत्यतः ‘जश्शसोः’ इत्यधिकृत्य ‘शो शु स्त्रियां तु’ इत्यतः ‘स्त्रियां तु’ इति च

आदीतः सोश्च ॥ २ । २ । ३३ ॥

स्त्रियामीकारान्ताच्चाङ्गः परस्य सोः चकाराज्जश्शसोश्च आखं तु भवति । गोरीआ । पक्षे सोर्लुक् । गोरी । जसि । गोरी । गोरीओ । गोरीउ । आत्वे । गोरीआ । संबुद्धौ ‘ह्रस्वलीदूतः’ इति ह्रस्वः । दे गोरी । शसि जसुवत् । टादौ टाडिडसांडसेः शशाशिशे इत्यादि सर्वे रुचिंशब्दवत् । एवं तरुणीरमणीप्रभृतयः ॥ स्त्रीशब्दस्य ‘स्त्रीभ-गिनी—’ इत्यादिना इत्थीत्यादेशः । इत्थी ॥ श्रीशब्दस्य ‘हर्षामर्ष—’ इत्यादिना अन्त्यहलः प्रागित्वम् । सिरी । ईवं हिरी । अत्रापि ‘क्पिः’ इति ह्रस्वः । शेषं गौरीवत् ॥ नीलीत्यादिषु

पुंसोजातेर्डीच् वा ॥ २ । २ । ३७ ॥

अजातिवाचिनः पुलिङ्गात् स्त्रियां वर्तमानात् ङीप् प्रत्ययो वा स्यात् । नीली । पक्षे नीला । सहमाणी सहमाणा । सुप्पणही । सुप्पणहा । काळी । काळा । इत्यादि । ‘अजातिवाचिनः’ किम् ।

१ पलोपः M. २ इत्यधिकृत्य M., R., T. ३ इति च । M., R., T. ४ T. drops शब्द. ५ R. and T. drop रमणी. ६ R. and T. drop एवम्. ७ सुप्पणहा । सुप्पणही । M.

अजा । अआ । एडका । एडआ । अप्राप्ते विभाषाविधिरयम् । तेन गौरीकुमारीत्यादिषु संस्कृतवदेव नित्यं ङीप् । पृष्ठशब्दस्याङ्गल्यादिपाठान्तात् स्त्रीलिङ्गतायां पूर्वसूत्रेण वा ङीप् । 'पृष्ठेनुत्तरपदे' इत्यनेन ऋतो वा ईत्वम् । पिष्टी । ऋत इत्वाभावे 'ऋतोत्' इत्यत्वे पृष्टी । ईति द्वयं सिद्धम् ॥ साधनीत्यादिषु

'ङीप् प्रत्यये ॥ २ । २ । ३८ ॥

'वा' ईति वर्तते । 'टिड्डाणञ्—' इत्यादिसूत्रेण प्रत्ययनिमित्तो यो ङीप् प्रत्ययो विहितः स स्त्रियां वर्तमानान्नाम्नो वा भवति । साहणी । साहणा । कुरुअरी । कुरुअरा । ऊरुहअसी । ऊरुहअसा । ऊरुहग्धी । ऊरुहग्धा । ऊरुमेत्ती । ऊरुमेत्ता । अत्र 'उत्करवल्ली—' इत्यादिना मात्रचोकारस्य एत्वम् । सोवण्णेई । सोवण्णेआ । पक्षे विकल्पसामर्थ्यादेव टाप् । समशिष्टयोरेव विकल्प इति न्यायात् ॥

अथ ईकारान्तस्त्रीलिङ्गेषु विशेषाः प्रदर्श्यन्ते । भगिनीशब्दे 'स्त्रीभगिनी—' इत्यादिना बहिणीत्यादेशो वा स्यात् । बहिणी । पक्षे भईणी ॥ वल्लीशब्दे 'उत्करवल्ली—' इत्यादिना अवर्णस्य एत्वम् । वेल्ली ॥ पृथिवीशब्दे 'मूषिकविभीतक—' इत्यादिना आदेरिवर्णस्यात्वम् । ऋत्वादिपाठान्तादवर्णस्योत्वम् । थस्य 'हैः । पुहई । 'ढः पृथिव्यौषधनिशीथे' इत्यादिना थस्य ढत्वे पुढई ॥ पृथ्वीशब्दे कृपादित्वाद्दत्त इत्वे 'त्वथ्वद्वधां कचिच्चलजज्ञाः' इति सूत्रेण थ्वस्य यथाक्रमं छत्वे पिच्छी ॥ पिशाचीशब्दे प्रायो लुक्—' इति चलोपे प्राप्ते बहुलाधिकारात् कचिदन्यदेवेति वच-

१ कुमारीत्यादिषु M. २ सूत्रेणैव M. ३ इत्वे M., T. ४ पिष्टी । M. ५ ऋतः अत्वे M., T. ६ My. and P. drop इति द्वयं सिद्धम्. ७ इत्यनुवर्तते । M. ८ संभवति । R., T. ९ कुरुचरी । कुरुचरा M., R. १० My. and P. give ऊरुहग्धी । ऊरुहग्धा after मात्रचोकारस्य एत्वम् । ११ सोवण्णयी M. १२ My., P., and T. drop अथ. १३ भवति M; My. and P. drop स्यात्. १४ M. has भगिनी after it. १५ M. drops ऋत्वादिपाठान्तादवर्णस्योत्वम् । १६ हत्वं च । T.

नाच्चस्य जः । पिसाजी ॥ हरीतकीशब्दे 'ईतः काश्मीर—' इत्यादिना
 आदेरीकारस्यात्वम् । प्रत्यादित्वात्तस्य वा डत्वम् । हरडई । डत्वाभावे
 हरअई । अत्र 'प्रायो लुक्—' इति तलोपः ॥ गुल्मीशब्दे मुकुलादिपाठा-
 दादेरुतोत्वम् । 'ओल्स्थूणातूण—' इत्यादिना ऊत ओत्वम् । गळोई ॥
 भ्रुकुटीशब्दे 'रो भ्रुकुटीपुरुषयोः—' इत्यनेन रेफसंबन्धिन उकार-
 स्येत्वं कलोपष्टस्य डत्वम् । भिउडी ॥ कूश्माण्डीशब्दे 'ओल्स्थूणातूण—'
 इत्यादिना ऊत ओत्वे 'बाण्पे होश्रुणि' ईत्यतः 'हः' इत्यधिकृत्य

कूश्माण्ड्यां ण्डश्च तु लः ॥ १ । ४ । ६४ ॥

अत्र युक्तस्य हः स्यात् तत्संनियोगेन ण्डस्य वा लः । कोहली ।
 कोहण्डी ॥ ताम्बूलीशब्दे 'ओल्स्थूणा—' इत्यादिना ऊत ओत्वे
 'खरस्य बिन्द्रमि' इति ह्रस्वे तंबोली ॥ भागिनीशब्दे 'पुन्नागभागिनी—'
 इत्यादिना कोर्मत्वम् । भामिणी ॥ अतसीशब्दे 'दोहदप्रदीप—'
 इत्यादिना तस्य लत्वम् । अलसी ॥ कदलीशब्दे 'वेतस इति तोः'
 इत्यतः 'तोः' इत्यधिकृत्य 'रल् सप्तत्यादौ' ईत्यतः 'रल्' इति च

अद्भुमे कदल्याम् ॥ १ । ३ । ४३ ॥

अद्भुमवाचिनि कदलीशब्दे तोः रत्वं भवति । करळी । 'अद्भुमे'
 इति किम् । कअळी ॥ बिसिनीशब्दे 'बो वः' ईत्यतः 'वः' इत्यनुव-
 र्तते ।

बिसिन्यां भः ॥ १ । ३ । ६३ ॥

अत्र बस्य भो भवति । भिसिणी ॥ नीवीशब्दे 'नीवीस्त्रमे वा'
 इति वकारस्य वा मः । णीमी । पक्षे णीवी ॥ शमीशब्दे 'छल् षट्-
 छमी' इत्यादिना शोश्छत्वम् । छमी ॥ वाराणसीशब्दे 'हश्च महाराष्ट्रे
 ह्योर्व्यत्ययः' इत्यतः 'व्यत्ययः' इत्यधिकृत्य

१ डत्वाभावे तलोपः । M., R., and T. २ M., R., and T. drop
 अत्र 'प्रायो लुक्—' इति तलोपः । ३ मुकुलादित्वादां M. ४ इत्यधिकृत्य M., R.,
 T. ५ इत्यधिकृत्य M. ६ इति च M. ७ इत्यनुवर्तते । M.

वाराणसीकरेण्वां रणोः ॥ १ । ४ । ११३ ॥

अत्र रेफणकारयोर्व्यत्ययः स्यात् । वाणारसी ॥ मनस्विनीशब्दे वक्रादौ मनस्विन्यादित्वाद् द्वितीयादचः परो बिन्दुः । वृलोपे मणं-सिणी । समृद्धादिपाठाद् विकल्पेन दीर्घे माणंसिणी । उभयत्र 'लवराम्—' इति वलोपः । शेषत्वेपि नात्र सकारस्य द्वित्वम् । अचः परत्वाभावात् । न चानुक्तमन्यन्यायेन विप्रतिषेधे परं कार्यमिति न्यायेन परत्वाद् द्वित्वमेव युक्तम् । सामान्यविशेषयोर्विशेषो बलवानिति न्यायात् । बहुलाधिकाराद्वा बिन्दुरेव पूर्वमित्यलमतिप्रपञ्चेन ॥ तन्वीप्रभृतिषु 'क्षमारलेन्त्यहलः' इत्यतः 'अन्त्यहलः' इत्यधिकृत्य 'अर्हस्यु च' इत्यतः 'उँ' इति च

तन्व्याभे ॥ १ । ४ । १०६ ॥

उकारान्तात् ङीप्रत्ययान्ताः तन्व्याभाः तेषु संयुक्तस्यान्त्यहलः प्रागुत्वम् । तन्वी । तणुई । लध्वी । लहुई । अत्र घस्य हत्वम् । गुर्वी । गरुई । मुँकुलादित्वादुत् अत्वम् । बह्वी । बहुई । मृद्धी । मउई । अत्र ऋतोत्वम् । पृथ्वी । पहुई । अत्रापि ऋतोत्वम् । थस्य हत्वम् । इत्याद्युहनीयम् ॥ उकारान्तः स्त्रीलिङ्गस्तनुशब्दः । 'नः' इति नस्य णत्वम् । तणू । 'शो शु स्त्रियां तु' इति जश्शसोरोदुतौ । तणूउ । तणूओ । 'टाडिडसाम्' 'डसेः श शा शि शे' । इत्यादि । रुचिवत् । एवं रज्जुधेनुप्रभृतयः ॥ उकारान्तः स्त्रीलिङ्गो जम्बूशब्दः । सौ जंबू । जसि जंबू । जंबूओ । जंबूउ । संबुद्धौ 'ह्रस्वलीदूतः' इति ह्रस्वः । दे जंबु । इत्यादि । गौरीवत् । एवं वधूचर्मेश्वश्रूयवागूप्रभृतयः ॥ अलाबूशब्दे

१ M., R., and T. drop वलोपे. २ मतिप्रसङ्गेन । My., P., R. ३ इत्यधिकृत्य M. ४ उदिति च M. ५ M. has अत्र before मुकुलादित्वाद. ६ My., P., T., and R. drop अत्र ऋतोत्वम्. ७ युद्धम् My., P., M. ८ तणूओ । तणूउ । M. ९ My., P., and M. drop श्वश्रूयवाग्.

वालाब्वरण्ये ॥ १ । २ । ४ ॥

‘लुगव्यय—’ ईत्यादिना लुगनुवर्तते । ‘आदेः’ इति च । अला-
ब्वरण्ययोरादेरचो लुग्वा स्यात् । ईत्यादेरचो वा लुक् । लाबू अलाबू ॥
भ्रूशब्दे ‘स्वार्थे तु कश्च’ इत्यतः ‘स्वार्थे’ इत्यधिकृत्य

डुमयडमयौल् भ्रुवः ॥ २ । १ । २५ ॥

भ्रूशब्दात् स्वार्थे उमय अमय इत्येतौ डितौ लितौ स्तः । रेफ-
लोपः । भुमय भमय इति स्थिते अनुक्तमन्यन्यायेन टाप् । भुमया
भमया । इत्यादि । जायावत् ॥ करेणूशब्दे ‘वाराणसीकरेण्वां रणोः’
इति रणोर्व्यत्ययः । कणेरू । ‘करेण्वाम्’ इति स्त्रीलिङ्गनिर्देशादन्यत्र
न भवति । एसो करेणू । इदुतोरीदूतोरन्येषां च ‘स्वार्थे तु कश्च’ इति
कप्रत्यये जायावद्रूपम् ॥ ऋकारान्तः स्त्रीलिङ्गो मातृशब्दः । ‘आरः
सुपि’ इत्यतः ‘सुपि’ इत्यधिकृत्य

मातुरा आरा ॥ २ । २ । ५० ॥

बहुलाधिकाराज्जननीदेवतार्थयोर्मातृशब्दयोः क्रमात् आ आरा
ईत्येतावादेशौ भवतः सुपि परे ॥ माआ । माआरा । माआओ । मा-
आरारो । इत्यादि । उभयत्र जायावत् ।

इदुन्मातुः ॥ १ । २ । ८३ ॥

‘ऋतोत्’ इत्यतः ‘ऋतः’ इत्यनुवर्तते । अत्र ऋत इदुतौ भवतः ॥
माई । माऊ । शेषमुभयत्र रुचिवत्तनुवच्च । सर्वत्र तलोपः । यद्यपि
‘इदुन्मातुः’ इत्यत्र ‘गौणस्य’ इत्यनुवर्तते तथापि कचिद्गौणस्यापि
भवतीति त्रिविक्रमदेवेन माईणमिति प्रदर्शनाद्बहुलाधिकाराद्गौण-

१ इत्यतो M., R., T. २ My., M., and P. drop इत्यादेरचो वा लुक् । ३ इत्यधिकृत्य M., R., T. ४ भवतः T. ५ इत्युभावादेशौ M. ६ इत्यनुवर्तते । M., R. ७ The portion from यद्यपि to मातृशब्दस्येदुतौ भवतः is omitted in R. and T. ८ °दगौणस्यापि हेमचन्द्रवचनादपि भवतीति शास्त्रान्तकेरपि केवलस्य &c. M.

स्यापि भवतीति हेमचन्द्राचार्यवचनादपि केवलस्य मातृशब्दस्येदुतौ भवतः ॥ स्वसृशब्दस्य विशेषः ।

स्वसृगाङ्गात् ॥ २ । २ । ४१ ॥

स्वसादेः स्त्रियां डाल् स्यात् । ससा । णणंदा ॥ दुहितृशब्दस्य 'स्त्रीभगिनी—' इत्यादिना वा दूआ इत्यादेशः । दूआ । पक्षे दुहिआ । इत्यादि । जायावत् ॥ ओकारान्तः स्त्रीलिङ्गो घोशब्दः । कप्रत्ययः । जोआ । जोआओ । जायावत् ॥ गोशब्दस्य 'गव्यउदाइत्' इति अउत्वे गऊ । आइत्वे गाई । इत्यादि । तनुवद्गुचिवच्च ॥ रैशब्दे कप्रत्ययः । 'ऐच एङ्' । रेआ । रेआओ । जायावत् ॥ नौ शब्दे नाव्यावः ॥ १ । २ । १०५ ॥

'ऐच एङ्' इत्यतः 'ऐचः' इत्यनुवर्तते । अत्रैचः आव इत्यादेशो भवति । टाप् । णावा । इत्यादि । जायावत् ॥

इत्यजन्तस्त्रीलिङ्गाः ॥

अथाजन्तनपुंसकलिङ्गाः ।

अकारान्तनपुंसकलिङ्गो वनशब्दः । वैन सु इति स्थिते 'श्लुगनपि सोः' इत्यतः 'सोः' इत्यधिकृत्य

मङ्गुगसंबुद्धेर्नपः ॥ २ । २ । ३० ॥

नपुंसकलिङ्गात् परस्य सोर्मकारो डानुबन्धो लुक् च भवति । असंबुद्धेरामन्त्रणार्थं न भवति । वँणं । बहुलाधिकारादकारान्तेषु लुङ् न दृश्यते ॥ जश्शसोः

श्रिशिशिङ्जश्शसोः ॥ २ । २ । ३१ ॥

१ After this M. has डिति अकारो लित् स्यात्. २ The heading is dropped in P. and My. ३ °लिङ्गः कुण्डशब्दः M., R. ४ कुण्ड for वन M., R., T. ५ इत्यधिकृत्य M., R. ६ R. drops च. ७ कुंडं T.

‘नपः’ इत्यनुवर्तते । नपुंसकलिङ्गात् परयोः जशशसोः नि इं इ इति त्रय आदेशा भवन्ति । शानुबन्धत्वादीर्घः । कुण्डाणि । कुंडाई । कुंडाइ । वणानि । वणाई । वणाइ । एवं शस्यपि ॥ अन्यत्र रामवत् । एवं सदनवदनप्रभृतयः ॥ सर्वादौ ‘सर्वादेर्जसोतो डेत्’ इत्यस्य पुँल्लिङ्ग-विषयत्वात् भ्रिशिशिड एव भवन्ति । सव्वं । सव्वाणि । सव्वाइं । सव्वाइ । इत्यादि । शेषं पुँल्लिङ्गसर्वशब्दवत् ।

अथ अकारान्तनैपुंसकलिङ्गेषु विशेषाः प्रदर्श्यन्ते । पतिगृहम् । वेणुवनम् । शिलास्खलितम् । यमुनातटम् । वधूसुखम्—इत्यादिषु ‘दिहौ मिथः से’ इति दीर्घह्रस्वयोरन्योन्यादेशे । पईघरं । वेणूवणं । दीर्घस्य ह्रस्वः । सिळखळिअं । जैउणतडं । बहुमुहं । पक्षे । पइघरं वहुमुहं इत्याद्यपि ॥ गुणदेवमण्डलाग्रकररुहवृक्षादीनां ‘क्लीबे गुणगाः’ इति यदा नपुंसकता तदा वैनवत् ॥ निर्माल्यशब्दे ‘निष्प्रतीओत्—’ इत्यादिना निरः ओ इत्यादेशः । ‘संयोगे’ इति ह्रस्वः । ओमळं ॥ अरण्यशब्दे ‘वालाब्बरण्ये’ इत्यादेरचो वा लुक् । रणं । अरणं ॥ पकललाटयोः । ‘पकाङ्गारललाटे तु’ इत्यवर्णस्य वा इत्वे । पिक्कं । पक्कं । ललाटे ‘खोः करवीरे णः’ ईत्यतः ‘खोः’ इत्यधिकृत्य

लो ललाटे च ॥ १ । ३ । ८१ ॥

अत्रादेर्लस्य णत्वं भवति । णिलाट इति स्थिते ‘टो डः’ इति टस्य डत्वे ‘हश्च महाराष्ट्रे ह्योर्व्यत्ययः’ ईत्यतः ‘व्यत्ययः’ इत्यधिकृत्य

ललाटे डलोः ॥ १ । ४ । ११४ ॥

अत्र डकारलकारयोर्व्यत्ययः स्यात् । णिडालं । इत्वाभावे णडालं ॥ द्वारशब्दे ‘उत्करवल्ली—’ इत्यादिना आदेरवर्णस्य वा एत्वे ‘लव-राम्—’ इति बलोपे । देरं । दारं । ‘वा छन्न—’ इत्यादिना वकारात्

१ कुण्डाणि M., R. २ M., R., and T. drop वणानि । वणाई । वणाइ । ३ M. drops शब्द. ४ नपुंसके R., T. ५ जउणअडं M. ६ कुण्डवत् M., R., T. ७ इत्यधिकृत्य M., R. ८ इत्यधिकृत्य M., R., T.

प्रागुत्वे । दुवारं । तदैव च वलोपे । दुवारं । 'कग—' इति दलोपे । वारं । वेरमित्यपि ॥ आर्द्रशब्दे 'हे दक्षिणेस्य' इत्यतः 'अस्य' इत्यधिकृत्य

त्वार्र उदोत् ॥ १ । २ । २७ ॥

आर्द्रशब्दे आदेरवर्णस्य उत्त्वमोत्वं च वा भवतः । आर्द्र । उर्द्र । ओर्द्र । इति स्थिते 'लो वार्द्रे' 'स्तोः' इत्यनुवर्तते । अत्र स्तोर्लो वा स्यात् इति वा लृत्वे रेफलोपे शेषस्य द्वित्वे 'संयोगे' इति ह्रस्वे च । अलं । उलं । ओलं । लत्वाभावे । अहं । उहं । ओहं ॥ स्त्यानशब्दे 'ईल्ल्वल्वाट—' इत्यादिना अकारस्य ईत्वम् । 'स्त्यानचतुर्थे—' इत्यादिना स्तस्य वा ठत्वम् । ठीणं । ठत्वाभावे 'लथोस्पन्दे' इत्यनुवर्तमाने एतत्सूत्रे चकारानुकृष्टं थत्वम् । थीणं । दैवादित्वाद् द्वित्वे थिणं ॥ तालवृन्ते उत्खातादिपाठादाकारस्य विकल्पेन ह्रस्वे तलवृन्त तालवृन्त इति स्थिते 'ऋतोत्' इत्यधिकृत्य

वृन्त इदेङ् ॥ १ । २ । ८७ ॥

अत्र ऋत इदेतौ वा भवतः । 'टल् त्रसरवृन्त—' इत्यादिना तस्य टत्वम् । तलविंटं । तलवेंटं । तालविंटं । तालवेंटं ॥ 'संयोगे' इत्यधिकृत्य

त्वेदितः ॥ १ । २ । ४१ ॥

इत् आदेरिकारस्य संयोगे परे वा एकारः स्यात् । धम्मेलं । धम्मिलं । सेंदूरं । सिंदूरं । पैडं । पिडं । इत्यादि ॥ क्षुतशब्दे 'त्वदुत् उपरि गुरुके' इत्यतः 'उतः' इत्यधिकृत्य

क्षुत ईत् ॥ १ । २ । ६१ ॥

१ इत्यधिकृत्य M., R. २ आर्द्रा M. ३ उर्द्रा M. ४ ओर्द्रा M. ५ M. and R. drop च. ६ तालविंटं is dropped in P., R., T., My. ७ धम्मेलं । धम्मिलं My. ८ क्षुते M. ९ इत्यधिकृत्य M.

अत्रोत ईत्वं भवति । स्पृहादित्वात् क्षस्य छः । छीं^३ ॥ 'सूक्ष्मे-
द्वोतः' ईत्यतः 'ऊतः' इत्यधिकृत्य

अल् दुकूले ॥ १ । २ । ६८ ॥

अत्र ऊतः अलित्यादेशो वाँ । लकारो नानुबन्धः । कलोपः ।
दुअल्लं । अत्रादेशलकारस्वभावलकारयोर्मेलनाद् द्वित्वम् । पक्षे
दुकूलं ॥ 'उल्कण्डूय—' इत्यतः 'उल्' इत्यनुवर्तमाने 'ऊतः' इति च

वा मधूके ॥ १ । २ । ७१ ॥

अत्र ऊत उत्वं वा स्यात् । धस्य हः । महुअं । पक्षे मधूअं ।

इदेन्नूपुरे ॥ १ । २ । ७२ ॥

'ऊतः' इत्यनुवर्तते । अत्र ऊत इदेतौ वा भवतः । णिउरं ।
णेउरं । पक्षे णोउरं । अत्र सर्वत्र फलोपः ॥ 'ऋतोत्' ईत्यतः 'ऋतः'
इत्यधिकृत्य 'उद्वृषभे वुः' इत्यतः 'उत्' इति च

गौणान्त्यस्य ॥ १ । २ । ८२ ॥

गौणपदस्य योन्य ऋत् तस्य उद्भवति । मातृमुदितम् । माउ-
मुइअं । मातृगृहम् । माउघरं । पितृकुलम् । पिउकुळं । इत्यादि ॥
लवणशब्दे 'तु मयूर—' इत्यादिना आदेरचः परेण साज्जला सह
वा ओत्वे लोणं । लवणं ॥ उल्लखलेऽपि पूर्ववत् । ओहलो । उऊहळं ॥
मृदुत्वशब्दे 'कः शक्त—' इत्यादिना युक्तस्य वा क्त्वे 'ऋतोत्'
इत्यर्तः 'ऋतः' इत्यधिकृत्य

आद्या मृदुत्वमृदुकृशासु ॥ १ । २ । ७५ ॥

१ ईद्वा स्यात् R., T. २ संयुक्तस्य छत्वम् for क्षस्य छः । R. ३ R.
and T. have पक्षे लुअं after it. ४ इत्यनुवर्तमाने M. ५ वा स्यात्
M. ६ M. drops पक्षे. ७ M. and R. drop पक्षे णोउरं. ८ इत्य-
धिकृत्य M., R. ९ माउमुइअं । मातृमुदितम् । माउघरं । मातृगृहम् । पिउ-
कुळं । पितृकुलम् । My., P. १० M. has बहुलम् after पूर्ववत्.
११ मृदुत्वे M., R., T. १२ इत्यधिकृत्य M.

एषु ऋत आद्रा स्यात् । इत्यतो वा आत्वे माउक्कं । पक्षे अत्वम् ।
मउक्कं । कत्वाभावे 'त्वस्य तु डिमात्तणौ' इति त्वस्य वा तणादेशे ।
माउत्तणं । मउत्तणं । तणाभावे । माउत्तं । मउत्तं । अत्र सर्वत्र
दलोपः ॥ पत्तनशब्दे 'प्रवृत्तसंदष्ट—' इत्यादिना स्तोष्टत्वम् । पट्टणं ॥
प्रवृत्तशब्दे पूर्वसूत्रेणैव स्तोष्टत्वम् । पवट्टं । अत्र 'ऋतोत्' इत्यत्वं
च । आश्चर्यशब्दे 'र्यः सौकुमार्य—' इत्यादिना 'र्यः' इत्यनुवर्तमाने

अररिअरिज्जमाश्चर्ये ॥ १ । ४ । ५६ ॥

अत्र र्यस्य अर रिअ रिज्ज इति त्रय आदेशा भवन्ति । अच्छरं ।
अच्छरिअं । अच्छरिज्जं ॥ श्मशानशब्दे 'शोर्लुक् खोः—' इत्यादिना
शोर्लोपे । मसाणं ॥ सरोरुहशब्दे 'त्वत्सरोरुह—' इत्यादिना एचो वा
अत्वम् । सररुहं । सरोरुहं ॥ अन्योन्यशब्देऽप्येवम् । अण्णणं ।
अण्णोणं ॥ कैलायसकिसलयहृदयशब्देषु 'ज्योर्दनुज—' इत्यादिना
यकारस्य साच्चस्य वा लोपे । कालासं । कालाअसं । किसलं । किस-
लअं । हिअं । हिअअं ॥ चत्वरशब्दे 'चः कृत्तिचत्वरे' इति स्तोश्चत्वंम् ।
चच्चरं ॥ सैन्यशब्दे 'चपेटकेसरदेवर—' इत्यादिना एचो वा इत्वम् ।
सिण्णं । सेण्णं । दैवादिपाठात् सइण्णं ॥ चिह्वशब्दे 'वा न्तन्धौ मन्यु-
चिह्वयोः' इत्यनेन वा न्धादेशे । चिन्धं । पक्षे 'भ्रण्ण—' इत्यादिना
ण्हादेशे । चिण्हं । इन्धं । इण्हं । इत्यप्यस्ति । बहुलाधिकारात् कंचि-
दादेरपि चस्य लोपः ॥ मलिनशब्दे^{१३} 'मलिनधृति—' इत्यादिना मलि-
नशब्दस्य वा मइलादेशे । मइलं । पक्षे मलिणं ॥ वैडूर्यशब्दे^{१४} अनेनैव

१ इत्यनुवर्तते M., R. २ राजकुलभाजनकालायसं R., T. ३ हृदयेषु
M., R. ४ M. has अत्र before 'ज्योर्दनुजं'. ५ After this R.
has कयोर्वा लोपे राउरं । राअउरं । भाणं । भाअणं. ६ चत्वरे M., R.
७ ध्रुवम् M. ८ 'केसर—' इत्यादिना M. ९ इत् M. १० ण्हादेशः M.,
T. ११ अत्र बहुलां T. १२ M. and T. have प्रायो लुक् before
कचिदादेरपि. १३ T. has वैडूर्यशब्दे च after this. १४ T. drops
वैडूर्यशब्दे; M. has वैडूर्यशब्दस्य. १५ M. drops अनेनैव.

वेरुलि आदेशे वेरुलिअं । पक्षे वेडुज्जं । इत्याद्यूहनीयम् ॥ आकारान्तन-
 पुंसकलिङ्गः सोमपाशब्दः । 'क्विपः' इति ह्रस्वः । शेषं पुंलिङ्गसोमपाश-
 ब्दवत् ॥ इकारान्तनपुंसकलिङ्गो दधिशब्दः । दधि सु इति स्थिते
 'मड्लुगसंबुद्धेर्नपः' इत्यनेन सोर्भङ्लुक् च । डित्वात् सानुना-
 सिक उच्चारः । दहिं । दहिँ । सिद्धावस्थापेक्षया दहि इत्यपि
 भवति । जश्शसोश्शिशिमादयः । दहीणि । दहीइं । दहीइँ । दे दहि ।
 इत्यादि । शेषं पुंलिङ्गकविवत् । एवं वारिप्रभृतयः ॥ अस्थिशब्दे
 'विसंस्थुलास्थि—' इत्यादिना युक्तस्य टत्वम् । वैकादित्वाद् बिन्दुः ।
 अंठि । अन्यत्र दधिवत् ॥ अक्षिशब्दस्य स्पृहादित्वात् क्षस्य छत्वम् ।
 अर्च्छि । दधिवत् ॥ द्वित्रिशब्दयोर्लिङ्गत्रयेपि समानं रूपम् ॥ ग्रामणी-
 शब्दे 'क्विपः' इति ह्रस्वः । ग्रामणिं । इत्यादि । दधिवत् ॥ उकारान्त-
 नपुंसकलिङ्गो मधुशब्दः । प्रथमाद्वितीययोर्दधिवत् । सिद्धावस्थापेक्षया महु
 इति च भवति । अन्यत्र पुंलिङ्गकारुवत् ॥ विंदशब्दस्य गुणादिपाठात्
 'क्लीबे गुणगाः' इति वा नपुंसकत्वे मधुवत् ॥ इमश्रुशब्दे 'शोर्लक्ष्णोः—'
 इत्यादिना शोर्लक् । वैकादित्वाद्बिन्दुः । मंसुं । इत्यादि मधुवत् ॥
 खलपूशब्दे ह्रस्वः । खलबुं । शिमादौ पुनर्दीर्घः । खलवूनि इत्यादि
 मधुवत् । एवं काण्डलप्रभृतयः ॥ ऋकारान्तनपुंसकलिङ्गः कर्तृशब्दः ।
 'आरः सुपि' इत्यारादेशः । कत्तारं । कत्ताराणि इत्याचारादेशे कुण्ड-
 वत् । 'उदृतां त्वस्वमामि' इत्युत्वे कत्तूनि इत्याद्युत्त्वपक्षे मधुवत् ।
 स्वमामि तु आर एव ॥ ओकारान्तनपुंसकलिङ्ग उपगोशब्दः । सिद्धा-
 वस्थापेक्षया उवउ । उवउं । इत्यादि मधुवत् ॥ ऐकारान्तनपुंसकलिङ्गो-
 तिरैशब्दः । अनुक्तमन्यन्यायेन । 'ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य' इति
 ह्रस्वे 'एच इभ्रस्वादेशे' इति एच इक् । तलोपः । अइरिं । अइरीणि ।

१ T. has वैदूर्यस्य after आदेशे. २ 'द्युत्तम् M., R., T. ३ M.
 and R. drop वकादित्वाद्बिन्दुः. ४ दृश्यते R. ५ M. and R.
 drop क्लीबे गुणगाः. ६ M. and R. have बिन्दु इत्यादि before
 मधुवत्. ७ M. has आदिस्वरात् before बिन्दुः.

इत्यादि दधिवत् ॥ गोशब्दस्य साध्यावस्थापेक्षया अउ आइ ईत्यादेशयोः उवगउं । उवगाँइं । इत्यादि मधुवद्दधिवच्च ॥ औकारान्तनपुंसकलिङ्गोतिनौ शब्दः । अनुक्तमत्यन्यायेन ह्रस्वादि पूर्ववत्तलोपः । अइणुं । इत्यादि । पक्षे 'नात्र्यावः' इत्यावादेशे अइणावं अइणावाणि । इत्यादि कुण्डवत् ॥

इत्यजन्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

क्तप्रत्ययान्ते विशेषः । 'अदेळुक्त्रयात्खोरतः' ईत्यतः 'अतः' इत्यधिकृत्य 'मोममुष्विच्च' इत्यतः 'इत्' इति च

क्ते ॥ २ । ४ । १७ ॥

क्तप्रत्यये परे अत ईत्वं स्यात् । हंसिअं । पडिद्विअं । इत्यादि । णअं गअं ईत्यादि तु सिद्धावस्थापेक्षया । अत इत्येव । जाअं । लूअं । भूअं । इत्याद्यूह्यम् ॥ ण्यन्तक्ते तु

लुगाविल्भावकर्मक्ते ॥ २ । ४ । १३ ॥

'णिजदेदावावे' इत्यतः 'णिच्' अनुवर्तते । भौवकर्मविहिते क्तप्रत्यये परे णिचो वा लुक् आविलित्योदेशश्च वा भवति । लित्वान्नित्यम् । कारिअं । काराविअं । हासिअं । हासाविअं । इत्याद्यूह्यम् ॥

अथ हलन्ताः ॥

हकारान्तः पुलिङ्गो गोधुक्शब्दः । गौदुह् सु इति स्थिते

१ इत्यादेशे M. २ उवगउ before उवगउं M. ३ उवगाइ after उवगाइं M. ४ M. has अइणु after this. ५ इत्यधिकृत्य M., R., T. ६ इति च M. ७ इत् R., T. ८ पडिअं । कारिअं M., T. ९ इत्यादिषु M. १० सिद्धावस्थाया for सिद्धावस्थापेक्षया R, T. ११ भावकर्मविहिते is dropped in P. and My. १२ 'त्यादेशं वान्नोति M, T. 'त्यदेशो चान्नानीति: R. १३ 'यूह्यम् P., My.

हलोक् ॥ २ । ४ । ६९ ॥

धातोरेन्त्यस्य हलः परः अगागमः स्यात् । इत्यगागमे । गोदुहो । गोदुहा । इत्यादि । रामवत् । एवमनडुह्प्रभृतयः ॥ यकारान्तोप्रसिद्धः । वकारान्तः पुंलिङ्गो सुदिव्शब्दः । वकारस्य 'अन्त्यहलोश्रदुदि' इति लोपः । धातुत्वाभावादगागमो न भवति । कप्रत्ययः । सुदिओ । सुदिआ । इत्यादि । रामवत् । भिस्भ्यस्सुप्सु 'दिव उत्' इत्युत्वे कृते सिद्धावस्थापेक्षया सुद्यु इत्यस्य घस्य 'यी जः' इति जत्वे । सुज्जूहि । सुज्जूसुतो । सुज्जूसुं । इत्यादि । कारुवत् । अत्र धातुत्वाधातुत्वविवेकस्तु प्रायोगिकः । धातुत्वपक्षे अगागमः । अन्यत्र कप्रत्ययः ॥ रेफान्तः पुंलिङ्गः सुगिश्शब्दः । अगागमः । सुगिरो । सुगिरा । इत्यादि रामवत् । एवं सुधुरसुपुरप्रभृतयः ॥ चतुरशब्दस्य

चतुरो जश्शस्भ्यां चउरो चत्तारो चत्तारि ॥ २ । ३ । २८ ॥

चैतुरशब्दस्य जश्शस्भ्यां सह चउरो चत्तारो चत्तारि इति त्रय आदेशा भवन्ति । जसि चउरो चत्तारो चत्तारि । शसि तान्येव । अन्यत्र भिसादिष्वन्त्यहलो लोपे 'भिस्भ्यः सुपि' इत्यधिकृत्य 'इदुतोर्दि' इत्यतो 'दि' इति च

चतुरो वा ॥ २ । २ । २३ ॥

उदन्तस्य चतुरशब्दस्य भिस् भ्यस् सुपि परे वा दीर्घः स्यात् । चउहिं । चऊहिं । चउहिंतो । चऊहिंतो । एवं तो दो दवः सुंतो च । चउसु । चऊसु । इत्यादि । आमि 'ण्हण्हं संख्याया—' इत्यादिना ण्हण्हं । चउण्हं । चउण्हं । शेषं कारुवत् ॥ मकारान्तः पुंलिङ्गः प्रशाम्शब्दः । 'हलोक्' इत्यगागमः । शोः सत्वम् । पसामो । पसामा ।

१ °न्त्यहलः R., T. २ परे T. ३ °शब्दः T. ४ कृते is dropped in T., My., P. ५ जत्वे कृते M. ६ M. omits धातुत्वपक्षे—कप्रत्ययः । ७ M. omits चतुरशब्दस्य. ८ चउण्हं चउण्ह M.

इत्यादि । रामवत् । एवं प्रतामादयः ॥ किंशब्दस्य तु भेदः । 'कचि-
त्सुपि तदो णः' इत्यतः 'सुपि' इत्यधिकृत्य

त्रतसि च किमो लकः ॥ २ । २ । ७५ ॥

किंशब्दस्य त्रतसोः सुपि च परे क इत्यादेशो लिट् स्यात् । 'सोः'
इत्योत्वम् । को । सर्वनामत्वाज्जस एत्वम् । के । शसि सर्ववत् । टा

इदमेतत्किञ्चद्भ्यष्टो ङिणा ॥ २ । २ । ७३ ॥

'अनिदमेतदस्तु किञ्चद्भ्यः स्त्रियामपि हिं' इत्यतो मण्डूकप्लुति-
न्यायेन 'तु' इत्यनुवर्तते । एभ्यः सर्वादिभ्योदन्तेभ्यः परस्य टाव-
चनस्य ङणा इति ङिणा स्यात् । किणा । केण । केणं । भिसि
सर्ववत् । डसौ

म्हा डसेः ॥ २ । २ । ७० ॥

'अनिदमेतद्—' इत्यादेः 'किञ्चद्भ्यः' इत्यनुवर्तते 'तु' इति च ।
किञ्चद्भ्यः परस्य डसेः म्हा इत्यादेशो वा स्यात् । कम्हा । पक्षे
सर्ववत् ।

किमो डीसङिणो ॥ २ । २ । ७१ ॥

'डसेः' इत्यनुवर्तते । किमः परस्य डसेः ईस ङणो इत्यादेशौ
डितौ वा भवतः । कीस । किणो । पक्षे सर्ववत् । डसि 'किञ्चद्भ्यः
सश्' इत्यतः 'सश्' इत्यधिकृत्य

किञ्चद्भ्यो डैस् ॥ २ । २ । ६७ ॥

डैस् इति विभक्तिव्यत्ययेन षष्ठी । एभ्यः परस्य डसः सश् वा
भवति । कास । पक्षे कस्स । आसि 'आमां डेसिं' इति वा डेसिमा-
देशः । केसिं । पक्षे

किञ्चद्भ्यः सैश् ॥ २ । २ । ६६ ॥

१ इत्यधिकृत्य M., R., T. २ ङिणा M. ३ इत्यनुवर्तमाने My., P.
४ भवति M. ५ डसी M. ६ डसी M. ७ स्यात् M., R. ८ शसी M.

‘आमां’ इत्यनुवर्तते । एभ्यः परस्य आमः शित् सकारो वा स्यात् । कास । पक्षे सर्ववत् । काणं । काण । डौ ‘डेस्तथस्सिम्मि’ । कत्थ । कस्सि । कंमि । ‘अनिदमेतद्—’ इत्यादिना वा हिं च । कहिं । डावेव विशेषः ।

डिरिआडाहेडाला काले ॥ २ । २ । ६९ ॥

कियत्तद्भ्यः परो डिः इआ इत्यादेशं आहे आला इत्येतौ डि-
तौ चापद्यते वा कैलेभिधेये । कइआ । काहे । काला । कदेत्यर्थः ।
एवं यत्तदोरप्येते आदेशाः कालेभिधेये । शेषं सर्ववत् ॥ इदं
शब्दस्य तु इदम् स् इति स्थिते ‘कचित् सुपि तदो णः’ इत्यतः
‘सुपि’ इत्यधिकृत्य

इदम् इमः ॥ २ । २ । ७६ ॥

इदंशब्दस्य इम इत्यादेशो भवति सुपि परे । इमो ॥

पुंसि सुना त्वयं स्त्रियामिमिआ ॥ २ । २ । ७७ ॥

‘इदमः’ इत्यनुवर्तते । इदमः सुना सहितस्य पुंलिङ्गे अयमिति
स्त्रीलिङ्गे इमिआ इति वा भवति । अयं । यद्यप्येतद्रूपं सिद्धावस्था-
पेक्षयापि भवति तथापि इमिआर्थं वचनम् । जसि सर्ववत् । इमे ।
द्वितीयातृतीययोः

टाससि णः ॥ २ । २ । ७९ ॥

‘इदमः’ इत्यनुवर्तते । टास् तृतीया असु द्वितीया तयोः परयो-
रिदमो ण इत्यादेशो वा स्यात् । अमि णं । पक्षे इमं ।

इहेणं ड्यमा ॥ २ । २ । ८० ॥

‘इदमः’ इत्यनुवर्तते । डि अम् इत्येताभ्यां सहितस्येदमः स्थाने
इह इणं इत्येतौ क्रमेण भवतः । इणं । ‘शस्येत्’ इति वा एत् । णे ।
णो । शसः श्लुक् । इमे । इमा । टा । एणं । णेण । पक्षे । इमेणं ।

१ काण । काणं M. २ कालेभिधीयते M. ३ इत्यधिकृत्य M., R.
४ अस्ति R. ५ क्रमेण तु भवतः R., T.; क्रमेण स्तः My.

इमेण । अत्र 'टो डेणल्' इत्येणादेशः । 'इदमेतत्—' इत्यादिना टो डिणा च । इमिणा । भिसि । णेहिं । इमेहिं । इत्यादि । रामवत् ।

अत्सुस्सिहिस्से ॥ २ । २ । ७८ ॥

'इदमः' इत्यनुवर्तते । इदमः सुप् डि भिस् डस् एतेषु सु स्सि हि स्स इत्यादेशानापन्नेषु अत्वं वा स्यात् । इति इदमः सर्वस्यात्वे 'भिस्भ्यस्सुपि' इत्येत्वे । एहिं इत्यपि । अत्र सूत्रे 'हि' इत्यनेन भिस्भ्यसोरादेशस्य हेर्ग्रहणम् । तेनोभयत्राप्यत्वम् । डसाविमादेशे । इमाहिंतो । इत्यादि । रामवत् । भ्यसि । इसोहिंतो । इमाहिंतो । इत्यादि । रामवत् । अत्रैव 'डसिसो हि' इत्यादेशे तस्मिन्निदमः अत्वे भ्यसि । एहि । आहि । डसि अस्स । इमस्स ॥

तदिदमेतदां सेसिं तु डसामा ॥ २ । २ । ८४ ॥

एषां स्थाने डस् आम् इत्येताभ्यां सह से सिं इत्यादेशौ यथा-संख्यं वा भवतः । डसि । से । आमि । सिं । इमेसिं । इमाणं । इमाण । डौ

न त्थः ॥ २ । २ । ८१ ॥

'इदमः' इत्यनुवर्तते । इदमः परस्य डेः 'डेस्त्थस्सिम्मि' इति प्राप्तः त्थो न भवति । अस्सि । इमस्सि । इमम्मि । इह सुपि ऐत् । एसुं । एसु । इमेसुं । इमेसु । सुपि इदमो णादेश इति केचित् । णेसुं । णेसु ॥ डकारान्तोप्रसिद्धः ॥ णकारान्तः पुंलिङ्गः सुगणशब्दः । अगागमः । सुगणो । सुगणा । इत्यादि । रामवत् । एवं सुषर्णं सुरणप्रभृतयः ॥ नकारान्तः पुंलिङ्गो राजन्शब्दः । राजन् सु इति स्थिते 'अन्त्यहलोश्रद्धि' इति नलोपे 'आ सौ वा' इत्यधिकृत्य

१ तु for वा M.; भवति for स्यात् R., T. २ एतेषां R., T. ३ तु for वा M., R., T.; स्तः for भवतः My., P. ४ स्यात् P.; My. ५ एत्वे M. ६ णकारान्तपुंलिं R. ७ पुंलिङ्गसुगणं M., R. ८ सुभण् M., T.

राज्ञः ॥ २ । २ । ५३ ॥

राजन्शब्दस्य नलोपे सत्यन्त्यस्य सौ परे आत्वं वा स्यात् ।
राआ । पक्षे

पुंस्याणो राजवच्चानः ॥ २ । २ । ६० ॥

पुंलिङ्गे वर्तमानस्य अन् इत्यस्य स्थाने आण इत्यादेशो वा स्यात्
राजवत्कार्यं च यथादर्शनम् । 'टोणा' 'जश्शसूडसिडसां णोश्' इति
च भवति । अत्राणादेश एव अन्यत्राणादेशो राजवत् कार्यं च ।
आणादेशे च 'सोः' इत्यादयः प्रवर्तन्ते । राआणो । जसि 'आ सौ
वा' इत्यतः 'वा' इत्यधिकृत्य

जश्शसूडसिडसां णोश् ॥ २ । २ । ५५ ॥

रौज्ञः परेषामेषां णोश् वा स्यात् । राजन् णो इति स्थिते

णोणाडिध्विदना जः ॥ २ । २ । ५६ ॥

'वा' इत्यनुवर्तते । राजन्शब्दसंबन्धिनो जस्य अनासहितस्य णो
णा इत्यादेशयोः डि^१ वचने च परे इकारो वा स्यात् । इतीत्वे ।
राइणो । इत्वाभावे । राआणाणो । राआणो । णो शभावे । राआ ।
आणादेशे । राआणा । संबुद्धौ । दे राआ । दे राअ । दे राओ ।
दे राआणो । अमि

इणममामा ॥ २ । २ । ५७ ॥

अनाज इत्यनुवर्तते । राजन्शब्दसंबन्धिनो जस्य अनासहितस्य
अम् आम् इत्येताभ्यां सहितस्य इणमित्यादेशो वा स्यात् ॥ राइणं ।
पक्षे । राअं । आणादेशे । राआणं । शसि । राआणाणो । राआणो ।
राइणो । राआणा । 'शस्येत्' । राआणे । राआ ॥

१ च is omitted in My. २ इत्यधिकृत्य M., R. ३ M. and
R. have 'राज्ञः' इत्यनुवर्तते before it. ४ 'मेतेषां M. ५ सित् णो
ना स्यात् M., R., T. ६ My. and P. drop शब्द. ७ डौ च
My., P. ८ M. drops शब्द. ९ णाआदेशे M.

टो णा ॥ २ । २ । ५४ ॥

राजन्शब्दात् परस्य टा इत्यस्य णा इत्यादेशो वा स्यात् । 'णो-
णाङ्गिषु—' इत्यादिना वा इत्वे । राइणा । पक्षे ।

डम्डसितां णोणोर्डण् ॥ २ । २ । ५९ ॥

राजन्शब्दस्यानासहितस्य जस्य डस् डसि टा वचनानां यौ
णोणा इत्यादेशौ तयोः परयोः डैण् इत्यादेशो वा स्यात् । टिलोपः ।
रण्णा । नजयोर्लोपे । राएणं । राएण । आणादेशे । राआणेणं ।
राआणेण । भिसि

भिस्रभ्यसांसुप्खीत् ॥ २ । २ । ५८ ॥

'राज्ञः' इत्यनुवर्तते । राजन्शब्दस्यानासहितस्य जस्य भिस्रभ्यस्
आम् सुप् इत्येतेषु परेषु ईकारो वा स्यात् । राईहिं । इत्यादि ।
ईत्वाभावे नजयोर्लोपे । राएहिं । इत्यादि । आणादेशे । राआणेहिं ।
इत्यादि । डसौ णोश् । ईल् । डण् । राआणाणो । राइणो । रणो ।
पक्षे । राआहितो । इत्यादि । आणादेशे । राआणाहितो । इत्यादि ।
भ्यसि आणादेशे । राआणासुंतो । इत्यादि । रामवत् । नजयो-
र्लोपे । राआहितो । राएहितो । राईहितो । इत्यादि । रामवत् । डसि ।
राइणो । रण्णो । राआणाणो । राआणो । राअस्स । राआणस्स ।
आमि । राईणं । राईण । आणादेशे । राआणाणं । राआणाण ।
पक्षे । राआणं । राआण । डौ । इत्वे । राइम्मि । पक्षे । राअम्मि ।
आणादेशे । राआणे । राआणम्मि । पक्षे । राए । सुपि । राईसुं ।
राईसु । रापेसुं । राएसु । राआणेसुं । राआणेसु ॥ आत्मन्शब्दस्यान्त्य-
हलो लुक् । आत्म सु इति स्थिते 'स्तोः' इत्यधिकृत्य

वात्मभस्सनि पः ॥ १ । ४ । ४२ ॥

आत्म भस्स अनयोः स्तोः पो वा स्यात् । अप्पा । पक्षे । 'मन-

१ राज्ञोना° M. २ My. drops यौ. ३ डित् अण् M. ४ भवति
M., T. ५ इत् M., T.

याम्—' इति मलोपे शेषद्वित्वे अत्ता । अत्र राजवदित्यतिदेशात्
 'आ सौ वा' इत्यनुवर्तमाने राज्ञ इत्यात्वं विकल्पेन भवति । पक्षे ।
 अप्पो । अत्तो । 'पुंस्याणो राजवच्चानः' इत्याणादेशे राजवत्कार्यं च ।
 अप्पाणो । अत्ताणो । जसि । 'जश्शस्डसिडसां गोश्' । अप्पाणो ।
 अप्या । आणादेशे । अप्पाणा । संबुद्धौ । दे अप्प । दे अप्पा ।
 दे अप्पो । दे अप्पाण । जसि । तान्धेव । अमि । अप्पं । अप्पाणं ।
 शसि । अप्पादेशे आणादेशे च रामवत् । टा

टो वात्मनो णिआणइआ ॥ २ । २ । ६१ ॥

आत्मनः परस्य टावचनस्य णिआ णइआ इत्यादेशौ वा स्तः ।
 अप्पणिआ । अप्पणइआ । अयमेव विशेषः । ईतरत् सर्वमाणादेशे
 अप्पादेशे च रामवद्रूपम् । एवर्मत्तशब्दोपि ॥ युवन्शब्दस्य जुवाणो ।
 जुवा । जुवो ॥ पूषन्शब्दस्य पूसाणो । पूसा । पूसो ॥ तक्षन् ।
 क्ष्वेडकादित्वात् क्षस्य खः । तक्खाणो । तक्खा । तक्खो ॥ मूर्ध-
 न्शब्दस्य रेफलोपह्रस्वौ । वक्कादित्वाद्धिन्दुः । मुंघाणो । मुंघा । मुंघो ।
 'दोर्धद्धि—' इत्यादिना स्तोर्धत्वे । मुंढाणो । इत्याद्यपि ॥ श्वन्शब्दस्य
 साणो । सां । इत्यादि ॥ सुकर्मन्शब्दस्य सुकम्माणो । सुकम्मो ।
 इत्यादि । एतेषामात्मशब्दवत् प्रक्रिया । अन्येषां नपुंसकलिङ्गानामपि
 नकारान्तानाम्

स्वमदामशिरोनभो नरि ॥ १ । १ । ४९ ॥

सान्तं नान्तं च यच्छब्दरूपं तन्नरि पुलिङ्गे प्रयोक्तव्यं दामन्

१ आणादेशे च is omitted in M. २ भवतः M. ३ अन्यत् R.,
 T. ४ सर्वं रामवद्रूपम् R., T. ५ रामवद्रूपम् is dropped in
 R., T. ६ 'सुत्तर for मत्त My.; 'मत्ता M.; 'सुत्ता R.; 'मंता T.
 ७ शब्दस्य is dropped in M., R., T. ८ पूसानो M. ९ सासो M.
 १० M. has सुकम्मा before it. ११ एतेषाम् is dropped in M.,
 My., P.

शिरस् नभस् एतान् वर्जयित्वा । इति पुंलिङ्गतायां कर्मन् कम्मो नर्मन् नम्मो इत्यादि । रामवत् । जन्मन्शब्दस्य

तु सक्खिणभवंतजम्मणमहंताः ॥ १ । १ । ३७ ॥

साक्ष्यादयः शब्दाः विहितान्त्यव्यञ्जनादेशा वा निपात्यन्ते । ईति निपातात् जम्मणो । पक्षे । जम्मो ॥ भस्मन्शब्दे 'वात्मभस्मनि पः' इति स्तोर्वा पः । भप्पो । पत्वाभावे 'मनयाम्' इति मलोपे शेषद्वित्वे च भस्सो ॥ छन्नन्शब्दे 'वा च्छन्न—' इत्यादिना अन्त्यहलः प्रागुत्वे । छउमो । पक्षे । छम्मो । उभयत्रान्त्यहलो लोपः दलोपश्च ॥ श्लेष्मन्शब्दे 'श्लेष्मबृहस्पतौ तु फोः' इति द्वितीयस्य स्तोः फत्वे । सेफो । सिलेहो । अत्र 'लादक्कीवेषु' इति संयुक्तस्यान्त्यहलः प्रागित्वम् । 'श्मष्म—' इत्यादिना ह्लादेशः । इन्नन्तेषु सर्वत्र नलोपे कविशब्दवत् । करी । करिणो । इत्यादि । मनस्विन्शब्दे वक्रादिपाठाद् द्वितीयादचः परो बिन्दुः । मणंसी ॥ साक्षिन्शब्दस्य 'तु सक्खिण—' इत्यादिना निपातनात् सक्खिणो । पक्षे । सक्खी ॥ पथिन्शब्दस्य 'मूषिकविभीतक—' इत्यादिना इतः अत्वम् । अन्त्यहलो लोपः । थस्य हत्वम् । पहो । पहा । इत्यादि । रामवत् ॥ शकारान्तोप्रसिद्धः ॥ भकारान्तः पुँलिङ्गः सुककुपशब्दः ।

हः क्षुत्ककुभि ॥ १ । १ । ३१ ॥

'अन्त्यहलोश्रदुदि' ईत्यतः 'अन्त्यहलः' इत्यनुवर्तते । क्षुत्ककुमोरन्त्यहलो हकारो भवति । लोपापवादः । सुककुहो । सुककुहा । इत्यादि । रामवत् ॥ घटान्तावप्रसिद्धौ । घकारान्तः पुँलिङ्गः तत्त्वभुत्शब्दः । अगागमः । तत्तबुहो । तत्तबुहा । इत्यादि । रामवत् । एवं सुयुत्सुसमित्प्रभृतयः ॥ जकारान्तः पुँलिङ्गो विश्वसृक्शब्दः ।

१ इति निपातात् is dropped in My., P. २ शेषद्वित्वे च is dropped in M., T. ३ इत्यनुवर्तते M. ४ M. drops तत्तबुहो.

अगागमः । बलोपः । 'शोर्लुप्त—' इति दीर्घः । 'ऋतोत्' इत्यत्वम् ।
वीससओ । वीससआ । एवं हुतभुंगादयः ॥ भिषक्शब्दस्य

शरदामल् ॥ १ । १ । ३६ ॥

शरत्प्रकाराणामन्त्यहलः अत्वं भवति लित्वात्रित्यम् । इति
शरत्प्रकारत्वादत्वंम् । भिसओ । भिसआ । इत्यादि । बगडान्ता
अप्रसिद्धाः । दकारान्तः पुँल्लिङ्गो वेदविच्छब्दः । अगागमः । वेद-
विदो । वेदविदा । ईत्यादि । एवं तत्त्वविदादयः । यच्छब्दस्य
तु भेदः । अन्त्यहलो लोपः । जत्वम् । जो । जसि । जे । अमि ।
जं । शसि । जे । जा । शस्येत्वं श्लक् च । 'इदमेतद्—' इत्यादिना
वाँ डिणा । जिणा । जेण । जेणं । भिसि । जेहिं । इत्यादि । ङसौ
'म्हा ङसेः' इति वा म्हादेशः । जम्हा । पक्षे । जाहितो । इत्यादि ।
सर्ववत् । भ्यसि । जाहितो । जेहितो । जासुतो । जेसुतो । इत्यादि ।
सर्ववत् । ङसि । कियत्तद्भ्यो ङसः सश्वा । जास । पक्षे । जस्स ।
आमि वा डेसिं । जेसिं । पक्षे । जाणं । जाण । डौ 'डेस्थसिंमि' ।
जत्थ । जसिं । जम्मि । 'अनिदमेतद्—' इत्यादिना हिं च । जहिं ।
डौ काले 'डिरिआडाहे—' इत्यादिना इआ इत्यादयः । जइआ ।
जाहे । जाला । यदेत्यर्थः । सुँपि । जेसुं । जेसु ॥ तच्छब्दस्यान्त्यहलो
लोपः । त सु इति स्थिते । 'एत्तो एत्ताहे ङसिनैतदः' इत्यत 'एतदः'
इत्यनुवर्तमाने

तस्सौ सोक्कीवे तदश्च ॥ २ । २ । ८९ ॥

तदश्चकारादेतदस्तकारस्य सौ परे सकारो भवति अक्कीवे अनपुंसके
नपुंसकलिङ्गे तु न भवति । सो । 'अक्कीवे' इति किम् । तं । एअं ।
जसि । ते । अमि । तं ।

१ हुतभुञ् इत्यादयः M. २ 'दत्वं भवति T. ३ इत्यादि is omitted
in P., My. ४ डिणा वा M. ५ म्हा for म्हादेशः M., T. ६ जम्हा
is omitted in M., T. ७ सुपि परे T. ८ अनपुंसके is dropped
in P., My. ९ नपुंसके तु M., R.

कचित् सुपि तदो णः ॥ २ । २ । ७४ ॥

तच्छब्दस्य सुपि परे णो भवति । कचिल्लक्ष्यानुरोधेन । इत्यम्-
शसोः टा वचने सुपि च लक्ष्यते । इत्यमि तदो णे सति । णं ।
शसि । ते । ता । णे । णा । टावचने । 'इदमेतद्—' इत्यादिना
टो वा डिणा । तिणा । तेणं । तेण । णिणा । णेणं । णेण । भिसि ।
तेहिं । इत्यादि । ङसौ 'म्हा ङसेः' इति वा म्हा । तम्हा । तस्मात् ।
'ङसेः' इत्यनुवर्तमाने

ढो तदस्तु ॥ २ । २ । ७२ ॥

तदः परस्य ङसेर्ङित् ओत्वं वा भवति । तो । पक्षे । ताहितो ।
इत्यादि । भ्यसि । तौहितो । तेहितो । तौसुंतो । तेसुंतो । इत्यादि ।
सर्ववत् । ङसि 'किंयत्तद्भ्यः—' इति ङसः शस् । तास । पक्षे ।
तस्स । 'तदिदमेतदाम्—' इत्यादिना से । से । आमि । सिं ।
तास । तेसिं । ताणं । ताण । इतः परं यद्वत् । सुपि । तैसुं । तेसु ।
णैसुं । णेसु ॥ एतच्छब्दस्य एतद् सु इति स्थिते अन्त्यहलो लोपः ।
'तस्सौ सोक्कीभे तदश्च' इति चकारविहितः सादेशः । एसो । 'एत्तो
एत्ताहे ङसिनैतदः' इत्यस्मात् 'एतदः' इत्यनुवर्तते ।

सुनैस इणमो इणं ॥ २ । २ । ८८ ॥

एतदः सुना सह एस इणमो इणं ईत्यादेशा भवन्ति । एस ।
इणमो । इणं । असि तलोपे । एए । अमि । एअं । शसि । एए ।
एआ । टा । एइणा । एएणा । एएणं । भिसि । एएहिं । इत्यादि ।
ङसौ 'तदिदमेतद्—' इत्यादेः 'तु' इत्यनुवर्तते ।

एत्तो एत्ताहे ङसिनैतदः ॥ २ । २ । ८५ ॥

१ टा for टावचने M., R. २ तेहितो । ताहितो M. ३ तेसुंतो ।
तासुंतो M. ४ तेसु । तेसुं M. ५ णेसु । णेसुं M. ६ इत्यनुवर्तमाने M.,
R., T. ७ इति त्रय आदेशा M., R., T. ८ M. has एआ after
एए. ९ एआ । एए M.

एतदो ङसिना सह एत्तो एत्ताहे इत्यादेशौ वा भवतः । एत्तो । एत्ताहे । पक्षे । एआर्हितो । इत्यादि । भ्यसि । एँआर्हितो । एए-
र्हितो । एँआसुंतो । एएसुंतो । इत्यादि । ङसि । 'तदिदमेतदाम्—'
इति से च । से । एअस्स । आमि । सिं । एएंसिं । एआणं ।
एआण । डौ । र्थस्सिम्मयः ।

र्थे डेळ् ॥ २ । २ । ८६ ॥

'एतदः' इत्यनुवर्तते । एतदः स्थाने रानुबन्धथकारे परे लानुबन्ध
एकारो ङिङ्गवति । लित्वान्नित्यम् । एत्थ ।

एतो म्मावदितौ वा ॥ २ । २ । ८७ ॥

'एतदः' इत्यनुवर्तते । सप्तम्येकवचनादेशे म्मौ परे एतदः
एकारस्य अ इ इत्येतावादेशौ वा भवतः । अअम्मि । ईँअम्मि ।
पक्षे । एअम्मिं ॥ शरच्छब्दे 'शरदामल्' इत्यत्वे बहुलाधिकारात्
शरत्प्रावृषौ पुंस्त्वेव प्रथोक्तव्यावेति त्रिविक्रमदेववचनात् पुँल्लिङ्ग एव
प्रयोगः । सरओ । सरआ । इत्यादि । रामवत् । खफछदान्ता अप्र-
सिद्धाः । थकारान्तः पुँल्लिङ्गः अग्निमच्छब्दः । अगागमः । अग्निमहो ।
अग्निमहा । पक्षे । 'स्नेहाभ्योर्वा' इत्यन्त्यहलः प्रागत्वे अगणिमहो ।
इत्यादि । रामवत् । एवं दधिमदादयः । चकारान्तः पुँल्लिङ्गो वारि-
मुक्शब्दः । अगागमः । चलोपः । वारिसुओ । वारिसुआ । इत्यादि ।
एवं जलमुगादयः । तिर्यक्शब्दस्य 'तिर्यक्पदातिशुक्तेस्तिरिच्छिपा-
यिक्कसिप्पि' इति निपातनात् तिरिच्यादेशे । तिरच्ची । इत्यादि ।
कविवत् ॥ टकारान्तोऽप्रसिद्धः । तकारान्तः पुँल्लिङ्गो मरुच्छब्दः ।
अन्त्यहलो लोपे । मरू । मरुणो । इत्यादि । कारुवत् । भवन्मह-

१ एएर्हितो । एआर्हितो M. २ एएसुंतो । एआसुंतो M. ३ रानुबन्धन-
काले M. ४ थकारपरं R. ५ M. and T. drop इअम्मि. ६ M.
and T. have after एअम्मि, एअर्सिं । छुपि । एएसु । एएसुं.
७ वक्तव्यां My., P. ८ तिर्यक्शब्दस्य तिरिच्यादेशे M., R., T.

च्छब्दयोः 'तु सखिखणभवंतजम्मणमहंताः' इति निपातनात् भवंत-
महंत इति क्रमाद्वा भवतः । भवंतो । भवंता । महंतो । महंता ।
इत्यादि । रामवत् । पक्षे । अन्त्यहलो लोपे । भवो । भवा । महो ।
महा । इत्यादि । रामवत् । शत्रन्तस्य भवच्छब्दस्य भू शतृ इति
स्थिते

होहुवहवा भुवेस्तु ॥ ३ । १ । १ ॥

भुवेर्धातोर्हो हुव हव इति त्रय आदेशा भवन्ति । हो शतृ हुव
शतृ हव शतृ इति स्थिते 'माणन्तौल् च लृङः' इत्यंते 'माणन्तौल्
इत्यधिकृत्य

शतृशानचोः ॥ २ । ४ । ४२ ॥

शतृशानचोः स्थाने माणन्त इत्येतावादेशौ प्रत्येकं सैः ॥
होमाणो । होन्तो । हुवमाणो । हुवन्तो । हवमाणो । हवन्तो ।
अत्रैव 'एच्च क्वातुमृतव्यभविष्यति' इत्यतः 'एत्' इत्यधिकृत्य
'अदेष्टुक्यात्खोरतः' इत्यतः 'अतः' इति च

वा लइलोदृच्छत्रुषु ॥ २ । ४ । २० ॥

एषु परेष्वत एत्वं वा स्यात् । इत्येत्वे । हुवेमाणो । हुवेन्तो
हवेमाणो । हवेन्तो । होमाणो । होन्तो । इत्यत्र एत्वं न भवति
अनदन्तत्वात् ।

हुरचिति ॥ ३ । १ । ५ ॥

'भुवेः' इत्यनुवर्तते । चिद्वर्जिते प्रत्यये परे भुवेर्धातोर्हु इत्यादेशः
स्यात् । हुन्तो । सर्वत्र भवने । एवं हसमाणो । हसंतो । हसे-
माणो । हसेन्तो । भजमाणो । भजन्तो । भजेमाणो । भजेन्तो ।
इत्यादयः । त्वरतेस्तु 'तुवरजअडौ त्वरेः' इत्यतः 'त्वरेः' इत्यधिकृत्य

अतिङि तुरः ॥ २ । ४ । १४९ ॥

१ भवतेर्धातो° My., P. २ इत्यधिकृत्य M., T. ३ भवतः M.

तिङ्ग्वर्जिते प्रत्यये परे त्वरतेस्तुर इत्यादेशः स्यात् । तुरन्तो ।
तुरमाणो । तुरेन्तो । तुरेमाणो ॥

तूरः शतृतिङि ॥ २ । ४ । १५० ॥

‘त्वरेः’ इत्यनुवर्तते । डित्वरा संभ्रम इत्यस्य तिङि शतृप्रत्यये च
परतः तूर इत्यादेशः स्यात् । तूरन्तो । तूरेन्तो । तूरमाणो ।
तूरेमाणो । इत्यादि । एवं सर्वधातुषु तदादेशेषु च शतृशानचोः
स्थाने माणन्तौ विधातव्यौ । शेषं रामवत् । कर्मणि तु शानचि कृते
तस्य माणन्तयोः कृतयोर्धातोर्हो इत्यादेशेषु कृतेषु अणुहो यक् माण
इति स्थिते

ईअइज्जौ यकः ॥ २ । ४ । ९१ ॥

यकः स्थाने ईअइज्ज इत्येतावादेशौ भवतः । इति ईअइज्जा-
देशयोः । अणुहोईअमाणो । अणुहोइज्जमाणो । अणुहोईअन्तो ।
अणुहोइज्जन्तो । एवं हसीअन्तो । हसिज्जन्तो । हसीअमाणो ।
हसिज्जमाणो । इत्यादि सर्वधातुषु तदादेशेषु च कैल्पनीयम् । कर्मणि
हलन्तधातुष्वगागमात् पूर्वमेव ईअइज्जयोः कृतयोः । हसिज्जमाणो ।
हसीअमाणो । इत्यादयः सिद्धाः ॥ अर्हच्छब्दे ‘स्त्रिगधे त्वदितौ’
ईत्यतः ‘अदितौ’ इत्यधिकृत्य ‘क्षमारत्नेन्त्यहलः’ ईत्यतः ‘अन्त्यहलः’
इति च

अर्हत्यु च ॥ १ । ४ । १०५ ॥

अर्हच्छब्देऽन्त्यहलः प्रागुत्वं चकाराददितौ च भवतः । अरुहन्तो ।
अरिहन्तो । अरहन्तो । एवं अरुहमाणो इत्यादयः । अन्त्यहलो लोपे
तु । अरुहो । अरिहो । अरहो । इत्याद्यपि । शेषं रामवत् ॥ पका-
रान्तः पुँल्लिङ्गो धर्मगुणशब्दः । अगागमः । धम्मगुवो । धम्मगुवा ।
इत्यादि ॥ शकारान्तेषु सट्गादिष्वगागमे ‘केवलस्य रिः’ इत्यनुवर्तमाने

१ T. has तुरन्तो । तुरेन्तो । तुरमाणो । तुरेमाणो. २ कल्पनीयाः M.,
R., T. ३ इत्यधिकृत्य M., R., T. ४ इति च M., R., T.

‘दृश्यक्सकिनि’ इति ‘ऋतोत्’ इति च । सरिसो । सरिसा । एवं तारिसो । इत्यादि ॥ षकारान्ते रत्नमुद्गशब्दे अगागमे ‘क्षमारत्नेन्त्यहलः’ प्रागत्वे च । रअणमुसो । इत्यादि ॥ प्रावृद्शब्दे शरत्प्रावृषौ पुंस्येवेति त्रिविक्रमदेववचनात् पुँल्लिङ्गतायां ‘स आयुरप्सरसोः’ इत्यतः ‘सः’ ईत्यनुवर्तमाने ‘अन्त्यहलोश्चदुदि’ इत्यतः ‘अन्त्यहलः’ इति च

दिक् प्रावृषि ॥ १ । १ । ३५ ॥

अनयोरन्त्यहलः सो भवति । लोपापवादः । ऋत्वादिपाठादृत उत्त्वम् । पाउसो । पाउसा । इत्यादि । रामवत् ॥ षट्छब्दस्यान्त्यहलो लोपे ‘छल् षट्छमी—’ इत्यादिना शोश्छत्वे । छो । छा । छेहिं । छेहितो । आमि । छण्हं । छण्ह । छेसुं । छेसु ॥ सकारान्ते सुवर्चस्शब्दे अन्त्यहलो लोपे । सुवच्चो । सुवच्चा । इत्यादि । रामवत् ॥ मनस् यैशस् महस् इत्यादीनां ‘स्त्रमदामशिरोनभो नरि’ इति पुँल्लिङ्गतायामन्त्यहलो लोपे । मणो । जसो । महो । इत्यादि । रामवत् । एवं तमस्प्रभृतयः ॥ सुमनस् शब्दस्यान्त्यहलो लोपे । सुमणो । सुमणा । इत्यादि ॥ धनुःशब्दे तु ‘हः क्षुत्ककुभि’ ईत्यतः ‘हः’ इत्यधिकृत्य ‘अन्त्यहलोश्चदुदि’ ईत्यतः ‘अन्त्यहलः’ इति च

धनुषि वा ॥ १ । १ । ३२ ॥

अत्रान्त्यहलो हत्वं वा स्यात् । धणुहो । धणुहा । इत्यादि । पक्षे । अन्त्यहलो लोपे । धणू । इत्यादि । कारुवत् । धनुर्मनसोर्नपुंसकत्वमिति केचित् । तदा । मैणं । धणुहं । धणु । इत्यादि । कुण्डवन्मधुवच्च ॥ अदस् शब्दस्य अदस् सु इति स्थिते ‘सुप्यदसोसुः’ इत्यतः ‘अदसः’ इत्यधिकृत्य

अहद्वा सुना ॥ २ । २ । ९१ ॥

१ M. and R. drop च. २ इत्यनुवर्तते M. ३ महस् यज्ञस् R., T. ४ इत्यधिकृत्य M., T. ५ इति च M., R., T. ६ धनुःसुमनसो M. ७ सुमणं M.

अदसः सुना सह अहदित्यादेशो वा स्यात् । तकारस्तावन्मात्र-
दर्शनार्थः । अह । पक्षे ।

सुप्यदसोमुः ॥ २ । २ । ९० ॥

अदसः सुपि परे अमु इत्यादेशः स्यात् । अमू । जसि । अमू ।
अमओ । अमउ । अमुणो । अमि । अमुं । शसि । अमू । अमुणो ।
इत्यादि सर्वे कारुवत् ।

इआओ म्मौ ॥ २ । २ । ९२ ॥

अदसो ड्विचनादेशे म्मौ परे इअ अअ इत्यादेशौ वा भवतः ।
इअम्मि । अअम्मि । पक्षे । अमुम्मि । सर्वनामत्वेपि नात्र डेर्थादयः ।
अनदन्तत्वात् ॥

इति हलन्ताः पुंलिङ्गाः ॥

अथ हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ।

हकारान्तः स्त्रीलिङ्ग उपानह्शब्दः । 'अन्त्यहलोश्चदुदि' इत्यतः
'अन्त्यहलः' इत्यधिकृत्य

अविद्युति स्त्रियामाल् ॥ १ । १ । २९ ॥

स्त्रीलिङ्गे वर्तमानस्यान्त्यहलः आत्वं भवति विद्युच्छब्दं वर्ज-
यित्वा । लोपापवादः । 'पो वः' । उवाणआ । इत्यादि । जायावत् ॥
यकारान्तोप्रसिद्धः ॥ वकारान्तः स्त्रीलिङ्गो दिव्शब्दः । पूर्ववदात्मम् ।
दिआ । इत्यादि । जायावत् ॥ रेफान्तस्त्रीलिङ्गो गिरशब्दः । 'अवि-
द्युति स्त्रियामाल्' इत्यतः 'स्त्रियाम्' इत्यधिकृत्य 'अन्त्यहलोश्चदुदि'
इत्यतः 'अन्त्यहलः' इति च

रो रा ॥ १ । १ । ३० ॥

१ इत्यधिकृत्य M., R., T. २ My. and P. drop विद्युच्छब्दं वर्ज-
यित्वा. ३ M. has लित्वान्मित्यम् after it. ४ M. and T. drop
इत्यादि. ५ इत्यधिकृत्य M., R., T.

स्त्रियां वर्तमानस्यान्यरेफस्य रा इत्ययमादेशो भवति । गिरा । धूर । धुरा । पूर । पुरा । इत्यादि । जायावत् ॥ चतुर्दशब्दस्य पुँल्लिङ्गवत् ॥ लकारञकारान्तावप्रसिद्धौ ॥ मकारान्तस्त्रीलिङ्गः किंशब्दः । पूर्ववत् कादेशे । 'पुंसोजातेर्डीब्वा' इत्यतः 'डीब् वा' इत्यधिकृत्य

किंयत्तदोस्वमामि सुपि ॥ २ । २ । ४० ॥

सु अम् आम् वर्जिते सुपि परे किंयत्तद्भ्यो डीब् वा स्यात् । पक्षे विकल्पसामर्थ्यादेव टाप् । विकल्पस्य प्रायः समशिष्टवस्तु-द्वयविषयत्वनियमात् । का । कीओ । कीउ । की । काओ । काउ । का । अमि । कं । शसि । जस्वत् । जश्शसोः 'शोशू स्त्रियां तु' इति शोशू । टाँवचने । कीअ । कीआ । कीइ । कीए । टापि शावर्जितं त्रयम् । काअ । काइ । काए । अत्र 'टाडिडसाम्' इति शशाशिशे । भिसि । कीहिं । इत्यादि । काहिं । इत्यादि च । डसौ । शशाशिशे । टावत् । भ्यसि । कीहितो । इत्यादि । का-हितो । इत्यादि । डसि । 'किंयत्तद्भ्यो डस्' इत्यतः 'डस्' इत्यधिकृत्य 'अनिदमेतदस्तु—' इत्यादेः 'तु' इत्यनुवर्तते ।

ईतः से सार् ॥ २ । २ । ६८ ॥

ईकारान्तेभ्यः किंयत्तद्भ्यः परो डस् से सा इत्यादेशावापद्यते । कीसे । किस्सा । अत्र रिक्त्वाद्वित्वम् । पक्षे । कीअ । कीआ । कीइ । कीए । काअ । काइ । काए । 'किंयत्तद्भ्यो डस्' इति सकारश्च । कीस । कास । काणं । काण । डौ । शशाशिशे । कीअ । इत्यादि । काअ । इत्यादि च । टाँवत् । 'अनिदमेतदस्तु किंयत्तदस्त्रियामपि हि' इति डेहिं । काहिं । ईकारान्ते हिं नास्ति । हिमोकारान्तविषय-

१ °मादेशः स्यात् R., T. २ चतुरशब्दः P., My. ३ इत्यधिकृत्य M., R., T. ४ टा M. ५ M. and T. drop च. ६ M. and T. drop टावत्. ७ हिमोदन्तविषयत्वात् । M. and T.

त्वात् । सुपि । कीसुं । कीसु । कासुं । कासु ॥ इदमशब्दस्य 'इदम
इमः' इति इमादेशः ।

पुंसोजातेर्डीप् वा ॥ २ । २ । ३७ ॥

अजातिवाचिनः पुँल्लिङ्गात् स्त्रियां वा डीर्प् । अनुक्तमन्यन्यायेन ।
'यस्येति च' इत्यकारलोपः । इमी । पक्षे टाप् । इमा । 'पुंसि सुना
त्वअं स्त्रियामिमिआ' इति इमिआ च । इमिआ । सिद्धावस्थापेक्षया
इअं च । जसि । इमाओ । इत्यादि । अमि । इमिं । इमं । शसि
जस्वत् । टा शशाशिशे । इमीअ । इत्यादि । इमाअ । इत्यादि ।
भिसि । इमीहिं । इत्यादि । इमाहिं । इत्यादि । डसौ । शशाशिशे ।
इमीअ । इत्यादि । इमाअ । इत्यादि । पक्षे । इमीहितो । इमाहितो ।
इत्यादि । भ्यसि । इमीहितो । सुंतो च । इमीसुंतो । इमाहितो ।
इमासुंतो । इत्यादि च । डसि । शशाशिशे । इमीअ । इत्यादि ।
पक्षे । 'तदिदमेतदाम्—' इत्यादिना से । से । आमि । अनेनैव
सिमादेशः । सिं । पक्षे । 'आमां डेसिं' । इमेसिं । इमीणं । इमीण ।
इमाणं । इमाण । डौ । शशाशिशे । इमीअ । इत्यादि । इमाअ ।
इत्यादि । पक्षे । इमस्सि । इमस्मि । अस्सि । अत्र तु 'अत्सुप्स्सि-
हिस्से' इत्यत् । 'इहेणं ड्यमा' । इह । अत्र ईकारान्ते स्सिम्मी न
स्तः । अनदन्तत्वात् । सुपि । ईमीसुं । इमीसु । ईमांसु । इमासु ।
इदमः अत् । आसुं । आसु ॥ डकारणकारान्तावप्रसिद्धौ ॥ नकारान्तः
स्त्रीलिङ्गः सीमन्शब्दः । 'अविद्युति स्त्रियामाल्' इत्यात्वम् । सीमआ ।
गरिमन् लघिमन् महिमन् इत्येवमादीनामिमनिजन्तानाम् 'स्त्रियामिमा-
ञ्जलिगाः' इति स्त्रीलिङ्गत्वेन प्रतिज्ञाने सत्यपि बहुलाधिकारादात्वं
नास्ति किं तु नलोप एव । टाँप् । गरिमा । लहिमा । महिमा ।
इत्यादि । जायावत् । स्त्रीत्वस्य वैकल्पिकत्वात् गरिमो लहिमो महिमो

१ डीप् स्यात् M., T. २ My. and P. drop सुपि. ३ M. has
इमीसु । इमीसुं. ४ इमासु । इमांसु M. ५ डणान्तावप्रसिद्धौ P., My.
६ T. and R. drop टाप्.

इत्यपि भवति ॥ ज्ञान्तोप्रसिद्धः ॥ भकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ककुपशब्दः ।
‘अन्त्यहलोश्चदुदि’ इत्यतः ‘अन्त्यहलः’ इत्यधिकृत्य

हः क्षुत्ककुभि ॥ १ । १ । ३१ ॥

क्षुत् ककुम् अनयोरन्त्यहलो हत्वम् । टाप् । ककुहौ । क्षस्य स्पृहा-
दित्वाच्छः । लुहा ॥ जकारान्तः स्त्रीलिङ्गः सक्शब्दः । आत्वम् ।
सआ ॥ दकारान्तः स्त्रीलिङ्गो दृषच्छब्दः । आत्वम् । कृपादित्वाद्दृत्
इत्वम् । दिसआ । एवं संपत्प्रभृतयः ॥ प्रतिपच्छब्दस्य समृच्यादिपा-
ठादादेरचो वा दीर्घः । आत्वम् । प्रत्यादिपाठात्तस्य डत्वम् । पस्य
वत्त्वं च । पडिवआ । पाडिवआ । प्रतिपद् ॥ दकारान्तः स्त्रीलिङ्गो य-
च्छब्दः । ‘क्रियत्तदोस्वमामि’ इति वा डीप् । जत्वम् । जा । जसि ।
जीओ । जीउ । जी । जाओ । जा । इत्यादि । स्त्रीलिङ्गकिशब्दवत् ॥
तच्छब्दस्य ‘क्रियत्तदोस्वमामि’ इति डीप् । सौ । ‘तस्सौ सो-
क्लीबे—’ इत्यादिना सः । सा । जसि । तीओ । तीउ । ती ।
ताओ । ताउ । ता । तं । इत्यादि । स्त्रीलिङ्गकिशब्दवत् ॥ एत-
च्छब्दस्य ‘पुंसोजातेर्डीब् वा’ इति वा डीप् । पक्षे टाप् । उभयत्रा-
न्त्यहलो लोपः । सौ । ‘सुनैसइणमोइणं ।’ इत्यादेशा वा भवन्ति ।
‘तस्सौ सोक्लीबे तदश्च’ इति चकारात् प्राप्तं सत्त्वं च । एस । इणमो ।
इणं । एसा । एई । अत्रान्त्यहलो लोपः । जसि । शो शु । एईओ ।
इत्यादि । अमि । एअं । एइं । शसि । जँस्वत् । शशाशिशे । एइअ ।
इत्यादि । एआअ । इत्यादि । भिसि । एईहिं । इत्यादि । एआहिं ।
इत्यादि । डसौ । शशाशिशे । पक्षे । हितो । इत्यादयः । एईअ ।
इत्यादि । एआअ । इत्यादि । एईहितो । इत्यादि । एआहितो ।
इत्यादि । डसि । शशाशिशे । एईअ । इत्यादि । एआअ । इत्यादि ।
सुपि । एईसुं । एइसु । एआसुं । एआसु ॥ खफळढथान्ता अप्र-

१ इत्यधिकृत्य M., R. २ M. has भवति after हत्त्वं. ३ M. adds
जायावत् after it. ४ तान्येव M.

सिद्धाः ॥ चकारान्तः स्त्रीलिङ्गो वाक्शब्दः । आत्वम् । वाआ ॥ त्वक्-
शब्दस्य 'अविद्युति—' इत्यात्वे 'त्वथ्वद्वध्वाम्—' इति सूत्रेण त्वस्य
चत्वे । चआ । एवं रुचादयः ॥ तकारान्तः स्त्रीलिङ्गो योषिच्छब्दः ।
आत्वम् । जत्वम् । जोसिआ । एवं सरिदादयः ॥ विद्युच्छब्दस्य
'अविद्युति स्त्रियामात्' इत्यत्र 'अविद्युति' इति पर्युदासादात्त्वं न
भवति । किं त्वन्त्यहलो लोप एव । 'अय्यर्यां जः' इति जत्वम् ।
विज्जू । तनुवत् । कुलादिपाठाद्वा पुँलिङ्गतायां कारुवत् । 'लो वा
विद्युत्—' इत्यादिना स्वार्थे वा ले सति । विज्जुला । शत्रुशानजन्तेषु
स्त्रियां विशेषः । पुँलिङ्ग इव शत्रुशानचोः कृतयोः

स्त्रियामी च ॥ २ । ४ । ४२ ॥

'शत्रुशानचोः' इत्यनुवर्तते । शत्रुशानचोः स्थाने स्त्रियामीत्वम् ।
चकारान्माणन्तौ च भवतः । हसई । हसमाणी । हसंती । भजई ।
भजमाणी । भजंती । 'पुंसोजातेर्डीव वा' इति वा डीर्प । हसमाणा ।
इत्याद्यपि । एवं सवत्रोद्यम् । शेषं गौरीवत् ॥ ककारान्तोप्रसिद्धः ॥
पकारान्तः स्त्रीलिङ्गोप्लब्धः । अन्त्यहल आत्वम् । आआ । पलोपः ।
जसि । सिद्धावस्थापेक्षया आओ इति दृश्यते । बह्वर्थवाचित्वात् सर्वत्र
बहुवचनमेव । जायावत् ॥ शकारान्तः स्त्रीलिङ्गो दिक्शब्दः । 'दिक्-
प्रावृषि' इत्यन्त्यहलः सत्वम् । दिसा दिसाओ । इत्यादि । जायावत् ॥
दक्शब्दस्यात्वम् । कृपादित्वाद्दत् इत्वम् । दिआ । षकारान्तः स्त्रीलिङ्ग-
स्त्विद्शब्दः । आत्वम् । त्वस्य चत्वम् । चिआ । चिआओ ॥
षट्छब्दः पुँलिङ्गवत् ॥ सकारान्तः स्त्रीलिङ्ग आसीम् शब्दः । 'धनुषि
वा' इत्यतः 'वा' इत्यधिकृत्य

सशाशिषि ॥ १ । १ । ३३ ॥

१ लः for वा ले सति M. २ वत् for इव M., T. ३ डीपि M.
४ पलोपे M. ५ इत्यपि M. ६ जायाशब्दवत् M., T. ७ इत्यधिकृत्य
M., T., R.

आशीः शब्दे अन्त्यहलः सकारो वा स्यात् । शित्वात् पूर्वस्य दीर्घः । आसीसा । पक्षे । आत्वम् । आसिआ ॥ अप्सरशब्दे

स आयुरप्सरसोः ॥ १ । १ । ३४ ॥

‘धनुषि वा’ ईत्यतः ‘वा’ इत्यनुवर्तते । अनयोरन्त्यव्यञ्जनस्य सकारो वा स्यात् । इति सत्वे ‘थ्यश्चत्सप्सामनिश्चले’ ईति प्सस्य छत्वम् । अच्छरसा । पक्षे । आत्वम् । अच्छरआ ॥ अदसशब्दस्य ‘अहद्वा सुना’ इति वा अहः । अह । पक्षे । ‘सुप्यदसोमुः’ इति अमुः । अमू । अमूओ । इत्यादि । तैनुशब्दवत् ॥

इति हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ।

अथ हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः ।

हैकारान्तनपुंसकलिङ्गः खनड्डुच्छब्दः । अगागमः । सु अनड्डुहं । इत्यादि । कुण्डवत् ॥ वकारान्ते सुदिव्शब्दे कप्रत्यये सुदिअं । इत्यादि ॥ रेफान्तः सुगिरं । इत्यादि ॥ चतुरशब्दः पुँलिङ्गवत् । इदमशब्दस्य ‘इदम इमः’ ईत्यतः ‘इदमः’ इत्यधिकृत्य

क्लीबे स्वमेदमिणमिणमो ॥ २ । २ । ८२ ॥

नपुंसके वर्तमानस्येदमः सु अम् इत्येताभ्यां सह इदं इणं इणमो इत्यादेशा भवन्ति । इदं । इणं । इणमो । अन्यत्र पुँलिङ्गवत् ॥

किं किं ॥ २ । २ । ८३ ॥

‘क्लीबे’ इत्यनुवर्तते ‘खम्’ इति च । क्लीबे वर्तमानः किंशब्दः खमा सह किमेव भवति । किं । किं । अन्यत्र पुँलिङ्गवत् ॥ दामन्-शब्दे ‘खमदाम—’ इति सूत्रे ‘अदाम’ इति पर्युदासाच्चपुंसकत्वम् । अन्त्यहलो लोपः । दामं दामाणं । कुण्डवत् ॥ शर्मवर्मशब्दयोः ‘खमदाम—’ इत्यादिना पुँलिङ्गत्वप्रतिज्ञानेपि सम्मं वम्मं इति च

१ इत्यधिकृत्य R., M. २ इत्यनेन M. ३ तनुवत् My., P. ४ हलन्त° R. ५ इत्यादि कुण्डवत् T. ६ इत्यधिकृत्य M., R. ७ प्रतिज्ञाने सत्यपि T.

दृश्यत इति वचनान्नपुंसकत्वे कुण्डवत् ॥ नपुंसके असृङ्शब्दे ऋत इत्वम् । 'मङ्गुगसंबुद्धेः—' इति मङ्गुक् । अन्त्यहलो लोपः । असि । असिं । दधिवत् ॥ यद् । जं । इजाणि । इत्यादि प्रथमाद्वितीययोः कुण्डवत् । अन्यत्र पुँल्लिङ्गवत् ॥ यद्वत्च्छब्दः ॥ एतदः 'सुनैसङ्गमो-इणं' इत्यादेशाः । एस । इणमो । इणं । पक्षे । एअं । इत्यादि । कुण्डवत् पुँल्लिङ्गवच्च ॥ शकृत् । ऋत इत्वम् । सइं । दधिवत् ॥ तादृश् । अक् । रित्वम् । तारिसं । एवं यादृशादयः ॥ षष् । पूर्ववत् ॥ शिरस् नभस् एतयोः 'स्रमदाम—' इति सूत्रे पर्युदासान्न-पुंसकत्वम् । सिरं । णहं ॥ वयस् सदस् सुमनस् वअं सअं सुमणं इति दृश्यत इति वचनान्नपुंसकत्वम् ॥ 'हः क्षुत्ककुभि' इत्यतः 'हः' इत्यधिकृत्य

धनुषि वा ॥ १ । १ । ३२ ॥

अत्रान्त्यहलो हत्वं वा । धणुहं । धणु । अदस् । अमु । अह च सौ । अह । अमूनि । अमूइं । अमूइ । शस्येत्वम् । अन्यत्र पुँल्लिङ्गवत् ॥

इति हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

१ इत्यादेशा एव M. २ अशिरो न भवतीति for एतयोः 'स्रमदाम—' इति सूत्रे. ३ इति च M.

अथ युष्मच्छब्दः ।

अथ युष्मदस्मच्छब्दावलिङ्गाविति केचित् । अभिधेयवलिङ्गावित्य-
परे । पक्षद्वयेपि रूपनिर्णयः समानः । युष्मद् सु इति स्थिते

युष्मत् सुना तुवं तुं तुमं तुह ॥ २ । ३ । १ ॥

युष्मच्छब्दः सुना सह तुवं तुं तुमं तुह इति चतुर आदेशाना-
पद्यते । तुवं । तुं । तुमं । तुह । त्वमित्यस्त्येव सिद्धावस्थापेक्षया
बलोपे तं इत्यपि ॥ युष्मद् जस् इति स्थिते

जसा भे तुब्भे तुग्हे उग्हे तुब्भ ॥ २ । ३ । ३ ॥

युष्मच्छब्दो जसा सह भे इत्यादि पञ्चादेशानाम्प्रोति । भे ।
तुब्भे । तुग्हे । उग्हे । तुब्भ । यूयम् ।

वा ष्मो म्हज्झौ ॥ २ । ३ । १४ ॥

युष्मदादेशेषु द्विरुक्तभकारस्य म्हज्झ इत्यादेशौ वा भैवतः ।
तुम्हे । तुज्झे । तुम्ह । तुज्झ । इति जैसि नैव रूपाणि ॥ अमि 'युष्मत्
सुना तुवं तुं तुमं तुह' इत्यंतः 'सुना' इत्यन्यदधिकृत्य

अमा तुमे तुए च ॥ २ । ३ । २ ॥

युष्मच्छब्दोमा सह तुमे तुए इत्यादेशौ चकारात् तुवं आदि
चतुष्टयं चौपद्यते । तुमे । तुए । तुवं । तुं । तुमं । तुह । त्वामि
त्यस्य सिद्धावस्थापेक्षया बलोपे 'स्वरस्य बिन्द्वमि' इति ह्रस्वे तं इत्यपि
भवति ॥ शसि 'जसा भे तुब्भे तुग्हे उग्हे तुब्भ' इत्यंतः 'जसा'
इत्यन्यदनुवर्तमाने

शसा वो च ॥ २ । ३ । ४ ॥

युष्मच्छसा सह वो इति चकाराद् भे इत्यादीन् नवादेशांश्चापद्यते ।
वो । भे । तुग्हे । तुम्हे । तुज्झे । उग्हे । तुब्भ । तुम्ह । तुज्झ ।
तुब्भे ॥ १० ॥ युष्मान् ॥

१ °खेके R., T. २ °नापद्यते My., P. ३ स्तः P., My. ४ T.
drops जसि. ५ M. drops नव; T. has जसि after नवरूपाणि.
६ इत्यधिकृत्य M., R., T. ७ चाप्रोति My., P. ८ इत्यनुवर्तमाने M.,
R., T. ९ °नुवर्तते P., My.

टा भे ते दे दि तुमं तुमइ ॥ २ । ३ । ५ ॥

युष्मत् टावचनेन सह भे इत्यादि षडादेशानापद्यते ॥

डिटाभ्यां तुमए तुइ तुए तुमाइ तुमे ॥ २ । ३ । ६ ॥

युष्मद् डिटाभ्यां सह तुमए इत्यादि पञ्चादेशानाम्प्रोति । एवं च टावचने । भे । ते । दे । दि । तुमं । तुमइ । तुमए । तुइ । तुए । तुमाइ । तुमे । त्वया ॥ भिसि

भिसा भेतुम्भेद्युम्भेद्युह्येहितुह्येहि ॥ २ । ३ । १० ॥

युष्मद् भिसा सह भे इत्यादि पञ्च रूपाण्यापद्यते । 'वा षो म्हज्झौ' इति वचनात् ताभ्यां योगे चत्वारि । 'मिलित्वा नव रूपाणि । भे । तुम्भेहि । तुम्हेहि । तुज्झेहि । उम्भेहि । उम्हेहि । उज्झेहि । उह्येहि । तुह्येहि ॥ ९ ॥ युष्मामिः ॥ ङसौ

तुम्भतुहिंतोतुह्ये ङसिना ॥ २ । ३ । ७ ॥

युष्मद् ङसिना सह तुम्भादीन् त्रीनादेशानाम्प्रोति । वा षो म्ह-
ज्जावपि । तुम्भ । तुम्ह । तुज्झ । तुहिंतो । तुह्ये ॥ ५ ॥ त्वत् ॥

तु तइ डिपूङ्सौ ॥ २ । ३ । ८ ॥

डिबिति सप्तमी ङसीति पञ्चम्येकवचनम् । तयोः परयोर्युष्मच्छब्दः
तु तइ इत्यादेशौ यथाक्रममापद्यते । सप्तमीङ्सोर्यथोक्ता एवादेशाः ।
ङ्सौ हिंतोत्तोदोदवः । तईहिंतो । तइत्तो । तईओ । तईउ । अत्र
सर्वत्र 'दिदोत्तो—' इत्यादिना दीर्घः । त्वत् ॥

तुव तुम तुह तुम्भ ॥ २ । ३ । ९ ॥

'डिपूङ्सौ' इत्यनुवर्तते । डिपि ङसौ च परे युष्मद् तुव आदीं-
श्चतुर आदेशानापद्यते । डिपूङ्सोर्यथाप्राप्तमेव । ङसौ हिंतोत्तोदोदवः ।
तुवाहिंतो । तुवत्तो । तुवाओ । तुवाउ । तुवाहि । तुवा । इति
षट् । एवं तुमतुहयोरपि प्रत्येकं षट् । तुम्भेत्यत्र म्हज्झभ्यां योगे

१ M., R., and T. drop मिलित्वा नवरूपाणि. २ ०नापद्यते P., My. ३ आपद्यते यथासंख्यम् P., My.

तुब्भ तुम्ह तुज्ज इति त्रयः । इति त्रयाणामपि प्रत्येकं हितो इत्यादि षट् । एवं च ङसौ पूर्वसूत्रद्वयोक्तानि नव । तृतीयसूत्रोक्तानि षट्-त्रिंशत् । मिलित्वा पञ्चचत्वारिंशद्रूपाणि । अत्र युष्मदोदन्तादेशपक्षे 'ङसिसो हि' 'ङसेः ङ्लुक्' इति द्वयमप्युदाहार्यम् ॥ भ्यसि

उम्होय्ह तुय्ह तुब्भ भ्यसि ॥ २ । ३ । ११ ॥

युष्मद् भ्यसि परे उम्ह उय्ह तुय्ह तुम्भ इति चतुर आदेशानां-मोति ॥ भ्यसस्तु यथाप्राप्तमेव । 'वा ङभो म्हज्झौ' इति ताभ्यां योगे षट् । षण्णामप्यैकैकस्य नव रूपाणि । एवं भ्यसि चतुःपञ्चाशद्रूपाणि । एकस्य नव रूपाणि प्रदर्शयन्ते । उम्हेहितो । उम्हाहितो । उम्हेसुतो । उम्हासुतो । उम्हेहि । उम्हाहि । उम्हत्तो । उम्हाओ । उम्हाउ । एवं उय्ह तुय्ह तुब्भ तुम्ह तुज्ज एवपि प्रत्येकं नव नव रूपाण्युदा-हरणीयानि । अत्र सर्वत्र रामशब्दवद् दीर्घत्वे ॥ ङसि

तुब्भोम्होय्हतइतुहंतुहंतुम्हंतुवतुमतुमेतुमाइतुमोदेतेदितुइए ङसा
॥ २ । ३ । १२ ॥

युष्मद् ङसा सह तुब्भ उब्भ उय्ह तइ तुहं तुह तुम्हं तुव तुम तुमे तुमाइ तुमो दे ते दि तु इ ए इत्याद्यादशादेशानापद्यते । 'वा ङभो म्हज्झौ' इति ताभ्यां योगे चत्वारि । एवं मिलित्वा द्वाविंशतिः रूपाणि । ननु 'वा ङभो म्हज्झौ' इत्यनेन तुहं इति रूपसिद्धावत्र सूत्रे पुनस्तुहग्रहणं व्यर्थम् । छन्दोवत् सूत्राणीति सूत्राणां छन्दस्तुत्यत्वाद्-भिप्रायापरिज्ञानात् । यद्वात्र शास्त्रे सर्वत्र बहुलाधिकारादत्र पुनस्तुहा-भावमाशङ्क्य पुनस्तद्ग्रहणम् ॥ आभि

तुम्हाण तुब्भं तुब्भाण तुमाण तुवाण तुहाण तुब्भ वो भे
त्वामा ॥ २ । ३ । १३ ॥

युष्मद् आमा सह तुम्हाण तुब्भं तुब्भाण तुमाण तुवाण तुहाण तुब्भ वो भे त्वा इति दशादेशानापद्यते । म्हज्झाभ्यां योगे 'क्त्वासु-

पोस्तु सुणात्' इति वा बिन्दौ च बिन्द्वन्ताः सप्त । अबिन्द्वन्ताः सप्त । तुब्भं इत्यत्र त्रीणि । तुब्भ इत्यत्रापि तथैव । शिष्टैस्त्रिभिः सह त्रयोविंशतिः रूपाणि । ननु तुम्हाणमित्यत्र सूत्रे न ब्रहीतव्यम् । स्वभावत एव तद्रूपस्य निरूपयितुं शक्यत्वात् । तथाहि । युष्मद् आम्र इति स्थिते अन्यहलो लोपे आमो णशि कृते 'अर्थपरे तो युष्मदि' इति यस्य तत्वे 'शिति दीर्घः' इति दीर्घे ष्मस्य म्हत्वे च सिध्यतीति सत्यमेव । तथापि सूत्रकृतां प्रवृत्तिर्विचित्रेति विज्ञापयितुं तद्ग्रहणमिति संतोष्यव्यम् । युष्माकम् ॥ ङौ 'ङिहाभ्यां तुमए—' इत्यादिना तुमए इत्यादेश आदेशाः पञ्च 'तु तद् ङिप्ङसौ' इति ङिपि यथाक्रमं प्राप्तस्तु इत्यादेश एकः । एवं षड् । तुमए । तुइ । तुए । तुमाइ । तुमे । तुम्मि । अत्र 'ङेभिः' इति मिरेव न तुःथादयः । सर्वनामत्वेप्यनदन्तत्वात् ॥ सुपि 'ङिप्' इत्यनुवर्तमाने 'तुव तुम तुह तुब्भ' इति सूत्रेण युष्मदस्तुवादयश्चत्वार आदेशाः सुपि परे । तुवेसुं । तुवेसु । तुमेसुं । तुमेसु । तुहेसुं । तुहेसु । तुब्भेसुं । तुब्भेसु । तुम्हेसुं । तुम्हेसु । तुज्जेसुं । तुज्जेसु । अत्र 'भिस्भ्यः सुपि' इत्येत्वम् । 'तु तद् ङिप्ङसौ' इति सुप्यपि तु इत्यादेशः । 'इदुतोर्दिः' इति दीर्घः । तासुं । तासु ॥

इति युष्मच्छब्दः ॥

अथासच्छब्दः ।

सौ

असत्सुना अम्हिहमहअमहमहम्भ्यम्मि ॥ २ । ३ । १५ ॥

असत् सुना सह अम्हि हं अहअं अहं अहम्मि अम्मि इति षडादेशानापद्यते । अम्हि । हं । अहअं । अहं । अहम्मि । अम्मि । अहमित्यर्थः ॥ जसि

१ ज्ञापयितुं My., P. २ इत्याद्यादेशाः P., My. ३ सर्वनामशब्दत्वे P., My. ४ परेषु M.

मो भे वअं जसा ॥ २ । ३ । १६ ॥

अस्मज्जसा सह मो इत्यादि त्रीनादेशानाम्प्रोति ।

अम्हे अम्हो अम्ह ॥ २ । ३ । १७ ॥

‘अस्मत्’ ‘जसा’ इति चानुवर्तते । अस्मज्जसा सह अम्हे इत्यादि त्रीनादेशानाम्प्रोति । योगविभाग उत्तरार्थः । मो । भे । वअं । अम्हे । अम्हो । अम्ह । वयम् ॥ अस्मि

मं णे णं मि मिमं ममं अम्मि अहं मम्ह अम्ह अमा

॥ २ । ३ । १९ ॥

अस्मदमा सह ममित्यादि दशादेशानापद्यते । मं । णे । णं । मि । मिमं । ममं । अम्मि । अहं । मम्ह । अम्ह ॥ १० ॥ माम् ॥ शसि । ‘अम्हे अम्हो अम्ह’ इत्यधिकृत्य

णे च शसा ॥ २ । ३ । १८ ॥

अस्मच्छब्दः शसा सह णे इति चकाराद् अम्हे इत्यादीन् त्रीनादेशान्श्र्वापद्यते । अम्हे । अम्हो । अम्ह । णो ॥ ४ ॥ अस्मान् ॥ टा

मि मइ ममाइ मए मे ङिटा ॥ २ । ३ । २० ॥

अस्मत् टावचनेन ङिवचनेन च सह मि इत्यादि पञ्चादेशान्श्र्वापद्यते ।

ममं णे मआइ ममए टा ॥ २ । ३ । २१ ॥

अस्मत् टावचनेन सह ममं इत्यादींश्चतुर आदेशानाम्प्रोति । मि । मइ । ममाइ । मए । मे । ममं । णे । मआइ । ममए ॥ ९ ॥ मया ॥ भिसि

णे अम्हेह्यम्हाह्यम्हे अम्ह भिसा ॥ २ । ३ । २२ ॥

अस्मद् भिसा सह णे इत्यादीन् पञ्चादेशानाम्प्रोति । अत्र हिग्रहणेन भिसादेशसाम्यात् हिंहिङ्गोरपि परिग्रह इति केचित् । णे । अम्हेहिं ।

अम्हेहिँ । अम्हेहि । अम्हाहिँ । अम्हाहिँ । अम्हाहि । अम्हे ।
अम्ह ॥ ९ ॥ अस्माभिः ॥ डसौ

मइ मम मह मज्झ डसौ ॥ २ । ३ । २३ ॥

डसौ पञ्चम्येकवचने परतः अस्मद् मइ इत्यादींश्चतुर आदेशाना-
पद्यते । डसेस्तु यथाप्राप्तमेव । इदन्ते चत्वारि । अदन्तेषु त्रिषु
प्रत्येकं षट् । मईहितो । महत्तो । मईओ । मईउ ॥ ४ ॥ ममाहितो ।
ममत्तो । ममाओ । ममाउ । ममा । ममाहि ॥ ६ ॥ एवं शिष्टयो-
रप्यदन्तयोः ॥ २२ ॥ मत् ॥ भ्यसि

अम्ह मम भ्यसि ॥ २ । ३ । २४ ॥

अस्मत् पञ्चमीबहुवचने भ्यसि परतः अम्ह मम इत्येतावादेशा-
वापद्यते । भ्यसस्तु यथाप्राप्तमेव । एकैकस्य अम्हाहितो ममाहितो
इत्यादीनि रौमवन्नव रूपाणि कैल्पनीयानि ॥ १८ ॥ अस्मत् ॥ डसि

अम्हं मज्झं मज्झ मइ मह महं मे च डसा ॥ २ । ३ । २५ ॥

अस्मद् डसा सह अम्हं इत्यादीन् सप्तादेशान् चकारादम्हममौ
चापद्यते । अम्हं । मज्झं । मज्झ । मइ । मह । महं । मे । अम्ह ।
मम ॥ ९ ॥ मम ॥ आमि

अम्हे अम्हो अम्हाण ममाण महाण मज्झाण मज्झाम्हाम्हं णे
णो आमा ॥ २ । ३ । २६ ॥

अस्मदामा सह अम्हे इत्यादीनेकादशादेशानापद्यते । 'क्त्वासुपोस्तु
सुणात्' इति विन्दुयोगे चत्वारि । अम्हे । अम्हो । अम्हाण ।
अम्हाणं । मज्झाण । मज्झाणं । ममाण । ममाणं । महाण । महाणं
मज्झ । अम्ह । अम्हं । णे । णो ॥ १५ ॥ अस्माकम् ॥ डौ 'मि मइ
ममाइ मए मे डिटा' इत्यनेन पञ्चादेशाः ।

अम्ह मम मज्झ मह डिपि ॥ २ । ३ । २७ ॥

१ नवनवरूपाणि रामशब्दवत् P., My., नवरूपाणि रामवत् T., R.
२ परिकल्पनीयानि My., P., M.

डिपि सप्तम्यां परतः अस्मद् अम्हेत्यादि चतुरादेशान्नापद्यते ।
 डि सुपोर्यथाप्राप्तो 'डेडे' 'डेर्मिः' इति च । मि । मयि । ममाई ।
 मए । मे । अम्हे । अम्हम्मि । ममे । ममम्मि । मज्जे । मज्जम्मि ।
 महे । महम्मि ॥ १३ ॥ मयि ॥ डावसादः अम्हाद्यादेशस्थले 'डेस्त्व-
 सिम्मि' इति र्थाद्यादेशान्तोदाहरणप्रदर्शनाभावस्तु विचारणीयस्त्रै-
 विक्रमे । सुपि अम्हादयः । अत्र सुपि अत एत्वं विकल्पितमिति
 केचित् । अम्हेत्यस्य सुपि अत आत्वमित्यपरे । अम्हासु । अम्हेसु ।
 अम्हसु । ममेसु । ममसु । मज्जेसु । मज्जसु । महेसु । महसु ।
 ममेसु । ममसु । एतेषामेव 'क्त्वासुपोस्तु सुणात्' इति वा बिन्दौ सति
 सैबिन्दुका नव इतरे नवेत्यष्टादश रूपाणि । सुपः ॥ १८ ॥
 अस्मासु ।

इत्यस्मच्छब्दप्रक्रिया ॥

१ 'नाप्रोति P., My. २ 'र्यथाप्राप्तं M. ३ 'स्त्रैविक्रमीये T. ४ स-
 बिन्दुका अपि नवेति परे नवेत्यष्टादश° M. ५ इति युष्मदस्मत्प्रक्रिया My.
 P.; इत्यस्मच्छब्दः T.

अथान्ययानि ।

सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।

वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम् ॥

अव्ययम् ॥ २ । १ । ३१ ॥

अधिकारोऽयमापादपरिसमाप्तेः । इतः परं ये^१ वक्ष्यन्ते तेव्यय-
संज्ञा विज्ञेयाः ॥

आम अभ्युपगमे ॥ २ । १ । ३२ ॥

अभ्युपगमार्थे आमेति प्रयोक्तव्यम् । आम बहुळावणावळी । आम
संस्कृतेऽपीति केचित् ॥

तं वाक्योपन्यासे ॥ २ । १ । ३३ ॥

तमित्यव्ययं वाक्योपन्यासे प्रयोक्तव्यम् । तंति^२ ॥

णइ चेअ चिअ चँ एवार्थे ॥ २ । १ । ३४ ॥

अवधारणार्थे णइ चेअ चिअ च इत्येते चत्वारैः प्रयोक्तव्याः ।
गहिओ णइ । गृहीत एव । जं चेअ । यदेव । तं चिअ । तदेव ।
दैवादिपाठाद्वित्त्वे ते चिअ धण्णा । त एव धन्याः । ते चिअ सुउ-
रिसा । त एव सुपुरुषाः । सो चँ वयोरूवेण । स एव वयोरूपेण ।

हद्धि निर्वेदे ॥ २ । १ । ३५ ॥

हद्धीति निर्वेदे प्रयोक्तव्यः हाधिकशब्दवत् । हद्धि कट्टं ।

दर अर्धे अल्पे वा ॥ २ । १ । ३६ ॥

दरेत्यव्ययमर्धे अल्पे वा प्रयोक्तव्यम् । दर विअसिअं । अर्धमीषद्वा
विकसितम् ॥

किणो प्रश्ने ॥ २ । १ । ३७ ॥

१ यद्वक्ष्यते तदव्ययसंज्ञं ज्ञेयम् M. २ अभ्युपगमे आम M. ३ M. adds
यसंबन्धमेकत्वं; T. has असधिदि मौखं. ४ व्व P. ५ T. has आदेशः
after it. ६ व्व P.

प्रश्ने किणो इति प्रयोज्यम् । किणो चिद्वसि । किमिति तिष्ठसि ॥

मिव पिव विव विअ व व्व इवार्थे ॥ २ । १ । ३८ ॥

मिव पिव विव विअ व व्व षेडेते इवार्थे प्रयोक्तव्याः । कमळं मिव । चंदेण पिव । हंसो विव । बालो विअ । उअअस्स व सी-अळत्तणं । उदकस्येव शीतलत्वम् । साअरस्स व्व गंभीरिअं । सागर-स्येव गाम्भीर्यम् । पक्षे कमलमिवेत्यादि ॥

किर इर हिर किलार्थे ॥ २ । १ । ३९ ॥

एते त्रयः किलार्थे वा प्रयोक्तव्याः । कअं किर । कृतं किल । तस्स इर पिअवअंसो । तस्य किल प्रियवयस्यः । वाहिता हिर । व्याहृता किल । पक्षे कअं किलेत्यादि ।

अम्हो आश्चर्ये ॥ २ । १ । ४० ॥

अम्हो इत्याश्चर्ये वा प्रयोक्तव्यम् । अम्हो कहं भाइ । आश्चर्ये कथं भाति । पक्षे कहंमच्छरिअं ॥

अब्भो पश्चात्तापसूचनादुःखसंभाषणापराधानन्दादरखेदविस्स-यविषादभये ॥ २ । १ । ४१ ॥

अब्भो इति पश्चात्तापादिष्वेकादशसु प्रयोक्तव्यम् । पश्चात्तापे । अब्भो महं खु पावमाअरिअं । महत्खलु पापमाचरितम् । सूचना-याम् । अब्भो दुक्करो आरद्धो । दुप्कर आरब्धः । दुःखे । अब्भो सव्वं गअं । सर्वं गतम् । संभाषणे । अब्भो किमिणं । किमिदम् । अपराधे । अब्भो परधणं हरंति खला । परधनं हरन्ति खलाः । आनन्दे । अब्भो सुप्पहाअमिणं । सुप्रभातमिदम् । इत्यादीनि यथा-योगं कविभिः प्रयोक्तव्यानि ॥

१ प्रयोक्तव्यम् M. २ M. has प्रश्ने before it. ३ My. and P. omit किमिति तिष्ठसि. ४ इति षट् प्रयोज्या इवार्थे T.; इति षट् इवार्थे प्रयोक्तव्याः M. ५ हंसो विव M. ६ प्रयोज्याः T. ७ मचरिअं M. ८ प्रयोज्यम् T.

हुं पृच्छादाननिवारणे ॥ २ । १ । ४२ ॥

हुमित्यव्ययं पृच्छायां दाने निवारणे च प्रयोज्यम् । पृच्छायाम् । हुं कहअ सन्भावं । कथय सद्भावम् । दाने । हुं मह धनं । मम धनम् । निवारणे । हुं चिद्व ॥

वणे निश्चयानुकम्प्यविकल्पे ॥ २ । १ । ४३ ॥

वणे इति निश्चयादौ प्रयोज्यम् । निश्चये । वणे होइ । निश्चयो भवति । अनुकम्प्ये । दासो वणे ण मुच्चइ । दासोनुकम्प्यो न मुच्चते । विकल्पे । होइ वणे ण होइ । भवति न भवति वा ॥

संभावने अइ च ॥ २ । १ । ४४ ॥

संभावने अइ इति चकाराद्गणे इति च प्रयोज्यम् । अइ देअर किं ण मेच्छसि । अइ देवर किं न पश्यसि । एवं वणेपि ॥

आनन्तर्ये णवरिअ ॥ २ । १ । ४५ ॥

णवरिअ इत्यानन्तर्यार्थे प्रयोज्यम् । णवरिअ से रहुवइणो । अनन्तरमस्य रघुपतेः ॥

केवले णवर ॥ २ । १ । ४६ ॥

णवरेति केवले प्रयोज्यम् । णवर दोज्जणं पअडिअं । केवलं दौर्जन्यं प्रकटितम् । केचित्तु 'केवलानन्तर्ययोर्णवरणवरी' इत्येकमेव सूत्रमाहुः । तन्मते उभावप्युभयार्थौ ॥

हुंद गृहाणार्थे ॥ २ । १ । ४७ ॥

हुंदेति गृहाणार्थे वा प्रयोज्यम् । हुंद पोप्फं । गृहाण पुष्पम् ॥

हुंदि विकल्पविषादसत्यनिश्चयपश्चात्तापेषु च ॥ २ । १ । ४८ ॥

१ हुं M. २ हमिलेतत् M. ३ आनन्तर्यभावश्यकम् M.; आनन्तर्य-मवश्यम् R., T. ४ M. drops तु from केचित्तु. ५ हुंद P. ६ हुंदे P. ७ हुंद P. ८ हुंदि P.

१हंदीत्येतद्विकल्पादिषु चकाराद् गृहाणार्थे च प्रयोज्यम् । विकल्पे ।
 २हंदि होज्ज एत्ताहे । वा भवेदिदानीम् । विषादे । ३हंदि चळणाणओ
 सो ण माणिओ । हन्त चरणानतः स न मानितः । सत्ये । ४हंदि तुह
 फणामो । सत्यं तव फणामः । निश्चये । साहिज्जइ हंदि तुह कज्जं ।
 साध्यते निश्चयेन तव कार्यम् । पश्चात्तापे । ५हंदि न दिट्ठो पिओ ।
 हन्त न दृष्टः प्रियः । गृहाणार्थे । ६हंदि धणं ॥

संभाषणरतिकलहे रे अरे ॥ २ । १ । ४९ ॥

संभाषणे रतिकलहे च रे अरे इति प्रत्येकं प्रयोज्यम् । संभाषणे ।
 रे धुत्त । अरे धुत्त । रतिकलहे । रे किअअ । अरे किअअ ।
 कितव ॥

हरे क्षेपे च ॥ २ । १ । ५० ॥

क्षेपे चकारात् संभाषणरतिकलहयोश्च हरे इति प्रयोज्यम् । क्षेपे ।
 हरे णिल्लज्ज । संभाषणे । हरे पुरिसा । रतिकलहे । हरे बहुवळ्ळइ ॥

धू कुत्सायाम् ॥ २ । १ । ५१ ॥

धू इति कुत्सायां प्रयोज्यम् । धू णिल्लज्जाळाहो ॥

ऊ गर्हाविस्सयसूचनाक्षेपे ॥ २ । १ । ५२ ॥

ऊ इति गर्हादिषु प्रयोज्यम् । गर्हायाम् । ऊ णिल्लज्ज । विस्सये ।
 ऊ क्हं फणिअं । सूचनायाम् । ऊ केण विण विण्णाअं । केनापि न
 विज्ञातम् । प्रक्रान्तस्य वाक्यस्य विपर्यासशङ्कानिवर्तनलक्षण आक्षेपः ।
 तत्र । ऊ भणिदव्वं । कथं भणितव्यम् ॥

पुणरुत्तं कृतकरणे ॥ २ । १ । ५३ ॥

पुणरुत्तमिति कृतकरणे प्रयोज्यम् । अयि सहसु पुणरुत्तं । कृत-
 करणं सहस्वेत्यर्थः ॥

१ भंदि° P. २ भंदि P. ३ भंदि P. ४ भंदि P. ५ भंदि P. ६ भंदि
 P. ७ अयि पिय M.; R. adds खपइपसुरे after अयि पिय. ८ M.
 has अयि पिय and R. अयि पिय खपति पांसुले before कृतकरणं &c.

हु खु निश्चयविस्मयवितर्के ॥ २ । १ । ५४ ॥

हु खु इत्येतौ निश्चयादिषु प्रयोज्यौ । निश्चये । हु पठिअं । असं-
शयं पठितम् । विस्मये । हु एसो को घणुहरो । वितर्को नाम ऊहः संशयो
वा । ऊहे । हु पिओ आअमिस्सदि । संशये । हरी हु हरो हु ।
एवं खु इत्यपि प्रयोज्यम् । बहुलाधिकारादनुस्वारात् परो हुर्न प्रयोज्यः ॥

णवि वैपरीत्ये ॥ २ । १ । ५५ ॥

णवि इत्येतद्वैपरीत्ये प्रयोज्यम् । णवि विहिपरिणामो । विपरीतो
विधिविपरिणामः ॥

वेँवे विषादभयवारणे ॥ २ । १ । ५६ ॥

विषादभयवारणार्थेषु वेँवे इति प्रयोज्यम् । "वेँवे फणिअं
ण विम्हरामो । विषादफणितं न विस्सरामः । भये । वेँवे पलाइदं
तेण । भयेन पलायितं तेन । वारणे । वेँवे चापलं । मां चापलम् ॥

आमन्त्रणे पेव्वे च ॥ २ । १ । ५७ ॥

पेव्वे इति चकाराद्वेव्वे इति चामन्त्रणे प्रयोज्यम् । पेव्वे पिअ ॥

वा सख्या मामि हळा हळे ॥ २ । १ । ५८ ॥

आमन्त्रण इत्यनुवर्तते । सख्या आमन्त्रणे मामि हळा हळे इति
त्रयो वा प्रयोज्याः । मामि भामिणि । एवं हळा हळे च । पक्षे
सहि ॥

दे सम्मुखीकरणे च ॥ २ । १ । ५९ ॥

संमुखीकरणे चकारात् सख्या आमन्त्रणे च दे इति प्रयोज्यम् ।
दे सहि । दे राम । दे जाण्ण ॥

ओ पश्चात्तापसूचने ॥ २ । १ । ६० ॥

१ चेच्छे M.; चच्छे P. २ चेच्छे विषाद° M. ३ M. drops वेँवे इति.
४ प्रयोक्तव्यम् M. ५ चेच्छे M.; चच्छे P. ६ चच्छे P. ७ चच्छे P.
८ मा खु चापलम् M. ९ जाण्ण M.

पश्चात्तापे सूचने च ओ इति प्रयोज्यम् । ओ कअं पावं ।
सूचने । ओ तुह चरिअं सव्वं विण्णाअं ॥

अण णाई नअर्थे ॥ २ । १ । ६१ ॥

नअर्थे अण णाइ इत्येतौ प्रयोज्यौ । अण चित्तिअं मुणंति । न
चिन्तितं जानन्ति । णाइं करेमि रोसं । न करोमि रोषम् ॥

निश्चयनिर्धारणे वले ॥ २ । १ । ६२ ॥

निश्चये निर्धारणे च वले इति प्रयोज्यम् । निश्चये । वले सीहो ।
सिंह एवायम् । निर्धारणे । वले पुरिसो धणंजओ खत्तिआणं । क्षत्रि-
याणां धनंजय एव पुरुषः ॥

मणे विमर्शे ॥ २ । १ । ६३ ॥

विमर्शे मणे इति प्रयोज्यम् । मणे सूरौ । किंखित्सूरः ॥

माइ मार्थे ॥ २ । १ । ६४ ॥

माइ इति माकारार्थे प्रयोज्यम् । माइ होदु रोसो । मा भवतु
रोषः ॥

आलाहि निवारणे ॥ २ । १ । ६५ ॥

निवारणे आलाहि इति प्रयोज्यम् । आलाहि विसाएण । अलं
विषादेन ॥

लक्षणे जेण तेण ॥ २ । १ । ६६ ॥

एतौ लक्षणे प्रथोज्यौ । भमररुअं जेण तेण कमळवणं ॥

त्वोदवापोताः ॥ २ । १ । ६७ ॥

अव अप इत्येतावुपसर्गौ उत इति विकल्पार्थो निपातश्च ओत्वं
वापद्यन्ते । ओआरो । अवतारः अपकारो वा । ओ विरएमि णह-
त्थळे । उत विरचयामि नमस्थले । पक्षे अवआरो इत्यादि ॥

१ अण णाई इत्येतावुक्तार्थे स्याताम् P., My; अण णाई इत्येतौ नअर्थे
प्रयोज्यौ R. २ अलाहि M. ३ अलाहि M. ४ अलाहि M. ५ प्रयो-
क्तव्यौ M., T.

उ ओ उपे ॥ २ । १ । ६८ ॥

उप इत्युपसर्गे उ ओ ईति द्विधा प्रयोज्यम् । उआरो । ओ-
आरो । उवआरो । उपचारः ॥

प्रत्येकमः पाडिएकं पाडिकं ॥ २ । १ । ६९ ॥

प्रत्येकमित्यस्मिन्नर्थे पाडिएकं पाडिकं इति तु प्रयोज्यम् । पाडि-
एकं । पाडिकं । पक्षे । पच्चेअं । अत्र 'त्योचैत्ये' इति त्यस्य चः ॥

स्वयमो अप्पणा ॥ २ । १ । ७० ॥

स्वयमित्यस्यार्थे अप्पणेति वाँ प्रयोज्यम् । अप्पणा पाओ । स्वयं
पाकः ॥

एकसरिअं झडिति संप्रति ॥ २ । १ । ७१ ॥

झडित्यर्थे संप्रत्यर्थे च एकसरिअमिति तु प्रयोज्यम् । एकसरिअं ।
झडिति संप्रति वा । पक्षे । झत्ति । संपइ ॥

इहरा इतरथा ॥ २ । १ । ७२ ॥

इहरा इति इतरथार्थे वा प्रयोज्यम् । इहरा । पक्षे । इअहरा ॥

मुधा मोरउल्ला ॥ २ । १ । ७३ ॥

मुधेत्यर्थे मोरउल्लेति तु प्रयोज्यम् । मोरउल्ला । पक्षे । मुहा ॥

अयि ऐ ॥ २ । १ । ७४ ॥

अयि इत्यर्थे ऐ इति वा प्रयोज्यम् । अत एव वचनादैकारस्यापि
प्राकृते प्रयोगः । ऐ सहि । पक्षे अइ सहि ॥

उव पश्य ॥ २ । १ । ७५ ॥

पश्येत्यर्थे उवेति वाँ स्यात् । उव णिप्फल्लणिण्फंदा । पश्य निष्फ-
लनिष्पन्दा । पश्यतेत्यर्थे उवह इति च दृश्यते । उवह गोड्डमज्झम्मि ।
पश्यत गोष्ठमध्ये ॥

१ इति तु for इति M., T. २ प्रयोक्तव्यः T. ३ तु for वा M.
४ तु प्रयोज्यं for वा स्यात् M., T.

इजेराः पादपूरणे ॥ २ । १ । ७६ ॥

पादपूरणेऽर्थे इ जे र इत्येते तु प्रयोक्तव्याः । रामो इ । एवं जेर-
योरपि । अहो अंहो हा नाम हे अहह हि आ इत्यादयः संस्कृतवदेव
सिद्धाः ।

इत्यव्ययानि ।

अथाव्ययेषु केचिद्विशेषाः प्रदर्शयन्ते ।

कहं । कह । इआणि । इआणि । अत्र मांसादित्वाद्विकल्पेन
विन्दुलोपः ॥

एण्ह एत्ताहे इदानीमः ॥ १ । ३ । १०३ ॥

ईदानींशब्दस्य एण्ह एत्ताहे इत्यादेशौ भवतः । एण्ह । एत्ताहे ॥

बाहिंबाहिरौ बहिसः ॥ १ । ३ । १०१ ॥

बाहिसूशब्दस्य बाहिं बाहिर इत्येतौ वा स्याताम् । बाहिं । बाहिर ।
उवरिं । अत्र वक्रादित्वाद्धिन्दुः ॥

यत्तत्सम्यग्बिष्वक्पृथको मल् ॥ १ । १ । ३८ ॥

‘अन्त्यहलोश्चुदि’ इत्यतः ‘अन्त्यहलः’ इत्यनुवर्तते । एषामन्त्य-
हलो मः स्यात् । यत् । जं । तत् । तं । सम्यक् । सम्मं । अत्र
‘मनयाम्’ इति यलोपः । बिष्वक् । वीसुं । अत्र ‘उल्ध्वनि—’
इत्यादिना वकारसंबन्धिनो वर्णस्य उत्त्वम् । ‘लवराम्—’ इति वलोपः ।
‘शोर्लस—’ इत्यादिना दीर्घः । उच्चैः । अत्र ‘ऐच एङ्’ इत्यतः
‘ऐचः’ इत्यधिकृत्य

उच्चैर्नीचैसोरअः ॥ १ । २ । १०८ ॥

१ T. drops पादपूरणेऽर्थे. २ पादपूरणे प्रयोज्याः T. ३ संस्कृत एव
सिद्धाः T. ४ केषुचिद्विशेषाः T. ५ कथ्यन्ते M. ६ इदानीमित्यर्थे M.
७ वा भवतः M ; तु भवतः T. ८ इत्यादेशौ वा स्याताम् T. ९ इत्यनु-
वर्तते M., T. १० यलोपे शेषद्वित्वम् T. ११ नीचैः after उच्चैः M.

अनयोरैचः अअ इत्यादेशो भवति । उच्चअ । नीचअ । पृथक् ।
अत्र 'खघ—' इत्यादिना थस्य हः ॥

ढः पृथकि तु ॥ १ । ३ । २१ ॥

अत्र थस्य ढो वा स्यात् । पक्षे हत्वम् । यत्तत्सम्यक्—' इत्यादि-
नान्त्यहलो मत्वम् । 'वृष्टिपृथक्—' इत्यादिना ऋत इत्वमत्वं च ।
पिढं । पुढं । पिहं । पुहं । मिथ्या । अत्र 'थ्यश्चत्सप्साम्' इति सूत्रेण
थ्यस्य छैः । मिच्छा । ईषत् । अत्र खमादित्वादत् ईळ् । इसि ॥

कूरो गौणेषतः ॥ १ । ३ । १०२ ॥

ईषच्छब्दस्य गौणस्य कूर इत्यादेशो भवति । चिंचव्व कूर वंक्का ।
चिंचेवेषद्वक्का ॥ यथा । तथा । अथवा । कदा । तदा । मुधा । उभ-
यथा । अन्यथा इत्यादौ 'न बाव्ययोत्खातादौ' इत्यादेराकारस्य विक-
ल्पेन ह्रस्वः । जह । जहा । तह । तहा । अहव । अहवा । इत्या-
दि ॥ मृषा

उद्दूदोल् मृषे ॥ १ । २ । ८६ ॥

अत्र ऋत उत्त्वमूत्वमोत्वं च स्यात् । शोः सत्त्वे । मूसा । मुसा ।
मोसा ॥ श्वः । अत्र 'एकाचि श्वस्त्वे' इति संयुक्तस्यान्त्यहलः प्रागुत्वम् ।
सुवो । क्त्वाप्रत्ययस्य

तुमत्तुआणतूणाः क्त्वः ॥ २ । १ । २९ ॥

क्त्वाप्रत्ययस्य तुं अत् तुआण तूण इति चत्वार आदेशा भवन्ति ।
तुं । दट्टुं । तुआण । दट्टुआण । तूण । दट्टूण । अत्र 'घेतुंतव्यक्त्वासु
ग्रहिः' इत्यंतः 'तुंतव्यक्त्वासु' इत्यधिकृत्य

१ 'खघधभाम्' इत्यतः थ इत्यनुवर्तते M., T. २ छत्वम् T. ३ इत् M.,
T. ४ चिंचेवे° M. ५ My. and P. omit मृषा. ६ चत्वारि स्यात् M.
७ शोः सत्त्वे मुसा is omitted by My., P. ८ T. has before
अत्र &c. 'क्का सुपोस्तु सुण्' इत्यनुस्वारे दंतुआणं दंतूणं. ९ इत्यधिकृत्य
M., T.

ता ङो ङशः ॥ २ । ४ । ४५ ॥

दशोन्त्यस्य तुमादिषु परेषु ता तकारेण सह द्विरुक्तः ङो भवति ।
इति ङः । 'ऋतोत्' इत्यत्वं च । अत् । भमिआ । भ्रमित्वा ॥

धेत्तुंतव्यक्त्वासु ग्रहेः ॥ २ । ४ । ४३ ॥

तुमादिषु परेषु ग्रहेर्धातोर्धेदित्यादेशो भवति । धेत्तुं । धेतु-
आण । धेतूण । अत्र तुंग्रहणेन तुमुन् ग्राहितो न तु क्त्वादेशः ।
क्त्वाग्रहणेनैव तस्य सिद्धत्वात् । 'धेत्तुंतव्यक्त्वासु ग्रहेः' इत्येतः 'तुंत-
व्यक्त्वासु' इत्यधिकृत्य

अन्त्यस्य वचिमुचिरुदिश्रुभुजां डोत् ॥ २ । ४ । ४४ ॥

तुमादिषु परेषु एषामन्त्यस्य हलो डोत्वं लित् स्यात् । वचि ।
वोत्तुं । वोत्तुआण । वोत्तूण । मुचि । मोत्तुं । मोत्तुआण । मोत्तूण ।
रुदि । रोत्तुं । रोत्तुआण । रोत्तूण । श्रु । सोत्तुं । सोत्तुआण । सोत्तूण ।
भुजं । भोत्तुं । भोत्तुआण । भोत्तूण । अदन्तेषु 'अदेह्लुक्थात्स्वोरतः'
इत्येतः 'अतः' इत्यधिकृत्य 'भोममुष्विच्च' इत्येतः 'इत्' इति च

एच्च क्त्वातुंतव्यभविष्यति ॥ २ । ४ । १८ ॥

क्त्वादिषु परेष्वत एद्भवति चकारादिकारश्च । क्त्वा । हसेऊण ।
हसिऊण । तुं । हसेउं । हसिउं । एवमदन्ते सर्वत्र क्त्वातुमुनो-
रुदाहार्यम् । 'अतः' इति किम् । काऊण ॥

आ भूतभविष्यति च कृजः ॥ २ । ४ । ४७ ॥

'अन्त्यस्य' इत्यनुवर्तते । 'धेत्तुंतव्य—' इत्येतः 'तुंतव्य—'
इत्यादि च । कृजोन्त्यस्य भूते भविष्यति चकारात्तुमादिषु च आकारो
भवति । काउं । काउआण । काऊण । क्त्वा ॥ 'धातोः' इत्यधिकृत्य

१ षेदिति भवति T. २ इत्यधिकृत्य M., T. ३ डोत् M. ४ म-
न्त्यहलो M. ५ भुजि M., T. ६ इत्यधिकृत्य M., T. ७ इति च M., T.
८ एत्वं भवति M. ९ इति च M., T. १० आ इत्यादेशो वा भवति
before भूते &c. T. ११ परतः for च आकारो भवति T.

योरेङ् ॥ २ । ४ । ६५ ॥

इश्च उश्च युः । धातोरिवर्णोवर्णयोरेदोत्तौ यथासंख्यं भवतः ।
णेऊण । णेउआण । नीत्वा । जेऊण । जेउआण । जित्वा । सोऊण ।
सोउआण । श्रुत्वा । एवं सर्वत्रेवर्णोवर्णयोरुदाहार्यम् ॥

णो हश्च चिजिपृथुधूस्तुहुलूभ्यः ॥ २ । ४ । ७२ ॥

ऐभ्यः परो ण इत्यागमो भवति । तत्संनियोगेन दीर्घस्य ह्रस्वश्च ।
चिणिऊण । चित्वा । जिणिऊण । जित्वा । पुंणिऊण । पवित्वा ।
सुणिऊण । श्रुत्वा । धुणिऊण । धवित्वा । स्तुणिऊण । स्तुत्वा ।
हुणिऊण । हुत्वा । लुणिऊण । लवित्वा । अत्र दीर्घस्य ह्रस्वः । अत्र
णकारात्परस्याकारस्य 'एच्च क्त्वातुं—' इत्यादिना एकारः । तथा च
चिणेऊण इत्यादि सिद्धम् । ज्ञात्वा । अत्र 'जाणमुणौ ज्ञैः' इति
ज्ञाधातोर्जाणादेशे जाणिऊण । बहुलाधिकारात् जाणादेशस्य कचि-
द्विकल्प इति वचनादस्याभावे णाऊण । अत्र 'ज्ञैः' इति ज्ञस्य
णादेशः । दीर्घस्य ज्ञस्यादेशाणस्यापि दीर्घः । अत्र सर्वत्र क्त्वाप्रत्य-
यादेशसंबन्धिनो णकारात् परतः 'क्त्वासुपोस्तु सुणात्' इति वा
बिन्दौ दद्दृणं । दद्दृआणं । काऊणं । काउआणं । इत्याद्यपि संचार-
णीयम् । वंदित्ता इति तु सिद्धावस्थापेक्षया वलोपे । सदा । अत्र 'इत्तु
सदादौ' इत्यादेराकारस्य वा इत्वे सति । सआ । उभयत्र 'प्रायो लुक्—'
इति दलोपः । अपि अत्र 'लुगव्ययत्यदाद्यात्तदचः' इत्यधिकृत्य 'वा-
लाब्वरण्ये' इत्यतः 'वा' इति च 'आदेः' इति च

अपेः पदात् ॥ १ । २ । ५ ॥

पदात् परस्यापीत्युपसर्गस्य आदेरचो वा लुक् स्यात् । किं वि ।

१ लः P., My., २ एतेभ्यः M. ३ दीर्घस्य च ह्रस्वः M., T.
४ My. and P. have पूणिऊण । धुणिऊण । लुणिऊण । after हुत्वा.
५ हि M. ६ ज्ञिभ्योः M. ७ दीर्घान्तज्ञाधात्वादेशत्वाणं M. ८ अत्र is
dropped in My., P. ९ इति च M., T. १० किमपि । किं वि M.

किमपि । तं वि । तमपि । केणं वि । केनापि । अहं वि । इत्यादि ।
‘पदात्’ किम् । अवि णाम । अपि नाम ॥

इतेः ॥ १ । २ । ६ ॥

पूर्वं सर्वमनुवर्तते । पदात्परस्येति शब्दस्यादेरचो लुक् स्यात् ।
योगविभागान्नित्यम् । किं ति । किमिति । जं ति । यदिति । तं ति ।
तदिति । अत्र ‘यत्तत्सम्यक्—’ इति बिन्दुः । जुत्तंति । युक्तमिति ।
‘पदात्’ इति किम् । इअ विंज्ञगुहाणिळआए । इति विन्ध्यगुहानि-
लयायाः । अत्र ‘त्वेदितः’ इत्यतः ‘इतः’ इत्यधिकृत्य ‘भूषिकविभी-
तक—’ इत्यादेः ‘अत्’ इति च

इतौ तो वाक्यादौ ॥ १ । २ । ४५ ॥

वाक्यादिभूते इतिशब्दे तकारसंबन्धिन इकारस्य अत्वं भवति ।
इतीकारस्यात्वम् । ‘वाक्यादिभूते’ इति किम् । पिपत्ति । प्रिये इति ।

तोचः ॥ १ । २ । ७ ॥

‘इतेः’ इत्यनुवर्तते । अचः परस्येतिशब्दस्यादेरचः तकारो भवति ।
ज्ञत्ति । ज्ञडिति । नूनं । एवं । किं । सं । अत्र मांसादित्वाद्द्विकल्पेन
बिन्दुलोपे । णूणं । णूण । एवं । एव । किं । कि । सं । स ।

यावत् । तावत् । एवमेव । अत्र ‘एवमेव देवकुल—’ इत्यादिना
सूत्रेण अन्तर्वर्तमानस्य वकारस्याचा सह लोपे । जा । जाव । ता ।
ताव । एमे अ । एवमेव । कुत्र । कुतः । ‘त्रतसि च किमो ल्कः’
इति किमः कादेशे ‘हित्थहास्त्रलः’ इति त्रलः । त्रिष्वादेशेषु । किहि ।
कथ । कह । तस् । कादेशे क्त इति स्थिते

अतो डो विसर्गः ॥ २ । २ । १२ ॥

अकारात् परो विसर्गो डिकारो भवति । कओ । अत्रैव ‘दो
त्तो तसः’ इति तसो दो त्तो । कदो । कत्तो । सिद्धावस्थापेक्षया ।

१ तमपि । तं वि M. २ केनापि । केण वि M. ३ हं वि M. ४ अपि
नाम is omitted in P., My. ५ इत्यधिकृत्य M., T.

कुओ । कुदो । एवमग्रतः । अगओ । पुरतः । पुरओ । सर्वतः ।
सव्वओ । इत्यादि । नपुनश्शब्दे

शिश्लुइ नपुनरि तु ॥ १ । १ । २८ ॥

‘अन्त्यहलोश्रदुदि’ ईत्यतः ‘अन्त्यहलः’ इत्यनुवर्तते । नपुनश्शब्दे
अन्त्यव्यञ्जनस्य शानुबन्ध इकारो लुक् च वै भवति । शित्वात् पूर्वस्य
दीर्घः । णउणाइ । णउणा । पक्षे । णउण । णउणो । पुनश्शब्दे
पुणाइ इति च दृश्यते । णउणेत्यत्र पदादित्वात् परस्य लोपाभावेपि
बहुलाधिकारात् क्वचिदादेरपि भवतीति पकारस्य लोपो भवति । तेन
णउणा । न पुनः ।

प्रसङ्गाद्यद्यहमित्यादौ किञ्चिदुच्यते । यदि इमाः । वयमन्यत्र
इत्यादौ ‘आदेः’ इत्यधिकृत्य

लुगव्ययत्यदाद्यात्तदचः ॥ १ । २ । ३ ॥

अव्ययात् त्यदादेश्च परस्य तदचस्तयोरेवाव्ययत्यदाद्योरादेरचो
बहुलं लुक् स्यात् । अव्ययात् तावत् । जइ अहं । जइ हं । यद्यहम् ।
जइ इमा । जइमा । यदीमाः । त्यदादेः परस्य । अम्ह अण्णद्ध ।
अम्हण्णद्ध । वयमन्यत्र । ‘आदेः’ इति किम् । जइ इमा इत्यादावना-
देर्माभूत् । एवं सर्वत्राव्ययसंबन्धिनस्त्यदादेरचो लोपो द्रष्टव्यः ॥

इत्यव्ययानि ॥

अथ तद्धितादेशाः ।

मन्तमणवन्तमाआलुआलइरइल्लउल्लइन्ता मतुपः ॥ २ । १ । १ ॥

मतुप्प्रत्ययस्य मन्तादय आदेशा यथाप्रयोगं भवन्ति । मन्त । श्रीमान् । सिरिमन्तो । पुण्यवान् । पुण्णमन्तो । मण । धर्नवान् । धनमणो । वन्त । भक्तिमान् । भक्तिवन्तो । मा । हनुमान् । हणुमा । पटवान् । पडमा । आलु । गेहाळू । दयाळू । लज्जाळू । आल । सद्दालो । जडालो । रसालो । जोहल्लो । इर । गव्विरो । गर्ववान् । अत्रानुक्तन्यायेन यस्येति चेत्यकारलोपः । इल्ल । छाइल्लो । भाइल्लो । उल्ल । दप्पुल्लो । दर्पवान् । अत्र डिक्करणाभावेपि बहुलप्रहणादकारलोपः । इंत । मानवान् । माणइन्तो । 'मतुपः' इति किम् । फणी । अत्थी ॥

वतुपो डित्तिअमिदमेतल्लुक् चैतद्यत्तदः ॥ २ । १ । २ ॥

एतद् यद् तद् एतेभ्यः परस्य परिमाणार्थस्य वतुप् प्रत्ययस्य डित् इत्तिअम् इत्यादेशः स्यात् इदमेतदोः लुक् च । एतावत् । इत्तिअं । यावत् । जित्तिअं । तावत् । तित्तिअं ।

किमिदमथ डेत्तिअडित्तिलडेइहं ॥ २ । १ । ३ ॥

किमिदंभ्यां परस्य चकारादेतद्यत्तदः परस्य वतुप्प्रत्ययस्य डानुबन्धः एत्तिअ इत्तिल एइह इत्यादेशा भवन्ति^१ इदमेतल्लुक् च । डानुबन्धादन्यस्वरादेर्लुक् । एतावत् । एत्तिअं । इत्तिलं । एइहं । कियत् । केत्तिअं । कित्तिलं । केइहं । इयत् । एत्तिअं । इत्तिलं । एइहं । यावत् । जेत्तिअं । जित्तिलं । जेइहं । तावत् । तेत्तिअं । तित्तिलं । तेइहं ॥

१ मन्तादयो for मन्तादय आदेशा T. २ यथाक्रमं प्रयोगे M. ३ My. and P. omit पुण्यवान्. ४ धनमणो । धनवान् M. ५ दर्पवान् । दप्पुल्लो M. ६ मानवान् is omitted in P., My. ७ धणी M. ८ भवति M. ९ यावत् is omitted in My., P, १० My. and P. omit तावत्. ११ स्युः My., P.

इकः पथो णस्य ॥ २ । १ । ४ ॥

‘पथो ण नित्यम्’ इति पथो यो णप्रत्ययो विहितस्तस्य इक इत्यादेशो भवति । पांथः । पहिओ । यद्यपि पथिकशब्दादपि सिद्धा-
वस्थापेक्षयेदं रूपं भवति तथापि पान्थशब्दस्य रूपान्तरनिवृत्त्यर्थमिद-
मुदाहृतम् ॥

खस्य सर्वाङ्गात् ॥ २ । १ । ५ ॥

इक इत्यनुवर्तते । सर्वाङ्गाद् व्यापिन्यर्थे विहितस्य खप्रत्ययस्य इक
इत्यादेशो भवति । सर्वाङ्गीणः । सव्वंगिओ ॥

छस्यात्मनो णअः ॥ २ । १ । ६ ॥

आत्मनः परस्य छप्रत्ययस्य णअ इत्यादेशो भवति । आत्मीयम् ।
अप्पणअं । अत्र ‘वात्म भस्मनि पः’ इति पः ।

हित्थ हास्त्रलः ॥ २ । १ । ७ ॥

सप्तम्यन्तान्नाम्नो विहितस्य त्रलप्रत्ययस्य हि त्थ ह इति त्रय आदेशा
भवन्ति । यत्र । जहि । जद्ध । जह । कुत्र । कहि । कद्ध । कह ।
अत्र ‘त्रतसि च किमो ल्कः’ इति किमः कादेशः । अन्यत्र । अण्णहि ।
अण्णद्ध । अण्णह । इत्यादि ॥

केर इदमर्थे ॥ २ । १ । ८ ॥

इदमर्थे विहितस्य प्रत्ययस्य केर इत्यादेशो भवति । युष्मदीयः ।
तुम्हकेरो । अत्र ‘अर्थपरे तो युष्मदि’ इति यस्य तकारः । ‘श्मष्म —’
इत्यादिना ष्मस्य म्हः । अस्मदीयः । अम्हकेरो । अत्रैव दैवादिपाठाद्
द्वित्वे अम्हक्केरो । अत्रापि पूर्ववत् म्हादेशः । बहुलाधिकारात् क्वचिन्न
भवति । मदीयपक्षः । मँईअपक्खो । मँदीयमार्गः । मइज्जमग्गो ।
पाणिनीयं । पाणिणीअं ।

१ भवेत् T. २ इत्यादेशः स्यात् My., P. ३ ंन्तात् सर्वनाम्नो T. ४ आ-
देशाः स्युः P., My. ५ इत्यादेशः स्यात् P., My. ६ मइज्जपक्खो M.
७ My. and P. omit मदीयमार्गः । मइज्जमग्गो । ८ पाणिणिज्जं M.

राजपराङ्मिक्कडको च ॥ २ । १ । ९ ॥

राजन् पर इत्येताभ्यां परस्य इदमर्थप्रत्ययस्य डित् इक् अक्क इति भवतः चकारात् केरश्च । राजकीयम् । राइक्कं । अत्र जलोपटिलोपौ । राअक्कं । राअकेरं । परकीयं । पारिकं । पारक्कं । पारकेरं । अत्र समृद्ध्यादिपाठादादेरवर्णस्य वा दीर्घः । परिकं । परक्कं । परकेरं ॥

डेचओ युष्मदस्सदोणः ॥ २ । १ । १० ॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य इदमर्थस्य अणः डित् एच्च अ ईत्यादेशो भवति । चौष्माकम् । तुम्हेचअं । आस्माकम् । अम्हेचअं ।

र्व वतेः ॥ २ । १ । ११ ॥

उपमानार्थस्य वतिप्रत्ययस्य व् इत्यादेशो भवति । रित्वाङ्गित्वम् । मुहुरव्व पाडलीवुत्ते पासाओ । मधुरावत् पाटलीपुत्रे प्रासादः ॥

त्वस्य तु डिमात्तणौ ॥ २ । १ । १२ ॥

भावार्थस्य त्वप्रत्ययस्य डित् इमा त्तण इत्यादेशौ तु भवतः । पीनत्वम् । पीणिमा । पीणत्तणं । पूर्वत्वम् । पुव्विमा । पुव्वत्तणं । पक्षे पीणत्तं । पुव्वत्तं । 'त्वस्य' इति किम् । पीणआ । पीणदा । पीनता ॥

दो चो तसः ॥ २ । १ । १४ ॥

पञ्चम्यन्तान्नाम्नः परस्य तसः दो चो इति वा भवतः । सव्वदो । सव्वत्तो । अण्णदो । अण्णत्तो । पक्षे । सव्वओ । इत्यादि ॥ अत्र

अतो डो विसर्गः ॥ २ । २ । १२ ॥

१ दीर्घे T. २ इत्यादेशः स्यात् T. ३ इत्यादेशः स्यात् T. ४ T. has before it the following:—तैलस्यानंकोलाङ्गैलः । अंकोलवर्जिताङ्गात्परस्य तैलस्य एल्ल इत्यादेशो भवति । सुरहेल्ल । सुरभितैलम् । कदेल्ल । कट्टुतैलम् । 'अनंकोलात्' इति किम् । अंकोलतेल्ल । ५ M. and T. have पुष्पत्वम् before it.

अकारात् परो विसर्गो ङिदोकारः स्यात् । इति विसर्गस्यौकारः ।
एवमग्रतः पुरतः कुत इत्यादि ॥

एकाहस्सिसिअइआ ॥ २ । १ । १५ ॥

एकशब्दात् परस्य दाप्रत्ययस्य सि सिअ इआ इत्यादेशा भवन्ति ।
एकदा । एकसि । एकसिअ । एकइआ । पक्षे । एकआ । अत्र
दैवादिपाठाद् द्वित्वम् । पक्षे । एगसिअ । इत्याद्यपि ॥

लहुत्तं कृत्वसुचः ॥ २ । १ । १६ ॥

कृत्वसुचप्रत्ययस्य हुत्तमित्यादेशो लित् स्यात् । सअहुत्तो ।
शतकृत्वः । सहासहुत्तो । सहस्रकृत्वः । इत्यादि । अत्र 'शोर्लुप्त—'
इति दीर्घः ॥

भवेडिल्लोल्लडौ ॥ २ । १ । १७ ॥

भवार्थे नाम्नः परौ इल्ल उल्ल इत्येतौ ङितौ भवतः । पुरो भवम् ।
पुरिल्लं । अथो भवम् । हेडिल्लं । अत्र 'उभयाधसोरवहहेडौ' इत्यधसो
हेड्यादेशः । उल्ल । आत्मभवम् । अप्पुल्लं ॥

स्वार्थे तु कश्च ॥ २ । १ । १८ ॥

स्वार्थे नाम्नः परः कप्रत्ययो वा भवति । चकाराङ्गिल्लोल्लौ च ।
चन्द्रः । चन्द्रो । चन्द्रो । इह । इहअ । ककारोच्चारणं पैशाची-
भाषार्थम् । तेन तत्र वदनं वतनकं । डिल्ल । पुरिल्लो । पुरा । पुरो
वा । उल्ल । पिउल्लो । प्रियः । मुहुल्लं । मुखम् । हत्थुल्लो । हत्थो ।
हस्तः । पक्षे । चन्द्रो । इत्यादि । कुत्सादिविशिष्टेषु संस्कृतवदेव
कः सिद्धः ॥

उपरेः संव्याने ल्लत् ॥ २ । १ । १९ ॥

उपरिशब्दात् संव्यानेर्थे द्विरुक्तो लो भवति । लित्वान्नित्यम् ।
उपरिल्लो । 'संव्याने' इति किम् । उँपरि । अत्र वक्रादित्वाद्भिन्दुः ॥

१ शतकृत्वः । सअहुत्तो M. २ कप्रत्ययस्तु भवति M. ३ उवरिं M.

मिश्राल्लिअश् ॥ २ । १ । २१ ॥

मिश्रशब्दात् स्वार्थे शिद्रा लिअ इत्यादेशः स्यात् । शित्वात्पूर्वस्य दीर्घः । मीसालिअं । पक्षे । मीसं । अत्र 'शोर्लुप्त—' इति दीर्घः ॥

शनैसो ल्लिअं ॥ २ । १ । २२ ॥

अस्माल्लिड्डिच इअं स्यात् । सणिअं ॥

मनाको डअं च वा ॥ २ । १ । २३ ॥

अस्मात् डित् अअं चकारादिअं च वा स्यात् । मणअं । मणिअं ॥

रो दीर्घात् ॥ २ । १ । २४ ॥

अस्मात् स्वार्थे रो वा स्यात् । दीहरं । दीहं । दिग्घम् ॥

लो वा विद्युत्पत्रपीतान्धात् ॥ २ । १ । २६ ॥

एभ्यः स्वार्थे लो वा स्यात् । विज्जुला । विज्जू । पत्तलं । पत्तं । पीवलं । पीअं । अन्धलो । अन्धो ॥

इरः शीलाद्यर्थस्य ॥ २ । १ । २८ ॥

शीलधर्म्यसौध्वर्थे विहितस्य प्रत्ययस्य स्थाने इर ईत्यादेशो भवति । हँसनशीलः । हँसिरो । रोदनशीलः । रोइरो । लज्जाशीलः । लज्जिरो । जपशीलः । जपिरो । इत्यादि ॥

इति तद्धितादेशाः ॥

अथ शास्त्रोक्ताः कतिचिद्विभक्त्यर्थाः प्रदर्शयन्ते ॥

डेसो डम् ॥ २ । ३ । ३५ ॥

१ T. adds before this.—नवैकाद्वा । नव एक इत्येताभ्यां परस्य स्वार्थे द्विरुक्तो लो वा भवति । णवलो एको । अत्र दैवादित्वाच्चित्त्वम् । २ T. adds पक्षे मणा after it; P. has इत्युत्तरं पक्षे मणा after it. ३ पीअं । पीवलं M. ४ अन्धो । अन्धलो M. ५ साधुकार्यार्थे T., M. ६ इत्यादेशः स्यात् T. ७ सहनशीलः T. ८ सहिरो T.

१डेसिति चतुर्थी डेमिति षष्ठी । चतुर्थीस्थाने षष्ठी स्यात् । मुणिस्स
मुणिणो भोअणं देहि । णमो देवस्स देवाण ॥

तादर्थ्ये डेस्तु ॥ २ । ३ । ३६ ॥

तादर्थ्यचतुर्थ्येकैवचनस्थाने षष्ठी वा स्यात् । देवस्स । देवाय ।
देवार्थमित्यर्थः । 'डेः' इति किम् । देवाणं ॥

वर्धाङ्गाइ च ॥ २ । ३ । ३७ ॥

वधात् परस्य डे स्थाने आइ इति डिद्वा स्यात् । जातु षष्ठी ।
वहाइ । वहस्स । वहाय । वर्धार्थम् ॥

क्वचिदसादेः ॥ २ । ३ । ३८ ॥

डमनुवर्तते । द्वितीयादिविभक्तीनां स्थाने क्वचित् षष्ठी स्यात् ।
माहवस्स वन्दे । माधवं वन्दे । घणस्स लद्धो । धनेन लब्धः ।
चोरस्स भिहइ । चोराद्धिमेति । अन्तेउरस्स रमिउं आअओ । अन्तः-
पुरे रन्तुमागतः ॥

अस्तासोडीप् ॥ २ । ३ । ३९ ॥

अस् द्वितीया टास् तृतीया तयोः स्थानेडीप् सप्तमी क्वचिद्भवति
तु । गामे वहामि । ग्रामं वहामि । णअरे णजामि । नगरं नयामि ।
अत्र द्वितीयायाः । तेसुं अलंकआ पुहवी । तैरलंकृता पृथिवी । अत्र
तृतीयायाः ॥

डसिसष्टास् च ॥ १ । ३ । ४० ॥

डसिसः षड्भ्याः टास् तृतीया चकारात् सप्तमी भवति । चोरेण
भिहइ । चोराद्धिमेति । अंदेपुरे रमिअ आअओ । अन्तःपुराद्रन्त्वा
आगतः ॥

डिपोस् ॥ २ । ३ । ४१ ॥

१ डेस् चतुर्थी P., My. २ डं षष्ठी My., P. ३ देवाणं M. ४ क-
वचनस्य M. ५ M. drops वा. ६ पदात् M. ७ पदात् M. ८ चात्
M.; चकारात् T. ९ पदार्थम् M.

डिपः सप्तम्याः स्थाने अस् द्वितीया कचित् स्यात् । विज्जुज्जोअं
भरइ रइं । विद्युद् द्योते सरति रतिम् ॥

प्रसङ्गादेकैकमित्यादि वीप्सास्थाने किञ्चिदुच्यते ।

वीप्सार्थात्तदचि सुपो मस्तु ॥ २ । २ । १ ॥

वीप्सार्थात् पदात् परस्य सुपःस्थाने तदचि तस्य वीप्सार्थस्य
संबन्धिन्यचि परे मो वा स्यात् । एकैकं । एकमेकं । एकमेकेण ।
अंगे अंगे । अंगमंगम्भि । पक्षे । एक्केकं । इत्यादि । एवं वीप्सास्थले
सर्वत्र रूपाण्युदाहर्तव्यानि ॥

इति विभक्त्यर्थाः ॥

अथ निपाताः प्रदर्श्यन्ते^१ ।

वरइत्तगास्तुनाद्यैः ॥ २ । १ । ३० ॥

वर इत्त इत्यादयस्तुनादिप्रत्ययसहिताः खराद्यादेशविशेषिता बहुलं
निपात्यन्ते ॥

वरइत्तो नूतनवरे ॥ १ ॥ अस्मिन् वरइत्तो इति निपात्यते ।
वरइत्तो । कणइल्लवाअडौ शुके ॥ २ ॥ कणइल्ल वाअड इत्येतौ
शुके निपात्यते । कणइल्लो । वाअडो । मइलपुत्ती पुष्पवत्याम्
॥ ३ ॥ पुष्पवत्यां मइलपुत्ती इति प्रयोज्यम् । मइलपुत्ती । द्विपे
दुग्घोदुदोग्घोदुदूणाः ॥ ४ ॥ त्रय एते द्विपे निपात्यन्ते । दुग्घोदो ।
दोग्घोदो । दूणो । धाराविरेचनशीले विरिचिरो ॥ ५ ॥ अस्मिन्नयं
निपात्यते । विरिचिरो । सूरल्ली मध्याह्ने ॥ ६ ॥ मध्याह्नयं प्रयोज्यः ।
सूरल्ली । कोमलविलासिनोर्वेळ्ळपाळौ ॥ ७ ॥ अनयोरयं निपा-
त्यते । नूपुरे सहालं ॥ ८ ॥ नूपुरेयं निपात्यते । सहालं । भ्रमरे

१ भवति T. २ T. has श्रीशिवाय नमः after this. ३ P. and My. drop from अस्मिन् to वरइत्तो. ४ P. and My. drop from कणइल्ल to वाअडो. ५ My. and P. drop it.

अल्लिङ्ग पुल्लंघअ रसाआः ॥ ९ ॥ एते त्रयो भ्रमरे निपात्यन्ते ।
 अल्लिङ्गो । पुल्लंघओ । रसाओ । लअणी कणई लङ्गणा लतायाम्
 ॥ १० ॥ त्रय एते लतायां निपात्यन्ते । लअणी । कणई । लङ्गणा ।
 कनीयस्यां बहुज्जा ॥ ११ ॥ अस्यामयं निपात्यते । बहुज्जा ।
 आतृजायायां भाउज्जा ॥ १२ ॥ अस्यां भाउज्जा इति निपात्यते ।
 भाउज्जा । मातुलात्मजास्याल्योर्भेहुणिआ ॥ १३ ॥ अनयोरयं नि-
 पात्यते । मेहुणिआ । रोदनशीले रिमिणो ॥ १४ ॥ अस्मिन्
 रिमिण इति निपात्यते । रिमिणो । अडअणाछिच्छईपुण्णाळ्यः
 पुंश्चल्याम् ॥ १५ ॥ त्रयोऽस्यां निपात्यन्ते । अडअणा । छिच्छई ।
 पुण्णाळी । बहुमिध्यावादिनि चप्पळओ ॥ १६ ॥ अस्मिन्नयं
 निपात्यते । चप्पळओ । पिब्बं जले ॥ १७ ॥ जले अयं निपात्यते ।
 पिब्बं । मघोणो मघवति ॥ १८ ॥ मघवत्ययं निपात्यते । मघोणो ।
 सह्लासिओ मयूरे ॥ १९ ॥ अस्मिन्नयं निपात्यते । सह्लासिओ ।
 भ्रंलपिते वाउल्लो ॥ २० ॥ भ्रंलपिते वाउल्लो इति निपात्यते ।
 वाउल्लो । मूर्खेपलहिअओ ॥ २१ ॥ अस्मिन्नयं निपात्यते । पलहि-
 अओ । उपलहृदय इत्यर्थः । चण्डिक्को कोपे ॥ २२ ॥ कोपेयं
 निपात्यते । चण्डिक्को । चण्डिज्जः पिशुनकोपयोः ॥ २३ ॥
 अनयोरयं निपात्यते । चण्डिज्जो । म्लाने कुम्मणो ॥ २४ ॥ अस्मि-
 न्नयं निपात्यते । कुम्मणो । द्वेष्ये अञ्जिहरुल्लो ॥ २५ ॥ अस्मिन्नयं

१ M. drops this Sūtra; M. has it with this remark
 ग्रन्थान्तरेऽयं दृश्यते. २ My. and P. drop it. ३ My. and P.
 omit it. ४ अस्यां त्रयो M. ५ वाचिनि M. ६ My. and P.
 drop the line. ७ My. and P. drop this line. ८ My.
 and P. omit it. ९ My. and P. omit it. १० My. and P.
 drop the line. ११ My. and P. drop from अस्मिन् to
 पलहिअओ. १२ चण्डिक्को M. १३ My. and P. omit it.
 १४ चण्डिज्जो M. १५ My. and P. drop it.

निर्पात्यते । अञ्चिहहल्लो । रूपवति च्छाड्लो ॥ २६ ॥ रूपवत्ययं
 प्रयोज्यः । छेड्लो । कान्तिमान् । लतागृहे कुडुङ्गकुडुङ्गकुडुकोः
 ॥ २७ ॥ अस्मिन्नेते निपात्यन्ते । कुडुङ्गो । कुडुङ्गो । कुडुको ।
 वृद्धे जरण्डो ॥ २८ ॥ वृद्धे अयं निर्पात्यते । जरण्डो । अञ्चिवि-
 अञ्ची परस्पराकृष्टौ ॥ २९ ॥ अस्यां अञ्चिविअञ्ची इति निर्पा-
 त्यते । अञ्चि । विअञ्ची । धूमरी तुहिने ॥ ३० ॥ तुहिने अयं
 निपात्यते । धूमरी । सोत्ती तरङ्गिण्याम् ॥ ३१ ॥ अस्यामयं निपा-
 त्यते । सोत्ती । ग्रहभीते अहिसिओ ॥ ३२ ॥ अस्मिन्नयं प्रयोज्यः ।
 अहिसिओ । गवि गावी ॥ ३३ ॥ गवि गावीति निपात्यते ।
 गीवी । उद्धलपद्मलौ पार्श्वद्वयाप्रवृत्तौ ॥ ३४ ॥ अस्यामुद्धल
 पद्मल इत्येतौ निपात्येते । अङ्गस्पर्शनिमित्तयोर्हासपुलकयोर्गज्ज-
 लिओ ॥ ३५ ॥ अङ्गस्पर्शनिमित्ते हासे पुलके चायं निपात्यते ।
 गज्जलिओ । चित्तलं रम्ये ॥ ३६ ॥ रम्ये अयं निपात्यते ।
 चित्तलं । पाडहुकः प्रतिशुवि ॥ ३७ ॥ प्रतिशुव्ययं निर्पात्यते ।
 पाडहुकः । पासणिअपासाणिओ साक्षिणि ॥ ३८ ॥ अस्मिन्नेतौ
 निपात्येते । पासणिओ । पासाणिओ । अवरिजलाहिह्लावद्वैतल-
 म्पटयोः ॥ ३९ ॥ अनयोरेतौ क्रमान्निपात्येते । अवरिजं । ला-
 हिल्लो । कडिल्लमाशीर्गहनदौवारिककटिवस्त्रनिर्विवरविपक्षेषु ॥ ४० ॥

१ प्रयोज्यः My., P. २ Omitted in P., My. ३ चाड्लो M.
 ४ My. and P. drop रूप-प्रयोज्यः. ५ चाड्लो M. ६ M. drops
 it. ७ प्रयोज्यः T. ८ My. and P. omit it. ९ अञ्चिविअञ्ची
 M. १० अञ्चिविअञ्ची M. ११ निपात्येते M. १२ अञ्चि । विअञ्ची M.
 १३ My. and P. drop it १४ Omitted in P., My. १५ My.
 and P. omit it. १६ Omitted in P., My. १७ My. and
 P. drop the line. १८ My. and P. omit it. १९ My. and
 P. omit the line. २० निपात्यः T. २१ पाडहुको M. २२ My.
 and P. omit the line. २३ My. and P. drop from
 अनयो—to निपात्येते.

आशीःप्रभृतिषु षट्सु कडिल्लमिति निपात्यते । कडिल्लं । रूवसिणी
 कुडुंबीअं रूपवतीसुरतयोः ॥ ४१ ॥ रूपवत्यां सुरते च क्रमादेतौ
 स्तः । रूवसिणी । कुडुंबीअं । अन्तरिजं रशनाकटिसूत्रयोः
 ॥ ४२ ॥ अनयोरयं निपात्यः । अन्तरिजं । अवडुल्लिअं कूपादिनि-
 पतिते ॥ ४३ ॥ अस्मिन् अवडुल्लिअं इति निपात्यते । अवडुल्लिअं ।
 अवडुल्लिअं इति केचित् । पिप्पडिअवुड्डिरौ यत्किञ्चित्पठितम-
 हिषयोः ॥ ४४ ॥ यथाक्रमं निपात्येते । पिप्पडिअं । बुड्डिरो ।
 सरिसाहुलगुमिलौ सदृशमूढयोः ॥ ४५ ॥ अनयोरेतौ क्रमान्नि-
 पात्येते । सरिसाहुलो । गुमिलो । कच्चं कार्ये ॥ ४६ ॥ अस्मिन्नयं
 स्यात् । कच्चं । घडिआघडाघड्यौ गोष्ठ्याम् ॥ ४७ ॥ गोष्ठ्यामेतौ
 निर्पात्यौ । घडिआ । घडाघडी ॥ निश्रेण्यां कमणी ॥ ४८ ॥
 किरिकिरिआ कर्णोपकर्णिकाकुतुकयोः ॥ ४९ ॥ अनयोरयं
 प्रयोज्यः । किरिकिरिआ । अण्णइकः सर्वार्थतृप्ते ॥ ५० ॥ सर्वार्थे
 यस्तृप्तस्तस्मिन्नयं निपात्यः । अण्णइओ । साहुली शाखायाम्
 ॥ ५१ ॥ शाखायामयं निपात्यः । साहुली । दृष्टार्थयाचनशीले
 जंपेक्खिमग्गिरओ ॥ ५२ ॥ अस्मिन्नयं निपात्यते । जंपेक्खिम-
 ग्गिरओ । गअसाँउल्लसिहँडहिल्लौ विरक्तबालकयोः ॥ ५३ ॥
 अनयोरेतौ क्रमाद् भवतः । गअसाँउल्लो । सिहँडहिल्लो । धूर्तवृषभे
 अलवलवसहो ॥ ५४ ॥ अस्मिन्नयं प्रयोज्यः । अलवलवसहो ।
 प्रणयकोपे खुरहखुडी ॥ ५५ ॥ अस्मिन्नयं निर्पात्यः । खुरहखुडी ।
 हिमकालदुर्दिने सीउल्लं सीउट्टं च ॥ ५६ ॥ अस्मिन्नेतौ निर्पात्येते ।

१ My. and P. omit it. २ यथाक्रमं T. ३ My. and P. omit it. ४ M. omits अव—केचित्. ५ My. and P. omit the line. ६ निपात्येते T. ७ M. omits it. ८ My. and P. omit सर्वार्थे—निपात्यः. ९ My. and P. omit it. १० साहुळ M. ११ डइळौ M. १२ साहुळो M. १३ डइळो M. १४ My. and P. drop it. १५ निपात्यते My., P. १६ प्रयोज्यौ P., My.

सीउल्लं । सीउल्लं । तित्तिवरण्डौ तात्पर्यप्राकारयोः ॥ ५७ ॥ अन-
योरेतौ क्रमात् स्तः । तित्ति । वरंडो । वरण्डः संस्कृतेपीति केचित् ।
त्रपायां हीरण्णा ॥ ५८ ॥ अस्यामयं स्यात् । हीरण्णा । ग्रामभक्षके
गामेरेडो ॥ ५९ ॥ योन्तः स्थित्वा ग्रामं भुङ्क्ते तस्मिन् गामेरेडो
इति निपात्यते । गामेरेडो । लडहावेल्लयौ विलासवत्याम् ॥ ६० ॥
अस्यामेतौ स्तः । लडहा । वेल्लरी । दुम्मइणीलज्जालुइण्यौ कलह-
कारिणीत्रपावत्योः ॥ ६१ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । दुम्मइणी ।
लज्जालुइणी । तण्णाअचिक्खअणावार्द्रासहनयोः ॥ ६२ ॥
आर्द्रं असहने चैतौ क्रमात् स्तः । तण्णाअं । चिक्खअणो । वेणिअ-
सुण्हसिओ वचनीयनिद्राशीलयोः ॥ ६३ ॥ अनयोरेतौ क्रमात्
स्तः । वेणिअं । सुण्हसिओ । वप्पिअबन्धोळ्ळौ केदारमेळकयोः
॥ ६४ ॥ अनयोः क्रमादेतौ स्तः । वप्पिओ । बन्धोळ्ळो । वारिज्जो
विवाहे ॥ ६५ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । वारिज्जो । हडहडसाउल्ला-
वनुरागे ॥ ६६ ॥ अस्मिन्नेतौ स्याताम् । हडहडो । साउल्लो । माणं-
सी मायाविमनस्विनोः ॥ ६७ ॥ अनयोरयं^{१३} निपात्यः । मीणंसी ।
कोडिअकोडिळ्ळौ पिशुने ॥ ६८ ॥ अस्मिन्नेतौ निपात्येते । कोडि-
ओ । कोडिळ्ळो । अट्टण्णगंजोलौ वार्त्तज्ञसमाकुलयोः ॥ ६९ ॥
अनयोरेतौ स्याताम् । अट्टण्णो । गंजोलो । वन्दिनि वंडिणो ॥ ७० ॥
अस्मिन्नयं निपात्यः । वंडिणो । तत्तिलतच्छिलौ तत्परे ॥ ७१ ॥
अस्मिन्नेतौ निपात्येते । तत्तिलो । तच्छिलो । ऊसुंभिअं रुद्धगलरोदने

१ हिरणा M. २ My. and P. omit the line. ३ M. has
अस्यामयं स्यात् for योन्तः स्थित्वा—निपात्यते. ४ गावरेडो M. ५ गावरेडो
M. ६ च क्रमादेतौ My., T. ७ बन्धोळ्ळौ M. ८ मेळकबन्धयोः M.
९ बन्धोळ्ळो M. १० वारिज्जुविं M. ११ My. and P. drop the
line. १२ वारिज्जु M. १३ स्यात् M. १४ My. and P. omit it.
१५ प्रयोज्यौ T. १६ आत्मज्ञ M. १७ My. and P. drop the
line. १८ My. and P. drop अस्मिन्नेतौ निपात्येते.

॥ ७२ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । ऊसुंभिअं । णिउक्कबम्हालठाणिज्जउ-
 वउज्जास्तूष्णीकापसारगौरवोपकारिषु ॥ ७३ ॥ क्रमादेतेष्वेते
 स्युः । णिउक्को । बम्हालो । ठाणिज्जं । उवउज्जो । एकल्लमहल्लौ प्रबल-
 मुखरयोः ॥ ७४ ॥ अनयोरेतौ स्याताम् । एकल्लो । महल्लो । माउ-
 सिआ माउच्चा च मातृष्वसरि ॥ ७५ ॥ अस्यामेतौ स्याताम् ।
 माउसिआ । माउच्चा ॥ कुच्छिमई गर्भवत्याम् ॥ ७६ ॥ अस्यामयं
 स्यात् । कुच्छिमई । रिंछोळीघोरण्यौ पड्क्तौ ॥ ७७ ॥ अस्या-
 मेतौ स्याताम् । रिंछोळी । घोरणी । पटकुट्यां पडमा ॥ ७८ ॥
 यूनि जुअणो ॥ ७९ ॥ करमरी हठहतायाम् ॥ ८० ॥ दववर्त्मनि
 दड्ढाळी ॥ ८१ ॥ कृत्रिमे कारिमम् ॥ ८२ ॥ जंघालुअजंघामओ
 दुते ॥ ८३ ॥ एतौ दुते स्याताम् । जंघालुओ । जंघामओ । बला-
 मोडी बलात्कारे ॥ ८४ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । बलामोडी । चकलं
 वर्तुले ॥ ८५ ॥ अस्मिन्निदं स्यात् । चकलं ॥ बहुल्ली क्रीडोचित-
 सालभञ्जिकायाम् ॥ ८६ ॥ अस्यामयं स्यात् । बहुल्ली । मत्ते
 मत्तवालो ॥ ८७ ॥ मत्तवालो । बहुल्लिआ ज्येष्ठभ्रातृवध्वाम्
 ॥ ८८ ॥ अस्यामयं स्यात् । बहुल्लिआ । जंभणंभणः खैरभापिणि
 ॥ ८९ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । जंभणंभणो । भाइरभेज्जलभेज्जओज्जरा
 भीरौ ॥ ९० ॥ चत्वार एते निपात्यन्ते । भाइरो । भेज्जलो ।
 भेज्जो । ओज्जरो । आहडं सीत्कारे ॥ ९१ ॥ सीत्कारे आहडं स्यात् ।
 आहडं । कौअपिउला कोकिंलायाम् ॥ ९२ ॥ अस्यामयं निपा-

१ My. and P. drop अनयो—स्याताम्. २ क्रमात् स्याताम् T.
 ३ My and P. omit the line. ४ रिंभोळिदो° M. ५ My.
 and P. drop the line. ६ रिंभोळि M. ७ दोरणी M. ८ अस्मि-
 न्नेतौ स्याताम् M. ९ P. and My. drop the line. M. has
 चकलं only in place of the line. १० My. and P. drop it.
 ११ My. and P. omit it. १२ P. and My. omit अस्यामयं
 स्यात्. १३ भाषणे T. १४ P. and My. omit the line. १५ राज°
 M. १६ कोकिळे T. १७ अस्मिन्नयं स्यात् T.

त्यते । काअपिउला । मुहलं मुखे ॥ ९३ ॥ मुहलं । गत्तडी
 गाधिकायाम् ॥ ९४ ॥ अस्यामयं स्यात् । गत्तडी । दुहोलना गवि
 ॥ ९५ ॥ गव्ययं निपात्यते । दुहोलना । माभाय्यभये ॥ ९६ ॥
 अभये अयं स्यात् । माभाइ । तोमरिकः शस्त्रमार्जने ॥ ९७ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । तोमरिओ । बहुहाडिणी वध्वा उपरि परिणी-
 तायाम् ॥ ९८ ॥ अस्यामयं स्यात् । बहुहाडिणी । रूअरूइआ
 उत्कलिकायाम् ॥ ९९ ॥ अस्यामयं स्यात् । रूअरूइआ । पुप्फी-
 पिउसिआपिउच्चाः पितृष्वसरी ॥ १०० ॥ अस्यामेते स्युः ।
 पुप्फी । पिउसिआ । पिउच्चा । आसन्नप्रसवायामणुसूआ ॥ १०१ ॥
 अस्यामयं स्यात् । अणुसूआ । भागिनेये भच्चो ॥ १०२ ॥ अस्मि-
 न्नयं स्यात् । भच्चो । ओहृह्यपसृतौ ॥ १०३ ॥ अपसृतावयं स्यात् ।
 ओहृही । मम्मकमडप्परौ गर्वे ॥ १०४ ॥ अस्मिन्नेतौ स्याताम् ।
 ममको । मडप्परो ।

इति वरदत्तादयः ॥

गोणाद्याः ॥ १ । ३ । १०५ ॥

गोणादयः शब्दा अनुक्तप्रकृतिप्रत्ययलोपागमविकारा बहुलं निपा-
 त्यन्ते ।

गवि गोणा ॥ १ ॥ गव्ययं स्यात् । गोणा । तल्लतल्लडतलानि
 तल्पे ॥ २ ॥ अस्मिन्नेते स्युः । तलं । तल्लडं । तलं । धिरत्थु
 धिगस्त्वित्यर्थे ॥ ३ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । गोलागोदे गोदावर्याम्
 ॥ ४ ॥ अस्यामेतौ स्याताम् । गोला । गोदा । गोला संस्कृतेपीति

१ राअ° M. २ My. and P. omit it. ३ P. and My.
 omit it. ४ स्यात् My., P. ५ Omitted in My., P.; T.
 has माभाई. ६ My. and P. omit अस्मिन्नयं स्यात्. ७ भच्चो
 भागिनेये T. ८ M. omits अस्मिन्—स्यात्. ९ My. and P.
 omit the line.

केचित् । ओसाअण महीशाने ॥ ५ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । आपोशन
 इति केचित् । वणई वनराजौ ॥ ६ ॥ अस्यामयं स्यात् । वणई ।
 पंगुरणं प्रावरणे ॥ ७ ॥ ओसिरणगोसौ व्युत्सर्जनप्रत्युषयोः
 ॥ ८ ॥ अनयोरेतौ क्रमाद् भवतः । धीवथेवथोक्ता स्तोके ॥ ९ ॥
 आअविरुऔ अन्विरुद्धयोः ॥ १० ॥ पत्थेवाअवेल्म्बौ पाथेय-
 विद्धम्बनयोः ॥ ११ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । पत्थेवाओ ।
 वेल्म्बो । बालबुद्दुद करीरेषु बाअबुलुबुल करिद्धाः ॥ १२ ॥ एण्वेते
 क्रमात् स्युः । बाओ । बुलुबुलो । करिद्धो । ऊआदोग्गधणिआ
 युक्कयुग्मधन्यासु ॥ १३ ॥ एण्वेते क्रमात् स्युः । ऊआ । दोमां ।
 धणिआ । उद्धहने णिव्वहणं ॥ १४ ॥ णिव्वहइ । उद्धहतीत्यर्थः ।
 छि छि धिग्धिगित्यर्थे ॥ १५ ॥ धिग्धिगित्यर्थे छिछि इति स्यात् ।
 वृत्ताक्की ॥ १६ ॥ अस्यामयं स्यात् । ग्रहिल्लो ग्रहले ॥ १७ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । गोसमूहे गोणिको ॥ १८ ॥ गोसमूहे गोणिको
 इति स्यात् । अयुजरेवई अचिस्युवत्याम् ॥ १९ ॥ अस्यामयं स्यात्
 अयुजरेवई । आणरहू नववध्वाम् ॥ २१ ॥ अस्यामयं स्यात् ।
 आणरहू । असुरे अमओ ॥ २२ ॥ असुरे अयं स्यात् । अमओ ।
 पणवण्णा पञ्चपञ्चाशति ॥ २३ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । पणवण्णा ।
 तेवण्णा त्रिपञ्चाशति ॥ २४ ॥ पण्णा पञ्चाशति ॥ २५ ॥
 गामहणघुसिमे ग्रामस्थानघसृणयोः ॥ २६ ॥ अनयोरेतौ क्रमात्
 स्तः । गामहणं । घुसिमं । छटायां छट्टा ॥ २७ ॥ पाउरणबइल्लौ
 प्रावरणबलीवर्दयोः ॥ २८ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । पाउरणं ।
 बइल्लो । हिज्जा ह्यस्थाने ॥ २९ ॥ ह्य इत्यर्थे हिज्जेति निपात्यते ।

१ प्रत्युषव्युत्सर्जनयोः T. २ स्तः T. ३ एषु क्रमादेते T. ४ My. and P. omit the line. ५ My. and P. omit the line. ६ Sūtra 20 is not found. It is given in the Appendix to the P. as पुग्गुळ् अभिसारिकायाम् । ७ My. and P. omit the line. ८ P. and My. omit the line.

हिजा । त्रिचत्वारिंशति तेआळिसा ॥ ३० ॥ अस्मिन्नयं स्वात् ।
 तेआळिसा । असंघडोसिण्यावास्याज्योत्स्नयोः ॥ ३१ ॥ अनयो-
 रेतौ क्रमात् स्तः । असंघो । डोसिणी । लकुडो लगुडे ॥ ३२ ॥
 छेणो स्तेने ॥ ३३ ॥ कक्खडकक्खलौ कर्कशे ॥ ३४ ॥
 अलाबूकलत्रयोः कलबूकत्ते ॥ ३५ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः ।
 कलबू । कत्तं । निलये णळिअणिहेळणे ॥ ३६ ॥ अस्मिन्नेतौ
 स्याताम् । णळिअं । णिहेळणं । णिक्कडणिरासौ निश्चयनृशंसयोः
 ॥ ३७ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । णिक्कडो । णिरासो । विहुंहुअ-
 णिंफंसौ विधुन्तुदनिस्त्रिशयोः ॥ ३८ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः ।
 विहुंहुओ । णिंफंसो । बहिअकोलीरे मथितकुरुविन्दयोः ॥ ३९ ॥
 अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । बहिओ । कोळीरं । खेहुं खेले ॥ ४० ॥
 विउसग्गव्युडौ व्युत्सर्गविटयोः ॥ ४१ ॥ अनयोः क्रमादेतौ स्तः ।
 विउसग्गो । व्युडो । संघअणघाअणौ संहननगायनयोः ॥ ४२ ॥
 अनयोरेतौ क्रमात् स्याताम् । संघअणं । घाअणो । मत्कुणककुदज-
 म्बालेषु डेंकुणकउडसेवालाः ॥ ४३ ॥ एतेप्वेते क्रमात् स्युः ।
 डेंकुणो । कउडं । सेवाळं । अथक्खुहुअवहुअरा अकांडिधुल्लक-
 वृहत्तरेषु ॥ ४४ ॥ एप्वेते क्रमात् स्युः । अथक्कं । खुहुओ । वहुअरो ।
 आनने आणुअं ॥ ४५ ॥ संगोल्लसामरीसिप्पितलाराः संघातशा-
 ल्मलीसूचीतलवरेषु ॥ ४६ ॥ एषु क्रमादेते स्युः । संगोल्लं । सामरी ।
 सिप्पी । तलारो । अच्चा अम्बायाम् ॥ ४७ ॥ अस्यामयं स्वात् ।
 अच्चा । पम्मिहीमोरजच्चन्दाः पाणिभीमारखच्चन्देषु ॥ ४८ ॥
 एतेप्वेते क्रमात् स्युः । पम्मि । हीमोरं । जच्चंदो । दिनमुखकुडुक
 शीर्षत्रसंस्तरेष्वणुदिवकुहुसीसक्कसत्थराः ॥ ४९ ॥ एषु चत्वारः

१ णिंफंसौ My. २ णिंफंसो My. ३ स्याताम् T. ४ My. and P. drop अनयोः—स्तः. ५ P. and My. omit the line.

क्रमादेते स्युः ॥ अणुदिवं । कुड्डं । सीसकं । सत्थरो । वित्थिरवी-
 विकडप्पदूसळा विस्तारवीचिकलापदुर्भगेषु ॥ ५० ॥ एण्वेते
 क्रमात् स्युः । वित्थिरं । वीवी । कडप्पो । दूसळो । छिळ्ळडंभि-
 अडेडुराश्छिद्रदाम्भिकदुर्दुरेषु ॥ ५१ ॥ एतेण्वेते क्रमात् स्युः ।
 छिळ्ळं । डंभिओ । डेडुरो । गण्डस्थले गळ्ळो ॥ ५२ ॥ वीली
 वीथ्याम् ॥ ५३ ॥ पाडिपिड्ढिपडिसिड्ढी प्रतिस्पर्धायाम् ॥ ५४ ॥
 एतावस्यां स्याताम् । वंजरंमजरौ मार्जारे ॥ ५५ ॥ अस्सिन्नेतौ
 स्याताम् । वंजरो । मंजरो । गृध्रे गहरो ॥ ५६ ॥ अस्सिन्नयं
 स्यात् । गहरो । उअअजमावृजौ ॥ ५७ ॥ ऋजावेतौ स्याताम् ।
 उओ । अजमो । अरणितणेसिसाळक्किआः सरणितृणराशिशारिकासु
 ॥ ५८ ॥ एण्वेते क्रमाद् भवन्ति । अरणी । तणेसी । साळक्किआ ।
 दुःखचतुष्पथकराळेणु दुग्गचउक्कलेराः ॥ ५९ ॥ एषु त्रयः
 क्रमाद् भवन्ति । दुग्गं । चउक्कं । कलेरं ।

इति गोणाद्याः ।

गहिआद्याः ॥ १ । ४ । १२१ ॥

गहिआदयो निर्वचनगोचरा निपात्यन्ते ।

ब्राह्म्यां गहिआ ॥ १ ॥ अस्यामयं स्यात् । गन्दिणीवडिणायौ
 धेनुधर्धरकण्ठयोः ॥ २ ॥ वड्रोडाविणअवइच्छिण्णाणडाजडछि-
 च्छअच्छिण्णाळा जारे ॥ ३ ॥ एते सप्त जारे निपात्यन्ते । वड्रोडो ।
 अविणअवई । च्छिण्णो । अणडो । अजडो । छिच्छओ । च्छिण्णाळो ।
 दूत्यामत्तिहरीसंचारीमदोळीपेसणआळीमराळीसहउत्थिआः ॥ ४ ॥
 दूत्यामेते निपात्यन्ते । पडिसोत्तपडिक्खरौ प्रतिकूले ॥ ५ ॥
 अस्सिन्नेतौ स्याताम् । जोअदोसारअणसमुद्धणवणीअदोसणिजन्ता-

१. My. and P. omit the line. २ निपात्याः T.

शब्दे ॥ ६ ॥ एते चत्वारश्चन्द्रे निपात्यन्ते । जोओ । दो
 सारअणो । समुद्धणवणीअं । दोसणिजन्तो । किमिधरवसणं कौशेये
 ॥ ७ ॥ कौशेयेयं निपात्यते । मुहरोमराइविसारौ भ्रूसैन्ययोः
 ॥ ८ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । मुहरोमराई । विसारो । चिरिचिरि-
 आचिलिचिलिआ धारायाम् ॥ ९ ॥ समुद्धहरमम्बुगृहे ॥ १० ॥
 तंबुकुसुमं कुरवककुरण्टकयोः ॥ ११ ॥ फणिनि पाअपअलाओ
 ॥ १२ ॥ अस्मिन्नेतौ निपात्यौ । पाओ । पअलाओ । अहिअलो
 क्रोधे ॥ १३ ॥ अयं निपात्यः । स्तने सिहिणं ॥ १४ ॥ अस्मिन्नयं
 स्यात् । अस्थिरे थिरण्णेसो ॥ १५ ॥ अस्थिरे थिरण्णेसो निपात्यः ।
 जोइक्खसूरंगौ दीपे ॥ १६ ॥ दीपे एतौ स्तः । जोइक्खो ।
 सूरंगो । थेवो बिन्दौ ॥ १७ ॥ पासावअकोप्पौ गवाक्षापराधयोः
 ॥ १८ ॥ अनयोरेतौ क्रमाद् भवतः । उद्धते उम्महउद्धणपहद्दाः
 ॥ १९ ॥ जणउत्तजण्णहरौ ग्रामप्रधाननरराक्षसयोः ॥ २० ॥
 एतयोरेतौ स्तः । जणउत्तो । जण्णहरो । आरनाळ्थेरोसणवम्हह-
 रमम्बुजे ॥ २१ ॥ अम्बुजे त्रय एते निपात्यन्ते । आरनाळं । थेरो-
 सणं । बम्हहरं । कंदोहं कलिमं चोत्पले ॥ २२ ॥ एतावुत्पले
 प्रयोज्यौ । रअणिद्धअं चंदोजं कुमुदे ॥ २३ ॥ एतौ कुमुदे
 निपात्यौ । रअणिद्धअं । चंदोजं । धूमद्धअमहिशी कृत्तिकासु
 ॥ २४ ॥ अवहोओ विरहे ॥ २५ ॥ लंवावेल्लीवेळरिआ वळरी-
 केशयोः ॥ २६ ॥ अनयोरेते स्युः । घरअंदं मुकुरे ॥ २७ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । आआसतअं हर्म्यपृष्ठे ॥ २८ ॥ अस्मिन्नयम् ।
 सुरद्धओ दिवसे ॥ २९ ॥ दिवसेयं स्यात् । सुरद्धओ । प्रथमरज-
 खलारक्तवस्त्रे आणंदवसो ॥ ३० ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । निमीलन-
 लाक्षारक्तपृष्ठेष्वच्छिवडणवळुविअणीसंकाः ॥ ३१ ॥ एष्वेते क्रमा-

१ चन्द्रे एते चत्वारः स्युः T. २ निपात्यः T. ३ सिहिणं स्तने T. ४ स्तने
 सिहिणमिति स्यात् T. ५ थिरण्णेसो अस्थिरे T. ६ My. and P. drop
 the line. ७ निपात्यौ T. ८ निपात्यौ T. ९ दिवसे सुरद्धओ निपात्यः T.

त्रिपात्याः । अच्छिवडणं । वल्लविअं । णीसंको । एलविलो धनिवृ-
 षयोः ॥ ३२ ॥ अनयोरयं निपात्यते । एलविलो । सुहरओ
 धारिकागृहचटकयोः ॥ ३३ ॥ अनयोरयं निपात्यते । सुहरओ ।
 णिम्मीसुअहट्टमहट्टौ निश्मश्रुकयुवस्वस्थयोः ॥ ३४ ॥ अनयोरेतौ
 क्रमात् स्याताम् । णिम्मीसुओ । हट्टमहट्टो । णिहुअजहणरोहौ सुर-
 तोर्वोः ॥ ३५ ॥ सुरते ऊरौ चैतौ क्रमात् स्याताम् । णिहुअं । जह-
 णरोहो । अच्छुद्धसिरी मनोरथाधिकफलप्राप्तौ ॥ ३६ ॥ फलप्रा-
 प्तावयं निपात्यते । अच्छुद्धसिरी । अब्बुद्धसिरीति केचित् । पल्लोड्ड-
 जीहाउज्झहरौ रहस्यभेदिनि ॥ ३७ ॥ पिशाचे परेओ ॥ ३८ ॥
 अस्मिन्नयं प्रयोज्यः । चोरधूर्तयोर्बहुजाणो ॥ ३९ ॥ अयं चोरे
 धूर्ते च निपात्यते । जारधूर्तयोरिति केचित् । बहुजाणो । जोईउज्झल्लौ
 विद्युत्प्रबलयोः ॥ ४० ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । जोई । उज्झलो ।
 भिंगं नीलस्वकृतयोः ॥ ४१ ॥ नीले स्वकृते चायं स्यात् । परिधाने
 णिअद्वणं ॥ ४२ ॥ जइणोसुअं चल्लणकं च जघनांशुके ॥ ४३ ॥
 अस्मिन्नेतौ स्याताम् । जहणोसुअं । चल्लणकं । पाउरणं कवचे
 ॥ ४४ ॥ कवचेयं प्रयोज्यः । पाउरणं । कम्पापचारयोरोअल्लो
 ॥ ४५ ॥ अनयोरयं स्यात् । ओअल्लो । कराघाते चपेटा ॥ ४६ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । रइलक्खगोसण्णौ जघनमूर्खयोः ॥ ४७ ॥
 अनयोरेतौ क्रमात् स्याताम् । रइलक्खं । गोसण्णो । वावडपुरिल्लौ
 कुडुंभिदैत्ययोः ॥ ४८ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । वावडो ।
 पुरिल्लो । परभत्तचच्चिकौ भीरुस्थापकयोः ॥ ४९ ॥ अनयोरेतौ
 क्रमात् स्तः । परभत्तो । चच्चिको । कालभट्टिअइद्धग्गिधूमास्तमिस्स-
 विष्णुतुहिनेषु ॥ ५० ॥ एषु क्रमात् त्रयो निपात्याः । कालं ।
 भट्टिओ । इद्धग्गिधूमो । पत्थरओवाअओ पादताडनापात्तपयोः

१ बहुजाणो चोरधूर्तयोः T. २ अनयोर्बहुजाणो निपात्यः T. ३ ओअल्लो
 कम्पापचारयोः T. ४ कम्पे अपचारे च ओअल्लो इति स्यात् । T.

॥ ५१ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । पत्थरं । ओवाअओ । पिउच्चा
 माउआ च सख्याम् ॥ ५२ ॥ सख्यामेतौ निपात्येते । पिउच्चा ।
 माउआ । पोरत्थदोसौ मत्सरिकोपयोः ॥ ५३ ॥ अनयोरेतौ
 क्रमात् स्तः । पोरत्थो । दोसो । चच्चापम्हलौ तलाहतिकेसरयोः
 ॥ ५४ ॥ एतयोरेतौ निपात्येते । चच्चा । पम्हलो । खंधलट्टि-
 खंधमसौ स्कन्धयष्टौ ॥ ५५ ॥ अस्यामेतौ स्याताम् । खंधलट्टी ।
 खंधमसो । तंबकिमिअग्गिआयाविन्द्रगोपे ॥ ५६ ॥ अस्मिन्नेतौ
 स्याताम् । तंबकिमी । अग्गिआयो । अनर्थे विहडणो ॥ ५७ ॥
 जोअणजोअडौ खद्योते ॥ ५८ ॥ जोइअदरवळ्ळहौ खद्योत-
 कातरयोः ॥ ५९ ॥ क्रमादनयोरेतौ स्याताम् । जोइओ । दरवळ्ळहो ।
 भोइअपंडरंगौ महेशआमेशयोः ॥ ६० ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः ॥
 संकरसग्गहौ रथ्यामुक्तयोः ॥ ६१ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्याताम् ।
 संकरो । सग्गहो । अर्थदरे पअरो ॥ ६२ ॥ सुरायां मइमोहिणी
 ॥ ६३ ॥ दुर्दुरे धारावासो ॥ ६४ ॥ आस्यकलहयोः कमलं
 ॥ ६५ ॥ अनयोरयं स्यात् । वेणुसाअधुअराओ अमरे ॥ ६६ ॥
 अस्मिन्नेतौ स्याताम् । वेणुसाओ । धुअराओ । अस्मिन् प्रकरणे लिङ्ग-
 व्यत्ययः प्रयोगाधीनः ॥

इति गहिआद्याः ॥

वा पुआय्याद्याः ॥ १ । २ । ११० ॥

पुआई इत्यादयः शब्दाः खराद्यादेशविशेषिता वा निपात्यन्ते ।

उन्मत्तपिशाचयोः पुआई ॥ १ ॥ अनयोरयं निपात्यते ।
 पुआई । ऊणंदिअमानन्दिते ॥ २ ॥ तुंबुरौ दोबुरो ॥ ३ ॥
 माहिवाओ माघवाते ॥ ४ ॥ सइकोडी शतकोटौ ॥ ५ ॥
 माइंदो माकन्दे ॥ ६ ॥ ओंदुरो उन्दुरौ ॥ ७ ॥ आळिआ

१ पिशानोन्मत्तयोः T. २ स्यात् T.

आल्याम् ॥ ८ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । आळिआ । तणसोळि तण-
 शून्ये ॥ ९ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । तणसोळी । अरिष्टदैत्यकाकेषु
 रिट्टो ॥ १० ॥ एष्वयं स्यात् । रिट्टो । द्रुते दुरिअं ॥ ११ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । दुरिअं । किरौ किरौ ॥ १२ ॥ वामत्तूरो वाम-
 त्तूरौ ॥ १३ ॥ विसो वृषमूषिकयोः ॥ १४ ॥ अनयोरयं स्यात् ।
 विसो । वंदं वृन्दे ॥ १५ ॥ वृन्दे अयं स्यात् । वंदं । हेरिंबो
 हेरम्बे ॥ १६ ॥ हेरम्बे अयं स्यात् । हेरिंबो । चिकं स्तोके ॥ १७ ॥
 स्तोके अयं स्यात् । चिकं । चरणायुधे चलणाओहो ॥ १८ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । चलणाओहो । उन्मत्तादुशीलयोर्वअणिआ
 ॥ १९ ॥ अनयोरयं स्यात् । वअणिआ । उन्मत्ता दुःशीला च ।
 महालयपक्षे महळयपक्खो ॥ २० ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । महळय-
 पक्खो । चंचरीके चच्चरिओ ॥ २१ ॥ अस्मिन्नयम् । चच्चरिओ ।
 मुसलं मांसले ॥ २२ ॥ इत्यादि ॥

अपुण्णगाः क्तन ॥ ३ । १ । १३२ ॥

अपुण्णादयः शब्दाः क्तप्रत्ययेन सह निपात्यन्ते ।

आक्रान्ते अपुण्णं ॥ १ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । अपुण्णं । अम्म-
 च्छपहट्टावसंबद्धाचिरतरदृष्टयोः ॥ २ ॥ असंबद्धे अचिरतरदृष्टे च
 एतौ क्रमात् स्याताम् । अम्मच्छं । पहट्टो । उल्लोकमरिअओसण्णा-
 खुटिते ॥ ३ ॥ एते त्रयखुटिते निपात्यन्ते । उल्लोको । मरिओ ।
 ओसण्णो । गुज्जलिअपेज्जलिओ संघटिते ॥ ४ ॥ अस्मिन्नेतौ
 निपात्येते । गुज्जलिओ । पेज्जलिओ । पसल्लिअगळ्ळअऊरुमल्लाः
 प्रेरिते ॥ ५ ॥ निपात्यन्ते । पसल्लिओ । गळ्ळओ । ऊरुमल्लो ।
 अवकीर्णे उक्खणं ॥ ६ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । उक्खणो । ओसट्ट-
 विहिमिहिओ विकसिते ॥ ७ ॥ एतौ विकसिते स्तः । ओसट्टो ।
 विहिमिहिओ । अर्दिते उद्धरिअं ॥ ८ ॥ उपसर्पिते उल्लिओ ॥ ९ ॥

१ P. omits it. २ एते चत्वारः प्रेरिते निपात्यन्ते T.

अस्मिन्नयं स्यात् । उल्लिओ । छिन्नच्छिद्रतयोः कडदरिअं ॥ १० ॥
 अनयोरयं निपात्यते । कडदरिअं । झडिअपरिहाइओ श्रान्तपरि-
 क्षीणयोः ॥ ११ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्याताम् । झडिओ । परिहा-
 इओ । उक्कज्जणिकज्जतडकडिअउच्चुगा अनवस्थिते ॥ १२ ॥
 अस्मिन्नेते निपात्यन्ते । उक्कज्जो । णिकज्जो । तडकडिओ । उच्चुगो ।
 उद्धअपुव्वंगउच्चुरणउच्चल्लाः शान्तमुण्डितोच्चिथोद्विप्रेषु ॥ १३ ॥
 एषु चत्वारः क्रमान्निपात्यन्ते । उद्धओ । पुव्वंगो । उच्चुरणो ।
 उच्चल्लो । चकितकान्तयोरुव्विडं ॥ १४ ॥ अनयोरयं निपात्यते ।
 उव्विडं । वहइअमाकासिअं च पर्याप्ते ॥ १५ ॥ पर्याप्ते द्वयं
 निपात्यते । वहइअं । आकासिअं । उविद्धणाळीगोरडितहिद्धा-
 स्सस्ते ॥ १६ ॥ चत्वार एते निपात्याः । उविद्धो । णाळी । गोर-
 डितं । हिद्धो । कुद्धे उव्विव्वो ॥ १७ ॥ कुद्धे अयं स्यात् ।
 उव्विव्वो । सिद्धविद्धौ सुप्तोत्थिते ॥ १८ ॥ सिद्धो । विद्धो । ओमंस-
 उव्विकावपसृतप्रलपितयोः ॥ १९ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः ।
 ओमंसो । उव्विको । अवरोपितमुक्तयोर्विअंदूतं ॥ २० ॥ अनयोरयं
 प्रयोज्यः । विअंदूतं । ओहरणणिमिअओअधिआ आघ्राते ॥ २१ ॥
 एते त्रय आघ्राते निपात्यन्ते । ओहरणं । णिमिअं । ओअधिअं ।
 ऊसविअमुद्धान्ते ॥ २२ ॥ उद्धान्तेयं स्यात् । ऊसविअं ।
 रुद्धगलितयोराहिद्धो ॥ २३ ॥ अनयोरयं स्यात् । आहिद्धो ।
 वातिते णिसुद्धो ॥ २४ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । णिसुद्धो । उम्मडु-
 णिच्चुड्डावुद्धृत्ते ॥ २५ ॥ उद्धृत्ते एतौ स्याताम् । उम्मडुओ । णिच्चुड्डो ।
 उद्धिअजूसआवुत्क्षिप्ते ॥ २६ ॥ एतौ उत्क्षिप्ते स्याताम् । उद्धिओ ।
 जूसओ । सुप्ते णिज्जलववणिहवलुक्काः ॥ २७ ॥ सुप्ते चत्वारो

१ अनवस्थिते एते चत्वारः स्युः T. २ T. drops उच्चुरण. ३ T. drops उच्छिष्ट. ४ क्रमादेते स्युः T. ५ T. has after this उच्चुरणमु-
 च्छिष्टे । उच्छिष्टे उच्चुरणमिति स्यात् । ६ स्युः for एते निपात्याः T.
 ७ स्तः T.

निपात्यन्ते । णिज्जो । लववो । णिहवो । लुक्को । रिअं लूने ॥ २८ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । रिअं । विक्रीतनिम्नीकृतयोरुज्झणिअं ॥ २९ ॥
 त्यक्ते जडं ॥ ३० ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । जडं । शुष्कनिम्नीकृतयो-
 रुज्झिअं ॥ ३१ ॥ अनयोरयं स्यात् । उज्झिअं । घडं सृष्टीकृते
 ॥ ३२ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । घडं । जलान्तःपतिते डिडवो
 ॥ ३३ ॥ जलावगाहिन्ययं प्रयोज्यः । डिडवो । आकीर्णे ओस-
 डिओ ॥ ३४ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । ओसडिओ । गुलिअं मथिते
 ॥ ३५ ॥ गुलिअं । उम्मरिअमुन्मूलिते ॥ ३६ ॥ अस्मिन्नयं
 स्यात् । उम्मरिअं । उत्क्षिप्ते परिच्चिअउगाहिअउडाहिअः-
 ॥ ३७ ॥ उत्क्षिप्ते त्रयो निपात्याः । परिच्चिअं । उगाहिअं । उडा-
 हिअं । उदाहिअं च ॥ ३८ ॥ अयमप्युत्क्षिप्ते निपात्यः । उदाहिअं ।
 रसिते हेसिअदुंदुमिओ ॥ ३९ ॥ रसिते द्वयं निपात्यम् । हेसिअं ।
 दुंदुमिअं । परितोषिते चित्तविअओ ॥ ४० ॥ अस्मिन्नयं निपा-
 त्यते । चित्तविअओ । परोदृष्टपिअपल्लित्ताः पर्यस्ते ॥ ४१ ॥
 पर्यस्ते त्रयो निपात्याः ॥ परोदृष्टं । ज्ञपिअं । पल्लित्तं । प्रमृष्टे अम्हँत्तो
 ॥ ४२ ॥ अस्मिन्नयं प्रयोज्यः । अम्हँत्तो । आघूर्णिते गअं ॥ ४३ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । गअं । व्यासक्तप्रवृद्धयोरोवेवओ ॥ ४४ ॥
 अनयोरयं निपात्यः । ओवेवओ । ओअम्मअओहामिआवभिभूते
 ॥ ४५ ॥ एतावभिभूते निपात्यौ । ओअम्मओ । ओहामिओ ।
 अभिलपितप्रत्युद्धतदृष्टेषु रगिल्लवच्छुद्धलिअअकंताः ॥ ४६ ॥
 एषु त्रयः क्रमान्निपात्याः । रगिल्लो । वच्छुद्धलिओ । अकंतो । जअ-
 ल्लकरमौ च्छन्नक्षीणयोः ॥ ४७ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । जअल्लो ।
 करमो । उपरतक्षीणयोः कथो ॥ ४८ ॥ अनयोः कथो इति

१ P. and My. drop it. २ विआओ M. ३ निपात्यः M.
 ४ विआओ M. ५ अद्वात्तो My. ६ निपात्यः M. ७ अद्वात्तो My.
 ८ स्यात् M. ९ एतेष्वेते निपात्याः M. १० अनयोः क्रमादेतौ निपात्यौ M.

निपात्यः । कथो । पेक्किअं वृषरटिते ॥ ४९ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् ।
 पेक्किअं ॥ अंकिअमालिङ्गिते ॥ ५० ॥ अस्मिन्नयं स्यात् ।
 अंकिअं । उँलुओसिअचिमिणोसलिआ रोमाञ्चिते ॥ ५१ ॥
 अस्मिन् एँते त्रयः प्रयोज्याः । उँलुओसिअं । चिमिणं । उसलिअं ।
 अस्संगिअमासक्ते ॥ ५२ ॥ अयं स्यात् । अस्संगिअं । मुकुलितमु-
 क्तभ्रान्तपुलकितेषु आरोइअं ॥ ५३ ॥ चतुर्षु ओँरोइअमिति प्रयो-
 ज्यम् । आरोइअं । अपहृतशरीरादिव्यथितयोरोच्छंदिअं ॥ ५४ ॥
 अनयोरयं स्यात् । ओच्छंदिअं । छंदिअं छन्ने ॥ ५५ ॥ अस्मिन्नयं
 स्यात् । छंदिअं । ऊसुम्मिअमूसअं चोपधानीकृते ॥ ५६ ॥
 एँतावुपधानीकृते स्याताम् । ऊसुम्मिअं । ऊसअं । आविअं प्रोते
 ॥ ५७ ॥ प्रोते अयं स्यात् । आविअं । दर्पिते अवहिट्टो ॥ ५८ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । अवहिट्टो । प्रवृद्धगृहागतयोरारोद्धो ॥ ५९ ॥
 अनयोरयं स्यात् ॥ आरोद्धो । अन्विष्टे उडिअं घसणिअं च ॥ ६० ॥
 अन्विष्टे एतौ स्याताम् । उडिअं । घसणिअं । अशंके फणिते
 घुग्घुस्सुअं ॥ ६१ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । घुग्घुस्सुअं । आरूढे उल्लू-
 ढोच्छूढौ ॥ ६२ ॥ एतावारूढे प्रयोज्यौ । उल्लूढो । उच्छूढो ।
 आविलिओ कुपिते ॥ ६३ ॥ कुपिते अयं स्यात् । आविलिओ ।
 कडिअं प्रीणिते ॥ ६४ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । कडिअं । उप्पत्तो
 गलितविरक्तयोः ॥ ६५ ॥ अनयोरयं स्यात् । उप्पत्तो । सन्नद्धे
 उओग्गिओ ॥ ६६ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । उओग्गिओ । अपूरितस्व-
 लितामूलोच्चलितमूढविघटितेषु गुम्मइओ ॥ ६७ ॥ एँतेष्वयं

१ वृषरटिते पेक्किअमिति स्यात् M. २ आलिङ्गिते अयं निपात्यः M. ३ M.
 adds उक्ते अंकिअं । अस्मिन्नयं स्यात् । अंकिअं । before this. ४ त्रयो
 निपात्याः My., P. ५ अयं प्रयोज्यः M. ६ उपधानीकृते एतौ M.
 ७ एतौ अन्विष्टे M. ८ My. and P. drop the line. ९ P.
 and My. drop the line. १० P. and My. drop the line.
 ११ My. and P. drop the line. १२ P. and My. omit it.

स्यात् । गुग्महृओ । भग्ने पडिरिग्गअं ॥ ६८ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् ।
 पडिरिग्गअं । प्रकटिते परिअड्डिअं ॥ ६९ ॥ परिच्छन्ने परिअट्ट-
 विअं ॥ ७० ॥ परिअट्टविअं । ओप्पं मृष्टे ॥ ७१ ॥ ओप्पं ।
 कोज्जरिअमापूरिते ॥ ७२ ॥ कौज्जरिअं । ओमल्लं घनीभूते
 ॥ ७३ ॥ ओमल्लं । वेल्लइअं घट्टइअं च संकुचिते ॥ ७४ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । वेल्लइअं । झंदिअं प्रदुते ॥ ७५ ॥ अस्मिन्नयं
 स्यात् । झंदिअं । प्रयतपरिजागरितयोरणुझिअओ ॥ ७६ ॥
 अनयोरयं स्यात् । अणुझिअओ । पज्जतरं दलिते ॥ ७७ ॥ अस्मि-
 न्नयं स्यात् । पज्जतरं । अवित्तप्पे उल्लहुल्लुअं ॥ ७८ ॥ अस्मिन्निदं
 स्यात् । उल्लहिअमिति केचित् । वप्पिअमारोग्गरिअमुल्लुअं च
 रक्ते ॥ ७९ ॥ त्रय एते निपात्याः । वप्पिअं । आरोग्गरिअं ।
 उल्लुअं । उघणमहिरोइअमहुमाअमप्पुण्णं च पूर्णे ॥ ८० ॥
 पूर्णे चत्वारो निपात्याः । उघणं । अहिरोइअं । अहुमाअं । अप्पुण्णं ।
 सन्मुखमागते पच्छाणिओ ॥ ८१ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । पच्छा-
 णिओ । अग्गुच्छं प्रमिते ॥ ८२ ॥ प्रमिते अयं स्यात् । अग्गुच्छं ।
 पड्ढाविअं समापिते ॥ ८३ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । पड्ढाविअं ।
 अभिपीडिते वारड्डुं ॥ ८४ ॥ अस्मिन्निदं निपात्यम् । वारड्डुं ।
 उद्दारिअं रणदुते ॥ ८५ ॥ अत्रैतन्निपात्यम् । उद्दारिअं । उज्झमाणं
 पलायिते ॥ ८६ ॥ अत्रेदं स्यात् । उज्झमाणं । अजिते विट्ठितं
 ॥ ८७ ॥ अस्मिन्निदं स्यात् । विट्ठितं । च्छिक्कं स्पृष्टे ॥ ८८ ॥
 अस्मिन्निदं निपात्यम् । च्छिक्कं । हते पणिच्छिअं ॥ ८९ ॥ हते इदं

१ Omitted in P., My. २ Omitted in P., My.
 ३ Omitted in My., P. ४ Omitted in P., My. ५ P. and
 My. omit the line. ६ Omitted in My., P. ७ Omitted
 in My., P. ८ अवित्तप्पेयं निपात्यः M. ९ Omitted in My., P.
 १० Omitted in P., My. ११ P. and My. omit it. १२ Omit-
 ted in P., My. १३ Omitted in P., My. १४ स्पृष्टे इदं स्यात्
 P., My. १५ Omitted in My., P. १६ Omitted in P., My.

स्यात् । पण्डित्त्वं । आविन्ने पिडओ ॥ ९० ॥ अत्रायं स्यात् ।
 पिडओ । साणिअणिक्खाविओ शान्ते ॥ ९१ ॥ अस्मिन्नेतौ
 स्याताम् । साणिओ । णिक्खाविओ । पिष्टे आप्पणसोहिअवकसम-
 राइआः ॥ ९२ ॥ पिष्टे चत्वारो निपात्याः । आप्पणं । सोहिअं ।
 वकं । समराइअं । वड्ढिमवडिसाअअवसण्णाः सुते ॥ ९३ ॥ सुते
 त्रयो निपात्याः । वड्ढिमं । वडिसाअं । अवसण्णं । सुतमित्यर्थः ।
 वड्ढेअं पीडिते ॥ ९४ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । वड्ढेअं । विरचित्त-
 विप्रगृहीतयोरग्गहिओ ॥ ९५ ॥ अनयोरयं स्यात् । अग्गहिओ ।
 अवधृते गँविअं ॥ ९६ ॥ अस्मिन्निदं निपात्यम् । गँविअं । निषिद्धे
 विडुच्छओ ॥ ९७ ॥ अस्मिन्नयं निपात्यः । विडुच्छओ । निर्गते
 णग्गठो ॥ ९८ ॥ अत्रायं निपात्यः । णग्गठो । वोट्टिकिपाडावत्या-
 सक्तस्खलितयोः ॥ ९९ ॥ अनयोरेतौ क्रमात् स्तः । वोट्टी ।
 किपाडो । पविरंजवलोढौ स्निग्धस्मृतयोः ॥ १०० ॥ अनयोरेतौ
 क्रमात् स्याताम् । पविरंजवो । लोढो । उवडिअमुदूळिअमोणअमवनते
 ॥ १०१ ॥ अवनते त्रयो निपात्याः । उवडिअं । उदूळिअं ।
 ओणअं । उज्झळिअं प्रक्षिप्तविक्षिप्तयोः ॥ १०२ ॥ अनयोरयं
 स्यात् । उज्झळिअं । मत्ते अविहिओ ॥ १०३ ॥ मत्ते अयं
 स्यात् । अविहिओ । परिक्खाइअओ परिक्षीणे ॥ १०४ ॥ परि-
 क्षीणे अयं स्यात् । परिक्खाइअओ । क्षुते च्चिक्कं पिलुअं च ॥ १०५ ॥
 अस्मिन्नेतौ स्याताम् । च्चिक्कं । पिलुअं । पविग्धं विस्मृते ॥ १०६ ॥
 अस्मिन्नयं स्यात् । पविग्धं । उज्झसिअमवडाहिअमुक्कासमुत्कृष्टे
 ॥ १०७ ॥ उत्कृष्टे त्रयो निपात्याः । उज्झसिअं । अवडाहिअं ।

१ Omitted in P., My. २ Omitted in My., P. ३ पंडइअं
 M. ४ पंडइअं M. ५ गव्विअं M. ६ गव्विअं M. ७ Omitted
 in My., P. ८ णग्गठो My. ९ Omitted in P., My.
 १० भवतः M. ११ त्रय एते स्युः M. १२ Omitted in My., P.
 १३ छिक्कं M. १४ छिक्कं M. १५ Omitted in P., My.

उकासं । हलपविअं त्वरिते ॥ १०८ ॥ त्वरिते अयं स्यात् ।
 हलपविअं । उद्धारिअमुत्खाते ॥ १०९ ॥ उत्खाते अयं स्यात् ।
 उद्धारिअं । याते आरिडो ॥ ११० ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । आरिडो ।
 उल्लिकं दुश्चेष्टिते ॥ १११ ॥ अस्मिन्नेतन्निपात्यम् । उल्लिकं । उच्च-
 दिअं मुषिते ॥ ११२ ॥ मुषिते इदं स्यात् । उच्चदिअं । ऊगिअप-
 द्विअमिआ अलंकृते ॥ ११३ ॥ अलंकृते त्रयो निपात्याः ।
 ऊगिअं । पट्टिअं । मिअं । उक्कअं प्रसृते ॥ ११४ ॥ प्रसृते अयं
 स्यात् । उक्कअं । उच्छिरणमुच्छिष्टे ॥ ११५ ॥ ओसरिओ आकीर्णे
 अक्षिसंकोचात् संज्ञिते च ॥ ११६ ॥ गत्तल्लिहकगावसत्तो गते
 ॥ ११७ ॥ एते चत्वारो निपात्याः । गत्तो । ल्लिहको । गावो । सत्तो । ओ-
 सिअविच्छुरिअपडिहत्था अपूर्वे ॥ ११८ ॥ अपूर्वे त्रयो निपात्याः ।
 ओसिअं । विच्छुरिअं । पडिहत्थो । णिउरं छिन्नजीर्णयोः ॥ ११९ ॥
 अनयोरयं स्यात् । णिउरं । अध्यासिते उच्चल्लोप्पल्लोय्यल्लांजडिओ-
 त्तत्ताः ॥ १२० ॥ अध्यासिते पञ्चैते निपात्याः । उच्चल्लो । उप्पल्लो ।
 उय्यल्लो । अंजडिओ । उत्तत्तो । ओअल्लअमुकंदं च विप्रलब्धे
 ॥ १२१ ॥ अस्मिन्नेतौ निपात्यौ । ओअल्लअं । उकंदं । लिप्ते उडंबो
 ॥ १२२ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । उडंबो । छ्हिअं पार्श्वपरावृत्ते
 ॥ १२३ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । छ्हिअं । अपिट्टवल्लट्टं पुनरुक्ते
 ॥ १२४ ॥ अस्मिन्नेतौ स्याताम् । अपिट्टं । वल्लट्टं । आसृते अण्णा-
 सअं ॥ १२५ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । अण्णासअं । अनष्टे अंपडिअं
 ॥ १२६ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । अंपडिअं । अणहवणअं भत्सिते
 ॥ १२७ ॥ अस्मिन्नयं निपात्यः । अणहवणअं । उक्करिअमरि-

१ Omitted in My., P. २ Omitted in P., My.
 ३ Omitted in P., My. ४ Omitted in P., My.
 ५ Omitted in P., My. ६ Omitted in P., My. ७ विप्रलब्धे
 द्वयं स्यात् M. ८ Omitted in P., My. ९ Omitted in P.,
 My. १० उडंबडिअं M. ११ उडंबडिअं M. १२ भत्सिते M.
 १३ Omitted in My., P.

अओघिअविवअइसआ विस्तीर्णे ॥ १२८ ॥ विस्तीर्णे पञ्चैते
निपात्यन्ते । उक्करिओ । मरिओ । ओघिओ । विवओ । इसओ ।
रुद्धवामावगळवेण्णधुत्ता आक्रान्ते ॥ १२९ ॥ आक्रान्ते पञ्चैते
निपात्यन्ते । रुद्धो । वामो । अवगळो । वेण्णो । धुत्तो । आरोपित-
खण्डितयोरुक्करिअंउरविअंउकंडिअंअण्णंअव्वरिअं च ॥ १३० ॥
एतयोः पञ्चैतानि निपात्यन्ते । उक्करिअं इत्यादि । चूर्णिते आडविओ
॥ १३१ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । आडविओ । उल्लुअं धुहअं ओउ-
ल्लिअं उक्कोसिअं उच्चरिअं वणनत्तडिअं च पुरस्कृते ॥ १३२ ॥
पुरस्कृते षडेते निपात्याः । वलक्किअं उत्सङ्गिते ॥ १३३ ॥
अस्मिन्नयं स्यात् । वलक्किअं । उय्यकिअं पुञ्जीकृते ॥ १३४ ॥
अत्रैतत् प्रयोज्यम् । उय्यकिअं । पिड्डइअं प्रशान्ते ॥ १३५ ॥ अत्रै-
तन्निपात्यम् । पिड्डइअं । उल्लुहुंडिअं हेपिअं हक्किअं हेसमणं चोन्नते
॥ १३६ ॥ उन्नते चत्वार एते निपात्याः । उल्लुहुंडिअं । हेपिअं ।
हक्किअं । हेसमणं । निवासिते ज्झहुराविअं णिगमिअं च ॥ १३७ ॥
अस्मिन्नेतौ स्याताम् । ज्झहुराविअं । णिगमिअं । उच्छिळो अवजीर्णे
॥ १३८ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । उच्छिळो । गुम्मिओ मूलाच्छिन्ने
॥ १३९ ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । गुम्मिओ । जलघौते णिप्पणिओ
॥ १४० ॥ अस्मिन्नयं स्यात् । णिप्पणिओ । आच्छादिते वैक्खलं
॥ १४१ ॥ अत्रैतत् स्यात् । वैक्खलं । रञ्जिते तंतुरिअं ॥ १४२ ॥
अत्रैतत् स्यात् । तंतुरिअं । प्रोक्षिते रोकअं ॥ १४३ ॥ अस्मिन्नयं

१ निपात्याः My. २ अनयोरेते पञ्च स्युः T. ३ पञ्चैते प्रयोज्याः My.,
P. ४ Omitted in My., P. ५ प्रयोज्याः My., P. ६ Omitted
in P., My. ७ पुञ्जीकृते इदं स्यात् My. ८ Omitted in P.,
My. ९ अत्रेदं My., P. १० Omitted in P., My. ११ My. and
P. drop एते. १२ Omitted in My., P. १३ Omitted in P.,
My. १४ Omitted in P., My. १५ Omitted in My., P.
१६ पक्खिअं M. १७ पक्खिअं M., १८ तुत्तिरिअं M. १९ रञ्जिते
एतत् M. २० तुत्तिरिअं M. २१ अयमत्र स्यात् P., My.

स्यात् । रोकंअं । पीतपतितपेटितेषु वरत्तो ॥ १४४ ॥ एष्वयं
 स्यात् । वरत्तो । वर्धितपरिनुत्तयोः सडिअग्गिअं ॥ १४५ ॥
 अनयोरयं स्यात् । सैडिअग्गिअं । दारिते उच्चलो ॥ १४६ ॥
 अत्रेदं प्रयोज्यम् । उच्चलो । वञ्चिते अवाडिओ ॥ १४७ ॥ अत्रैतत्
 स्यात् । अवाडिओ । ऊरिसंकिअनङ्गअपंसुला रुद्धे ॥ १४८ ॥
 रुद्धे त्रय एते निपात्याः । ऊरिसंकिओ । नङ्गओ । पंसुलो । अपूर्ण-
 गूढस्खलितेषु गमिदो ॥ १४९ ॥ त्रिष्वयं निर्पात्यः । गमिदो ।
 आरूढचूर्णितपीतोद्विग्रेषु संसाओ ॥ १५० ॥ चतुर्ष्वयं निपात्यः ।
 संसाओ । दृष्टे उत्तुर्वो ॥ १५१ ॥ दृष्टे अयं निपात्यः । उत्तुर्वो ।
 इत्यादि । कूँघानुपसर्गवृष्ट्वावर्क्येविद्वस्वाचस्पतिविष्टरश्रवसप्रचेतसप्रोक्ता-
 दीनां किवादिप्रत्ययान्तानां चाम्बिचित्सोभसुदित्यादीनां सुग्लौसुम्लै
 ईत्यादीनां च पूर्वैः कविभिरप्रयुक्तानां प्रतीतिवैषम्यकरः प्रयोगो न
 कर्तव्यः । शब्दान्तरैरेव तर्दर्थोभिधेयः । यथा कृष्टः कृशः वाचस्पति-
 गुरुः विष्टरश्रवाः हरिरित्यादि । घृष्टशब्दस्य सोपसर्गस्य प्रयोग इष्यत
 एव । मंदरअडपरिघट्टं । मन्दरतटपरिघृष्टम् ॥

इति श्रीमदखिलविद्यापरिवारदक्षिणामूर्तिमहादेवप्रसादलब्धविद्यैःपूर्वोत्तरमीमांसा-
 र्शब्दतर्कसाहित्यसार्वभौमचरैरकुरियञ्जेश्वरभट्टोपाध्यायैर्तनयकोर्षेणमष्टोपाध्यायशिष्येण
 सर्वाम्बिकागर्भशुक्तिमुक्तामणिना दक्षिणामूर्तिमहादेवकिङ्करेण सर्वविद्वत्कविर्मतेन
 लक्ष्मीधरेण विरचितायां षड्भाषाचन्द्रिकायां प्राकृतप्रक्रियायां सुवन्तविभागः
 २३संपूर्णः २४ ॥

१ Omitted in P., My. २ Omitted in P., My.
 ३ Omitted in My., P. ४ Omitted in P., My. ५ Omit-
 ted in P., My. ६ P. and My. omit the instances.
 ७ गमिलो M. ८ स्यात् M. ९ गमिलो M.; Omitted in My., P.
 १० घृष्टा °M. ११ घृष्ट M. १२ M. omits वाक्य. १३ M. drops
 इत्यादीनां च. १४ तथाभिधेयाः M. १५ °विद्येन T. १६ T. has कर्तुं
 for शब्दतर्क. १७ T. has दव for चर. १८ °तनयेन T. १९ M.
 drops कोण्डभट्टोपाध्याय. २० M. drops शुक्ति. २१ M. drops महा-
 देव २२ जुतेन T. २३ समाप्तः T. २४ T. adds श्रीमेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ।

नमो ब्रह्मादिदेवानामज्ञानध्वान्तभानवे ।
सर्वार्थबद्धदीक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ १ ॥

अथ तिङन्तप्रक्रिया निरूप्यते ।

भू सत्तायाम् । भू इति स्थिते

होहुवहवा भुवेस्तु ॥ ३ । १ । १ ॥

भवतेर्धातोर्हो हुव हव इति त्रय आदेशा भवन्ति । अकार उच्चार-
णार्थः । हो इति स्थिते । अनुक्तमन्यन्यायेन लटस्तिवाद्दौ सति

लटस्तिप्ताविजेच् ॥ २ । ४ । १ ॥

लटः प्रथमपुरुषैकवचनयोस्तिप्तयोः प्रत्येकं इच् एच् इति भवतः ।
चकारौ 'हुरँचिति' इति विशेषार्थौ । अत्र लङ्ग्रहणं लकारमौत्रोपल-
क्षणम् । तेन लटः लस्येत्यर्थः । अनुक्तमन्यन्यायेन शवादिप्राप्तौ

न शपाम् ॥

अत्र शवादीनां प्रयोगो न भवति । इति शवादिप्रतिषेधः । होइ ॥

अत एवैच् से ॥ २ । ४ । ७ ॥

लटः प्रथमपुरुषस्यैकत्वे विहितो य एच् मध्यमपुरुषस्यैकत्वे
विहितो यः से तावकारान्तादेव भवतो नान्यस्मात् । इत्यदन्तविषयत्वात्
हो इ इत्यत्र तौ न भवतः ॥ 'हलोक्' इत्यतः 'अक्' इत्यनुवर्तमाने

त्वनतः ॥ २ । ४ । ६९ ॥

अकारान्तवर्जितादजन्ताद्धातोरगागमो भवति तु । होअइ ।
होअए । अत्रागमे कृते अदन्तत्वादेच् भवति ॥

१ चन्द्रचारुवराङ्गाय for सर्वार्थबद्धदीक्षाय P., My. २ T. gives
this section after the treatment of शौरसेनी and other
dialects. ३ आदेशाः स्युः T. ४ हुरचेति M. ५ विशेषणार्थौ T.
६ 'मात्रोपलक्षणार्थम्' T. ७ नास्ति T. ८ 'पुरुषैकत्वे My. ९ M.
drops तु.

लङ्लटोश्च जर्जरौ ॥ २ । ४ । ३८ ॥

लङ्लटोर्वर्तमानमविष्यतोश्चकाराद्विध्यादिषु च सर्वत्र पुरुषेषु वचनेषु च विहितस्य प्रत्ययस्य स्थाने जजावित्येतौ रितौ वा भवतः । रित्वाद् द्वित्वम् । इति लट्प्रथमपुरुषस्यैकस्थाने ऐतौ भवतः । होज् । होज्जा । पक्षे । होइ । सर्वलकारेषु जर्जराविति केचित् ॥ 'लङ्लटोश्च जर्जरौ' इत्यधिकृत्य

मध्ये चाजन्तात् ॥ २ । ४ । ३९ ॥

अजन्ताद्धातोः प्रकृतिप्रत्यययोर्मध्ये चकारात् प्रत्ययानां स्थाने जर्जरौ तु भवतो लङ्लटोर्विध्यादिषु च । इति होइकारयोर्मध्ये भवतः । होज्इ । होज्जाइ । इत्येकवचनम् । तिङन्तेपि द्विवचनस्य बहुवचनमेव ॥

झिज्ञौ न्तिन्तेइरे ॥ २ । ४ । ४ ॥

लटः प्रथमपुरुषबहुत्वे वर्तमानयोः झिज्ञयोः न्ति न्ते इरे इति त्रय आदेशा भवन्ति । होन्ति । होन्ते । होइरे । अत्रैव 'होहुवहवा भुवेस्तु' इत्यतः 'भुवेः' इत्यधिकृत्य

हुरचिति ॥ ३ । १ । ५ ॥

चिद्वर्जिते प्रत्यये परे भुवेर्हुरित्यादेशो भवति । हुति । हुन्ते । हुइरे । इत्याद्यपि बोद्धव्यम् । बहुलाधिकारात् कचिदेकत्वेपि इरे दृश्यते । सूसइरे ताण तारिसो कण्ठो । शुप्यति तासां तादृशः कण्ठः । 'रुषगेचो दिः' इत्युकारस्य दीर्घः । 'स्वनतः' इत्यगागमः । होअन्ति । होअन्ते । होअइरे । 'मध्ये चाजन्तात्' इति जर्जरौ । होज्जन्ति । होज्जन्ते । होज्जइरे । अत्र पूर्वोदाहरणद्वये 'संयोगे' इति ह्रस्वे सति जारोपीदमेवोदाहरणम् । होज्जाइरे इत्यत्र निमित्ताभावान्न 'संयोगे' इति ह्रस्वः । होज्ज । होज्जा ॥ मध्यमपुरुषैकवचने

१ T. omits वा २ अपि तौ M., T. ३ च स्थाने M. ४ इत्येतौ स्तः T. ५ तौ भवतः M.; अपि स्तः T. ६ आदेशाः स्युः T.

सिप्यास्येसि ॥ २ । ४ । २ ॥

‘लटः’ इत्यनुवर्तते । लटः परस्मैपदात्मनेपदमध्यमपुरुषैकवचने वर्तमानयोः सिप् थास् इत्येतयोः प्रत्येकं से सि इत्येतौ भवतः । होसि । नात्र से । अनदन्तत्वात् । ‘त्वनतः’ इत्यगागमे कृते अदन्तत्वात् से सि । होअसि । होअसे । ‘मध्ये चाजन्तात्’ इति जर्जारौ । होजसि । होज्जासि । ‘लङ्लटोः—’ इति जर्जारौ । होज्ज । होज्जा ॥ मध्यमपुरुषबहुवचने

थध्वमित्थाहचौ ॥ २ । ४ । ५ ॥

लटो मध्यमपुरुषबहुवचनयोः थध्वं इत्येतयोः प्रत्येकं इत्थाहच् इत्यादेशौ भवतः । होइत्था । होह । होअइत्था । होअह । होज्ज-इत्था । होज्जह । होज्जाइत्था । होज्जाह । होज्ज । होज्जा । बहुलाधिकारात् क्वचित् प्रथमपुरुषैकवचनेपि इत्था । जन्ते रोइत्था । यत्ते रोचते ॥ उत्तमपुरुषैकवचने

मिर्मिबिटौ ॥ २ । ४ । ३ ॥

लटः परस्मैपदात्मनेपदोत्तमपुरुषैकवचनयोः मिप् इद् इत्येतयोः प्रत्येकं मि इति भवति । होमि । बहुलाधिकारात् मिबिटोरादेशस्य मेरिकारलोपश्च । बहु वणिणउ ण्ण सकं । बहु वर्णितुं न शक्नोमि । ‘त्वनतः’ इत्यगागमे ‘अदेल्लुक्कयात्स्वोरतः’ इत्यतः ‘आत्’ ‘अतः’ इति चानुवर्तते ।

तुमौ ॥ २ । ४ । १६ ॥

अदन्ताद्भातोरुत्तमपुरुषैकवचनादेशे मौ परे आत्वं तु भवति । इति धात्ववयवस्यागागमस्य विकल्पेनात्वे होआमि । होअमि । मौपरे इत्वमिति केचित् । होइमि ॥

वा लङ्लोट्टृषु ॥ २ । ४ । २० ॥

१ स्तः T. २ उत्तमैकवचने P., My. ३ स्यात् T. ४ होअमि । होआमि. T.

‘अदेह्लुकि—’ इत्यादेः ‘एत्’ इत्यनुवर्तते ‘अतः’ इति च । एषु परेषु अत एत्वं वा स्यात् । इत्यगागमस्यैव धात्ववयवस्य वा एत्वे । होएमि । होअमि । होज्जमि । होज्जामि । इदं सूत्रं लङ्लोटोः सर्ववचनेषु अगागमस्य वा एत्वविधायकम् । क्वचिन्न भवति । जअइ । क्वचिदात्वमपि । सुणाइ । ‘वा लङ्लोट्—’ इत्यनेनैव एत्वे होज्जेमि । होज्जमि । ‘लङ्लोटोश्च जर्जरौ’ इति जर्जरौ भवतः । हुज्ज । हुज्जा ॥
उत्तमपुरुषबहुवचने

मोममुमस्सहिङ् ॥ २ । ४ । ६ ॥

उत्तमपुरुषस्य बहुत्वे वर्तमानयोः मस् महिङ् एतयोः मो म मु इति त्रय आदेशा भवन्ति । हुमो । हुम । हुमु ॥ ‘त्वन्तः’ इत्यगागमे सति ‘अदेह्लुक्यात्खोरतः’ इत्यतः ‘अतः’ इत्यधिकृत्य ‘तुमौ’ इति ‘अस्तु’ इति च

मोममुष्विच्च ॥ २ । ४ । १७ ॥

अकारान्ताद्भातोः मो म मु इत्येतेषु परेषु अत इत्वं चकारादात्वं च वा स्यात् । इत्यगागमस्यैव धात्ववयवस्य इत्वे आत्वे च । हुइमो । हुआमो । पक्षे । हुआमो । ‘वा लङ्लोट्—’ इत्येत्वे । हुएमो । हुइम । हुआम । होअम । हुएम । हुइम । हुइमु । हुआमु । हुआमु । होएमु । ‘मध्ये चाजन्तात्’ इति जर्जरौ । हुज्जिमो । होज्जिमो । होज्जामो । होज्जेमो । एवं मन्धोरप्युदाहार्यम् । ‘लङ्लोटोश्च जर्जरौ’ । हुज्ज । हुज्जा । एवमजन्तानां लटि रूपं नेयम् । हवादीनां हलन्तानां तु भेदः । ह व इति स्थिते । अनुक्तमन्यन्यायेन ‘उपदेशेजनुनासिक इत्’ इत्यकारलोपः । सुखोच्चारणं प्रयोजनम् । ‘हलोक्’ इत्यगागमः । इजादयश्च । हवइ । हवए । ‘लङ्लोटोश्च—’ इति जर्जरौ ॥

ज्राजे ॥ २ । ४ । २१ ॥

‘अदेह्लुक्यात्खोरतः’ इत्यतः ‘अतः’ इति ‘एत्’ इति चानुवर्तते ।

१ उत्तमस्य बहुवचने M. २ इत्येतां प्रत्येकं मो म मु इत्यादेशानापद्यते. T. ३ इत्यनुवर्तते M.

‘वा लङ्लोड्—’ इत्येतो ‘वा’ इति च । जर्ज इत्येतयोः परयोः रत एत्वं वा स्यात् । हवेज्जा । हवेज्ज । ‘अतः’ इत्येव । हुज्जा । स्वतो-
नजन्तत्वात् ‘मध्ये चाजन्तात्’ इत्ययं विधिर्न भवति । ‘वा लङ्लोड्—’
इत्येत्वं वा । हवेइ । हवइ । हवन्ति हवन्ते । हवइरे । एवमेदन्तेपि ।
मध्यमे । हवसि । ‘अत एवैच्से’ इति से । हवसे । हवेसि ।
हवेज्जा । हवेज्ज । हवज्जा । हवज्ज । हवइत्था । हवह । हवेइत्था ।
हवेह । हवज्जा । हवज्ज । हवेज्जा । हवेज्ज । उत्तमे ‘तुमौ’ इत्या-
त्वम् । हवामि । हवामि । मावित्त्वमिति केचित् । हविमि । हवेमि ।
जर्जारौ च । ‘मोममुष्विच्च’ इति आदितौ वा । ‘लङ्लोड्—’ इत्येत्वं
च । हवमो । हवामो । हविमो । हवेमो । हवमु । हवामु । हविमु ।
हवेमु । हवम । हवाम । हविम । हवेम । हवेज्जा । हवेज्ज । एवम-
न्येषां हलन्तानां लटि रूपं नेयम् ॥ ‘हुहुवहवा भुवेस्तु’ इत्यतः ‘भुवेः’
इत्यधिकृत्य

पृथक्स्पष्टे णिव्वडः ॥ ३ । १ । २ ॥

पृथग्भूते स्पष्टे च कर्तरि भुवेः णिव्वड इत्यादेशो भवति । णिव्व-
डइ । णिव्वडए । पृथग्भवति । स्पष्टो भवति वेत्यर्थः ॥

प्रभौ हुप्पः ॥ ३ । १ । ३ ॥

‘भुवेः’ इत्यनुवर्तते । ‘तु’ इति च । प्रमुकर्तृकस्य भुवेः हुप्प
इत्यादेशो वा भवति । हुप्पइ । हुप्पए । प्रभवतीत्यर्थः । पक्षे पहवइ ।
बहुलाधिकारादन्यदपि । परिभवति संभवति उद्भवतीत्यर्थेपि । परि-
भवइ । संभवइ । उब्भवइ ॥ लुङ्लङ्लिट्स्तु

भूतार्थस्य सिहिअहि ॥ २ । ४ । २२ ॥

भूतार्थे विहितो यो लुडादिप्रत्ययः तस्य लुडो लडो लिटश्च स्थाने
प्रत्येकं सि हिअ हि इति त्रय आदेशा भवन्ति । उत्तरत्र ‘हल ईअ’
इति विधानात् खैरान्तादेवायं विधिः । होसि । होहिअ । होहि ।

१ इति च M. २ स्यात् M., ३ आदेशाः स्युः T. ४ खरान्तादेशोयं
विधिः T.

‘त्वन्तः’ इत्यागागमः । होअसि । होअहिअ । होअहि । सर्वत्र अभूत् अभवत् बभूव वा । स्यादयस्तु तिस्रयोरेव । अस्मिन् शास्त्रे वर्तमानार्थवाचिनोपि भूतार्थवाचित्वमस्तीति लडादेशा इजादयोपि भवन्ति । तेन ‘लड्लटोश्च जर्जारौ’ ‘मध्ये चाजन्तात्’ इति जर्जारौ सर्वत्र भवतः । तथा च होइ । होन्ति । होमि । इत्यादीनि सर्वाणि लडूपाण्युदाहर्तव्यानि । ग्रन्थविस्तरभयाच्च लिख्यन्ते । एवमन्येषामजन्तानां भूतलकारेषु रूपनिर्णयः ॥ हलन्तानां तु

हल ईअ ॥ २ । ४ । २३ ॥

‘भूतार्थस्य’ इत्यनुवर्तते । भूतार्थे वर्तमानयोः हलन्तात् परयोः तिस्रयोः ईअ इत्यादेशो भवति । हवीअ । हवइ । हवन्ति । इत्यादि हलन्तवद्रूपाणि सर्वाण्युदाहर्तव्यानि । एवमन्येषां हलन्तानां भूतार्थवाचिषु रूपं नेयम् ॥ लड्लटोः

भविष्यति हिरादिः ॥ २ । ४ । २५ ॥

भविष्यदर्थे विहितप्रत्यये परे तस्यैव हिरित्यादिः प्रयोक्तव्यः । पूर्ववदिजादयः । होहिइ । बहुलाधिकारात् क्वचिदेकपदेपि सन्धिः । होही । भविष्यति । भविता वा । बहुत्वे हिः । होहिन्ति । इत्यादि लड्वत् । लकारात् प्राक् हिकार एवाधिकः । मध्यमे । होहिसि । होज्जहिसि । होज्जाहिसि । होहिज्ज । होहिज्जा । होहिद्धा । होहिह । इत्यादि सर्वे लड्वत् । लकारात् प्राक् हिकार एवाधिकः ॥ उत्तमे

हार्सा मिमोमुमे वा ॥ २ । ४ । २६ ॥

‘भविष्यति’ इत्यनुवर्तते । ‘आदिः’ इति च । भविष्यदर्थे विहितेषु उत्तमपुरुषादेशेषु मिमोमुम इत्येतेषु परेषु एषामेवादिः हार्सा इत्येतौ वा प्रयोक्तव्यौ । पक्षे हिरपि । होहामि । होस्सामि । अत्र रित्वाद् द्वित्वम् । होहामो । होस्सामो । होहामु । होस्सामु । होहाम । होस्साम ।

१ वा स्यात् T. २ M. and T. drop ‘आदिः’ इति च.

पक्षे । होहिमि । होहिमो । होहिमु । होहिम । कचिसु हा न भवति ॥
 'ङ' मेश्छात्ततः' इत्यतः 'मेः' इत्यनुवर्तते 'भविष्यति' इति च
 सर ॥ २ । ४ । ३३ ॥

धातोः परतो भविष्यति काले मेः स्थाने सर इति वा भवति ।
 रित्वाद् द्वित्वम् । होहिस्सं । पक्षे । होहिमि ॥

हिस्साहित्था मुमोमस्य ॥ २ । ४ । २७ ॥

'वा' इत्यनुवर्तते 'भविष्यति' इति च । भविष्यति काले मु मो म
 इत्येतेषां स्थाने हिस्सा हित्था इत्येतौ धातोः परतो वा प्रयोक्तव्यौ ।
 होहिस्सा । होहित्था । पक्षे । होहिमु । इत्यादि । पूर्ववत् जर्जरौ च ।
 'स्वनतः' इत्यगागमादिलङ्ङत् । एवमन्येषामजन्तानां भविष्यति रूपम् ॥
 हलन्तानां तु भविष्यति अगागमे कृते 'अदेल्लुक्क्यात्स्वरतः' ईत्यतः
 अतः' इत्यधिकृत्य 'मोममुष्विच्च' ईत्यतः 'इत्' इति च

एच्च क्त्वातुंतव्यभविष्यति ॥ २ । ४ । १९ ॥

क्त्वातुंतव्येषु भविष्यत्कालविहिते च प्रत्यये परतः अत एत्वं
 चकारादिच्च भवति । हवेहिइ । हविहिइ । हवेहिज्ज । हवेहिज्जा ।
 हविहिज्ज । हविहिज्जा । हवेहिंति । हवेहिंते । हविहिंति । हवि-
 हिंते । इत्यादि । जर्जरौ च । मध्यमे । हवेहिसि । हविहिसि ।
 हवेहिइत्था । हविहिइत्था । हवेहिह । हविहिह । जर्जरौ च ।
 उत्तमे । हवेहिमि । हविहिमि । हवेहामि । हविहामि । हवेस्सामि ।
 हविस्सामि । हवेहिस्सं । हविहिस्सं । जर्जरौ च । हवेहिमो । हवि-
 हिमो । हवेहामो । हविहामो । हवेस्सामो । हविस्सामो । एवं मन्वो-
 रपि । हवेहिस्सा । हविहिस्सा । हवेहित्था । हविहित्था । जर्जरौ च ।
 एवमन्येषां हलन्तानां भविष्यति रूपम् ॥ लोटि

एकस्मिन् प्रथमादेर्विध्यादिषु दुसुमु ॥ २ । ४ । ३५ ॥

१ T. drops तु. २ M. omits च. ३ इत्यधिकृत्य M., T. ४ इति
 च M., T. ५ हविहिस्सा । हवेहिस्सा M. ६ T. drops च. ७ P.
 and My. add नेयम् after it.

लिङ्लोटोः प्रथममध्यमोत्तमपुरुषैकवचनानां स्थाने दु सु मु इति क्रमाद्भवन्ति । होदु । लिङ्लोटोराशीरर्थे उकारान्तस्यैव प्रयोग इति केचित् । तदा दलोपः । दकारोच्चारणं भाषान्तरार्थमित्यपरे । प्राकृते विध्यादिषु होउ । अत्र 'प्रायो लुक्—'इति दलोपः । होसु । होमु ॥

बहौ न्तुहमो ॥ २ । ४ । ३६ ॥

लिङ्लोटोः प्रथममध्यमोत्तमबहुवचनानां स्थाने न्तु ह मो इति क्रमाद् भवन्ति । होन्तु । होह । होमो ॥

सोस्तु हि ॥ २ । ४ । ३७ ॥

विध्यादिषु 'एकस्मिन्—'इति सूत्रविहितस्य सोर्मध्यमपुरुषैकवचनस्य स्थाने हि इत्यादेशो वा भवति । होहि । होसु । पूर्ववत् 'मध्ये चाजन्तात्' इति जर्जरौ । तदा । होज्जदु । होज्जादु । होज्ज । होज्जा । एवं वचनान्तरेष्वपि जर्जारावृथौ ॥ लिङि

त्विज्जालिङः ॥ २ । ४ । ३४ ॥

लिङो जर्जार्थी पर इकारो वा प्रयोक्तव्यः । होज्जइ । होज्जाइ । इयान् विशेषः । शेषं पूर्ववत् । एवमन्येषामजन्तानां लिङ्लोटो रूपम् । हलन्तानां तु 'वा लङ्लोटुत्तृषु' इति वा एत्वम् । हवेउ । हवउ । हवेन्तु । हवन्तु । हवेज्ज । हवज्ज । हवेज्जा । हवज्जा ॥ मध्यमे 'सोस्तु हि' इत्यतः 'सोः' इत्यनुवर्तमाने

लुगिज्जहीज्जस्विजेतः ॥ २ । ४ । ३८ ॥

अदन्ताद्घातोः मध्यमैकवचनादेशस्य सोः स्थाने लुक् इज्जहि इज्जसु इज्जे इति चत्वार आदेशा भवन्ति । हव । हविज्जहि । हविज्जसु । हविज्जे । पक्षे । हवसु । हवेसु । हवेज्ज । हवेज्जा । 'त्विज्जालिङः' इति इत्वं च । हवेज्जइ । हवेज्जाइ । शेषं पूर्ववत् । एवमन्येषां हलन्तानां रूपं नेयम् ॥ लङि

१ क्रमात् स्युः T. २ °मिति केचित् T. ३ T. has प्रत्ययानां before स्थाने. ४ स्यात् T. ५ स्यात् T.

माणन्तौ च लृङः ॥ २ । ४ । ४१ ॥

लृङो माण न्त इत्यादेशौ सर्वत्र पुरुषेषु वचनेषु भवतः । लिट्वा-
न्नित्यम् । चकारात् जर्जरौ च । होमाण । होन्त । होज्जमाण ।
होज्जन्त । होज्जामाण । होज्ज । होज्जा । हलन्तानां तु । हवमाण ।
हवन्त । हवेज्ज । हवेज्जा । एवमन्येष्वजन्तेषु हलन्तेषु च धातुष्वनया
प्रक्रियया सर्वलकाररूपाणि प्रयोज्यानि ॥

अथ केचिदेधादयो धातवः प्रदर्श्यन्ते ।

एष वृद्धौ । अगागमः । 'खघथधभाम्' इति धैस्य हत्वम् ।
इजादयः । एहइ । ऐहए । शेषं हववत् । डुपचषू पाके । अनुक्तम-
न्यन्यायेनानुबन्धलोपः । अक् । 'प्रायो लृक्—'इति चलोपः ।
पअइ । पअए ॥

सोल्लपउल्लौ पचेः ॥ ३ । १ । ३८ ॥

पचतेः सोल्ल पउल्ल इत्यादेशौ भवतः । सोल्लइ । पउल्लइ । दुनदि
समृद्धौ । अक् । णंदइ । णंदए । ध्वंसु गतौ । अक् । 'त्वथ्वद्वध्वां
क्चित्—' इत्यादिना ध्वस्य झकारः । झंसइ । झंसए । पक्षे । 'लवराम्—'
इति वैलोपः । धंसइ । धंसए । व्येञ् संवरणे । 'मनयाम्' इति
यलोपः । वेइ । 'त्वनतः' इत्यगागमे । वेअइ । वेअए । अद भक्षणे ।
अक् । प्रायोग्रहणाद् दैलोपाभावः । अदइ । अदए ॥ अस्तेर्विशेष
उच्यते । अस भुवि । लटि

त्वस्तेर्म्होम्हि ममोभिना ॥ २ । ४ । ८ ॥

'मिर्मिबिटौ' इति विहितमिना 'मोमसु मस्सहिङ्' इति विहित-
ममोभ्यां च सह अस्तेः स्थाने यथायोगं म्ह म्हो म्हि इत्यादेशा वा

१ च स्तः T. २ सर्वलकाराणां रूपाणि P., My. ३ M. and T.
drop धस्य. ४ My. and P. drop it; T. has एहए only.
५ स्तः T. ६ वलोपे T. ७ दकारलोपाभावः M.

भवन्ति । गअम्हि । गतोस्मि । गअम्हो । गअम्ह । गताः स्मः ।
मुकारस्याग्रहणादप्रयोग एव तस्येत्यवसीयते । पक्षे । तिडात्थि' इति
अत्थिः सामान्यप्राप्तः । अत्थि ॥

सिना ल्सि ॥ २ । ४ । ९ ॥

'अस्तेः' इत्यनुवर्तते । अस्तेर्धातोः सिना मध्यमपुरुषैकवचनादेशेन
सह सि इत्यादेशो लिट् भवति । लित्वान्नित्यम् । णिङ्गुरो जं सि ।
निष्पुरो यदसि ॥

तिडात्थि ॥ २ । ४ । १० ॥

अस्तेस्तिडा सह अत्थि इत्यादेशो भवति । अत्थि सो । अस्ति स
इत्यर्थः । अत्थि ते । सन्ति त इत्यर्थः । मध्यमे । अत्थि तुमं ।
असि त्वमित्यर्थः । अत्थि तुम्हे । स्थ यूयमित्यर्थः । उत्तमे । अत्थि हं ।
अस्म्यहम् । अत्थि अम्हे । स्तो वयमित्यर्थः ॥ लुङ्लिट्त्सु 'भूता-
र्थस्य सिहिअहि' इत्यतः 'भूतार्थस्य' इत्यधिकृत्य

अहेस्यासी तेनास्तेः ॥ २ । ४ । २४ ॥

अस्तेर्धातोर्भूतार्थप्रत्ययेन सह अहेसि आसि इत्यादेशौ भवतः ।
अहेसि । आसि । आसीत् । आसन् । आसीः । आस्त । आसम् ।
आस्स । इत्यर्थः । लुङ्लिटोः । अस्तेर्भादेशे । अमूत् । बभूव ।
इत्यादि संचारणीयम् । इदं त्वादेशद्वयं सर्ववचनेषु पुरुषत्रये च साधा-
रणम् । तेन भूतलकारमात्रे अस्तेरिदमेव रूपद्वयम् । लोटि सिद्धावस्था-
पेक्षया अस्तु इत्यत्र 'स्तः' इति स्तस्य थत्वे । अत्थु । संतु । इति च
दृश्यते । लिङि । स्यादित्यत्र 'स्याद्भव्य—'इति सूत्रेण यात् प्रागित्वम् ।
यलोपः । अन्त्यहलो लोपश्च । सिअ । अन्येषु लकारेषु अनुक्तमन्य-
न्यायेन 'अस्तेर्भूः' इति भूधातोरेव प्रयोगः ॥ शीङ् स्वप्ने ।

योरैङ् ॥ २ । ४ । ६५ ॥

१ गअम्हा M., T. २ जं My. ३ तुङ्गो M. ४ अहो M. ५ स्तः T.

इश्च उश्च युः तस्य योर्धातोरिवर्णोवर्णयोः एङ् एदोतौ यथासंख्यं भवतः । इवर्णस्य एकारः । उवर्णस्य ओकारः । इत्येत्वे । 'शोस्सल' । सेइ । 'त्वनतः' इत्यक् । सेअइ । सेअए । इत्यादि । हुवत् ॥ ब्रूञ् व्यक्तायां वाचि ।

उवर्णस्यावः ॥ २ । ४ । ६४ ॥

धातोरन्त्यस्य उवर्णस्य अव इत्यादेशो भवति । रेफलोपः । बवइ । बवए । 'योरेङ्' इत्योत्वे । बोइ । एवं हुङ् घृङ् प्रभृतयः ॥ हु दाना-दानयोः ।

णो हश्च चिजिपूश्चुधूस्तुहुलूभ्यः ॥ २ । ४ । ७२ ॥

एभ्यः परो ण इत्यागमो वा भवति । तत्संनियोगेन दीर्घस्य ह्रस्वश्च । हुणइ । हुणए । पक्षे उवर्णस्य अव इत्यादेशः । हवइ । हवए । नात्र 'योरेङ्' इत्युकारस्यौत्वम् । अनन्तरविषयत्वात् तस्य । परंतूवर्णस्य अव इत्यादेशः । बहुलाधिकाराण्णागमः क्वचिद्विकल्पितः । उच्चेणइ । उच्चेइ । जेणइ । जेइ । ओहाङ् गतौ । अनुक्तमन्यन्यायेना-नुबन्धलोपः । 'त्वनतः' इत्यागमः । हाअइ । हाअए । पक्षे । हाइ । डु धाञ् धारणपोषणयोः । अनुबन्धलोपः । अँइ । धाअइ । धाअए । पक्षे । धाइ ॥

घो दहश्चदः ॥ २ । ४ । १३१ ॥

श्रदित्यव्ययात् परस्य दर्धातेर्दह इत्यादेशो भवति । 'अश्चदः' इति पर्युदासादन्यहलो लोपो न भवति । रेफलोपः । सत्वम् । सद्दहइ । सद्दहए । दिवि क्रीडादौ । अक् । दिवइ । दिवए ॥ अथ पुरुषादयोपि प्रदर्श्यन्ते ।

रुषगेचो दिः ॥ २ । ४ । ६८ ॥

रुषादिष्वादेरचो दीर्घो भवति । रुष । रूसइ । रूसए । शुष ।

१ धूञ् M. २ भवति वा T. ३ M. drops च. ४ अक् M. ५ इत्यादेशः स्यात् T. ६ अत्र M.

सूसइ । तुष । तूषइ । पुष । पूसइ । शिष । सीसइ । पूङ् प्रीणिप्र-
सवे । उवर्णस्य अव इत्यादेशः । सवइ । सवए । णह बन्धने ।
णहइ । णहए । पुङ् अभिषवे । अवादेशः । सवइ । सवए । सोइ ।
अशू व्याप्तौ । अक् । असइ । असए । चिञ् चयने । 'णो हश्च
चिञि—'इत्यादिना णागमः । चिणइ । चिणए । पक्षे । 'योरेङ्'
इत्येत्वम् । चेइ । चेए । 'त्वनतः' इत्यव्यये च । चेअइ । चेअए ।
तुद व्यथने । अक् । तुदइ । तुदए । दलोपोपि । तुअइ । तुअए ॥
दंशतिदहत्योर्विशेषः । 'हलोक' इत्यगागमे 'वेतस इति तोः' इत्यतः
'तोः' इत्यधिकृत्य 'टो डः' इत्यतः 'डः' इति च ।

दंशदहोः ॥ १ । ३ । ३४ ॥

दंशतिदहयोर्धात्वोस्तवर्गस्य डकारो भवति । डंसइ । डंसए ।
डहइ । डहए ॥ दीप्यतौ

डो दीपि ॥ १ । ३ । ४६ ॥

पूर्वसूत्रात् 'तोः' इत्यनुवर्तते । दीप्यतेस्तोस्तवर्गस्य डत्वम् ।
डिप्पइ । प्रदीप्यतौ 'दोहदप्रदीप—'इत्यादिना तोर्लत्वम् । पलिप्पइ ॥
मृङ् मरणे

आर उः ॥ २ । ४ । ६६ ॥

धातोर्ऋवर्णस्य अर इत्यादेशो भवति । मरइ । मरए ॥ गम्ह
गतौ

छर्गमिष्यमासाम् ॥ २ । ४ । ५० ॥

गम् इषू यम् आसू एषामन्त्यस्य छकारो रित् स्यात् । गच्छइ ॥

गमिरणुवज्जावज्जसाकुसोकुसाइच्छाय्यवहरावसेहवदअपरिअल-
परिअल्लवोल्लपरिणिसपच्छङ्गीणणिम्महवच्छदणिळ्ळुकरंभणीणिव-
हान् ॥ ३ । १ । ९७ ॥

१ वृञ् M. २ My. and P. drop it. ३ My. and P.
drop मरणे.

गामेरणुवज्जादीनादेशान् प्रामोति । अणुवज्जइ । अवज्जसइ ।
अक्कुसइ । उक्कुसइ । अइच्छइ । अईइ । अवहरइ । अवसेहइ । वद-
अइ । परिअलइ । परिअलइ । वोळइ । परिणिसइ । पेच्छइइ ।
णीणइ । णिम्महइ । वच्छदइ । णिल्लुकइ । रंभइ । णीइ । णिवहइ ॥
दृशिर् प्रेक्षणे

दृशिरोअक्खणिअच्छावअच्छचजावअज्झपुलअपुलोअदेक्खा-
वअक्खपेच्छावआसपासणिअसच्चवावक्खान् ॥ २ । ४ । १५३ ॥

दृशिर् प्रेक्षण इत्ययं धातुः ओअक्ख णिअच्छ अवअच्छ चज्ज
अवअज्झ पुलअ पुलोअ देक्ख अवअक्ख पेच्छ अवआस पास
णिअ सच्चव अवक्ख इति पञ्चदशादेशानापद्यते । ओअक्खइ ।
णिअच्छइ । अवअच्छइ । चज्जइ । अवअज्झइ । पुलअइ । पुलोअइ ।
देक्खइ । अवअक्खइ । पेच्छइ । अवआसइ । पासइ । णिअइ ।
सच्चवइ । अवक्खइ । इति पञ्चदशादेशाः ॥ गम्हशोर्भविष्यति

डच्छ दृशिगम इजादौ हिलुक् च वा ॥ २ । ४ । २८ ॥

‘भविष्यति हिरादिः’ इत्यतः ‘भविष्यति’ इत्यनुवर्तते । ईशू गम्
आभ्यां धातुभ्यां भविष्यदादेशेषु ईचू इत्यादिषु परेषु डित् अच्छ
इत्ययं भवति हेर्वा लुक् च । डित्वादन्यस्याजादेर्लुक् । दच्छिइ ।
दच्छिहिइ । दच्छिति । दच्छिंहिति । दच्छिसि । दच्छिहिसि ।
दच्छिईत्था । दच्छिहिईत्था । दच्छिह । दच्छिहिह । दच्छिमि ।
दच्छिहिमि । दच्छिहामि । दच्छिस्सामि । दच्छिस्सं । दच्छिहिस्सं ।
दच्छिमो । दच्छिहिमो । दच्छिहामो । दच्छिस्सामो । दच्छिहिस्सा ।
दच्छिहित्था । दच्छिम । दच्छिहिम । इत्यादि । मोवत् मम्बोरप्युदा-

१ आपद्यते T. २ पच्चदइ M. ३ My. and P. drop प्रेक्षणे.
४ इत्यनुवर्तते M., T. ५ दृशिर् M. ६ इत्यादिषु P., My. ७ ईद्वा
P., My. ८ ईद्वा My., P.

हार्यम् । एवं गमेरपि ॥ भिदिर् विदारणे । छिदिर् द्वैधीकरणे ।
‘अन्त्यस्य वचिमुचि—’इत्यादेः ‘अन्त्यस्य’ इत्यनुवर्तते ।

छिदिभिदो न्दः ॥ २ । ४ । ५४ ॥

अनयोरन्त्यस्य न्द इत्यादेशो भवति । ^१छिन्दइ । भिन्दइ । भवि-
ष्यति विशेषः ।

छिदिभिदिविदो डेच्छ ॥ २ । ४ । २९ ॥

‘भविष्यति हिरादिः’ इत्यतः ‘भविष्यति’ इत्यनुवर्तते । ‘हिल्लक् च’
इति च ‘इजादौ’ इति च । छिदादिभ्यो भविष्यति इजादिषु परेषु
डित् एच्छ इत्ययं स्यात् हिल्लक् च वा । चेच्छिइ । चेच्छिहिइ ।
चेच्छिति । चेच्छिहिंति । चेच्छिसि । चेच्छिहिसि । चेच्छिइत्था ।
चेच्छिहित्थः । चेच्छिह । चेच्छिहिह । चेच्छिमि । चेच्छिहिमि ।
चेच्छिहामि । चेच्छिस्सामि । एवं हौ । चेच्छिस्सं । चेच्छिहिस्सं ।
चेच्छिमो । चेच्छिहिमो । चेच्छिहामो । चेच्छिस्सामो । चेच्छिहिस्सा ।
चेच्छिहित्था । एवं मम्बोरपि । एवं भिदविदोरपि रूपाण्युदाहर्तव्यानि ॥
वच परिभाषणे । मुच्छ्ल मोक्षणे । रुदिर् अश्रुविमोचने । श्रु श्रवणे ।
भुज पालनाभ्यवहारयोः । अक् । वअइ । मुअइ । रुअइ । एपु
भविष्यति

डोच्छ वचिमुचिरुदिश्रुभुजः ॥ २ । ४ । ३० ॥

वच्यादिभ्यो धातुभ्यो भविष्यदर्थे इजादिषु परेषु डित् ओच्छ
इति भवति हिल्लक् च वा । वचि । वोच्छिइ । वोच्छिहिइ ।
वोच्छिति । वोच्छिहिंति । वोच्छिसि । वोच्छिहिसि । वोच्छिइत्था ।
वोच्छिहित्था । इत्यादि भिदिवत् । एवं मुचादीनामुदाहार्यम् ।

१ न्धः P., My. २ न्द P., My. ३ छिन्दइ My. ४ भिन्दइ
My. ५ भिदादिभ्यः M. and P. ६ My. has भेच्छिइ ।
भेच्छिहि etc.; T. has छेच्छिइ, छेच्छिहि, etc. ७ छेच्छिइ P., My.
८ छेच्छिहिइ P., My.

ढं मेऽच्छात्ततः ॥ २ । ४ । ३१ ॥

भविष्यति दृशादिभ्यो धातुभ्यः पूर्वसूत्रैस्त्रिभिरुक्तानां ङच्छ डेच्छ
डोच्छानां यश्छकारस्ततः परस्य मेरुत्तमपुरुषैकवचनस्य स्थाने ङित्
अमित्यादेशो भवति । दच्छं । द्रक्ष्यामि । गच्छं । गमिष्यामि ।
संगच्छं । संगंस्ये । भेच्छं । भेत्स्यामि । वेच्छं । वेत्स्यामि । चेच्छं ।
छेत्स्यामि । वोच्छं । वक्ष्यामि । मोच्छं । मोक्ष्यामि । इत्यादि । पक्षे ।
दच्छिमि । दच्छिहिमि । इत्यादि । 'छात्ततः' इति किम् । अन्येभ्यः
परो मा भूत् ॥

णिव्वडो मुचेर्दुःखे ॥ ३ । १ । ४० ॥

दुःखं मुञ्चत्यर्थमुचेः णिव्वड ईत्यादेशो भवति । णिव्वडइ ।

अवहेडमोल्लणिल्लुंछोसिकदिसडरेअवलंडाः ॥ ३ । १ । ४१ ॥

'मुचेः' इत्यनुवर्तते । मुञ्चतेरवहेड इत्यादि सप्तादेशो भवन्ति
स्वरूपार्थे । अवहेडइ । मोल्लइ । णिल्लुंच्छइ । उसिकइ । दिसडइ ।
रेअवइ । लंडइ । सिद्धावस्थापेक्षया । मुंचइ । मुंचए ॥ रुधिइ आव-
रणे । 'अन्त्यस्य वचिमुंचि—'इत्यादेः 'अन्त्यस्य' इत्यनुवर्तते ।

रुधो न्धम्भौ ॥ २ । ४ । ५० ॥

रुधेरन्त्यस्य न्धम्भ इत्यादेशौ भवतः । रुन्धइ । रुम्भइ ।

ढंसोत्तंधौ विवृतिरुध्योः ॥ ३ । १ । ६४ ॥

विपूर्वकस्य वर्तते रुधेश्च ढंस उत्तंध इत्येतौ प्रत्येकं वा भवतः ।
ढंसइ । उत्तंधइ । इदमेव वर्ततेरपि । पक्षे । रुंधइ । वडइ । अत्र
'तेस्याधूर्तादौ टः' इति तस्य टत्वम् । 'युधबुधगृधक्रुधसिधमुहां च
झइ' इति चकारानुकृष्टरुधेरन्त्यस्य झः । रुझइ । रुझए । युजियोगे

जुंजुजुजुप्पा युजेः ॥ २ । ४ । १३९ ॥

१ स्यात् T. २ दुःखविषयस्य मुचिर् मोक्षणे इत्यस्य धातोः T.
३ इत्यादेशः स्यात् T. ४ देशाः स्युः T. ५ 'मुचिहचिरुधिभुजाम्—'
इत्यादिना M. ६ स्तः T. ७ स्तः T.

युजेर्घातोः जुंजादय आदेशाः स्युः । जुंजइ । जुज्जइ । जुप्पइ ।
 भुज पालनाभ्यवहारयोः । अक् । भुअइ । भुअए । लुलुटोः ।
 'डोच्छ वचिमुचि—' इत्यादिना ओच्छादेशो हिलुक् च वा । भोच्छिइ ।
 भोच्छिहिइ । 'डं मेश्छात्ततः' इति मेडं । भोच्छं । पक्षे । भोच्छिमि ।
 शेषं हववत् ॥

णिवरो बुभुक्षाक्षिप्योः ॥ ३ । १ । ७८ ॥

सन्नन्तस्य भुजेराड् पूर्वस्य क्षिपेश्च णिवर इत्यादेशो भवति ।
 णिवरइ । बुभुक्षति । आक्षिपति वा ॥

भुजेरणभुजकम्मसमाणचमडचड्डजेमजिमाः ॥ २।४।१३७ ॥

भुजेर्घातोरण्णादय आदेशा भवन्ति वा । अण्णइ । अण्णए ।
 भुज्जइ । कम्मइ । समाणइ । चमडइ । चड्डइ । जेमइ । जिमइ ॥
 तनु विस्तारे । अक् । तणइ । तणए ।

तड्डवविरल्लतडतड्डास्तनेः ॥ ३ । १ । ७४ ॥

तनु विस्तार इत्यस्य तड्डव इत्यादयश्चत्वार आदेशाः स्युः । तड्ड-
 वइ । विरल्लइ । तडइ । तड्डइ । मनु अवबोधने । अक् । मणइ ।
 मणए । कृञ् । 'अर उः' इत्यरः । करइ । कलए ॥ लुइलड्ड्लिट्सु
 'अन्त्यस्य वचिमुचि—' इति सूत्रात् 'अन्त्यस्य' इत्यनुवर्तते ।

आ भूतभविष्यति च कृजः ॥ २ । ४ । ४७ ॥

भूतार्थे भविष्यदर्थे च प्रत्यये परे कृजोन्त्यस्य आ इत्ययमोदेशो
 भवति । 'भूतार्थस्य सिहिअहि' इति स्यादयः । कासि । काहिअ ।
 काहि । अकार्षीत् । अकरोत् चकार वा । लुलुटोः । काहिइ ।
 काहिति ॥ 'डं मेश्छात्ततः' इत्यतः 'मेः' इत्यनुवर्तमाने

कृदो हं ॥ २ । ४ । ३२ ॥

१ त्रयः for जुंजादयः T. २ भुजिधातुः M.; भुजधातुः T. ३ आदे-
 शानापद्यते M.; आदेशानाप्नोति T. ४ 'मुचिरुधिभुजाम्—' इत्यतः
 ५ 'मादेशः स्यात् T. ६ इत्यनुवर्तते T.

करोतेर्ददातेश्च भविष्यति मेस्थाने हं इति वा स्यात् । 'आ भूत-
भविष्यति—'इत्याकारः । काहं । पक्षे । काहिमि । 'सि' इत्यनेन
'सि' च । कस्सं । पक्षे । काहिमि । शेषं हववत् ॥

कृजः कुणः ॥ ३ । १ । २० ॥

कृजः कुण इति वा स्यात् । कुणइ । कुणए ॥

काणेश्चिते णिआरः ॥ ३ । १ । २१ ॥

कृज इत्यनुवर्तते । कृजः काणेश्चितविषयस्य णिआर इत्यादेशो
भवति । णिआरइ । काणेश्चितं करोतीत्यर्थः ॥

निष्टम्भे णिडुहः ॥ ३ । १ । २२ ॥

निष्टम्भविषयस्य कृजो णिडुइ इत्यादेशो भवति । णिडुहइ ।
निष्टम्भं करोतीत्यर्थः ॥

श्रमे वीपफः ॥ ३ । १ । २३ ॥

श्रमं करोतीत्यर्थे कृजो वीपफ इत्यादेशो भवति । वीपफइ ॥

सदाणोवष्टम्भे ॥ ३ । १ । २४ ॥

अवष्टम्भं करोतीत्यर्थे कृजः सदाणादेशो भवति । सदाणइ ॥

णिच्चो लो मन्धुनौष्ठमालिन्ये ॥ ३ । १ । २५ ॥

मन्धुना ओष्ठमालिन्यं करोतीत्यर्थे कृजः णिच्चोल इत्यादेशो
भवति । णिच्चोलइ ॥

गुललश्चाटौ ॥ ३ । १ । २६ ॥

चाटु करोतीत्यर्थे कृजो गुलल इत्यादेशो भवति । गुललइ ॥

पयल्लो लम्बनशैथिल्ययोः ॥ ३ । १ । २७ ॥

१ T. has परतः after it. २ T. has विहितस्य after भविष्यति.
३ इत्यादेशः स्यात् T. ४ णिअरः M. ५ णिअर M. ६ इत्यादेशः स्यात्
T. ७ णिष्टम्भं My., P.; विष्टम्भं M. ८ इत्यादेशः स्यात् T. ९ णिष्टम्भं
My., P. विष्टम्भं M. १० पापफः M. ११ पापफ M. १२ पापफइ
M. १३ अवष्टम्भविषयस्य १४ देशः स्यात् T. १५ देशः स्यात् T.

लम्बनं करोति शैथिल्यं करोति इत्यनयोरर्थयोः कृञः पयल्लादेशो भवति । पयल्लइ ॥

क्षुरे कम्मः ॥ ३ । १ । २८ ॥

क्षुरं करोतीत्यर्थे कृञः कम्मादेशो भवति । कम्मइ । कम्मए ॥

णीलुंछो निष्पाताच्छोटे ॥ ३ । १ । २९ ॥

निष्पातं करोतीत्यौच्छोटनं करोतीत्यनयोरर्थयोः कृञः णीलुंछ इत्यादेशो भवति । णीलुंछइ ॥ डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये । 'योरेड्' इत्येतवम् । केइ । 'त्वनतः' इत्यगागमः । केअइ ॥

क्रियः कीणः ॥ २ । ४ । १२२ ॥

क्रीणातेः कीण इत्यादेशो भवति । कीणइ । कीणैए ॥

केर्च वेः ॥ २ । ४ । १२३ ॥

विपूर्वस्य क्रीणातेः केइ इत्यादेशो भवति । रित्वाद् द्वित्वम् । विकेइ । 'त्वनतः' इत्यगागमे विकेअइ । चकारात् कीणश्च । विकीणई । विकीणए ॥ वृञ् । 'अर उः' वरइ ॥

साहट्टसाहरौ संवुः ॥ ३ । १ । ३० ॥

संपूर्वस्य वृणोतेः साहट्ट साहर इत्यादेशौ भवतः । साहट्टइ । साह-इ ॥ इञ् । दरइ । दरए ॥ ग्रह उपादाने ।

ग्रहेर्णिरुवारगेण्हबलहरपग्गाहिपञ्चुआः ॥ २ । ४ । १५७ ॥

ग्रहेर्णिरुवाराद्याः षडादेशा वा स्युः । णिरुवारइ । गेण्हइ । बलइ । हरइ । पग्गाइ । अहिपञ्चुअइ ॥ 'अन्त्यस्य वचिर्मुचि—'इत्यतः 'अन्त्यस्य' इत्यधिकृत्य

नमोद्विजरुदां वः ॥ २ । ४ । ४८ ॥

१ °देशः स्यात् T. २ °ताच्छादनयोः M. ३ °त्याच्छादनं M. ४ °देशः स्यात् T. ५ M. and P. omit it ६ °देशः स्यात् T. ७ स्तः T. ८ 'सुचिरुचिभ्रुभुजाम्—'इत्यधिकृत्य M., T.

नमतेरुद्विजते रोदतेश्चान्त्यस्य वकारो भवति । णम् । णवइ ।
उद्विज् । अक् । उव्विवइ । अत्र दलोपद्वित्वे । रुदिइ । रुवइ । उव्वे-
वइ । रोवइ । 'अचोचाम्' इत्येत्वमोत्वं च ॥

अर्तुतिमदिव्रजाम् ॥ २ । ४ । ४९ ॥

'अन्त्यस्य' इत्यनुवर्तते । नृति मद् व्रज एषां धातूनामन्त्यस्य चकारो
रिद्धवति । रित्वाद् द्वित्वम् । णच्चइ । अत्र 'ऋतोत्' इत्यतः अत्वम् ।
मच्चइ । वच्चइ । अत्र 'लवराम्—' इति रेफलोपः ॥

छर्गमिष्यमासाध् ॥ २ । ४ । ५० ॥

'अन्त्यस्य' इत्यनुवर्तते । गम् इष् यम् आस् एषामन्त्यस्य छोरित्
स्यात् । गच्छइ । इच्छइ । जच्छइ । अत्र जत्वम् । अच्छइ । अत्र
'संयोगे' इति ह्रस्वः ॥

युधबुधगृधकुधसिधमुहां च ज्झः ॥ २ । ४ । ५२ ॥

युधादीनां चकाराद्बुधेश्चान्त्यस्य द्विरुक्तो झकारः स्यात् । जुज्झइ ।
बुज्झइ । गिज्झइ । अत्र कृपादित्वाद्दत् इत्वम् । 'अचोचाम्' इति वा
इत्वम् । कुज्झइ । अत्र रेफलोपः । सिध । सिज्झइ । मुह ।
मुज्झइ ॥

जरु खिदाम् ॥ २ । ४ । ५३ ॥

खिदिप्रकाराणां धातूनामन्त्यस्य जकारो रिद् भवति । खिद् ।
सिज्झइ । संपद् । संपज्झइ । खिज्झइ । बहुवचनं प्रयोगानुसरणार्थम् ॥

ढः कथिवर्धाम् ॥ २ । ४ । ५५ ॥

कथतेर्धतेश्चान्त्यस्य ढः स्यात् । 'लवराम्—' इति वेलोपः ।
कड्डइ । वैड्डइ । बहुवचनाद्बुधेः कृतगुणस्य वर्धतेश्चाविशेषेण ग्रहणम् ॥
वेष्टेः ॥ २ । ४ । ५६ ॥

१ अन्त्यस्य is omitted in My., P. २ M., My., and P.
drop व. ३ Omitted in My., M., P.

‘ढः’ इत्यनुवर्तते । वेष्ट वेष्टन इत्यस्य ‘कगटड—’ इत्यादिना षलोपेन्त्यस्य ढो भवति । वेढइ ॥

समुदो लृ ॥ २ । ४ । ५७ ॥

‘वेष्टेः’ इत्यनुवर्तते । सम् उद् इत्युपसर्गाभ्यां परस्य वेष्टेतेरन्त्यस्य लकारो रित् स्यात् । संवेष्टइ ।^१ बहुलाधिकारादुतः परस्य वा लः । उव्वेष्टइ । उव्वेढइ ॥

खादधावि लुक् ॥ २ । ४ । ५८ ॥

खादतौ धावतौ चान्त्यस्य लृभभवति । खाइ । ‘त्वन्तः’ इत्यक् । खाअइ । खाहिइ । अत्र ‘भविष्यति हिरादिः’ इति हिः । खाउ । अत्र ‘एकस्मिन् प्रथमादेर्विध्यादिषु—’ इत्यादिना दुः दलोपश्च । धाइ । धाहिइ । धाउ । बहुलाधिकाराद् वर्तमानभविष्यद्विध्याद्येकवचन एवान्त्यलोपः । तेनेह न भवति । खादन्ति । धावन्ति । कचिद् धावइ पुरओ इति च दृश्यते । धावति पुरतः । ओसैरइ ॥

रः सृजि ॥ २ । ४ । ५९ ॥

सृजिधातोरन्त्यस्य रत्वं भवति ।^२ विसरइ ॥

डः सीदपति ॥ २ । ४ । ६० ॥

सीदतौ पततौ चान्त्यस्य डत्वं भवति । सडइ । पैडइ ॥

मीलेः प्रादेर्दे तु ॥ २ । ४ । ६१ ॥

प्रादेरुपसर्गात् परस्य मीलेरन्त्यस्य वा द्वित्वं स्यात् । समिल्लइ । अत्र ‘संयोगे’ इति ह्रस्वः । सैमीलइ । अत्र समो मांसादित्वाद्विकल्पेन विन्दुलोपः । संमिल्लइ । संमीलइ ।^३ निमीलइ । निमिल्लइ । ‘प्रादेः’ इति किम् । मीलइ ॥

चलस्फुटे ॥ २ । ४ । ६२ ॥

१ M. adds उव्वेष्टइ. २ लृक् स्यात् T. ३ M. drops it. ४ M. drops it. ५ P. and My. omit it. ६ M. drops it. ७ M. inserts उम्मिल्लइ before it.

चलतौ स्फुटितौ चान्त्यस्य द्वे रूपे वा भवतः । चलइ चलइ ।
फुडइ । फुडइ । अत्र 'ष्पस्पोः फः' इति फत्वम् । 'टो डः'
इति डत्वं च ॥

शकगे ॥ २ । ४ । ६३ ॥

'द्वे' इत्यनुवर्तते । शकादिषु धातुष्वन्त्यस्य द्वे रूपे भवतः ।
योगविभागान्नित्यम् । शक । सकइ । मृग । मृगइ । शिवे ।
सिब्वइ । अँटि । अट्टइ । लँटि । लुट्टइ । त्रँटि । तुट्टइ । कुँपु ।
कुप्पइ । जँम । जम्मइ । णँश । णस्सइ ॥ 'अर उः' इत्यतः 'उः'
इत्यधिकृत्य

अरि वृषाम् ॥ २ । ४ । ६७ ॥

वृषप्रकाराणां धातूनामृवर्णस्य अरि इत्यादेशो भवति । वृष ।
वरिसइ । मृषं । मरिसइ । हृष । हरिसइ । बहुवचनं प्रयोगानु-
सरणार्थम् ॥

निमोर्निम्मवनिम्माणौ ॥ २ । ४ । १२० ॥

'अन्त्यस्य' इति निवृत्तम् । निपूर्वस्य मिमीतेः निम्मव निम्माण
इत्यादेशौ भवतः । निम्मवइ । निम्माणइ । 'आदेस्तु' इति वा णत्वे ।
णिम्मवइ । णिमाणइ । पक्षे णिम्मइ ॥

आलीडोल्लिः ॥ २ । ४ । १२१ ॥

आङ् पूर्वस्य लीयतेः अल्लि इति भवति । अल्लिइ ॥

स्त्यस्समः खा ॥ २ । ४ । १२४ ॥

संपूर्वस्य स्त्थै छै शब्दसंघातयोरित्यस्य खा इत्यादेशो भवति ।
संखाइ । 'त्वनतः' इत्यक् । संखाअइ ॥

१ My. and P. drop योगविभागान्नित्यम् । २ शिव् M. ३ अट M.
४ लुट M. ५ व्रुट M. ६ कुप् P., कुप M. ७ जिम । जिम्मइ M.
८ णस My., P. ९ इत्यादेशः स्यात् T. १० M. inserts कृष ।
करिसइ before it. ११ इति भवतः M.

ध्मो धुमोदः ॥ २ । ४ । १२५ ॥

उत्पूर्वस्य ध्मा शब्दाभिसंयोगयोरिति धातोर्धुमा इत्यादेशो भवति ।

उद्भुमाइ । अक् । उद्भुमाअइ ॥

स्थष्टुकुरौ ॥ २ । ४ । १२६ ॥

‘उदः’ इत्यनुवर्तते । उदः परस्य स्थाधातोः ठ कुरुर इत्यादेशौ भवतः । उदइ । उकुरइ ॥

गिरप्पथक्कठाचिडाः ॥ २ । ४ । १२७ ॥

‘स्थः’ इत्यनुवर्तते । तिष्ठतेः गिरप्प थक्क ठा चिड इति चत्वार आदेशाः स्युः । गिरप्पइ । थक्कइ । ठाइ । चिडइ । ‘त्वनतः’ इत्यगा-गमे । ठाअइ ॥

विस्सरः पैम्हसवीसरौ ॥ २ । ४ । १२८ ॥

विस्सरतेः पैम्हस वीसर इत्यादेशौ भवतः । पैम्हसइ । वीसरइ । पक्षे । विम्हैरइ । अत्र ‘अर उः’ इति ऋतो रादेशः । ‘श्मप्म—’ इत्यादिना स्मस्य र्हादेशः ॥

कृपो णिजवहः ॥ २ । ४ । १२९ ॥

कृप कृपायामित्यस्य धातोरवह इत्यादेशो भवति णिजन्तश्च । इति णिजन्तत्वात् ‘णिजदेदावावे’ इत्यावे भवति । अवहावेइ । कृपां करो-तीत्यर्थः ॥

जाणमुणौ ज्ञः ॥ २ । ४ । १३० ॥

ज्ञा अवबोधन इत्यस्य जाण मुण इत्यादेशौ भवतः । जाणइ । मुणइ । मणइ इति तु मन्यतेरेव ॥

स्पृशिश्छिवाळुक्खफरिसफासफंसाळिहच्छिहान् ॥ २ । ४ । १३२ ॥

स्पृश स्पर्शन इत्ययं धातुः छि्व आळुक्ख फरिस फास फंस

१ ंडक्क M. २ पद्दसं My. ३ पद्दस My. ४ पद्दसइ My. ५ विह्वरइ My. ६ ह्मादेशः My. ७ My. and P. omit this sentence. ८ स्तः M. ९ स्पर्श My., P.

आलिह छिह इति सप्तादेशानापघते । छिवइ । आलुक्स्वइ ।
एवमन्येपि ॥

फक्स्थक्कः ॥ २ । ४ । १३३ ॥

फक् नीचैर्गतावित्यस्य धातोः थक् इत्यादेशो भवति । थक्कइ ॥

श्लाघः सळाहः ॥ २ । ४ । १३४ ॥

श्लाघृ कत्थन इत्यस्य धातोः सळाह इत्यादेशो भवति । सळाहइ ॥

दिप्पस्तृपः ॥ २ । ४ । १३५ ॥

तृप प्रीणन इत्यस्य दिप्प इत्यादेशो भवति । दिप्पइ ॥

भिधो भाभिहौ ॥ २ । ४ । १३६ ॥

जिभी भय इत्यस्य भा भिह इत्यादेशौ भवतः । भाइ । अक् ।
भाअइ । भिहइ ॥

जृम्भेरवेर्जंभा ॥ २ । ४ । १३८ ॥

वीत्युपसर्गरहितस्य जृंभि गात्रविनाम इत्यस्य जंभा इत्यादेशो
भवति । जंभाइ । जंभाअइ । 'अवेः' इति किम् । विअंभइ ॥

जनो जाजम्मौ ॥ २ । ४ । १४० ॥

जनी प्रादुर्भाव इत्यस्य जा जम्म इति भवतः । जाइ । जाअइ ।
जम्मइ ॥

उत्थल्ल उच्छलेः ॥ २ । ४ । १४१ ॥

उत्पूर्वस्य शल गतावित्यस्य उत्थल्ल इत्यादेशो भवति । उत्थल्लइ ॥

घूर्णेर्धुम्मपहल्लघोलघुलाः ॥ २ । ४ । १४२ ॥

घूर्णे भ्रमण इत्यस्य धुम्म पहल्ल घोल घुल इति चत्वार आदेशा
भवन्ति । धुम्मइ । पहल्लइ । घोलइ । घुलइ ॥

लिषो लिपः ॥ २ । ४ । १४३ ॥

१ स्तः M. २ जुभि P. ३ T. drops it. ४ सोपसर्गस्य न for
'अवेः' इति किम् T. ५ स्युः T. ६ लिपेः M.

लिपेर्घातोर्लिप इत्यादेशो भवति । लिपइ ॥

शदेर्झडपक्खोडौ ॥ २ । ४ । १४४ ॥

शद् शान्त इत्यस्य झड पक्खोड ईत्येतावादेशौ भवतः । झडइ ।
पक्खोडइ ॥

नेः सदेर्मज्जः ॥ २ । ४ । १४५ ॥

निपूर्वस्य सदेर्घातोर्मज्ज इत्यादेशो भवति । णुमज्जइ । निषीदति ।
अत्र 'द्विनीक्षुप्रवासिषु' इति सूत्रेण नेरिकारस्योत्वम् ॥

पृच्छेः पुच्छः ॥ २ । ४ । १४६ ॥

पृच्छतेः पुच्छादेशः स्यात् । पुच्छइ ॥

गंठो ग्रन्थेः ॥ २ । ४ । १४७ ॥

ग्रन्थ संदर्भ इत्यस्य गंठ इत्यादेशो भवति । गंठइ ॥

तुवरर्जैअडौ त्वरेः ॥ २ । ४ । १४८ ॥

त्वरतेः तुवर जैअड इत्येतौ भवतः । तुवरइ । र्जैअडइ ॥

तूरः शत्रुतिडि ॥ २ । ४ । १५० ॥

त्वरैः इत्यनुवर्तते । शत्रुप्रत्यये तिडि च त्वरेस्तूर ईत्यादेशो
भवति । तूरइ ॥

पर्यसेः पल्लट्टपल्लोट्टपल्लहत्थाः ॥ २ । ४ । १५१ ॥

परिपूर्वस्यासु क्षेपण इत्यस्य पल्लट्ट पल्लोट्ट पल्लहत्थ इति त्रय आदेशा
भवन्ति । पल्लट्टइ । पल्लोट्टइ । पल्लहत्थइ ।

मृद्रातेर्मलपरिहट्टखुड्डपन्नाडचड्डमड्डमडाः ॥ २ । ४ । १५२ ॥

मृद्रातेर्मल परिहट्ट खुड्ड पन्नाड चड्ड मड्ड इति सप्तादेशा भवन्ति ।
मलइ । परिहट्टइ । खुड्डइ । पन्नाडइ । चड्डइ । मड्डइ । मडइ ॥

१ इति स्तः T. २ पुच्छादेशो भवति M.; पुच्छादेशः T. ३ T. drops
it. ४ जयडौ M. ५ जयड M. ६ जयडइ M. ७ इत्यादेशः स्यात् T.
८ T. drops it. ९ T. drops it. १० M. has एवमन्येपि in
place of the remaining instances.

झरपञ्जरपञ्चडुस्वरणिद्रुलणिब्बलाः धरेः ॥ २ । ४ । १५४ ॥

क्षरतेः झर पञ्जर पञ्चडु स्वर णिद्रुल णिब्बल इति षडादेशा भवन्ति । झरइ । पञ्जरइ । एवमन्येपि ॥

कासेरवाद्वासः ॥ २ । ४ । १५५ ॥

अवात्परस्य कासेर्वास इत्यादेशो भवति । ओवासइ । अत्र 'त्वोद-
वापोताः' इति सूत्रेण अवेत्युपसर्गस्य ओ इत्यादेशः ॥

न्यसेर्णिमणुमौ ॥ २ । ४ । १५६ ॥

अस्यतेर्निपूर्वस्य णिम णुम इत्यादेशौ भवतः । णिमइ । णुमइ ॥

आघ्राक्षिस्तामाइग्घणिज्झराब्हुताः ॥ ३ । १ । ६ ॥

आजिघ्रतिक्षयतिस्तातीनां आइग्घ णिज्झर अब्हुत्त इति यथासंख्यं भवन्ति । आइग्घइ । णिज्झरइ । अब्हुत्तइ । पक्षे । आग्घाइ । खअइ । ण्हाइ । अत्र 'श्रक्षण—' इत्यादिना स्त्रस्य ण्हादेशः ।

रा वेर्लियः ॥ ३ । १ । ७ ॥

लीङ् श्लेषण इत्यस्य धातोर्विपूर्वस्य रा इत्यादेशो भवति ।
राइ ॥

निना लिहकणिल्लकणिल्लिअलिकलुककणिरुग्घाः ॥३। १ । ८ ॥

'लियः' इत्यनुवर्तते । नि इत्युपसर्गेण सह लीयतेः लिहक
णिल्लक णिल्लिअ लिहक लुक कणिरुग्घ इति षडादेशा भवन्ति ।
णिकइ । एवमन्येपि ॥

सारः प्रहुः ॥ ३ । १ । ९ ॥

प्रहरतेः सार इत्यादेशो भवति वा । साइ । पक्षे । पहरइ ॥

प्रसुखवेल्लवअल्लौ ॥ ३ । १ । १० ॥

१ इत्यादेशो भवति M.; इत्यादेशो वा स्यात् T. २ इति स्तः T.
३ वा स्युः T. ४ षडादेशाः स्युः M; षडादेशा वा स्युः T. ५ इति
वा स्यात् T.

प्रसरतेः उवेळ वअळ इत्यादेशौ भवतः । उवेळइ । वअळइ ।
पक्षे । पसरइ ॥

महमहो गन्धे ॥ ३ । १ । ११ ॥

गन्धः प्रसरतीत्यर्थे प्रसरतेर्महमह इत्यादेशो भवति । महमहइ
मालईगंधो । प्रसरति मालतीगन्धः । 'गन्धे' इति किम् ।
पसरइ ॥

झरझारसुमरविम्हरभरभललढपअरपम्हुहाः सरतेः

॥ ३ । १ । १२ ॥

स्मृ आध्यान इत्यस्य धातोः झर झार सुमर विम्हर भर भल लढ
पअर पम्हुह इति नवादेशा भवन्ति । झरइ । झारइ । एवमन्येपि ।
पक्षे । म्हरइ । सरइ । उभयत्रारः ॥

व्याप्रेराअड्डः ॥ ३ । १ । १३ ॥

व्याप्रियतेराअड्डादेशो भवति । आअड्डइ । पक्षे । वाविरइ ॥

निस्सुर्निहरनिलदाढवरहाढाः ॥ ३ । १ । १४ ॥

निःसरतेर्निहर निल दाढ वरहाढ इति चत्वार आदेशा वा स्युः ।
निहरइ । निलइ । इत्यादि । पक्षे । णिसरइ ॥

जागुर्जगः ॥ ३ । १ । १५ ॥

जागर्तेर्जग इत्यादेशो भवति । जगइ । पक्षे । जागरइ ॥

पट्टघोट्टडल्लपिज्जाः पिबेः ॥ ३ । १ । १६ ॥

पिबतेर्धातोः पट्ट घोट्ट डल्ल पिज्ज इति चत्वार आदेशा वा स्युः ।
पट्टइ । एवमन्येपि । पक्षे । पिबइ ॥

धुवो धूजः ॥ ३ । १ । १७ ॥

१ इति तु स्तः T. २ P. and My. drop उभयत्रारः ३ My. and
P. drop Sūtras ३ । १ । १३ and ३ । १ । १४ and their com-
mentaries. ४ निःपूर्वस्य सरतेः T. ५ चत्वारः स्युः T. ६ जागृ
निद्राक्षय इत्यस्य T.

बूञ् कम्पन इत्यस्य धुव इत्यादेशो वा स्यात् । धुवइ । पक्षे ।
धुणइ । अत्र 'णो हश्च चिजिपूश्रुधूसुहुद्धभ्यः' इत्यनेन णागमहस्तौ ॥

भण शृणोतेः ॥ ३ । १ । १८ ॥

श्रु श्रवण इत्यस्य भण इत्यादेशो वा भवति । भणइ । पक्षे ।
सुणइ । अत्रापि पूर्ववर्णागमः । 'लवरास्—' इति रेफलोपः ।
'शोस्सल्' इति सत्वं च ॥

म्लै वापब्बाऔ ॥ ३ । १ । १९ ॥

म्लै गात्रविनाम इत्यस्य वा पब्बाअ इत्यादेशौ वा भवतः । वाइ ।
वाअइ । पब्बाअइ । पक्षे । मिलाअइ । अत्र 'लादक्लीबिषु' इति लात्
प्रागित्वम् ॥

ओहिरोग्घौ निद्रः ॥ ३ । १ । ३१ ॥

निपूर्वस्य द्वै स्वप्न इत्यस्य ओहिर उग्घ इत्यादेशौ वा भवतः ।
ओहिरइ । उग्घइ । पक्षे । णिदाइ ॥

उद्द ओरुम्मावसुऔ ॥ ३ । १ । ३२ ॥

उत्पूर्वस्य वा गतिगन्धनयोरित्यस्य ओरुम्म अवसुअ इत्यादेशौ
वा भवतः । ओरुम्मइ । अवसुअइ । पक्षे । उब्बाइ ॥

रुवो रुंजरुंठौ ॥ ३ । १ । ३३ ॥

रु शब्द इत्यस्य धातोरुंजरुंठ इत्यादेशौ वा भवतः । रुंजरुंठइ । रुंठइ ।
पक्षे । रुवइ ॥

कोकवोकौ व्याहुः ॥ ३ । १ । ३४ ॥

व्याहरतेः कोक वोक ईति वा भवतः । कोकइ । वोकइ । पक्षे ।
वाहरइ ।

सन्नाम आदडः ॥ ३ । १ । ३५ ॥

आद्रियतेः सन्नाम इति वाँ भवति । सन्नामइ । पक्षे । आअरइ ॥

१ ण्णागमहस्तौ T. २ इत्यादेशानापद्यते T. ३ स्तः T. ४ इति for
इत्यादेशौ P., My. ५ स्तः T. ६ इति स्तः T. ७ स्यात् for वा भवति T.

ओहरौसराववतरेस्तु ॥ ३ । १ । ३६ ॥

अवपूर्वस्य तृ प्लवनतरणयोरित्यस्य ओहर ओसर ईत्यादेशौ वा भवतः । ओहरइ । ओसरइ । त्वधिकारे पुनस्तुग्रहणमधिकारस्यानुस्मरणार्थम् ॥

शक्तेस्तरतीरपारचआः ॥ ३ । १ । ३७ ॥

शक्त् शक्तावित्यस्य तर तीर पार चअ इति चत्वार आदेशा भवन्ति । तरइ । तीरँइ । पारइ । चअइ । पक्षे । सकइ ॥

तरतेरपि तरइ । पारतीर कर्मसमाप्तावित्यनयोरपि । पारइ । तीरइ । त्यजेरपि । चअइ । अत्र 'त्योचैत्ये' इति त्यस्य चः जलोपश्च ॥

वेअडः खचेः ॥ ३ । १ । ३९ ॥

खचतेर्वेअड इति वा स्यात् । वेअडइ । पक्षे । खअइ ॥

सिंचसिप्पौ सिचेः ॥ ३ । १ । ४२ ॥

षिच क्षरणे इत्यस्य सिंच सिप्प इति वा भवतः । सिंचइ । सिप्पइ । पक्षे । सेअइ ॥

रचेर्विडविड्वावहोग्गहाः ॥ ३ । १ । ४३ ॥

रच प्रतियत्न इत्यस्य विडविड् अवह उग्गह इति त्रय आदेशा भवन्ति । विडविड्इ । अवहइ । उग्गहइ । पक्षे । रअइ ॥

केवलाअसारवसमारोवहट्टास्समारभेः ॥ ३ । १ । ४४ ॥

समाङ्पूर्वस्य रभ रामस्य इत्यस्य केवलाअ सारव समार उवहट्ट इति चत्वार आदेशा भवन्ति । केवलाअइ । सारवइ । समारइ । उवहट्टइ । पक्षे । समारहइ ॥

१ इति तु स्तः T. २ स्मरणार्थम् M. ३ आदेशाः for आदेशा भवन्ति T. ४ एवमन्वेषि for तीरइ—चअइ M.; इत्यादि T. for तीरइ—चअइ. ५ स्तः T. ६ T. drops भवन्ति. ७ चत्वारः स्युः T. ८ T. has इत्यादि in place of this and the remaining instances.

मस्जेराउडुण्डुवुडुखुप्पाः ॥ ३ । १ । ४५ ॥

टुमस्जौ शुद्धावित्यस्य आउडु गिउडु बुडु खुप्प इति चत्वार आदेशा भवन्ति । आउडुइ । गिउडुइ । बुडुइ । खुप्पइ । पक्षे । मज्जइ ॥

अनुव्रजेः पडिअग्गः ॥ ३ । १ । ४६ ॥

अनुपूर्वस्य व्रज गतावित्यस्य पडिअग्ग इति वा स्यात् । पडिअग्गइ । पक्षे । अणुवअइ ॥

वंचेवेहववेलवजूरवोम्मच्छाः ॥ ३ । १ । ४७ ॥

वंचु प्रलंबन इत्यस्य वेहव वेलव जूरव उम्मच्छ इति चत्वार आदेशा वा स्युः । वेहवइ । एवमन्येपि । पक्षे । वंचइ ॥

रोसाणोवुसलुहलुच्छपुच्छफुसफुस्सघसहुला मार्जेः ॥ ३ । १ । ४८ ॥

मृजू शुद्धावित्यस्य रोसाण उवुस लुह लुच्छ पुच्छ फुस फुस्स घस हुल इति नवादेशा भवन्ति । रोसाणइ । उवुसइ । एवमन्येपि । पक्षे । मज्जइ ॥

मञ्जेवेमअमुसुमूरमूरपविरजसूरसूडकरंजनिरंजविराः

॥ ३ । १ । ४९ ॥

मञ्जो आमर्दन इत्यस्य वेमअ मुसुमूर मूर पविरज सूर सूड करंज निरंज विर इति नवादेशाः स्युः । वेमअइ । मुसुमूरइ । एवमन्येपि । पक्षे । मंजइ ॥

गर्जेबुक्कः ॥ ३ । १ । ५० ॥

गर्जतेबुक्कादेशो वा स्यात् । बुक्कइ । पक्षे । गज्जइ ॥

डिको वृषे ॥ ३ । १ । ५१ ॥

वृषकर्तृकस्य गर्जतेडिक्क इत्यादेशो वा स्यात् । डिकइ । वृषो गर्जतीत्यर्थः ॥

१ आदेशाः स्युः T २ M. drops वा. ३ नवादेशाः स्युः M.; नवादेशाः T. ४ इत्यादि for उवु.....न्येपि T. ५ T. has अत्र संयोग इति ह्रस्वः after it. ६ T. drops it. ७ इत्यादि T. ८ T. drops वा स्यात्. ९ My. and P. drop the sentence.

तिजेरोसुकः ॥ ३ । १ । ५२ ॥

तिज निशातन इत्यस्य ओसुक इति भवति । ओसुकइ । पक्षे ।
तेअइ । अत्र 'अचोचाम्' इति इकारस्य एकारः ॥

आरोलवमालौ पुञ्जः ॥ ३ । १ । ५३ ॥

पुञ्जर्धतोः आरोल वमाल ईत्यादेशौ वा स्तः । आरोलइ ।
वमालइ । पक्षे । पुंजइ ॥

कम्मवमुपभुजिः ॥ ३ । १ । ५४ ॥

उपपूर्वको भुजिः कम्मव इत्यादेशमापद्यते । कम्मवइ । पक्षे ।
उवमुंजइ ।

पिडवमर्जिः ॥ ३ । १ । ५५ ॥

अर्जिः पिडव इत्यादेशमापद्यते । पिडवइ । पक्षे । अज्जइ ॥

लजेर्जीहः ॥ ३ । १ । ५६ ॥

ओलस्जी व्रीडायामित्यस्य जीर्ह इति वा स्यात् । जीर्हइ । पक्षे ।
लज्जइ ॥

स्फुटेः सहासे मुरः ॥ ३ । १ । ६० ॥

हाससहितार्थे प्रथुंक्तस्य स्फुटिर्धतोः मुर इत्यादेशो वा भवति ।
मुरइ । हासेन स्फुटतीत्यर्थः ॥

मण्डेष्टिविडिकरिडचिंचिंचिल्लचिंचआः ॥ ३ । १ । ६१ ॥

मडि मूषायामित्यस्य टिविडिक रिड चिंच चिंचिल्ल चिंचअ इति
पञ्चादेशा वा भवन्ति । टिविडिकइ । रिडइ । एवमन्येपि । पक्षे ।
मंडइ ।

१ क्षमानिशातन M. २ इत्यादेशः । T. ३ °धातुः M. ४ इति स्तः T.
५ °देशावापद्यते M. ६ T. has धातुः after it. ७ °र्जिहः M., T.
८ जिह M., T. ९ जिहइ । M. १० प्रथुज्यमानो T. ११ स्फुटतेः M.
१२ °धातुः तस्य T. १३ T. drops it १४ स्यात् M. १५ T. drops-
वा भवन्ति । १६ इत्यादि T.

तुडिरुलुकगिल्लुकोलूरोक्खुडलुकतोडखुड्खुडान्

॥ ३ । १ । ६२ ॥

तुडि तोडन इत्ययं धातुः उल्लुक गिल्लुक उल्लूर उक्खुड लुक तोड
खुड् खुड इत्यष्टादेशानामोति । उल्लुकइ । गिल्लुकइ । एवमन्येपि ।
पक्षे । तुडइ । ऋटेः सकादित्वात् 'शकगे' इत्यनेनान्त्यस्य द्वित्वे तुडइ ॥

घुसलविरोलौ मथिः ॥ ३ । १ । ६३ ॥

मन्थ विलोडन इत्ययं धातुः घुसल विरोल ईत्यादेशावामोति ।
घुसलइ । विरोलइ । पक्षे । मंथइ ॥

णिहर आक्रन्देः ॥ ३ । १ । ६५ ॥

आङ्पूर्वस्य क्रन्देः णिहर ईति वा स्यात् । णिहरइ । पक्षे ।
अक्रंदइ ॥

ओअंदोहालौ छिदेराडा ॥ ३ । १ । ६६ ॥

छिदिर् द्वैधीकरण इत्यस्य आङ्सहितस्य ओअंद उद्दाल ईत्येतौ वा
भवतः । ओअंदइ । उद्दालइ । पक्षे । छिंदइ ॥

अट्टः कथेः ॥ ३ । १ । ६८ ॥

कथे निष्पाक इत्यस्य अट्ट इति वा स्यात् । अट्टइ । पक्षे ।
कहइ ॥

कथेर्वज्जरपज्जरसग्घसाससाहचवजप्पपिसुणबोल्लोव्वालाः

॥ ३ । १ । ६९ ॥

कथयतेः वज्जर पज्जर सग्घ सास साह चव जप्प पिसुण बोल्ल
उव्वाल ईति दशादेशा भवन्ति । वज्जरइ । पज्जरइ । एवमन्येपि ।
पक्षे । कहइ ॥

दुःखे णिव्वरः ॥ ३ । १ । ७० ॥

१ नापद्यते T. २ इत्यादि T. ३ इत्यस्य for इत्ययं धातुः T.
४ इत्यादेशौ । T. ५ इत्यादेशो वा T. ६ इत्यादेशौ तु स्तः T. ७ कथ M.
८ एते M. ९ T. has तु after it. १० M. has पज्जरइ । वज्जरइ ।
११ My. and P. drop Sutras ३ । १ । ७० and ३ । १ । ७१ and
the commentary thereon.

दुःखविषयस्य कथेः णिव्वर इति वा स्यात् । णिव्वरइ । दुःखं
कथयतीत्यर्थः ॥

निषेधेर्हकः ॥ ३ । १ । ७१ ॥

निपूर्वस्य षिधू शास्त्रे माङ्गल्ये चेत्यस्य हक इति वा स्यात् ।
हकइ । पक्षे । सिंहइ ॥

जूरः क्रुधेः ॥ ३ । १ । ७२ ॥

क्रुधेर्जूर इत्यादेशो वा स्यात् । जूरइ । पक्षे । कुञ्जइ । 'घ्यङ्घो-
र्ज्ञल्' इति ज्ञल् ॥

विसूरश्च खिदेः ॥ ३ । १ । ७३ ॥

खिद दैन्य इत्यस्य विसूर इति वा स्यात् चकारात् जूर इति च ।
विसूरइ । जूरइ । पक्षे खिज्जइ । अत्र 'घ्ययर्थाजः' इति घस्य जैः ॥

निरः पद्यतेर्वलः ॥ ३ । १ । ७५ ॥

निपूर्वस्य पद्यतेर्वल इति वा स्यात् । णिव्वलइ । पक्षे । णिव्वज्जइ ॥

संतपां झंखः ॥ ३ । १ । ७६ ॥

संपूर्वस्य तप्यतेः बहुवचनान्निश्चसिति विलपत्युपालभतीनां च
झंख इत्यादेशो वा स्यात् । झंखइ । संतप्यते निश्चसिति विलपति
उपालभते वा । पक्षे । णीससिइ । 'शोर्लुप्त—'इति दीर्घः । विल-
वइ । उपालहइ ।

णिरवो बुभुक्षश्चिप्योः ॥ ३ । १ । ७८ ॥

बुभुक्षतेराङ्पूर्वस्य क्षिपतेश्च णिरव इत्यादेशो वा स्यात् । णिरवइ ।
बुभुक्षते । आक्षिपति वा । पक्षे । बुहुक्खइ ।

क्षिपेरङ्क्खपरिहुलघत्तचूहपेल्लणोल्लसोल्लगल्लत्थाः

॥ ३ । १ । ७९ ॥

१ जत्वम् T. २ इत्यादेशो M. ३ इति for इत्यादेशो My., P. ४ णीसा-
इस M. ५ इत्यादेशः । T. ६ बुभुक्खइ M.

क्षिप प्रेरणे इत्यस्य अङ्गुक्ख परि हुल घत्त चूह पेळ णोल सोल गल्लत्थ इति नैवादेशा वीं स्युः । अङ्गुक्खइ । परिइ । एवमन्येपि । पक्षे । खिपइ ॥

उत्क्षिपेरुत्थंघोसिक्कहक्खुवाल्लत्थगुलुगुंछाब्हुत्ताः ॥ ३।१।८० ॥

उत्पूर्वस्य क्षिंपतेः उत्थंघ उसिक्क हक्खुव अल्लत्थ गुलुगुंछ अब्हुत्त इत्यादेशौ वा भवन्ति । उत्थंघइ । उसिक्कइ । एवमन्येपि । पक्षे । उक्खिपइ ॥

वेपेराअब्बाअज्झौ ॥ ३ । १ । ८१ ॥

दुवेपृ कम्पन इत्यस्य आअब्ब आअज्झ इत्यादेशौ वा भवतः । आअब्बइ । आअज्झइ । पक्षे । वेवइ ॥

विरणडौ गुंपेः ॥ ३ । १ । ८२ ॥

गुंप व्याकुलत्व इत्यस्य विर णड इति वा भवतः । विरइ । णडइ । पक्षे । गुंपइ ॥

चच्चारवेलवमुपालभेः ॥ ३ । १ । ८३ ॥

उपाङ्पूर्वस्य डुलभम् प्राप्तावित्यस्य चच्चार वेलव इति वीं भवतः । चच्चारइ । वेलवइ । पक्षे । उर्वीळइइ ॥

खउरपड्डुहौ क्षुभेः ॥ ३ । १ । ८४ ॥

क्षुभ्यतेः खउर पड्डुह इति वीं भवतः । खउरहि । पड्डुहइ । पक्षे । खुव्वइ ॥

प्रदीपेः संदुक्खाब्हुत्ततेअवसंधुमाः ॥ ३ । १ । ८५ ॥

प्रपूर्वस्य दीप्यतेः संदुक्ख अब्हुत्त तेअव संधुम इति चत्वार

१ इत्ययं धातुः T. २ नवादेशानापद्यते वा T. ३ M. drops it. ४ क्षिपतिः M., T. ५ देशानामोति M; इति षडादेशानापद्यते T. ६ इति वा भवतः My., P. ७ गुम्पेः M. ८ गुम्प M. ९ इत्येतौ M. १० गुम्पइ M. ११ स्तः for वा भवतः T. १२ उपाल्लइइ My. १३ तु स्तः T. १४ चत्वारस्तु स्युः । T.

आदेशा भवन्ति । संदुक्खइ । अब्हुत्तइ । तेअवइ । संधुमइ । पक्षे । पलीवइ । अत्र 'दोहदप्रदीप—' इत्यादिना दस्य लः ॥

अल्लिअ उपसर्पेः ॥ ३ । १ । ८६ ॥

उपपूर्वस्य सृप गतावित्यस्य अल्लिअ इति वा स्यात् । अल्लिअइ । पक्षे । उपसप्पइ ॥

कमवसलिसलोट्टाः स्वपेः ॥ ३ । १ । ८७ ॥

बिष्वप् शय इत्यस्य कमव सलिस लोट्ट इति त्रय आदेशा वा स्युः । कमवइ । सलिसइ । लोट्टइ । पक्षे 'त्वार्द्र उदोत्' इत्यतः 'उदोत्' इत्यनुवर्तमाने

स्वपि ॥ १ । २ । २८ ॥

स्वपि धातौ आदेरत उदोतौ वा भवतः । सुवइ । सोवइ ॥

बडबडो विलपेः ॥ ३ । १ । ८८ ॥

विपूर्वस्य लपव्यक्तायां वाचीत्यस्य बडैबड इत्यादेशो वा स्यात् । बडैबडइ । पक्षे । विलवइ ॥

रभिराङ्गोरम्भडवौ ॥ ३ । १ । ८९ ॥

आङ्पूर्वः रभ राभस्य इत्ययं धातुः रम्भ डव इत्येतावादेशावाप्नोति । रम्भइ । डवइ । पक्षे । आरहइ ।

भाराक्रान्ते नमेर्निसुडः ॥ ३ । १ । ९० ॥

भाराक्रान्तो नमतीत्यर्थे नमतेर्निसुड इत्यादेशो भवति । निसुडई ॥

उन्भाववेल्लणिसरकोडुमसंखुडुखेडुमोटाअकिलिकिंचा रमेः

॥ ३ । १ । ९१ ॥

१ बिडबिडो P., My. २ ल्यस्यायमादेशः । M. ३ बिडबिड P., My. ४ बिडबिडइ My., P. ५ इत्येतावापद्यते M. ६ भाराक्रान्ते कर्तरि M.; नमु प्रहृत्वे शब्दे इत्यस्य भाराक्रान्ते T. ७ M. drops नमतेः. ८ इत्यादेशः T. ९ M. adds नमतीत्यर्थः । T. has भाराक्रान्तो नमतीत्यर्थः ।

रमु क्रीडायामित्यस्य धातोः उब्भाव वेळ गिसर कोङ्कुम संखुङ्कु
खेङ्कु मोट्टाअ किलिक्किच इत्यष्टादेशा वा स्युः । उब्भावइ । वेळैइ ।
एवमन्येपि । पक्षे । रमइ ॥

पडिसापडिसामौ शमेः ॥ ३ । १ । ९२ ॥

शम उपशम इत्यस्य पडिसा पडिसाम इत्यादेशौ वा भवतः ।
पडिसाह । पडिसामइ ॥

लुभेः संभावः ॥ ३ । १ । ९३ ॥

लुभ गार्ध्व इत्यस्य धातोः संभाव ईति वा स्यात् । संभावइ ।
पक्षे । लुभइ ॥

आक्रमिरोहावोत्थारच्छुंदान् ॥ ३ । १ । ९४ ॥

आङ्पूर्वः क्रमु पादविक्षेप इत्ययं धातुः ओहाव उत्थार छुंदै
इति त्रीनादेशानाम्प्रोति । ओहावइ । उत्थारइ । छुंदैइ । पक्षे ।
अकमइ ॥

विश्रमतेर्णिन्वा ॥ ३ । १ । ९५ ॥

विपूर्वस्य श्रमु तपसि खेदे चेत्यस्य णिन्वा इत्यादेशो वा स्यात् ।
णिन्वाइ । पक्षे । वीसमइ । अत्र 'शोर्लेप्त—' इत्यादिना दीर्घः ॥

डुंडुल्लडुमडंडल्लभमाडभुमभंमडतलअंटशंटगुमटिरिटिल्लपरिपर-
घमचक्रमुभमडघसझंपडुसा भ्रमेः ॥ ३ । १ । ९६ ॥

अमु अनवस्थान इत्यस्य डुंडुल्ल डुम डंडल्ल भमाड भुम भंमड
तलअंट शंट गुम टिरिटिल्ल परि पर घम चक्रमु भमड घस झंप डुस
इत्यष्टादशदेशा वा भवन्ति । डुंडुल्लइ । डुमइ । एवमन्येपि ।
पक्षे । भमइ ॥

१ M. drops it. २ भवन्ति । M., T. ३ M. drops it.
४ स्तः M., T. ५ इत्यादेशः । T. ६ चरण्डान् M. ७ चरण्ड M. ८ च-
रण्डइ M. ९ अमु विश्रम इत्यस्य M. १० T. drops it. ११ स्युः
M., T.

प्रत्यागमागमाभ्यागमां पल्लोद्वाहिपञ्चओम्मच्छाः ॥ ३ । १ ।

९८ ॥

प्रत्यागमेरागमेरभ्यागमेश्च यथाक्रममेते त्रय आदेशा वा भवन्ति ।
पल्लोद्दह । अहिपञ्चअह । उम्मच्छह । पक्षे । पञ्चाअच्छह । अत्र
'स्योचैत्ये' इति त्यस्य चः । आअच्छह । अब्भाअच्छह ॥

रिहरिंगौ प्रविशेः ॥ ३ । १ । ९९ ॥

प्रविशतेः रिह रिंग इति वा भवतः । रिहह । रिंगइ । पक्षे ।
पविसह ॥

संगमोच्छिडः ॥ ३ । १ । १०० ॥

संगच्छतेरच्छिड इति भवति । अच्छिडह । पक्षे । संगच्छह ॥

डिप्पणिङ्गुहौ विगलेः ॥ ३ । १ । १०१ ॥

विपूर्वस्य गलतेः डिप्प णिङ्गुह इति वा भवतः । डिप्पह ।
णिङ्गुहह । पक्षे । विगलह ॥

णिवहणिरिणासणिरिणिज्जरोच्चचंडाः पिष्टेः ॥ ३ । १ । १०२ ॥

पिष्ट संचूर्णेने इत्यस्य णिवह णिरिणास णिरिणिज्ज रोच्च चंड इति
पञ्चादेशा वा स्युः । णिवहह । एवमन्येऽपि । पक्षे । पिसह ॥

वलेर्वफः ॥ ३ । १ । १०३ ॥

वलेर्वफ इति वा स्यात् । वंफह । पक्षे । वलह ॥

भ्रंशेः पिङ्गुपिट्टुक्कुल्लघट्टघाडाः ॥ ३ । १ । १०४ ॥

भ्रंशु अधःपतन इत्यस्य पिङ्गु पिट्टु कुक्कुल्ल घट्ट घाड इति षडा-
देशा वा स्युः । पिङ्गुह । एवमन्येऽपि । पक्षे । भंसह ॥

भषेर्बुक्कः ॥ ३ । १ । १०५ ॥

भष श्रविराव इत्यस्य बुक्क इति वा स्यात् । बुक्कह । पक्षे । भसह ॥

१ स्युः M., T. २ तु स्तः T. ३ संगमोच्छिडः P. ४ रच्छिड P.
५ तु स्तः T. ६ अच्छिडह P. ७ द्वौ आदेशौ तु । T. ८ इत्यादेशस्तु T.
९ कुक्कुल्लपुट्टपुटाः P. १० कुक्कुल्ल पुट्ट पुट P.

पुर्ग्ववाग्घोडाहिरेमांगुमाद्धुमाः ॥ ३ । १ । १०६ ॥

पृ पालनपूरणयोरित्यस्य अर्ग्वव अग्घोड अहिरेम अंगुम अद्धुम इति पञ्चादेशा वा स्युः । अर्ग्ववइ । एवमन्येपि पक्षे । पूरइ ॥

आहाहिलंघवच्चाहिवक्खमहसिहचिळुंपचंपाः काङ्क्षेः ॥

३ । १ । १०७ ॥

काङ्क्षतेः आह अहिलंघ वच्च अहिवक्ख मह सिह चिळुंप चंप इत्यष्टादेशा वा स्युः । आहइ । एवमन्येपि । पक्षे । कंखइ ॥

नशिरवहरावसेहणिवहपडिसासेहणिरणासान् ॥ ३ । १ । १०८ ॥

नश्यतीत्ययं घौतुः अवहर अवसेह णिवह पडिसा सेह णिरणास इति षेडादेशानापद्यते वा । अवहरइ । एवमन्येपि । पक्षे । णासइ । अत्र 'शोर्लस—' इति दीर्घः ॥

साअड्ढाणच्छकड्ढाच्छाअंछाणंछाः कृपेः ॥ ३ । १ । १०९ ॥

कृष विलेखन इत्यस्य साअड्ढ आणच्छ कड्ढ अच्छ आअंछ आणंछ इति षडादेशा वा स्युः । साअड्ढइ । एवमन्येपि । पक्षे । कासइ ॥

असावक्खोडः ॥ ३ । १ । ११० ॥

कृषेरित्यनुवर्तते । असिं कोशात् कर्षतीत्यर्थे कर्षतेः अक्खोड इति भवति । अक्खोडइ । असिं कोशादाकर्षतीत्यर्थः ॥

उल्लपेरुसलोसुंभारोअणिल्लसगुंजोल्लपुलआआः

॥ ३ । १ । १११ ॥

उत्पूर्वस्य लष कान्तावित्यस्य ऊसल ऊसुंभ आरोअ णिल्लस गुंजोल्ल पुलआअ इति षडादेशा भवन्ति । ऊसलइ । गुंजोल्लइ । हस्से । गुंजुल्लइ । एवमन्येपि । पक्षे । उल्लसइ ॥

१ 'धुवाघूडाहिरमांगुमाद्धुमाः P. २ अधुव अधूड अहिरम अंगुम अंडुम P. ३ अधुवइ P. ४ धातोः M. ५ षडादेशा वा स्युः M. ६ My. and P. drop this sentence. ७ वा स्युः M.

संदिशोप्याहः ॥ ३ । १ । ११२ ॥

संपूर्वस्य दिश अतिसर्जन इत्यस्य अप्याह इति वा स्यात् ।
अप्याहइ । पक्षे । संदिसइ ॥

ग्रसेर्घिसः ॥ ३ । १ । ११३ ॥

ग्रसु अदन इत्यस्य घिस इति वा स्यात् । घिसइ । पक्षे ।
गसइ ॥

भासेर्मिसः ॥ ३ । १ । ११४ ॥

भासु दीप्तावित्यस्य भिस इति वा स्यात् । भिसइ । पक्षे ।
भासइ ॥

प्रतीक्षेर्विहरविरमालसामआः ॥ ३ । १ । ११५ ॥

प्रतिपूर्वस्येक्षतेः विहर विरमाल सामअ इति वा भवन्ति । विह-
रइ । एवमितरौ । पक्षे । पडिक्खइ ॥

संसल्हसडिम्भौ ॥ ३ । १ । ११६ ॥

संसु अवसंसन इत्यस्य ल्हस डिम्भ इति द्वौ भवतः । ल्हसइ ।
डिम्भइ । पक्षे । संसइ । परिल्हसइ इत्यपि दृश्यते ॥

मृक्षेत्रोव्वडः ॥ ३ । १ । ११७ ॥

मृक्ष संघात इत्यस्य चोव्वड इति वा स्यात् चोव्वडइ । पक्षे ।
मक्खइ ॥

विसट्टो दलेः ॥ ३ । १ । ११८ ॥

दलतेर्विसट्ट इति वा स्यात् । विसट्टइ । पक्षे । दळइ ॥

त्रसेर्वज्जडरौ ॥ ३ । १ । ११९ ॥

त्रसतेर्वज्ज डर इत्येतौ वा भवतः । वज्जइ । डरइ ॥

वोज्जो वीजेश्च ॥ ३ । १ । १२० ॥

वीज व्यजन इत्यस्य चकारात् त्रसेश्च वोज्ज इति वा स्यात् ।
वोज्जइ । पक्षे । वीजइ । तसइ ॥

१ भाजुर्मिसः P., My. २ भास M. ३ सामयाः M.

गवेषेर्घत्तगमेसडुडुलडंडोलाः ॥ ३ । १ । १२१ ॥

गवेषयतेः घत्त गमेस डुडुल डंडोल इति चत्वार आदेशा वा स्युः ।
घत्तइ । एवमन्येपि । पक्षे । गवेसइ ॥

तक्षेत्रंछरंपरंफाः ॥ ३ । १ । १२२ ॥

तक्षू तनूकरण इत्यस्य चंछ रंप रंफ इति त्रय आदेशा भवन्ति ।
चंछइ । रंपइ । रंफइ । पक्षे तक्खइ । स्पृहादिपाठात् क्षस्य छः ।
तच्छइ ॥

हसेर्गुजः ॥ ३ । १ । १२३ ॥

हसतेर्गुज इति वा स्यात् । गुजइ । पक्षे । हसइ ॥

दहेरहिऊलालुंखौ ॥ ३ । १ । १२४ ॥

दह भस्मीकरण इत्यस्य अहिऊल आलुंख इति वा भवतः ।
अहिऊलइ । आलुंखइ । पक्षे । दहइ ।

विकसेः कोआसवोसैंगौ ॥ ३ । १ । १२५ ॥

विकसेः कोआस वोसैंग इति वा भवतः । कोआसइ । वोसै-
गाइ । पक्षे । विकसइ ।

श्लिषोपआससामग्गपरिअन्ताः ॥ ३ । १ । १२६ ॥

श्लिष आलिङ्गन इत्यस्य अपआस सामग्ग परिअन्त इति वा
भवन्ति । अपआसइ । सामग्गइ । परिअन्तइ । पक्षे । सिसइ ।

जुगुप्सतेर्ज्ञणदुगुच्छदुगुंछझप्पदुगच्छाः ॥ ३ । १ । १२७ ॥

जुगुप्सतेः ज्ञण दुगुच्छ दुगुंछ झप्प दुगच्छ इत्यादेशा वा स्युः ।
ज्ञणइ । दुगुच्छइ । एवमन्येपि । पक्षे । जुउच्छइ । अत्र 'ध्यश्चत्स-
प्साम्' इति पस्य छः ॥

वलग्गच्छडामारुहेः ॥ ३ । १ । १२८ ॥

१ °लुक्खौ P. २ आलुक्ख P. ३ °लोसद्वौ P. ४ लोसद्व P. ५ लोसद्व
P. ६ °परिअन्ताः P. ७ परिअन्त P. ८ परिअत्त P.

आङ्पूर्वस्य रुहेः वलग्ग छड इति वा भवतः । वलग्गाइ । छडइ । पक्षे । आरुइह ॥

भ्रुल्लो लक्ष्यात् स्वलतेः ॥ ३ । १ । १२९ ॥

लक्ष्यविषयकस्य स्वलतेः भ्रुल्ल इति भवति लक्ष्यात् स्वलतीत्यर्थे । भ्रुल्लैइ ॥

गाहोवाद्वाहः ॥ ३ । १ । १३० ॥

अवात्परस्य गाह् विलोडन इत्यस्य वाह इति वा स्यात् । ओवाहइ । पक्षे । ओगाहइ । अत्र 'त्वोदवापोताः' इति सूत्रेण अवस्य ओ इत्यादेशः ॥

गुंमगुंमडौ मुहेः ॥ ३ । १ । १३१ ॥

मुह वैचित्य इत्यस्य गुंम गुंमड ईति वा भवतः । गुंमइ । गुंमडइ । पक्षे । मुज्जइ । अत्र 'ध्यङ्घोर्झल्' इति झल् ॥

विशेषाननुवृत्तेः 'तूरः शतृतिङि' इति ज्ञापकाच्च उक्ता धात्वादेशाः शैतृशानजादिष्वपि संचारणीयाः ॥

धातवोऽर्थान्तरेष्वपि ॥ ३ । १ । १३३ ॥

उक्तेभ्योन्येष्वप्यर्थेषु धातवो भवन्ति । पलिः प्राणने पठितः खादनेपि । पलिर्द्वयोः प्रयोज्यः । पलइ खादति । प्राणिति वा । कलिः संख्याने संज्ञाने च । कलिरुभयोः प्रयोज्यः । कलइ । जानाति संख्यानं करोति वा । गिरिर्गतौ प्रवेशे च । अनयोरयं प्रयोज्यः । गिरइ । गच्छति । प्रविशति वा । विलपत्युपालंभिसंतपनिश्चसां कंखादेशः । विलपत्यादीनां चतुर्णां कंखादेशो भवति । कंखइ । विलपति । उपालभते । संतप्यति । निश्चसिति वा । केचिद् भाष्यन्ते कैश्चिदुपसर्गैर्नित्यम् । अत्र केचिद् धातवः कैश्चिदुपसर्गैरर्थान्तरेषु नित्यं

१ भ्रुल्लो P. २ भ्रुल्ल P. ३ भ्रुल्लइ P. ४ इत्यादेशौ वा स्याताम् M.

५ तादृशानडादिष्वपि M. ६ अर्थान्तरेष्वपि M. ७ संतपि M. ८ संतपति M.

भाष्यन्ते । पहरइ । युध्यते । संहरइ । संवृणोति । अणुहरइ । सहशी-
भवति । णिहरइ । पुरीषोत्सर्जनं करोति । विहरइ । क्रीडति ।
आहरइ । खादति । परिहरइ । त्यजति । पडिहरइ । पुनः पूरयति ।
उपहरइ । पूजयति । आहरइ । आह्वयति । पवसइ । देशान्तरं
गच्छति । उच्चवइ । चटति । झलहरइ । निःसरति । इत्यादि ॥

अत्र भावकर्मणोरेभ्य एव धातुभ्यः कतिचिद्रूपाणि प्रदर्श्यन्ते ।
अत्राकर्मकेषु धातुषु भावे प्रथमपुरुषैकवचनमेव । उपसर्गवशात्
सकर्मकत्वे तेभ्योपि बहुवचनानि भवन्ति । भावे भू इति स्थिते ।
अनुक्तमन्यन्यायेन यकि हो इत्यादेशः । पूर्ववत् हो य इति स्थिते

ईअइजौ यकः ॥ २ । ४ । ९१ ॥

सर्वेभ्यो धातुभ्यो भावकर्मणोर्विहितो यो यक् प्रत्ययस्तस्य ईअ
इज्ज ईत्यादेशौ भवतः । होईअ । होइज्ज इति स्थिते तिबादयस्तदा-
देशा इजादयश्च पूर्ववत् । भावे । होईअइ । होईअए । होइज्जइ ।
होइज्जए । 'वा लड्लोट्छत्तृषु' इत्येत्वं वा । होईएइ । होइज्जइ ।
'लड्लोटोश्च जर्जारौ' इति इचः स्थाने जर्जारौ च । 'ज्जाज्जे' इत्यत
एत्वं च वा । होईएज्ज । होईएज्जा । होइज्जेज्ज । होइज्जेज्जा । कर्मणि
लटि प्रथमपुरुषैकवचने अनुपूर्वत्वमेव विशेषः । रूपाणि तु अणुहोई-
अइ । इत्यादि । भाववत् । कर्मणि प्रथमपुरुषबहुत्वे झिञ्जयोरादेशाः
पूर्ववत् । यक ईआदेशपक्षे । अणुहोईअंति । अणुहोईअंते । अणुहोई-
अइरे । 'वा लड्लोट्छत्तृषु' इति वा एत्वे । अणुहोईएन्ति । अणु-
होईएन्ते । अणुहोईएइरे । अत्र लड्लोटोः जर्जारौ । 'ज्जाज्जे' इत्येत्वं
च । अणुहोईएज्ज । अणुहोईएज्जा । एवं यक इज्जादेशपक्षेपि रूपाणि
कल्पनीयानि । मध्यमपुरुषैकवचने सिप्थासोरादेशौ पूर्ववत् । यक
ईआदेशपक्षे । अणुहोईअसि । अणुहोईएसि । अणुहोईएज्ज । अणु-

१ उल्लाहइ M. २ बहुवचनान्यपि M. ३ इत्यादेशावापद्यते M. ४ My.
and P. drop पुरुष. ५ My. and P. drop पुरुष.

होईएज्जा । एवं यक इज्जादेशपक्षेपि । मध्यमपुरुषबहुत्वे थध्वमोरा-
देशौ पूर्ववत् । अणुहोईअइत्था । अणुहोईअह । अणुहोईएइद्दा ।
अणुहोईएह । अणुहोईएज्ज । अणुहोईएज्जा । एवं यक इज्जादेश-
पक्षेपि । उत्तमैकवचने । यक ईआदेशपक्षे मिबिटोरादेशाः पूर्ववत् ।
अणुहोईअमि । अणुहोईआमि । अणुहोईइमि । अणुहोईएमि ।
अणुहोईएज्ज । अणुहोईएज्जा । एवं यक इज्जादेशपक्षेपि । उत्तम-
पुरुषबहुत्वे । मसहिडोरादेशाः पूर्ववत् । यक ईआदेशपक्षे । अणु-
होईअमो । अणुहोईआमो । अणुहोईइमो । अणुहोईएमो । अणुहो-
ईएज्ज । अणुहोईएज्जा । एवं यक इज्जादेशपक्षेपि । एवं मस्महिडो-
रादेशयोः महोरपि रूपनिर्णयः कर्तव्यः । यक इज्जादेशपक्षेपि
तद्वद्रूपकृतिः ॥

एवमजन्तानां हलन्तानां च धातूनां भावकर्मणोः लॅटि रूपाणि
निर्णेतव्यानि । आर्धधातुके यगभावेपि तस्य स्थाने ईअइज्जाववग-
न्तव्यौ । तथा च लुङ्लङ्लिट्सु भावे 'भूतार्थस्य सिहिअहि' इति
स्यादयः । यक ईअइज्जौ च । होईअसि । होईअहिअ । होईअहि ।
इज्जादेशे । होइज्जसि । होइज्जहिअ । होइज्जहि । कर्मणि अणुहो-
ईसि । अणुहोईअहिअ । अणुहोईअहि । एवमिज्जादेशेपि स्यादयस्तु-
तिसयोरैवेत्युक्तत्वात् । अन्यत्र लङ्गरूपाण्युदाहर्तव्यानि ॥

एवमन्येषामजन्तानां हलन्तानां च धातूनां भूतार्थे रूपकृतिर्भवति ।
लुलुटोः 'भविष्यति हिरादिः' इति हिः । ईअइज्जौ च । 'एच्च
क्त्वातुंतव्यमविष्यति' इत्येदितौ । भावे । होईएहिइ । होईइहिइ ।
होईएहिज्ज । होईइहिज्ज । होईएहिज्जा । होईइहिज्जा । एवं यक
इज्जादेशेपि । कर्मणि प्रथमैकवचने अनुपूर्वत्वमेव विशेषः । रूपाणि
तु भाववत् । कर्मणि प्रथमबहुत्वे । अणुहुईएहिंति । अणुहोई-

१ °देशेपि P., My. २ °पक्षे M. ३ °देशे एतद् P., P.
४ M. has अपि for लटि.

हिंति । अणुहोईएहिंते । अणुहोईइहिंते । अणुहोईएहिरे । अणु-
होईइहिरे । अणुहोईएहिज्ज । अणुहोईएहिज्जा । एवमिज्जादेशोपि ।
मध्यमैकवचने । अणुहोईएहिसि । अणुहोईइहिसि । अणुहोईए-
हिसे । अणुहोईइहिसे । जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि । मध्यम-
बहुत्वे । अणुहोईएहिइत्था । अणुहोईइहिइत्था । अणुहोईएहिहा ।
जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि । उत्तमैकत्वे । अणुहोईएहामि ।
अणुहोईइहामि । अणुहोईएस्सामि । अणुहोईइस्सामि । अणुहो-
ईएस्सं । अणुहोईइस्सं । जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि । बहुत्वे ।
अणुहोईएहिमो । अणुहोईइहिमो । अणुहोईएहामो । अणुहोई-
इहामो । अणुहोईएस्सामो । अणुहोईइस्सामो । एवं मन्वोरपि ।
हिस्साहित्थयोः । अणुहोईएहिस्सा । अणुहोईइहिस्सा । अणुहो-
ईएहित्था । अणुहोईइहित्था । जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि ।
एवमन्येषां धातूनां भावकर्मणोर्भेद्विष्यति रूपाणि । लोटि पूर्ववदीआ-
इज्जौ । ‘एकस्मिन् प्रथमादेः—’ इति दुसुमवः । ‘बहौ न्तुहमो’, ‘सोस्तु
हि’, ‘लुगिज्जहीज्जस्विज्जेतः’ इति लुगादयः । ‘वा लड्लोदछत्तृषु’
इत्येत्वं च वा । शेषं पूर्ववत् । भावे । होईएदु । होईअदु । होइ-
ज्जेदु । होइज्जदु । कर्मणि । ईआदेशपक्षे । प्रथमैकत्वे । अणुहोईएदु ।
अणुहोईअदु । जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि । अणुहोईएन्तु । अणु-
होईअन्तु । जर्जरौ च । मध्यमैकत्वे । अणुहोईएसु । अणुहोईअसु ।
अणुहोईएहि । अणुहोईअहि । अणुहोईए । अणुहोईअ । अणुहोई-
एइज्जहि । अणुहोईअइज्जहि । अणुहोईएइज्जसु । अणुहोईअइज्जसु ।
अणुहोईएइज्जे । अणुहोईअइज्जे । जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि ।
बहुत्वे । अणुहोईएह । अणुहोईअह । जर्जरौ च । एवमिज्जादेशोपि ।
उत्तमैकत्वे । अणुहोईएसु । अणुहोईअसु । जर्जरौ च । एवमिज्जा-

१ My. and P. omit मध्यमबहुत्वे—एवमिज्जादेशोपि. २ My.
omits बहुत्वे—इज्जादेशोपि.

देशेपि । बहुत्वे । अणुहोईएमो । अणुहोईअमो । जर्जरौ च ।
एवमिज्जादेशेपि ॥

एवमन्येषां हर्लन्तानामजन्तानां च लोटि भावकर्मणो रूपसिद्धि-
रूढ्या ॥

लिङि । 'त्विज्जालिङः' इति लिङादेशादिज्जात्पर इकारो वा प्रयो-
क्तव्यः । अयमेव विशेषः । रूपाणि तु लोड्वत् ॥

लृङि । ईअइज्जौ । 'माणन्तौल् च लृङः' इति माणन्तौ च ।
भावे । होईअमाण । होईअन्त । होइज्जमाण । होइज्जन्त । कर्मणि ।
अणुहोईअमाण । अणुहोईअन्त । अणुहोइज्जमाण । अणुहोइज्जन्त ।
जर्जरौ च । एवमन्येषु पुरुषेषु वचनेषु ईअइज्जयोरुदाहरणानि ॥

धात्वन्तराणामपि लृङ्घ्येवं रूपाणि कल्पनीयानि ॥

अथ भावकर्मणोरेधादयः प्रदर्श्यन्ते । ईअइज्जौ । एहीअइ ।
एहिज्जहि ॥ डुपचष् पाके । वईअई । वइज्जइ ॥ टुनदि समृद्धौ ।
णंदीअइ । णंदिज्जइ ॥ ध्वंसु गतौ । झुंसीअइ । झुंसिज्जइ । धंसी-
अइ धंसिज्जइ ॥ व्येञ् संवरणे । वेईअइ । वेइज्जइ ॥ अद् भक्षणे ।
अदीअइ । अदिज्जइ ॥ ओहाक् त्यागे । हाईअइ । हाइज्जइ ॥
डुधाञ्—धाईअइ । धाइज्जइ ॥ घूञ्—सवीअइ । सविज्जइ ॥ णह
बन्धने । णहीअइ । णहिज्जइ ॥ तुद् व्यथने । तुदीअइ । तुदिज्जइ ॥
मृद् मरणे । मरीअइ । मरिज्जइ ॥ मुच्चल् भोक्षणे । मुईअइ । मुइ-
ज्जइ । ललुटोः 'डोच्छ वचिमुच्चिरुदिश्रुमुजः' इति ओच्छादेशो हिलुक्
च वा । मोच्छीअहिइ । मोच्छिज्जहिइ । 'डं मेरुछात्ततः' इति
मेस्थाने डं च । मोच्छीअअं । मोच्छिज्जअं ॥ एवं वच्यादेरपि भाव-
कर्मणोर्ललुटो रूपम् । शेषं पूर्ववत् । रुधिर्—रंधीअइ । रंधिज्जइ ।
'युधबुध—' इत्यादि सूत्रेण रुधेरन्त्यस्य ज्ञादेशे । रंधीअइ । रंधि-

१ अजन्तानां हलन्तानां च M. २ मृच् । My., P. ३ P. and
My. drop it.

ज्जइ ॥ युजिर्—जुंजीअइ । जुंजिज्जइ । जुप्पीअइ । जुप्पिज्जइ ।
जुज्जीअइ । जुज्जिज्जइ । अत्र 'जुंजजुज्जजुप्पा युजेः' इति सूत्रेण त्रय
आदेशाः । क्वचित् सिद्धावस्थापेक्षया जुज्जइ इति च दृश्यते । भुज
पालनाभ्यवहारयोः—भुईअइ । भुइज्जइ । ललुटोः । 'डोच्छ वचिमु-
चिरुदिश्रुभुजः' इति ओच्छादेशो हिलुक् च वा । भोच्छीअहिइ ।
भोच्छिज्जहिइ । भोच्छीअइ । भोच्छिज्जइ । 'डं मेइछात्ततः' इति
मेस्थाने डं च । भोच्छीअअं । भोच्छिज्जअं । भोच्छीअहिमि । भोच्छि-
ज्जहिमि ॥ तनु—तणीअइ । तणिज्जइ । 'तड्ढुवविरळतडतड्ढास्तनेः'
इति तड्ढुवाद्यादेशाः । तड्ढुवीअइ । तड्ढुविज्जइ । इत्याद्यपि ॥ मनु—
मणीअइ । मणिज्जइ ॥ कृञ्—करीआई । करिज्जइ । लुङ्लङ्लिट्सु
'आ भूतभविष्यति च कृञः' इत्याकारः स्यादयश्च । काईअसि ।
काईअहिअ । काईअहि । एवमिज्जदेशेपि । भविष्यति । काईएहिइ ।
काईइहिइ । एवमिज्जदेशेपि । 'कृदो हं' इति भविष्यति मेस्थाने हं ।
काईएहं । काईइहं । काइज्जेहं । काइज्जिहं । पक्षे । काईएहिमि ।
काइज्जहिमि ॥ वृञ्—वरीअइ । वरिज्जइ ॥ ग्रह उपादाने—गही-
अइ । गहिज्जइ ॥

अनया दिशा धात्वन्तराणां सामान्येन विहितोक्तधात्वादेशस्थले च
भावकर्मणोर्लकारेषु रूपाण्युदाहर्तव्यानि । ग्रन्थविस्तरभयाद्विशेषविधाना-
भावाच्चास्माभिर्न लिख्यन्ते ॥

अथ भावकर्मणोर्धातूनामागमादेशाश्च प्रदर्श्यन्ते ॥

'णो हश्च चिजिपूश्रुधूसुहुलभ्यः' इत्यतः 'णो हश्च' इत्यधिकृत्य
भावकर्मणि तु वर्यग्लुक् च ॥ २ । ४ । ७३ ॥

भावे कर्मणि च वर्तमानेभ्यश्चिज्यादिभ्यो धातुभ्यः परो वकारागमो
रित् स्याद्वा । तत्संयोगेन यको लुक् । रित्वाद् द्वित्वम् । चिन्वइ ।

१ सिद्धरूपापेक्षया M. ३ M. has हइ—दरीअइ । दरिज्जइ in place
of this line.

जिञ्चइ । पुञ्चइ । सुञ्चइ । धुञ्चइ । धुञ्चइ । हुञ्चइ । लुञ्चइ । अत्र 'संयोगे' इति यथायोगं ह्रस्वः । बहुलाधिकारात् 'स्तौ' इत्युत ओत्वं न भवति । पक्षे 'णो हश्च—' इत्यादिना ण इत्यागमः । यक ईअइज्जौ । चिणीअइ । चिणिज्जइ । जिणीअइ । जिणिज्जइ । इत्यादि । भविष्यति । चिणिज्जहिइ । इत्यादि ॥

मर्चेः ॥ २ । ४ । ७४ ॥

'भावकर्मणि' इत्यनुवर्तते 'यग्लुक् च' इति च । चिनोतेः परो भावकर्मणि मकारागमो रिद्धा स्यात् । चिम्मइ । पक्षे । चिञ्चइ । चिणिज्जइ । भविष्यति । चिम्महिइ । पक्षे । चिणिज्जहिइ ॥

अन्त्यस्य हनखनोः ॥ २ । ४ । ७५ ॥

'मर्' इत्यनुवर्तते । हन खन इत्येतयोरन्त्यस्य भावकर्मणि मोरिद्धा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । हम्मइ । पक्षे । हॅणिज्जइ । भविष्यति । हॅम्महिइ । खणिज्जहिइ । बहुलाधिकारात् कर्तर्यपि । हम्मइ । हन्तीत्यर्थः । कचिन्न भवति । हंतव्वं कहंचण ॥

दुहलिहवहरुहां भरत उच्च ॥ २ । ४ । ७६ ॥

दुहादीनामन्त्यस्य भावकर्मणि भकारो रिद्धा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च वहेरत उकारश्च । दुम्मइ । लिम्मइ । वुम्मइ । रुम्मइ । पक्षे । दुहिज्जइ । लिहिज्जइ । वहिज्जइ । रुहिज्जइ ॥

दहेर्झइ ॥ २ । ४ । ७७ ॥

'अन्त्यस्य' इत्यनुवर्तते । दहेरन्त्यस्य भावकर्मणि झकारो रिद्धा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । दज्झइ । पक्षे । दहिज्जइ ॥

बन्धो न्धः ॥ २ । ४ । ७८ ॥

१ भावे कर्मणि M. २ M. adds after पक्षे हणिज्जहि । खम्मिहिइ । ३ M. inserts खम्मइ । खणिज्जइ after it. ४ हम्मिहिइ M. ५ M. has हंतव्वं । हंतण । हन्तव्यम् । हत्वा ।

‘झर्’ अनुवर्तते । बन्ध बन्धन इत्यस्य धातोः न्धइत्यस्य भावकर्मणि झकारो रिद्धा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । बज्झइ । बन्धि-ज्झइ ॥

रुध उपसमनोः ॥ २ । ४ । ७९ ॥

‘अन्त्यस्य’ इत्यनुवर्तते ‘झइ’ इति च । उपसमनुभ्यः परस्य रुधेर-न्त्यस्य भावकर्मणि झकारो रिद्धा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । उपरुज्झइ । पैक्षे । उपरंधिज्झइ । ईत्यादि ॥

द्वे गमिगे ॥ २ । ४ । ८० ॥

‘अन्त्यस्य’ इत्यनुवर्तते । गमादौ धातोरन्त्यस्य द्वे भवतो भाव-कर्मणि तत्संनियोगेन यग्लुक् च । गम्मइ । गमिज्झइ । हस्सइ । हसि-ज्झइ । भण्णइ । भणिज्झइ । इत्यादि । गमादि—गम् हस् भण् लुम् कथ् भस् भुज् रुद् । ‘नमो द्विजरुदां वः’ इति कृतवकारो रुदिरत्र गृह्यते ॥

ईर हकृत्वृज्जाम् ॥ २ । ४ । ८१ ॥

हञ् कृञ् तृ जृ इत्येतेषामन्त्यस्य भावकर्मणि ईर इत्यादेशो वा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । हीरइ । हरिज्झइ । तीरइ । तरिज्झइ । जीरइ । जरिज्झइ । अत्र सर्वत्र ईकारादेशाभावे ‘अर उः’ इति ऋकारस्य अरादेशः ॥

अजेर्विडप्पः ॥ २ । ४ । ८२ ॥

‘अन्त्यस्य’ इति निवृत्तम् । अजेर्विडप्प इत्यादेशो वा स्यात् तत्सं-नियोगेन यग्लुक् च । विडप्पइ । पक्षे । अज्जिज्झइ ॥

१ भावकर्मणोः M. २ M. adds भविष्यति । बन्धिज्झइ । ३ M. adds after it सरुज्झइ. ४ After this M. inserts भविष्यति । उपरुज्झइ । उपरुधिज्झइ । ५ भावकर्मणोः M. ६ M. adds भविष्यति गम्मिहइ । गमिज्झइ । इत्यादि. ७ ईकाराभावे M. ८ M. adds भविष्यति हिरिज्झइ । इत्यादि.

आरभ आढप्पः ॥ २ । ४ । ८३ ॥

आरभतेर्भावकर्मणि आढप्प इत्यादेशो वा स्यात् । तत्संनियोगेन यग्लुक् च । आढप्पइ । पक्षे । आरभिज्जयि ॥

णप्पणज्जौ ज्ञः ॥ २ । ४ । ८४ ॥

जाणातेर्भावकर्मणि णप्प णज्ज इत्येतावादेशौ स्यातां तत्संनियोगेन यग्लुक् च । णप्पइ । णज्जइ । पक्षे । जाणिज्जइ । मुणिज्जइ । अत्र 'जाणमुणौ ज्ञः' इति ज्ञाधातोर्जाणमुणादेशौ । 'ज्ञमोः' इति णत्वे । णाइज्जइ ॥

सिप्पस्सिचस्सिहोः ॥ २ । ४ । ८५ ॥

सिञ्चतेः स्निह्यतेश्च भावकर्मणि सिप्पादेशो वा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । सिप्पइ । सिच्यते । स्निह्यते वा । पक्षे । सिचिज्जइ । णिहहिज्जइ । अत्र 'श्लक्ष्ण—'इत्यादिना ण्हादेशः ॥

वाहिप्पो व्याहुः ॥ २ । ४ । ८६ ॥

व्याहरतेर्भावकर्मणि वाहिप्प इत्यादेशो वा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । वाहिप्पइ । पक्षे । वाहरिज्जइ ॥

ग्रहेर्घेप्पः ॥ २ । ४ । ९० ॥

ग्रहेर्धातोर्भावकर्मणि घेप्पादेशो वा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । घेप्पइ । पक्षे । गेण्हिज्जइ । अत्र 'ग्रहेर्णिरुवारगेण्ह—'इत्यादिना गेण्हादेशः ॥

छिप्पः स्पृशतेः ॥ २ । ४ । ८८ ॥

स्पृशतेर्भावकर्मणि छिप्प इत्यादेशो वा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । छिप्पइ । पक्षे । छिविज्जइ । अत्र 'स्पृशिशिख्वालुक्—' इत्यादिना स्पृशतेश्छिवादेशः ॥

दीसल्ल दृशेः ॥ २ । ४ । ९१ ॥

दृशेर्भावकर्मणि दीस इत्यादेशो लित् स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च । लित्वान्नित्यम् । तथा च 'दृशिरोअक्खणिअच्छावअच्छ—'

इत्यादि सूत्रेण विधीयमाना आदेशाः दृशेः कर्मणि न भवन्ति ।
दीसइ ॥

वचेरुंचः ॥ २ । ४ । ९० ॥

वचेर्भावकर्मणि उंच इत्यादेशो वा स्यात् तत्संनियोगेन यग्लुक् च ।
उंचइ । पक्षे । वइज्जइ । एषां धातूनामुक्ता एते आदेशा भावकर्मणो-
रेव भवन्ति । एषां धातूनामेतद्व्यतिरिक्ता आदेशाः कर्तर्यपि भवन्ति ॥

अथ णिचि रूपनिर्णयः प्रदर्श्यते ।

भू इति स्थिते । अनुक्तमन्यन्यायेन णिचि भुवो हो इत्यादेशाः
पूर्ववत् । होणि इति स्थिते ॥

णिजदेदावावे ॥ २ । ४ । ११ ॥

धातोः प्रेरणार्थे विहितस्य णिच्प्रत्ययस्य स्थाने अत् एत् आव
आवे इति चत्वार आदेशा भवन्ति । तकारस्तावन्मात्रप्रदर्शनार्थः ।
इजादयः पूर्ववत् । होअइ । होएइ । होआवइ । होआवेइ । बहुला-
धिकारात् कचिदेतन्नास्ति । जाणअइ । जाणावइ । जाणावेइ । कचि-
दावे नास्ति । भारइ । भारेइ । भारावइ । पारइ । पारेइ । पारावइ ॥

गुर्वादेरविर्वा ॥ २ । ४ । १२ ॥

‘णिज्’ अनुवर्तते । गुरुरादिर्यस्य धातोः स गुर्वादिः । गुर्वादिर्णिचः
अविर्वा स्यात् । होअविइ । अत्र न यण् । ‘एङ्’ इति च प्रति-
षेधात् संधिर्न भवति । ‘अपदे’ इत्युक्तत्वाद्वा । लटि प्रथमे पूर्ववदि-
जादयः जर्जरौ च । अत्र णिजादेशयोरावे आव इत्येतयोः ‘ज्जाजे’
इत्येत्वे कृते णिजादेशयोः अत् एत् इत्येतयोश्च स्वरूपतो भेदाभावात्
चतुर्णामुदाहरणवेलायां द्वैरूप्यमवगन्तव्यम् । होअइ । होएइ । होआ-
वइ । होआवेइ । एवं तिस्रयोरिजादेशे रूपाणि । ‘मध्ये चाजन्तात्’
इति जर्जरौ । होएज्जइ । होएज्जाइ । इदमदेतोः समानम् । होआ-
वेज्जइ । होआवेज्जाइ । इदमावेआवयोस्तुल्यम् । होअविज्जइ ।

होअविज्जाइ । 'लङ्लटोश्च जर्जारौ' । होएज्ज । होएज्जा । इदमदेतोः
समानं रूपम् । होआवेज्ज । होआवेज्जा । इदमावेआवयोस्तुल्यम् ।
होअविज्ज । होअविज्जा । लट्प्रथमबहुत्वे । होअन्ति । होअन्ते ।
होअइरे । होएन्ति । होएन्ते । होएइरे । एवमावावेअन्तानामप्यु-
दाहार्यम् । होएज्जन्ति । होएज्जन्ते । होएज्जइरे । इदमदेतोस्तुल्यम् ।
होआवेज्जन्ति । होआवेज्जन्ते । होआवेज्जइरे । इदमावेआवयोस्तु-
ल्यम् । पूर्वोक्तान्येव जारादेशपक्षेप्युदाहरणानि । विशेषस्तु । होए-
ज्जाइरे । होआवेज्जाइरे । युक्तपरे 'संयोगे' इति ह्रस्वः । होअवि-
ज्जन्ति । होअविज्जन्ते । होअविज्जइरे । होअविज्जाइरे । जारि ।
पूर्ववत् । होएज्ज । होएज्जा । इति 'मध्ये चाजन्तात्' इति जर्जारा-
वुदाहर्तव्यौ । एवमावेआवयोरपि जर्जारावुदाहर्तव्यौ । मध्यमे ।
होअसि । होअसे । होआवसि । होआवसे । होएसि । होआवेसि ।
होअविसि । नात्र से । अनदन्तत्वात् । होएज्जसि । होएज्जासि ।
अदेतोरिदम् । होआवेज्जसि । होआवेज्जासि । आवेआवयोरिदम् ।
होअविज्जसि । होअविज्जासि । अन्ते जर्जारौ च । मध्यमबहुत्वे ।
होअइत्था । होअह । होएइत्था । होएह । एवमावावेअवीनामुदाहा-
र्यम् । होएज्जइत्था । होएज्जाइत्था । होएज्जह । होएज्जाह । अदेतोः ।
होआवेज्जइत्था । होआवेज्जाइत्था । होआवेज्जह । होआवेज्जाह ।
आवेआवयोः समानम् । होअविइत्था । होअविह । जर्जारौ च ।
उत्तमे । होअमि । होआमि । होएमि । होइमि । एवमावादेशेपि ।
होएमि । होआवेमि । होअविमि । मध्ये । जर्जर्पक्षे । मीत्यस्योच्चार-
णमेव विशेषः । अन्यन्मध्यमैकत्ववत् । बहुत्वे । होअमो । होआमो ।
होएमो । एवमावादेशेपि । एवमवावयोर्मन्वोरपि । होएमो । होआ-
वेमो । एवमनयोर्मन्वोरपि । होअविमो । एवं मन्वोरपि । जर्जर्पक्षे ।
होअज्जमो । होअज्जामो । इत्यादि । पूर्ववत् । विशेषस्तु मोममूनामु-
च्चारणम् । अन्ते जर्जारौ च । एवमन्येषामजन्तानां णिचि लटि च
रूपम् । लुङ्लङ्लिट्सु णिजादेशा इजादयश्च पूर्ववत् । 'भूतार्थस्य

सिहिअहि' इति स्यादयः । शेषं लङ्ङत् । होअसि । होअहिअ । होअहि । होएसि । होएहिअ । होएहि । एवमावावेअवीनामुदाहार्यम् । लङ्ङरूपाणि च सर्वाणि । लल्लटोः । णिजादेशाः । 'भविष्यति हिरादिः' इति हिः । 'हार्सा मिमोमुमे वा' इति हार्सा । 'सै' इति सै । 'हिस्साहित्था मुमोमस्य' इति हिस्साहित्था च । शेषं पूर्ववत् । होअहिइ । होएहिइ । होआवहिइ । होआवेहिइ । होअविहिइ । होएज्जहिइ । अदेतोः । होआवेज्जहिइ । आवेआवयोः । होएहिज्जा । अदेतोः । होआवेहिज्जा । आवेआवयोः । होअविज्जहिइ । होअविज्जाहिइ । होअविहिज्ज । होअविहिज्जा । प्रथमबहुत्वे । होअहिन्ति । होअहिन्ते । होअहिइरे । एवमावावेअवीनामुदाहार्यम् । होअविज्जहिन्ति । होअविज्जहिन्ते । होअविज्जइरे । एवं जारोपि । होएहिज्ज । होएहिज्जा । एवमावावेअवीनाम् । मध्यमे । होअहिसि । होएहिसि । एवमावावेअवीनाम् । होएज्जहिसि । होएज्जाहिसि । अदेतोः । एवमावेआवयोः । होअविज्जहिसि । होअविज्जाहिसि । जर्जरौ च । मध्यमबहुत्वे । होअहिइद्वा । होअहिह । एवमावावेअवीनामुदाहार्यम् । होएज्जहिइत्था । होएज्जाहिइत्था । होएज्जहिह । होएज्जाहिह । अदेतोस्तुल्यम् । एवमावावेअवीनामुदाहर्तव्यम् । जर्जरौ च । उत्तमे । होअहिमि । होएहिमि । एवमावावेअवीनामुदाहार्यम् । होअहामि । होएहामि । एवमावावेअवीनामुदाहार्यम् । होअहामि । होएहामि । एवमावावेअवीनाम् । होअस्सामि । होएस्सामि । एवमावावेअवीनाम् । होअहिस्सं । होएहिस्सं । एवमावावेअवीनाम् । होएज्जहिमि । होएज्जाहिमि । अदेतोः । एवमावावेअवीनाम् । जर्जरौ च । उत्तमबहुत्वे । होअहिमो । होएहिमो । एवमावावेअवीनाम् । होअहामो । होएहामो । एवमावावेअवीनाम् । होअहामो । होएहामो । एवमावावेअवीनाम् । होअस्सामो । होएस्सामो । एवमावावेअवीनाम् । एवं मन्वोरप्युदाहर्तव्यम् । होअहिस्सा । होअहिद्वा । होएहिस्सा । होएहिद्वा । एवमावावेअवीनाम् । होएज्जहिमो । होएज्जाहिमो ।

अदेतोरिदं रूपम् । एवमावावेअवीनाम् । एवं मम्बोरपि । होअ-
 हिज्ज । होअहिज्जा । एवमावावेअवीनाम् । एवमन्येषामजन्तानां
 णिचि भविष्यति रूपं ज्ञेयम् । लोटि णिजादेशः । दुसुमवः । 'बहौ न्तु-
 हमो' । 'सोस्तु हि' । 'वा लड्लोद्—' इत्येत्वं च यथायोगम् ।
 प्रथमे । होअदु । होएदु । अदेतोः । होआवदु । होआवेदु । आवेआव-
 योरिदम् । होअएदु । होएज्जदु । होएज्जादु । अदेतोः । एवमावावे-
 अवीनाम् । होएज्ज । होएज्जा । अदेतोः । एवमावावेअवीनाम् ।
 होएज्जन्तु । अदेतोः । एवमावावेअवीनाम् । जर्जरौ च । मध्यमे ।
 होअसु । होएसु । एवमावावेअवीनाम् । होएज्जसु । होएज्जासु ।
 अदेतोः । एवमावावेअवीनाम् । एवं 'सोः' इत्यादेशपक्षेपि । जर्जरौ
 च । मध्यमबहुत्वे । होअह । एवमावावेअवीनाम् । होएज्जह ।
 होएज्जाह । अदेतोः । एवमावावेअवीनाम् । जर्जरौ च । उत्तमे ।
 एकवचने मीत्यस्योच्चारणम् । बहुवचने मो इत्यस्योच्चारणं च विशेषः ।
 रूपाणि तु प्रथममध्यमैकत्वबहुत्ववत् । एवं णिचि लोट्यन्येषामजन्तानां
 धातूनां रूपं नेयम् । लिङि णिजादेशः । 'त्विज्जाल्लिङः' इतीज्जात्पर
 इत् । होएज्जइ । होएज्जाइ । होआवेज्जइ । होआवेज्जाइ । इत्यादि
 लोट्पाणि च । लृङि णिजादेशः । 'माणन्तौल् च लृङः' इति माणन्तौ
 च । होअमाण । होअन्ते । होएमाण । होएन्त । एवमावावेअवीनाम् ।
 होएज्जमाण । होएज्जन्त । एवमावावेअवीनां सर्वत्र पुरुषेषु वचनेषूदा-
 हार्यम् । हवादीनां तु भेदः । पूर्ववणिजादेशः । 'णिज्जदेदावावे'
 इत्यतो 'णिज्' इत्यधिकृत्य षष्ठ्यन्तविपरिणामः ।

अदेल्लुक्यात्खोरतः ॥ २ । ४ । १५ ॥

णिचः स्थाने विहितेषु अत् एत् लृक् इत्येतेषु परतः धातोरादेरतः
 आद् भवति ॥

लृक् भावकर्मणिचस्थले प्रदर्शयिष्यते ॥

हावइ । हावेइ । केचिदावे आव इत्येतयोरपि आदेरत आत्वमि-

च्छन्ति । हावावइ । हावावेइ । पूर्ववज्जर्जरौ च । लटि प्रथमे । होवइ । होवेइ । होहवइ । होहवेइ । होवेज्ज । होवेज्जा । होवन्ति । होवन्ते । होवइरे । होवेन्ति । होवेन्ते । होवेइरे । होहवन्ति । होहवन्ते । होहवइरे । जर्जरौ च । मध्यमे । हावसि । हावेसि । हावावसि । हावावेसि । जर्जरौ च । मध्यमबहुत्वे । हावइद्धा । हावह । हावेइद्धा । हावेह । हावावइद्धा । हावावह । हावावेइद्धा । हावावेह । जर्जरौ च । उत्तमे । हावमि । हावामि । हाविमि । हावेमि । हावावमि । हावावामि । हावाविमि । हावावेमि । जर्जरौ च । उत्तमबहुत्वे । हावमो । हावामो । हाविमो । हावेमो । हावावमो । हावावामो । हावाविमो । हावावेमो । एवं मन्वोरपि । जर्जरौ च । एवं हलन्तानां णिचि लटि रूपं नेयम् । लुङ्लङ्लिट्सु णिजादेशाः । भूतार्थे 'हलईअ' इति तिसयोरीअः । हावईअ । हावईआ । हावावईअ । हावावेईअ । शेषं लड्वत् । ललुटोः णिजादेशाः । 'भविष्यति हिरादिः' इति हिः । 'हार्सा मिमोमुमे वा' । 'सि' । 'हिस्साहित्था मुमोमस्य' । शेषं पूर्ववत् । हाविहिइ । हावेहिइ । हावाविहिइ । हावावेहिइ । हाविहिज्ज । हावेहिज्जा । हावाविहिज्ज । हावावेहिज्ज । एवं जारोपि । हावहिन्ति । हावेहिन्ति । एवं तेइरयोः । हावावहिन्ति । हावावेहिन्ति । एवं तेइरयोः । जर्जरौ च । मध्यमे । हावहिसि । हावेहिसि । हावावहिसि । हावावेहिसि । जर्जरौ च । मध्यमबहुत्वे । हावहिइद्धा । हावहिह । हावेहिइद्धा । हावेहिह । हावावहिइद्धा । हावावहिह । एवमदन्तेपि । जर्जरौ च । उत्तमे । हावहिमि । हावहामि । हाविस्सामि । एवमदन्तेपि । हावावहिमि । हावावहामि । हावाविस्सामि । हावाविस्सं । एवमत एदादेशेपि । जर्जरौ च । उत्तमबहुत्वे । हावहिमो । हावहामो । हाविस्सामो । एवमेदादेशेपि । हावावहिमो । हावावहामो । हावाविस्सामो । एवमत एदादेशेपि । एवं मन्वोरपि । हावहिस्सा । हावहिद्धा । हावावहिस्सा । हावावहिद्धा । हावाविहिस्सा । हावाविहिद्धा । एवमदन्तेपि ।

जर्जरौ च । अत्र सर्वत्र 'एच्च क्त्वातुंतव्यभविष्यति' इत्यत्र एदितौ । एवं हलन्तान्तराणां लोटि णिजादेशाः दुसुमवः । 'बहौ न्तुहमो' 'सोस्तु हि' । 'लुगिज्जहीज्जस्विज्जेतः' इति लुगादयश्च । शेषं पूर्ववत् । प्रथमे । हावदु । हावेदु । हावावदु । हावावेदु । जर्जरौ च । बहुत्वे । हावन्तु । हावेन्तु । हावावेन्तु । हावावन्तु । जर्जरौ च । मध्यमे । हावसु । हावेसु । हावावसु । हावावेसु । हावहि । हावेहि हावावहि । हावावेहि । लुगादयः । हाव । हावेज्जहि । हाविज्जसु । हाविज्जे । हावाव । हावावेज्जहि । हावावेज्जसु । हावावेज्जे । इत्यादि । जर्जरौ च । बहुत्वे । हावह । हावेह । हावावह । हावावेह । जर्जरौ च । उत्तमे । हावमि । हावामि । हाविमि । हावेमि । उत्तमबहुत्वे । हावमो । हावामो । हाविमो । हावेमो । इत्यादि । अत्र सर्वत्र यथायोगं 'वा लड्लोट्—' इत्यादिना अत एत्वं वा । 'मोममुष्विच्च' इतीत्वं च । लिङि 'त्विज्जालिङः' इतीत्वम् । हावेज्जइ । हावेज्जाइ । हावावेज्जइ । हावावेज्जाइ । लोट्पाणि च । लुङि माणन्तौ । हावमाण । हावन्त । हावावमाण । हावावन्त । एवमेदन्ता अपि । जर्जरौ च । एवं सर्वेषु पुरुषेषु वचनेषु दाहार्यम् ॥

एधादयः प्रदर्शयन्ते णिजादेशाः । 'गुर्वादेरविर्वा' । एहइ । एहावइ । एहावेइ । एहाविइ ॥ पच् । 'अदेल्लुक्त्वात् खोरतः' इत्यात्वम् । पाअइ । पाएइ । पाआवइ । पाआवेइ । अत्र आत्वे कृते बहुलाधिकारादाविर्न भवति ॥ टुनदि । णंदइ । णंदेइ । णंदावइ । णंदावेइ । णंदविइ ॥ ध्वंसु गतौ । झंसइ । झंसेइ । झंसावइ । झंसावेइ । झंसविइ । एवं धंसइ । इत्याद्यपि ॥ व्येञ् । 'गुर्वादेरविर्वा' । वेअइ । वेएइ । वेआवइ । वेआवेइ । वेअविइ ॥ अद् । आदइ । आदेइ । आदावइ । आदावेइ । 'अदेल्लुक्त्वात्—' इत्यात्वम् ॥ शीङ् । 'योरेङ्' इत्येत्वम् । सेअइ । सेएइ । सेआवइ । सेआवेइ । सेअविइ ॥ ब्रूञ् ।

'उवर्णस्यावः' । 'अदेऽलुक्क्यात्—' इत्यात्वम् । बावइ । बावेइ । बावावइ । बावावेइ ॥ हु दानादानयोः । 'णो हश्च—' इत्यादिना णः । हुणअइ । हुणएइ । हुणावइ । हुणावेइ ॥ ओहाइ । हाअइ । हाएइ । हाआवइ । हाआवेइ । हाअविइ । अत्र गुर्वादित्वादविः ॥ धाञ् । धाअइ । धाएइ । धाआवइ । धाआवेइ । धाअविइ ॥ दिव् । दिवइ । दिवेइ । दिवावइ । दिवावेइ ॥ षूञ् । 'उवर्णस्यावः' । 'अदेऽलुक्क्यात्—' इत्यात्वम् । सावइ । सावेइ । सावावइ । सावावेइ ॥ मृङ् । 'अर उः' । आत्वम् । मारइ । मारेइ । मारावइ । मारावेइ ॥ रुधि । न्धन्मौ । रुन्धइ । रुन्धेइ । रुन्मइ । रुन्मेइ । रुञ्जइ । इत्यादि ॥ डुकृञ् । कारइ । कारेइ । इत्यादि ॥ डुक्रीञ् । केअइ । केएइ । केआवइ । केआवेइ । केअविइ ॥ भ्रम् । 'णिजदेदावावे' इत्यतः 'णिच्' इत्यधिकृत्य

अमेराडः ॥ २ । ४ । १३ ॥

अमेः परो णिच् आड इति वा स्यात् । भमाडइ । पक्षे । भामइ । भामेइ । भामावइ । भामावेइ ॥ पटिधातौ णिचि 'फः पाटिपरिघ-परिखा—' इत्यादिना पस्य फः । फाळइ । फाळेइ । इत्यादि । अत्र बडिशादित्वाद्दस्य लत्वम् । अथ चुरादयः । चुर स्तेये । णिचि । णिजादेशाः । 'अचोचाम्' इत्युकारस्य ओकारः । चोरइ । चोरेइ । चोरावइ । चोरावेइ । चोरविइ ॥ पाल रक्षणे । पाळइ । पाळेइ । पाळावइ । पाळावेइ । पाळविइ ॥ अर्च पूजायाम् । अच्चइ । अच्चेइ । अच्चावइ । अच्चावेइ । अच्चविइ ॥ इत्याद्युक्तसर्वधातुषु तदादेशेषु च णिचि रूपाणि बुद्धिमद्भिर्ब्रह्मानि । ग्रन्थगौरवभयादस्माभिर्न लिख्यन्ते ॥

अथ णिचि धात्वादेशाः प्रदर्श्यन्ते ।

स्पृहदूजोः सिहदूमौ णिचोः ॥ २ । ४ । ९२ ॥

णिजन्तयोरनयोः सिहदूम इत्येतावादेशौ भवतः । सिहइ । दूमइ । सिहेइ । इत्यादि ॥

निवृपतोर्णिहोडो वा ॥ २ । ४ । ९३ ॥

इत् उत्तरं यावद्भावादेशं 'णिच्' अनुवर्तते । निपूर्वस्य वृजः पतेश्च णिहोड इत्यादेशो वा स्यात् । णिहोडइ । निवारयति पातयति वा । पक्षे । णिवारेइ । पाडेइ । अत्र प्रत्यादिपाठात् तस्य डत्वम् ॥

धवलोद्घटोर्दुमोग्गौ ॥ २ । ४ । ९४ ॥

'वा' इत्यनुवर्तते । धवलयतेर्नामधातोरुत्पूर्वस्य घटयतेश्च णिजन्तस्य यथासंख्यं दुमउग्ग इत्यादेशौ वा भवतः । दुमइ । उग्गइ । पक्षे । धवळइ । उग्घाडेइ । अत्र 'टो डः' इति टस्य डत्वम् ॥

भ्रमवेष्ट्योस्तालिअंटपरिआलौ ॥ २ । ४ । ९५ ॥

भ्रमयतिवेष्टयत्योर्णिजन्तयोर्यथाक्रमं तालिअंट परिआल इत्येतावादेशौ वा भवतः । तालिअंटइ । पक्षे । भमाडइ । अत्र 'भमेराडः' इत्याडः । भामइ । वेष्टेः परिआलइ । पक्षे । वेडइ । अत्र 'वेष्टेः' इत्यन्त्यस्य डः ॥

रावो रञ्जयतेः ॥ २ । ४ । ९६ ॥

रञ्जयतेर्णिजन्तस्य राव इत्यादेशो वा स्यात् । रावेइ । पक्षे । रंजेइ ॥

तुलिडोल्योरोहामरंखोलौ ॥ २ । ४ । ९७ ॥

णिजन्तस्य तुलयतेर्दोलयतेश्च नामधातोर्यथासंख्यं ओहाम रंखोल इत्येतौ वा भवतः । ओहामइ । रंखोलइ । पक्षे । तुलइ । दोलइ ॥

आसंघः संभावेः ॥ २ । ४ । ९८ ॥

संभावयतेरासंघ इति वा स्यात् । आसंघइ । पक्षे । संभावेइ । संभावयति ॥

अर्परल्लिवपणामचच्चुप्पाः ॥ २ । ४ । ९९ ॥

णिजन्तस्यार्पयतेः अल्लिव । पणाम । चच्चुप्प इति त्रय आदेशा वा भवन्ति । अल्लिवइ । पणामइ । चच्चुप्पइ । पक्षे । अप्पेइ । ओप्पेइ । अत्र 'त्वर्पौ' इत्यादेरत ओत्वं वा ॥

गुलुगुंछोत्थंघोव्वोल्लोल्ला उन्नमेः ॥ २ । ४ । १०० ॥

नमतेरुत्पूर्वस्य णिजन्तस्य गुलुगुंछ उत्थंघ उव्वेळ्ळ उल्लोल इति चत्वार आदेशा वा स्युः । गुलुगुंछइ । उत्थंघइ । उव्वेळ्ळइ । उल्लोल्लइ । पक्षे । उण्णवेइ । अत्र 'नमोद्विजरुदां वः' इत्यन्यस्य वत्वम् ॥

प्रकाशेर्णुव्वः ॥ २ । ४ । १०१ ॥

प्रकाशतेर्णिजन्तस्य णुव्व इति वा स्यात् । णुव्वइ । पक्षे । पआसेइ ॥

णिहुवः कमेः ॥ २ । ४ । १०२ ॥

कमेः स्वार्थे णिजन्तस्य णिहुव इत्यादेशो वा स्यात् । णिहुवइ । पक्षे । कामेइ ॥

नशेर्विप्पगालणासवपलावहारवविउडाः ॥ २ । ४ । १०३ ॥

नाशयतेर्णिजन्तस्य विप्पगाल णासव पलाव हारव विउड इति पञ्चादेशा वा स्युः । विप्पगालइ । णासवइ । पलावइ । हारवइ । विउडइ । पक्षे । णासेइ ॥

वल आरोपेः ॥ २ । ४ । १०४ ॥

णिजन्तस्यारोपेर्वल इति वा स्यात् । वलइ । पक्षे । आरोवेइ ॥

विरेचेरोल्लुड्ढोल्लुड्ढपल्हत्थाः ॥ २ । ४ । १०५ ॥

विपूर्वस्य रेचयतेर्णिजन्तस्य ओल्लुड्ढ उल्लुड्ढ पल्हत्थ इति त्रय आदेशा वा भवन्ति । ओल्लुड्ढइ । उल्लुड्ढइ । पल्हत्थइ । पक्षे । विरेएइ ॥

कम्पेर्विच्छोल्लः ॥ २ । ४ । १०६ ॥

कम्पयतेर्णिजन्तस्य विच्छोल्ल इति वा स्यात् । विच्छोल्लइ । पक्षे । कम्पेइ ॥

रोमन्थेरोग्गालवग्गालौ ॥ २ । ४ । १०७ ॥

रोमन्थतेर्नामधातोर्णिजन्तस्य ओग्गाल वग्गाल इति वा स्याताम् ।
ओग्गालइ । वग्गालइ । पक्षे । रोमन्धेइ ॥

प्लावेरोंबालपन्वालौ ॥ २ । ४ । १०८ ॥

प्लावयतेः रोंबाल पन्वाल इति वा भवतः । रोंबालइ । पन्वालइ ।
पक्षे । पावेइ ॥

मिश्रेर्मीसाळमेळवौ ॥ २ । ४ । १०९ ॥

मिश्रयतेर्मीसाळ मेळव इति वा भवतः । मीसाळइ । मेळवइ ।
पक्षे । मीसेइ । अत्र 'शोर्लेस—'इति दीर्घः ॥

छादेर्णूमणुमोंबालढक्कपन्वालसण्णुमाः ॥ २ । ४ । ११० ॥

छादयतेः णूम णुम उंबाल ढक्कपन्वाल सण्णुम इति षडादेश
वा स्युः । णूमइ । णुमइ । उंबालइ । ढक्कइ । पन्वालइ । सण्णुमइ ।
पक्षे । छाणइ ॥

अञ्चुकवोक्कौ विज्ञापेः ॥ २ । ४ । १११ ॥

विज्ञापेः अञ्चुक वोक्क इति वा भवतः । अञ्चुकइ । वोक्कइ ।
पक्षे । विण्णावेइ ॥

परिवाडो घटेः ॥ २ । ४ । ११२ ॥

घटयतेः परिवाडो वा स्यात् । परिवाडइ । पक्षे घडेइ ॥

दशेर्दावदक्खवदंसाः ॥ २ । ४ । ११३ ॥

दशेर्णिजन्तस्य दाव दक्खव दंस इति त्रय आदेशा वा स्युः ।
दावइ । दक्खइ । दंसइ । पक्षे । दंसेइ ॥

प्रस्थापेः पेट्टवपेंडवौ ॥ २ । ४ । ११४ ॥

प्रस्थापेर्णिजन्तस्य पेट्टव पेंडव इत्येतौ वा भवतः । पेट्टवइ । पेंड-
वइ । पक्षे । पत्थावेइ । अत्र 'कग—'इति सलोपद्वित्वे ॥

यापेर्जवः ॥ २ । ४ । ११५ ॥

यापयतेर्जव इत्यादेशो वा स्यात् । जवइ । पक्षे । जावेइ ॥

विकोशेः पक्खोडः ॥ २ । ४ । ११६ ॥

विकोशेर्नामघातोः पक्खोड इति वा स्यात् । पक्खोडइ । पक्षे ।
विआसेइ ॥

गुंठ उद्दूलेः ॥ २ । ४ । ११७ ॥

उद्दूलयतेर्नामघातोर्णिजन्तस्य गुंठ इत्यादेशो वा स्यात् । गुंठइ ।
पक्षे उद्दूलेइ ॥

ताडेरारहोडविहोडौ ॥ २ । ४ । ११८ ॥

ताडयतेर्णिजन्तस्य राहोड विहोड इत्यादेशौ वा भवतः । राहोडइ ।
विहोडइ । पक्षे । ताडेइ ॥

ह्रादेरवअच्छलणिचश्च ॥ २ । ४ । ११९ ॥

ह्रादयतेरणिजन्तस्य चकाराणिजन्तस्य च अवअच्छल् इत्यादेशो
वा भवति । अवअच्छइ ॥

एवमन्येषु धातुषु तदादेशेषु च णिजादेशा अदादयश्च कल्पनीयाः ।
अथ णिचि भावकर्मविवक्षायां धातोरुपरि णिच् । तदुपरि यक् । तस्य
पूर्ववदीअइज्जयोर्विधाने 'णिजदेदावावे' इत्यतः 'णिच्' इत्यधिकृत्य

लुगाविल्भावकर्मक्ते ॥ २ । ४ । १४ ॥

भावकर्मविहिते प्रत्यये क्ते च परे णिचो लुक् आवि इत्यादेशौ
वा भवतः । लित्वान्नित्यम् । एवं णिचो लुकि आवौ च सति लटि
भावे रूपाणि । होइअइ । होइअए । इत्यादि । लुक्पक्षे केवलभाव-
वद्रूपाणि । आविल्पक्षे । होआविअइ । होआइअए । होआविज्जइ ।
होआविज्जए । 'वा लुङ्गलोद्—' इत्येत्वं वा । होआविएइ । हो-
आविजेइ । होआविएज्ज । होआविएज्जा । होआविजेज्ज ।
होआविजेज्जा । कर्मणि प्रथमैकत्वे भाववत् । बहुत्वे णिचो लृक्पक्षे
अप्यन्तकर्मबहुत्ववद्रूपाणि । आविल्पक्षे । अणुहोआविअन्ति । अणु-
होआविअन्ते । अणुहोआविएन्ति । अणुहोआविएन्ते । अणुहोआ-
विइरे । अणुहोआविएइरे । अणुहोएएज्ज । अणुहोएएज्जा । एवमा-

विल्पक्षे । यक इज्जादेशेपि । मध्यमे णिज्जुक् पक्षे अप्यन्तकर्मवत् ।
 आविल्पक्षे । अणुहोआविअसि । अणुहोआविअसे । एवं यक इज्जा-
 देशेपि । अणुहोआविअसे । एवं यक इज्जादेशेपि । जर्जरौ च ।
 मध्यमबहुत्वे णिज्जुकि पूर्ववत् । आवौ । अणुहोआविअइत्था ।
 अणुहोआविह । अणुहोआविएइत्था । अणुहोआविएह । एवमिज्जा-
 देशेपि । जर्जरौ च । उत्तमे लुकि पूर्ववत् । आवौ । अणुहोआवि-
 अमि । अणुहोआविआमि । अणुहोआविइमि । अणुहोआविएमि ।
 एवमिज्जादेशेपि । जर्जरौ च । बहुत्वे णिचि लुकि पूर्ववत् । आवौ ।
 अणुहोआविअमो । अणुहोआविआमो । अणुहोआविइमो । अणुहो-
 आविएमो । जर्जरौ च । एवं मन्वोरपि । एवमिज्जादेशेपि ॥

एवमजन्तानां लटि रूपम् । लुङ्लङ्लिट्सु । ‘भूतार्थस्य सिहि-
 अहि’ इति स्यादयः । शेषं पूर्ववत् । भावे लुकृपक्षे पूर्ववत् । आवौ ।
 होआविअसि । होआविअहिअ । होअविअहि । एवमिज्जादेशेपि ।
 कर्मण्यनुपूर्वत्वमेव विशेषः । अणुहोआविअसि । इत्यादि । भाववत् ।
 लृलृटोः । ‘भविष्यति हिरादिः’ । हासाच । ‘सै’ । हिस्साहिङ्गा च ।
 भावे लुकि पूर्ववत् । आवौ । होआविएहिइ । होआविइहिइ ।
 होआविजेहिइ । होआविज्जहिइ । कर्मणि लुकि पूर्ववत् । आवौ ।
 एकत्वे प्रथमभाववत् । बहुत्वे । अणुहोआविएहिन्ति । अणुहोआवि-
 एहिन्ते । अणुहोआविएहिरे । इत्यादि । शेषं पूर्ववदुन्नेयम् । लोटि
 णिचि लुगाविल्ल च ईअइज्जौ । दुसुमवः । ‘बहौ न्तुहमो’ । ‘सोस्तु
 हि’ । शेषं पूर्ववत् । भावे लुकि पूर्ववत् । आवौ । होआविअदु ।
 होआविएदु । एवमिज्जादेशेपि । कर्मणि लुकि पूर्ववत् । आवौ ।
 अणुहोआविअदु । अणुहोआविएदु । एवमिज्जादेशेपि । अणुहोआ-
 विअन्तु । अणुहोआविएन्तु । इत्यादि कल्पनीयम् । तिङि ‘त्विज्जा-
 ल्लिडः’ इति इज्जात् पर इत् । शेषं लोङ्गत् । लृङ्गि माणन्तौ । लुकि
 भावकर्मणोः पूर्ववत् । आवौ । होआअविमाण । होआअविआन्त ।
 होआविज्जमाण । होआविज्जन्त । कर्मण्यनुपूर्वत्वमेव विशेषः । एवं

सर्वेषु वचनेषूदाहार्यम् । हवादीनां पूर्ववर्णिचि लुगाविल्ल च ईअइजौ च । 'अदेल्लुक्यात्खोरतः' इति णिचो लुकि आदेरत आत्वम् । हाविअइ । हाविअए । हावाविअइ । हावाविअए । हावाविज्जइ । हावाविज्जए । अणुहावाविअइ । अणुहावाविअए । अणुहावाविइ । अणुहावाविज्जइ । अणुहावाविज्जए । इत्यादि ॥

एवमन्येषां हलन्तानां धातूनां रूपम् ॥

एधादयः केचित् प्रदर्श्यन्ते ॥ एहीअइ । एहिज्जइ । एहाविअइ । एहाविज्जइ ॥ पच्—पाईअइ । पाइज्जइ । पाआविअइ । पाआविज्जइ ॥ नद्—णंदीअइ । णंदिज्जइ । णंदाविअइ । णंदाविज्जइ । ध्वंसु—झंसीअइ । झंसिज्जइ । झंसाविअइ । झंसाविज्जइ । धंसीअइ । इत्याद्यपि । व्येञ्—वेईअइ । वेइज्जइ । वेआविअइ । वेआविज्जइ । अद्—आदीअइ । आदिज्जइ । आदाविअइ । आदाविज्जइ । चिञ्—चिणीअइ । चिणिज्जइ । चिणाविअइ । चिणाविइज्जइ । कृञ्—कारीअइ । कारिज्जइ । काराविअइ । काराविज्जइ । ग्रह्—गाहीअइ । गाहिज्जइ । गाहाविअइ । गाहाविज्जइ । चुर्—चोरीअइ । चोरिज्जइ । चोराविअइ । चोराविज्जइ । इत्यादि ॥

एवमन्येषां धातूनां अदाद्यादेशानां चानया दिशा रूपाण्युदाहर्तव्यानि । ग्रन्थविस्तरभयादस्माभिर्न प्रदर्श्यन्ते ॥

क्यजन्तक्यषन्तयोर्विशेषाः प्रदर्श्यन्ते । 'कचिदसादेः' इत्यतः 'कचित्' इत्यनुवर्तमाने

लुक्क्यडोर्यस्य ॥ २ । ३ । ४२ ॥

'कर्तुः क्यङ् सलोपश्च' इति विहितस्य क्यङन्तस्य द्विवचनात् 'लोहितादिडाज्भ्यः क्यष्' इति विहितस्य क्यषन्तस्य संबन्धिना यकारस्य कचिल्लुग् भवति ॥

क्यङ् । गुरुयते छात्रः । गुरूअइ । अत्र यलोपे गुरूइ । गुरुरिवाचरतीत्यर्थः ॥

क्यषि । धमधमायते । धमधमाअइ । यलोपे । धमधमाइ । लोहिता-
यते । लोहिआअइ । यलोपे । लोहिआइ ॥

अस्मिन् शास्त्रे यदन्तयद्गुणान्तसन्नन्तक्यजन्तसुब्धात्वादिरूपाणां
विशेषविधानाभावात् सिद्धावस्थापेक्षया वर्णानां विशेषादेशानाकलय्य
बुद्धिमद्भिः प्रयोगाः संचारणीयाः ॥

श्रीमदखिलविद्यापरिवारदक्षिणामूर्तिप्रसादलब्धवियपूर्वोत्तरमीमांसासाहित्यशब्द-
तर्कसार्वभौमचरकुरियज्ञेश्वरभट्टोपाध्यायतनयकोण्डभट्टोपाध्यायशिष्येण सर्वाम्बिका-
गर्भशुक्तिमुक्तामणिना सर्वविद्वत्कविसंमतेन दक्षिणामूर्तिमहादेवकिङ्करेण लक्ष्मी-
धरेण विरचितायां षड्भाषाचन्द्रिकायां प्राकृतप्रक्रियाविभागः संपूर्णः ॥

एवं निबन्धनिर्मित्या या परोपकृतिस्तया ।
वृषाकपायीरमणः प्रीयतां परमेश्वरः ॥

श्रीरस्तु ।

मतिमुद्रापरश्वेण जानुभिः सक्तवाहवे ।

भुजङ्गबद्धकक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

अथ शौरसेन्यादयो भाषाः प्रदर्श्यन्ते । राम इति स्थिते प्रथमैक-
वचनमारभ्य पञ्चम्येकवचनपर्यन्तं प्राकृतवदेव । पञ्चम्येकवचने तु राम
इति स्थिते 'दस्तस्य शौरसेन्यामखावचोस्तोः' इत्यतः 'शौरसेन्याम्'
इत्यधिकृत्य

अतो ङसेर्दुदोश् ॥ ३ । २ । २० ॥

शौरसेन्यामकारात् परस्य ङसेर्दु दो इत्येतौ शितौ भवतः । रामाद् ।
रामादो । अत्र शित्वाद् दीर्घः ॥ शेषं प्राकृतवत् । एवं घटादीनां
सर्वनाम्नां च प्राकृतवत् । पूर्वशब्दस्य तु ।

पूर्वस्य पुरवः ॥ ३ । २ । ९ ॥

पूर्वशब्दस्य पुरव इत्यादेशः स्यात् । पुरवो । पुरवे । इत्यादि । पितृ-
शब्दे तलोपे प्राप्ते

दस्तस्य शौरसेन्यामखावचोस्तोः ॥ ३ । २ । १ ॥

शौरसेन्यां भाषायामचः परस्यासंयुक्तास्यानादौ वर्तमानस्य तकारस्य
दकारः स्यात् । पिदा । पिदरो । इत्यादि । प्राकृतवदेव । सर्वत्रैवं
भूतस्य तस्य द एव । 'अस्त्रौ' इति किम् । तरुणो । 'अचः' इति
किम् । कंतो । 'अस्तोः' इति किम् । मत्तो । अज्जउत्तो ॥

संयोगे धः क्वचित् ॥ ३ । २ । २ ॥

'शौरसेन्याम्' अनुवर्तते । 'दस्तस्य' इति च । पूर्वसूत्रेणास्तोरित्य-
पोदितेपि क्वचिद्विशेषः । उच्चारिते शौरसेन्यां संयोगे धो वर्तमानस्य

१ प्रथमाविभक्तिमारभ्य T. २ तृतीयाविभक्त्यन्तं T. ३ पूर्वस्य दीर्घः T.
४ पूर्वस्य तु T. ५ इत्यादेशो भवति T. ६ T. has before it अत्र 'तावति
खोर्वा' इत्यतः 'वा' इत्यनुवर्तते । ७ After this T. has शेषं प्राकृतवत् ।
८ परस्यानादौ वर्तमानस्यासंयुक्तस्य.

तकारस्य कंचिल्लक्ष्यानुरोधेन दकारो भवति । णिच्छिन्दो महन्धो ।
निश्चिन्तो महान् । आर्यपर्याय इत्यादिषु 'तावति खोर्वा' इत्यतः 'वा'
इत्यनुवर्तमाने

र्याय्यः ॥ ३ । २ । ८ ॥

र्ये इत्यस्य स्थाने य्य ईति वा स्यात् । जत्वापवादः । अय्यो ।
अज्जो । पय्याओ । पज्जाओ ॥

इत्यजन्ताः पुंलिङ्गाः ।

स्त्रीलिङ्गेषु कथाप्रथा इत्यादिषु थस्य हत्वे प्राप्ते

थो धः ॥ ३ । २ । ४ ॥

'वा' इत्यनुवर्तते । 'शौरसेन्याम्' इति च । शौरसेन्यां थस्य धैः
स्याद्वा । कथा । कहा । प्रथा । पहा । इत्यादि । मातृशब्दे तस्य दः ।
मादा । इत्यादि । शेषं प्राकृतवत् ॥

अथाजन्तेषु नपुंसकलिङ्गेषु कुण्डप्रभृतिषु शौरसेनी अकारान्तपुंलिङ्ग-
वदेव । अन्तःपुरे । 'संयोगेधः क्वचित्' इत्यनेन संयुक्तस्याधो वर्त-
मानस्य तस्य प्रयोगानुसारेण दः स्यादित्युक्तत्वात्तस्य दत्वम् । अंदेउरं ॥

अथ हलन्तेषु विशेष उच्यते ।

नकारान्तेष्विन्नन्तेषु

आत् सावामन्नइनो नः ॥ ३ । २ । २१ ॥

आमन्त्रे सौ परे इनो नकारस्यात्वं वा स्यात् । दे करिआ । पक्षे ।
दे करी । दे कंचुइआ । दे कंचुई ॥

मः ॥ ३ । २ । २२ ॥

'आत्' इति व्यतिरिक्तं पूर्वसूत्रं सर्वमनुवर्तते । आमन्त्रे सौ परे
नकारस्य मकारो वा स्यात् । दे राअं । दे राअ । दे सुकम्मं । दे
सुकम्म ॥ तकारान्तेषु

१ दकारो भवति कंचिल्लक्ष्यानुसारेण । T. २ इत्यादेशो वा भवति T.
३ धो वा स्यात् T. ४ इत्युक्तत्वात् प्रयोगानुसारेण स्तोत्रपि तस्य दः । My.,
P. ५ 'स्य वा त्वम् P., My.

भवताम् ॥ ३ । २ । २३ ॥

‘आमन्त्रे’ इति निवृत्तम् । ‘मः’ इत्यनुवर्तते । ‘नः’ इति च । भवन् भगवन् मधवन् कृतवन् इत्येवमादीनां दृश्यमानस्य नकारस्य सौ परे मकारो भवति । किं भवं हिअण् णंदेइ । किं भवान् हृदये नन्दति । पज्जळिदो भअवं हुदासणो । प्रज्वळितो भगवान् हुताशनः । महवं पाअसासणो । मधवान् पाकशासनः । कअवं । कृतवान् । हलन्तेषु स्त्रीर्नपुंसकयोर्विशेषो नास्ति । युष्मदस्मच्छब्दावपि प्राकृतवदेव ॥

अथाव्ययेषु विशेषाः प्रदर्शयन्ते । तावत् । ‘दस्तस्य—’ इत्यनुवर्तते ।

तावति खोर्वा ॥ ३ । २ । ३ ॥

तावच्छब्दे खोस्तस्य दो वा स्यात् । ‘अखौ’ इत्यस्यापवादः । दाव । ताव । कथं । ‘थो धः’ इति वा धत्वम् । कथं । कहां ॥

इहहचोर्हस्य ॥ ३ । २ । ५ ॥

‘थो धः’ इत्यतः ‘धः’ इत्यनुवर्तते । इहशब्दे हकारस्य ‘थध्व-
मित्थाहचौ’ इति विहितहकारस्य च धो वा स्यात् । इध । इह ॥
इदानींशब्दस्य

इदानीमोर्दाणि ॥ ३ । २ । १२ ॥

शौरसेन्यामिदानींशब्दस्य दाणिमिति लिट् भवति । दाणि ।
‘तद्व्यत्ययश्च’ इति सूत्रात् प्राकृतेपि ॥

तस्मात्ता ॥ ३ । २ । १३ ॥

तस्माच्छब्दस्य शौरसेन्यां ता इति भवति । ता ॥ क्त्वाप्रत्ययस्य
इअदूणौ क्त्वः ॥ ३ । २ । १० ॥

‘शौरसेन्याम्’ इत्यनुवर्तते । क्त्वाप्रत्ययस्य शौरसेन्यां इअ दूण

१ °नपुंसकलिङ्गयोरविशेषः P., My. २ शौरसेन्यां तस्माच्छब्दः ता इति आपद्यते T.

इत्येतौ वा भवतः । भविअ । होदूण । पढिअ । पढिदूण । रमिअ ।
रमिदूण । इत्यादि । पढित्ता रंता इति तु सिद्धावस्थापेक्षया भवतः ॥

कृगमोर्डदुअः ॥ ३ । २ । ११ ॥

‘क्त्वः’ इत्यनुवर्तते । कृ गम् आभ्यां परस्य क्त्वाप्रत्ययस्य डित्
अदुअ इत्यादेशो भवति । कदुअ । गदुअ । पक्षे । करिअ । करि-
दूण । गमिअ । गमिदूण ॥

णं नन्वर्थे ॥ ३ । २ । १४ ॥

नन्वर्थे णं इति भवति । णं ॥

अम्हहे हर्षे ॥ ३ । २ । १५ ॥

शौरसेन्यां हर्षे अम्हहे इति निपातः प्रयोक्तव्यः । अम्हहे घर्ण
लद्धं ॥

हीही वैदूषके ॥ ३ । २ । १६ ॥

‘हर्षे’ इत्यनुवर्तते । वैदूषके हर्षे हीही इति प्रयोज्यम् । हीही
संपण्णा मणोरहा पिअवअंसस्स । संपन्ना मनोरथा प्रियवयस्यस्य ॥

हीमाणहे निर्वेदविस्सये ॥ ३ । २ । १७ ॥

निर्वेदे विस्सये च हीमाणहे इति प्रयोज्यम् । निर्वेदे । हीमाणहे
परिस्संता अम्हे एइणा णिअविहणो दुव्विलसिदेण । परिश्रान्ता वय-
मेतेन निजविधेर्दुर्विलसितेन । विस्सये । हीमाणहे जीवन्तवच्छा मे
जणणी । जीवद्धत्सा मे जननी ॥

एवार्थे एव्व ॥ ३ । २ । १८ ॥

एवार्थे एव्वेति निपात्यते । मह एव्व । ममैव ॥

हंजे चेत्थाह्वाने ॥ ३ । २ । १९ ॥

चेत्थाह्वाने हंजे इति निपात्यः । हंजे ॥ प्रसङ्गायुक्तमिदमित्यादिषु
किञ्चिदुच्यते ।

१ सिद्धावस्थायां T. २ हर्षे अम्हहे इति वा भवति P., My. ३ निपातः
प्रयोज्यः T. ४ My. and P. have only परिस्संता परिश्रान्ताः

अन्त्यादिदेति मो णः ॥ ३ । २ । ७ ॥

शौरसेन्यामन्त्यान्मः मकारात् परो णकारागमो भवति इदेति इकारे
एकारे च परे । जुत्तं णिमं । युक्तमिदम् । सरिसं णिमं ।
सदृशमिदम् । एकारे । किं^१ णेदं । किमिदम् । एवं णेदं । एवमेतत् ।

इति शौरसेन्यां सुबन्तविभागः ।

अर्थं तिङन्ते विशेषाः प्रदर्शयन्ते ।

भू सत्तायाम् । 'इहहचोर्हस्य' इत्यतः 'हस्य' इत्यनुवर्तते 'शौरसे-
न्याम्' इति च ॥

भ्रुवो भः ॥ ३ । २ । ६ ॥

भवतेर्धातोरादेशस्य सहकारस्य मकारादेशो वा भवति । भो इति
स्थिते 'शेषे प्राकृतवत्' इत्यतिदेशात् 'लटस्तिप्ताविजेचू' इति
इजेचोर्विधाने

इजेचोर्दट् ॥ ३ । २ । २५ ॥

लटस्तिप्तादेशयोरेजेचोर्दट् आगमो भवति । अनुक्तमन्यन्यायेन
टित्वात् 'आद्यन्तौ टकितौ' इत्यादावेव स्यात् । भोदि । भुवदि ।
भुवदे । अन्यत् प्राकृतवत् । लटो मध्यमपुरुषबहुवचने 'थध्वमिथाहचौ'
इति हचि सति 'इहहचोर्हस्य' इति हस्य धकारः । बोध । पक्षे । होध ।
होह । शेषं प्राकृतवत् । भोदि । भोन्ति । भोन्ते । भोइरे । भोसि ।
भोइत्था । भोध । भोह । भोमि । भोम । भोमु । भोमो ॥ लृलृटोः

भविष्यति स्सि ॥ ३ । २ । २४ ॥

भविष्यदर्थे विहितस्य हेः स्सि भवति । हिस्सादीनामपवादः ।
भोस्सिदि । भोस्सिन्ति । भोस्सिन्ते । भोस्सिइरे । भोस्सिसि ।

१ My. and P. omit किं णेदं । किमिदम्. २ तिङन्तविशेषाः My.,
P. ३ वर्तमाने P., My. ४ स्सि इत्यादेशः T.

भोस्सिहत्था । भोस्सिह । भोस्सिधा । भोस्सिमि । भोस्सिम । भोस्सिमु ।
भोस्सिमो । इत्यादि । अन्येषु लकारेषु प्राकृतवद्रूपं वेदितव्यम् ।
हवादीनामप्यनया प्रक्रियया रूपाणि प्रकल्पनीयानि ॥

शेषं प्राकृतवत् ॥ ३ । २ । २६ ॥

शौरसेन्यां यदिह कार्यमुक्तं 'द्वस्तस्य' इत्यारभ्य एतत्पर्यन्तं ततो-
न्यत् प्राकृतवदेव भवति ॥

इति षड्भाषाचन्द्रिकायां शौरसेनीभाषाप्रक्रिया ।

१ T. has समाप्ता after it.

श्रीरस्तु ।

शिष्टार्यशुकयोग्यादिमुनिवृन्दावृताङ्घ्रये ।
कृतस्वीयारिशिक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

अथ मागधीभाषा निरूप्यते ।

राम सु इति स्थिते 'मागध्यां शौरसेनीवत्' इत्यतः 'मागध्याम्'
इत्यधिकृत्य

स्रोः श्लौ ॥ ३ । २ । ३६ ॥

स्रोः सकाररेफयोः मागध्यां शकारलकारौ यथाक्रमं भवतः ।
इति रेफस्य लकारे सति

सौ पुंसेलतः ॥ ३ । २ । ३० ॥

मागध्यां पुंलिङ्गे वर्तमानस्य अकारस्य एकारो लित् सौपरे । 'शेषं
प्राकृतवत्' इत्यतिदेशात् सोर्लुकि लामे । इत उत्तरं षष्ठ्येकवचनपर्यन्तं
प्राकृतवत् । लाम डस् इति स्थिते

त्वाङ्हाहो डेसः ॥ ३ । २ । २८ ॥

'मागध्याम्' इत्यनुवर्तते । मागध्यामवर्णात् परस्य डसः डित्
आह इत्यादेशस्तु भवति । लामाह । पक्षे । 'स्रोः श्लौ' इति सकारस्य
शकारः । लामश्श ॥

आमो डाहङ् ॥ ३ । २ । २९ ॥

पूर्वसूत्रात् 'आत्' इत्यनुवर्तते । 'तु' इति च । अवर्णात् परस्य मो
मागध्यामाहादेशो ङिद्वा स्यात् । ङित्त्वात् पूर्वस्य सानुनासिक उच्चारः ।
लामाह । पक्षे । लामाणं । लामाण । 'तद्व्यत्ययश्च' इति सूत्रात् प्राकृते-
प्याहङ् । 'मागध्यां शौरसेनीवत्' इत्यतिदेशात् 'अतो डसेर्दुदोश्'
इति दुदो च । लामादु । लामादो । अन्यत् सर्वं शौरसेनीवद् द्रष्टव्यम् ॥
अथाकारान्तेषु केषुचिद्विशेषाः प्रदर्श्यन्ते ।

१ T. drops सति. २ पुंलिङ्गे वर्तमानस्य मागध्यामेकारो My., P.
३ भवति T.

च्छोनादौ श्चः ॥ ३ । २ । ३२ ॥

अनादौ वर्तमानस्य लौक्षणिकस्यालाक्षणिकस्य च च्छस्य शंकारसहित-
चकारो भवति । पिच्छिलः । पिच्छिले । लाक्षणिकस्य । आपन्नवत्सलः ।
आवणवश्चले । आवणवच्छलो । वृक्षः । वच्छो । वृक्षे । इत्याद्यूह्यम् ।
'अनादौ' इति किम् । छागः । छाए ।

क्ष* कः ॥ ३ । २ । ३३ ॥

'अनादौ' इत्यनुवर्तते । मागध्यामनादौ वर्तमानस्य क्षस्य जिह्वामूली-
याक्रान्तककारो भवति । यक्षः । य*के । राक्षसः । ला*कशे । वृक्षः ।
लु*के । 'अनादौ' इति किम् । क्षयः । खए ॥

सः सषोः संयोगेऽग्रीष्मे ॥ ३ । २ । ३५ ॥

'अनादौ' इत्यनुवर्तते । अनादिमयोः "संयोगे वर्तमानयोः सकार-
षकारयोः मागध्यां सकारो भवति अग्रीष्मे । अग्रीष्मे तु न भवति ।
ऊर्ध्वलोपाद्यपवादः । प्रशस्तः । प्रशस्ते । हस्तः । हस्ते । विस्मयः ।
विस्सए । शुष्कः । शुष्के । शष्पकवलः । शस्यकवले । इत्याद्यूह्यम् ।
'अग्रीष्मे' इति किम् । अग्रीष्मः । गिंहो ॥ धन्य । सामान्य । गण्य ।
प्राज्ञ । धनञ्जय । इत्यादिषु

न्यण्यञ्जञ्जां ञर् ॥ ३ । ३ । ३७ ॥

मागध्यां न्यण्यञ्जञ्ज इत्येतेषां ञकारो रिद् भवति । रित्वाद् द्वित्वम् ।
धजे । सामजे । गजे । पजे । धणजए । इत्याद्यूह्यम् ॥ समाज । जय ।
हृद्य । इत्यादिषु

जयद्यां यः ॥ ३ । २ । ३९ ॥

जकारयकारद्यकाराणां यकारो भवति । समाजः । समाये । जयः ।

१ मागध्यामनादौ T. २ छकारस्य for लाक्षं—च्छस्य T. ३ शका-
राक्रान्तश्च° T. ४ अनादौ वर्तमानस्य क्षस्य मागध्यां P., My. ५ मागध्यां
संयोगे° T. which drops मागध्यां before सकारो. ६ T. drops
तु. ७ My. and P. drop मागध्यां.

यये । हृद्यः । हिद्ये । विद्याधरः । विद्याहरे । दुर्जनः । दुग्घणे ।
जनपदः । यणवण् । अनवद्यः । अणवद्ये । इत्यादि । यस्य यकारवि-
धानं 'आदर्जः' इत्यस्य बाधनार्थम् ॥ प्रकोष्ठ । सुष्टु । कृतभट्ट ।
इत्यादिषु

ष्टुथौ स्थम् ॥ ३ । २ । ४० ॥

ष्ठकारो द्विरुक्तटकारश्च सकाराक्रान्तथकारः स्यात् । पवस्थे ।
पओस्थे । प्रकोष्ठः । सुष्टुकृतः । सुस्थुकण् । भट्टः । भस्थे । भस्थालण् ।
इत्यादि ॥

स्थथौ स्तं ॥ ३ । २ । ४१ ॥

स्थर्थ इत्येतौ सकाराक्रान्ततकारमापद्येते । उपस्थितः । उपस्तिदे ।
अत्र 'शौरसेनीवत्' इत्यतिदेशात्तस्य दः । अर्थः । अस्ते । पार्थवाहः ।
शस्तवाहे । इत्यादि ॥ इकारान्तमारभ्य हलन्तान्तं लिङ्गत्रयेपि शौरसेनी-
वत् प्राकृतवच्च । अस्च्छब्दे विशेषः ॥

हगेहंवयमोः ॥ ३ । २ । ३१ ॥

अहं वयं एतयोः स्थाने मागध्यां हगे इति भवति । हगे शुहमणु-
होमि । अहं सुखमनुभवामि । हगे शंवत्ता । वयं संप्राप्ताः । अव्यया-
दिषु शौरसेनीवत् प्राकृतवच्च ॥

इति मागध्यां सुबन्तविभागः ॥

अथ तिङन्तप्रक्रिया ।

भू इतिस्थिते । 'शौरसेनीवत्' इत्यतिदेशात् भुवो हकारस्य भकारः ।
भोदि । इत्यादि । शौरसेनीवत् । लृलुटोः । 'भविष्यति स्ति'
इति स्सौसति 'स्रोः श्रौ' इति सकारस्य शकारः । भोदिशदि । शेष-
पूर्ववत् । विशेषस्तु 'क्षकः' इत्यनुवर्तमाने

१ 'भुवो हः' इति वा भस्य हत्वम् T. २ होदि T. ३ शः T. ४ हो-
दिशदि T.

स्कः प्रेक्षाचक्षतेः ॥ ३ । २ । ३४ ॥

मागध्यां प्रेक्षतेराचक्षतेश्च क्षेकारस्य सकाराकान्तककारो भवति ।
'क्षकः' इत्यस्योपवादः । सेस्कदि । येस्कदे । आअस्कदि । आअ-
स्कदे । इत्यादि । शेषं पूर्ववत् ॥ 'न्यण्यञ्जां अर्' इत्यतः 'अर्' इत्य-
धिकृत्य

जो व्रजेः ॥ ३ । २ । ३८ ॥

व्रज गतावित्यस्य जकारस्य अकारो रिद् भवति । 'जयद्यां यः'
इत्यस्यापवादः । वञ्चदि । वञ्चदे ॥

चिट्टस्तिष्ठस्य ॥ ३ । २ । ४२ ॥

'पात्राध्मा—' इत्यादिना यस्तिष्ठादेशो विहितस्तस्य चिट्ट ईति
भवति । चिट्टदि । चिट्टदे ॥

मागध्यां शौरसेनीवत् ॥ ३ । २ । २७ ॥

'दस्तस्य' इत्यारभ्य 'शेषं प्राकृतवत्' इत्येतत्पर्यन्तं शौरसेन्यां यदुक्तं
तदसर्वं मागध्यामपि संचारणीयम् ॥

शेषं प्राकृतवत् ॥ ३ । २ । २६ ॥

मागध्यां सूत्रैर्यद्विहितं यच्च मागध्यां शौरसेनीवदित्यतिदेशाल्लब्धं
शौरसेनीकार्यं तदुभयातिरिक्तं कार्यं प्राकृतवत् संचारणीयम् ॥

इति षड्भाषाचन्द्रिकायां मागधीभाषा समाप्ता ॥

१ My. and P. drop it. २ क्षस्य P., My. ३ उक्तस्या-
पवादः T. ४ इत्यादेशो T. ५ मागधीभाषाविभागः P., My.

श्रीरस्तु ।

वासवादिमुपर्वालिकोटीरद्योतिताङ्गये ।
सोमसूर्यानलाक्षाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

अथ पैशाचीभाषा निरूप्यते ।

राम सु इति स्थिते प्रथमैकवचनमारभ्य तृतीयैकवचनपर्यन्तं प्राकृतवत् । तृतीयैकवचने राम टा इति स्थिते 'टो डेणळ्' इति डेणळ् सति रामेण इति प्राप्ते

नो णनोः पैशाच्याम् ॥ ३ । २ । ४३ ॥

पैशाच्यां भाषायां णकारनकारयोः नकारादेशो भवति । रामेन । नकारस्थापि पुनर्नकारविधानं णादेशबाधनार्थम् । एवं सर्वत्र णस्य नो विधेयः ॥ डसौ

अतो डसेस्तुतोश् ॥ ३ । २ । ५५ ॥

अकारात् परस्य डसेस्तु तो इत्यादेशौ शितौ भवतः । रामात् । रामातो । 'अतोडसेर्दुदोश्' इत्यातिदेशिकस्यापवादाथमयं योगः । अन्यत् प्राकृतवत् ॥ अथाकारान्तेषु विशेषाः प्रदर्श्यन्ते ॥

न्यण्यज्ञां जर् ॥ ३ । २ । ४४ ॥

'पैशाच्याम्' इत्यनुवर्तते । न्य ण्य ज्ञ इत्येतेषां पैशाच्यां जकारो रिद् भवति । रित्वाद् द्वित्वम् । धन्यः । धञ्जो । गण्यः । गञ्जो । प्राज्ञः । पञ्जो । एवं सामान्यकार्पण्यसर्वज्ञादिषु संचारणीयम् ॥ प्रतिभास । प्रतिपन्न । वेतस । दामोदर । इत्यादिषु

तत्तदोः ॥ ३ । २ । ४६ ॥

तकारदकारयोः पैशाच्यां तकारो लिद् भवति । पतिहासो । पतिपन्नो । वेतसो । तत्र तकारस्य डकाराद्यादेशान्तरबाधनार्थं तकार-

१ T. has शिष्टार्थं. २ T. drops भाषा. ३ नकारो P., My.
४ सामान्यकस्य कार्पण्यकासर्वज्ञादिषु P., My.

विधानम् । तामोतरो । दामोदरः । मतो । मदः । इत्यादि कल्पनी-
यम् ॥ कर्मल । कोमल । मुकुल । इत्यादिषु

लो ळः ॥ ३ । २ । ४८ ॥

पैशाच्यां लकारस्य ळकारः स्यात् । कमळो । कोमळो । मुकुळो ।
दुस्तिर्यादृशगे ॥ ३ । २ । ४९ ॥

यादृशादिषु दृ इत्यस्य स्थाने ति इत्ययमादेशो भवति । यातिसो ।
यादृशः । तातिसो । तादृशः । ईत्यादि । यादृश । तादृश । भवादृश ।
अन्यादृश । अत्र न्यस्य जद् । अञ्जातिसो । एतिसो । ईदृशः । केतिसो ।
कीदृशः । अत्र उभयत्र 'एल्पीडनीडकीदृश—' इत्यादिना ईत्
एत्वम् । अम्हातिसो । अस्मादृशः । अत्र 'श्मष्म—' इत्यादिना
स्मस्य म्हादेशः ॥ आर्य । वर्य । स्नात । कष्ट । दुष्ट । इत्यादिषु

र्यस्त्रष्टां रिअसिनसिटाः क्वचित् ॥ ३ । २ । ५० ॥

पैशाच्यां र्य स्त्र ष्ट इत्येतेषां यथासंख्यं रिअ सिन सिट इत्यादेशा
भवन्ति । आरिओ । वरिओ । सिनाँतो । कैसिटो । 'क्वचित्' इत्यु-
क्तत्वादार्य इत्यत्र अग्यो अष्ट इत्यत्र भट्टो इत्यप्यस्ति ॥

टोस्तु तु ॥ ३ । २ । ५१ ॥

पैशाच्यां टु इत्यस्य तु इति वा स्यात् । वटुकः । वतुको । कुटुंबं ॥
कुटुंबं । पट्टदेहः । पतुदेहो ॥

योलपो हृदये ॥ ३ । २ । ५२ ॥

हृदयशब्दे यस्य पो लिट्स्यात् । हृदयसंतोषः । हितपसंतोसो ॥

शषोः सः ॥ ३ । २ । ४७ ॥

पैशाच्यां सकारणकारयोः सकारो भवति । शेषः । सेसो । वेषः ।

१ कालकोलाहलकुडिलादिषु T. २ यादृशः । यातिसो । तादृशः । तातिसो
T. ३ T. has after it:—भवादृशः । भवातिसो । अस्मादृशः । अम्हा-
तिसो । अत्र 'श्मष्म'—इत्यादिना स्मस्य म्हादेशः । अन्यादृशः । ४ T. has
अर्यः before it. ५ T. has स्नातः before it. ६ कष्टः before it
T. ७ T. adds दुष्टः । दुस्तितो । ८ भवति T.

वेसो । शठः । सढो । पोषः । पोसो । इत्यादि । इदं सूत्रं 'न प्रायो-
लुक्कादिच्छल्लषट्छम्यन्तसूत्रोक्तम्' इत्यस्य सूत्रस्य सत्वबाधकस्य बाधना-
र्थम् । ननु 'न प्रायोलुक्कादि—'सूत्रबाधनार्थमिदं सूत्रमिति यदुक्तं तदस-
ङ्गतम् । विचारासहत्वात् । तथाहि । 'प्रायो लुक्कग—' इति सूत्रमारभ्य
'छल्लषट्छमीसुधाशावसप्तवर्णे' इति सूत्रान्तानि यानि सूत्राणि तेषां
प्राकृतभाषाविधायकानां पैशाच्यां प्रसक्तौ सत्यां 'न प्रायोलुक्कादि-
छल्लषट्छम्यन्तसूत्रोक्तम्' इति निषेधसूत्रेण भवितव्यम् । न च तेषां
प्राकृतविधायकानां पैशाच्यां प्रसक्तिरस्ति । न च शेषं प्राकृतवदित्य-
तिदेशात् प्रसक्तिर्भविष्यति इति वाच्यम् । तत्सूत्रस्य पैशाच्याम-
भावात् । परंतु 'शेषं शौरसेनीवत्' इत्येवास्ति । न च 'शेषं शौरसे-
नीवत्' इत्यतिदेशादेव प्राकृतानामप्यत्र प्रसक्तिर्भविष्यति । शौरसेन्यां
'शेषं प्राकृतवत्' इत्यतिदेशस्य दृष्टत्वादतिदिष्टातिदेशमर्यादया प्राकृ-
तानामप्यत्र संभवादिति वाच्यम् । अतिदिष्टातिदेशस्य अदृष्टचरत्वात् ।
तस्माद्बाधकबाधनार्थमित्यसंगतमुक्तमिति चेत् । अत्रोच्यते । यदुक्तं
प्राकृतानामत्र प्रसक्तिर्नास्ति इति तदसत् । अतिदिष्टातिदेशमर्यादया प्र-
सक्तेः । न चातिदिष्टातिदेशस्यादृष्टचरत्वम् । अतिदेशतः प्राप्तानां
श्येनयागधर्माणामघनामककर्मण्यतिदेशस्य दृष्टत्वात् । अग्नीषोमीय-
धर्माणां सान्नाय्यातिदेशतः प्राप्तानां सवनीयादावतिदेशस्य दृष्टत्वाच्च ।
तस्माद्बाधकबाधनार्थमिति सम्यगुक्तम् ॥ एक । भाग । कुच । गज ।
इत्यादौ 'प्रायोलुक्—' इति कादिलोपे प्राप्ते

न प्रायोलुक्कादिच्छल्लषट्छम्यन्तसूत्रोक्तम् ॥ ३ । २ । ६३ ॥

'प्रायो लुक्कग—' इति सूत्रमारभ्य 'छल्लषट्छम्यन्त' सूत्रपर्यन्तं ये
विधयः प्राकृते ते पैशाच्यां न भवन्ति । इति कादीनां लोपाद्यपवादः ।
एको । भागो । कुचो । गजो । इत्यादि । एवं सर्वविध्यभावोनुसंधेयः ।

१ तत्रोच्यते T. २ लोपाद्यभावः T.

सर्वादयः प्राकृतवत् । पूर्वस्य पुरवः । पुरवो । पुरवे । इत्यादि । इतः परमजन्तेषु लिङ्गत्रयेपि प्राकृतवच्छौरसेनीवच्च ॥ हलन्तेषु

राज्ञो ज्ञो वा चिञ् ॥ ३ । २ । ४५ ॥

संस्कृते राजन्शब्दस्य यत्र यत्र ज्ञकारस्तस्य तस्य ज्ञकारस्य पैशाच्यां चिञ् ईत्यादेशो वा स्यात् । राचिञो लपितं । रौज्ञो लपितम् । रौचिञो वचनं इत्यादि । 'ज्ञः' इति किम् । राजा ॥

टा नेन तदिदमोः ॥ ३ । २ । ५३ ॥

पैशाच्यां तदिदमोः स्थाने टावचनेन सह नेन इति भवति । नेन । तेन अनेन वा ॥

नाये स्त्रियाम् ॥ ३ । २ । ५४ ॥

तदिदमोः स्थाने टावचनेन सह पैशाच्यां स्त्रीलिङ्गे नाये इति स्यात् । नाये । तथा अनया वा । शेषं प्राकृतवच्छौरसेनीवच्च ॥ अव्ययेषु टाप्रत्यये विशेषः ।

क्त्वा तूनं ॥ ३ । २ । ६० ॥

पैशाच्यां क्त्वाप्रत्ययस्तूनमिति रूपमापद्यते । रंतून । गंतून । हसितून । इत्यादि ॥

द्वःदूनत्थूनौ ॥ ३ । २ । ६१ ॥

पैशाच्यां कृते षत्वे द्वा इति सिद्धस्य क्त्वाप्रत्ययस्य स्थाने दूनत्थून इत्यादेशौ भवतः । कदून । कत्थून । कृद्वा । तदून । तत्थून । दद्वा । इत्यादि । अन्यत् सर्वं प्राकृतवच्छौरसेनीवच्च ॥

इति सुबन्तविभागः ।

अथ तिङन्तविशेषाः ।

हो इति स्थिते 'शौरसेनीवत्' इत्यतिदेशात् 'भुवो भः' इति ह्रस्व भः । भो इति स्थिते इजेचोर्विधाने

१ इत्यादेशः स्याद्वा My., P. २ T. adds राचिई धनं । राज्ञो धनम्.
३ T. drops राचिञो वचनं. ४ P. and My. drop पैशाच्यां.
५ रूपं प्राप्नोति My., P. ६ कृद्वा दद्वा इत्यादि सिद्धस्य P., My.

तडिजेचः ॥ ३ । २ । ५६ ॥

पैशाच्यां तिसादेशयोरिजेचोस्कारो भवति । दटोपवादः । मोति । भवति । भवते । इत्यादि । शेषं प्राकृतवत् ॥ ललुटोः

एय्य एव भविष्यति ॥ ३ । २ । ५७ ॥

भविष्यदर्थे विहितयोरिजेचोः स्थाने एय्यादेश एव भवति न तु शौरसेन्यामित्यातिदेशिकः सिः । ^१भोएय्य । भवेय्य । भोस्सिति । भोस्सिमि । इत्यादि । अन्येषु लकारेषु प्राकृतवच्छौरसेनीवत् सर्वे विधयो द्रष्टव्याः ॥ यकि

इय्यो यकः ॥ ३ । २ । ५८ ॥

यक्प्रत्ययस्य इय्य इत्ययमादेशो भवति पैशाच्याम् । ईअइज्जयो-
रातिदेशिकयोरपवादः । भोइय्यति । भोइय्यते । भविष्यति । भविष्यते । इत्यादि ॥

कृजो डीरः ॥ ३ । २ । ५९ ॥

‘यकः’ इत्यनुवर्तते । कृजो यकः स्थाने पैशाच्यामीर इत्यादेशो
डित् स्यात् । कीरति । कीरते । इत्यादि ॥ अन्येषु लकारेषु णिचि
भावकर्मणोश्च सर्वे विधयः प्राकृतवच्छौरसेनीवद्द्रष्टव्याः ॥

इति षड्भाषाचन्द्रिकायां पैशाचीभाषा समाप्ता ॥

१ °स्कारागमो P., My. २ T. has होएय्य । होवेय्य । होस्सिति । होस्सिमि । ३ पैशाचीभाषाप्रक्रिया T.

यमिवर्यावलिखान्तद्योतमानात्ममूर्तये ।
वेदान्तपक्षपाताय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

अथ चूलिकापैशाची ।

राम सु इति स्थिते

रो लस्तु चूलिकापैशाच्याम् ॥ ३ । २ । ६४ ॥

चूलिकापैशाच्यां रेफस्य लो वा स्यात् । रामो । लामो । इत्यादि ।
शेषं पैशाचीवत् ॥

गजडदवघझढधर्मा कचटतपखल्लठथफाल् ॥ ३ । २ । ६५ ॥

चूलिकापैशाच्यां गादीनां यथासंख्यं कादयो भवन्ति । लित्वान्नि-
त्यम् । मार्गणः । मक्कनो । नगः । नको । मेषः । मेखो । व्याघ्रः ।
वखो । राजा । लाचा । जीमूतः । चीमूतो । निर्झरः । निच्छलो ।
झरः । छलो । तडाकं । तटाकं । डमरुकः । टमलुको । गाढं ।
काढं । ढका । ठका । मदनः । मतनो । दामोदरः । तामोतलो ।
मधुरः । मथुलो । धारा । थाला । बाडवः । पाटपो । बाँलः । पालो ।
रमसः । लफसो । रंभा । लंफा । भवः । फवो । इत्यादि । कचिल्ल-
क्षणिकस्यापि । प्रतिमा । पडिमा । पटिमा । दंष्ट्रा । दाढा । ताढा ॥

अन्येषामादियुजि न ॥ ३ । २ । ६६ ॥

चूलिकापैशाच्यामन्येषामाचार्याणां मते गजडदवघझढधभामादौ
वर्तमानानां युजिधातौ चकारादयो न भवन्ति । गती । घनो । जनो ।
झलरी । इत्याद्यूह्यम् । युजि । नियोजितं ॥

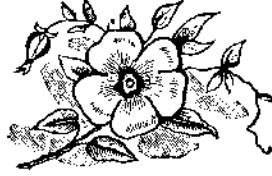
शेषं प्राग्वत् ॥ ३ । २ । ६७ ॥

चूलिकापैशाच्यां 'रो लस्तु-' इत्याद्यारभ्य यदुक्तं ततोऽन्यत् प्राग्वत्
पैशाचीवत् । तेन 'नो णनोः पैशाच्याम्' इत्यारभ्य 'न प्रायोल्लक्-'

१ T. has वासवादि &c. in place of this couplet. २ लकारे
T. ३ बालकः पालको P., My.

आदि सूत्रान्तं यत् कार्यजातं पैशाच्यां तदत्रापि भवति । सर्वत्रोपदिष्टे-
नातिदिष्टबाधः । तेन । भोति । भवति । भवते । भोह्य्य । इत्यादौ
भस्य फ एव । फोति । फवति । फवते । इत्यादि ग्रन्थविस्तरभयान्न
लिख्यते ॥

इति षड्भाषाचन्द्रिकायां चूलिकापैशाचीभाषा समाप्ता ॥

१ P. and My. have प्रक्रिया for समाप्ता.

अंशेषविद्यासंदोहवेष्टिताय परात्मने ।
सर्वदेवपरीताय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

अथापभ्रंशभाषा निरूप्यते ।

राम सु इति स्थिते 'प्रायोपभ्रंशे चोच्' इत्यतः 'अपभ्रंशे' इत्यधि-
कृत्य

स्वम्यत उत् ॥ ३ । ४ । २ ॥

अपभ्रंशे सावमि च परे अत उत् स्यात् ॥ 'डमो लुक्' इत्यतः
'लुक्' इत्यनुवर्तमाने

सुससोः ॥ ३ । ४ । १७ ॥

सुस् प्रथमा अस् द्वितीया । तयोरपभ्रंशे लुग्भवति । इति सोर्लोपः ।
रामु । स्वमोरदन्तत्वमपि केचित् । राम ॥ 'स्वम्यत उत्' इत्यतः 'अत्'
इत्यनुवर्तमाने

ओत् सौ तु पुंसि ॥ ३ । ४ । ३ ॥

पुंलिङ्गे वर्तमानस्यातः सौ परे वा ओत्वं भवत्यपभ्रंशे । रामो ।
अत्रापि पूर्ववत् सोर्लुक् । अत्रैव विशेषः ॥

तु मो ड्वम् ॥ ३ । ३ । ३ ॥

'अचोस्तवोखौ कखतथपफा गघदधबभान्' इत्यर्तः 'चोस्तवोखौ'
इत्यनुवर्तते । अपभ्रंशेचः परोनादौ वर्तमानोसंयुक्तो मकारो वर्तमानापद्यते
वा । इति विकल्पेन वत्वे ङित्वात् सानुनासिक उच्चारं रावुं रावाँ
इत्याद्यपि संचारणीयम् ॥ डसि राम डम् इति स्थिते

१ T. has—यमे मानसकासारहंसस्वच्छस्वमूर्तये । वेदान्तपक्षपाताय दक्षिणा-
मूर्तये नमः ॥ in place of अंशेष°. २ इत्यधिकृत्य T. ३ इत्यनुवर्तमाने
T. ४ T. has अनित्यं लुग्भवति. ५ इत्यनुवर्तमाने T. ६ ओत्वं वा
भवत्यं T. ७ °स्तावखौ My., P. ८ इत्यनुवर्तते T. ९ °स्तावखौ My.,
P. १० इत्यनुवर्तमाने My. ११ वकारत्वं T. १२ उच्चारः T.

दिहौ सुपि ॥ ३ । ४ । १ ॥

‘अपभ्रंशे’ इत्यनुवर्तते । अपभ्रंशे सुपि परतः नाम्नोन्त्यस्य स्वरस्य दीर्घह्रस्वौ मिथः प्रायो भवतः । इति दीर्घे रामा ङसि इति स्थिते ‘सुससोः’ इति ङसो लृक् । रामा । दीर्घाभावे राम । संबुद्धौ । दे रामु । दे रामो । संबुद्धावत्वमिति केचित् । तेषां मते दे राम दे रामा इत्येव ॥ ङसि

हो ङस आमन्त्रणे ॥ ३ । ४ । १८ ॥

आमन्त्रणे वर्तमानान्नाम्नः परस्य ङसो हो इति भवति । दे रामहो । दे रामाहो । अत्र ‘दिहौ सुपि’ इति दीर्घः । अमि ‘स्वम्यत उत्’ इत्युत्वम् । रामु । अम्यदोताविति केचित् । राम । रामो । अत्र ‘सुससोः’ इत्यमो लोपः । शसि ‘सुससोः’ इति शसो लृक् । राम । रामा । शस इदेतौ ङिताविति केचित् । रामि । रामे ॥ टा राम टा इति स्थिते ‘स्वम्यत उत्’ ईत्यतः ‘अतः’ इत्यनुवर्तमाने

टो णानुस्वारौ ॥ ३ । ४ । ११ ॥

अतः परस्य टावचनस्य णत्वमनुस्वारश्च भवति । ‘ए भिसि’ ईत्यतः ‘ए’ इत्यनुवर्तमाने ‘स्वम्यत उत्’ ईत्यतः ‘अतः’ इति च ।

टि ॥ ३ । ५ । ५ ॥

अतः टावचने परे एकारो भवति । पृथग्ग्योगान्नित्यम् । रामेण । रामे । टो ङिदेत्वमिति केचित् । रामे ॥ भिसि

हिं भिस्सुपोः ॥ ३ । ४ । १९ ॥

भिस्सुपोः हिमित्यादेशो भवति ॥ ‘स्वम्यत उत्’ ईत्यतः ‘अतः’ इत्यधिकृत्य ‘ओत् सौ तु पुंसि’ ईत्यतः ‘तु’ इति च

१ लोपे T. २ अपभ्रंशे आमन्त्रितेथे T. ३ P. and My. drop वर्तमानात्. ४ T. has लोपापवादः after it. ५ इत्यनुवर्तमाने T. ६ इत्यनुवर्तमाने T. ७ इति च T. ८ देशः स्यात् T. ९ इत्यधिकृत्य T. १० इति च T.

ए भिसि ॥ ३ । ४ । ४ ॥

भिसि परे अत एत्वं वा स्यात् रामेहिं । रामाहिं । रामहिं । अत्र 'दिहौ सुपि' इति दीर्घः । भिसो डिदेत्वमिति केचित् । रामे । राम ॥ ङसि इति स्थिते

ङसेर्हेहु ॥ ३ । ४ । ७ ॥

'अतः' इत्यनुवर्तमानं पञ्चम्यन्ततया विपरिणम्यते । अपभ्रंशेकारात् परस्य ङसेर्हे हु इत्यादेशौ भवतः । रामहे । रामहु । रामाहे । रामाहु । अत्र 'दिहौ सुपि' इति दीर्घः ॥ राम भ्यस् इति स्थिते

भ्यसो हुं ॥ ३ । ४ । ८ ॥

अपभ्रंशेकारात् परस्य भ्यसो हुमित्यादेशो भवति । रामहुं । रामाहुं ॥ राम ङसिति स्थिते

मुस्सुहो ङसः ॥ ३ । ४ । ९ ॥

अतः परस्यः ङसः सु स्सु हो इति त्रय आदेशा भवन्ति । रामसु । रामासु । रामस्सु । रामहो । रामाहो ॥

ङमो लुक् ॥ ३ । ४ । १६ ॥

ङमः षष्ठीविभक्तेः प्रायो लुग्भवति । रामा । राम ॥ राम आम् इति स्थिते

आमो हं ॥ ३ । ४ । १० ॥

अतः परस्यामो हमिति भवति । रामहं । रामाहं । 'ङमो लुक्' । राम । रामा ॥ राम ङि इति स्थिते 'ए भिसि' इत्यतः 'ए' इत्यधिकृत्य 'अतः' इति च ॥

ङिनेच्च ॥ ३ । ४ । ६ ॥

अतो ङिना सहेत् स्याच्चकारादेच्च । रामि । रामे । सुपि 'हिं भिस्सुपोः' इति हिं । रामहिं । सुपः सुरेवेति केचित् । रामसु । रामासु ।

१ वर्तते T. २ drops अपभ्रंशे. ३ T. has 'अतः' इत्यनुवर्तते । अतः परस्य &c. ४ मित्यादेशः स्यात् T. ५ लुक् स्यात् T. ६ P. and My. drop this line. ७ स्यात् T. ८ लुकि T. ९ इत्यधिकृत्य T.

‘तद्व्यत्ययश्च’ इति सर्वासु विभक्तिषु प्राकृतादिरूपता च । एवमकारान्तानां वृक्षादीनां रूपमुन्नेयम् । अथाकारान्तेषु विशेषाः प्रदर्शयन्ते । लोक । काक । मख । विशिख । सुत । चूत । नाथ । शतपथ । कोप । ताप । रेफ । कफ । इत्यादिषु ‘प्रायोपभ्रंशेचोच्’ इत्यतः ‘अपभ्रंशे’ इत्यधिकृत्य ॥

अचोस्तैवोखौ कखतथपफा गघदधवभान् ॥ ३ । ३ । २ ॥

अचः परे असंयुक्ता अनादौ वर्तमानाः कादयो यथासंख्यमपभ्रंशे गादीनांपद्यन्ते प्रायः । ‘स्वम्यत उत्’ इत्युत्वं च । लोगु । कागु । मधु । विसिधु । सुदु । चूदु । गाधु । सदबधु । कोबु । ताबु । रेभु । कभु । इत्यादि । अन्यत् सर्वे रामवत् । एवं सर्वत्र । शिष्टं पूर्ववदुन्नेयम् ॥

म्हो म्भं ॥ ३ । ३ । ४ ॥

म्ह इत्ययं मार्कान्तभकारमापद्यते । अत्र ‘म्हो’ इति ‘श्मप्म—’ इत्यादिना प्राकृतलक्षणविहितो म्हो गृह्यते । तस्यायं विधिः । ब्राह्मणः । बम्भणु । एवमश्मन् काश्मीरेत्यादिष्वपि म्हस्य म्भ एव । तथा च अम्भु कम्भुरु इत्यादि सिद्धम् ॥ ‘तु मो इवम्’ इत्यतः ‘तु’ इत्यनुवर्तमाने

रो लुकमधः ॥ ३ । ३ । ५ ॥

अधो वर्तमानो रेफो लुकं त्वापद्यते । पिउ । प्रिउ ।

क्वचिदभूतोपि ॥ ३ । ३ । ६ ॥

‘रः’ इत्यनुवर्तते । क्वचिदविद्यमानोपि रेफो भवति । व्यासः । त्रासुः । विषण्ण वर्त्म उक्त एषु

उन्नविच्छवुत्ता विषण्णवर्त्मोक्ताः ॥ ३ । ३ । ५३ ॥

विषण्णादीनां त्रयाणां यथासंख्यमुन्नादय आदेशाः स्युः ।

१ रूपं नेयम् P., My. २ इत्यधिकृत्य T. ३ स्तावखौ P., My. ४ नागुवन्ति P., My. ५ इत्यत उत्वं च My. ६ has लोकः । लोगु । काकः । कागु and so on. ७ Before this T. adds विशेषमात्रमुच्यते. ८ T. has अपभ्रंशे मकारान्तं T. ९ T. has संस्कृते तदसंभवात् in place of तस्यायं विधिः. १० लोपं T. ११ उन्न विच्छ वुत्त इति यथासंख्यं भवति T.

उनु । विच्छु । वुत्तु ॥ यादृश । तादृश । कीदृश । ईदृश ।—एषु
 'दादेडेहो यादृक्तादृक्कीदृगीदृशाम्' इत्यस्मिन् 'डेहो' वर्जमनुवर्तमाने
 डइसोताम् ॥ ३ । ३ । १० ॥

अतामकारान्तानां यादृगादीनां दादेरवयवस्य डित् अइस इत्यादेशो
 भवति । जइसु । यादृशः । तइसु । तादृशः । कइसु । कीदृशः ।
 अइसु । ईदृशः ॥

अन्यादृशस्याण्णाइसावराइसौ ॥ ३ । ३ । ५५ ॥

अन्यादृशस्य अण्णाइस अवराइस इत्येतावादेशौ भवतः । अण्णाइसु ।
 अवराइसु ॥

अत्सुः परस्परस्य ॥ ३ । ३ । ५४ ॥

परस्परशब्दस्यादिरद्भवति । अवरोवरु । अत्र 'तद्वच्यत्ययश्च' इत्यप-
 भ्रंशभाषास्यसूत्राकृष्टं प्राकृतसिद्धं 'फोःपरस्परनमस्कारे' इत्योत्वं च ॥
 सर्वादीनां भेदः ॥

सर्वगान् डेहिं ॥ ३ । ४ । २६ ॥

सर्वादेरुत्तरस्य डेहिं भवति । सव्वहिं ॥

डसेहिं ॥ ३ । ४ । २७ ॥

सर्वादेरुत्तरस्य डसेहिं भवति । सव्वहं । शेषं रामवत् ॥ सर्वशब्द-
 स्यादेशान्तरं

त्वंनुसाहावन्यथा सर्वौ ॥ ३ । ३ । ५१ ॥

अन्यथासर्वशब्दयोः अनु साह इत्येतौ क्रमाद् भवतः । साहु साहो
 इत्यादि । एवं विश्वादीनां रूपम् । इकारान्तः पुंलिङ्गः कविशब्दः ।
 'सुससोः' इति सुलोपः । कइ । कई । 'दिहौ सुपि' इति दीर्घः ।

१ इत्येतेषां T. २ इत्यनुवर्तमाने T. ३ इत्यत ओत्वं च T. ४ सर्वगात्
 डि हिं T. ५ रकारान्तात् परं डिवचनं हि इति भवति T. ६ रकारान्तात् परं
 डसि पञ्चम्येकवचनं ह्यमिति भवति । T. ७ त्वणुं T. ८ अणु T. ९ इति यथा-
 संबन्धं भवतः T.

जसि । कइ । कई । जसि हो इति केचित् । कइहो । कईहो ।
संबुद्धौ दे कइ । दे कई । 'होजसामन्त्रणे' । दे कइहो । दे कईहो ।
अमि 'सुससोः' इति लुक् । कइ । कई । शस्यम्बत् ॥ 'टो णानुस्वारौ'
इत्यधिकृत्य

एं चेदुतः ॥ ३ । ४ । १२ ॥

इकारादुकाराच्च परस्य टावचनस्य एं इति च भवति । चकाराणा-
नुस्वारौ च भवतः । कइएं । कईएं । कइण । कईण । कइओ ।
कईओ । भिसि 'हिं भिसुपोः' इति हिं । कइहिं । कईहिं ॥ डसौ

हि हे डिडस्योः ॥ ३ । ४ । १३ ॥

'इदुतः' इत्यनुवर्तते । इदुतः परयोः डिडसि इत्येतयोः यथाक्रमं
हि हे इति भवतः । कइहे । कईहे ॥ भ्यसि

हुं भ्यसः ॥ ३ । ४ । १४ ॥

इदुतः परस्य भ्यसो हुंमिति भवति । कइहुं । कईहुं ॥ आमि
'हुंभ्यसः' इत्यतः 'हुं' इत्यनुवर्तमाने

आमो हं च ॥ ३ । ४ । १५ ॥

इदुतः परस्यामो हं भवति । चकाराद्हुं च । कइहं । कईहं ।
कइहुं । कईहुं । 'डमो लुक्' । कइ । डौ 'हि हे डिडस्योः' इति हिः ।
कइहि । कईहि । डौ हुमिति केचित् । कइहुं । कईहुं । सर्वत्र 'दिहौ
सुपि' इति दीर्घः 'तद्वचत्ययश्च' इति प्राकृतरूपता च । एवमग्निरि-
तिप्रभृतयः । उकारान्तानामप्ययमेव प्रकारः । कारु । कारुहो ।
कारूहो । इत्यादि कल्प्यम् ॥ ऋकारान्तानां पितृशब्दप्रभृतीनां विशेषः ।
पितृ सु इति स्थिते

प्रायोपभ्रंशेचोच् ॥ ३ । ३ । १ ॥

अपभ्रंशे चः स्थाने अर्न्योच् प्रायो भवति । प्रायो ग्रहणाद्यस्यापभ्रंशे

१ शस्यमिवत् T. २ इकारान्तादुकारान्ताच्च T. ३ स्यात् T. ४ T. drops
इति. ५ T. has here डसि 'डमो लुक्' इति षष्ठा लुक् । कइ । डसो हुमिति
केचित् । कइहुं । कईहुं । ६ इत्यनुवर्तमाने T. ७ गिरि for रीति T. ८ अजन्यः T.

विशेष उच्यते तस्यापि क्वचित् प्राकृतवच्चौरसेनीवच्च कार्यं भवति । इत्यचः स्थाने अजन्तरस्य विधानादकारस्यात्वमुत्वं च । तकारस्य 'अचो-स्तवोस्त्वौ--' इत्यादिना दकारः । पिटु । पिदो । इत्यादि । रामवत् । एवमन्येष्वजन्तेषु प्रयोगवशादजन्तरं कल्पनीयम् ।

इत्यजन्ताः पुंलिङ्गाः ॥

अथाजन्तस्त्रीलिङ्गाः प्रदर्शयन्ते ।

जाआ सु इति स्थिते 'सुससोः' इति सोर्लुक् । जाआ । 'दिहौ सुपि' इति ह्रस्वः । जाअ । आकारान्तेषु स्त्रियामित्वमिति केचित् । जाई । जाइ ॥ 'स्त्रियां डेः' इत्यतः 'स्त्रियाम्' इत्यनुवर्तमाने

उदोतौ जश्शसोः ॥ ३ । ४ । २३ ॥

स्त्रियां वर्तमानयोर्जश्शसोः उत् ओत् ईत्येतौ भवतः । जाआउ । जाआओ । जाईउ । जाईओ । एवं ह्रस्वान्तेष्वुदाहार्यम् । सर्वत्र 'हो जसामन्त्रणे' इति हो च । दे जाअ । दे जाआ । दे जाइ । दे जाई । 'उदोतौ जश्शसोः' । दे जाआउ । दे जाआओ । दे जाअहो । दे जाआहो । एवमीदन्तेषु । उभयत्र ह्रस्वेष्वुदाहार्यम् । अमि । जाई । जाइ । जाआ । जाअ । अत्र 'सुससोः' इति लोपः । शसि । जाआउ । जाआओ । जाआ । जाईउ । जाईओ । जाई । एवमुभयत्र ह्रस्वान्तेष्वुदाहार्यम् । अकारान्तपक्षे 'टो णानुस्वारौ' इति णानुस्वारौ । इत्वपक्षे 'एं चेदुतः' इति णानुस्वारौ एं च । जाआण । जाअण । जाआं । जाअं । जाईण । जाइण । जाई । जाइ । जाईएं । जाइएं । भिसि । 'हिं भिस्तुपोः' इति हिं । जाईहिं । जाइहिं । जाआहिं । जाअहिं ॥ ङसौ 'स्त्रियां डेः' इत्यतः 'स्त्रियाम्' इत्यधिकृत्य

ङसुङस्योर्हे ॥ ३ । ४ । २१ ॥

स्त्रियां ङसुङस्योर्हे भवति । जाईहे । जाइहे । जाआहे । जाअहे ॥ भ्यसि

१ वक्ष्यते T. २ इति च भवतः P., My. ३ एवं सर्वत्र T. ४ इत्यधिकृत्य T.

हुमाम्भ्यसः ॥ ३ । ४ । २२ ॥

‘स्त्रियाम्’ इत्यनुवर्तते । स्त्रियां वर्तमानयोराम्भ्यसोः हुं भवति । जाईहुं । जाइहुं । जाआहुं । जाअहुं । डसि । जाआहे । जाअहे । ‘डमो लुक्’ । जाआ जाअ । एवमीदन्तेपि ॥ डौ

स्त्रियां डेः ॥ ३ । ४ । २० ॥

‘हिं भिस्सुपोः’ इत्यतः ‘हिं’ इत्यनुवर्तते । स्त्रियां वर्तमानस्य डेहिं भवति । जाईहिं । जाइहिं । जाआहिं । जाअहिं । सुपि । ‘हिं भिस्सुपोः’ इति हिं । जाईहिं । जाइहिं । जाआहिं । जाअहिं । ‘तद्यत्ययश्च’ इति प्राकृतरूपता च । एवं शालामालाप्रभृतयः । सर्वनामशब्देषु ‘त्वनुसा-
हावन्यथा सर्वौ’ इति सर्वशब्दस्य साहादेशे साहा इत्यादि जायावत् । विश्वदीनामपि जायावदेव । विशेषविधानाभावात् । एवमजन्तस्त्रीलि-
ङ्गानां रुच्यादीनां डीञ्चद्रूपं नेयम् । माता पितृवत् अत्वं दत्वं च । मादा । मादी । इत्यादि ॥

इत्यजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

अथाजन्ता नपुंसकलिङ्गाः ।

कुंड सु इति स्थिते ‘स्वभ्यत उत्’ इत्युत्वम् । ‘सोर्लुक्’ । कुंडु ।

अडडडुल्लाः स्वार्थिककलुक् च ॥ ३ । ३ । २९ ॥

नाम्नः परे अ डड डुल्ल इत्येते प्रत्यया भवन्ति । तत्संनियोगेन स्वार्थिककप्रत्ययलोपश्च । इति यत्र अडडडुल्लानां प्राप्तिस्तत्र कप्रत्ययस्य

१ वर्तमानानाम्नः परयोराम् T. २ T. has आसि । जाआहं जाअहं । जाआ । जाअ । before it. ३ वर्तमानानाम्नः परं द्विवचनं हिं भवति T. ४ My., and P. omit विश्वदीनामपि जायावदेव. ५ रूपं नेयम् T. ६ मातृशब्देपि पितृशब्दवहत उत्त्वमोत्वं च । मादो । मादु । मादी । मादा इत्यादि T. ७ अथ नपुंसकलिङ्गाः T. ८ परतः अ इति डड डुल्ल इत्येतौ च द्वितौ T.

लोप एव । अन्यत्र कप्रत्ययस्यावस्थानमेव । इति कुंडशब्दे कप्रत्ययस्या-
वस्थाने 'इं नपि' ईत्यतः 'नपि' इत्यधिकृत्य

कान्तस्यात् उं स्वमोः ॥ ३ । ४ । २५ ॥

कान्तस्य तान्तस्य चातः स्वमोः परयोः उं भवति नपि नपुंसकलिङ्गे ।
कुंडउं । तान्ते भग्गउं । भग्गं । करउं कृतमित्यादि ॥ जसि 'उदोतौ
जश्शसोः' इत्यतः 'जश्शसोः' इत्यधिकृत्य

इं नपि ॥ ३ । ४ । २४ ॥

नपि नपुंसकलिङ्गे वर्तमानयोः जश्शसोरिं भवति । 'दिहौ सुपि'
इति दीर्घः । कुंडाइं । नपुंसकलिङ्गे जश्शसोरदेतौ डिताविति केचित् ।
कुंडं । कुंडे । कुंडानि । अन्यत् सर्वं रामवत् । 'तद्वचत्ययश्च' इति
प्राकृतादिरूपता च । एवमन्येषामकारान्तनपुंसकलिङ्गानां रूपम् ।
इकारान्तनपुंसकलिङ्गो वारिशब्दः । वारि । वारिउं । वारिइं । इत्यादि ।
एवमजन्तनपुंसकलिङ्गे । सर्वत्र यथाप्रयोगं रूपाणि निर्णेतव्यानि शास्त्रे ।
विशेषविधानाभावादस्माभिर्न प्रपञ्चयन्ते ॥

ईत्यजन्ता नपुंसकलिङ्गाः ।

अथ हलन्ताः ।

किंशब्दे 'त्रतसि च किमो ल्कः' इति कादेशः । उत्त्वमोत्वं च ।
कु । को । क । का । के । इत्यादि सर्वं सर्ववत् । विशेषस्तु 'डसेर्हं'
ईत्यतः 'डसेः' इत्यधिकृत्य

तु किमो डिह ॥ ३ । ४ । २८ ॥

किंशब्दडसेः इह इति डिद्वा स्यात् । किह । पक्षे । 'डसेर्हं' इति
हं । केहं । काहं । डसि तु 'तु किमो डिह' ईत्यतः तु इत्यधिकृत्य

१ इत्यधिकृत्य T. २ नपुंसकलिङ्गे वर्तमानान्नाम्नः यः ककारस्तकारश्च तदन्त-
स्याकारस्य T. ३ My. and P. have सर्वत्र after रूपाणि. ४ इति
नपुंसकलिङ्गाः P., My. ५ डसेर्हं P., My., T. ६ इत्यधिकृत्य T.
७ डसेर्हं P., My., T. ८ हां My., P., T. ९ कहां । काहां P.,
My., T. १० इत्यधिकृत्य T.

डसः सुश् यत्तत्किंभ्यः ॥ ३ । ४ । २९ ॥

यत्तत्किंभ्यः परस्य डसः सु इति शिद्धा स्यात् । कासु । शिंत्वाद् दीर्घः । पक्षे 'सुस्सुहो डसः' इति त्रय आदेशाः । कसु । कस्सु । कहो । इत्यादि ॥

किं काइंकवणौ ॥ ३ । ३ । ५३ ॥

किंशब्दस्य काइं कवण इत्यादेशौ भवतः । काइं । काइहो । इत्यादि । कविवत् । कवणु । कवणो । इत्यादि । रामवत् ॥ इदंशब्दस्य

इदम आअः ॥ ३ । ४ । ३६ ॥

इदंशब्दस्य आअ इत्यादेशो भवति । अत्र जश्शसोरनुवृत्तिमङ्गीकृत्य तयोरेव आआदेश इति केचित् । तयोरनुवृत्तिमनङ्गीकृत्य सुम्मात्रे आआदेश इत्यपरे । पक्षद्वयेपि सर्ववत् । आउ । आओ । आअ । जसि । आअ । आआ । आए । आउ । आओ इत्यादि । यदा जश्शसोरेवादेशस्तदा जश्शस्भ्यामन्यत्र 'इदम इमः' इतीमादेशे । इमु । इमो । इम । आअ । आआ । इत्यादि । सर्ववत् ॥ यत्तदोः

यत्तत् हुंहुं स्वमोः ॥ ३ । ४ । ३१ ॥

यत्तच्छब्दयोः स्वमोः परतः यथासंख्यं हुं हुं इत्यादेशौ भवतः । हुं । हुं । पक्षे । जु । जो । सु । सो । अत्र 'तस्सौ सोक्खीवे—' इति तस्य सः । 'डसः सुश् यत्तत्किंभ्यः' । जासु तासु । शेषमुभयत्र सर्ववत् ॥ 'यत्तत् हुं हुं स्वमोः' इत्यतः 'स्वमोः' इत्यधिकृत्य

एतदेह एहो एहु स्त्रीनृनपि ॥ ३ । ४ । ३३ ॥

एतच्छब्दस्य स्वमोः परतः स्त्रीपुंनपुंसकलिङ्गेषु एह एहो एहु इति क्रमाद् भवन्ति । 'सुससोः' इति सोर्लृक् ।

जश्शसोरेइ ॥ ३ । ४ । ३४ ॥

१ अत्र शिंत्वात् पूर्वस्य दीर्घः 'T'. २ वा भवतः 'T'. ३ इत्यधिकृत्य 'T'. ४ स्त्रीपुंनपुंसकलिङ्गेषु वर्तमान एतच्छब्दः स्वमोः परतः एह &c. 'T'.

एतदो जश्शसोः परतः एह इति भवति । एह । शेषं सर्ववत् ।
टादिष्वन्त्यहलो लोपे तस्य दः । एदेण । एदेँ एदहिमित्यादि ।
शकारान्तेषु

दादेडेँहो यादृक्तादृक्कीदृगीदृशाम् ॥ ३ । ३ । ९ ॥

यादृगादीनां दादेरवयवस्य डित् एह इत्यादेशो भवति । सर्वत्र
डित्वाडिलोपे । जेहुँ । जेहो । जेह । यादृक् । तेहुँ । तेहो । तेह ।
तादृक् । केहुँ । केहो । केह । कीदृक् । ऐहु । एहो । एह । ईदृक् ।
ईत्यादि । रामवत् ॥ अदसशब्दस्य 'सुप्यदसो मुः' इति सुपि परे
अमु इत्यादेशः । अमु । अमू । जसि 'जश्शसोरेइ' इत्यतः 'जश्-
शसोः' इत्यधिकृत्य

ओइ अदसः ॥ ३ । ४ । ३५ ॥

अदः शब्दस्य जश्शसोः परतः ओइ इत्यादेशो भवति । ओइ ।
टादौ । अमुऐँ । अमूऐँ । अमुण । अमूण इत्यादि । कविवत् ।

इति हलन्ताः पुंलिङ्गाः ॥

अथ हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ।

किंशब्दस्य कादेशे नकारान्तत्वात् स्त्रियामित्वे प्राप्ते 'किंयत्तदो-
स्वमामि सुपि' इति स्वमामूर्वर्जमीत्वम् । क । का । कीउ । कीओ ।
इत्यादि । जाआवत् । एवं यत्तच्छब्दावपि । विशेषस्तु 'डसः सुशयत्-
तत्किंभ्यः' इत्यनुवर्तमाने

स्त्रियां डहे ॥ ३ । ४ । ३० ॥

यत्तत्किंभ्यः परस्य डसः स्त्रियां डित् अहे इत्यादेशो भवति ।

१ My. and P. omit कीदृक्. २ T. omits it. ३ T. omits
it. ४ T. omits it. ५ T. omits it. ६ T. adds जेहु । तेहु ।
केहु । एहु । इत्यावपि. ७ इत्यधिकृत्य T. ८ परयोः T. ९ P. and
My. drop सुपि. १० °वर्जितसुपि परे इत्वं स्यात् T.

कहे । जहे । तहे । इदं शब्दस्य 'इदम आअः' इत्याआदेशे आआ । आअ । आआउ । आआओ । इत्यादि । सर्ववत् । एतच्छब्दस्य 'एतदेह एहो एहु स्त्रीनृनपि' इति स्वमोरेहादेशः । एहो । 'जश्शसोरेइ' । एइ । अन्यत्रान्यहलो लोपे तस्य दत्त्वे एदाण इत्यादि जाआवत् । अदम्शब्दस्य 'सुप्यदसोमुः' इत्यमुः । अमु । अमू । जश्शसोः 'ओइ अदसः' इति ओइ इत्यादेशः । ओइ । अमुएं । अमूएं । इत्यादि । ईकारान्त जाआवत् ॥

इति हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ।

अथ हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

किंशब्दस्य 'किं किं' इति स्वमोः किमादेशः अन्यत्र 'त्रतसि च किमो लकः' इति कादेशे जश्शसोः 'इं नपि' इति इं । काइं । कइं । 'किं काइंकवणौ' इति काइंकवणादेशयोः । काइं । कवणु । इत्यादि । पूर्ववत् । इदंशब्दस्य 'यत्तत् द्वुं त्रुं स्वमोः' इत्यधिकृत्य

इदम इमु नपुंसके ॥ ३ । ४ । ३२ ॥

इदं शब्दस्य स्वमोः परतः नपुंसके इमु इत्यादेशो भवति । इमु 'सुससोः' इति सोर्लुक् । 'इदम आअः' इति जश्शसोराअः । अन्यत्र 'इदम इमः' इतीमादेशः । शेषं सर्ववत् । इम । एण । इमएं । इमहिं । इत्यादि । सर्वत्रादेशेष्येवं नेयम् । यत्तदोः 'यत्तत् द्वुं त्रुं स्वमोः' इति द्वुं । त्रुं । पक्षे विन्दुरिति केचित् । जं । तं । 'इं नपि' इति इं च । जाइं । ताइं । जइं । तइं । शेषं पुलिङ्गयत्तच्छब्दवत् । एतच्छब्दस्य 'एतदेह एहो एहु स्त्रीनृनपि' इति नपुंसकलिङ्गे एतदः एहु इत्यादेशः ।

१ 'जश्शसोरेइ' इत्यधिकृत्य 'ओइ अदसः' अदस् शब्दस्य ओइ इत्यादेशः स्यात् । ओइ । T. २ जायाशब्दवत् T. ३ This heading is dropped in P., My. ४ स्वमोः परयोः T. ५ परयोः T. ६ नपुंसकलिङ्गे T. ७ इत्यादेशः स्यात् T. ८ पूर्ववत् T. ९ T. adds स्यात् after it.

एहु । 'जश्शसोरेइ' । एइ । पक्षे विन्दुल् । एइं । 'इं नपि' इति इं । एदइं । एदाइं । शेषं पुंलिङ्गवत् । अदसश्शब्दस्य 'सुप्यदसोमुः' इत्यभुः । अमु । जसि । 'जश्शसोरेइ' इति एइ । 'इं नपि' इति इं । अमुइं । अमूइं । इत्यादि । अन्येषु शब्देषु विशेषविधानाभावात् प्राकृतवच्छौरसेनीवच्च द्रष्टव्यम् ॥

इति हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः ।

अथ युष्मदस्मच्छब्दावुच्येते ॥

युष्मच्छब्दः । युष्मद् सु इति स्थिते

सौ युष्मदस्तुहं ॥ ३ । ४ । ३७ ॥

युष्मच्छब्दस्य सौ परे तुहुमित्यादेशो भवति । तुहं । त्वं ।

युष्मद् जम् इति स्थिते

तुम्हे तुम्हइ जश्शसोः ॥ ३ । ४ । ३८ ॥

युष्मदो जश्शसोः परंतः प्रत्येकं तुम्हे तुम्हइ इत्यादेशौ भवतः ।

तुम्हे । तुम्हइ । यूयम् । युष्मद् अम् इति स्थिते

डचमूटा एइं तइं ॥ ३ । ४ । ४० ॥

युष्मदः डि अम् टा एतैः सह एइं तइं इत्यादेशौ प्रत्येकं भवतः । एइं । तइं । त्वाम् । शसि जस्वत् । टा अम्वत् । भिसि

भिसा तुम्हेहिं ॥ ३ । ४ । ३९ ॥

युष्मदो भिसा सह तुम्हेहिमिति भवति । तुम्हेहिं । युष्माभिः । ङसौ

तुज्झतुध्रतउ डसिडसा ॥ ३ । ४ । ४१ ॥

युष्मदो डसिडम्भ्यां सह तुज्झ तुध्र तउ इति त्रय आदेशाः प्रत्येकं भवन्ति । तुज्झ । तुध्र । तउ । त्वत् । डसिडसोरेव प्रत्येकं तुह तओ इति केचित् ॥

१ हलन्ताः समाप्ताः T. २ परयोः T. ३ T. drops it. ४ स्तः T. ५ स्तः T. ६ स्यात् T. ७ स्युः T.

तुम्हहमाम्भ्यस्भ्याम् ॥ ३ । ४ । ४३ ॥

आम्भ्यस् इत्येताभ्यां सह युष्मदस्तुम्हहमित्यादेशो भवति ।
तुम्हहं । ङसि ङसाविष । तुञ्ज । तुभ्र । तड । तुह । तओ । तव ।
आमि भ्यस्वत् । ङौ । 'ङ्यमृटा एहं तहं' इति एहं तहं च । सुपि

सुपा तुम्हासु ॥ ३ । ४ । ४२ ॥

युष्मदः सुपा सह तुम्हासु इति भवति । तुम्हासु । शेषं प्राकृत-
वदिति प्राकृतरूपता च । 'असदोम्हहं' इत्यतः 'असदः' इत्यधिकृत्य
सौ हउं ॥ ३ । ४ । ४५ ॥

असदः सौ परे हउमिति स्यात् । हउं ॥

अम्हइं अम्हेइं जश्शसोः ॥ ३ । ४ । ४८ ॥

असदो जश्शसोः परतः अम्हइं अम्हेइं इति प्रत्येकं भवतः ।
'सुससोः' इति लुक् । अम्हइं । अम्हेइं ॥

मइं ङ्यमृटा ॥ ३ । ४ । ४६ ॥

ङि अम् टा इत्येतैः सह असदो मइमिति स्यात् । मइं । मां ।
शसि जस्वत् । टा अम्वत् । मिसि

मिसा अम्हेहि ॥ ३ । ४ । ४९ ॥

मिसा सह अम्हेहि इति स्यात् । अम्हेहि । अस्माभिः ॥

ङ्सङ्सिना महुमज्ज ॥ ३ । ४ । ४७ ॥

असदो ङ्सङ्सिभ्यां सह प्रत्येकं महु मज्ज इत्यादेशौ स्तः ।
महु । मज्ज । मत् । भ्यसि 'तुम्हहमाम्भ्यस्भ्याम्' इत्यतः 'आम्भ्यस्-
भ्याम्' इत्यधिकृत्य ॥

असदोम्हहं ॥ ३ । ४ । ४४ ॥

आम्भ्यस् इत्येताभ्यां सह असदो म्हहमित्यादेशो भवति ।

१ 'त्यादेशः स्यात् T. २ स्यात् T. ३ इत्यधिकृत्य T. ४ परयोः T.
५ प्रत्येकं अम्हइं अम्हेइं इति स्तः T. ६ असद् मिसा सह T. ७ T. has
असदः after सह. ८ इत्यधिकृत्य T. ९ 'त्यादेशः स्यात् T.

अम्हहं । अस्मभ्यम् । ङसि 'ङम्ङसिना 'महुमज्झ' । महु । मज्झ ।
मम । आमि भ्यस्वत् । अम्हहं । ङौ । मइं । सुपि

सुपाम्हासु ॥ ३ । ४ । ५० ॥

अस्मदः सुपा सह अम्हासु इति भवति । अम्हासु । अस्मासु ।
इति युष्मदसच्छब्दौ ।

अथाव्ययेषु विशेषाः कथ्यन्ते ॥

कथंयथार्तथि डिहडिधडिमडेमास्थादेः ॥ ३ । ३ । ८ ॥

अपभ्रंशे कथमादिषु थकारादेरवयवस्य इह इर्धं इम एम इति चत्वार
आदेशा डितो भवन्ति । किह । किध । किम । केम । कथम् ।
जिह । जिध । जिम । जेम । यथा । तिह । तिध । तिथ । तेम ।
तथा ॥

यावत्तावत्युम्महिम्मा वादेः ॥ ३ । ३ । ११ ॥

यावत् तावदित्यव्यययोः वकारादेरवयवस्य उं महिम् मा इति त्रय
आदेशा भवन्ति । जाउं । जामहिं । जाम । यावत् । ताउं । तामहिं ।
ताम । तावत् ॥

डेत्तहे त्रलः ॥ ३ । ३ । १३ ॥

सर्वादेः सप्तम्यन्तात् परस्य त्रलप्रत्ययस्य डित् एत्तहे इत्यादेशो भवति ।
सन्वेत्तहे । सर्वत्र ॥

यत्तदो डइ ॥ ३ । ३ । १४ ॥

यत्तद्भ्यां परस्य त्रलः अइ इति स्यात् । जइ । तइ । यत्र । तत्र ॥

कुत्रात्रे च डेत्थु ॥ ३ । ३ । १५ ॥

अपभ्रंशे कुत्र अत्र इत्येतयोः स्थितस्य चकाराद्यत्तदः परस्य च

१ स्यात् T. २ तथा T. ३ डितः स्युः T. ४ स्युः T. ५ T. drops
अपभ्रंशे. ६ T. drops स्थितस्य.

ब्रलः डित् एत्थु ईति भवति । केत्थु । कुत्र । एत्थु । अत्र । जत्थु ।
यत्र । तेत्थु । तत्र ॥

क्त्व इइउएअवि ॥ ३ । ३ । १८ ॥

क्त्वाप्रत्ययस्य इ इउ ए अवि इति चत्वार औदेशा भवन्ति ।
करइ । करइउ । करए । करअवि । कृत्वा । एवं सर्वत्रोद्धम् ।

एप्प्येप्पिण्वेप्प्येपिणु ॥ ३ । ३ । १९ ॥

‘क्त्वः’ इत्यनुवर्तते । क्त्वाप्रत्ययस्य एप्पि एप्पिणु एपि एपिणु
इति चत्वार औदेशा भवन्ति । करएप्पि । करएप्पिणु । करएपि ।
करएपिणु । एवं सर्वत्र कल्पनीयम् ॥

तुम एवमणाणहमणहिं च ॥ ३ । ३ । २० ॥

तुमुनप्रत्ययस्य एवं अण अणहं अणहिं चकारात् एप्पि एप्पिणु
एपि एपिणु एते भवन्ति । देवं । दातुमित्यादि ॥

गमेस्त्वेप्प्येप्पिण्वोरेलुक ॥ ३ । ३ । २१ ॥

गमेरुत्तरस्य क्त्वाप्रत्ययस्य यौ एप्पिएप्पिणू तयोरेकारस्य वा लुक
स्यात् ॥ गप्पि । गप्पिणु । गमेप्पि । गमेप्पिणु । गत्वा ॥

जणिजणुनन्नइनावइनाइ इवार्थे ॥ ३ । ३ । २४ ॥

इवार्थे जणि जणु नं नइ नावइ नाइ इति षड्भादेशा भवन्ति ।
चंदुजणि । चंदुजणु । चंदुनं । चंदुनइ । चंदुनावइ । चंदुनाइ ।
चन्द्र इव ॥

तणेणतेसितेसितेहिंकेहिं तादर्थ्ये ॥ ३ । ३ । २५ ॥

तादर्थ्ये द्योत्ये तणेण तेसिं तेसि तेहिं केहिं इति पञ्च निपाताः
प्रातिपदिकात् परतः प्रयोक्तव्याः । रींमतणेण । रींमतेसिं । रींमतेसि ।
रींमतेहिं । रींमकेहिं । णमोक्कारो रामार्थं नमस्काराः ॥

१ इत्यादेशः स्यात् T. २ आदेशाः स्युः T. ३ आदेशाः स्युः T. ४ After
this T. adds कृत्वा । पृथग्योग उत्तरार्थः. ५ कल्पयम् T. ६ T. drops
it. ७ My. and P. drop it. ८ षड्भादेशाः स्युः T. ९ T. omits
प्रातिपदिकात् परतः. १० T. has रामु for राम.

स्वार्थे डुः पुनर्विनाध्रुवमः ॥ ३ । ३ । २६ ॥

पुनर्विना ध्रुवं ऐभ्यः स्वार्थे डित् उप्रत्ययो भवति । पुणु होइ ।
पुनर्भवति । पातुविण । पापं विना । ध्रुवजम्भु । ध्रुवं जन्म ॥

डेडाववश्यमः ॥ ३ । ३ । २७ ॥

अवश्यमः परौ स्वार्थे एं अ इत्येतौ डितौ भवतः । अवासं ।
अवास । अवश्यम् । अत्र 'शोर्लुप्त—' इति दीर्घः ॥

षरमेकशसोर्ड डि ॥ ३ । ३ । २८ ॥

परं एकशः इत्येताभ्यां परौ स्वार्थेडितौ अ इत्येतौ भवतः ।
पर । एगसि ॥

इदानीमेव्वहि ॥ ३ । ३ । ३४ ॥

इदानीमः स्थाने एव्वहि इति भवति । एव्वहि होइ । इदानीं
भवति ॥

एव जि ॥ ३ । ३ । ३५ ॥

एव इत्यस्य स्थाने जि इति भवति । रामुजि । राम एव ॥

एवमेम ॥ ३ । ३ । ३६ ॥

एवमित्यस्य स्थाने एम इति भवति । एम रामु कुणइ । एवं रामः
करोति ॥

नहि नाहि ॥ ३ । ३ । ३७ ॥

नहीत्यस्य स्थाने नाहीति भवति । नाहि धम्भु । नहि धर्मः ।

प्रत्युत पच्छलिउ ॥ ३ । ३ । ३८ ॥

प्रत्युत इत्यस्य स्थाने पच्छलिउ इति भवति । पच्छलिउ सुषु ।
प्रत्युत सुखम् ॥

एवमेव एमइ ॥ ३ । ३ । ३९ ॥

१ अपभ्रंशे पुनं T. २ इत्येतेभ्यः परे T. ३ स्तः T. ४ स्यात् T.
५ स्यात् T. ६ स्यात् T. ७ स्यात् T.

एवमेवेत्यस्य स्थाने एमइ इति भवति । एमइ लोगु । एवमेव लोकः ॥

समं समाणु ॥ ३ । ३ । ४० ॥

सममित्यस्य स्थाने समाणु इति भवति । रामाण समाणु । रामेण समं ॥

किल किर ॥ ३ । ३ । ४१ ॥

किलेत्यस्य स्थाने किर इति भवति । एम किर । एवं किल ॥

पग्गिमप्राइमप्राउप्राइव प्रायशः ॥ ३ । ३ । ४२ ॥

प्रायश इत्यस्य स्थाने पग्गिम प्राइम प्राउ प्राइव इति चत्वारः प्रयोज्याः । पग्गिम चबुलु । प्राइम चबुलु । प्राउ चबुलु । प्राइव चबुलु । प्रायश्चपलः ॥

दिवा दिवे ॥ ३ । ३ । ४३ ॥

दिवा इत्यस्य स्थाने दिवे इति प्रयोज्यम् । दिवे णिद्धा । दिवा निद्धा ॥

सह सहं ॥ ३ । ३ । ४४ ॥

सहेत्यस्य स्थाने सहमिति भवति । रामाण सहं । रामेण सह ॥

मा मं ॥ ३ । ३ । ४५ ॥

मा इत्यस्य स्थाने ममिति भवति । मं एम । मैवम् ॥

कुतः कउकहुतिहु ॥ ३ । ३ । ४६ ॥

कुत इत्यस्य स्थाने कउ कहु तिहु इति भवति । कउ गदु । कहु गदु । तिहु गदु । कुतो गतः ॥

अथवामनागहवइमणाउं ॥ ३ । ३ । ४७ ॥

अथवा मनागेतयोः स्थाने यथाक्रमं अहवइ मणाउं इत्येतौ

१ स्यात् T. २ स्यात् T. ३ रामस्य T. ४ T. adds रामेण समाणु । रामेण समानम् । ५ किर इति स्यात् T. ६ स्यात् T. ७ सहेत्यव्ययं सहमिति स्यात् T. ८ मं स्यात् T. ९ त्रयः स्युः T.

भवंतः । अहवइ कामसरतिव्वु रमणीकडक्खु । अथवा कामशरतीत्रः
रमणीकटाक्षः । मणाउं दिण्णु । मनाग्दत्तम् ॥

इतसेत्तहे ॥ ३ । ३ । ४८ ॥

इत इत्यस्य स्थाने एत्तहे इति भवति । एत्तहे सुषु । इतः सुखम् ॥

पश्चात् पच्छइ ॥ ३ । ३ । ४९ ॥

पश्चादित्यस्य स्थाने पच्छइ इति भवेति । पच्छइ पहादु । पश्चात्
प्रभासम् ॥

ततस्तदा तो ॥ ३ । ३ । ५० ॥

ततः तदा इत्येतयोः स्थाने तो इति भवति । तो गदु । ततो
गतः । तदा गतो वा ॥

त्वनुसाहावन्यथासर्वौ ॥ ३ । ३ । ५१ ॥

अन्यथा सर्व इत्येतयोः स्थाने यथाक्रममनु साह इत्यादेशौ वा
भवतः । अनुकदु । अन्यथा कृतम् ॥

हुहुरुधिग्घिगाशब्दचेष्टानुकृत्योः ॥ ३ । ३ । ५७ ॥

हुहुर्वादयः शब्दानुकरणे धिग्घ्यादयश्चेष्टानुकरणे प्रयोज्याः ।

अनर्थका घइमादयः ॥ ३ । ३ । ५८ ॥

घइ इत्यादयो निर्पाता अनर्थका प्रयुज्यन्ते ॥

इत्यन्यथानि ।

अथ तद्धितेषु विशेषाः कथ्यन्ते ।

डेत्तुलडेवडावियत्तिक्रियति च व्यादेर्वतुपः ॥ ३ । ३ । १२ ॥

१ स्तः T. २ कामसरतिव्वु अहवइ तरुणीकडक्खु । कामशरस्तीत्रः अथवा
तरुणीकटाक्षः । T. ३ स्यात् T. ४ स्यात् T. ५ पच्छइ होदे वहादु ।
पश्चाद्भवति प्रभासम् । T. ६ स्यात् T. ७ अणु T. ८ मणु T. ९ अणु
T. १० च प्रयोज्याः T. ११ T. drops निपाताः. १२ T. drops
कथ्यन्ते.

‘यावत्तावत्युम्महिम्मा वादेः’ इत्यतः ‘यावत्तावति’ इत्यनुवर्तते । इयत् कियत् हत्येतयोः चकाराद् यावत्तावतोश्च परिमाणार्थे विहितो यो वतुप्प्रत्ययः तस्य वतुप्प्रत्ययस्य व्यादेर्यकारादेर्वकारादेश्च अवयवस्य एत्तुल एवङ् इत्यादेशौ डितौ भवतः । एत्तुल । केत्तुल । जेत्तुल । तेत्तुल । एवङ् । केवङ् । जेवङ् । तेवङ् । अत्र सर्वत्र ‘स्वम्यत उत्’ इत्युत्वम् ॥

त्वतलौ प्पणं ॥ ३ । ३ । १६ ॥

भावे विहितौ यौ त्वतलौ प्रत्ययौ तौ प्पण इत्यादेशमापद्येते । पडुप्पणु । पडुत्वम् । पडुता । सुक्कप्पणु । शुक्कत्वम् । शुक्कता ॥

तव्यस्य एन्वइएप्पइएन्वाः ॥ ३ । ३ । १७ ॥

तव्यप्रत्ययस्य एन्वइ एप्पइ एन्व इत्यादेशाः स्युः । जेएन्वइ । जेएप्पइ । जेएन्व । जेतव्य इत्यादि ॥

तृनो णअल् ॥ ३ । ३ । २२ ॥

तृन्प्रत्ययस्य णअल् स्यात् । होणउ । भविता । सुणउ । श्रोता ॥

छस्य युष्मदादेर्डारः ॥ ३ । ३ । २३ ॥

युष्मदादेः परस्य छप्रत्ययस्य डित् आर इत्यादेशो भवति । तुम्हारु । अत्र ‘अर्थपरे तो युष्मदि’ इत्यातिदेशिकं यस्य तत्त्वं ष्मस्य म्हत्वं च । अम्हारु । अस्मदीयः । अत्र ‘स्वम्यत उत्’ इत्युत्वम् ॥

अडडडुल्लाः स्वार्थिककलुक् च ॥ ३ । ३ । २९ ॥

नान्नः परतः अ इति अड उल्ल इत्येतौ डितौ च प्रत्यया भवन्ति तत्संनियोगेन स्वार्थिककप्रत्ययलोपश्च । अ । रामउ । अड । रुक्खडु । उल्ल । रुक्खुल्लु वृक्षः । एवमेते प्रत्ययाः सर्वत्र स्वार्थे संचारणीयाः ॥

इत्यपभ्रंशभाषायां सुबन्तविभागः ॥

१ इत्यनुवर्तते T. २ इत्येतौ T. ३ स्तः T. ४ इति त्रयः स्युः T. ५ युष्मदादिभ्यः T. ६ इति स्यात् T. ७ अपभ्रंशे नान्नः T. ८ च डितौ T.

अथ तिङन्तप्रक्रिया ।

भू इति स्थिते 'भुवो हो' इत्याद्यादेशः प्राकृतवत् कर्तव्याः । शेषं शौरसेनीवदित्यतिदेशात् 'इजेचोर्दद्' इति दद् । होदि । हवदि । हवदे । 'तद्गचत्ययश्च' इति प्राकृतरूपता च । होइ । हवइ । हवए । अपभ्रंशे तिस्रयोरिजेवेति केचित् । तदा होइ । हवइ । होदि । हवदि ॥

लटो हिं वा झङ्गयोः ॥ ३ । ४ । ५१ ॥

अपभ्रंशे लटोर्झङ्गयोर्हिं वा स्यात् । होहिं । हवहिं । होवहिं । पक्षे । 'न्तिन्ते इरे च' । होन्ति । इत्यादि ।

हिर्थास्सिपोः ॥ ३ । ४ । ५२ ॥

पक्षे सेसि च । होसि । हवसि । होसे । हवसे ॥

हु थध्वमोः ॥ ३ । ४ । ५३ ॥

अपभ्रंशे थध्वमोर्हु इत्यादेशो वा स्यात् । होहु । हवहु । द्वयोरपि पक्षे हिद्धा हचौ च । होइद्धा । होह । हवइद्धा । हवह ॥

उ मिबिटोः ॥ ३ । ४ । ५४ ॥

अपभ्रंशे मिबिटोर्वा उ भवति । होउ । हवउ । पक्षे 'मिर्मिबिटोः' इति मिः । होमि । हवमि ॥

हुं मसहिडोः ॥ ३ । ४ । ५५ ॥

अपभ्रंशे मस हिडोर्हुं वा भवति । होहुं । हवहुं । पक्षे 'मोममवः' । होमो । होम । होमु । हवमो । हवम । हवमु । ललटोः ॥

स्यस्य सो लृटि ॥ ३ । ४ । ५७ ॥

व्याकरणान्तरे लृटि परे विहितस्य स्यप्रत्ययस्य स इत्यादेशो वा स्यात् । होसइ । होसदि । हवसइ । हवसदि । होसहिं । अत्र 'लटो

१ लटः वर्तमानाया विभक्तेः प्रथमपुरुषबहुवचनयोः परस्मैपदात्मनेपदयोः स्थाने हिं इत्यादेशो भवति T. २ लटः मध्यमपुरुषैकवचनयोः T. ३ लटो मध्यमपुरुषस्य बहुत्वे वर्तमानयोः T. ४ लटः उत्तमपुरुषस्यैकत्वे वर्तमानयोः परस्मैपदात्मनेपदयोः T. ५ स्यात् T. ६ वर्तमानोत्तमपुरुषे बहुत्वे वर्तमानयोः T. ७ स्यात् T.

हिं वा झइयोः' इति वा हिं । पक्षे । होसन्ति । होसन्ते । होसइरे । मध्यमे । होसहि । अत्र 'हिर्यास्सिपोः' इति हिं । पक्षे । होससि । होसहु । अत्र 'हु थध्वमोः' इति हुः । पक्षे । होसइद्धा । होसह । उत्तमे । होसउ । अत्र 'उ मिबिटोः' । इति उः । पक्षे । होसमि । होसहुं । अत्र 'हुं मस्सहिडोः' इति हुं । पक्षे । होसमो । होसम । होसमु । एवं हवसइ । हवसदि । हवसहिं । हवसंति । इत्यादि ॥ लोटि ॥

इदुदेत्स्वह्योः ॥ ३ । ४ । ५६ ॥

संस्कृते 'सवाभ्यां वामौ' 'सेर्ह्यपिच्च' आभ्यां सूत्राभ्यां लोपमध्य-मपुरुषैकवचनस्थाने विहितयोः स्वह्योः इउए इति त्रय आदेशा भवन्ति । होइ । होउ । होए । हवइ । हवउ । हवए । अन्यत्र 'लटो हिं वा झइयोः' इत्यादि सूत्रविहितादेशाः प्राकृतरूपता च । अन्येषु लकारेषु विशेषविधानाभावात् प्राकृतवद्रूपनिर्णयः । अनुक्त-विशेषस्थले भाषान्तरोक्तमत्र कल्पनीयमिति केचित् । एवमजन्तानां हलन्तानां च धातूनां भावकर्मणोर्णिवि च रूपसिद्धिः प्राकृतवदेव कल्पनीया ॥

अथ धात्वादेशाः प्रदर्शयन्ते ।

पर्याप्तौ भुवो बहुच्छः ॥ ३ । ४ । ५८ ॥

'भुवो धातोः पर्याप्त्यर्थे बहुच्छ इत्यादेशः स्यात् । बहुच्छए । बहुच्छदि ॥

व्रजेर्वजः ॥ ३ । ४ । ५९ ॥

व्रज गतावित्यस्य धातोर्वज इत्ययमादेशः स्यात् । वजइ । वजदि । केषांचिद्भ्रजतेर्वुल इति मतम् । वुलइ । वुलदि ॥

ब्रूजो ब्रुवः ॥ ३ । ४ । ६० ॥

१ होसमु । होसम T. २ स्वहि इत्येतयोः T. ३ ह्युः T. ४ अपभ्रंशे भुवो T. ५ पर्याप्त्यर्थे वर्तमानस्य बहुच्छ T.

ब्रून् व्यक्तायां वाचीत्यस्य बुव इत्यादेशः स्यात् । बुवइ । बुवदि ॥
क्रियेः क्तिप् ॥ ३ । ४ । ६१ ॥

डुकृन् करण इत्यस्य कर्मणि लडुत्तमपुरुषैकवचनस्य क्रिये इत्यस्य
क्तिप् इत्यादेशः स्यात् । क्तिप् । । क्रिये ॥

पस्सगण्णौ दृशिग्रहोः ॥ ३ । ४ । ६२ ॥

दृशिइ प्रेक्षणे ग्रह उपादाने अनयोर्धात्वोर्यथासंख्यं पस्स गह
इत्यादेशौ भवतः । पस्सइ । पस्सदि । गहइ । गहदि । दृशेर्णिहाणि-
हाआविति केचित् । णिहाइ । णिहाआइ । ग्रहेर्धे इति केचित् । घेइ ।

तक्षेच्छोल्लः ॥ ३ । ४ । ६३ ॥

तक्षू तनूकरण ईत्यस्य च्छोल्ल इत्यादेशो भवति । च्छोल्लइ ।
च्छोल्लेदि । शेषाश्च धात्वादेशाः भावकर्मणोर्धात्वादेशाः प्रत्ययाश्च सर्वे
प्राकृतवदवगन्तव्याः ॥

ओङ्कारादिमन्त्राणां सर्वेषामर्थरूपिणे ।

सर्वश्रेयोनिमित्ताय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

नवाक्षरमहामन्त्रवर्णादिश्लोकगर्भितम् ।

इमं प्रबन्धं विबुधः पठन् वाक्सिद्धिमाप्नुयात् ॥

एतन्निबन्धनिर्मित्या या परोपकृतिस्तया ।

वृषाकपायीरमणः प्रीयतां परमेश्वरः ॥

इति श्रीमदखिलविद्यापरिवारदक्षिणामूर्तिमहादेवप्रसादलब्धविद्यपूर्वोत्तरमीमांसा-
शाब्दतर्कसाहित्यसार्वभौमचरकूरियज्ञेश्वरभट्टोपाध्यायतनयकोण्डभट्टोपाध्याय-

शिष्येण सर्वाम्बिकागर्भशुक्तिमुक्तामणिना सर्वविद्वत्कविसंमतेन

दक्षिणामूर्तिमहादेवकिङ्करेण लक्ष्मीधरेण विरचितायां

षड्भाषाचन्द्रिकायामपञ्चशभाषाविभागः संपूर्णः ॥

१ स्तः T. २ तक्षाद्याश्छोल्लदीन् T. ३ इत्यादयो धातवः च्छोल्ल इत्यादीना-
देशानापद्यन्ते T. ४ T. adds आदिग्रहणादेशीयेषु ये क्रियाशब्दा उपलभ्यन्ते
ते उदाहार्याः T.

CRITICAL AND EXPLANATORY NOTES

ON THE

SHADBHÂSHÂCHANDRIKÂ.

Notes on the 'Shaḍbhâshâchandrikâ.'

- P. 4. **षड्विधा सा प्राकृती च**—The Prākṛita is generally divided into the six divisions as given in the text. Hemachandra and S'eshakṛishna treat of the same six divisions, though the latter disposes of the last division, viz. the Apabhraṁs'a as under :—

अपभ्रंशस्तु यो भेदः षष्ठः सोऽत्र न लक्ष्यते ।
देशभाषादितुल्यत्वान्नाटकादावदर्शनात् ॥
अनल्यन्तोपयोगान्वातिप्रसङ्गभयादपि ॥

प्राकृतचन्द्रिका by शेषकृष्ण.

Mārkaṇḍeya in his Prākṛitasarvasva classifies the Prākṛita first into तद्भव, तत्सम, and देश्य and तद्भव into भाषा, विभाषा, अपभ्रंश, and पैशाच. भाषा is further subdivided into महाराष्ट्री, शौरसेनी, प्राची, आवन्ती, and मागधी; विभाषा into शाकारी, चाण्डाली, शावरी, आभीरिका, and टाक्की; अपभ्रंश into नागर, ब्राचड, and उपनागर; and पैशाच into कैकेय, शौरसेन, and पाञ्चाल. The total number of divisions is thus sixteen :—

अतः षोडशधाभिन्नभाषालक्ष्म प्रचक्ष्महे ।
वेद्या विदग्धैरपरास्तत्तद्देशानुसारतः ॥

प्राकृत० सर्व० p. 3

(published in the ग्रन्थप्रदर्शिनी of Vizagapatam).

According to Rudraṭa, Apabhraṁs'a has many divisions based upon the countries where they are spoken :—

‘षष्ठोत्र भूरिभेदो देशविशेषादपभ्रंशः.’

Some of these divisions are नागर, उपनागर, द्राविड, टक्क, मालवी, पञ्चाली, कालिन्दी, गुर्जरी, वेतालिकी, काञ्ची, आभीरी, शावरी &c. In his Nāṭyas'āstra, Bharata divides languages into seven kinds :—

मागध्ववन्तिजा प्राच्या शौरसेन्यर्धमागधी ।

वाङ्मौका दाक्षिणात्या च सप्त भाषाः प्रकीर्तिताः ॥ १७.४८.

Of these महाराष्ट्री which is considered to be the best of all the Prākṛitas by Daṇḍin is called अर्ध in the Prākṛitachandrikā.

P. 7-9. सिद्धिलोकाच्च—संतोष्टव्यम्—The Sūtra means that the propriety of forms in the Prākṛita is to be proved or established from their use in the language. The word च in the Sūtra is used to show that the propriety can be established also by means of the Sūtras given in the book. The author then gives the broad distinguishing features of the Prākṛita, meaning the Mahārāshṭrī, in comparison with the Sanskrit. They are the following :—

1. Letters ऋ and ॠ are not found in the Prākṛita.

This is known from the absence of these letters in the language and also from the Sūtras which teach that they are changed to अ, इ &c.

2. Letters श् and ष् are changed to स्.

3. ऐ and औ are not found, they being generally changed to ए and ओ. ऐ is occasionally found, the vocative particle अयि being changed to ऐ.

4. ह् and ङ् are not found except in combination with other consonants; for the Sūtra 'शुल्के ङ्:' teaches that ङ् is optionally changed to ञ्, where ह् is combined with र्; the Sūtra 'प्राक् श्वाप्लक्षशाङ्गे लोक्' teaches the insertion of अ before ह् and ङ् in the words श्वा, प्लक्ष, and शाङ्ग; thereby showing that ह् is not dropped, but remains combined with र् in शाङ्ग changed into सारङ्ग; the Sūtra 'वर्गेन्यः' teaches that बिन्दु or अनुस्वार is changed to the final letter of the class to which the following consonant belongs as in वङ्गो, कुम्भलो, बुन्धो &c.; here too ह् is used as combined with another letter and not by itself; and the Sūtra 'श्वेर्वृश्चिके ञ्वा' teaches that in the word वृश्चिक, ष् is changed to ञ्, that is to ञ् combined with च्.

5. There is no dual number, the plural number being used in place of it.

6. Forms ending in a consonant are not used; for the Sūtra 'अन्यह्रलोश्चदुदि' teaches that the final consonant of words is dropped except in the case of the indeclinable अत् and the preposition उद्; the Sūtra 'शरदामल्' teaches that शरद् and words of a similar nature, i. e. words ending in a consonant, have the augment अ necessarily added to their final consonant; the Sūtra 'ह्रलोक्' teaches that roots ending in a consonant take the augment अ; and other Sūtras teach either the elision of the final consonant, or the addition of an augment or a substitute for the final letter.
7. The genders of words in the Prākṛita are sometimes the reverse of those of the Sanskrit words from which the Prākṛita words are derived. The Sūtra 'अध्यर्धकुलाद्या वा' teaches that words synonymous with अश्वि and the words कुल and others are optionally masculine; the Sūtra 'कुर्वे गुणगाः' teaches that गुण and other words are optionally neuter; and the Sūtra 'स्त्रियामिमाञ्जलिनाः' teaches that words ending in इस्, and अञ्जलि and others are optionally feminine.
8. There is no rule about roots taking the Parasmaipada and the Ātmanepada terminations; that is, any root takes either pada. This is learnt from the Sūtra 'लटस्तिताविजेच्' which means that the third person singular terminations of the Present Tense, both Par. and Ātm., viz. ति and त, are changed to इ and ए; the Sūtra 'सिग्धात्सेसि' which teaches that the second person singular terminations सि and थास् are changed to सि and से; the Sūtra 'मिर्मिबिदौ' which means that the 1st person singular terminations मि and इ are changed to मि; and other Sūtras which teach the substitution of इ &c. for ति &c.
9. The विकल्प terminations, i. e. the conjugational signs, like शप् (अ) &c., are not added. This is taught by the Sūtra 'न शपाम्'.
10. The Dative is not used, its place being taken up by the Genitive; and any case is sometimes used in the sense of any other case. This is learnt from the following Sūtras:—

‘कचिदसादेः’—This means that the Genitive is sometimes used in the sense of the Accusative.

‘डेसो डम्’—डेस् or terminations of the Dat. are changed to डम्, terminations of the Gen. Another Sūtra ‘तादर्थ्ये डेस्तु’ teaches the optional use of the Gen. in place of तादर्थ्यञ्चतुर्थी or the Dat. in the sense of purpose; and the Sūtra ‘वधाङ्गाइ च’ teaches that in the case of the word वध, आइ is optionally substituted for the Dat. termination in the sense of the Genitive.

‘डिपोस्’—This Sūtra teaches the use of the Acc. in place of the Loc.

A question is raised that if the Prākṛita has no dual, how is it that the author has used the dual number in the Sūtra ‘उभयाधसोरवहहेट्टी.’ The solution is that here ‘उभयाधसोः’ and ‘अवहहेट्टी’ signify ‘of the words उभय and अधस्’ and ‘the words अवह and हेट्ट.’ These words are used as words and do not convey their usual sense. Pāṇini also uses the form एकाद् in the Sūtra ‘एकादाकिन्चासहाये’ in place of एकसाद्, because एक does not signify ‘one’ or ‘principal’ and is not consequently a pronoun. It means ‘the word एक.’

- P. 9. अनुक्तमन्यशब्दानुशासनवत्—This Sūtra teaches that what is not said in this grammar is to be understood as in other grammars. Thus in the Sūtras ‘शेषेच्यचः’, ‘ऐच एङ्’ &c. अच्, ऐच्, एङ् &c. are to be understood as प्रत्याहार’s as in Pāṇini’s grammar. A doubt is then raised that if this be the case तृणम् would assume the Prākṛita form तर्ण instead of the correct form तर्ण; for the Sūtra ‘कतोत्’ teaches the substitution of अ for क् and by Pāṇini’s Sūtra ‘उरण् रपरः’ अ must be changed to अर्. The answer to this objection is that ‘बहुलम्’ which is the seventeenth Sūtra of the first Pāda of the first Adhyāya, being an अधिकार Sūtra having its power throughout the work, prevents the application of the Sūtras from other works on grammar when they come in conflict with correct forms as found in the language.

बहुलम् is explained in the following verse and is of four kinds:—(1) sometimes the Sūtras are applicable; (2) some-

times they are not applicable; (3) sometimes they are optionally applicable; and (4) sometimes some other result takes place:—

‘ क्वचित् प्रवृत्तिः क्वचिदप्रवृत्तिः
क्वचिद्विभाषा क्वचिदन्यदेव ।
विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य
चतुर्विधं बाहुल्यकं वदन्ति ॥ ’

P. 10. **सुप्स्वादिरन्यहला—बहुलम्**—Now follows an explanation of technical terms occurring in the Sūtras. The terms are to be understood as under:—

सुप् = सु औ जस् Nom. Sing., Du., and Plu. terms.
अस् = अम् औट शस् Acc. ” ” ”
टास् = टा भ्याम् भिस् Inst. ” ” ”
डेस् = डे भ्याम् भ्यस् Dat. ” ” ”
डसिस् = डसि भ्याम् भ्यस् Abl. ” ” ”
डम् = डस् ओस् आम् Gen. ” ” ”
डिप् = डि ओस् सुप् Loc. ” ” ”

ह = A ह्रस्व or short vowel.

दि = A दीर्घ or long vowel.

स = A समास or a compound.

शु = श, ष, and स्.

खु = The first letter.

स्तु = A conjunct consonant.

ग = गण or a class.

फु = The second letter of a word.

तु = Optionally.

लित् = When ल् is joined to a letter or a combination of letters as इत्, it shows that what is taught in the Sūtra generally takes place necessarily, not optionally. For instance in the Sūtra ‘अत्रियुक्ति स्त्रियामात्,’ we have आत् in which ल् is इत्. Therefore what is taught by the Sūtra takes place necessarily. That is, the final consonant of feminine words ending in a consonant is necessarily changed to आ, except in the case of वियुत्. Thus जरस् is changed जरआ.

रित्—When र् is joined to a letter or a combination of letters as इत्, it shows that the substitute consonant to which it is attached is doubled.

Thus in 'गों दिना रुदिते' we have ण् where र् is इत्. The substitute ण् which takes place for दित् is therefore doubled; we have accordingly रुण् for रुदित्. Similarly, we have लृ in the Sūtra 'लृकोठे' १।३।२६ a Sūtra which is not commented upon in our work; अंकोठ is accordingly changed to अंकोलृ.

शित्—When श् is joined to a letter or a combination of letters as इत्, the preceding vowel is lengthened. Thus in the Sūtra 'जश्शसोः श्रुक्' or 'श्रुक् जश्शसोः' (vide p. 21), we have श्रुक् where श् is इत्. Here elision is taught by a शित् letter and so after the dropping of जश् and शश्, the preceding vowel is lengthened; we have thus रामा as Nom. Plu. and Acc. Plu. In another Sūtra 'शिश्रुक् नपुनरि तु' we have शि and श्रुक् in both of which श् is इत्; the optional change of the final letter of नपुनर् to इ and लृक् (elision) is therefore to be understood as characterized by the lengthening of the preceding vowel. नपुनर् is consequently changed to गउणाइ and गउणा where the vowel अ is lengthened.

लित्—When ल् is joined to a letter or a combination of letters as इत्, what is taught in connection with it by the Sūtra has a nazalized pronunciation. The Sūtra 'कामुकयमुनाचामुण्डातिमुक्तके मो इल्लक्' १।३।११—a Sūtra not commented upon by Lakshmidhara—teaches that the म् of कामुक, यमुना, चामुण्डा, and अतिमुक्तक is dropped. Now here since लृक् has ल् prefixed to or joined to it the pronunciation of the vowel that is left after the dropping of म् is nazalized. In काउँओ, जउँणा &c. the pronunciation of उ is like that of nazalized उ.

नृ and नर् are used in some Sūtras and signify respectively the masculine and the neuter genders.

P. 13.-21 सन्धिस्वपदे—संचारणीयाः—This is a chapter on सन्धि. It deals with euphonic rules which are as under:—

(1) All सन्धि or combination of vowels is optional; e. g. व्यास ऋषिः is the in Prākṛita changed to वास इसी; and the vowel combination being optional we have either वासइसी or वासेसी; similarly, विषम आतपः assumes the form विसम आअवो in the Prākṛita; and we have two forms विसमआअवो or विसमाअवो; कवि ईश्वरः is changed to कइईसरो, so we have either कइईसरो or कईसरो. Hemachandra's Sūtra is 'पदयोः संधिर्वा' ८।१।५. The word पदयोः shows that there is generally no Sandhi in एकपद.

(2) In one and the same grammatical term, there is no Sandhi; e. g. आअवो (for आतपः) वच्छाइ, मुद्धाए, पाओ &c.

As shown above, the अधिकारसूत्र ' बहुलम् ' is to be understood throughout the S'āstra, and so even in one grammatical term, Sandhi takes place sometimes. e. g. काहिइ or काई (करिष्यति), विइओ or वीओ (द्वितीयः).

(3) इ and उ do not combine with a dissimilar vowel; e. g. पहावल्लीअरुणो and वधूअवऊदो.

(4) ए and ओ also do not combine with the following vowel; e. g. लच्छीए आणदो; रक्कादो आअओ.

(5) The vowel which is left, when the consonant with which it is combined is dropped is called शेष. Hemachandra and S'eshakṛishna call this vowel उद्धृत. A vowel followed by शेष is not combined.

Hemachandra's Sūtra is 'स्वरस्योद्धृते' ८।१।८ and he defines उद्धृत as under :—'व्यञ्जनसंपृक्तः स्वरो व्यञ्जने लुप्ते योवशिष्यते स उद्धृत इदोच्यते'.

S'eshakṛishna's explanation of उद्धृत is " 'कगच—' इत्यादिना लुप्तव्यञ्जनावशिष्टः स्वर उद्धृतः".

युक्तस्य in the वृत्ति of the Sūtra 'शेषेच्यचः' p. 18 must be understood to be equal to स्वरेण युक्तस्य.

In फणामणित्पईवा and जोणहाऊरिअकेसो, ई of प्रदीप and ऊ of पूरित after the dropping of द् and प respectively are शेष and these vowels are not combined with the preceding vowels.

As the अधिकारसूत्र 'बहुलम्' is to be understood as having its force here, the rule is optional in some cases:—

कुंभारो-कुंभारो । सुउरिसो-सुरिसो । अंधारो-अंधारो । खंधारो-खंधारो ।
while in other cases the rule does not apply at all and Sandhi takes place—चक्राभो । सालाहणो ।

- (6) The final सू of a word is optionally changed to Anuswâra—
रामममलं-रामं अमलं ।
- (7) The vowel of a verbal termination is not combined with the following vowel—होइ इह् । पिञ्ज उअञ् ।

The Sûtras according to which certain consonants are dropped are the following:—

(a) 'प्रायो लुक् कगचजतदपयवाम्' p. 14. The consonants क, ग, च, ज, त, द, प, य, and व् when they are not in the beginning of words and not combined with other consonants, and when they are preceded by a vowel, are generally dropped.

e. g. पाकः—पाओ । लोकः—लोओ । सकलम्—सअळं । मुकुलः—मउलो ।
नकुलम्—णउळं ।
मृगः—मओ । नगः—नओ । नगरम्—नअरं-णअरं । मृगाङ्कः—मअंको ।
सागरः—साअरो ।
शची—शई । सचिवः—सइवो । लोचनम्—लोअणं । वचनम्—वअणं ।
सूची—सूई ।
गजः—गओ । राजा—राओ । रजतम्—रअदं ।
सुतः—सुओ । रसातलम्—रसाअळं । वितानम्—विआणं । यतिः—जई ।
रतिः—रई । आगतः—आगओ । कृतम्—कअं ।
मदः—मओ । मदनः—मअणो । नदी—णई । गदा—गओ ।
कपिः—कई । रिपुः—रिऊ । सुपुरुषः—सुउरिसो । विपुलम्—विणळं ।
नयनम्—नअणं—णअणं । पीयूषम्—पीऊसं । जयः—जओ । प्रियः—
पिओ । वायुना—वाउणा ।
लावण्यम्—लाअण्णं । देवः—देओ । प्रवृत्तः—एउत्तो । विदुधः—वि-
उहो । बहवानलः—बहआणलो । जीवः—जीओ । दिवसः—
दिअहो ।

The word प्रायः in the Sûtra shows that sometimes these consonants are not dropped—प्रायोऽग्रहणात् कच्चिन्न भवति e. g. विदुरो (विदुरः), आदरो (आदरः), समवाओ (समवायः), अजसो (अथशः), here य् is not dropped, but changed to ज्, देवो (दिवः), सवहुमाणं

(सबहुमानम्), सुकुसुमं, पद्मागजलं (प्रदागजलम्), सचावं (सचापम्), विजणं (विजनम्), अवजलं (अपजलम्), पिअगमणं (प्रियगमनम्), सपावं (सपापम्), अपारो (अपारः), सुतारं (सुतारम्), अतुलं (अतुलम्).

The consonants क्, ग् &c. should not be in the beginning of words—कालः—कालो । गन्धः—गन्धो । चौरः—चोरो । जारः—जारो । तरुः—तरु । दवः—दवो । पापम्—पावं । वर्णः—वर्णो । य् in the beginning of words is changed to ज् as in यज्ञः—जसो, जन्म—जम्मो, जातिः—जार्त्ति. In कालो, गन्धो &c. क्, ग् &c. are in the beginning of words and therefore not dropped.

The consonants क्, ग् &c. should not be combined with other consonants. They are not dropped, when combined, as in the following:—

अर्कः—अर्को । वर्गः—वर्गो । अर्चः—अर्चो । वर्धम्—वर्द्धम् । धूर्तः—धूर्तो । उद्दामः—उद्दामो । कार्यम्—कार्यम् । सर्वम्—सर्वम् । मर्कटः—मर्कटो । मुद्गरः—मुद्गरो । तप्तः—तप्तो । तीव्रः—तीव्रो ।

The consonants क्, ग् &c. must be preceded by a vowel; they are not dropped, if they are not preceded by a vowel. Of these Hemachandra gives the following instances:—
शंकरः—शंकरो । संगमः—संगमो । नक्तंचरः—नक्तंचरो । धनंजयः—धनंजयो । द्विषंतपः—द्विषंतपो । पुरंदरः—पुरंदरो । संवृत्तः—संवृत्तो । संवरः—संवरो ।

(b) कगटडतदप ऋ क ऋ पशोरुपर्यद्रे p. 15—The consonants क्, ग्, द्, ड्, त्, द्, प्, जिह्वामूलीय, उपध्मानीय, ऋ, ए, and स्र are dropped except in द्र when they are the first letters of conjunct consonants.

(c) लवरामधश्च p. 14—ल, व, and र are dropped whether they stand as the first or the second member of a conjunct consonant.

(d) मनयाम् p. 13—म्, न्, and य् are dropped when they are the second members of a conjunct consonant.

In connection with this comes the following Sūtra:—

शेषादेशस्याहोचोखोः । p. 15—

A consonant which remains after the dropping of one of the members of a conjunct consonant and a consonant which is substituted for a conjunct consonant is doubled when it is preceded by a vowel and when it is not in the beginning of a word.

- e. g. (b) मुक्तम्—मुत्तं । सिक्कम्—सिक्कं । दुग्धम्—दुद्धं । मुग्धम्—मुद्धं । षट्पदः—
छप्पओ । कक्कलम्—कक्कलं । खड्गः—खग्गो । षड्जः—सज्जो । उत्पलम्—
उत्पलं । उत्पातः—उत्पाओ । मद्दुः—मग्गू । मुद्दः—मुग्गो । मुद्दरः—मुग्गरो
—मोग्गरो । सुप्तः—सुत्तो । सुप्तः—सुत्तो । निश्चलः—निश्चलो—निच्चलो ।
गोष्ठी—गोष्ठी । षट्ठः—छट्ठो । शुष्कं—सुक्कं । निष्ठुरः—निष्ठुरो—निष्ठुरो । जेहः
—जेहो—जेहो । समस्तः—समत्तो । निःस्पृहः—निष्पिहो—निष्पिहो । दुः—
खम्—दुक्खं । अन्तःपातः—अन्तप्पाओ । पर्याप्तः—परत्तो ।

If the consonant that is doubled is the second or the fourth letter of a class, the preceding doubled letter is changed to the first letter of the class if the succeeding member is the second letter of the class and to the third letter, if the succeeding member is the fourth letter of the class. This is according to the Sūtra—

‘पूर्वमुपरि वर्गस्य युजः’ ॥ १ । ४ । १४ ॥ p. 48—

- e. g. छट्ठो, दुक्खं, दुद्धं, मुद्धं &c.

Also व्याख्यानम्—वक्खानं । अर्थः—अग्घो । मूर्च्छा—मुच्छा । निर्झरः—
निज्झरो । लुब्धः—लुद्धो । निर्भरः—निग्भरो । वृष्टिः—दिट्ठी । यष्टिः—लट्ठी ।
वक्षः—वच्छो । पुष्पम्—पुप्फं । यक्षः—जक्खो । अस्थि—अट्ठी । निस्तारः—
नित्थारो । लक्ष्मीः—लच्छी ।

The following are instances of the doubling of a consonant which is a substitute for a conjunct consonant:—

रक्तः—रग्गो । शक्तः—सक्को । अमात्यः—अमत्तो । आत्मा—अप्पा ।

- e. g. (c) उक्का—उक्का । वक्कलम्—वक्कलं । शब्दः—सद्धो । अब्दः—अद्धो । लब्धः—
लद्धो । लुब्धकः—लुद्धओ । अर्कः—अक्को । वर्गः—वग्गो । तर्कः—तक्को (In
all these cases, ल्, व्, and र् are the first members of con-
junct consonants उपरि वर्तमानाः).

शृक्ष्णम्—सग्गहं । विक्कवः—विक्कवो । पक्कम्—पिक्कं । ध्वस्तः—धत्थो । चक्रम्—
चक्कं । शक्कः—सक्को । ग्रहः—ग्गहो । रात्रिः—रत्ती । (In these cases, ल्,
व्, and र् are the second members of conjunct consonants—
अधो वर्तमानाः).

- e. g. (d) युग्मम्—जुग्गं । रश्मिः—रस्सी । स्वरः—सरो । वाग्मी—वग्गी । नग्गः—
नग्गो । लग्गः—लग्गो । मग्गः—मग्गो । श्यामा—सामा । कुड्यम्—कुड्ढं ।
सौम्यः—सोम्मो । योग्यः—जोग्गो ।

‘अहः’ in the Sūtra shows that र् and ह् are not doubled—

- e. g. विहलः—विहलो (Vide ‘लवराभक्ष’ explained above) । दुःखम्—
दुद्धं । बाण्यः—बाहो । धात्री—धारी । त्वयम्—त्वं । धैर्यम्—धीरं ।

The propriety of 'अचः' in the Sūtra is that there is no doubling if the consonants are not preceded by a vowel—
e. g. कास्यम्—कसं । वयस्यः—वसंतो । संध्या—संज्ञा ।

The propriety of 'अस्रोः' in the Sūtra is clear from the following examples in which the consonant being in the beginning of a word is not doubled :—

स्खलितः—खलिओ । स्थूलः—थोरो । स्तम्भः—खंभो ।

When according to the Sūtras (b) कगटड^०, (c) लवरा(मधश्च, and (d) मनयाम् two consonants are capable of being dropped, one or the other is dropped so as to suit the forms current in the Prākṛita (उभयप्राप्तौ यथादर्शनं लोपः)—

Sometimes the first member of conjunct consonants is dropped :—

उद्विग्नः—उव्विग्नो । द्विगुणः—विउणो । द्वितीयः—बीओ । कलमषम्—कम्मसं । सर्वम्—सर्व्वं ।

Sometimes the second member is dropped :—

काव्यम्—कव्वं । कुल्या—कुळा । माव्यम्—मळं । द्विपः—दिओ । द्विजातिः—दुआई ।

Sometimes both are dropped by turns :—

दारम्—वारं, दारं । उद्विग्नः—उव्विग्नो, उव्विण्णो ।

Why is 'अद्रे' used in the Sūtra 'कगटडटद^०' ?—

According to the Sūtra 'धात्रीद्रे रलु' p. 44, र् is optionally dropped in the words धात्री and in द्र (as in चन्द्र). We have thus धत्तीरमणो for धात्रीरमणः when र् is dropped and धारीरमणो when र् is not dropped; also चंद्रो or चंदो, रुद्रो or रुदो, इद्रो—इदो । भद्रं—भदं । मंद्रो—मंदो । 'अद्रे' is accordingly used to prevent the dropping of द् when the optional dropping of र् does not take place. Trivikrama in his Vṛitti on the Sūtra in regard to 'अद्रे' says—"अद्रे इति निषेधोयं 'धात्रीद्रे रलु' इति विकल्पिते रेफलोपे अप्राप्ते रकारलोपो (दकारलोपो ?) मा भूदिति ।"

नन्वत्र बबयोरभेदन्यायस्त्वसंगत एव p. 16—

Here a doubt is raised in regard to the interchangableness of व् and ब्. How is it to be established ? Is it learnt from other grammars ? No. Because they do not teach this inter-

changableness. It is indirectly learnt from the Sūtras of this grammar. How? The Sūtra 'नीवीस्वप्ने वा' teaches the change of व् to न्. But in the Sūtra itself व् and न्, स्थानी and अदेश, that for which a substitute takes place and the substitute, are not mentioned. Yes, they are not mentioned, it is true; but they are to be supplied from the preceding Sūtra 'बो मः शबरे'. In this Sūtra, we have व् as the स्थानी and not न्; and unless व् and न् are interchangeable, the Sūtra 'नीवीस्वप्ने वा' will have no meaning. In order that the Sūtra may not be meaningless, it becomes a ज्ञापक; that is, it teaches that व् and न् are non-different.

Therefore in लभम्, न् is dropped by 'लवरामधश्च' and we have लब्धं and in द्वितीयः, न् is dropped by 'कगटडत्तद्—' and व् interchanged with न्, we have thus द्वितीय, ई is then shortened by 'वा पानीयने' (p. 63) which teaches the shortening of ई in पानीय, द्वितीय, अलीक &c. and त् and न् dropped by 'प्रायो लुक् कगचज—'. We have thus द्वितीयः finally changed to विद्भो or बीओ when the Sandhi takes place.

Now a doubt is raised here that if व् and न् are interchangeable, what is the meaning of the Sūtra 'बो वः' (p. 80) which teaches that न् is changed to व्? The solution is that 'बो वः' is to be taken as a restrictive Sūtra (नियमसूत्र) teaching that न् is changed to व् only when it is not conjunct, not in the beginning of a word, and preceded by a vowel.

But now another question is raised that विद्भो—बीओ cannot be set forth as an instance of the optional combination of vowels; since this form cannot be arrived at from द्वितीयः; for here two Sūtras 'कगटडत्तद्—' १ १ ४ १ ७७ and 'लवरामधश्च' १ १ ४ १ ७८ are applicable; न् cannot be dropped by the Sūtra 'कगटडत्तद्—'; for व् should be dropped before it by 'लवरामधश्च' which succeeds the Sūtra 'कगटडत्तद्—' according to the Paribhâshâsūtra 'विप्रतिषेधे परं कार्यम्' of Pāṇini which teaches that when two rules of equal force are applicable, the succeeding one is held to be more powerful and to take effect. This difficulty is solved by the Sūtra 'बहुलम्' which has its power throughout the work. 'यथादर्शनं लोपः' is a quo-

tation from the Vṛitti of Trivikrama, who says that in द्वितीय, माल्य &c., where the Sūtras 'कगटडतद,' 'लवरामपश्च,' and 'मनयाम्' are simultaneously applicable, they should be applied so as to suit the forms that we actually see current in the language. The passage in the Vṛitti referred to by Lakshmīdhara is as under:—

'अत्र द्वितीयकल्मषकाव्यमाल्यादिष्वेतत्सूत्रत्रयस्यापि प्राप्ते यथादर्शनं लोपः ।
द्वितीयः । विशो । द्विगुणः । विउणो । द्वादश । वारह । द्वाविंशतिः । बावीसा ।
द्वात्रिंशत् । बचीसा । कल्मषम् । कम्मसं । शुल्वम् । सुब्बं । कचित्त्वषः—द्विषः ।
दीवो । द्विजातिः । दुआई । काव्यम् । कब्बं । दिव्यम् । दिव्वं । माल्यम् । महं ।
काम्यम् । कम्मं । कुल्या । कुह्ला । कचित्पर्यायेण—उद्विद्मः । उद्विण्णो ।
उद्विण्णो । रेफस्य तु सर्वत्रैव—सर्वम् । सव्वं । चक्रम् । चक्कं । वक्रम् । वक्कं ॥'
खद्यधभाम् ॥ २ । ३ । २० ॥ p. 18—

ख, घ, थ, ध, and भ are changed to ह when they are not conjunct, not in the beginning of words, and are followed by a vowel.

e. g. मुखम्—मुहं । मखलां—मेहला ।

मेघः—मेहो । जघनः—जहणो ।

गाथा—गाहा । शपथः—सवहो ।

राधा—राहा । बधिरः—बहिरो ।

सभा—सहा । रासभः—रासहो

P. 21—26. अकारान्तः पुंलिङ्गो रामशब्दः—अनुकविशेषादेशा ऊह्याः ॥—
These pages treat of the declension of masculine nouns ending in अ like राम.

The forms are given at the end of the book.

The following Sūtras should be marked as applying to all nouns and showing the changes that they and the terminations undergo:—

(1) अमः ॥ २ । २ । २ ॥ p. 22—

अम्, the termination of the Acc. Sing., is changed to म् and then to anusvāra by 'विन्दुल्' which teaches that the final म् is changed to anusvāra.

e. g. Acc. Sing.—वच्छं । मालं । गिरिं । गोरिं । गामणिं । तरे । वहुं
वेच्छ (see) ।

(2) श्चुग् जश्शसोः ॥ २ । २ । ३ ॥ p. 21—

जस् and शस्, Nom. Plu. and Acc. Plu., are dropped after nouns. श्चुक् being शित्, the preceding vowel is lengthened:—

e. g. Nom. Plu. and Acc. Plu.—वच्छा । माला । गिरी । गोरी । गामणी । तरू । बहू चिट्ठंति पेच्छ वा (stand or see)

(3) णशामः ॥ २ । २ । ४ ॥ p. 26—

आम्, Gen. Plu., is changed to ण after nouns. णश् being शित् the preceding vowel is lengthened.

Anusvāra is optionally inserted after सु and ण of क्त्वा (त्वा) and सुप् (case term.)—‘क्त्वासुपोस्तु सुणात्’ p. 23—

e. g. Gen. Plu. वच्छाण—णं । वणाण—णं । मालाण—णं । गिरीण—णं । दहीण—णं । गामणीण—णं । बुद्धीण—णं । गोरीण—णं । तरूण—णं । महूण—णं । बहूण—णं.

(4) हिं हिं हि भिसः ॥ २ । २ । ५ ॥ p. 23—

भिस, Inst. Plu., is changed to हिं, हिं, and हि, after nouns. By भिसभ्यस्सुप् p. 23 अ is changed to ए when followed by भिस, भ्यस्, and सुप्—

e. g. वच्छेहिं—हिं—हि । धणेहिं—हिं—हि । मालाहिं—हिं—हि । गिरीहिं—हिं—हि । बुद्धीहिं—हिं—हि । दहीहिं—हिं—हि । गामणीहिं—हिं—हि । गोरीहिं—हिं—हि । तरूहिं—हिं—हि । धेणूहिं—हिं—हि । महूहिं—हिं—हि । बहूहिं—हिं—हि ।

(5) हिंतोत्तोदोदु डसिस् ॥ २ । २ । ६ ॥ p. 24—

डसिस् Abl. Sing. and Plu. is changed to हिंतो, त्तो, दो (ओ), and दु (उ) after nouns.

(6) सुंतो भ्यसः ॥ २ । २ । ७ ॥ p. 25—

भ्यस्, Abl. Plu., is changed to सुंतो after nouns.

(7) दिर्दोत्तोदुडसौ ॥ २ । २ । ८ ॥ p. 24—

The preceding vowel is lengthened before दो (ओ), त्तो, दु (उ), which are substituted for the Abl. Sing. and Plu. and before डस् Abl. Sing.

e. g. Abl. Sing.—वच्छाहितो—वच्छत्तो (Here, आ of वच्छा is shortened, being followed by a conjunct consonant, by the Sūtra ‘संयोगे’ p. 28)—वच्छाओ—वच्छाउ । धणाहितो—धणत्तो—

घणाओ—घणाउ । मालाहितो—मालतो—मालाओ—मालाउ । गिरीहितो—गिरित्तो—गिरीओ—गिरीउ । Similarly, from दहि, गामणी, गोरी, बुद्धि, तरु, महु, घेणु, बहु &c.

Abl. Plu.—

वच्छाहितो—वच्छेहितो (Two Sūtras applying to words ending in अ are to be remembered here—(1) 'दिवां भ्यसि' p. 25—अ is optionally lengthened before भ्यस्, Abl. Plu.; and (2) 'भिसभ्यस्सुपि' p. 23—अ is changed to ए before भिस्, Inst. Plu., भ्यस्, Abl. Plu., and सुप्, Loc. Plu.), वच्छासुतो—वच्छेसुतो—वच्छतो—वच्छाओ—वच्छाउ । घणाहितो—घणेहितो—घणतो—घणाओ—घणाउ । मालाहितो—मालासुतो—मालतो—मालाओ—मालाउ । गिरीहितो—गिरीसुतो—गिरित्तो—गिरीओ—गिरीउ । Similarly, from दहि, गामणी, गोरी, बुद्धि, तरु, महु, घेणु, बहु &c.

In the case of nouns ending in अ, the Abl. Sing. is formed in two other ways and the Abl. Plu. in one other way in addition to the above—Sing. (1) रामा (The term. इस् being dropped and the preceding अ lengthened by 'इसेः कृक्' p.25). (2) रामाहि (The Sing. and Plu. are both changed to हि by 'इसिसो हि' p. 25. The preceding अ is lengthened by 'दिदोत्तोडु—इसौ' p. 24). Plu. (1) रामाहि—रामेहि ('दिवां भ्यसि' and 'भिसभ्यस्सुपि').

Thus in the case of nouns ending in अ, the additional forms of the Abl. are as under:—

Abl. Sing.	Abl. Plu.
रामा—रामाहि	रामाहि—रामेहि

(8) सोर्लुक् ॥ २ । २ । ९ ॥ p. 22—

सु, Nom. Sing., is dropped after nouns—

e. g. दे राम । दे गोरि । दे लच्छि । दे बहु ।

(9) इसोस्त्रियां सरु ॥ २ । २ । १० ॥ p. 25—

इस्, Gen. Sing., is changed to स्स (स् being doubled because सरु is रित्) after nouns, but not in the Fem.—

e. g. वच्छस्स । दहिस्स । गामणिस्स । तरुस्स । महुस्स ।

What is the propriety of 'अस्त्रियान्'? The Sūtra does not hold in the case of Fem. nouns :—गंगाए । गोरीए । घेणूए । बहूए ।

(10) छेर्मिर् ॥ २।२।११ ॥ p. 26—

ङि, Loc. Sing., is changed to मि after nouns, but not in the Fem.—

e. g. वच्छमि । गिरिमि । दहिमि । तरमि । महमि.

But मालाए । बुद्धीए । घेणए । these words being Fem.

In the case of nouns ending in अ, there is another form रामे according to the Sūtra 'डेहे' p. 26, by which ङि is changed to ए, राम dropping its final vowel (दिलोपः).

(11) डोशुकौ तु संबुद्धेः ॥ २।२।४२ ॥ p. 22—

The Voc. Sing. is optionally changed to डो (ओ) and शुक (dropped and the preceding vowel lengthened in the case of words ending in इ and उ. 'सोलेक' is applicable to other nouns).

e. g. दे रामो—दे राम । दे हरि—दे हरी । दे गुरु—दे गुरु । दे बुद्धि—दे बुद्धी । दे वहु—दे वहु ।

The following are the special Sūtras for words ending in अः—

(1) सोः ॥ २।२।१३ ॥ p. 21—

After nouns ending in अ, स्, Nom. Sing., is changed to ओ—

e. g. रामो Nom. Sing.

(2) डसेः शुक ॥ २।२।१५ ॥ p. 25—

e. g. रामा Abl. Sing.

(3) डेहे ॥ २।२।१६ ॥ p. 26—

e. g. रामे Loc. Sing.

(4) डसिसो हि ॥ २।२।१७ ॥ p. 25—

e. g. रामाहि Abl. Sing., Abl. Plu.

(5) टो डेणत् ॥ २।२।१८ ॥ p. 23—

e. g. रामेण Inst. Sing.

(6) दिवां भ्यसि ॥ २।२।१९ ॥ p. 25—

e. g. वच्छाहितो—वच्छेहितो (by 'मित्स्भ्यस्सुपि' p. 23) । वच्छासुतो—वच्छेसुतो । वच्छाहि—वच्छेहि ।

(7) शस्येत् ॥ २।२।२० ॥ p. 23—

e. g. रामे—रामा Acc. Plu. (being optionally changed to ए).

(8) मित्स्भ्यस्सुपि ॥ २।२।२१ ॥ p. 23—

e. g. रामेहि—हि—हि । रामेहितो—रामेसुतो—रामेहि । रामेसु—सु ।

Pages 26-30 सर्वादेर्जसोतो डे—मध्यमकतमे च—This portion treats of the declension of pronouns.

सर्वं is changed to सब्ब, र् being dropped by 'लवरा मधश्च' and व् being doubled by 'शेषादेशस्याहोचोखोः'.

The forms of सब्ब differ from those of राम as under:—

Nom. Plu. सब्बे ।

Gen. Plu. सब्बेसि—सब्बाणं—सब्बाण ।

Loc. Sing. सब्बत्थ—सब्बस्सि—सब्बम्मि—सब्बहिं ।

The following are the Sūtras that come into force in their formation:—

सर्वादेर्जसोतो डे ॥ २ । २ । ६२ ॥ p. 26—

जस् following pronouns ending in अ like सर्वं, is changed to ए—
e. g. Nom. Plu. सब्बे । अण्णे । जे । ते । के । इवरे । अवरे । पय ।
But सब्बाओ, because सब्बा ends in आ.

डेस्सथस्सिम्मि ॥ २ । २ । ६३ ॥ p. 27—

डि following pronouns ending in अ like सर्वं is changed to थ्, स्सि, and म्मि—

e. g. Loc. Sing. सब्बत्थ—सब्बस्सि—सब्बम्मि; अण्णत्थ—अण्णस्सि—अण्णम्मि ।

But अमुम्मि; because the pronoun does not end in अ.

अनिदमेतदस्तु कियत्तदः खियामपि हिं ॥ २ । २ । ६४ ॥ p. 27—

डि following a pronoun ending in अ like सर्वं except इदम् and एतद् is optionally changed to हिं; in the case of किम्, यद्, and तद्, हिं takes the place of डि even in the Fem.—

e. g. सब्बहिं । अण्णहिं । जाहिं । तहिं । कहिं ।

Fem. काहिं । जाहिं । ताहिं ।

Also optional forms सब्बत्थ &c.

आमां डेसिं ॥ २ । २ । ६५ ॥—p. 27—

आम् following a pronoun ending in अ like सर्वं is optionally changed to एसिं.

The plural form 'आमाम्' in the Sūtra is taken to mean that the change is applicable to all genders—

e. g. Gen. Plu. सब्बेसि । अण्णेसि । अवरेसि । इमेसि । जेसि । तेसि । केसि—Also सब्बाण—सब्बाणं &c.

विश्व—It is changed to वीस and then declined like सब्ब. The change is arrived at according to the Sūtra 'लवरामधश्च' and the following Sūtra :—

शोर्लुसयवरशोर्दिः ॥ १ । २ । ८ ॥ p. 27—

Words having conjunct consonants from which स, व, र, श, ष, or स्र is dropped and श, ष, or स्र is left lengthen their preceding vowel—

e. g. When श is left, स्र being dropped—

पश्यति—पासह । कश्यपः—कासवो । आवश्यकम्—आवासअं ।

When श is left, र being dropped—

विश्राम्यति—वीसामह । विश्रामः—वीसामो । मिश्रम्—मीसं । संस्पर्शः—संकासो ।

When ष is dropped and श left—

अश्वः—आसो । विश्वसिति—वीससह । विश्वासः—वीसासो ।

When श is dropped and र left—

दुश्शासनः—दूसासणो । मनश्शिला—मणासिला ।

When ष is left, स्र being dropped—

शिष्यः—सीसो । पुष्यः—पूसो । मनुष्यः—मणूसो ।

When व is left, र being dropped—

कर्षकः—कासवो । वर्षाः—वासो ।

When व is left, व being dropped—

विष्वाणः—वीसाणो । विष्वक्—वीसुं ।

When ष is left, व being dropped—

निषिक्तः—नीसित्तो—णीसित्तो ।

When स्र is left, य being dropped—

सस्यम्—सासं । कस्यचित्—कासह ।

When स्र is left, र being dropped—

उस्रः—ऊसो । विश्रम्भो—वीसंभो ।

When स्र is left, व being dropped—

विकस्वरः—विकासरो—विभासरो । निस्वरः—णीसो ।

When स्र is left, स्र being dropped—

निस्सहः—णीसहो—नीसहो ।

उभ is changed to उह and is declined in the Plu. only, there being no dual in the Prākṛita; उहे &c. like सव्व.

The change of भ् to ह् is according to the following Sūtra:—
खद्यधभाम् ॥ १ । ३ । २० ॥ p. 18—

ख, घ, य, ध् and भ् are changed to ह् when they are not conjunct, not in the beginning of a word, and preceded by a vowel—

- e. g. ख—शाखा—साहा । मुखं—मुहं । मेखला—मेहला । लिखति—लिहति ।
घ—मेघः—मेहो । जघनम्—जहणं । माघः—माहो । श्लाघते—लाहइ—सलाहइ ।
ध—नाथः—नाहो । रथः—रहो । आवशथः—आवसहो । मिथुनम्—मिहुणं ।
कथयति—कहइ ।
ध—सुधा—सुहा । साधुः—साहू । वाधते—वाहइ । बधिरः—बहिरो । इन्द्रधनुः—इंदहणू ।
भ—सभा—सहा । शुभं—सुहं । स्वभावः—सहावो । स्तनभरः—थणहरो ।
शोभते—सोहइ । नभः—नहं ।

This change does not take place

- (1) When the letters are conjunct:—

e. g. सौख्यम्—सोक्खम् । अर्धः—अरघो । कथ्यते—कथइ । गृभः—गिद्धो ।
दर्भः—दग्भो । लभ्यते—लब्भइ ।

- (2) When they are in the beginning of a word:—

e. g. खगः—खगो । घण्टा—घंटा । स्तनः—थणो । धनम्—धणं । भङ्गः—
भंगो ।

- (3) When they are not preceded by a vowel:—

e. g. शङ्खः—संखो । सङ्घः—संघो । कन्धा—कंधा । बन्धः—बंधो । रम्भा—
रंभा ।

उभय is changed to अवह, उहअ, or उव्ह and is declined like सव्व.

पूर्व is changed to पुरिम or पुव्व by the following Sūtra:—

मलिनधृतिपूर्ववैद्धर्याणां मइलदिहिपुरिमवेहलिआः ॥ p. 28—

e. g. मलिनम्—मइलं or मलिणं । धृतिः—दिही or धिई । पूर्वम्—पुरिमं
or पुव्वं । वैद्धर्यम्—वेहलिअं or वेडुज्जं ।

एक is changed to एक—एग—एअ—एकल (all declined like सव्व) according to the following Sūtras:—

दैवगोखौ ॥ १ । ४ । ९२ ॥ p. 28—

In दैव and other words the consonant which is not initial is doubled optionally—

e. g. दैवम्—दइवं—दइव्वं । व्याकुलः—वाउलो—वाउलो । नखः—णक्खो—णहो । नीडम्—नेड्डं—नेडं । निहितो—णिहितो—णिहितो । मृदुत्वम्—माउक्कं—माउअं । व्याहृतो—वाहितो—वाहितो । कुतूहलम्—कोउहलं—कोउहलं । स्थूलः—थुलो—थूलो—थोरो । एकः—एक्को—एगो—एओ । तूष्णीकः—तुण्हिको—तुण्हिओ । मूकः—मुक्को—मूओ । सेवा—सेव्वा—सेवा । अस्मदीयम्—अम्हक्केरं—अम्हक्केरं । हृतम्—हुत्तं—हुअं । स्थानम्—ठिण्णं—ठीणं । स्थाणुः—खण्णू—खाणू ।

वैकादौ गः ॥ १ । ३ । १४ ॥ p. 28—

क् is optionally changed to ग् in एक and other words:—

e. g. एकः—एगो—एक्को—एओ । आकर्षः—आगरिसो—आअरिसो । लोकः—लोगो—लोओ । अमुकः—अमुगो—अमुओ । तीर्थकरः—तिथ्वगरो—तिथ्वअरो । आकारः—आगारो—आआरो । श्रावकः—सावगो—सावओ । उद्योतकरः—उज्जोअगरो—उज्जोअअरो ।

नवैकाद्वा ॥ २ । १ । २० ॥ p. 28—

नव and एक have ह् optionally added on to them. It is स्वार्थवाचक, i. e., expresses only the sense of the base, does not add to it. एक एव एकल्लो एकल्लो एक्को वा । नव एव नवल्लो नवो वा ।

प्रथम is changed to पुढम, पढम, and पुहम by the Sūtras 'प्रथमे षोः,' which changes the अ of प and ष simultaneously and successively to उ and 'प्रथमशिथिलमेथिशिथिरनिपधेवु' which changes letters of the dental class to ढ; *e. g.* पुढमं &c. । सिद्धि-लं । also सद्धिं । मेढी । सिद्धिरो । णिसढो ।

स्व is changed to सुव by 'एकान्वि श्रस्त्वे'—In the words श्रस् and स्व उ is inserted before the last member of the final consonant, when these words consist of one syllable only; *e. g.* श्रःकृतम् is turned into सुओ कअं or सुवे कअं, and स्व into सुव. The rule does not hold in अश्वः—आसो and स्वजनः—सजणो; because these words have more than one syllable.

कतम is changed to कइम by 'मध्यमकतमे च' which teaches that the second vowel of मध्यम and कतम is changed to इ. *e. g.* मध्यमः—मज्झिमो । कतमः—कइमो ।

Pages 30—45 स्तोः—रात्रौ—

This chapter treats of the changes of conjunct consonants in words ending in अ.

वृक्ष is changed to स्वस्व by 'वृक्ष र्वृक्षे' p. 30, which teaches that वृक्ष changes its conjunct consonant to स्व (which is doubled by 'शेषदिशस्याहोचोसोः') and वृ to रु.

It is also changed to वच्छ by the following Sūtras:—

स्पृहादौ ॥ १ । ४ । २२ ॥ p. 30.

In स्पृह and other words of the class, the conjunct consonant is changed to छ—

e. g. स्पृहा—छिहा । क्षुरः—क्षुरो । क्षीरम्—क्षीरं । वृक्षः—वच्छो । कुक्षिः—कुच्छी । क्षुत्—क्षुत् । क्षुण्णम्—क्षुण्णं । कक्ष्या—कच्छ्या । मक्षिका—मच्छिका । क्षारम्—क्षारं । इक्षुः—उच्छू । सदृक्षः—सरिच्छो । अक्षि—अच्छी । स्थगितः—छद्यो । दक्षः—दच्छो । कौक्षेयकम्—कुच्छे-अयं । उक्षा—उच्छा । सादृश्यम्—सारिच्छं । क्षुधा—क्षुहा । क्षुत्—क्षुहा । लक्ष्मीः—लच्छी । क्षुब्धः—क्षुद्धो । उत्क्षिप्तः—उच्छित्तो । उक्षा—उच्छा । ऋक्षः—रिच्छो । क्षुत्—क्षुत् । क्षुरम्—क्षुत् । क्षेवम्—छेत् । वक्षः—वच्छो । कुक्षिः—कुच्छी ।

ऋतोत् । १ । २ । ७४ ॥ p. 30—By this the initial ऋ is changed to अ—

e. g. घृत्—अयं । तृणम्—तणं । वृषभः—वसहो । मृगः—अभो । घृष्टः—घट्टो ।

रक्त is changed to रग्ग or रत्त.

सुक is changed to सुङ्ग or सुक्क.

रक्तः—सक्तो—सत्तो । मुक्तः—मोक्तो—मुक्तो—मुत्तो । दष्टः—दक्तो—दट्टो । मृदुत्वम्—माउक्कं—माउत्तणं । रग्गः—लुक्को—लुग्गो ।

हरिद्रादौ ॥ १ । ३ । ७८ ॥ p. 31— In हरिद्रा and other words of the class र् is changed to ल्.

e. g. हरिद्रा—हलिद्दी—हलहा । अङ्गारः—इंगालो । चरणः—चलणो । युधिष्ठिरः—जहुट्टिलो—जहिट्टिलो । सुकुमारः—सुउमालो—सोमालो । शिथिरः—सिडिलो । सक्कारः—सक्कालो । मुखरः—मुहलो । वरुणः—वलुणो । किरातः—चिलायो । रग्गः—लुग्गो—लुक्को । करुणः—कलुणो । दरिद्रः—दलिद्दो । अपद्रारम्—अवहालं । परिषः—फलिहो । परिखा—फलिहा । दरिद्राति—दलिद्दाह । मत्सरः—मच्छलो । संवत्सरः—संवच्चलो । पारिभद्रम्—फालिद्दं ।

दारिद्र्यम्—दालिर्द । कातरः—काहलो । The most important of the class are given in a verse in the Prākṛitasarvasva:—

मुखराङ्गारयुधिष्ठिरसुकुमाराश्वरणपरिचरुणाश्च ।
परिखा किरात इत्यादयो हरिद्रादयः प्रोक्ताः ॥

क्ष्वेडकगे खल् ॥ १ । ४ ॥ ५ ॥ p. 31—

The conjunct consonant in क्ष्वेडक and other words of this class is necessarily changed to ख—

e. g. क्ष्वेडकः—खेडओ । स्फोटकः—खोटओ । स्फोटिका—खोटिआ । स्फे-
टकः—खेडओ । स्फेटिकः—खेडिओ ।

ष्कस्कोर्नास्त्रि ॥ १ । ४ ॥ ६ ॥ p. 31—

In nouns ष्क् and स्क् are changed to ख् necessarily—

e. g. पुष्करम्—पोक्खरं । पुष्करिणी—पोक्खरिणी । निष्कम्—णिवखं । स्कन्धः—
खंधो । स्कन्धावारः—खंधावारो । अवस्कन्दः—अवक्खंदो ।

But दुष्करम्—दुक्करं । निष्कम्पम्—णिव्कंपं । नमस्कारः—णमोक्कारो । संस्कृ-
तम्—सक्कअं । संस्कारः—सक्कारो ।

In पोक्खरम् the change of उ to ओ is according to स्त्री ॥ १ । २ ।
६६—which teaches that उ is changed to ओ when followed
by a conjunct consonant. Other instances of this change
are as under:—

कुट्टिमम्—कोट्टिमं । पुस्तकः—पोत्थओ । मुस्ता—मोत्था । मुद्गरः—मोग्गरो ।
क्षः ॥ १ । ४ । ८ ॥—क्ष् is changed to ख—

e. g. क्षयः—खओ । विचक्षणः—विअक्खणो । लक्षणम्—लक्खणं । पक्षः—
पक्खो । क्षतः—खदो । यक्षः—जक्खो ।

But it is sometimes changed to छ्; *e. g.* क्षणः—छणो—खणो ।
क्षीणम्—छीणं—खीणं ।

अत्र 'क्षण—'इत्यादिना क्षणस्य ण्हः । p. 32—

The Sūtra 'क्षणलत्सल्लङ्घक्षणां ण्हः' referred to is explained on p.
43 which see.

स्त्यानचतुर्थे च तु ठः ॥ १ । ४ । १३ ॥ p. 32—

स्त्यानम् is consequently changed to छीणं or खीणं. Another form
is थिणं ('दैवगेखी' p. 28). The Sūtra 'तु मयूरचतुर्थे—०' referred
to is explained on p. 71.

विसंस्थुलास्थ्यघनार्थे ॥ १ । ४ । १५ ॥ p. 33—

अस्थि is accordingly changed to अष्टी.

The Sūtra 'इत्कृपणे' referred to in the formation of किञ्चिहरो p. 33 is explained on p. 66.

ल्योचैत्ये ॥ १।४।१७ ॥ p. 33—

त्य् is changed to च् except in the word चैत्य—

e. g. प्रत्ययः—पञ्चओ । अमाल्यः—अमचो । नित्यम्—णित्चं । प्रत्यक्षम्—पञ्चवखं । चैत्यम् is changed to चेइअं; for according to the Sūtra 'स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमेयात्' explained on pp. 49—50, इ is inserted before त्य्. ऐ is changed to ए by 'ऐच एइ', and त्य् and त् dropped by 'कगउडतद—' and 'मनयाम्'. Moreover, चैत्य comes under the दैत्यादि class, given on p. 69, and therefore ऐ is changed to अइ. We have thus चइअं.

उत्सवक्रक्षोःसुकसामर्थ्ये छो वा ॥ १।४।१९ ॥ p. 34—

उत्सव, क्रक्ष, उत्सुक, and सामर्थ्य change their conjunct consonants to छ optionally—

e. g. उत्सवः—उच्छवो । उत्सुकः—उच्छुओ । सामर्थ्यम्—सामच्छं । क्रक्षः—रिच्छो ।

In the last example क्र is changed to रि by the Sūtra केवलस्य रिः । १।२।१० ॥ which teaches that क्र when not joined to a consonant is changed to रि; *e. g.* क्रद्धिः—रिद्धी । क्रणम्—रिणं । क्रक्षः—रिच्छो ।

When the conjunct consonants are not changed to छ, सामर्थ्यम् is changed to सामत्थम्, त्य् being dropped by 'मनयाम्' and र् by 'लवरामधश्च' and क्रक्षः is changed to रिक्खो, क्ष् being changed to ख् by 'क्षः.' In the case of उत्सव and उत्सुक, the following Sūtra comes into force:—

दोदोनुत्साहोत्सन्न ऊ शसि ॥ १।२।६२ ॥ p. 34—

उ of उद् together with द् (दा + उदः) is changed to ऊ when followed by श् or स्, but not in the words उत्साह and उत्सन्न. In other words, the preposition उद् is changed to ऊ when followed by श् or स्—

e. g. उत्सवः—ऊसवो । उत्सुकः—ऊसुओ । उच्छ्वासः—ऊसासो । उच्छुकः—ऊसुओ । उच्छ्वसिति—ऊसश् । उत्सरति—ऊसरश् । उत्सिक्तः—ऊसित्तो ।

But उत्साहः—उच्छाहो । उत्सन्नः—उत्सन्नो ।

दृश्यक्सकिनि ॥ १ । २ । ९१ ॥ p. 34—

The root दृश् ending in अ, क्स्, and किन् changes its क् to रि. The reading of the Sūtra in the Prākṛitarūpavatāra is दृशि ट्कसकृकिपि which resembles that in Hemachandra's grammar—'दृशेःकिप्ट्कसकः' ॥ ८ । ४ । ४२ ॥

तादृश ends in अ, तादृक्ष in क्स्, and तादृश् in किन्.

e. g. सदृशः—सरिसो । सदृक्षः—सरिच्छो । सदृग्वर्णः—सरिवण्णो । सदृग्रूपः—सरिरूढो । Similarly, वारिसो । जारिसो । तारिसो । केरिसो । परिसो । अण्णारिसो । अम्हारिसो । तुम्हारिसो । भवारिसो । सदृक्षः—सारिच्छो—सरिच्छो, सदृक्ष being one of the समृद्ध्यादि class, optionally lengthens its अ by 'तु समृद्ध्यादौ' p. 35. The समृद्ध्यादि's are mentioned on p. 57.

ध्यश्चत्सप्सामनिश्चले ॥ १ । ४ । २३ ॥ p. 35—

ध्य, श्च, त्स, and प्स are changed to छ, but not in निश्चल—

e. g. पथ्यः—पच्छो । मिथ्या—मिच्छा । रथ्या—रच्छा । पश्चिमम्—पच्छिमं । आश्चर्यम्—अच्छेरं—अच्छरिअं । पश्चात्—पच्छा । उत्साहः—उच्छाहो—उत्वारो (by 'रो हश्चोत्साहे' १ । ४ । ३९ ॥ p. 38, by which the conjunct consonant in उत्साह is changed to थ् and ह् to र्) । मत्सरः—मच्छरो । वत्सः—वच्छो । वत्सरः—वच्छरो । चिकित्सति—चिहच्छइ । वत्सतरी—वच्छदरी । अप्सरस्—अच्छरा । लिप्सते—लिच्छइ । लिप्सा—लिच्छा । जुगुप्सा—जुगुच्छा । but निश्चलः—णिच्चलो । उत्सारितः—ऊसारिओ ।

द्यय्ययी जः ॥ १ । ४ । २४ ॥ p. 35—

द्य, य्य, and यी are changed to ज—

e. g. मद्यम्—मज्जं । अद्यम्—अवज्जं । द्युतिः—जुई । द्योतः—जोओ । शय्या—सेज्जा । जय्यः—जज्जो । भार्या—भज्जा—भारिआ । कार्यम्—कज्जं । पर्यायः—पज्जाओ । मर्यादा—मज्जाआ । सूर्यः—सुज्जो । न्याय्यम्—णज्जं । सात्राय्यम्—सणज्जं । अभिमन्युः—अहिमण्जू—अदिवण्जू—अहिमण्णू । The same is the wording of the Sūtra in Hemachandra's grammar.

ध्यहोर्होल् ॥ १ । ४ । २६ ॥ p. 35—

ध्य and ह्य are necessarily changed to ह्य—

e. g. ध्यानम्—ह्याणं । अध्यायः—अज्झाओ । उपाध्यायः—उवज्झाओ । संध्या—संझा । विन्ध्यः—विंज्जो । मध्यम्—मज्झं । गुह्यम्—गुज्झं । नह्यते—णज्झइ । मध्यमः—मज्झमो । सद्यः—सज्झो । ग्राह्यम्—गेज्झं । दाह्यम्—डज्झं । वाह्यकः—वज्झओ । गुह्यकः—गुज्झओ ।

तेस्याधूर्तादौ ट् ॥ १ । ४ । ३० ॥ p. 35—

ते is changed to ट् but not in धूर्ते and other words belonging to the class—

e. g. कैवर्तः—केवट्टो । वत्तिः—वट्टी । वर्तुलम्—वट्टुलं । संवर्तितम्—संवट्टिअं । नृत्यति—नट्टइ । नर्तकः—नट्टओ । वत्तिका—वट्टिआ—वत्तिआ ।

But धूर्तः—धुत्तो । वार्ता—वत्ता । कीर्तिः—कित्ती । आवर्तनम्—आवत्तणं । वर्तमानम्—वत्तमाणं । आवर्तः—आवत्तो । संवर्तकः—संवत्तओ । निवर्तकः—निवत्तओ । निवर्तनम्—निवत्तणं । कर्तरी—कत्तरी । मूर्तिः—मुत्ती । कार्तिकः—कत्तिओ । निर्वर्त्यम्—निव्वत्तं । कर्ता—कत्ता—कत्तारो । भर्ता—भत्ता—भत्तारो । आर्तः—अत्तो । मुहूर्तः—मुहुत्तो । वार्ता has वट्टा also.

The Prākṛitasarvasva gives धूर्तादि's in a verse as under:—

धूर्तातेकीर्तिसंबलिवार्ताकार्तिकमूर्तयः ।
कर्तरीकीर्तनावर्तिवर्तमानमुहूर्तकाः ।
निर्वर्त्योद्वर्त्यमूर्ताश्च कर्तुमर्तुमुखास्तथा ॥

प्रवृत्तसंदष्टमृत्तिवृत्तेष्टापत्तनकदर्थितोष्ट्रे ॥ १ । ४ । ३१ ॥ p. 36—

In प्रवृत्त &c., the conjunct consonant is changed to ट्. Of these संदष्ट, इष्टा, and उष्ट्र have ष्ट् and therefore the above Sūtra affords in their case an exception to the Sūtra 'ष्टः' p. 31. Lakshmidhara says "संदष्टोष्ट्रयोः 'ष्टः' इत्यस्यापवादः"; he ought to have included इष्टा also. Trivikrama's Vṛitti is "संदष्टोष्ट्रेषु ठत्वापवादः".

कदर्थित changes its first तवर्ग letter to व् by 'कदर्थिते खोर्वः'—

e. g. प्रवृत्तः—पवट्टो । संदष्टः—संदट्टो । मृत्तिः—मट्टी । वृत्तः—वट्टो । इष्टा—इष्टा । पत्तनम्—पट्टणं । कदर्थितः—कवट्टिओ । उष्ट्रः—उट्टो ।

डल् फोर्मर्दितविच्छर्दच्छर्दिकपर्दवितर्दिगतसंमर्दे ॥ १ । ४ । ३३ ॥ p. 36—

In मर्दित &c., the second conjunct consonant is necessarily changed to ट्—

e. g. मर्दितः—मट्टिओ (त् being dropped by 'प्रायो लुक् कगचजतद' and ट् being doubled by 'शेवादेशस्याहोचोस्वोः', it being an अदेश here for the conjunct consonant) । विच्छर्दः—विच्छट्टो । छर्दिः—छट्टी । कपर्दः—कवट्टो (प् being changed to व् by 'पो वः' p. 79) । वितर्दिः—विअट्टी । गर्तः—गट्टो । संमर्दः—संमट्टो ।

दोर्धेद्विश्रद्धामूर्धि तु ॥ १ । ४ । ३४ ॥ p. 36—

In अर्ध, ऋद्धि, श्रद्धा, and मूर्धन्, the conjunct consonant is optionally changed to ह—

e. g. अर्धम्—अर्द्धं—अर्द्ध । ऋद्धिः—इर्द्धी—इर्द्धी (Here ऋ is changed to इ by 'इत्, कृपणे' p. 66. ऋषि and ऋद्धि are mentioned in the कृपादि class and therefore 'केवलस्य रिः' p. 68 is not applicable to them. Hemachandra and Ś'eshakṛishṇa, however, give two forms इर्द्धी and रिर्द्धी) । श्रद्धा—सर्द्धा—सर्द्धा । मूर्धा—मुंढा—मुद्धा (मूर्धन् comes under वक्रादि and therefore अनुस्वार is inserted according to 'स्वरेभ्यो वक्रादौ' p. 53).

दग्धविदग्धवृद्धिदंष्ट्रावृद्धे ॥ १ । ४ । ३५ ॥ p. 36—

In दग्ध &c., the conjunct consonant is changed to द्—

दग्धः—दद्धो; विदग्धः—विअद्धो; वृद्धिः—वुद्धी.

The changes of दंष्ट्रा into दाढा and वृद्धः into बुद्धो (वुद्धो) are worth marking. In दंष्ट्रा, the Anusvāra is dropped and the preceding अ lengthened by 'विंशतिपु त्या श्योपल्' p. 55. वृद्धः is classed among the ऋत्वादि's mentioned on p. 67 and therefore changes its ऋ to उ.

पञ्चदशदत्तपञ्चाशत्ति णः ॥ १ । ४ । ३६ ॥ p. 36—

In पञ्चदश, दत्त, and पञ्चाशत्, the conjunct consonant is changed to ण—

e. g. पञ्चदश—पण्णरह । दत्तः—दिण्णो (because दत्त falls under स्वप्नादि's Vide 'स्वप्नादाविल्' p. 57) । पञ्चाशत्—पण्णासा ।

ज्ञोः ॥ १ । ४ । ३७ ॥ p. 36—

ज्ञ and ज्ञ are changed to ण.

The Prākṛitasarvasva gives the Sūtra as णो ज्ञपञ्चदशादिपु ।—

e. g. ज्ञानम्—णार्ण । संज्ञा—सण्णा । प्रज्ञा—पण्णा । विज्ञानम्—दिण्णार्ण । निम्नम्—णिण्ण । प्रवृद्धः—पञ्जुण्णो । पञ्चशती—पण्णसई । पञ्चविंशतिः—पण्णवीसा । ज्ञातः—णाओ—जाणिओ—मुणिओ (because ज्ञा 'to know' substitutes जाण and मुण by 'जाणमुणौ ज्ञः' and अ is changed to इ before त, the past participle termination, by 'क्ते') । धृष्टवृद्धः—धृष्टजुण्णो (Here ण is not doubled by 'धृष्टवृद्धे').

स्तः ॥ १ । ४ । ४० ॥ p. 38—

स्त is changed to थ—

e. g. हस्तः—हथो । स्तुतिः—थुई । स्तोत्रम्—थोत्त । स्तोकम्—थोअं ।

स्तनः—श्रणो । प्रस्तरः—पत्थरो । अस्ति—अत्थि । स्वस्ति—सत्थि । पर्यस्तः—पल्लव्यो—also पल्लट्टो (by 'पर्यस्ते टश्च' and यं being changed to ल by 'यः सौकुमार्यं').

Hemachandra gives समस्त and स्तम्भ as exceptions—समस्तः—समत्तो । स्तम्भः—तंबो ।

Mārkaṇḍeya mentions स्तव and स्तम्भ as exceptions—स्तवः—तवो । स्तम्भः—तंबो । But स्तम्भः has तंबो when it means a pillar. 'यः स्तस्यास्तवस्तम्भे' and 'यः स्थूणार्थं स्तम्भे' Vide प्राकृ० सर्व०, p. 19.

Our author mentions the Sūtra 'शोर्लृक्खोः स्तम्बसमस्तनिःस्पृह-परस्परश्मज्ञानश्मश्रुणि' ॥ १ । ४ । ७५ ॥ p. 44 as an exception to 'स्तः'.

मुकुलादिपाठाद्° p. 38—

The मुकुलादि's are mentioned on p. 64 and they change their initial उ to अ optionally by 'मुकुलादौ' p. 64.

पर्यङ्कः has पलिअंको also; because it is considered as falling under the चौर्थादि class and according to the Sūtra 'स्याद्भव्य-चैत्यचौर्यसमे यात्' ॥ १ । ४ । १०० ॥ p. 49, इ is inserted before य in the words भव्य, चैत्य, चौर्य, and other words like चौर्य. Some of these are enumerated on p. 50 and the class is called आकृति-गण, a comprehensive class comprising words of a similar form. इम or इम and कम are changed to प by 'इमवमोः' ॥ १ । ४ । ४३ ॥ p. 38. We have thus कुइमलः or कुइमलः changed to कुंपलो. The Anuswāra comes in; because the word belongs to the वक्त्रादि class mentioned on pp. 53-4, रुक्मिणी—रुष्पिणी or रुत्थिणी or रुम्मिणी.

ष्पस्पोः फः ॥ १ । ४ । ४४ ॥ p. 39—

ष्प and स्प are changed to फ—

e. g. पुष्पम्—पुष्फं । स्पर्धा—फल्दी । शष्पम्—सष्फं । स्पन्दः—फंदो । स्पर्शः—फंस्तो । In some cases स् of स्प is dropped—

निरस्पन्दः—णिष्पंदो । परस्परम्—परोष्परं ।

In some cases प् is dropped—

वनस्पतिः—वणरसई । स्पृहयति—सिहइ ।

It is sometimes changed to ल्—

सृहा—छिहा ।

The Sūtra 'शोर्लुक्खोः—' p. 44 is an exception to this Sūtra.
ताम्रात्रयोर्बः ॥ १ । ४ । ४९ ॥ p. 39—

The conjunct consonant in these words is changed to स्—
e. g. ताम्रम्—तम्बं (आ being shortened by 'संयोगे') । आत्रः—
अम्बो ।

Hemachandra observes—'अम्बिरतम्बिर इति देश्यौ'. Laxshmīdhara gives the provincial (देश्य) forms as तम्बर and अम्बर *Vide* pp. 9-10.

Trivikrama says in his Vṛitti—'तम्बरमम्बरमित्येते तु देश्यौ'.

The Prākṛitasarvasva adds कत्र, saying 'आत्रकत्रतात्रे वः'—We have thus अंबो । कंबो । तंबो ।

When the termination मय is added, य् in it is optionally changed to इ—

ताम्रमयः—तम्बमओ—तम्बमइओ ।

चश्च विह्वले ॥ १ । ४ । ५२ ॥ p. 40—

Before this Sūtra, we have 'ह्वः' ॥ १ । ४ । ५१ ॥ which teaches that ह्व is optionally changed to भ as in ऊर्ध्व; for 'वा' is to be supplied in this Sūtra from the preceding one 'ऊर्ध्वं भो वा' ॥ १ । ४ । ५० ॥—

e. g. ऊर्ध्वः—उर्ध्मो—उर्ध्मो (र् and व् being dropped by 'लवरामधश्च') । जिह्वा—जिम्मा—जीहा—जिहा (*Vide* pp. 99-100) । गह्वरः—गम्भरो—गह्वरो । प्रह्वः—पम्भो—पहो । विह्वलः—विम्भलो (When the conjunct ह्व is changed to भ) । विच्छलो (When it is changed to छ) । विहलो (When it is not changed to भ or छ, but when व् is dropped by 'लवरामधश्च'. Here the consonant ह्व which remains after the dropping of व् is not doubled by the Sūtra 'शेषादेशस्याहोचोखोः' because of अहः in it, which shows that र् and ह्व as शेष or आदेश are not doubled), Hemachandra and Mārkaṇḍeya mention one more form भिम्भलो ।

डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्ये च ॥ १ । ४ । ५७ ॥ p. 40—

In the case of ब्रह्मचर्य, सौन्दर्य, and आश्चर्य which word is to be included according to Trivikrama on account of च in the Sūtra ('चकारादाश्चर्ये च' त्रिवि०), डेर is to be substituted for the final र्.

डेर is डित् by 'सुट्' १।१।३।७ ॥ of Pāṇini (the initial चवर्ग and टवर्ग of suffixes are इत्), whose help is to be taken by 'अनुक्तमन्यशब्दानुशासनवत्' ॥ १।१।२ ॥ p. 9, and is thus equal to एर. We have thus ब्रह्मच + एर. Now ब्रह्मच is असंज्ञक by 'यचि भम्' ॥ १।४।१८ ॥ of Pāṇini, and by 'टिः' ॥ ६।४।१४३ ॥ of Pāṇini the टि of ब्रह्मच is dropped, when followed by डेर which is डित्. टि means the final vowel or the final consonant with the preceding vowel. It is defined by Pāṇini as 'अचोन्त्यादि टि' ॥ १।१।६४ ॥. We have accordingly ब्रह्मच् + एर. र् is dropped by 'लवरामधश्च' and we have ब्रह्मच् + एर. Now ह्य is changed to म्ह by 'श्मभ्रसङ्ग्रामसररश्मौ म्हः' ॥ १।४।६७ ॥ p. 42. So finally we get बम्हचैरं. ब्रह्मचर्यम्—बम्हचैरं। सौन्दर्यम्—सौन्दैरं (औ being changed to ओ by 'ऐच एङ्' ॥ १।२।१०१ ॥)। आश्चर्यम्—अच्छैरं। (श्च being changed to छ by 'द्यश्चस्सप्सामनिश्चले' ॥ १।४।२३ ॥, छ being doubled by 'शेषादेशस्याहोचोखोः' ॥ १।४।८६ ॥, the first छ being changed to च् by 'पूर्वसुपरि वर्गस्य जुजः' ॥ १।४।९४ ॥, and आ being shortened by 'संयोगे' ॥ १।२।४० ॥). These three words come under the चौर्थादि class and we have consequently one more form—ब्रह्मचरिअं। सुंदरिअं। अच्छरिअं। Vide pp. 49-50. वा पर्यन्ते ॥ १।४।५८ ॥ p. 40—

In पर्यन्त र्द्य is optionally changed to डेर. When it is not changed to डेर, it is changed to ज by 'द्यर्द्यर्था जः' ॥ १।४।२४ ॥ p. 35—

पर्यन्तः—पेरन्तो (प + एर + न्तो)—पज्जन्तो।

धैर्यम् is changed to धीरं or धिज्जं by the Sūtra 'धैर्ये रः' ॥ १।४।५९ ॥ by which र्द्य in धैर्य is changed to र optionally and इ is lengthened by 'ई धैर्ये' ॥ १।२।१०९ ॥ and by 'द्यर्द्यर्था जः' which applies when र्द्य is not changed to र.

तूर्यदशार्हशौण्डीर्ये ॥ १।४।६० ॥ p. 41—

In these words the conjunct consonant is changed to र्—

तूर्यम्—तूरं। दशार्हः—दशारो। शौण्डीर्यम्—शौण्डीरं।

बाष्पे होश्रुणि ॥ १।४।६१ ॥ p. 41—

बाष्प in the sense of a tear changes its conjunct consonant to ह्.

बाष्पः—बाहो (नेत्रजलम्)—बष्पो (ऊष्मा) (Vide 'व्यस्योः फः' ॥ १ । ४ । ४४ ॥ p. 39).

Hemachandra's wording of the Sūtra is exactly the same. The Prākṛitasarvasva has 'बाष्पेऽपि हः'.

वीथम्—तूहं—तित्थं । दुःखम्—दुहं—दुक्खं—दुहो (because दुःख is Mas. also, falling under कुलादि's mentioned on p. 55) । दुःखितः—दुहिओ—दुखिलओ । दक्षिणः—दाहिणो—दक्षिणो । दीर्घः—दीहो—दीहरो—दिग्घो ।—Hemachandra quotes 'परदुक्खेण दुक्खिवा विरला'.

इमम्स्रहामस्सररश्मौ ऋः ॥ १ । ४ । ६७ ॥ p. 42—

Except in सर and रश्मि, इम, म्, स्र, and ह्य are changed to ऋ. e. g. काश्मीरः—कम्हारो—कम्भारो (In काश्मीर, इम is optionally changed to म् by 'काश्मीरे म्भः' ॥ १ । ४ । ५३ ॥ and ई is changed to आ by 'ईतः काश्मीरहरीतक्योर्लौ' ॥ १ । २ । ५१ ॥) । ग्रीष्मः—गिम्हो । विसयः—विम्हओ । अस्मादृशः—अम्हारिसो । ब्रह्मा—बम्हा ।—But सरः—सरो । रश्मिः—रस्सी (म् being dropped by 'मनवाम्'). बाह्वणः—बम्हणो—बाम्हणो (Here according to 'संयोगे' आ must be necessarily shortened ; but the word is placed by some in the उक्तातादि class, mentioned on pp. 60-1. Trivikrama says 'केचिद्बाह्वणपूर्वाह्वयोरपीच्छन्ति'. आ is therefore optionally shortened). हरीतकी—हरडई (त being changed to ड by 'प्रतिगेप्रतीपने' ॥ १ । ३ । ३३ ॥ p. 76).

The Sūtra शोर्लुक्खोः स्तम्—' p. 44 is an exception to this Sūtra.

पक्ष्माणि—पम्हाइ (by 'पक्ष्मणि' which changes its इम to ग्).

श्रण्णस्त्रह्णह्णक्ष्णां ण्हः ॥ १ । ४ । ६९ ॥ p. 43—

Instances other than those mentioned in the text are:— शिश्रः—सिण्हो । प्रश्नः—पण्हो । जिष्णुः—जिण्हू । विष्णुः—विण्हू । उष्णीपम्—उण्हीसं । प्ररुतः—पण्हुओ । (Vararuchi gives प्ररुतम्—पण्हुदं) वह्निः—वण्हो । जह्नुः—जण्हू । तीक्ष्णम्—तिण्हं । रुक्ष्णम्—सण्हं । खाति—पहाइ and also सिणाइ । खानम्—प्हानं—सिणाणं (The Prākṛitasarvasva gives these forms of खा, 'न वा खातेः'—खाते विकर्षो न वा स्यात् प्राणिच्च' प्राकृ० सं० p. 28). कृष्णः has कण्हो or कसणो, but कण्हो only when it is a proper noun—'कण्हो मेहो । कसणो'; 'कण्हो त्ति णंदतणओ' प्राकृ० सं० p. 27. कसिणो also in the sense of black, Vide 'कृष्णे वणे' p. 50.

सूक्ष्मेद्वोतः ॥ १ । २ । ३७ ॥ p. 43—

सूक्ष्म+अन्+वा+ऊतः—In the word सूक्ष्म, ऊ is optionally changed to अ; i. e. it is changed to ओ and अ; ओ being supplied from the Sūtra 'ह्रस्वोत् कुतूहले' which precedes it—

e. g. सूक्ष्मम्—सुण्हं—सोण्हं—सण्हं ।

शोर्लुक्खोः स्तम्ब° ॥ १ । ४ । ७५ ॥ p. 44—

In स्तम्ब, समस्त &c. the initial sibilant श्, ष्, or स् is dropped—

e. g. स्तम्बः—तम्बः । समस्तः—समत्तो । निःस्पृहः—निःस्पिहो (न् being optionally changed to ण् by 'आदेस्तु' p. 78 and ऋ to इ by 'इल्लृपणे' p. 66) । परोत्परो । (the second अ being changed to ओ by 'फोःपरस्परनमस्कारे' p. 59) । इमज्ञानम्—मसाणं (न् being changed to ण् by 'नः' p. 78) .

Hemachandra observes—'आर्थे इमज्ञानशब्दस्य सीआणं सुसाणमित्यपि भवति' । Vide p. 57. इमश्च—मस्स्—मंसू—मास् (इमश्च is classed by Trivikrama and Hemachandra among the वक्रादिगण—'स्पर्शास्थ्यश्चइमश्चव्यश्रमार्जार' p. 53 and therefore मंसू; मस्स् by 'शेषादेशस्याहोचोखोः' p. 15 and मास् by 'शोर्लुक्खवरशोर्दिः' p. 27.

धात्रीद्रे रस्तु ॥ १ । ४ । ८० ॥ p. 44—

धात्री and द्र drop their र optionally.

धात्री—धत्ती (आ is shortened by 'संयोगे' र is dropped, and त् doubled by 'शेषादेशस्याहोचोखोः') । धारी (When र is not dropped, त् is dropped by 'कगटडतदप ~ क ~ पशोरुपर्यदे' p. 15) । धार्इ । (र is dropped before 'संयोगे' is applied, then त् is dropped by 'प्रायो लुक् कगजजतदपयवाम्' p. 14) ।

ह्रदे दहयोः ॥ १ । ४ । ११५ ॥ p. 44—

In ह्रद द् and ह are interchanged.

ह्रदः thus becomes द्रहो. The Sūtra 'धात्रीद्रे रस्तु' is now applicable. We have accordingly two forms दहो—द्रहो.

See व्याश्रय ३-६१ ('लवणिन—जल—द्रह—निह—नाहि—मण्डले') Bombay S. S., p. 101.

हस्य मध्याह्ने ॥ १ । ४ । ८१ ॥ p. 45—

In मध्याह्, ह् is optionally dropped—

मध्याहः—मञ्जण्णो (ह् is dropped, न् changed to ण् by the अधिकारसूत्र 'बहुलम्' and doubled by 'शेषादेशस्याहोचोखोः', ध्य is changed to झ by 'ध्यहोर्झल्' p. 35, झ् is doubled and the

first झ् changed to ज्ञ्, आ is shortened by 'संयोगे'. Hemachandra gives मञ्जुत्रो । मञ्जुत्रो (Here ह् is changed to ण् by 'अणस्तत्सङ्घर्षां णः' p. 43).

ज्ञो ओविज्ञाने ॥ १ । ४ । ८२ ॥ p. 45—

ज्ञ् drops its ज् optionally, except in the word विज्ञान—

e. g. सुज्ञानः—सुज्ञाणो (When ज् is dropped, न् being changed to ण् by 'नः' p. 78) । सुणाणो (When ज् is not dropped, ज्ञ् is changed to ण् by 'ज्ञोः' p. 36) । ज्ञानम्—जाणं—णाणं । आज्ञा—अज्जा—अणा । But विज्ञानम्—विणाणं । सर्वज्ञः—सर्वज्जो—सर्वण्णु ।

सर्वण्णु is by the following Sūtra:—

ज्ञो णोभिज्ञादौ ॥ १ । २ । १७ ॥ p. 45—

In अभिज्ञ and other words, when ज्ञ् is changed to ण्, the अ attached to ण् is necessarily changed to उ.

In मनोज्ञ, अज्ञ, अभिज्ञ, प्रज्ञा, संज्ञा, and विज्ञान, ज्ञ् is changed to ण्; i. e. the Sūtra 'ज्ञो ओविज्ञाने' mentions only one exception विज्ञान; but मनोज्ञ &c. are to be classed with विज्ञान.

e. g. मनोज्ञः—मणण्णु । अज्ञः—अण्णु । अभिज्ञः—अहिण्णु (न् being changed to ह् by 'खथथभाम्' p. 18) । प्रज्ञा—पण्णा । संज्ञा—सण्णा । विज्ञानम्—विणाणं—विजाणं (When ज्ञा is changed to जाण by 'जाणमुणौ ज्ञः'). In आज्ञापन and आज्ञसि also ज्ञ् is changed to ण, the Sūtra 'ज्ञो ओविज्ञाने' is not applicable, e. g. आज्ञापनम्—आणावणं । आज्ञसिः—आणत्ती । सर्वज्ञः—सर्वज्जो—सर्वण्णु । आत्मज्ञः—अण्णो—अण्णु (Vide p. 121) । दैवज्ञः—दैवज्जो—दैवण्णु—दइवज्जो—दइवण्णु (दैव falls under the वैरादि class and therefore changes its ऐ to अइ optionally, Vide p. 69. व् is doubled by 'दैवमेळौ' p. 47) । इक्षितज्ञः—इण्णि—अज्जो—इण्णिअण्णु ।

Hemachandra mentions two forms in the case of अभिज्ञ, प्रज्ञा, संज्ञा as under:—

अभिज्ञः—अहिज्जो—अहिण्णु । प्रज्ञा—पज्जा—पण्णा । संज्ञा—सज्जा—सण्णा । According to him मनोज्ञः has मणोज्जो—मणोण्णो ।

अभिज्ञादि's are to be learnt and decided from the forms themselves. Those that have the vowel उ when their ज्ञ् is

changed to ण are to be taken as belonging to this class. Hemachandra says the same thing—' येषां शस्य णत्वे उत्त्वं दृश्यते ते अभिज्ञादयः । ' p. 7, Pothi Edition.

रात्रौ ॥ १ । ४ । ८४ ॥ p. 45—

The conjunct consonant is optionally dropped in the case of रात्रि—

रात्रिः—रत्ती—राई । रात्रिचरः—राइअरो—रत्सिअरो.

P. 46-61 शेषादेशस्याहो°—संयोगे—In these pages, the same chapter, viz., that which treats of the changes which words having conjunct consonants ending in अ or अण undergo if continued, but it embodies the treatment of the doubling and the interchange of consonants, and the insertion or the omission of Anuswāras in them in regard to the same class of words, viz., those ending in अ.

शेषादेशस्याहो° p. 46—This Sūtra is explained and instances given before, Vide pp. 297-298.

दीर्घान्न ॥ १ । ४ । ८७ ॥ p. 46—

लाक्षणिकात्—Brought about by a Sūtra. लक्षण here means a Sūtra. The Sūtra means that the consonant is not doubled in accordance with शेषादेशस्या°, provided शेष (the consonant that is left after the dropping of one of the conjunct consonants) or आदेश (the substitute of a conjunct consonant) is preceded by a vowel which is originally long or made long by the application of some Sūtra.

e. g. निःश्वसः—नीसासो—नीसासो (न् is optionally changed to ण by 'आदेशु' p. 78) । स्पर्शः—फासो (Vide 'स्पर्शोः फः' p. 39) ।— (The long vowels ई and अण are in these instances लाक्षणिक— not originally belonging to the words themselves, but brought about by the Sūtra ' शोर्लुयचरशोर्दिः ' p. 20).

In the following instances the long vowels belong to the words themselves:—

पाश्वरम्—पासं । शीर्षम्—सीसं । ईश्वरः—ईसरो । द्वेष्यः—वैसो । लास्यम्—लासं । आस्यम्—आसं । प्रेष्यः—पैसो । आज्ञा—आणा । आशंसिः—आणत्ती (Here ण् is not doubled) । आज्ञापनम्—आणावणं ।

In words like अमात्यः—अमद्यो, the vowel is first shortened by 'संयोगे' and then ह्य् changed to च् by 'त्योचित्ये' p. 33 and doubled.

प्रमुक्त्यो ॥ १ । ४ । ९१ ॥ p. 47—

सप्पवासो—सपवासो—This is the reading of most of the MSS. This seems to be the change of सर्पवासः ।

Trivikrama's Vṛitti gives सप्पिवासो—सपिवासो which is for सपिवासः. The same word is given by Hemachandra.

पडिकूलो—A doubt is here raised that क् must be dropped by 'प्रायो लुक् कगचज—'; because it is characterized by the characteristics of the dropping of letters mentioned in the Sūtra ('लोपलक्षणलक्षितत्वात्'); in other words, because it fulfils the conditions of the Sūtra. The doubt is thus solved. Trivikrama has stated in his Vṛitti on the Sūtra 'प्रायो लुक् कगचज—' that in a compound, words are to be taken as forming separate *padas* both in regard to their connection in a sentence and to their taking case—terminations. ('समासे तु वाक्यविभक्त्यपेक्षया भिन्नपदत्वमिष्यते तेन तत्र यथादर्शनमुभयमपि भवति ।' Trivikrama's Vṛitti on 'प्रायो लुक्—'). The whole compound and not each word in it is connected in a sentence and in this sense the whole compound forms one *pada*. Each member, however, has case—terminations added to it (in the case of all members except the last these terminations are dropped except in an अलुक्समास like युधिष्ठिरः) and in this view, it is a *pada*. Both these views are to be accepted and whatever view suits the forms actually in use is to be applied ('यथादर्शनं लोपः').

e. g. सुखकरः—सुहकरो (क् is dropped, because it is not in the beginning of a *pada*, the whole word सुखकर, forming one *pada*)—सुहकरो । आगमिकः—आगमिओ—आभमिओ । जलचरः—जलचरो—जलभरो । बहुतरः—बहुतरो—बहुअरो । शुभदः—सुहदो—सुहओ ।

दैवगोखौ ॥ १ । ४ । ९२ ॥ p. 47—

The दैवादि's are given and the changes shown before. Vide p. 308.

तैलादौ ॥ १ । ४ । ९३ ॥ p. 47—

In तैल and other words of the class, the final consonant or any other consonant is doubled so as to suit the forms as current in the Prākṛita.

e. g. तैलम्—तेहं । व्रीडा—विड्डा । प्रेम—पेम्मं । स्रोतः—स्रोत्तं । प्रभूतम्—बहुत्तं (व् being changed to ब् by 'प्रभूते बः' ॥ १ । ३ । ५९ ॥ p. 79 and म् to ह् by 'खधधभाम्' p. 18) । मण्डूकः—मंडुक्को । यौवनम्—जोव्वणं (here the consonant doubled is evidently other than the final) । ऋजुः—उज्जू (ऋजु falling under the ऋत्वादि's changes its ऋ to उ by 'ऋतुणे' ॥ १ । २ । ८१ ॥ p. 67) । विचकिलम्—वेह्लं (विच being changed to वे by 'एत् साज्जला त्रयोदशगेचः' ॥ १ । ३ । १ ॥ according to which in words त्रयोदश and others of the class, the initial vowel, together with the following consonant and the vowel joined to it is changed to ए. In विचकिलम् which comes under the त्रयोदशादि class, इच is thus changed to ए, क् is dropped by प्रायो लुक् कगचजं, and ल् doubled).

पूर्वसुपरि वर्गस्य युजः ॥ १ । ४ । ९४ ॥ p. 48—

The Sūtra is explained before, *Vide* p. 298.

e. g. वृक्षः—रुक्खो (' वृश्च रुवृक्षे ' p. 30) । लक्ष्मी—लच्छी (It comes under स्पृहादि; *Vide* ' स्पृहादौ ' ॥ १ । ४ । २२ ॥ p. 30) । निक्षरः—णिज्जरो । ओझरो also (' तु निक्षरद्विधाकृजोरोक्ता ' ॥ १ । २ । ५० ॥ p. 63) । निष्ठुरः—णिट्टुरो (व् being dropped by ' कगट्ठ—' p. 15) —णिट्टुलो (' लो जठरवठरनिष्ठुरे ' ॥ १ । ३ । ७७ ॥ p. 81).

क्षमारत्नेन्यहलः ॥ १ । ४ । ९६ ॥ p. 48—

क्ष्मा and रत्न have अ placed before the last member of the conjunct consonants—

क्ष्मा—छ्मा (It is first changed to क्ष्मा and क्ष् is then changed to छ् by ' क्ष्मायां कौ ' p. 49) । रत्नम्—रअणं ।

Thus क्ष्मा—छ्मा; क्ष्मा—छ्मा (the earth); क्ष्मा—ख्मा (by ' क्षः ' p. 32, meaning ' forgiveness').

स्नेहाभ्योर्वा ॥ १ । ४ । ९७ ॥ p. 49—

In स्नेह and अग्नि, अ is optionally inserted before the last member of the conjunct consonant—

e. g. स्नेह—सणेहो—णेहो । अग्निः—अगणी—अग्गी.

In खेह, खुषा, and other words of a similar nature, where both the consonants are capable of being dropped (स् by 'कगट्टतदप ऋक ऋ पशोरुपर्यद्रे' p. 15 and न् by 'मनयाम्' p. 13), only one should be dropped by 'विप्रतिषेधे परं कार्यम्' and this holds good even in the case of a substitute being taught for a conjunct consonant. This is shown by the author by the use of फोः in the Sûtra 'खुषायां ण्हः फोः' p. 101. In this Sûtra ण्ह् is shown to be the substitute for the second sibilant in the word खुषा. If, however, both स् and न् are dropped, then only one sibilant ह् is left and there is consequently no necessity for the use of 'फोः' in the Sûtra. In order that it may not be superfluous it is taken to be a ज्ञापक of the fact that when both the members of a conjunct consonant are capable of being dropped, even where a substitute for a conjunct consonant is taught, only one should be dropped. Trivikrama in his Vṛitti on 'खेहाशुयोर्वा' says " 'खुषायां ण्हः फोः' इति सूत्रे फोर्ग्रहणेन संयुक्तदेश-विषयेष्वन्यतरलोपस्य ज्ञापितत्वात् प्रकृते (that is in खेहः—सणेहो) पूर्वविप्रतिषेधेन सलोपः ॥ ”

शेषैवज्जतसेष्वित् ॥ १ । ४ । ९८ ॥ p. 49—

इ is optionally inserted before the final member of the conjunct consonants श्रूं, श्रूं, and those in वज्र and तप्त—

e. g. आदर्शः—आअरिसो—आआसो । Hemachandra gives आवंसो in place of आआसो, considering the word to be one of the वक्रादि's. सुदर्शनः—सुदरिसणो—सुदंसणो । दर्शनम्—दरिसणं—दंसणं । दर्शः—दरिसो—दासो । वर्षम्—वरिसं—वासं । वर्षाः—वरिसा—वासा । तप्तः—तविओ—ततो । वज्रम्—वजरं—वज्रं ।

Hemachandra observes 'व्यवस्थितविभाषया क्वचिन्नित्यम् । परामरिसो (for परामर्शः) । हरिसो (for हर्षः) । अमरिसो (for अमर्षः)'. Lakshmidhara includes these words in the following Sûtra:—

हर्षामर्षश्रीह्रीक्रियापरामर्शकृत्त्रदिष्ट्याहं ॥ १ । ४ । ९९ ॥ p. 49—

In the case of हर्ष &c. and हं, इ is necessarily inserted before the final member of the conjunct consonants—

e. g. हर्षः—हरिसो । अमर्षः—अमरिसो । श्रीः—सिरी । ह्रीः—हिरी (In

the case of the two words श्री and ही which end in क्त्वि, the vowel is shortened by 'क्त्विः' ॥ २।२।४७ ॥ p. 85 and the Prākṛita words are consequently सिरि and हिरि । हीतः—हिरिओ । क्रिया—किरिआ । परामर्शः—परामरिसो । कृत्स्नः—कत्सिणो । दिष्ट्या—दिष्टिआ (ह् being changed to ट् by 'ष्टः' p. 31 and ट् being doubled by 'शेषादेशस्या' p. 15) । अर्हः—अरिहो । अर्हति—अरिहइ । गर्हा—गरिहा । बर्हः—बरिहो ।

स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात् ॥ १।४।१०० ॥ p. 49—

In स्यात्, भव्य, चैत्य, चौर्य, and words like चौर्य, इ is inserted before य् of the conjunct consonants. स्यात्—सिआ (त् being dropped) । स्याद्वादः—सिआवाओ । भव्यः—भविओ । चैत्यम्—चेइअं । चौर्यम्—चोरिअं—चोरिआ (चौर्यं being optionally Fem., it being in the class of अञ्जलि, Vide 'स्त्रियामिमाञ्जलिनाः' p. 56) । स्वैर्यम्—थेरिअं । गाम्भीर्यम्—गंभीरिअं । धैर्यम्—धीरिअं (ऐ being changed to ई by 'ई धैर्यं' p. 40) । भार्या—भारिआ (भज्जा also by 'चय्ययाँ जः' p. 35) । सौन्दर्यम्—सुंदरिअं—सोरिअं (सौन्दर्यं comes under the शौण्डिदि's and consequently औ is changed to उ, Vide 'शौण्डिगे' p. 69. Vide also 'डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्यं च' p. 40) । ऐश्वर्यम्—अइसरिअं (ऐश्वर्यं comes under the दैत्यादि's and therefore changes its ऐ to अइ by 'दैत्यादौ' p. 69) । सूर्यः—सूरिओ । (also सुज्जो by 'चय्ययाँ जः' p. 35) । वीर्यम्—वीरिअं । वर्यम्—वरिअं । शौर्यम्—सोरिअं । चर्या—चरिआ । आचार्यः—आअरिओ (There are two other forms also आइरिओ and आआरिओ, Vide 'आचार्ये चो हक्ष' p. 60) । पर्यङ्कः—पलिअंको—पलंको (Vide 'यः सौकुमार्य-पर्यङ्कपर्यस्तपर्याणे' p. 38) । ब्रह्मचर्यम्—ब्रह्मचेरं (Vide 'श्मभ्रस्मह्याम-स्मररश्मौ म्हः' p. 42 and 'डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्यं च' p. 40)—बम्हचरिअं ।

लादङ्गीबेषु ॥ १।४।१०१ ॥ p. 50—

इ is inserted before ङ् of the conjunct consonant in nominal and verbal forms except in ङ्गीव and other words of the kind—

e. g. छिष्टः—किलिट्टो । छान्तः—किलन्तो । प्लुष्टः—पिलुट्टो । छिष्टम्—सिलिट्टं । शुक्लम्—सुकिल्—सुइलं । छिन्नम्—किलिन्नं । केशः—किलेसो । म्लायति—मिलाअइ । म्लानम्—मिलाणं । क्लाम्यति—किलम्मइ ॥

Exceptions :—

ह्रीवः—कीवो (Trivikrama gives कीवो) । विह्ववः—विक्रवो । कुमः—कमो । पुवः—पवो (Trivikrama gives पवो) । विपुवः—विप्पवो । शुक्लपक्षः—सुकपक्वो । उत्प्लावयति—उत्पावेइ ।

The rule and its exception both apply to nominal as well as verbal forms.

नात् स्वप्ने ॥ १ । ४ । १०२ ॥ p. 50—

Hemachandra's Sūtra is स्वप्ने नात्.

स्वप्नः—सिभिणः—सिभिणः (by ' नीवीस्वप्ने वा ').

स्निग्धे त्वदितौ ॥ १ । ४ । १०३ ॥ p. 50—

In the word स्निग्ध, अ and इ are optionally inserted before न्.

e. g. स्निग्धः—सिणिद्धो (Here इ is inserted before न्, न् is changed to ण् by ' नः ' p. 78, ग् is dropped by ' कगटडतदप ँ क × पशोरुपर्यद्रे ' p. 15, ध् is doubled by ' शेषादेशस्याहोचोखोः ' p. 15, and the first ध् changed to द् by ' पूर्वमुपरि वर्गस्य युजः ' p. 48)—सणिद्धो—णिद्धो (Here स् is dropped by ' कगटडतदप ँ क × पशोरुपर्यद्रे ' p. 15).

कृष्णे वर्णे ॥ १ । ४ । १०४ ॥ p. 50—

Thus कसिणो—कसणो—कण्हो means ' black ' ; while कण्हो means ' Vishṇu ' also.

वा छद्मपद्ममूर्खद्वारे ॥ १ । ४ । १०९ ॥ p. 51—

In छद्म, पद्म, मूर्ख, and द्वार, उ is optionally inserted before the final member of the conjunct consonants—

e. g. छद्मम्—छउमं—छम् । पद्मम्—पउमं—पोमं (by ' पञ्जे मि ') । मूर्खः—मुस्खो—मुखो । द्वारम्—दुवारं—वारं (द् being dropped by ' कगटड ' p. 15)—द्वारं (व् being dropped by ' लवरामधश्च ' p. 14)—देरं (Vide ' उत्करवह्नीद्वारमात्रचि ' p. 59 by which the first अ or वा of उत्कर &c. is optionally changed to ए).

लनोरालाने ॥ १ । ४ । १११ ॥ and चलयोरचलपुरे ॥ १ । ४ । ११६ ॥ pp. 51-52—

Hemachandra's Sūtras are ' भालाने लनोः ' and ' अचलपुरे चलोः ' ॥ ८ । १ । ११७—११८ ॥

लघुके लहोः ॥ १ । ४ । ११८ ॥ p. 52—

In the word लघुक, घ् being changed to ह् by 'खघथधभाम्' p. 18, ल् and ह् are interchanged optionally.

We have consequently हलुओ or लहुओ.

When घ् comes in the beginning of the word by the interchange of ल् and घ्, it cannot be changed to ह् by 'खघथधभाम्'; for it would be in the beginning of a *pada*. It is on this account that the Sūtra has लहोः instead of लघोः. In other words, लघुकः is first changed to लहुओ and then by interchange of letters we have हलुओ also.

रलोर्हृरिताले ॥ १।४।११९ ॥ p. 52—

In the word हरिताल, र् and ल् are interchanged. हरितालः—हलिआरो.

Hemachandra makes the change optional and gives हरिआलो also.

अन्त्यहलोश्रदुदि ॥ १।१।२५ ॥ p. 52—

The ending consonant of words is dropped, except that of श्रद् and उद्—

e. g. यावत्—जाव । तावत्—ताव । यशस्—जसो । तमस्—तमो । जन्मन्—जम्मो ।

But श्रद्धा—सद्धा । उद्गतम्—उग्गभं ।

In a compound, like सञ्जनः त् of सत् may be considered to be at the end of a *pada*, because a case-termination is added and then dropped; it may not be considered to be at the end of a *pada* if we look to its connection in a sentence. We have accordingly two forms—सञ्जणो—सञ्जणो. Similarly, सद्भिक्षुः—सम्भिक्षू—सभिक्षू । एतद्रुणः—एअग्गुणो—एअगुणो । तद्रुणः—तरुणो—तरुणो ।

निर्दुरि वा ॥ १।१।२६ ॥ p. 52—

निर्घोषिः—णिघोसो—णिघोसो—णीघोसो ।

अन्तरि च नाचि ॥ १।१।२७ ॥ p. 53—

Hemachandra has अन्तोवरि for अन्ताउवरि.

हलि लघणनानाम् ॥ १।१।४१ ॥ p. 53—

Other instances of the rule are as under :—

पङ्क्तिः—पङ्क्ति । लाञ्छनम्—लञ्छनं । षण्मुखः—छमुहो । उत्कण्ठा—उक्कंठा ।
सन्ध्या—संज्ञा । विन्ध्यः—विंज्ञो ।

स्वरेभ्यो वक्रादौ ॥ १ । १ । ४२ ॥ p. 53—

In वक्र, मनस्विनी, उपरि and other words of the class, Anuswāra is placed after the first, second, and third vowels, respectively.

e. g. वक्रम्—वक्रं । व्यञ्जं—तंसं । अश्रु—अंसू । (Hemachandra gives अंसुं) कुट्टमलम्—कुपलं । गुच्छं—गुच्छं । पुच्छं—पुच्छं । बुध्नम्—बुधं । गृष्टिः—गिष्टी (Vararuchi gives गुंठी) । ककोटकः—ककोडओ । दर्शनम्—दंसणं । पशुः—पंसू । स्पर्शः—फंसो । इमश्रुः—मंसू । मूर्धा—मुंढा । वृश्चिकः—विचुओ—विच्छुओ (Hemachandra and Trivikrama give विच्छिओ) । मार्जारः—मंजारो—मज्जारो ।

मनस्विनी—मणंसिणी । मनस्वी—मणंसि । प्रतिश्रुत्—पडंसुआ । मनःशिला—मणंसिला—मणांसिला (Vide p. 102) । वयस्यः—वयंसो (Hemachandra gives वयंसो) । मनःशिला—मणंसिला ।

उपरि—उवरि (Hemachandra and S'esbākriṣṇa have अवरि) ।
अतिमुक्तकम्—अहमुंतअं ।

Vararuchi gives a few more instances as under:—

ह्रस्वः—हंसो । मस्तम्—मंथं । वर्णः—वंणो । प्रतिश्रुतम्—पडिसुदं । अश्वः—अंसो । अभिमुक्तः—अहिमुंको । One MS. of the work has also चक्रम्—चंक्रं ।

वर्गेन्त्यः ॥ १ । १ । ४७ ॥ p. 54—

Anuswāra followed by a consonant of any of the first five classes is optionally changed to the nasal of the class to which the consonant belongs.

This change is necessary according to some. Vararuchi is in favour of the optional change. We have accordingly संका or सङ्का, विन्दू or विंदू, संढो or सण्डो &c.

लुङ् मांसादौ ॥ १ । १ । ४४ ॥ p. 54—

In मांस and other words of the class, the Anuswāra is optionally dropped—

e. g. मांसम्—मंसं—मांसं (by 'स्वरस्य बिन्दमि' which teaches that the vowel is shortened when followed by अम् Acc. Sing. Term., or by Anuswāra) । मांसलम्—मांसलं—मंसलं । पांसु—पासू—

पंम् । कांस्यम्—कासं—कंसं । कथम्—कह—कहं । इदानीम्—इआणि—
इआणिं—दाणि—दाणिं (एणिह् also according to Vararuchi) ।
एवम्—एव—एवं (Prākṛitasarvasya gives एवं—एअ) । नूनम्—नूण—
नूणं—णूणं—णूण । किं करोमि—किं करोमि—किं करोमि । संमुखम्—समुहं
—समुहं । सिंहः—सिंधो—सीहो (सिंह falls under विशत्यादि, Vide
'विशतिषु त्या श्लोपत्' below) । किंशुकः—किंसुओ—केसुओ ('डे तु
किंशुके'). Vararuchi gives two more instances—

तस्मिन्—तहि—तहिं । आसु—असुं—असु ।

विशतिषु त्या श्लोपत् ॥ १ । १ । ४८ ॥ p. 55—

In विशति and other words of the class, Anusvāra is dropped together with ति, a part of the word. The preceding vowel is then lengthened—

e. g. विशतिः—वीसा । विशत्—वीसा । दंष्ट्रा—दाडा । संस्कृत and
संस्कार for which the Sūtra 'संस्कृतसंस्कारे' is given in the text
are classed by Hemachandra among विशत्यादि's. संस्कृतः—
सक्कओ । संस्कारः—सक्कारो ।

अक्षयर्थकुलाद्या वा ॥ १ । १ । ५१ ॥ p. 55—

Synonyms of अक्षि, कुल, and other words of this class are optionally masculine—

e. g. लोचनम्—लोअणो—लोअणं । नयनम्—णअणो—णअणं । कुलम्—
कुलो—कुलं । वचनम्—वअणो—वअणं । माहात्म्यम्—माहप्पो—माहप्यं
('वात्मभस्मि पः' p. 121) । दुःखम्—दुक्खो—दुवखं । भाजनम्—भाअणो—
भाअणं (भाणं also) । छन्दः—छंदो—छंदं । विद्युत्—विज्जुलो—विज्जू ('लो
वा विद्युत्पीतयोः' p. 78, by which the स्वार्थवाचक suffix ल is option-
ally added to विद्युत् and पीत). अक्षि is optionally feminine,
it being one of the अञ्जल्यादि's ('स्त्रियामिमाञ्जल्याः' p. 56).
अक्षि—अच्छी—अच्छि ।

ङ्गीबे गुणगाः ॥ १ । १ । ५२ ॥ p. 56—

गुण and other words of the class are optionally neuter.

e. g. गुणः—गुणो—गुणं । मण्डलाग्रः—मंडलगो—मंडलगं । देवाः—देवा
—देवाइं । खड्गः—खग्गो—खग्गं । कररुहः—कररुहो—कररुहं । वृक्षः—
रुक्खो—रुक्खं । विन्दवः—विन्दूइं—विन्दुणो ।

कण्ठ is not given in this class by Trivikrama and Hema-
chandra.

स्त्रियामिमाञ्जलिगाः ॥ १ । १ । ५३ ॥ p. 56—

Words ending in इमन्, अञ्जलि and others of the class are optionally feminine.

e. g. पृष्ठम्—पिष्टं—पिष्टी—पुष्टी—पुष्टं । एसा अञ्जली । एस अञ्जली । एसा गरिमा । एस गरिमा । एसा महिमा । एस महिमा । एसा धुत्तिमा । एस धुत्तिमा । प्रश्नः—पण्हा—पण्हो । चौर्यम्—चोरिआ—चोरिअं । अक्षि—अच्छी—अच्छि । बलिः—बली (Mas. and Fem.) । निधिः—निही (Mas. and Fem.) । विधिः—विही (Mas. and Fem.) । रश्मिः—रस्सी (Mas. and Fem.) । ग्रन्थिः—गण्ठी (Mas. and Fem.) । कुक्षिः—कुच्छी (Mas. and Fem.) ।

The Prākṛitasarvasva and the Kalpalatikā say that the words काश्मीर, ऊष्मन्, and सीमन्, and those ending in इमन् are necessarily feminine—‘काश्मीरसीमोष्मेमानः स्त्रियाम्’ Vizag. edition, p. 33—कसुमीरा । सीमा । उम्हा ।

The Prākṛitachandrikā gives the following verses for the irregularity of genders:—

प्रावृद्शरद्वतरणवः पुंसि स्तान्तमपि क्वचित् ।
वचःशिरोनभःश्रेयःसुमनःशर्मवर्मनः ॥
बिन्दुः कुलं मण्डलाग्रः खड्गो वचनभाजने ।
छन्दोमाहात्म्यनेत्रार्थदुःखं वृक्षो गुणोऽस्त्रियाम् ॥
इमान्ताञ्जलिपृष्ठाक्षिप्रश्नाः कुक्षिर्वलिनिधिः ।
रश्मिग्रन्थिविधिविषुत् चोरिकाद्यास्तु वा स्त्रियाम् ॥

That is प्रावृष्, शरद्, तरणि are Mas., and words ending in स् and न् are sometimes Mas.

e. g. पाउसो । सरओ । एसो तरणी । जसो । पओ । तमो । चैओ । उरो । जम्मो । नम्मो । कम्मो ।

Words ending in स् and न् are in some cases Mas., not in all—e. g. वअं । शिरं । नहं । सेअं । सुमणं । सम्मं । वम्मं । (for वचः, शिरः &c.).

बिन्दु and other words up to गुण are both Mas. and Nēu.

e. g. बिन्दू—बिन्दुं । कुलो—कुलं । अच्छी—अच्छि । चकखू—चकखुं । णअणो—णअणं । दुक्खो—दुक्खं । रक्खो—रक्खं । गुणो—गुणं । मंडलगो—मंडलगं । खग्गो—खग्गं । वअणो—वअणं । भाअणो—भाअणं । छंदो—छंदं । साह्णो—साह्णं ।

Words ending in इमन्, अञ्जलि &c. are both Mas. and Fem.
Vide the instances given above.

निष्पत्योरोत्परी माल्यस्थोर्वा ॥ १ । २ । १ ॥ p. 56—

निस् is optionally changed to ओ when followed by माल्य and प्रति to परि when followed by the root स्था.

निर्माल्यम् = निमलं—ओमलं । also निम्मालिञ्—ओमालिञ् (माल्य being like चौर्यं). प्रतिष्ठितः—परिष्ठितो—पश्ठितो ।

शोर्लुप्तयवरशोर्दिः ॥ १ । २ । ८ ॥ p. 57—

Vide the note on p. 306.

तु समृद्धघादौ ॥ १ । २ । १० ॥ p. 57—

In समृद्धि and other words of the class, the initial vowel is optionally lengthened.

समृद्धिः—सामिद्धी—समिद्धी (ऋ being changed to इ by 'इत् कृपणे' p. 66) । प्रसिद्धिः—पासिद्धी—पसिद्धी । प्रतिसिद्धिः—पाडिसिद्धी—पडिसिद्धी (त् being changed to इ by 'प्रतिगेप्रतीपणे' p. 76) प्रतिपद्—पाडिवआ—पडिवआ—'पो वः' p. 79) । प्रवासी—पावासू—पवासू (इ is changed to उ by 'द्विनीधुप्रवासिपु' p. 62) । अभिजातिः—आहिआई—अहिआई । प्ररोहः—पारोहो—परोहो । परकीयम्—पारकेरं—परकेरं—पारकं—परकं—पारिकं—परिकं ('राजपराङ्मुकडकौ च' p. 159) चतुरन्तम्—चाउरन्तं—ऊउरन्तं । अस्पर्शः—आफंसो—अफंसो । प्रकटम्—पाअडं—पअडं । प्रसुप्तः—पासुप्तो—पसुप्तो । सदृशः—सारिच्छो—सरिच्छो ('दृश्यक्तकिणि' p. 34, it is a स्पृहादि) । मनस्विनी—माणसिणी—मणसिणी । मनस्वी—माणसी—मणसी । प्रवचनम्—पावयणं—पवयणं । प्रतिस्पर्धी—पाडिष्फद्धी—पडिष्फद्धी (the word being mentioned in the class in the *Prākritisarvasva*, *Vide* p. 4) । अश्वः—अस्सो । आसो ।

स्वमादावित् ॥ १ । २ । ११ ॥ p. 57—

In स्वप्न and other words of the class which are mentioned on p. 58 under the Sūtra 'वेत्स इति तोः', अ is changed to इ. e. g. स्वप्नः—सिविणो—सिमिणो (व् is dropped by 'ल्वरामधश्च', the first अ is changed to इ by this Sūtra, इ is inserted before न् by 'नात्त्वप्ने' p. 50, प् is changed to व् by 'पो वः', and व् is optionally changed to म् by 'नीवीस्वप्ने वा' १ । ३ । ८५, p. 50, according to which व् is changed to म् [वः being derived from the Sūtra 'वो मः शबरे' p. 82], but there being no व् in नीवी and स्वप्न, व् and म् are to be understood as interchange-

able) । व्यजनम्—विजणं (as given in प्राकृतव्याकरणवृत्ति by Trivikrama)—विजणं (as given in प्राकृतसर्वस्व, प्राकृतचन्द्रिका, प्राकृतप्रकाश)—वीजणं (as given by हेमचन्द्र, *Vide* 'निजपक्खवीजणेहि वोज्जन्तो वरणिसङ्काए' *Dvyás'raya*, Bom. Sans. Series, p. 181). व्यलीकम्—विलिअं । कृपणः—किविणो । मृदङ्गः—मिइंगो—मुइंगो (प्राक० सर्व०, प्राक० प्रका०) । In this word ङ् is changed to इ and उ by 'वृष्टिपृथङ्मृदङ्गनत्कवृष्टे' p. 67—Two other forms मिअंगो—मुअंगो are also given in the text, p. 67 and in प्राकृतव्याकरणवृत्ति. S'eshakrishna mentions all the four forms in the *Prākṛita-chandrikā*—'मृदंगे मिइंगो मिअंगो मुइंगो मुअंगो मृगे स्यामओथो मिओपि' । ईषद्—इसि । वेतसः—वेडिसो । दत्तम्—दिणं । उत्तमः—उत्तिमो । मरिचम्—मिरिअं ।

पकाङ्गारललाटे तु ॥ १ । २ । १२ ॥ p. 58—

In पक, अङ्गार, and ललाट, अ is optionally changed to इ. Thus पकः—पको—पिको । अङ्गारः—अंगारो—इंगारो । ललाटम्—लिडालं—णडालं (by 'लो ललाटे च', 'टो डः', and 'ललाटे डलोः'. *Vide* p. 110 of the text). Hemachandra gives णडालं and णलाडं.

हरे ह्वी ॥ १ । २ । १५ ॥ p. 58—

हर changes its अ to ई optionally. हरः—हरो—हीरो ।

उल् ध्वनिगवयविध्वचि चः ॥ १ । २ । १६ ॥ p. 58—

In ध्वनि &c. अ in व is necessarily changed to उ.

ध्वनिः—धुणी (ध्व being changed to ध by 'त्वध्रद्ध्वं कचिच्चछजज्ञाः' ॥ १ । ४ । ६५ p. 88) । गवयः—गउओ । विध्वच्—वीसुं ।

स्तावकसास्त्रे ॥ १ । २ । १८ ॥ p. 58—

The initial अ of स्तावक and सास्त्रा is necessarily changed to उ. स्तावकः—सुवओ; सास्त्रा—सुण्हा (स् being changed to ष् by 'क्षण-खल्लहलक्षणां ष्हः' p. 43).

चण्डखण्डिते णा वा ॥ १ । २ । १९ ॥ p. 58—

In these two words the initial अ together with the following ण is optionally changed to उ.

चण्डः—चंडो—चुडो; खण्डितः—खंडिओ—खुडिओ । The *Prākṛita-chandrikā* gives the same change:—

'चण्डे चंडोपि चुडो खण्डितशब्दे तु खंडिओ खुडिओ'.

The same is the wording of Hemachandra's *Sūtra* in the *pothi* edition with me printed in the Jñānadīpaka press,

Bombay and also as given on p. 19 of the *Prākṛitadvya-s'raya*, Bom. Sans. Series. The reading given in the Appendix of the same edition does not seem correct. It is 'बन्द्-खण्डिते णा वा' p. 11.

उत्करवल्लीद्वारमात्रचि ॥ १ । २ । २५ ॥ p. 59—

In उत्कर, वल्ली, and द्वार, and also in the affix मात्रच, the initial अ is optionally changed to ए.

उत्करः—उक्करो—उक्करो । वल्ली—वल्ली—वेल्ली । द्वारम्—देरं—दारं—दुआरं—वारं—वेरं—दुवारं (*Vide* 'वा च्छन्नपद्ममूर्खद्वारे' p. 51 and pp. 110-11) । एतावन्मात्रम्—एत्तिअमेत्तं—एत्तिअमत्तं । Trivikrama adds in his *Vṛitti*—'बहुलाधिकारान्मात्रशब्देऽपि । भोजनमेत्तं । भोजनमात्रम् ।' । Hemachandra has the same—'बहुलाधिकारात् क्वचिन्मात्रशब्देऽपि । भोजन—मेत्तं ।' Kumārpālacharita, Bom. San. Series, Appendix, p. 15.

फोः परस्परनमस्कारे ॥ १ । २ । ३० ॥ p. 59—

Trivikrama in his *Vṛitti* has—'परोप्परं । णमोक्कारो ।' Hemachandra has 'नमोक्कारो । परोप्परं ।' कुमार०, Appendix p. 13. The *Prākṛitachandrikā* has also the same changes—'नमस्कारे नमोक्कारो परस्परे परोप्परं ।'

खर्षौ ॥ १ । २ । ३२ ॥ p. 59—

Trivikrama's instances are—'ओप्पेइ । अप्पेइ ।'

ख्ख्वाटस्त्वान आतः ॥ १ । २ । ३३ ॥ p. 60—

In ख्ख्वाट and स्त्वान, आ is necessarily changed to ई.

ख्ख्वाटः—खल्लीडो । स्त्वानम्—टीणं—धीणं (*Vide* 'स्त्वानचतुर्थे च तु ठः' p. 32) । (धिणं also according to Hemachandra, कुमार० चरि०, p. 14).

इत्तु सदादौ ॥ १ । २ । ३४ ॥ p. 60—

In सदा, कूर्पास, निशाकर &c., the initial अ is optionally changed to इ.

सदा—सआ—सइ (Hem. has सया) । कूर्पासः—कुप्पिसो—कुप्पासो । निशाकरः—णिसिअरो—णिसाअरो ।

सदादि's are mentioned more fully in the *Prākṛitachandrikā*—

—'सदादिकदासर्वदाकूर्पासनिशाचरे ।

सुप्राञ्जलप्रभृतिषु चात इत्वं विभाषया—'

तदा—तह—तथा । सुप्राञ्जलः—सुप्पिञ्जलो—सुपाञ्जलो । Prākṛita-prakāś'a includes यदा also in the list. यदा—जह—जभा ।

आचार्ये चो हश्च ॥ १ । २ । ३५ ॥ p. 60—

In the word आचार्य, आ in च्च is optionally shortened. The word च्च in the Sūtra teaches that it is also changed to ह्. The word belongs to the चौर्यौदि class and so 'स्याद्भ्रूव्यचैत्यचौर्य-समे यात्' p. 49 is applicable to it.

आचार्यः—आअर्यः—आअर्यः—आअरिओ—आअरिओ—आआरिओ ।

न वाच्ययोत्खातादौ ॥ १ । २ । ३७ ॥ p. 60—

i. e. न वा हो ह्रस्वो भवति—In indeclinables and उत्खात and other words of the class, which are mentioned in the Vṛitti, the initial आ is optionally shortened.

यथा—जह—जहा । (य् being changed to ह् by 'खधधभाम्' p. 18) ।
तथा—तह—तहा । अथवा—अहव—अहवा । वा—व—वा । हा—ह—हा ।
नवा—नव—नवा । नाना—नाण—नाणा । सर्वथा—सर्वह—सर्वहा ।
But the change is necessary according to प्राकृ० चन्द्रि० in the case of इतरथा, अन्यथा, अमा, अन्तरा, विना, माङ्, वृथा, मुधा, पुरा &c. —इतरथा—इअरह । अन्यथा—अण्णह ।

उत्खातः—उक्खओ—उक्खाओ (Hem. has उक्खयः—यो) । कुमारः—
कुमरो—कुमारो । कुमारी—कुमरी—कुमारी (प्राकृ० चन्द्रि०) । खादिरम्—
खहरं—खाहरं । बलाका—बलाओ—बलाओ (Hem. has बलाया—बलाया) ।
प्राकृतम्—पअअं—पाअअं (Hem. has पययं—पाययं) । चामरः—चमरो—
चामरो । कलादः—कलओ—कलओ (Hem. and Prākṛitachandrikākāra mention कालक in उत्खातादि's in place of कलाद in the text and gives कलओ and कालओ as its Prākṛita forms) ।
हालिकः—हलिओ—हलिओ । पारेवतः—पारेवओ—पारेवओ (प्राकृ० चन्द्रि०) ।
नाराचः—णराओ—णाराओ । तालपुटम्—तलउडं—तालउडं । तालवृन्तम्—
तलविटं—तलवेटं—तालविटं—तालवेटं (p. 111) (ऋ being changed to इ or ए by 'वृन्त इदेङ्' p. 111. Also तलवोष्टं—तालवोष्टं, Prākṛitachandrikā) । चाडु—चडु—चाडु (प्राकृ० प्रका०) । दावादिः—दवग्गी—
दावाग्गी (प्राकृ० प्रका०) । स्थापितः—ठविओ—ठाविओ । संस्थापितः—
संठविओ—संठाविओ । प्रस्थापितः—पठुविओ—पठ्ठाविओ ।

Trivikrama adds 'केचिद् ब्राह्मणपूर्वाङ्गयोरपीच्छन्ति । बम्हणो । बम्हणो । ब्राह्मणः । पुव्वण्णो । पुव्वण्णो । पूर्वाङ्गः ॥'. Hem. makes the same remark, but gives पुव्वण्हो and पुव्वण्हो as equivalents

for पूर्वाङ्ग । प्राक्चन्द्रि० mentions हारिद्र and मागध besides these. हारिद्रः—हलदो—हालदो । मागधः—मगहो—मागहो । The following verses from प्राक्चन्द्रि० give a complete list:—

‘वाव्ययेषु ऋस्व आतः निलं त्वितरथान्वथा ।
अमान्तराविनामाङ्गि वृथामुधापुरादिषु ॥
वोत्खाते चामरे तालवृन्ते नाराचखादिरे ।
कुमारकालकवलयकापारेवतहालिके ।
ब्राह्मणे स्थापिते पूर्वाङ्गे हारिद्रे च मागधे ॥’

वञ्जि वा ॥ १ । २ । ३८ ॥ p. 61—

The अ which is the Vṛiddhi substitute caused by वञ्ज् is optionally shortened.

वा in the Sūtra seems redundant since it can be derived here (अनुवृत्त) from the preceding Sūtras. Trivikrama therefore observes that it is used to show that option (विकल्प) ceases from the next Sūtra—‘पुनर्वाग्रहणादुत्तरत्र न विकल्पः’.

प्रवाहः—पवहो—पवाहो । प्रहारः—पहरो—पहारो । प्रकारः—पअरो—पआरो (पयरो—पयारो Hem.) । प्रस्तावः—पथवो—पथावो । Excep. —रागः—राओ । भागः—भाओ । प्राक्चन्द्रि० gives two more—पाकः—पाओ । त्यागः—चाओ ।

संयोगे ॥ १ । २ । ४० ॥ p. 61—

The vowel followed by a conjunct consonant is shortened. आम्रः—अम्बो (Vide ‘ताम्राम्रयोम्बः’ p. 39) । ताम्रं—तम्बं । विरहाग्निः—विरहग्गी । अमाल्यः—अमम्बो (Vide ‘ल्योचैले’ p. 33) । काव्यम्—कम्बं । मुनीन्द्रः—मुण्णिदो । तीर्थम्—तिथं । शीघ्रम्—सिग्वं । चूर्णम्—चुण्णं । सूत्रम्—सुत्तं । पूर्वम्—पुव्वं । नरेन्द्रो—णरिदो (ए being shortened into इ, similarly ओ into उ by ‘एच इग्रस्वादेशो’ of Pāṇini) । म्लेच्छः—मिलिच्छो (Vide ‘लादङ्गीविषु’ p. 50) । अधरोष्ठः—अह्रुद्धो । नीलोत्पलम्—णीलुपलं । दृष्ट्यैकस्तनवृन्तम्—दिष्टिकथणवट्टं । Sometimes ए and ओ remain as they are (स्वरूपेण ऋस्वः, i. e. they are pronounced short in their own forms)—e. g. एकः—एक्को । सेवा—सेवा । स्तोकः—थोक्को ।

Pages 61-64 ल्हेदितः ॥ १ । २ । ४१ ॥ p. 61—विहीनहीने वा ॥ १ । २ । ५६ ॥ p. 64—

This Sūtra begins a chapter in which substitutes of इ and ई are shown.

The initial इ followed by a conjunct consonant is optionally changed to ए.

धम्मिल्लम्—धम्मिलं—धम्मेलं । Other instances given by Trivikrama are —सिन्दूरम्—सिदूरं—सेदूरं । विल्वम्—विल्लं—वेले । विष्णुः—विल्लु—वेळ् । पिण्डम्—पिडं—पेंडं ।

चिन्ता is given as an exception—‘कचिन्न भवति । चिन्ता ।’

मूषिकविभीतक°—॥ १ । २ । ४३ ॥ p. 62—

In मूषिक &c. the initial इ is changed to अ.

मूषिकः—मूसओ । विभीतकः—वहेडओ (म् is changed to ह् by ‘ख—खधधभाम्’, the initial ई to ए by ‘एल्पीडनीड’, and त् to इ by ‘प्रतिगेप्रतीपणे’, Vide p. 76) । हरिद्रा—हलदी—हलदा (Vide ‘हरिद्रादौ । p. 31 by which र् is changed to ल् and ‘हरिद्राच्छाया’ p. 100, by which डीप् (ई) is optionally affixed to it) (Hem. remarks ‘ हरिद्रायां विकल्प इत्यन्ये । हलिदी—हलिदा) । पथि—पहो (‘अकारान्ते सत्यपि पथशब्दे पथिशब्दस्य रूपान्तरनिवृत्त्यर्थमयं योगः’ प्राक० व्याक० वृत्ति of त्रिविक्रम !) पृथिवी—पुढई—पुहई । (It comes under ऋत्वादि’s, Vide ‘ऋतुणे’ p. 67 and ऋ is therefore changed to उ, इ is changed to इ by ‘डः पृथिव्यौषधनिशीथे’ p. 78 and when not changed to इ, it is changed to ह् by ‘खधधभाम्’ p. 18, व् is dropped by ‘प्रायो लुक् कग—’ p. 14) । प्रतिशुत्—पडंशुआ (त् being changed to इ by ‘प्रतिगेप्रतीपणे’ । p. 76, the final त् being changed to अ by ‘अविद्यति स्त्रियामात्’ p. 98. It belongs to मनस्विन्यादि and we have therefore Anusvāra over ड by ‘स्वरेभ्यो वकादौ’ p. 53).

एल्पीडनीड° ॥ १ । २ । ५७ ॥ p. 62—

In पीड &c. ई is necessarily changed to ए. पीठ, not पीट is found in हेम०’s Sūtra ‘नीडपीटे वा’ p. 19 of कुमा० चरि०; but पीड is found in the Ms; in the Telugu printed edition, and also in the Ms. of प्राक० व्याक० वृत्ति of त्रिविक्रम.

पीडः—पेडं (Trivikrama; but पीठः—पेठं—पीठं Hem.) । (Trivikrama observes ‘बहुलाधिकारात् पीडनीडयोर्विकल्पः । पीडं नीडं’) । नीडम्—नेडं—नीडं । कीटशः—केरिसो. ड् being dropped by ‘प्रायो लुक् कगचजतदपयवाम्’ p. 14 and ऋ changed to रि by ‘दृश्यक्सकिनि’ p. 34) । पीयूषम्—पेऊसं । विभीतकः—वहेडओ । ईटुशः—एरिसो । आपीडः

आवेलो—आमेलो (Vide 'नीपापीडे मो वा' p. 79, इ being changed to ल by 'योर्वडिशादौ लः' p. 74, आपीड being in वडिशादि's).

वेङ्गुदशियिलयोः ॥ १ । २ । ४६ ॥ p. 62—

In इङ्गुद and शियिल, the initial इ is optionally changed to अ. इङ्गुदम्—अंगुअं—इंगुअं । शियिलम्—सदिलं—सिदिलं (यू being changed to इ by 'प्रथमशियिलमेषिशियिरनिषघेषु' p. 29).

णिम्माणं णिम्मिअं ॥ १ । २ । ४७ ॥ p. 62—

This is the wording of the Sūtra as found in the Ms. and in P. णिम्माणं is explained in the Vṛitti as a substitute for निर्मातम् and णिम्मिअं for निर्मितम्.

In the Ms. of प्राकृ० व्याक० वृत्ति of त्रिविक्रम with me, the Sūtra reads—'णिम्मोणं णिम्मिअं'. The Vṛitti is—'इत्येतौ निर्मातनिर्मिताभ्यां भविष्यतः'. The Sūtra has no propriety under this section.

उ युधिष्ठिरे ॥ १ । २ । ४८ ॥ p. 62—

In युधिष्ठिर, the initial इ is optionally changed to उ.

युधिष्ठिरः—जहुट्टिलो—जहिट्टिलो । (यू is changed to ऊ by 'आदेर्जः' p. 81, घृ to हृ by 'खघथघभाम्' p. 18, घृ is dropped by 'कगटटतदप० क ँपशोरुपर्यद्रे', ट् is doubled by 'शेषादेशस्याहोचोखोः' p. 15, and the first ट् changed to ट् by 'पूर्वमुपरि वर्गस्य युजः' p. 49).

द्विनीधुप्रवासिषु ॥ १ । २ । ४९ ॥ p. 62—

In द्वि, नि, इधु and प्रवासिन्, the initial इ is changed to उ. Trivikrama gives the following instances:—

दिमात्रः—दुमत्तो । दिजातिः—दुआई । द्विविधः—दुविहो । द्विरेफः—दुरेहो । द्विवचनम्—दुवअणं (Hema. has दुवयणं) । द्विधापि स सुरवधूसार्थः—दुहा वि सो सुरवधूसत्थो ।

The rule holds optionally in some cases on account of the अधिकारसूत्र 'बहुलम्' having influence here—'बहुलाधिकारात् कचिद्विकल्पः'—द्विगुणः—दुउणो (Hema. has विउणो)—दिउणो । द्वितीयः—दुईओ—दिईओ (दुइओ—विइओ Hema.) । Lakshmidhara gives दुउणो as the only equivalent for द्विगुणः; but Trivikrama and Hemachandra give two forms as shown above.

The rule is not applicable in some cases—'कचिन्न' । द्विजः—दिओ । द्विरदः—दिरओ । द्विधागतः—दिहागओ ।

'कचिदोत्वमपि'—द्विवचनम्—दोवअणं (दोवयणं Hema.).

नि—निमज्जति—गुमज्जइ । निमज्जः—गुमंतो ।—Exception—निपतति—
णिवडइ ।

इधुः—उच्छू (*Vide* 'सुहादौ' p. 30 and the note thereon) ।
प्रवासी—पवासू ।

तु निर्झरद्विधाकृजोरोजा ॥ १ । २ । ५० ॥ p. 63—

In निर्झर and द्विधाकृ, the initial इ together with न् is option-
ally changed to ओ.

निर्झरः—ओज्झरो—णिज्झरो । द्विधाकृतः—दोहाइओ (व् is dropped
by 'लवरामधश्च' p. 14, ध् changed to ह् by 'खधधभाम्' p. 18, त्
and क् dropped by 'प्रायो लुक् कर्ण' p. 14, and ऋ changed to इ
by 'इल कृपणे' p. 66)—दुहाइओ (by 'दिनीधुप्रवासिषु') ।

गभीरग इत् ॥ १ । २ । ५२ ॥ p. 63—

In गभीर and other words of the class, the initial ई is
changed to इ.

गभीरः—गहिरो । शिरीषः—सिरिसो । आनीतम्—आनिअं (आणीदा
also 'आणीदा भुवणज्जुदेकजणणी आनीता भुवणाद्भुतैकजननी ? त्रिविक्रम's
प्राक्ठ्ठव्याक० वृत्ति) । गृहीतम्—गहिअं । व्यलीकम्—विलिअं (*Vide* note
on 'स्वप्नादाविल' p. 57) । व्रीडितम्—विलिअं । द्वितीयः—विइओ । तृतीयः—
तइओ (ऋ being changed to अ by 'ऋतोत्' p. 30) । प्रदीपितम्—
पलीविअं (व् is changed to ल् by 'दोहदप्रतीप' p. 77 and प् to व्
by 'पो वः' p. 79) । जीवतु—जिवउ । अवसीदतु—अवसिअउ । प्रसीद—
पसिअ । बल्मीकः—बम्मिओ । तदानीम्—तआणि ।

वा पानीयगे ॥ १ । २ । ५३ ॥ p. 63—

In पानीय and other words of the class, ई is optionally
changed to इ.

पानीयम्—पाणिअं—पाणीअं । अलीकम्—अलिअं—अलीअं । करीषम्—
करिसं—करीसं । उपनीतम्—उपणिअं—उपणीअं । जीवितम्—जीविअं—
जीवीअं ।

Hemachandra gives one Sûtra—'पानीयादिभित्' in place of
the two Sûtras—'गभीरग इत्' and 'वा पानीयगे'. He places
गभीरादि's in the पानीयादि class and derives optional forms by
means of the Sûtra 'बहुलम्'.

प्राक्ठ्ठचन्द्रि० gives a fuller list:—

ईत इत् वा तु पानीयोपनीतालीकजीवितौ ।

प्रदीपितकरीषेषुत्प्लीके च निरीक्षिते ॥

अवसीदलसीदत्रीडितेष्वपि शिरीषके ।
द्वितीये च तृतीये च तदानीमि गृहीतके ॥
निलीयानीतवल्मीकगभीरहीतपूर्वके ॥'

उल् जीर्णे ॥ १ । २ । ५४ ॥ p. 63—

जीर्ण necessarily changes its ई to उ—जीर्णः—जुण्णो ।

विहीनहीने वा ॥ १ । २ । ५६ ॥ p. 64—

In these two words ई is optionally changed to ऊ—

विहीनः—विहूणो—विहीणो (नू being changed to ण् by 'नः' p. 78) ।

हीनः—हूणो—हीणो ।

Pages 64-65 त्वदुत्त उपरिगुरुके ॥ १ । २ । ५८ ॥ p. 64—ओल् स्थूणा° ॥ १ । २ ।
७३ ॥ p. 65—

This section deals with changes of उ and ऊ.

उपरि and गुरुक (गुरु with the suffix क) change their initial उ to अ optionally.

उपरि—अपरि—उवरि । गुरुकः—गरुओ—गुरुओ ।

मुकुलादौ ॥ १ । २ । ५९ ॥ p. 64—

In मुकुल and other words of the class, the initial उ is optionally changed to अ.

मुकुलः—मउलो । मुकरः—मउरो । मुकुटम्—मउडं । अगुरु—अगरं ।
गुल्लची—गलोई (ऊ being changed to ओ by 'ओल् स्थूणात्पू°
p. 65) । गुर्वी—गरुई—(Vide 'तन्व्याप्ते' p. 107 by which उ is
inserted before the final member of the conjunct consonant in words like तन्वी) । युधिष्ठिरः—जहुट्टिलो—जहिट्टिलो । सौकुमार्यम्—सोअमलं (Vide p. 38).

Lakshmīdhara makes the rule optional; but Trivikrama, Hemachandra, S'eshakrishna, and Vararuchi make it necessary. Trivikrama justifies the necessary application of the rule by the words 'वृथगयोगान्नित्यम्'.

In some cases उ is changed to आ as in विद्वाओ from विदुत्तः.

सुभगसुसले ॥ १ । २ । ६४ ॥ p. 65—

In सुभग and सुसल, उ is optionally changed to ऊ.

सुभगः—सूहवो (ग् being changed to व् by 'ऊत्वे सुभगदुर्भगे वः',
p. 73)—सुहओ । सुसलः—सूसलो—सुसलो ।

स्तौ ॥ १ । २ । ६६ ॥ p. 65—

The initial उ, followed by a conjunct consonant, is changed to ओ—

मुद्गरः—मोगरी । पुद्गरः—पोगरी ।

Here उ is to be understood as the original उ in a word and not the उ which may have resulted from the operation of a Sūtra (लक्ष्मणिक). How is this known? From the Sūtra 'सूक्ष्मेद्वीतः' which proves this. How? For one might say that the Sūtra is useless. In सूक्ष्म, ऊ can be shortened by 'संयोगे' and then उ may be changed to ओ by 'स्तौ'. It will not do to say that the Sūtra is given to make the rule optional; for, in that case, Lakshmidhara might have pronounced the Sūtra as 'सूक्ष्मेद्वा', he must not have used उतः. The Sūtra 'सूक्ष्मेद्वीतः' thus seems without any purpose. In order that it may not be so it is a ज्ञापक, a demonstrator of the fact that the Sūtra 'स्तौ' does not apply to the उ in a word, which is not original, but the result of the operation of a rule (लक्ष्मणिक).

Trivikrama gives the following additional instances:—

तुण्डम्—तौण्डं । मुण्डम्—मौण्डं । पुष्करम्—पोकखरं । कुट्टिमम् । कौट्टिमं ।
पुस्तकः—पोत्थओ (Vide 'स्तः' p. 38) । मुस्ता—मोत्था ।

इन्दुद्व्यूढे ॥ १ ॥ २ । ६९ ॥ p. 65—

In उद्व्यूढ, ऊ is changed to ई—

उद्व्यूढः—उव्वीढो.

Hemachandra makes the change optional—ईवीद्व्यूढे' कुमा० चरि०, Appen., p. 21, and gives two forms उव्वीढं—उव्वूढं । Trivikrama does the same in his Vṛitti.

उल् कण्डूयतिहनूमद्रातूले ॥ १ । २ । ७० ॥ p. 65—

In the root कण्डूय, and the words हनूमत् and वातूल, ऊ is necessarily changed to उ—

कण्डूयति—कण्डुअइ । हनूमान्—हणुमन्तो (मत् being changed to मन्त by 'मन्तमणवन्त' p. 157) । वातूलः—वाउलो ।

Trivikrama has the Sūtra उल् कण्डूयहनूमद्रातूले ।

ओल् स्थूणात्पूल्य ॥ १ । २ । ७३ ॥ p. 65—

In स्थूणा &c. ऊ is necessarily changed to ओ. Owing to the force of the Sūtra 'बहुलम्', the rule is optional in the case of स्थूणा and तूण.

स्थूणा—धोणा—धूणा (स being dropped by 'कगटडतद' p. 15) ।
तूपम्—तोपं—तूणं । मूल्यम्—मोहं । (प्राक्चन्द्रि० gives मुहं also—
'मूल्ये तु मोहं मुहं च') । तूणीरम्—तोणीरं । कूर्परम्—कोप्परं । गुलुची—
गलोई (Vide 'मुकुलादी' p. 64) । कुष्माण्डी—कोहण्डी । तम्बूलम्—
तंबोलं or ताम्बूली—ताम्बोली ।

P. 66-68 इत् कृपणे ॥ १ । २ । ७६ ॥ p. 66—कृत् इतिः ॥ १ । २ । ९३ ॥ p. 68—

Now begins the section treating of changes of कृ and कृ.

In कृप and words that belong to this class, कृ is necessarily changed to इ.

कृपः—किवो । कृपा—किवा । नृपः—णिवो । कृपणः—किवणो । कृशः—किसो ।
कृशानुः—किसानू । कृतिः—किई । कृसरः—किसरो ('अयं लेपनविशेषः' त्रिवि०) ।
कृच्छम्—किच्छे । कृपाणः—किवाणो । कृषिः—किसी । कृषिकः—किसिओ ।
कृषिः—इसी । धृतिः—धिई । वृश्चिकः—विच्छुओ—विच्छुओ—विच्छिओ ('श्वे
वृश्चिके ब्रुवां' p. 54) । वृत्तम्—वित्तं । वृत्तिः—वित्ती । पृथ्वी—पिच्छी
('त्वथ्वदृष्वां'— p. 88) । कृत्या—किच्चा ('ल्योचैत्ये' p. 33) । वृसृणम्—
वुसिणं । वृणा—विणा । कृद्धिः—इद्धी । समृद्धिः—समिद्धी । गृद्धिः—गिद्धी ।
गृद्धिः—गिद्धी ('ष्ट.' p. 31) । वृद्धकविः—विद्धकई । रृष्टा—छिष्टा ('स्-
हादौ' p. 30) । वृसी—विसी । हृदयम्—हिअं । उरृष्टम्—उकिट्टं ।
मृष्टम्—मिट्टं (रसे एव, अन्यत्र मट्टं) । वृष्टम्—दिट्टं । वितृष्णाः—विद्रणहो
('श्रवणस्त्रहृद्धृष्णां णहः' p. 43) सकृत्—सइ । इष्टिः—दिट्टी । सृष्टिः—
सिट्टी । सृगालः—सिआलो । हृतम्—हिअं । व्याहृतम्—वाहितं । वृहितम्—
विहिअं । वृत्तम्—तिप्यं । सृष्टम्—सिट्टं । शृङ्गारः—सिंगारो । मृङ्गः—मिङ्गो ।
मृङ्गारः—मिङ्गारो । मृगुः—मिऊ । नृशंसः—निसंसो । पितृन्नः—पिरन्नो ।
तृष्णा—तिण्हा ।

शृङ्गमृगाङ्कमृत्सुधृष्टमसृणेषु वा ॥ १ । २ । ७७ ॥ p. 66—

कृ is optionally changed to इ in शृङ्ग &c.

शृङ्गम्—सिङ्गं—सङ्गं ('कतोत्' p. 30) । मृगाङ्कः—मिअङ्को—मअङ्को । मृत्सुः—
मिच्चू—मच्चू ('ल्योचैत्ये' p. 33) । धृष्टः—धिट्टो—धट्टो ('ष्ट.' p. 31) ।
मसृणम्—मसिणं—मसणं ।

उदृषभे वुः ॥ १ । २ । ७९ ॥ p. 67—

In वृषभ, वृ is optionally changed to उ.

वृषभः—उसहो—वसहो ।

वृन्दारकनिवृत्तयोः ॥ १ । २ । ८० ॥ p. 67—

These two words change their कृ to अ optionally.

वृन्दारकः—वुन्दारओ । वन्दारओ । निवृत्तः—णिवृत्तो—णिवत्तो—निवृत्तो—
निवत्तो ('आदेस्तु' p. 78).

ऋतुगे ॥ १ । २ । ८१ ॥ p. 67—

In ऋतु and words of the class, the initial ऋ is changed to उ.
ऋतुः—उऊ—रिऊ ('ऋतुऋजु' p. 68) । ऋषभः । उसहो । प्राभृतम्—
पाहुडं ('प्रतिगेप्रतीपगे' p. 76) । प्रभृतिः—पहुडी ('प्रतिगेप्रतीपगे' p. 76) ।
निभृतम्—णिवृत्तं । परभृतः—परहुओ । संभृतम्—संधुअं । विभृतम्—विहुअं ।
निवृत्तम्—णिवत्तं । संवृतम्—संवुअं—संवुदं (प्राकृ० प्र०) । विवृतम्—
विवत्तं—विवत्तं (प्राकृ० प्र०) । निर्वृत्तिः—णिवृत्तं । निर्वृतम्—णिवृत्तं—
णिवृत्तं ('प्राकृ० प्रका०) । प्रवृत्तिः—पउत्ती । प्रावृत्—पउत्तो । वृत्तान्तः—
वृत्ततो । वृन्दम्—वुंदं । वृन्दावनम्—वुंदावणं । पृथिवी—पुहवी (इ of वि
being changed to अ by 'मूपिकविभीतकहरिद्रापथिवीप्रतिश्रुत्यत्' p. 62)—पुहवी ('इः पृथिव्यौषधनिशीथे' p. 78)—पुहई—पुहई (व
being dropped by 'प्रायो लुक् कग—' p. 14) । ऋजुः—उज्जू (being
a तैलादि, 'तैलादौ' p. 48) । मृणालम्—मुणालं । पृथ्वी—पुहवी—पुहवी
(Hema.) । वृद्धः—वुद्धो ('दग्धविदग्धवृद्धिदंश्रावृद्धे' p. 36) । स्पृष्टः—पुट्टो ।
परास्पृष्टः—परापुट्टो । भ्रातृकः—भाउओ । जामातृकः—जामाउओ । मातृकः
—माउओ (प्राकृ० प्रका० also) । मातृका—माउआ । पितृकः—पिउओ ।
—प्राकृतम्—पाउडं (being a प्रत्यादि, 'प्रतिगेप्रतीपगे' p. 76)—पउअं
(प्राकृ० सर्व०, it comes under the उत्खातादि's—'न वाव्यथोत्खातादौ,
p. 60) । हृतिः—हुई ।

वृष्टिपृथङ्मृदङ्गनत्तृकवृष्टे ॥ १ । २ । ८४ ॥ p. 67—

In these words, ऋ is changed to इ and उ.

वृष्टिः—विट्टी—वुट्टी । पृथक्—पिहं—पुहं । मृदङ्गः—मिदंगो—मुदंगो ('स्वप्ना-
दाविल' p. 57)—मिअंगो—मुअंगो (Vide note on 'स्वप्नादाविल' p. 57) ।
नमृकः—णत्तिओ—णत्तुओ । वृष्टः—विट्टो—वुट्टो ।

दृसेरि सा ॥ १ । २ । ८९ ॥ p. 67—

In दृप्त, ऋ together with प् and त् is changed to अरि.

दृप्तः—दरिओ ।

केवलस्य रिः ॥ १ । २ । ९० ॥ p. 68—

ऋ, not conjunct with a consonant, is changed to रि.

ऋक्षः—रिच्छो ('उत्सवऋक्षोत्सुकसामर्थ्ये छो वा' p. 34)—रिक्खः ('क्षः'
p. 32) । ऋद्धिः—रिद्धी । ऋणम्—रिणं ।

ऋतुऋजुऋणऋपिक्रपभे वा ॥ १ । २ । ९२ ॥ p. 68—

In ऋतु &c. ऋ is optionally changed to रि.

ऋतुः—रिऊ—उऊ ('ऋतुगे' p. 67) । ऋजुः—रिज्जू—उज्जू ('ऋतुगे' p. 67) । ऋणम्—रिणं—अणं ('ऋतोद्' p. 30) । ऋषिः—रिसी—इसी ('इत् ऋषगे' p. 66) । ऋषभः—रिसहो—उसहो ('ऋतुगे' p. 67) ।

ऋस इलिः ॥ १ । २ । ९३ ॥ p. 68—

In ऋस, the initial vowel is changed to इलि.

ऋसः—किलितो ।

P. 68-72 चपेटकेसरदेवरसैन्यवेदनास्वेचस्त्वित् ॥ १ । २ । ९४ ॥ p. 68—अस्तोर-
खोरचः ॥ १ । ३ । ७ ॥ p. 72—

Now begins the section dealing with the changes of ए, ऐ, ओ, and औ.

In the words, चपेट &c. ए and ऐ are optionally changed to इ. चपेटः—चविटो—चवेडो ('टो डः' p. 54 'पो वः' p. 14) । चपेटा is the usual word. It is given in the Ms. M. and by Hemachandra. चपेटा is also the reading of the Sūtra, Vide p. 100 of the text. चपेटा—चविटा—चवेडा । Other forms are चविलो—चवेलो—चविला—चवेल (It is a वडिशादि, Vide 'टोर्वडिशादौ लः' p. 74) । केसरः—किसरो—केसरो । देवरः—दिररो—देररो । सैन्यम्—सिण्णं—सेण्णं । वेदना—विअणा—वेअणा ।

सैन्धवशनैश्चरे ॥ १ । २ । ९५ ॥ p. 68—

In these words ऐ is changed necessarily to इ.

सैन्धवः—सिन्धवो । शनैश्चरः—सणिच्छरो ('ध्यश्चत्सप्तमनिश्चले' p. 35).

त्वत्सरोरूहमनोहरप्रकोष्टातोद्यान्योन्ये वश्च क्तोः ॥ १ । २ । ९६ ॥ p. 68—

In these words औ is optionally changed to अ and क् and त् to which the vowel is joined is changed to व्—

सरोरूहम्—सररूहं—सरोरूहं । मनोहरम्—मणहरं—मणोहरं । प्रकोष्टः—पवटो—पओटो । आतोद्यम्—आवज्जं—आओज्जं ('द्यय्यां जः' p. 35, 'शेषादेशस्याहोचोखोः' p. 46) । अन्योन्यम्—अण्णण्णं—अण्णोण्णं । अण्णुण्णं ('प्राक० चन्द्रि०, 'अण्णोण्णमण्णण्णमण्णुण्णं चान्योन्यपदे भवेत्').

Trivikrama remarks that सिरवेअणा and सिरोवेअणा are to be derived from शिरस्+वेदना (the formative stage of the word) and शिरोवेदना (the formed word)—'सिरवेअणा सिरोवेअणा इत्येतौ शिरोवेदनायाः साध्यमानसिद्धावस्थयोरेव भवतः ।' Hemachandra includes the word in the Sūtra itself 'ओतोद्यान्योन्यप्रकोष्टातोद्य-

शिरोवेदनामनोहरसरोरुहे कोश्व वः ॥ ८।१।१५६ ॥ Trivikrama seems criticizing Hemachandra, saying that it is not necessary to put the word in the Sūtra and that the changes in it can be arrived at from the formative (स्राव्यमान) and formed (सिद्ध) stages of the word.

कौक्षेयक उत् ॥ १।२।९७ ॥ p. 69—

In कौक्षेयक, औ is optionally changed to उ.

कौक्षेयकः—कुच्छेअओ—कोच्छेअओ ('एच एङ्' p. 7, it being a सृहादि, क्ष is changed to छ 'सृहादौ' p. 30, य् and क् being dropped by 'प्रायो लृक् कगचजतदपयवाम्' p. 14)। कउच्छेअओ (It being a पौरादि, *Vide* 'पौरमे चाउत्' p. 70).

शौण्डगे ॥ १।२।९८ ॥ p. 69—

In शौण्ड and words belonging to this class, औ is necessarily changed to उ—

शौण्डः—सुण्डो । शौद्धोदनिः—सुद्धोवणी । मौञ्जायनः—मुंजाअणो । सौन्दर्यम्—सुन्देरं ('डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्ये च' p. 40)—सुन्दरिअं (It is a चौर्यादि. 'स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात्' p. 49) । सौगन्ध्यम्—सुगन्धत्तणं (the abstract affix य् being changed to त्ण by 'स्वस्य तु डिमात्तणौ' p. 159) । दौवारिकः—दुवारिओ । सौवर्णिकः—सुवर्णिओ । पौलोमी—पुलोमी ।

ऊ स्तेने वा ॥ १।२।१०० ॥ p. 69—

In स्तेन, ए is optionally changed to ऊ—

स्तेनः—थूणो—थेणो ('स्तः' p. 38).

सोच्छ्वासे ॥ १।२।१०१ ॥ p. 69—

In सोच्छ्वास, ओ is necessarily changed to ऊ—

सोच्छ्वासः—सूसासो (व् being dropped by 'लवरामधश्च' p. 14 and श् changed to स by 'शोःसल्' p. 14)—सोसासो (उच्छ्वास is changed to ऊसास, उद् being changed to ऊ by 'दोदोनुत्साहोत्सत्र ऊ शसि' p. 34, स + ऊसासो = सोसासो) ।

अइ तु वैरादौ ॥ १।२।१०३ ॥ p. 69—

In वैर and other words of the class, the initial ऐ is optionally changed to अइ.

वैरम्—वइरं—वेरं । वैशंपायनः—वइसंपाअणो—वेसंपाअणो । वैदेशिकः—

वइदेसिओ—वेदेसिओ । वैशिकम्—वेसिअं—वइसिअं (प्राक०प्रका० gives it in the दैत्यादि class) । वैश्रवणः—वइसवणो—वेसवणो । चैत्रः—चइसो—चेत्तो । कैलासः—कइलासो—केलासो । वैतालिकः—वइआलिओ—वेआलिओ । कैरवम्—कइरवं—केरवं । दैवम्—दइवं—देवं—दइएवं—देवं ('दैवगेस्त्रौ' p. 47) ।

दैत्यादौ ॥ १ । २ । १०४ ॥ p. 69—

In दैत्य and other words belonging to this class, ऐ is necessarily changed to अइ—

दैत्यः—दइच्चो ('त्योचैत्ये p. 33) । दैन्यम्—दइणं । दैवतम्—दइवअं । कैतवम्—कइअवं । वैदर्भः—वइअभो । वैदेहः—वइएहो । ऐश्वर्यम्—अइसरिअं (It is a चौर्यादि, 'स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात्' p. 49) । वैजननः—वइअणणो । भैरवः—भइरवो । वैतालीयम्—वइआलीअं । वैदेशः—वइएसो । वैश्वानरः—वइसाणरो । वैशाखः—वइसाहो । वैशालः—वइसालो (वैशालः is explained by Trivikrama as विशालायां भवः) । स्वैरम्—सइरं । चैत्यम्—चइत्तं ।

स्यैर्य is not mentioned in the Ms. of प्राक० व्याक० वृत्ति by Trivikrama and by Hemachandra.

The Ms. remarks—'चैत्यविशेषे न भवति । चेत्तो ।' Hemachandra notes—'विक्षेपे न भवति । चैत्यम्—चेइअं । आर्षे चैत्यवन्दनम् । ची—वन्दणं ॥' कुमा० चरि०, Appen. p. 26.

The necessary and optional changes of ऐ to अइ are well described by Śeṣhākriṣṇa in his Prākṛitachandrikā as under :—

अइदँत्यैश्वर्यदैत्यस्वैरभैरवसैनिके ।
वैदर्भे चैव वैशाखे वैदेशे वैणिके तथा ॥
वैश्वर्ये वैभवे वैधवैणवैन्दववैपुले ।
नैसर्गिके नैकृतिके स्वैरिणीशैत्यवैकृते ॥

वैरे तथा कैरवकैतवे वैशम्पायने वैश्रवणे च दैवे
कैलासवैकोशिकदैवतेषु वैदेहवैतालिकवैशिकेषु ।
वैकुण्ठवैश्वानरवैजनन्यवैशालवैकर्तनगैरिकेषु
वैतानिके शैशवकैटभे च शैलेयमैरेयसहैलजैने ॥

जैवातुके वैजवने च वैश्ये सनैषधे वैजनने च चैत्रे ।
त्रैलोक्यवैशानिकवैजयन्तीवैधव्यमुख्येषु अइर्विभाषा ॥

गौरव आत् ॥ १ । २ । १०६ ॥ p. 70—

In गौरव, औ is changed to आ—

गौरवम्—गारवं । गरुवं ('पौरगे चाउत्' below) :

पौरगे चाउत् ॥ १ । २ । १०७ ॥ p. 70—

In पौर and words of the class, औ is changed to अउ—

पौरः—पउरो । कौरवः—कउरवो । गौडः—गउडो । कौलः—कउलो । सौरः—सउरो । मौलिः—मउली । कौशलम्—कउसलं । पौरुषम्—पउरिसं (उ in रु being changed to इ by 'रोर्भ्रुकुटीपुरुषयोरित्' p. 19) । कौशेयकम्—कउच्छेअभं—कुच्छेअभं—कोच्छेअभं ('कौशेयक उत्' p. 69) । सौधम्—सउधं । मौनम्—मउर्णं । गौरवम्—गउरवं—गारवं ('गौरव आत्' above) ।
एत् साङ्गला त्रयोदशमेच ॥ १ । ३ । १ ॥ p. 70—

In त्रयोदश and words of its class, the initial vowel together with the following syllable (consonant and the vowel joined to it) is changed to ए—

त्रयोदश—तेरह (र् being changed to ह् by 'प्रत्युषदिवसदशपायाणे तु हः' p. 83 and द् to र् by 'रल् सप्तत्वादी' p. 77) । स्वविरः—थेरो (स being dropped by 'कगटडतदप ऋ क ऋ पशोरूपर्षद्रे' p. 15) । अयस्कारः—एङ्कारो (अ with य being changed to ए, स् dropped by 'कगटड—' p. 15, क् doubled by 'शेषदेशस्याहोचोखोः' p. 15) । विचकिलम्—वेइहम् (It is a तैलादि, 'तैलादी' p. 48) । त्रयोविंशतिः—तेवीसा । त्रयस्त्रिंशत्—तेसीसा ('विंशतिषु त्या श्लोपल्' p. 54) ।

कर्णिकारे फोः ॥ १ । ३ । ३ ॥ p. 71—

In कर्णिकार, the second vowel with the following syllable is optionally changed to ए—

कर्णिकारः—कण्णरो—कण्णारो—कण्णारो ('कर्णिकारे णो वा' p. 46) ।
नवमालिकाबदर° ॥ १ । ३ । ४ ॥ p. 71—

In नवमालिका &c., the initial vowel with the following syllable is changed to ओ necessarily—

नवमालिका—णोमालिआ । बदरम्—बोरं । नवफलिका—णोहलिआ । पूगफलम्—पोहलं (Hema. has पोप्फलं and so प्राकृ० चन्द्रि०—'पोप्फलं तु पूगफले') । पूतरः—पोरो ।

फस्य भहौ वा ॥ १ । ३ । ६० ॥ p. 71—

फ्, when not in the beginning of a word, and not conjunct, and when following a vowel, is changed to भ्, or ह्, or both, so as to suit actual usage—

क्वचित् भः—६. g. रेफ.—रेभो । शिफा—सिभा ।

कचिद् हः—e. g. मुक्ताफलम्—मोत्ताहलं ('स्तौ' p. 65) ।

कचिदुभावपि—e. g. सफलम्—सभलं—सहलं । शैफालिका—सेभालिआ—
सेहालिआ । शफरी—सभरी—सहरी । गुफति—गुभइ—गुइइ ।

But पुष्पम्—पुष्फं (Here फ् is conjunct) । फणी (Here फ्
begins the word. Hema. has 'चिट्टइ फणी') । गुम्फति—गुम्फइ
(Here फ् does not follow a vowel) ।

तु मयूरचतुर्थचतुर्वारं ॥ १ । ३ । ५ ॥ p. 71—

In मयूर and other words mentioned in the Sūtra, the initial
vowel together with the following syllable is optionally
changed to ओ—

मयूरः—मोरो—मऊरो । चतुर्थः—चोत्थो—चउत्थो—चोट्टो—चउट्टो
('स्त्यानचतुर्थे च तु ठः' p. 32) । चतुर्वारः—चोव्वारो—चउव्वारो । चतुर्दश—
चोदइह—चउदइह । चतुर्दशी—चोदसी—चउदसी । चतुर्गुणः—चोगुणो—
चउगुणो । मयूखः—मोहो—मऊहो । उलूखलम्—उलूहलं—ओहलं ।
सुकुमारः—सोमालो—सउमालो (It is a हरिद्रादि, 'हरिद्रादौ' p. 31)
(सोमारो—सउमारो—सउमारो. It is a मुकुलादि, 'मुकुलादौ' p. 64) ।
उदूखलः—ओहलो—उऊहलो । लवणम्—लोणं—लअणं । कुतूहलम्—कोहलं
—ऊऊहलं—कोउहलं—कोहलं. Vide the next Sūtra) ।

हश्चैकृतूहले ॥ १ । २ । ६५ ॥ p. 72—

In कुतूहल, उ is optionally changed to ओ and when it is so
changed, ऊ is shortened—

कुतूहलं—कोउहलं (It is a तैलादि and therefore ल् is doubled
'तैलादौ' p. 48)—कोहलं ।

निषण्ण उमः ॥ १ । ३ । ६ ॥ p. 72—

In निषण्ण, the initial vowel with the following syllable is
optionally changed to उम—

निषण्णः—णुमण्णो—णिसण्णो ।

Pages 72-74. खोपुष्पकुञ्जकर्परकीले कोः ॥ १ । ३ । १२ ॥ p. 72—निकष-
रफटिकचिकुरे हः ॥ १ । ३ । १९ ॥ p. 74—

Now begin changes of gutturals.

कुञ्ज, not signifying a flower, कर्पर, and कील change their
क to ख—

कुञ्जः—खुञ्जो । कर्परः—खप्परो । कीलकः—खीलओ ।

When कुञ्ज means a flower it is changed to कुञ्ज. Tri-
vikrama and Hemachandra give this example:—'बन्धेऽं कुञ्ज-
अपसृणं ।'

छागश्चङ्गलकिराते लकचाः ॥ १ । ३ । १३ ॥ p. 72—

In these words, letters of the guttural class are respective-
ly changed to छ, क्, and च्—

छागः—छालो । चङ्गलम्—संकलं । कीरातः—चिलओ (It is a हरिद्रादि
and therefore र् is changed to ल्. 'हरिद्रादौ' p. 31) ।

चैकादौ गः ॥ १ । ३ । १४ ॥ p. 73—

In एक and words of its class, a letter of the क् class is
optionally changed to ग्—

एकः—एगो—एको—एओ—एकलो ('नवैकाद्वा' p. 28) । आकपः—
आगरिसो—आअरिसो (being a चौयादि, 'स्याद्भव्यचैत्यचौयेसमे यात्'
p. 49) । लोकः—लोगो—लोओ । अमुकः—अमुगो—अमुओ । तीर्थकरः—
तिथ्यगरो—तिथ्यअरो । उद्योतकरः—उज्जोअगरो—उज्जोअअरो ('द्यययां जः'
p. 35) । श्रावकः—सावगो—सावओ । असुकः—असुगो—असुओ ।
आकारः—आगारः—आअरः ।

खोः कन्दुकमरकतमदकले ॥ १ । ३ । १५ ॥ p. 73—

In कन्दुक, मरकत, and मदकल, a letter of the guttural class is
necessarily changed to ग्—

कन्दुकम्—गन्दुअं (Hema. gives गेन्दुअं also; प्राकृ० चन्द्रि० 'कन्दुवस्य तु
गेन्दुअं') । मरकतम्—मरगअं । मदकलः—मअगलो ।

पुत्रागभागिनीचन्द्रिकासु मः ॥ १ । ३ । १६ ॥ p. 73—

In these words, a guttural letter is changed to म्—

पुत्रागः—पुण्णामो । भागिनी—भामिणी । चन्द्रिका—चन्द्रिमा ।

शीकरे तु भहौ ॥ १ । ३ । १७ ॥ p. 73—

In शीकर, क् is changed to भ् or ह्—

शीकरः—सीअरो—सीहरो—सीअरो (प्राकृ० चन्द्रि०—'शीकरे सीहरोपि
स्यात् सीभरः सीअरोपि च ।') ।

ऊत्वे सुभगदुर्भगे वः ॥ १ । ३ । १८ ॥ p. 73—

In सुभग and दुर्भग, when ङ is changed to ऊ, ग् is changed
to व्—

सुभगः—सूवो ('सुभगमुसले' p. 65)—सुहओ । दुर्भगः—दूवो—

दुहओ । (In दूहवो, उ is lengthened by 'दुरो रञ्जकि तु' ॥ १ । २ । ६३
—When र् of दुर is dropped, उ is optionally changed to ऊ).

निकपस्फटिकचिकुरे हः ॥ १ । ३ । १९ ॥ p. 74—

In these words कृ is changed to ह—

निकपः—णिहसो । स्फटिकः—फलिहो ('षस्थोः फः' p. 39, and 'स्फटिके' ॥
१ । ३ । २५ ॥ p. 74 by which हृ is changed to ह्) । चिकुरः
—चिहुरो ।

Hemachandra has 'त्रिहुरशब्दः संस्कृतेषु इति दुर्गः'. The Ms. of
प्राक्० व्याक० वृत्ति of त्रिविक्रम has भृङ्गाचार्यः in place of दुर्गः.

Page 74—चोः खचितपिशाचयोः सङ्घौ ॥ १ । ३ । २२ ॥ p. 74—

This Sūtra and the next one give the changes of palatal
consonants.

In खचित and पिशाच, च् is optionally changed to स् and छ्
respectively—

खचितः—खसिओ—खइओ । पिशाचः—पिसहो ('संयोगे' p. 28)—
पिसाओ ।

ज्ञो जटिले ॥ १ । ३ । २३ ॥ p. 74—

In जटिल, ज् is optionally changed to झ्—

जटिलः—झडिलो—जडिलो ('टो डः' p. 54).

Pages 74-75. टोर्वडिशादौ लः ॥ १ । ३ । २४ ॥ p. 74—टो डः ॥ १ । ३ । ३१ ॥
p. 75—

Here begins the section dealing with changes in lingual
consonants.

In वडिश and other words coming under the class, lingual
consonants are changed to ल् optionally—

वडिशम्—वडिसं—वडिसं । गुडः—गुलो—गुडो । नडम्—नलं—नडं ।
चपेटः—चविलो—चविडो—चवेलो—चवेडो ('चपेटकेसरदेवर' p. 68) ।
आपीडः—आमेलो—आमेडो—आवेलो—आवेडो ('नीपापीडे मो वा' and
'पो वः' p. 79 and 'प्लपीडनीड—' p. 62) । नाडी—णाली—नाली—
णाडी—नाडी ('आदेस्तु' p. 78) । पाटयति—फालेइ—फाडेइ (प् being
changed to फ् by 'फः पाटपरिव—' p. 79) । वेणुः—वेल्—वेणू ।
दाडिमम्—दालिमं—दाडिमं ।

डः कैटभशकटसटे ॥ १ । ३ । २७ ॥ p. 74—

In these words, the lingual consonant is changed to ह्—

कैटभः—कैटवो ('वो भस्य कैटमे' by this भू is changed to व्)। शकटः—सअटो। सटा—सटा।

ठः ॥ १।३।२८ ॥ p. 75—

ट् is changed to ठ् when it is not in the beginning of a word or conjunct and when it follows a vowel—

मठः—मठो। कमठः—कमठो। शठः—सठो। कुठारः—कुठारो। जठरम्—जठरं। कठोरम्—कठोरं। पठति—पठत्।

पिठरे हस्तु रश्च ढः ॥ १।३।२९ ॥ p. 75—

In पिठर, ट् is optionally changed to ठ् and when so changed र् is changed to ह्—

पिठरः—पिहटो—पिठरो (by 'ठः' ट् is changed to ठ्)।

लल्ल डीनुडुगे ॥ १।३।३० ॥ p. 75—

ड्, when it is not in the beginning of a word or conjunct and when it follows a vowel, is changed necessarily to ल्, but not in उडु and words belonging to that class—

गरुडः—गलुलो (र् being changed to ल् by 'हरिद्रादौ' p. 31)। वडवानलः—वलभाणलो। तडागम्—तलाअं।

The Sūtra does not apply to उडु and words of its class—

उडुः—उडू। निविडम्—निविडं। गौडो—गउडो (It is a पौरादि—'पौरमे चाउत्' p. 70)। पीडितम्—पीडिअं। नीडम्—नीडं। नाडी—नाडी। Hemachandra mentions तडी in place of नाडी (कुमा०चरि०, Appendix p. 34). प्राकृ०चन्द्रि० follows Hemachandra—'निविडे पीडिते गौडे निगडोडुतडित्सु न'—तडित्—तडी।

दो ढः ॥ १।३।३१ ॥ p. 75—

When not conjunct and not initial, and when following a vowel, ट् is changed to ड्—

घटः—घटो। भटः—भटो। नटः—णटो। घटते—घटत्।

Pages 75-79. वेतस इति तोः ॥ १।३।३२ ॥ p.75—नापित्ते ह्ः ॥ १।३।५४ ॥ p. 79—

This is the first Sūtra of the section dealing with changes of dental consonants.

वेतस changes its त् to ह् when अ is changed to इ.

This Sūtra accordingly teaches that the change of अ to इ in this word is optional though it is a स्वमादि. 'अत एव विधानात् स्वमादौ वेतसस्य अत इत्वं वा भवति' त्रिविक्रम.

वेतसः—वेडिसो—वेअसो ।

प्रतिगप्रेतीपणे ॥ १ । ३ । ३३ ॥ p. 76—

In प्रति and words of its class त् is changed to इ. This does not apply to प्रतीप and words of its class—

प्रतिपन्नम्—पडिवण्णं । प्रतिभासः—पडिहासो । प्रतिहारः—पडिहारो । प्रति-
स्पर्धा—पडिष्फट्टी ('अस्पोःफः' p. 39) । प्रतिनिवृत्तम्—पडिणिभत्तं । प्रति-
करोति—पडिकरह । प्रतिपद्—पडिवआ (the final consonant is
changed to आ in the Fem.—'अविद्युति स्त्रियामाल्' p. 98) । प्रति-
श्रुत्—पडंसुआ (It falls under the मनस्विनी class and therefore
Anusvāra is placed over the second vowel. 'स्वरेभ्यो वक्रादौ' p.
53) । प्रतिभा—पडिमा । प्रभृति—पडुडि ('ऋतुगे' 67) । मृत्कम्—मडअं ।
भिन्दिपालः—भिडिवालो । पताका—पडाआ । प्राभृत्—पाहुडं ('ऋतुगे'
p. 67) । विभीतकः—वहेडओ ('मूषिकविभीतक—'p. 62) । व्यापृतः—
वाबडो । हरीतकी—हरडई ('ईतः काश्मीरहरीतकयोर्लौ' p. 42) ।

Excep.—प्रतीपम्—पईवं । प्रतिज्ञा—पइणा । संप्रति—संपइ । प्रतिसमयम्
—पइसमअं । प्रतिष्ठा—पइष्टा । प्रतिष्ठानम्—पइष्टाणं ।

दग्धदग्धम्—० ॥ १ । २ । ३५ ॥ p. 76—

In दग्ध &c. the dental is optionally changed to the corresponding lingual—

दग्धः—डग्धो—दग्धो । दग्धः—डग्धो—दग्धो । दग्धः—डग्धो—दग्धो । गर्दभः—
गडुहो—गडुहो । दग्धः—डग्धो—दग्धो । दशनम्—डंसणं—दंसणं । दग्धः—डग्धो
—दग्धो (the conjunct consonant being changed to द् by 'दग्ध-
विदग्धवृद्धिदंष्ट्रावृद्धे' p. 36) । दाहः—डाहो—दाहो । दोहदः—डोहलो
—दोहलो (द् being changed to ल् by 'दोहदप्रदीपशातवाहनांतस्याम्'
p. 77) । दोला—डोला—दोला । दण्डः—डण्डो—दण्डो । कदनम्—कडणं
—कडणं ।

तुच्छे चच्छौ ॥ १ । ३ । ३६ ॥ p. 76—

In तुच्छ, त् is changed to च् and छ्—

तुच्छः—चुच्छो—छुच्छो ।

टल् असरवृन्तत्वरत्तगरे ॥ १ । ३ । ३७ ॥ p. 76—

In these words, the dental is necessarily changed to the lingual—

असरः—असरो । वृन्तः—वेणुं—विणुं (क being changed to इ or ए by 'वृन्त इदेङ्' p. 111). प्राक्चन्द्रि० gives वीणुं also—'वृन्तस्य वेणुं वेणुं च विणुं दिही धिई धृतेः'. त्वरः—द्वरो । तगरः—दगरो ।

हः कातरककुद्धितस्तिमातुलुङ्गेषु ॥ १ । ३ । ३८ ॥ p. 77—

In these words, the dental consonant is changed to ह—

कातरः—काहलो ('हरिद्रादौ' p. 31) । ककुद्धम्—कउहं । वितस्तिः—विहत्थी ('स्तः' p. 38) । मातुलुङ्गम्—माहुलुङ्गं ।

तु वसतिभरते ॥ १ । ३ । ३९ ॥ p. 77—

In these words, the dental is optionally changed to ह—

वसतिः—वसही—वसई । भरतः—भरहो—भरओ ।

तः पलितनितम्बकदम्बे ॥ १ । ३ । ४० ॥ p. 77—

In these, the dental is optionally changed to ल—

पलितम्—पलिलं—पलिअं । नितम्बः—णिलम्बो—णिअम्बो । कदम्बः—कलम्बो—कअम्बो ।

M. reads निम्ब for नितम्ब. निम्बः—लिम्बो—लिम्बो ।

दोहदप्रदीपशातवाहनातस्याम् ॥ १ । ३ । ४१ ॥ p. 77—

In these, the dental is changed to ल—

दोहदः—दोहलो—डोहलो ('दम्भदर—' p. 76) । प्रदीपः—पलीवो । प्रदीप्यति—पलीवेह । प्रदीपम्—पलिचं । शातवाहनः—सालाहणो । The Ms. of प्राक्० व्याक० वृत्ति of त्रिविक्रम gives सालावाहणो (Hema. also gives the form). अतसी—अलसी ।

रत्न सप्तत्यादौ ॥ १ । ३ । ४२ ॥ p. 77—

The dental is necessarily changed to र् in सप्तति and words of its class—

सप्ततिः—सत्तरी । सप्तदश—सत्तरह ('प्रत्युपदिवस—' p. 83) । एकादश—एआरह । त्रयोदश—तेरह ('एत् साज्जला त्रयोदशनेचः' p. 70) । पञ्चदश—पण्णरह ('पञ्चदशदत्तपञ्चाशति णः' p. 36) । द्वादश—वारह ('कगट्ट—' p. 15) । अष्टादश—अट्टारह ('ष्टः' p. 31) । गद्गदम्—गग्गरं ।

पीते ले वा ॥ १ । ३ । ४५ ॥ p. 78—

पीत changes its त् to द् optionally when the affix ल् giving no additional sense to the base (स्वार्थवाचक) is added to it—

पीतः—पीवलो—पीअलो—पीओ (The स्वार्थवाचक suffix is added in accordance with the Sūtra 'लो वा विद्युत्पत्रपीतान्धात्' p. 161).

हः पृथिव्यौषधनिशीथे ॥ १ । ३ । ४७ ॥ p. 78—

In these words the dental is optionally changed to ह—
 पृथिवी—पुढवी—पुहवी ('खवधवनाम्' p. 18 and 'मूषिकविभीतक—
 p. 62) । औषधम्—ओसढं—ओसहं । निशीथः—णिसीढो—णिसीहो ।
 गौ दिना रुदिते ॥ १ । ३ । ४९ ॥ p. 78—

In रुदित, त् is changed ण् together with दि—
 रुदितम्—रुणं ।

गर्भिते ॥ १ । ३ । ५१ ॥ p. 78—

गर्भित changes its त् to ण्—

गर्भितः—गर्भिमणो—गर्भिमओ.

The Ms. of प्राकृ० व्याकृ० वृत्ति says 'पृथग्योगान्नित्यम्'. Hema. also
 makes the change necessary—'गर्भितातिमुक्तकेणः' ॥ ८ । १ । २०८ ॥

नः ॥ १ । ३ । ५२ and आदेस्तु ॥ १ । ३ । ५३ ॥ p. 78—

These two Sūtras deal with the change of त् to ण्. It is
 necessary when त् is not conjunct and not in the beginning
 of a word, and when it follows a vowel. It is optional
 when it is in the beginning of a word—

मानवः—माणवो । ईशानः—ईसाणो । कनकम्—कणअं । धनम्—धणं ।
 मानयति—माणइ ।

नदी—णई—नई । नयति—णेइ—नेइ ।

But न्यायः—नाओ ।

नापिते हः ॥ १ । ३ । ५४ ॥ p. 78—

In नापित, त् is changed to ण् or ह—

नापितः—हाविओ—णाविओ । Hema. gives ण्हाविओ.

Pages 79-80. पो वः ॥ १ । ३ । ५५ ॥ p. 79—तु डो विपमे ॥ १ । ३ । ६७ ॥ p. 80.

Here begins a section treating of changes in the labial
 consonants.

प्, when not initial and not conjunct, and when following
 a vowel, is generally changed to व्—

शापः—सावो । शपथः—सवहो । उपसर्गः—उवसर्गो । प्रदीपः—पईवो ।
 पापम्—पावं । उपमा—उवमा । कपिलः—कविलो । कुणपम्—कुणवं । कलापः
 —कलावो । कपालम्—कवालं । महीपालः—महीवालो । तपति—तवइ ।
 गोपायति—गोवाअइ ।

But विप्रः—विप्पो (प् is conjunct) । पठति—पढइ (प् is initial) ।

कम्पते—कम्पइ (v does not follow a vowel) । कपिः—कई and रिपुः—रिऊ (because these forms, as the text says, are sweeter to the ear than those derived by changing व् to व्).

फः पाटिपरिव—॥ १ । ३ । ५६ ॥ p. 79—

In the causal form of पट् and in परिषा and other words व् is changed to फ्—

पाटयति—फालेइ—फाडेइ (It is बडिशादि, 'टोर्वडिशादौ लः' p. 74 and 'टो डः' p. 75) । परिवः—फलिहो ('हरिद्रादौ' p. 31) । परिखा—फलिहा (being a हरिद्रादि) । परुषः—फरुसो । पनसः—फणसो । पारिभद्रः—फालिहदो ('हरिद्रादौ' p. 31) ।

प्रभूत्ते वः ॥ १ । ३ । ५९ ॥ p. 79—

In प्रभूत्, व् though conjunct and initial, is changed to व्—

प्रभूतम्—वहुत्तं (व् is doubled by 'तैलादौ' p. 48) ।

नीपापीडे मो वा ॥ १ । ३ । ५७ ॥ p. 79—

In these, व् is optionally changed to म्—

नीपः—णीमो—नीमो—नीवो ('आदेस्तु' p. 78) । आपीडः—आमेलो—आवेलो—आमेडो—आवेडो ('टोर्वडिशादौ लः' p. 74, इ being changed to ए by 'एल्पीडनीड—' p. 62) ।

बो वः ॥ १ । ३ । ६१ ॥ p. 80—

व्, if not conjunct, not initial, and following a vowel, is changed to व्—

शवलः—सवलो । अलावूः—अलावू—(Hema. gives अलाज also) ।

क्वन्थौ क्वन्धे ॥ १ । ३ । ६२ ॥ p. 80—

In क्वन्ध व् is changed to व् and व् and the vowel in them is pronounced as nazalized—

क्वन्धः—क्वन्धो—क्वन्धो ।

Hemachandra and Séschakrishna give क्वन्धो in place of क्वन्धो. 'क्वन्धे क्वन्धः क्वन्धः' प्राक० चन्द्रि०.

तु डो विषमे ॥ १ । ३ । ६७ ॥ p. 80—

In विषम, म् is optionally changed to ड्—

विषमः—विसडो—विसमो ।

Hemachandra changes म् to ड्—विसडो, so प्राक० चन्द्रि० also—'विषमे विसडोथवा विसमो'.

Pages 80-85. यो जर्तयानीयोत्तरीयकृत्येषु ॥ १ । ३ । ६८ ॥ p. 80—स्वरकट्टो-
रीसरकारौ ॥ १ । ३ । १०० ॥ p. 85—

Now begins a section in which changes of य् and the remaining consonants of words ending in अ are dealt with. In the affixes तीय and अनीय, in उत्तरीय and in the Kṛit suffix य, य् is optionally changed to ज्ञ् (ज्ञ् which is doubled)—

तृतीयः—तइज्जो ('कतोत्' p. 30)—तइओ ('गभीरग इत्' p. 63) ।
द्वितीयः—विइज्जो—बीओ—दुइज्जो—दुइओ (प्राक्० सर्व० p. 13) । कर-
णीयम्—करणिज्जं—करणीअं । विसयनीयम्—विम्हअणिज्जं—विम्हअणीअं
('इमम्सङ्ग्रामस्सररश्मौ म्हः' p. 42) । वापनीयम्—जावणिज्जं—जावणीअं
(Hema. gives जवणिज्जं—जवणीअं) । उत्तरीयम्—उत्तरिज्जं—उत्तरीअं ।
पेया—पेज्जा—पेआ । मेयम्—मेज्जं—मेअं ।

इन्मयटि ॥ १ । ३ । ६९ ॥ p. 81—

य् of the affix मय is optionally changed to इ—

विषमयः—विसमइओ—विसमओ ।

कतिपये वहशौ ॥ १ । ३ । ७२ ॥ p. 81—

In कतिपय, य् is changed to व् and ह् and when it is changed to ह्, the preceding vowel is lengthened—

कतिपयः—कइवओ—कइवाहो ।

अर्थपरे तो युष्मदि ॥ १ । ३ । ७३ ॥ p. 81—

य् of युष्मद्, when not used as a word, is changed to त्—

युष्मदीयः—तुम्हकेरो ('केर इदमर्थे' p. 158, and 'इमम्सङ्ग्रामस्सररश्मौ म्हः' p. 42) ।

But युष्मदसलकरणम् = जुम्हअम्हप्परणं. Here युष्मद् is used as the word युष्मद्.

आदेर्जः ॥ १ । ३ । ७४ ॥ p. 81—

The initial य् is changed to ज्—

यमः—जमो । युवतिः—जुअई । याति—जाई । यशः—जसो ।

But अवयवः—अवयवो (because य् is not initial).

In some cases, when a preposition is prefixed, य् is changed to ज्, though it is not initial—संयमः—संजमो । संयोगः—संजोगो । अपयशः—अवजसो । But प्रयोगः—पओओ ।

लो जठरवठरलिछुरे ॥ १ । ३ । ७७ ॥ p. 81—

In जठर and other words mentioned in the Sūtra, र् is optionally changed to ल्—

जठरम्—जठरं—जठलं ('ठः' p. 75) । वठरः—वठरो—वठलो । निधुरः—
निटुलो—निटुरो—निटुरो—निटुलो—('कगटड—'p. 15, 'शेषादेशस्या—'
p. 15, 'पूर्वमुपरि वर्गस्य युजः' p. 48) ।

किरिबेरे डः ॥ १ । ३ । ७९ ॥ p. 82—

र् is changed to ड् in these two words—किरिः—किडी । बेरः—
बेडो ।

Trivikrama explains in his Vṛitti the meanings of these words as under:—

'किरिर्वराहो गवो मूषिको गन्धर्वो वा । वेरो भीरुः करभः शरभो मण्डूको वा ।'
प्राकृ० चन्द्रि० gives बेर in place of बेर—

'पाषाणे पासाणः पाहाणोथो किरिः किडी ख्यातः ।

भेरे भेडो निम्बे णिबो लिंबोध वम्महो मदने ॥'

खोः करवीरे णः ॥ १ । ३ । ८० ॥ p. 82—

In this word, the first र् is changed to ण्—

करवीरः—कणवीरो ।

लोहललाङ्गललाङ्गले वा ॥ १ । ३ । ८२ ॥ p. 82—

In these words ल् is optionally changed to ण्—

लोहलः—णोहलो—लोहलो (Vararuchi and Hema. give लाहल.
प्राकृ० चन्द्रि० gives the same form—'वा णत्वमादेर्लाङ्गले लाङ्गले
लाहले तथा ।' प्राकृ० सर्व० gives लोहल, Vide p. 15). लाङ्गलम्—णंगलं
—लंगलं । लाङ्गलम्—णंगूलं—लंगूलं । (In both these words the
long vowel is shortened by 'स्वरस्य बिन्दमि' p. 54) .

बो मः शबरे ॥ १ । ३ । ८४ ॥ p. 82—

In शबर, ब् is changed to म्—

शबरः—समरो । प्राकृ० चन्द्रि० gives other forms also—'शबरे
भवेत्तु समलः समरः सवलस्तथैव सवरश्चरमः ।' S'eshakrishna thus
changes ब् to म् optionally.

हस्य घो बिन्दोः ॥ १ । ३ । ८६ ॥ p. 83—

ह्, following Anusvāra, is optionally changed to घ्.

It is sometimes changed to घ् even though not preceded
by Anusvāra.

संहारः—संधारो—संहारो । सिंहः—सिंहो—सीहो ('विशति त्या श्लेष' p. 55. It falls under the विशति class, the Anusvāra is therefore dropped and the preceding vowel lengthened) । दाहः—दावो ।

प्रत्युषदिवसदशपाषाणे तु हः ॥ १ । ३ । ८८ ॥ p. 83—

In these the sibilants are optionally changed to ह—

प्रत्युषः—पञ्चहो—पञ्चसो ('ल्योचैत्ये p. 33) । दिवसः—दिअहो—दिअसो । दश—दह—दस । पाषाणः—पाहाणो—पासाणो । दशमुखः—दहमुहो—दसमुहो । दशरथः—दहरहो—दसरथो ।

छल षट्छमी—° ॥ १ । ३ । ९० ॥ p. 83—

In these the sibilants are necessarily changed to छ—

षष्ठः—छट्टो (ष being dropped and ह doubled) । षष्टिः—छट्टी । षण्मुखः—छम्मुहो । षट्पदः—छप्पओ । शमी—छमी । सुधा—छुहा । शवः—छावो । सप्तपर्णः—छत्तिवण्णो (The second अ being changed to इ by 'सप्तपर्णे फोः' p. 83) ।

लुक् पादपीठ—° ॥ १ । ३ । ९२ ॥ p. 83—

In these words ढ् which is not initial as the first ढ् of दुर्गादेवी, with the vowel, joined to it, is optionally dropped.

पादपीठम्—पावीढं—पाअवीढं । पादपतनम्—पावडणं—पाअवडणं ('प्रतिगो-प्रतीपणे' p.76) । दुर्गादेवी—दुग्गावी—दुग्गाएवी (Hema.). Trivikrama, however, gives in his Vṛitti, as it is in the text, दुग्गाई—दुग्गादेई । उदुम्बरः—उंबरो—उउंबरो ।

व्याकरणप्राकारागतं कगोः ॥ १ । ३ । ९३ ॥ p. 84—

In those क् and ग् with the vowels joined, are optionally dropped—

व्याकरणम्—वारणं—वाअरणं । प्राकारः—पारो—पाआरो । आगतः—आओ—आअओ ।

एवमेवदेवकुल—° ॥ १ । ३ । ९४ ॥ p. 84—

In एवमेव and other words mentioned with it, व् which is within (the last व् of एवमेव is not dropped) is dropped optionally, together with the vowel joined—

एवमेव—एमेअ—एअमेअ । देवकुलम्—देउलं—देवउलं । प्रावारः—पारो—पावारो । यावत्—जा—जाव । जीवितम्—जीअं—जीविअं । अवटः—अडो—अवडो । आवर्तमानम्—अत्तमाणं ('संयोगे' p. 28)—आवत्तमानं । तावत्—ताव ।

ज्योर्दनुजवध—^० ॥ १ । ३ । ९५ ॥ p. 84—

In दनुजवध &c. ज् and य् together with the vowel joined are optionally dropped—

दनुजवधः— दणुवधो—दणुवधो । राजकुलम्—राडलं—राडडलं । भोजनम्—भोणं—भोअणं । कालायसम्—कालासं—कालाअसे । किसलयम्—किसलं—किसलअं । हृदयम्—हिअं—हिअअं ('इत्कृपणे' p. 66) ।

अपतौ घरो गृहस्य ॥ १ । ३ । ९६ ॥ p. 85—

गृह is changed to घर, when not followed by पति—

गृहम्—घरं । गृहस्वामी—घरसामी । राजगृहम्—राजघरं । But गृहपतिः—गहवई ।

स्वरकङ्क्षोरीसरकारौ ॥ १ । ३ । १०० ॥ p. 85—

सर is optionally changed to ईसर and कट्टु to कार—

सरः—ईसरो—सरो ('मनयान्' p. 13.) । कट्टु—कारं—कडू ।

Pages 85—86. क्रियः ॥ २ । २ । ४७—

'प्रसिद्धसाधन्यात् साध्यसाधनमुपमानम्' p. 86—

This is Gautama's Sūtra १ । १ । ६ ॥ giving the definition of उपमान. The knowledge of the similarity of गवय with गो is what is called उपमान; and this knowledge is the immediate cause of उपमिति which is a knowledge of the relation subsisting between संज्ञा (a term) and संज्ञी (an object) denoted by it. In Gautama's Sūtra उपमान is equal to उपमिति, if साधन is taken to mean सिद्धि. In this case, the definition of उपमान, the instrument of knowledge, is to be derived by supplying यतः in the Sūtra—यत उपमितिर्जायते तदुपमानम्. Or, साधन may be taken to mean सिध्यते अनेनेति साधनम् and then we shall arrive at the definition of उपमान without having to supply यतः. A man does not know what a गवय is. He is told by a trustworthy person that it is like a गो. He then sees a गवय, finds it similar to a गो, and is reminded of the direction of the trustworthy person and concludes that it is गवय. अयं गवयपदवाच्यः is the final knowledge that he arrives at. It is a knowledge of the relation subsisting between the term गवय and the object—the animal denoted by it. The Vṛitti on the Sūtra is very clear—'प्रसिद्धस्य पूर्व-प्रमितस्य गवादेः साधन्यात् सादृश्यात् तज्ज्ञानात् (This ज्ञान is the in-

strument उपमान) साध्यस्य गवयादिपदवाच्यत्वस्य साधनं सिद्धिरुपमान-
मुपमितिः । यत इत्यध्याहारेण च करणलक्षणम् । अथवा साध्यसाधनमिति
करणल्युटा करणलक्षणमेवेदम्' p. 17, न्यायदर्शन, Calcutta edition.

Now a knowledge of this kind can be arrived at not simply through the knowledge of साधर्म्य or similarity. It may also be arrived at through the knowledge of वैधर्म्य or dissimilarity. For instance, a man may know that a particular animal is called कर्भ through the knowledge of its dissimilarity with other animals in having a long neck &c. The Vṛitti explains it clearly—'अत्र च वैधर्म्योपमितिमपि मन्यन्ते टीकाकृतः । यथा च अतिदीर्घादीनादिपश्चन्तरवैधर्म्यज्ञानादुक्ते करभपदवाच्यता-
ग्रहः' न्याय०, p. 17.

Now the point of introducing this Sūtra in the text is that just as in this Sūtra the word साधर्म्य is an उपलक्षण of वैधर्म्य, that is, implies वैधर्म्य in addition to implying साधर्म्य. ('स्वप्रतिपादकत्वे सति स्वैतरप्रतिपादकत्वमुपलक्षणम्'), so the Sūtra 'क्विप्' means that we should shorten the vowel not only of words ending in the suffix क्विप्, but also of words like सोमपा ending in the suffix विच्.

सोमपा+सु is thus equal to सोमप+सु. Now the Sūtra 'प्रायो लुक् क्त' p. 14 is applicable; but the Sūtra 'नात्पः' p. 14 forbids its application, because प् follows अ. प् is then changed to व् by 'पो वः' p. 14 and the word सोमव is declined like राम.

Pages 86-87. श्लुग्नपि सोः ॥ २ । २ । २९ ॥ p.86—नूनपि ङसिङसोः ॥ २ । २ । २७ ॥—p. 87.

These Sūtras deal with the declension of words ending in इ and उ.

- (1) श्लुग्नपि सोः—The Nom. Sing. Ter. स् of words ending in इ or उ is dropped, but not in the Neu. The इ or उ is then lengthened.
- (1) e. g. निरी, बुद्धी, तरू, धेणू; but दहि, महुं (because they are Neu.).
- (2) पुंसो जसो ङउ ङओ—In the case of Mas. words ending in इ and उ, the Nom. Plu. Ter. is optionally changed to अउ and अओ. अउ and अओ being ङित्, ङि of the preceding words

is dropped, i. e. अग्नि and वाउ are changed to अग् and वा by 'अनुक्तमन्यशासनवत्' p. 9 (the Pāṇini's Sūtra being 'टेः' ॥ ६ । ४ । १४३ ॥). When it is not changed to अउ and अओ, it is changed to णो by

(3) णो शसश्च—The Nom. Plu. Ter. and the Acc. Plu. Ter. are optionally changed to णो in Mas. words ending in इ and उ. Both Nom. Plu. and Acc. Plu. terminations are dropped and the preceding vowel lengthened by 'क्षुम् जश्शसोः' p. 21.

(2) e. g. अगउ । अगओ । पक्षे—अग्नी । अग्निणो । वाअउ । वाअओ । पक्षे—वाऊ—वाउणो ।

(3) e. g. गिरिणो । तरुणो । पक्षे—गिरी । तरू.

(4) टो णा—After Mas. and Neu. words ending in इ and उ, the Inst. Sing. Ter. is changed to णा.

e. g. गिरिणा । दहिणा । गामणिणा । तरुणा । महुणा । खलपुणा—But बुद्धीप.

(5) इदुतोर्दिः—इ and उ are lengthened, when followed by भिस्, भ्यस्, and सु.

e. g. भिस्—गिरीहि—हिँ—हि । बुद्धीहि—हिँ—हि । गामणीहि &c. । तरूहि &c. । बहूहि &c.

भ्यस्—गिरीहितो—गिरीओ—गिरीउ—गिरीसुतो । Similarly, from बुद्धि, दधि, ग्रामणी, तरु, धेनु, मधु &c.

सु—गिरीसुसुं । दहीसुसुं । गामणीसुसुं । तरूसुसुं &c.

(6) नूनपि डसिडसोः—After Mas. and Neu. words ending in इ and उ, the Abl. and the Gen. Sing. Ter. are optionally changed to णो.

e. g. गिरिणो । तरुणो । दहिणो । महुणो Abl. and Gen. Sing. पक्षे । also गिरीउ—गिरीहितो—गिरिसो &c. । गिरीओ । तरूओ । दहीओ । महुओ; Abl. Sing.—गिरिस्स । तरुस्स । दहिस्स । महुस्स Gen. Sing.—The complete forms of Mas. nouns ending in इ and उ are given at the end.

The only difference between the forms of अग्नि and वाउ, i. e. Mas. words ending in इ and उ, is, that the latter have one additional form in the Nom. Plu. according to the following Sūtra:—

द्वयो उतः ॥ २ । २ । २५ ॥ p. 92—

After Mas. words ending in उ, the Nom. Plu. Ter. is changed to अबो and the टि of the preceding word is dropped.

Vararuchi gives the following new forms:—

Nom. and Voc. Plu. अग्नीओ, वाऊओ; Abl. Sing. अग्नीहि, वाऊहि.

त्वध्वद्रध्वां कचिच्चछजज्ञाः ॥ १ । ४ । ६५ ॥ p. 88—

त्व, ध्व, द्र, and ध्व are changed respectively to च, छ, ज, and झ just as suits the forms in use—

भुक्त्वा—भोच्चा (‘स्ती’ p. 65) । ज्ञात्वा—णच्चा (‘ज्ञस्रोः’ p. 36) । श्रुत्वा—सोच्चा । पृथ्वी—पिच्छी (‘इत्कृपगे’ p. 66) । विद्वान्—विज्जं (‘अन्य-हलोश्रदुदि’ p. 15) । ध्वनिः—शुणी (‘उलध्वनि—’ p. 58) । बुद्ध्वा—बुज्ज्ञा ।

तिर्यक्पदातिशुक्तेस्तिरिच्छिपायिकसिप्पि ॥ १ । ३ । १०४ ॥ p. 89—

तिर्यक्, पदाति, and शुक्ति are optionally changed to तिरिच्छि, पायिक, and सिप्पि—

तिर्यक्—तिरिच्छि (‘तिरिच्छि वेच्छद्’ = तिर्यक् पश्यन्ति). तिरिआ is mentioned as an old or Ārsha Prākṛita form—‘अथसो हेठं तिरस-स्तिरिच्छि तिरिआ इति त्वाये’ । प्राक० चन्द्र०. पदातिः—पायिको (Hema., ŚeṣhaKṛishṇa, and the MS. of Trivikrama’s Vṛitti give पाइको)—पआई । शुक्तिः—सिप्पी—सुत्ती । Some give सोत्ती also. ‘सोत्तीति केचित्’ p. 103.

श्लेषमवृहस्पतौ तु फोः ॥ १ । ४ । ४६ ॥ p. 89—

In these the second conjunct consonant is changed to क optionally.

श्लेषा । शेषफो—सिलेहो (‘श्लेषमसङ्गामसररदमौ म्ः’ p. 42, इ is inserted before ह् by ‘लादङ्गिषेपु’ p. 50) ।

अविदितमीमांसावृत्तान्तस्य भाषितम् p. 91—

In this passage, the author, Mr. Lakshmidhara, shows good acquaintance with the Mīmāṃsā philosophy. The question turns upon how दादौ in the Sūtra ‘दो वे दादौ च’ is to be construed. The author says that the compound ‘दादौ’ is to be taken as अतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहि like ‘दृष्टसागरम्’ in ‘दृष्टसागरं पुरुष-मानय’ and thus the predication of दो and वे, being the sub-

stitutes of द्वि before the suffix ट (Inst. Sing.), is to be prevented. But then टादौ comes to mean मिसादौ, and how then is the predication of दौ and वे being substitutes of द्वि before डे, डसि, डस्, and डि (Dat., Abl., Gen., and Loc. Sing.) to be prevented? This is answered by stating that the objection proceeds from ignorance of the truths established in the Mimāṃsā philosophy. In हस्तेन अवद्यति, स्रुवेण अवद्यति, स्वधितिना अवद्यति, though हस्त, स्रुव (a sacrificial ladle), and स्वधिति (an axe) are spoken of as instruments for cutting all objects, liquid and solid—ghee, flesh, and an oblation of ground rice—, still the consideration of the *ability* of the instruments, the hand, the ladle, and the axe settles what object is to be syntactically connected with हस्तकृतावदान, स्रुवकृतावदान, and स्वधितिकृतावदान (the cutting by means of the hand &c.). Similarly, the consideration of the singularity of डे, डसि, डस्, and डि prevents the syntactical connection of these singular terminations with the predicate in the Sūtra दो वै टादौ च इ. e. with दो वे इत्याद्यदेशमवनम् (दो and वे being made substitutes of द्वि).

The Mimāṃsā passage referred to in the text is found in the Ś'abarabhāṣya on the last Sūtra of the 1st Adhyāya of the Mimāṃsādarśana. It runs as under:—

‘स्रुवेणावद्यति स्वधितिनावद्यति हस्तेनावद्यति इति श्रूयते । तत्र संदेहः किं स्रुवेणावदातव्यं सर्वस्य (द्रवस्य संहतस्य मांसस्य च) तथा स्वधितिना हस्तेन च उत सर्वेषामर्थतो व्यवस्था (द्रवाणां स्रुवेण मांसानां स्वधितिना संहतानां हस्तेन) इति ।’

The पूर्वपक्ष is—‘अविशेषाभिधानादव्यवस्था इति ।’

The सिद्धान्त is—‘एवं प्राप्ते ब्रूमः । अर्थाद्वा कल्पना इति । स्रुवेणावद्येत् यथा शक्ययात् तथा यस्य शक्ययात् तस्य च इति । आख्यातशब्दानामर्थं ब्रूवतां शक्तिः सहचारिणी ।’ सीमां० दर्श०, Calcutta Edition of 1883, p. 116.

The declensional forms of द्वि and त्रि are given at the end. The short forms तिहि, तिहितो, &c., and तिसु, though given in some Mss., seem wrong; since ‘इदुतोदिः’ p. 87 makes इ and उ long before मिस, भ्यस्, and सु.

घा न्तधौ मन्युचिह्नयोः ॥ १ । ४ । ३२ ॥ p. 94—

मन्यु and चिह्न optionally change their conjunct consonants respectively to न्त and न्य—

मन्युः—मन्त्—मण् । चिह्नम्—चिन्धं—इन्धं—चिण्—इण् ('बहुलाधिकारात् कचिदादेरपि चस्य लोपः' p. 113).

त्रिविक्रमदेववचनात्—This remark is made by Trivikrama on the Sūtra 'आरः सुपि' His words are 'लुप्तविभक्तयपेक्षया भक्तारविहिंभं.'

The forms of क्रीष्टु are as given at the end.

The declensional forms of पितृ are given at the end.

Vararuchi sanctions the substitution of a word ending in उ for one ending in कृ only in Nom. Plu.; Acc. Plu.; Inst. Sing.; Gen. Sing.; and Loc. Plu.—'उर्जैश्शसृष्टाडससुप्सु वा' ५।३३॥ The forms of कर्तृ are to be made up, like those of पितृ from the bases कृत् and कट्ट, with this difference only that कृ is changed to आर्, not अर्.

गअउ—गअओ—गअवो p. 96—

According to the Sūtra 'गव्यउदाइत्,' गो is to be considered as गउ and गइ and the word is to be declined like वाउ and अग्नि. The Nom. Plu. forms would then be गअउ—गअओ—गअवो—गउणो—गऊ.

Trivikrama's Vritti on the Sūtra 'गव्यउदाइत्' which he reads as 'गव्यउदाइल्' is 'गोशब्दे एचः अउ आइ इत्येतौ भवतः । एतयोरादेशिकल्पो द्वितीयस्य लिट्वात्तिलम्.'

एच क्त्वानुमुत्तव्यभविष्यति ॥ २ । ४ । १९ ॥ p. 96—

अ is changed to इ or ए when followed by क्त्वा, तुम्, तव्य, and future terminations.

क्त्वा is changed to तुं, अत्, तुआण, and तूण by 'तुमुत्तुआणतूणाः क्त्वः' p. 152.

We have thus हसेऊण—हसिऊण before क्त्वा, हसेउं—हसिउं before तुम्, हसेअव्वं—हसिअव्वं before तव्य and हसेहिइ—हसिहिइ in the future (Vide 'भविष्यति हिरादिः' p. 190).

The forms of जाय् are given at the end.

स्तावकसास्त्रे ॥ १ । २ । १८ ॥ p. 99—

In these words, the initial vowel is necessarily changed to उ—स्तावकः—थुवओ (‘स्तः’ p. 38) । सास्त्रा—सुष्ठा (‘श्रण्यस्त्रस्त्रहृक्ष्णां ष्हः’ p. 43) ।

स्त्रीभगिनी—° ॥ १ । ३ । ९७ ॥ p. 102—

स्त्री, भगिनी, दुहितृ, and वनिता substitute respectively the forms इत्थी, वहिणी, धूआ, and विलआ—

स्त्री—इत्थी—धी । भगिनी—वहिणी—भइणी । दुहिता—धूआ—दुहिआ । वनिता—विलआ—वणिआ ।

The forms of रुचि and घेनु are similar and given at the end. ऋद्धिशब्दे ऋत्वादिपाठात्—p. 102.

ऋद्धि is given under कृपादि’s, not under ऋत्वादि’s. The author includes it into both the classes and thus gives four forms as under:—

ऋद्धिः—उङ्गी—उङी—इङ्गी—इङी.

The forms of गोरी and जंबू are given at the end.

सोवण्णेई—सोवण्णेआ—p. 105—

In this word the affix डीप् is caused by ट—सोवण्णैयी = सोवण्णेई—सोवण्णेआ.

वालाढवरण्ये ॥ १ । २ । ४ ॥ p. 108—

In these words, the initial vowel is dropped optionally—

अलातुः or अलातूः—लातू—अलातू; अरण्यम्—रण्णं—अरण्णं.

इदुन्मातुः ॥ १ । २ । ८३ ॥ p. 108—

‘Trivikrama’s Vṛitti on this Sūtra is as under:—

‘गौणस्य मातृशब्दस्य ऋत् इदुत्तौ भवतः । माइधरं । माउधरं । कचिदगौणस्यापि । माईण—माऊण—मातृणाम् ॥’

Hemachandra’s remark is as follows:—

‘कचिदगौणस्यापि । माईणं ।’

Lakshmidhara says that though in the Sūtra इदुन्मातुः, गौणस्य is supplied from the preceding Sūtra, and though the change of मातृ into माइ and माउ would thus occur only when the word is subordinate in sense as in माइधरं where the sense of धरं is predominant and माइ subordinate, still

even the simple word मात् is changed to माइ and माउ, (1) because Trivikrama gives the form माईण, and (2) because Hemachandra also sanctions the occasional use of the same form owing to the influence of the अधिकार Sūtra बहुलम्.

The forms of यण and सञ्च are given at the end.

The forms of दहि (दधि) and महु (मधु) are given at the end. The forms of चतुर् are given at the end.

In making up the forms of किम्, the Sūtras from २।२।६२॥ to २।२।६५॥ explained on pp. 26 and 27 of the text must be remembered. Their purport is very briefly as under:—

In the case of pronouns ending in अ, Nom. Plu. Ter. is ए, Loc. Sing. Ter. थ्य, रिस, रिम, and हि (the last does not apply to इदम् and एतद् and applies to किम्, यद्, and तद् even in the Fem.), and Gen. Plu. Ter. is optionally एसि.

The Sūtras from २।२।६६॥ to २।२।७३॥ apply to किम्, यद्, and तद्. Their purport is as under:—

२।२।६६॥ (p. 117)—After किम्, and तद्, अस् is optionally changed to स and the preceding vowel lengthened.

e. g. कास । तास । पक्षे—केसि । तेसि—काणं—ण—ताणं—ण.

२।२।६७ (p. 117)—After किम्, यद्, and तद्, इस् is optionally changed to स with the preceding vowel lengthened.

e. g. कास—कस्स । जास—जस्स । तास—तस्स ।

This Sūtra is taken to apply through the force of 'बहुलम्' to the Fem. forms also. Trivikrama remarks:—'बहुलाधिकारात् कियतद्भ्यः लियामपि ।'

e. g. कास (कस्याः) । जास (यस्याः) । तास (तस्याः)—पक्षे—काए—जाए—ताए.

२।२।६८॥ (p. 131)—This applies to the Fem. forms of the optional bases की, जी, ती.

In their case इस् is optionally changed to से and स्सा.

e. g. कीसे—किस्सा । जीसे—जिस्सा । तीसे—तिस्सा । पक्षे—कीअ—आ—इ—ए । जीअ—आ—इ—ए । तीअ—आ—इ—ए.

२।२।६९॥ (p. 118)—After किम्, यद्, and तद्, डि is optionally changed to इआ, डाहे, and डाल in the sense of time.

e. g. कइआ—काहे—काला । जइआ—जाहे—जाला । तइआ—ताहे—ताला ।

पक्षे—कत्थ—कस्सि—कम्मि—काहिं । जत्थ—जस्सि—जम्मि—जाहिं । तत्थ—तस्सि—तम्मि—ताहिं ।

२ । २ । ७० ॥ (p. 117)—After किम्, यद्, and तद्, डसि is optionally changed to म्हा.

e. g. कम्हा । जम्हा । तम्हा ।

पक्षे—काओ । जाओ । ताओ । काहितो—जाहितो—ताहितो &c.

२ । २ । ७१ ॥ (p. 117)—किम् has two more forms in the Abl. Sing. डसि is optionally changed डीस, and डिणो—

e. g. कीस—किणो—

पक्षे—कम्हा—काओ—काहितो &c.

२ । २ । ७२ ॥ (p. 125). —It applies to तद् only.

After तद्, डसि is optionally changed to डो.

e. g. तो ।

पक्षे—तम्हा—ताओ—ताहितो &c.

२ । २ । ७३ ॥ (p. 117)—After किम्, तद्, यद्, इदम्, and एतद्, टा is changed to डिणा optionally.

e. g. किणा—केण । जिणा—जेण । तिणा—तेण । इमिणा—इमेण । एइणा—एएण ।

The forms of किम् are given at the end.

The forms of राजन् are given at the end.

तु सक्खिलभवंत— ॥ १ । १ । ३७ ॥ p. 123—

साक्षिन्, भवत्, जन्मन्, and महत्, are optionally changed to सक्खिण, भवंत, जग्मण, and महंत, respectively.

When the form assumed by a word is very irregular and is not to be arrived at by the application of other Sūtras, but is sanctioned by being specially so mentioned in the same Sūtra, it is called a निपात.

साक्षी—सक्खिणो—सक्खी ('क्षः' p. 32) ।

भवान्—भवंतो—भवो । जग्म—जग्मणो—जग्मो ('न्मः' p. 39) । महान्—महंतो—महो ।

शतृशानचोः ॥ २ । ४ । ४२ ॥ p. 127—

शतृ Par. Pres. Part. Ter. and शानच् Ātm. Pres. Part. Ter. are changed respectively to माण and न्त.

By another Sūtra 'वा लङ्लोड्छत्तु', the preceding अ is changed to ए when followed by लट्, लोट्, and शतृ. e. g. हसति = हसइ—हसेइ; हसतु = हसउ—हसेउ; हसन्—हसन्तो—हसेन्तो । भू substitutes हो, हुव, and हव, (by 'होहुवहवा भुवेस्तु') and also हु before terminations that are not चित्.

The Pres. Participle of भू in Prākṛita is thus होमाणो—होन्तो—हुवमाणो—हुवेमाणो—हुवन्तो—हुवेन्तो—हवमाणो—हवेमाणो—हवन्तो—हवेन्तो (हु is not substituted before शानच्, because it is चित्).

In the passive forms य of the passive is changed to ईअ and इञ्ज ('ईअइञ्जौ यकः')—

अनुभूयमानः = अणुहोईअमाणो—अणुहोइञ्जमाणो—अणुहोईअन्तो—अणुहो-इञ्जन्तो.

तुमत्तुभागतूणाः ऋवः ॥ २ । १ । २९ ॥ p. 152—

The termination त्वा of the indeclinable past participle is changed to तुं, अत् (अ), तुआण, and तूण.

६. १. तुम्—दृक्त्वा—ददृङ्; मुक्त्वा—मोत्तुं; हसित्वा—हसेउं—हसिउं.

अत्—भ्रान्त्वा—भमिअ; रन्त्वा—रमिअ; हसित्वा—हसेअ—हसिअ.

तूण—गृहीत्वा—वेत्तूण—णं; कृत्वा—काऊण—णं; हसित्वा—हसेऊण—णं; हसिऊण—णं.

तुआण—गृहीत्वा—वेत्तुआण—णं; श्रुत्वा—सोउआण—णं; हसेउ—हसे-उआण—णं; हसिउआण—णं.

In the above forms, the ending consonant of दृश् together with the त् of तुम, तुआण, and तूण is changed to द्ढ by ता ङो द्दशः ॥ २ । ४ । ४६ ॥ (p. 153) (ददृङ्—ददृङ्आण—ददृङ्ण); अह् is changed to वेत् before तुम् (Inf. termination), तव्य, and त्वा by वेत्तुं तव्यक्त्वासु अहेः ॥ २ । ४ । ४४ ॥ (p. 153) (वेत्तुं—वेत्तुआण—वेत्तूण); the final consonant with the preceding vowel of वच्, मुच्, रद्, श्रु, and मुञ् is dropped and ओ added before तुम्, तव्य, and त्वा by अन्यस्य वचिमुचिरुदिश्रमुजां डोळ ॥ २ । ४ । ४५ ॥ (p. 153) (मोत्तुं, रोत्तूण, वीत्तुं, सोत्तुआण, भोत्तूण, &c.), अ is added

as an augment after the final consonant of a root by हलौक् ॥ २।४।६९ ॥ p. 116; the ending अ of a root is changed to इ or ए before त्वा, तुम्, त्व्य, and future terminations by एच् क्त्वातुंतव्यमविष्यति ॥ २।४।१९ ॥ (p. 153) (हस्—हस—हसेउं—हसिउं &c.); the ending vowel of क् is changed to आ before तुम्, त्व्य, त्वा, and terminations of the past and the future by आ भूतमविष्यति च कृजः ॥ २।४।४७ (p. 153) (काउं—काउआण—काऊण); the ending इ and उ, short or long, of a root are changed to ए and ओ, respectively by दोरेक् ॥ २।४।६५ ॥ (p. 154) (श्रु—सोऊण, नी—णेउआण, &c.).

श्रु has सुणिऊण also according to the following Sûtra:—

णो हश्च चिजिपृश्चधूसुहुल्भ्यः ॥ २।४।७२ ॥ p. 154—

After roots चि, जि, &c. augment ण is added and when added, if the root has a long vowel, it is shortened.

e. g. चिणइ—जिणइ—पुणइ—सुणइ—धुणइ &c. also चिणिऊण, सुणिऊण, लुणिऊण, and चिणेऊण, सुणेऊण, लुणेऊण by changing अ of ण to ए by एच् क्त्वातुंतव्यमविष्यति ॥ २।४।१९ ॥

Rules for the change of अपि and इति—

- (1) When following a word, that is, not in the beginning of a sentence, अपि drops its अ optionally.

e. g. किवि (किवि also) and किमवि; तंवि (तंवि also) and तमवि; but अवि णाम्.

- (2) Following a word इति drops its इ.

e. g. किति (किमिति), जंति (यदिति), तंति (तदिति). (The final consonant is changed to Anusvâra by यत्तत्सम्यक्विश्वकृत्यको मक् p. 151).

- (3) In the beginning of a sentence इति is changed to इअ. इअ विश्वगुहाणिञआए.

- (4) Following a vowel इति is changed to त्ति.

e. g. इदित्ति, तदित्ति. इद् इति (इद् drops its final by 'अन्त्यहलोश्च-दुदि' p. 15).

लुगव्ययलदाद्यात्तद्वः ॥ १।२।३ ॥ p. 156—

The initial vowel of an indeclinable or a pronoun, following an indeclinable or a pronoun is optionally dropped.

e. g. यदि अहम्—जइ अहं—जइहं
यदि इमाः—जइ इमा—जइसा
वयमत्र—अम्हे एत्थ—अम्हेत्थ
वयमन्यत्र—अम्ह अण्णद्ध—अम्हण्णद्ध
त्वमत्र—तुह एत्थ—तुहेत्थ

P. 157-161. मन्तमणवन्त° ॥ २।१।१ ॥ p. 157 to इरः शीलाद्यर्थस्य ॥
२।१।२८ ॥ p. 161—

This chapter treats of the changes which Taddhita suffixes undergo in Prākṛita. They are mostly as under:—

मत्—मन्त (सिरिमन्तो), मण (धनमणो), वन्त (भक्तिवन्तो), मा (हणुमा), आळ (दयाळ), आल (रसालो), इर (गन्विरो), इह (छाइहो), उह (दप्पुहो), इन्त (माणइन्तो).

वत् (signifying measure)—इत्तिअ (इत्तिअं, जित्तिअं, तित्तिअं), एत्तिअ (एत्तिअं, जेत्तिअं, तेत्तिअं, केत्तिअं), इत्तिल (इत्तिलं, जित्तिलं, तित्तिलं, कित्तिलं), एदह (एदहं, जेदहं, तेदहं, केदहं).

ईण (signifying pervading)—इक (सव्वंगिओ).

ईय—णअ (अप्पणअं इ. e. आत्मीयम्).

त्रल् or त्र—हि (जहि, कहि, अण्णहि), त्थ (जत्थ, कत्थ, अण्णत्थ), ह (जह, कह, अण्णह).

इदमर्थक (having the sense of तस्येदम्)—केर (तुहकेरो, अहकेरो), इक (राइकं, पारिकं—परिकं), अक (राअकं, पारकं—परकं), एच्चअ (तुहोच्चअं, अहोच्चअं).

वत् (signifying an object of comparison)—व्व (मडुरव्व पाडली-बुत्ते पासाओ).

त्व—इमा (पीणिमा, पुव्विमा), तण (पीणत्तणं, पुव्वत्तणं).

तस् (having the sense of the Abl.)—दो (सव्वदो), तो (सव्वत्तो).

कृत्वः—हुत्त (सअहुत्तो, सहासहुत्तो).

भवार्थक (signifying तत्र भवः)—इह (पुरिहं, हेट्टिलं,) उहं, (अप्पुहं इ. e. आत्मभवम्).

क (स्वार्थवाचक)—क (च्चन्दओ, इहअ), इह (पुरिहो), उह (पिउहो, मुहुहं, हत्थुहो), र (दीहरं), ल (विण्जुला, पत्तलं, पीवलं, अन्थलो).

शीलाद्यर्थक (signifying accustomed to)—इर (इसिरो, रोइरो, लखिरो, जपिरो).

P. 161-163. डेसो लम् ॥ २।३।३५ ॥ p. 161 to वीप्सार्थात्° ॥ २।२।१ ॥
p. 163—

This chapter treats of the senses of cases or the cases which are used in the sense of other cases. The purport is in brief as under:—

- (1) The Gen. is used in place of the Dat.
- (2) The Gen. is used optionally in place of the Dat. Sing. signifying purpose (तादर्थ्यं). That is, the Dat. Sing. is used in the sense of purpose (देवाय = देवार्थम्; वहाय—वधार्थम्).
- (3) The Gen. is sometimes used in the sense of the Acc., the Inst., the Abl., and the Loc.
- (4) The Loc. is sometimes used in the sense of the Acc. and the Inst.
- (5) The Inst. and the Loc. are sometimes used in the sense of the Abl.
- (6) The Acc. is sometimes used in the sense of the Loc.
- (7) म् takes the place of the case-affix optionally after the first word, when there is a repetition (एकैकम् = एकमेकं; एकैकेन = एकमेकेण; अंगेअंगे—अंगमंगमि also एकैकं &c.).

P. 163-169. वरइत्तगास्तुनाद्यैः ॥ २ । १ । ३० ॥ p. 163—

Now begins the chapter on the Nipātas or irregular forms. Under this chapter Trivikrama has given a long list of words, a few of which are Des'ya. Extracts from his Vṛitti are given below:—

वरइत्तो—'वरयित् । ऋतोत् । तो द्वित्वं च' प्राकृ० व्याक० वृत्ति.

कणइल्लवाअडौ शुके—'कण ईलतावाची देइयः । ततो भवार्थेस्त्वर्थे वा डिल्लः । कणइल्लो । वाचाटे द्वितीयात्तोत् । वाअडो ।' त्रिवि०.

मइल्लपुत्ती—'मलिनादेशान्मइल्लात् पुत्ती ।' त्रिवि०.

सूरडो—'सूरादस्त्वर्थे छिः ।'

वेल्लइल्लो—'वल्लभालं । आदरेत्वं च'

सइल्ल—'शब्दादालोस्त्वर्थे ।'

अल्लिल्लो—'अलेः स्वार्थे डिल्लः । लो द्वित्वं च ।'

पुल्लंधओ—'पुण्णंधयः । यस्य लिट् ।'

रसाओ—'रसमत्तीति रसाओ ।'

ळअणी कणई लइणा लतायाम्—'लतायाः स्वार्थे ङणी ङणा च । कणतेर्धातोः

स्त्रियां ङइ ।'

वहुअा—'शोभावहुत्वात् ।'

मेढुणिआ—‘मिथुनादुक्तेयं इकणा । डाच्च ।’

रिमिणो—‘रुदेः शीले डिमिणः ।’

अडअणाछिच्छईपुण्णाळयः पुंश्चल्याम्—‘पुंश्चल्याश्चस्य णा । पुण्णाली । छि छि थिक् थिक् इति ग्रहणं यस्याः सा छिच्छई । अस्त्यथे डई । अटेः शित् आण । अडअणा ।’ छि is used in Gujarati in the sense of expressing nausea at something noxious.

चप्पळओ—‘चपलात् कः । पस्य च द्विरक्तिः ।’

Trivikrama has ‘पिञ्जं जलम् ।’—‘पिवतेर्द्विञ्जः ।’

मधोणो—‘स्वार्थे णः ।’

सहलासिओ—‘सदा लासिकः । नृत्यशीलत्वात् । वाउहो—From वाच्.

पलहिअओ—‘उपलहृदयः । उकारस्य लोपः ।’

चण्डिहो and चण्डिज्जो—From चण्ड् to be angry.

कुम्भुणो—‘म्लायतेः कुम्भादेशे णः ।’

अच्छिहरहो—‘अक्षणोर्हरः । अदर्शनीयत्वात् । अक्षिहरात् स्वार्थे डुहः ।’

छाहो—‘छायाया डिहोरस्यर्थे ।’

कुडुङ्ग &c.—‘कुडादुक्तेयं डुङ्गः डङ्गः डुकश्च ।’—कुडङ्ग is used in Sanskrit in the sense of a bower.

जरण्डो—‘जरतेरंडः ।’

अच्छिविअच्छी—‘आकर्षति व्याकर्षति इत्यत्र कुषेः स्थाने अच्छिविअच्छी ।’

धूमरी—‘धूमवत् धूमरी उपमार्थे री ।’

सोत्ती—‘स्रोतसः अस्त्यथे डी । द्वित्वम् ।’

अहिसिओ—‘ग्रहशंकया रुदितः । अभिसीदतेरुक्तेयं डिकः ।’

उदलो पदलो—From उत्स्यल and प्रस्यल.

गञ्जिओ—‘अङ्गस्पर्शाज्जायमाने हासे पुलके चार्थे गर्जतेरिलिआ ।’

चित्तलं—‘चित्तं लातीति ।’

पासणिओ, पासाणिओ—‘साक्षात् पार्थे नीयतेनेत्यर्थे पार्श्वीचीयतेडिक्कः ।’

अवरिञ्जं—‘अद्वितीयम् । अपरस्य भावार्थे डिञ्जः ।’

लाहिल्लो—‘लम्पटः । लाभादुक्तेयं डिहः ।’

कडिल्लः—From कटि.

कुडुंबीअं—From कुटुम्ब.

अन्तरिञ्जं—From अन्तरा.

अवडुह्णिअं—From अवट—‘a hollow of a well. The Ms. of प्राकृतं व्याकृतं वृत्ति of त्रिविक्रम consulted by me gives अवडुकिअं in place of अवडुह्णिअं.

पिप्पिडिअं—‘पिडीपिडी इत्यनुकरणत् कः । आदेर्डिकारस्य लुक् पो द्वित्वं च ।

बुद्धिरो—From मञ्ज. The Prākṛita root बूढ is used in Gujarati in the sense of sinking.

सरिसाडुलो—‘सदृशात् स्वार्थे डुलश्च ।’

गुमिलो—‘मुहेरादेशाद् गुमेरिलः ।’

घडाघडी—‘घटिता घटा घटना यस्याः सा ।’

कमणी—From क्रम्.

किरिकिरिआ—‘किरिकिरीत्यनुकरणात् का ।’

अण्णश्ओ—‘अर्णवादुपमानार्थे ङिकः ।’

जंपेक्खिरमगिरओ—‘यद्यदृष्टमित्यस्मिन्नर्थे जंपेक्खिरमिति निपातित्वात् परो याचनशीलमगिरओ कप्रत्ययान्तः ।’ The Ms. reads ‘जंपेक्खिरमगिरओ यद्यदृष्टौ याचते’ as the Sūtra.

सिंहंडहिल्लो—From शिखंड. ‘शिखण्डादुक्तेर्धे हिल्लः । शिखावानिलयः ।’

अलवलवसहो—‘अलमत्यर्थे बलमस्य वृषमस्येति । विन्दोर्लुक् ।’

खुरहखुडी—‘खुरवद्वाधते तोडयतीति वुंदेरदेशात् खुडाडुडी ।’

सीउल्लं, सीउट्टं—From शीत. ‘शीतात् डुल्लडुटा तस्य लोपो वा ।’

लडहा—From लम्—‘लसतेर्डहा सलोपश्च ।’

वेहरी—‘वेष्टयन्ते विद्या अनयेति ।’ ‘वेष्टेःपरो री ष्टेर्लुक् ।’

दुम्महणी—‘कलहपरा । दुर्मतेः स्वार्थे स्त्रियां णी ।’

तण्णाअं—‘तिम्यतेर्डण्णाअं ।’

चिक्खअणो—‘नब्पूर्वात् सहतेर्यणः चिक्खादेशश्च ।’

सुण्हसिओ—‘स्वभात् शीले सियः । मस्य च ण्हः । आदेरत उः । यद्वा साखा संस्कृते निद्रा । ‘सावकसाखा’ इत्युत्वे सति ततः शीलाद्यर्थे ड्श्ओ ।’

साउल्लो—From स्वादु. ‘स्वादेरुक्तेर्धे लः ।’

हडहडो—‘हडत् हडत् इति हृदयं स्फुरति यत्रेति । तस्य लुक् ।’

कोडिओ—कोडिल्लो—From कुड् to act childishly; to trifle.

अट्टण्ण—‘आर्तं जानातीत्यट्टण्णो ।’

गंजोलो—‘गंजतेः परिभवार्ये देश्याद् धातोर्डोलः ।’

जसुंभिअं—‘उत्पूर्वस्य सुंभतेरुक्तेर्धे ङिकः ।’

णिउक्कः—‘निर्मुक्तः । मस्य लुक् । दैवादिपाठाद् द्वित्वं च ।’

बम्हालो—From ब्रह्मन्. ‘ब्रह्मण उक्तेर्धे लः ।’

ठाणिज्ज—From स्थान. ‘स्थानादुक्तेर्धे ङिज्जः ।’

महल्लो—‘महतो डल्लः ।’

कुच्छिमई—‘कुक्षेरस्यर्थे मई । गर्भवती ।’

रिंछोली—‘ऋक्षालिः नक्षत्रमाला तद्वत् रिंछोली । ऋतो विन्दुः ।’

धोरणी—‘धारावत् । पङ्क्तिः ।’

पडमा—‘पटादस्त्यर्थे मा ।’

करमरी—‘करेण मृद्यमाना कृषलसिञ्जिति करोपपदान्मृद्गातेर्डेडी ।’

बलामोडी—‘बलान्मुञ्चते यत्र । बलात्कारः ।’

चकलं—From चक्र. ‘परिवर्तुलम् । चक्रालः ।’

बहुली—The Ms. gives बाउली and derives it from व्यापृ—‘कुमारी व्यापारयतीति व्याप्रेः डुलिर् ।’

मत्तबालो—‘स्वार्थे बालः ।’—The word (मत्तबालो) is used in Gujarati in the sense of an arrogant person.

जंभणभणो—‘यद्वा तद्वा भणत्यधिकमिति आदितृतीयाभ्यामनुस्वारः तलोपश्च ।’

भाईर—भेज्जल—भेज्ज—‘भियःशीले ईरडेज्जलडेज्जाः ।’

ओज्जरो—‘त्रसेरदिशादोज्जाच्च रः ।’

आहडं—‘आहरत्यादत्ते प्रियचित्तमित्याहडं ।’

काअपिउला—‘काकः पितृवत् पोषको यस्या इत्यर्थे काकपितृशब्दाला ।’

दुघोलना—‘दुग्धापि या दुह्यते गौः ।’

रुअरुइआ—‘रुहरुहिकाशब्दे हकारयोर्लुक् ।’

भञ्जो—From भगिनी in the sense of सुत. ‘भगिन्याः सुतेर्थे चः भादेशश्च ।’

मम्मको—From मर्मन्. ‘मर्मण उक्तेर्थे कः ।’

Pages 169–172. गौणाद्याः ॥ १ । ३ । १०५ ॥ p. 169—

This is another list of irregular words.

Instead of ‘गवि गोणा’, the Ms. of Trivikrama’s work has ‘गोणो गौः’.

धिरत्थु—धिरत्थु is another reading.

ओसाअणं—‘आपोशानम् । आपो इत्यस्य ओ । शाकारात् परो यकारागमश्च ।

ओसाशब्दो नीहारवाची देश्यः तत्कणो वा ।’ ओस is used in Gujarati in the sense of frost.

आअ विरुओ—‘आओ आपः । शरदादिपाठादन्यस्य हलोत्वं दीर्घश्च ।’

गोसो—गोसर्गः । प्रत्यूपः ।

णिव्वहणं—उद्वहनम् ṅ. e. त्रिवाहः ।

गहिल्लो—Substitute for ग्रहिल्लः = Relentless, unyielding.

गोणिको—‘गवामनीकः समूहः । को द्वित्वम् ।’

कोळीरं—‘कुरुविन्दम् । पञ्चरागः । रत्नविशेषः । उकारयोरोदीतो । रो लः ।’

डेकुणो—डेकुणो is another reading. In Marathi the same word is used.

तलारो—‘तलवरः । पुराध्यक्षः ।’

Pages 172—175. गहिआद्याः ॥ १ । ४ । १२१ ॥ p. 172—

This is a third list of irregular forms.

गहिआ—‘ग्राह्या । काम्यमानत्वात् । ऋस्वः । चौर्यसमत्वात् प्रागित्त्वम् ।’

वदरोडो—‘पतिं रोदयति वद्वयतीति वदरोडो । षो वः । टो डः ।’

अविणअवई—‘अविनयपतिः ।’

अणडो—‘अनृतः । प्रत्यादित्वात्तस्य डः ।’

अजडो—‘शीघ्रकारित्वात् ।’

छिण्णो—‘सरशरच्छिन्नत्वात् ।’

छिण्णाळो—‘सदान्तरच्छिन्नां लात्यादत्त इति ।’ The word is used in Gujarati.

छिच्छओ—‘अक्षिप्तः । नयनप्रीत्यनईत्वात् (vl. °प्रीत्या हतत्वात्) ।’

अत्तिहरी—‘दूती । संतर्पणशीलत्वादातिहारी ।’

सहउत्थिआ—‘सहोत्थिता ।’

मराली—Because of her gentle nature.

पडिसोत्तो—From प्रतिस्त्रोतस् । ‘प्रतिमुखं स्त्रोतः प्रवाहो यस्यासौ ।’

पडिक्खरो—‘प्रतिमुखं रक्षतीति पडिक्खरो ।’

जोओ—‘चन्द्रः । द्योतत इति ।’

दोसारअणो—दोषारत्नम् ।

समुहणवणीअं—समुद्रनवनीतम् ।

दोसणिजन्तो—Purifying the night; from दोषा and निज् to wash, to purify.

किमिधरवसणं—‘किमिगृहवसनम् । किमिविहितावरणादेव तत्तन्तोरुत्पत्तेः ।’

मुहरोमराई—मुखरोमराजिः ।

विसारो—‘विसरणशीलत्वात् ।’

च्चिरिच्चिरिआ चिलिचिलिआ—‘च्चिरिच्चिराति चिलिचिलीति ध्वनिर्यस्याः सा ।’

समुदहं—‘समुद्रगृहं (‘जलयन्ननिकेतनम्’ हारावली) । जलधारोपचारात् ।’

तंबकुसुअं—‘ताम्रकुसुमम् । तथाविधकुसुमत्वात् ।’

पाओ—‘प्राणिधातुकत्वात् पापः ।’

पदलाओ—‘पदानि लाययति निगूहतीति पदलापः ।’

अहिअलो । ‘अहिवद् बलति नाशयतीत्यहिअलो क्रोधः ।’

सिहिणं—‘शिखित्वं चूचुकवत्त्वात् ।’

थिरण्णोसो—‘न कचिदपि स्थितिं बध्नाति । स्थिरं यथा स्यात् तथा न तिष्ठतीति थिरण्णोसो चपलहृदयः ।’

जोइक्खो—ज्योतिष्कः ।

सूरंगो—‘सूरवदङ्गं यस्य सः । दीपः ।’

येवो—‘स्तोकः बिन्दुः । तथाविधस्वरूपत्वात् ।’

पासावओ—'पासा इति प्राकृते चक्षुः । तदापचत इति पासावओ । पश्यतीति पासो अक्षि ।'

कोप्पो—'अपराधः । आत्मनः कोप एवापराधः ।'

उम्मुहो—'उन्मुखः ।'

उद्दणो—'उद्दहणः । हस्य वस्य च लुक् ।' Trivikrama has उद्गो.

पहट्टो—'प्रभृष्टः ।'

जणउचो—'ग्रामप्रधाननरः । जनपुत्रः । तद्ददाचरतीति ।'

जणहरो—'यज्ञहरः । राक्षसः । तत्स्वभावत्वात् ।'

आरनाळं—'अम्बुजम् । आराद् दूरे समीपे च नालमस्तीत्यारनाळं ।'

थेरोसणं—'स्वविरासनम् । स्वविरो ब्रह्मा ।'

बम्हहरं—'ब्रह्मगृहम् ।'

कंदोडं—'कन्दादुट्टीकते उद्गच्छतीति । "स्तौ" इत्योत्वम् ।'

कालिमं—'के लीयत इति । डिमः ।'

रअणिद्धअं—From रजनीध्वजः ।

चंदोज्जं—'चन्द्रेण ज्योतत इति ।'

धूमद्धअमहिसी—'धूमध्वजमहिष्यः कृत्तिकाः ।'

अवहोओ—'अपभोगः । विरहः । भोगासहत्वात् ।'

लंबो—'लम्बन्त इति लंबाः केशाः ।'

वेळी—वेळीरिआ—'वलीवद्वल्ली वेळी । वलीवद्वेळरिआ । आदेरत ऐः । स्वाथे कक्ष ।'

धरअंदं—'गृहे चन्द्रवदुद्योतत इति । मुकुरम् ।'

आआसतअं—From आकाशतल—'हर्म्यपृष्ठमाकाशतलवदिति ।'

सुरद्धओ—'सूरध्वजः । दिवसः । सूरः सूर्यः ध्वजो यस्य सः ।'

अच्छिवडण, वल्लविअ, and णीसंक are respectively from अक्षिपतन, पल्लवित, and निःशङ्क (meaning वृष, because it is fearless).

एलविलो—'धनी । चकाराद्धषश्च । एलविलवत् ।'

सुहरओ—From सुखरत; 'सुखं रतमस्यास्ति'—The Ms. of Trivi. gives दारिकागृहम् as the sense of it instead of धारिकागृहम्.

णिम्मीसुओ—Means young, from निःइमशुक. 'आदेरत ई ।'

हट्टमहट्टो—'हृष्टश्चासौ महाधैश्च ।'

णिहुअं—निधुवनम्, from निभृतम्.

अब्बुद्धसिरी—From अबुद्धश्रीः । 'प्रसुक्तकादिपाठाद् द्वित्वम् ।'

पहोडुजीहो—i. e. पर्यस्तजिह्वः ।

अउञ्जहरो—गुह्यहरः । आदावडागमः ।

परेओ—From परेत 'परेतवत् ।'

बहुजाणो—From बहुज्ञान.

जोई—From ज्योति. 'विद्युज्योतिर्वा ।'

उज्जहो—'उज्ज्वलः । दैवादिपाठाद् द्वित्वम् ।'

भिगं—'कृष्णम् । भृङ्गवन्नीलत्वात् । भिगं संस्कृतमित्यन्ये ।'

णिभद्गणं—'निबन्धनम् । परिधानम् । निबन्ध्यत इति ।'

जहणसुअं—'जघनांशुकम् । आतो विन्दुना सह ऊत्वम् ।'

पाउरणं—'प्रावरकत्वात् ।' 'आदेरत उः ।' From प्रावरणम्.

ओअहो—From अपचार. 'तैलादित्वाद् द्वित्वम् ।'

चपेटा—The Ms. of त्रिवि० gives चवेडी. 'चवेडी करसंपुटाधातः ।'

रइलक्खं—From रतिलक्ष्यम्. 'रइलक्खं जवनं रतिलक्ष्यम् ।'

गोसण्णो—'गोसंज्ञो । पशुप्रायत्वात् ।'

वावडो—From व्यापृतः. 'वावडो कुटुम्बी व्यापृतः ।'

पुरिहो—पुरो भवः । 'पुरिहो दैत्याः पुरो भवाः ।'

परभत्तो—'परभक्तः । परः शत्रुस्तद्भक्तः ।'

चच्चिको—'चच्चिका । को द्वित्वं पुंस्त्वं च ।'

कालं—'तमिस्रम् । नैल्यात् ।'

भट्टिओ—'भट्टिओ । विष्णुः । भर्तृकः । जगत्पोषकत्वात् । क्त इत् ।'

इद्गिग्धूमो—'तुहिनम् । इद्गान्निधूमः ।'

पत्थरं—'पादताडनम् । प्रस्तरवद्दुःसहत्वात् ।'

ओवाअओ—'अपातपः । अस्तकालः ।'

पिउच्छा माउआ—'पितृस्वसेव मातृकेव हितकारित्वात् ।'

पोरत्थो—'भत्सरी । पौलस्त्यवत् ।'

दोसो—'कोपः । आत्मनो दोषत्वात् ।'

चच्चा—From चर्चा.

पम्हलो—'केसरः । पक्ष्मवत् ।'

खंभसो—'स्कन्धं स्पृशतीति (मृशतीति) । भुजस्कन्धस्य यष्टिः ।'

अग्गिआयो—From अग्निकाय. 'अग्निवत् कायो यस्येति ।'

तंवकिमी—From ताम्रकिमि.

विहडणो—From विघाटन. 'अनर्थः । विघाटनः ।'

दरवळ्हो—'दरे भये बल्लभः । कातरः ।'

भोइओ—From भोगिक—'भोगं चरतीति भोगिकः ।'

पंडरंगो—'पांडुराङ्गः । धवलाङ्गत्वात् ।'

संकरो—'संकीर्यन्तेति संकरो रथ्या ।'

सग्गहो—'मुक्तः । सुष्ठुग्रहः स्वग्रहः ।'

मइमोहिणी—मतिमोहिनी.

कमलं—कं मस्तकं मलयति मृदातीति च । 'कमलमास्यं कलहश्च । कमल—
वत् कमलं ।

वेणुसाओ—From वेणुशब्द. 'वेणुशब्दवत् शब्दो यस्य सः ।'

P. 175—6. वा पुआरयाद्याः ॥ १ । २ । ११० ॥ p. 175—

This is another list of irregular forms.

हुते दुरिअं—The Ms. of Tri. has दारेअं (दुरिअं?) । लघु । शीघ्रमित्यर्थः ।

किरिः—The Ms. explains it as बराहः.

P. 176—184. आपुष्णगाः क्तेन ॥ ३ । १ । १३२ ॥ p. 176—

This is the last collection of Nipātas. They are irregular past participial forms.

अम्मच्छं—The Ms. of त्रिविक्रम reads उम्मच्छं. The explanation added there is—'असंवद्धम् । क्रोधेन भङ्ग्या च यद् भणितम् ।'

जिज्जः p. 178—सुप्तः. In Marathi this word is used in this sense.

घटं p. 178—It is really speaking from the Sanskrit root घट्.

ऊसअं p. 179—In Gujarati the word ओसीकुं is used in this sense.

ओषं p. 180—The Gujarati root for gilding is ओष्.

होहुवहवा भुवेस्तु ॥ ३ । १ । १ ॥ p. 185—

The root भू has three substitutes हो, हुव, and हव. It has also another substitute हु before all except वित् terminations, i. e. before all except ह, ए, (3rd Pers. Sing.) and ह (2nd Pers. Plu.). This is according to the Sūtra हुरचिति p. 186.

The following are the terminations of the Present Tense.

	Sing.	Plu.
1st Pers.	मि, म् (occasionally)	मो, म, सु
2nd Pers.	सि, से (only after roots ending in अ)	इत्था, इ
3rd Pers.	इ, ए (only after roots ending in अ)	
	इरे and इत्था (occasionally)	न्ति, न्ते, इरे

There is no distinction of conjugations and *paḍas* in Prākṛita.

The following changes take place before these terminations:—

- (1) Roots ending in any vowel except अ have अ added on to them optionally ('त्वन्तः' ॥ २।४।७० ॥ p. 185).
- (2) Roots ending in उ change it to अव ('उवर्णस्यावः' ॥ २।४।६४ ॥ p. 195).
- (3) Roots ending in इ and उ change them to ए and ओ respectively ('योरेङ्' ॥ २।४।६५ ॥ p. 194).
- (4) Roots ending in ऋ change it to अर ('अर उः' ॥ २।४।६६ ॥ p. 196).
- (5) In the Present, the Future, the Potential &c. all personal terminations are optionally changed to ज्ञ and ज्ञा ('लङ्ल-दोश्च जर्जाँ' ॥ २।४।३९ ॥ p. 186).
- (6) In the Present, the Future, the Potential &c. in the case of roots ending in a vowel ज्ञ and ज्ञा are optionally inserted between the base and the terminations ('मध्ये चाजन्तात्' ॥ २।४।४० ॥ p. 186).
- (7) The preceding अ is optionally changed to आ or to इ according to some before मि and before मो, म, and मु ('तु मौ' ॥ २।४।१६ ॥ p. 187 and 'मोममुष्विच्च' ॥ २।४।१७ ॥ p. 188).
- (8) The preceding अ is optionally changed to ए before terminations of the Present, and the Imperative, and the Present Participle ('आ लङ्लोट्छत्षु' ॥ २।४।२० ॥ p. 187).
- (9) The preceding अ is optionally changed to ए before ज्ञ and ज्ञा ('ज्ज्ञे' ॥ २।४।२१ ॥ p. 188).

Vararuchi, Hemachandra, S'eshakṛishṇa, Simharāja, and Mārkaṇḍeya give the change of अ to ए before ज्ञ and ज्ञा as necessary and not optional. The MSS. of the Shaḍbhāshā-chandrikā as well as the MS. of Trivikrama, consulted by me, give the change as optional.

The forms of the Present Tense of हस् and भू are given at the end.

भृतार्थस्य सिद्धिअहि ॥ २।४।२२ ॥ p. 189 and हल ईअ ॥ २।४।२३ ॥ p. 190—

सि, हिअ, and हि are the terminations of the Imperfect, the Perfect, and the Aorist in the case of roots ending in a vowel and ईअ in the case of roots ending in a consonant.

These terminations are of the 3rd Person Singular only.

In other persons and numbers, the forms of the Present are used in the sense of the three Past tenses.

Thus the forms of भू from the substitute हो are होसि—हो-असि; होहिअ—होअहिअ; होहि—होअहि (अभूत्, अभवत्, or बभूव). From हस् we have हसीअ (अहसत्, जहास, or अहसीत्).

Vararuchi and Mârkanḍeya give हीअ and Hemachandra and Siuḥarâja सीअ, हीअ, and ही in place of सि, हिअ, and हि.

S'eshakrishna gives सी, ही, and हीअ. 'स्वरात् लङ्लुङ्लिट्ठां सी ही हीअ ईअ हलन्ततः' प्राक्० प्रका०.

The Terminations of the Futures are as under :—

1st Pers.	हामि, स्तामि, हिमि, हिस्सं	हामो—म—मु; स्तामो—म—मु; हिमो—म—मु
2nd Pers.	हिसि—हिसे	हिस्सा, हित्था; हिइत्था—हिइ
3rd Pers.	हिइ—हिए	हिनति—हिनते—हिइरे

In the case of roots ending in a consonant they have अ added on to them by 'त्वन्तः' and then change their अ to ए or इ before the above terminations.

e. g. होहामि, होस्तामि, होहिमि, होहिस्सं; हसेहामि—हसिहामि—हसे-स्तामि—हसिस्तामि—हसेहिमि—हसिहिमि—हसेहिस्सं—हसिहिस्सं.

The following are the terminations of the Imperative and the Potential.

	Sing.	Plu.
1st Pers.	सु	मो
2nd Pers.	सु or हि	इ
3rd Pers.	दु or उ	न्तु

In the case of Sanskrit roots ending in a consonant which in Prâkṛita end in अ, the termination सु of the 2nd Pers. Sing. is either dropped or changed to इज्जहि, इज्जसु, or इज्जे optionally. In the Sûtra 'लुगिञ्जहीञ्जस्विञ्जेतः' ॥ २।४।३८ ॥ तु is to be supplied from the preceding Sûtra.

‘सोस्तु हि’ ॥ २।४।३७ ॥ p. 192—

The terminations of the conditional are in all persons and all numbers माण and न्त (‘माणन्तीह च लङः’ ॥ २।४।४१ ॥ p. 193).

गमिरणु° ॥ ३।१।९७ ॥ p. 196—

The Ms. of Trivikrama gives वरिअल (for परिअल), वरिअल (for परिअल) as substitutes for गम्.

Hema. gives बोल (for बोल), गीलुक (for गिलुक), पचडु (for पचडु), and पच्छन्द (for वच्छन्द).

ईअइजौ यकः ॥ २।४।९१ ॥ p. 225—

The व of the Passive or the Impersonal form is changed to ईअ or इज्ज. Terminations are then added as in the case of the active form. जर् and जार् are substituted for terminations or placed between the base and the terminations as in the active form.

For Passive forms look at the end.

णिजदेदावावे ॥ २।४।११ ॥ p. 233—

The Causal affix णिच् is changed to अत्, एत्, आव, and आवे. Similarly, from हो, substitute of भू, we have होअइ, होएइ, होआवइ, होआवेइ as Cau. 3rd Pers. Sing.

It has also another form होअविइ by ‘गुर्वादेरिवा’ ॥ २।४।१२ ॥ according to which अवि is optionally substituted for णिच् in the case of roots which have an initial long vowel.

अदेलुक्यात् खोरतः ॥ २।४।१५ ॥ p. 236—

The initial अ of a root is changed to आ before अत्, एत्, and लुक् which are substituted for णिच्.

Some extend the scope of the Sūtra before आव and आवे also. On p. 237 read इत्था and हित्था wherever there is इद्धा and हित्था; for इत्था is the termination of the 2nd Pers. Plu. Present Tense, and हित्था of the 1st Pers. Plu. Future Tenses. MSS. and the printed edition in Telugu give इद्धा and हित्था; but they are clearly wrong.

Similarly, in Future forms the Mss. and the printed edition read हाव and हावाव before all terminations हिइ, सामि, स्सं,

सामो. These forms seem incorrect in view of the Sūtra 'एच्च नत्वातुंतव्यभविष्यति' to which reference is made in the text itself on p. 238 l. 1. अ in these forms must be changed to इ.

3rd Pers.	हाविहिइ—हावेहिइ	हाविहिनित्—न्ते—इरे— हावेहिनित्—न्ते—इरे
	हावाविहिइ—हावावेहिइ	हावाविहिनित्—न्ते—इरे; हावावेहिनित्—न्ते—इरे
2nd Pers.	हाविहिसि—हावेहिसि	हाविहिइस्था—इ;
	हावाविहिसि—हावावेहिसि	हावेहिइस्था—इ; हावाविहिइस्था—इ; हावावेहिइस्था—इ;
1st Pers.	हाविहामि—हिमि—स्सामि हिस्सं;	हाविहामो—म—मु;— हाविस्सामो—म—मु; हाविहिमो—म—मु
	हावेहामि—हिमि— स्सामि— हिस्सं;	हाविहिस्सा— हाविहिस्था;
	हावाविहामि—हिमि— स्सामि—हिस्सं;	हावेहामो—म—मु; हावेस्सामो—म—मु; हावेहिमो—म—मु;
	हावावेहामि—हिमि— स्सामि—हिस्सं	हावेहिस्सा—हावेहिस्था; हावाविहामो—म—मु; हावाविस्सामो—म—मु; हावाविहिमो—म—मु; हावाविहिस्सा—हिस्था; हावावेहामो—हावावेस्सामो— हावावेहिमो— हावावेहिस्सा—हिस्था

लुगावित्भावकर्मक्ते ॥ २।४।१४ ॥ p. 243—

णिच् is either dropped or changed to आवि before passive or impersonal terminations and the past participle termination क्त.

Thus हो (substitute of भू) + णिच् + यक् + इच् or एच् = हो + य + इ or ए (when णिच् is dropped) = हो + ईअ + इ-ए or हो + इञ्ज +

इ-ए = होईअइ-ए; होइञ्जइ-ए; Impersonal Present 3rd Pers.—
Sing. of the Causal of भू.

When णिच् is not dropped but changed to आवि we have हो
+ आव् + ईअ or इञ्ज + इ-ए = होआवीअइ-ए or होआविञ्जइ-ए;
Imper. Pres. 3rd Pers. Sing. of the Cau. of भू.

From अनुभू we have अणुहो + णिच् + यक् + इ-ए = अणुहो + ईअ or
इञ्ज + इ-ए (when णिच् is dropped) or अणुहो + आव् + ईअ or
इञ्ज + इ-ए (when णिच् is changed to आव्) = अणुहोईअइ-ए or
अणुहोइञ्जइ-ए; अणुहोआवीअइ-ए or अणुहोआविञ्जइ-ए.

The Mss. as well as the printed edition in Telugu characters
give इअ instead of ईअ in all forms (अणुहोआविअन्ति, अणुहो-
आविअन्ते, अणुहोआविअइरे &c. in place of अणुहोआवीअन्ति, अणुहो-
आवीअन्ते, अणुहोआवीअइरे &c.). This seems to be wrong;
since यक् is changed to ईअ and not इअ (ईअइञ्जौ यक्: ॥ २ । ४ ।
११ ॥ p. 225) and there is no Sūtra for changing इअ into इअ.
The Ms. of Trivikrama also gives short forms in इअ—कारा-
विअइ, हासाविअइ. Hemachandra as well as S'eshakrishṇa give
forms in ईअ—कारीअइ—करावीअइ; हासीअइ—हसावीअइ. These
instances are given in both Hemachandra's grammar and
Prākṛitachandrikā.

Ps. 247-252. अतो ङसेर्दुदोश् ॥ ३ । २ । २० ॥ p. 247—

With this Sūtra begins the treatment of the S'auraseni-
dialect. The Sūtra means that in S'auraseni, the Ablatives
suffix ङसि is changed to दु or दो with the precoding vowel
lengthened in the case of words ending in अ.

The following main points of difference between Mahā-
rāshṭri called Prākṛita in the text and S'auraseni should
be noted:—

- (1) In the case of words ending in अ, the Abl. terminations
are दो and दु instead of ओ and ङ as in the Prākṛita.

रामादो—रामादु (for रामाओ—रामाङ—as in the Mahārāshṭri).

- (2) त्, not initial and not conjunct, following a vowel, is in
S'auraseni changed to द् instead of being dropped as in the
Prākṛita.

e. g. पिदा—पिदरो (instead of पिआ—पिअरो as in the Prākṛita).

Similarly, दीसदि, होदि, अन्तरिदि ।

- (3) Sometimes त् even when conjunct is changed to द्.
e. g. गिच्छिन्दो (*i. e.* निश्चिन्तः), अंदेउरं (अन्तःपुरम्).
- (4) र्थ is changed to रथ instead of to ज् as in the Prākṛita.
 पर्यायः—पज्जाओ (प्र०)—पथ्याओ (द्रौर०). Similarly, अव्यउत्त.
- (5) थ् is optionally changed to ध्. In the Prākṛita it is changed to ह्.

कथा—कथा—कहा
 प्रथा—पथा—पहा

- (6) क्त्वा is changed to इअ and दूण.
 भविअ, भोदूण or होदूण.
 From कृ and गम् the forms are कदुअ and गदुअ in addition to करिअ—करिदूण, गमिअ—गमिदूण.
- (7) ननु has जं and एव, एव्व.
- (8) हजे is a vocative particle of addressing a female friend.
- (9) भू optionally substitutes भ instead of ह्; भोदि, भोन्ति, भोन्ते, भोइरे &c., also होदि &c.
- (10) In the Futures स्सि is prefixed instead of हि to the terminations of the Present Tense.
 भोस्सिदि, भोस्सिन्ति—न्ते—इरे &c.

Pages 253-256. स्त्रोः श्लो ॥ ३ । २ । ३६ ॥ p. 253—

Here begins the treatment of the Māgadhi. The following are its striking features.

- (1) The Māgadhi has the same changes as the S'auraseni.
 In addition it has the following striking characteristics:—
- (2) स् is changed to श् and र् to ल्.
- (3) The Nom. Sing. termination is ए; the Gen. Sing. and Gen. Plu. optionally आह.
e. g. पुरुषः—पुलिसे; नरः—नले; हंसः—हंसे
 रामस्य—लामाह—लामइश
 रामाणाम्—लामाह—लामाणं—ण.
- (4) च्छ्, not initial, whether originally existing in the word or arrived at there by the operation of some Sūtra, is changed to श्—

पिच्छिलः—पिच्छिले । वत्सलः—वत्सले ।

(5) क्ष, not initial, is changed to ङ्क्ष—

यक्षः—यङ्क्षे । राक्षसः—रङ्क्षसे ।

(6) स and श, when not initial and when conjunct are changed to स्र. This change does not take place in the word ग्रीष्म—

प्रशस्तः—प्रशस्ते; हस्तः—हस्ते; शुष्कः—शुष्के; but ग्रीष्मः—गिहे.

(7) न्य, ष्य, झ, and ञ् are changed to ञ्—

धन्यः—धञ्जे; सामान्यः—सामञ्जे; गण्यः—गञ्जे; प्रज्ञः—पञ्जे; धन-
जयः—धणञ्जय.

(8) ज, य, and द्य are changed to य—

समाजः—समाये; जयः—यये; ह्यः—हिये.

(9) ष्ट and ष्ट are changed to स्थ—

सुष्टु—सुस्थु; भष्टः—भस्थे; भष्टिनी—भस्थिणी.

(10) स्थ and थ are changed to स्त्—

उपस्थितः—उपस्तिदे; अर्थः—अस्ते.

(11) अहम् and वयम् are changed to हगे.

(12) स्या substitutes चिट्—

चिट्दि—दे.

Pages 257-261. नो जनोः पैशाच्याम् ॥ ३ । २ । ४३ ॥ p. 257—

Now begins consideration of the Pais'ācht dialect.

The striking points of the dialect as distinguished from the Prākṛita are as under:—

(1) ण and न् are changed to न्. The teaching of the change of न् to न् means that it is not changed to ण as in the Prākṛita—रामेन.

(2) The Abl. termination after words ending in अ is changed to तु and तो and the preceding vowel lengthened—

रामातु—रामातो.

(3) न्य, ष्य, and झ are changed to ञ्.

धन्यः—धञ्जो; गण्यः—गञ्जो; प्राज्ञः—पञ्जो; कन्यका—कञ्जभा; अभि-
मन्युः—अहिमञ्जु; पुण्यम्—पुञ्जं; संज्ञा—सञ्जा.

(4) त् and द् are changed to त् (त् is not changed to द्)—

मालतो—तु; गिरीतो—तु; तरूतो—तु; बहूतो—तु; रमतु; होतु; तामोतरो
(दामोदरः); मतो (मदः).

- (5) छ is changed to छ्—
कमञ्चो, कोमञ्चो, &c.
- (6) In यादृश and other words of the class, दृ is changed to त्ति—
यादृशः—यातिसो; तादृशः—तातिसो; &c.
- (7) र्यं, ल, and दृ are respectively changed to रिञ, सिन, and सिट्—
भार्या—भारिआ; खानं—सिनानं; कष्टम्—कसिट्.
- (8) टु is optionally changed to तु—
कुडुम्बकम्—कुतुंबकं—कुडुंबकं, बडकः—वतुको.
- (9) य् in हृदय is necessarily changed to प्; हृदयम्—हितपं.
- (10) श् and ष् are changed to स्—
शेषः—सेसो; वेषः—वेलो.

The Sūtra which teaches this, चंड., 'शषोः सः' ॥ ३।२।४७ ॥ p. 258 is a counter-exception to the exception-Sūtra 'न प्रायो-लुक्कादि' ॥ ३।२।६३ ॥ p. 259. The latter Sūtra teaches that the changes taught in the Prākṛita by the Sūtras from 'प्रायो लुक् कर्ग' १।३।८ ॥ to 'छलषट्छम्यन्त' ॥ १।३।९० ॥ do not hold in the Paisācī dialect. Thus क्, ग्, च्, ज्, &c. are not dropped and we have एको, भागो, कुचो, गजो in the Paisācī. The Sūtra 'शोःसल्' ॥ १।३।८७ ॥ comes within this limit and therefore श् and ष् would not be changed to स् according to the Sūtra १।३।९० ॥. To prevent this, the Sūtra १।३।४७ ॥ is given.

If question is here raised that the Sūtras from १।३।८ ॥ to १।३।९० ॥ are not applicable to the Paisācī, this objection is answered by stating that शेषं प्राकृतवत् ॥ ३।२।२६ ॥ extends the operation of the Sūtras in question (from १।३।८ ॥ to १।३।९० ॥) to the Paisācī. To this an objection is raised that 'शेषं प्राकृतवत्' applies to the Saurasenī and not to the Paisācī. To this the reply is that 'शेषं शौरसेनीवत्' ॥ ३।२।६२ ॥ applies to the Paisācī, and 'शेषं प्राकृतवत्' applies to the Saurasenī. The scope of the Sūtras of the Prākṛita is extended to the Saurasenī dialect and the scope of the Sūtras of the Saurasenī to the Paisācī; and thus finally the scope of the Sūtras of the Prākṛita is

extended to the Pais'āchi. In fine, the Sūtras from १।३।८॥ to १।३।१०॥ are applicable to the Pais'āchi dialect by the extension of the scope of the Sūtras relating to the S'auraseni dialect of which the province is extended by the application of the Sūtras of the Prākṛita language.

अतिदेश is extension of the operation of शास्त्र, कार्य, निमित्त, व्यपदेश, or रूप. It is thus explained by S'abarasvāmin in the Mīmāṃsādarśana:—

“अतिदेशो नाम ये परत्र विहिता धर्मास्तमतीत्यान्यत्र तेषां देशः । यथा देवदत्तस्य भोजनविधिं कृत्वा शालिसूपमांसापूर्वैर्देवदत्तो भोजयितव्य इति तमेव विधिं यश्चदत्तेतिदिशति देवदत्तवधश्चदत्तो भोजयितव्य इति । श्लोकमप्युदाहरन्ति—

प्रकृतात् कर्मणो यस्मात् तत्समानेषु कर्मसु ।

धर्मप्रदेशो येन स्यात् सोतिदेश इति स्थितिः ॥

इति ॥” pp. 12 and 13 of the Mīmāṃsādarśana, Vol. II., Calcutta edition.

- (11) झ् of राजन् in all Sanskrit forms is changed to चिञ्—
राज्ञः—राचिञो.
- (12) तद् and हृद्न् form their Mas. and Fem. Inst. Sing. as नेन, and नाये respectively—
नेन = तेन or अनेन; नाये = तथा or अनया.
- (13) क्त्वा is changed to तून—
रंतून, गंतून, हसितून, &c.
- (14) ष्ट्वा found in Sanskrit forms ending in क्त्वा is changed to टून or त्थून—
वृष्ट्वा—तटून or तत्थून; कृष्ट्वा—कटून—कत्थून.
- (15) इच् and एच् have त् prefixed to them and not द् as in the S'auraseni—
भोति, भवति—ते.
- (16) In Futures इच् and एच् are changed to एच्य—
भोएच्य, भवेच्य (i. e. भविष्यति), मोर्हिसति—ते—इरे (as in the S'auraseni).
- (17) The passive यक् is changed to इच्य—
भोइच्यति—ते; भविच्यति—ते; &c.

- (18) कृ takes ईर in place of यक—
कीरति—ते.

P. 262-263. रो लस्तु चूलिकापैशाच्याम् ॥ ३ । २ । ६४ ॥ p. 262—

Now begins the treatment of the Chulikā Pais'āchī. The principal features are as under:—

- (1) ग्, ज्, इ, द्, ब्, घ्, झ्, ढ्, ध्, and भ् are changed respectively to क्, च्, ट्, त्, प्, ख्, झ्, ह्, थ्, and फ्—
मार्गणः—मकनो; जीमूतः—जीमूतः; डमरकः—डमलुको; दामोदरः—तामो-
तलो; बालः—पालो; मेवः—मेखो; निर्शरः—निच्छलो; गाढम्—काठं; धारा
—धाळा; भवः—फवो.
- (2) According to some, the above changes do not take place when the letters ग्, ज्, &c. are initial and in the root युज्—
गती, घनो, जनो, &c., नियोजितं.

P. 264-286. स्यम्यत उत ॥ ३ । ४ । २ ॥ p. 265—

This is the first Sūtra relating to the Apabhraṁs'a dialect. In the Apabhraṁs'a अ is changed to उ before सु and अम् (Nom. and Acc. Sing. affixes).

The following are the principal changes in the Apabhraṁs'a—

तु मो ड्वम् ॥ ३ । ३ । ३ ॥ p. 265—

- (1) In the Apabhraṁs'a म्, not initial and not conjunct, and when following a vowel, is optionally changed to ड्—
कमलम्—कमलु—कवलु; भ्रमरः—भवरु—भमरु.
The forms of राम are given at the end.

अचस्तवोखौ ॥ ३ । ३ । २ ॥ p. 267—

- (2) क्, ख्, त्, थ्, प्, and फ्, when not initial and not conjunct, and when following a vowel, are in the Apabhraṁs'a respectively changed to ग्, घ्, इ, ब्, व्, and भ्—
लोकः—लोगु; काकः—कागु; मखः—मधु; विशिखः—विस्सिबु; सुतः—सुदु;
नाथः—णाधु; शतपथः—सदवधु; कोपः—कोडु; तापः—ताबु; रेफः—रेभु;
कफः—कधु.
- (3) ह्, substitute in the Prākṛita for इम्, अम् &c., is changed to स—
ब्राह्मणः—बम्भणु; अहमा—अम्भु; काश्मीरः—कम्भूरु.
- (4) र्, when second member of a conjunct consonant, is optionally dropped—
प्रियः—पिड—प्रिड.

- (5) In यादृश, तादृश, कीदृश, ईदृश, दृश is changed to अइस and the preceding vowel is dropped—

यादृशः—जइसु; तादृशः—तइसु; कीदृशः—कइसु; ईदृशः—अइसु.

- (6) अन्यादृश is changed to अण्णाइस or अवराइस—

अन्यादृशः—अण्णाइसु or अवराइसु.

- (7) In परस्पर, अ is inserted in the beginning—

परस्परः—अवरोवरु.

- (8) अन्यथा and सर्व are changed to अनु and साह respectively—

अन्यथा—अनु; सर्वः—साह; सव्व also.

In regard to declensions the following general rules for the changes that terminations undergo should be carefully noted :—

- (1) Nom. and Acc. terminations, Sing. and Plu., are dropped (सुसप्तोः ॥ ३।४।१७ ॥).
- (2) The ending vowels of nouns are shortened or lengthened generally before the case terminations (दिदो सुपि ॥ ३।४।१॥).
- (3) The Voc. Plu. termination is changed to हो; भिस्, and सु are changed to हिं (हो जस आमन्नणे ॥ ३।४।१८ ॥ and हिं भिस्-सुपोः ॥ ३।४।१९ ॥).
- (4) The Gen. Sing. and Plu. terminations are generally dropped.

The forms of कइ and काइ, Mas. nouns ending in इ and उ, have similar changes in them. They are given at the end.

- (5) The ending अ of nouns, preceded by क् or त् (क् of the स्वार्थ-वाचक suffix क् and त् of the Past Participle त्) is in the neuter gender changed to उं before सु and अम् (Nom. and Acc. Sing.) (कान्तस्मात् उं स्वमोः ॥ ३।४।२५ ॥).
- (6) जस् and शस् are in the Neu. gender changed to इं (इं नपि ॥ ३।४।२४ ॥).

अडडडुलाः स्वार्थिककलुक च ॥ ३।३।२९ ॥ p. 271—

अ and डित् suffixes डड (अड) and डुल (डल) are affixed to nouns and when they are affixed, the स्वार्थिक affix क् (the affix क् which gives no additional sense to the base, but is

affixed in the sense of the base itself) is dropped. When these affixes *i. e.* अ, डड, and डुल्ल, are not added, the स्वार्थिक suffix क remains.

e. g. अ—रामउं (In रामक=रामअ, अ is changed to उं by कान्त-स्यात उं स्वमोः); अड—स्वखडु (वृक्षः 'स्वम्यत उत्'), उल्ल—स्वखुल्ल (वृक्षः).

'जइशसोरेइ' इति एइ—p. 276—

This reading, though found in P. and other MSS. does not seem correct. The Sūtra जइशसोरेइ is applicable to एतद् and not to अदस्,

The reading should be जइशसोः । ओइ ।

कथंयथातथा° ॥ ३ । ३ । ८ ॥ p. 278—

This Sūtra introduces changes that indeclinables undergo in the Apabhraṃs'a. They are as under:—

कथम्—किह—किध—किम—केम

यथा—जिह—जिध—जिम—जेम

तथा—तिह—तिध—तिम—तेम

यावत्—जाउं—जामहिं—जाम

तावत्—ताउं—तामहिं—ताम

सर्वत्र—सर्वेत्तहे

यत्र—जइ—जेत्थु (Hema. gives जत्तु also).

तत्र—तइ—तेत्थु (तत्तु also Hema.).

कुत्र—केत्थु

अत्र—एत्थु

इव—जणि—जणु—नं—नइ—नावइ—नाइ

इदानीम्—एव्हहि (एम्वहि Hema.)

एव—जि

एवम्—एम (एम्व Hema.).

नहि—नाहि (नाहि Hema.).

प्रत्युत—पच्छलिउ (पच्छलिउ Hema.)

एवमेव—एमइ (एम्वइ Hema.)

समं—समाणु

किल—किर

प्रायशः—पग्गिम—प्राइम—प्राउ—प्राइव (Hema. प्राइम्ब and पग्गिम्ब).

दिवा—दिवे

सइ—सइं

मा—मं

कुतः—कउ—कहु—तिहु

अथवा—अहवह

मनाक्—मणालं

इतः—एत्तहे

पश्चात्—पच्छइ

ततः—तो

तदा—तो

अन्यथा—अनु

The terminations क्त्वा, तु, and त्व्य are changed as under:—

- (1) क्त्वा (त्वा) is changed to इ, इउ, ए (Hema. इवि), and अवि—
क्त्वा = करइ—करइउ—करए—करअवि.
- (2) त्वा is also changed to एप्पि, एप्पिणु, एपि, and एपिणु (Hema. gives एवि and एविणु).

करएप्पि—करएप्पिणु—करएपि—करएपिणु.

- (3) तु is changed to णत्र (अणअ according to Hema. and the Prākṛitarūpavatāra which reads the Sūtra as तुनोऽणअत्).

भविता—होणउ

श्रोता—सुणउ

- (4) त्व्य is changed to एव्वइ, एप्पइ, and एव्व.

जेतव्यः—जेएव्वइ—जेएप्पइ—जेएव्व.

Hema. gives इएव्वउं, एव्वउं, and एवा as substitutes for त्व्य.

- (5) तुम् is changed to एवम्, अण, अणहं, and अणहिं and also to एप्पि, एप्पिणु, एपि, and एपिणु (एवि, एविणु Hema.).

The following suffixes are added as स्वार्थवानक (expressive of the sense of the base itself).

- (1) क (But क is dropped as shown above when अ, अउ, and उह are affixed).
- (2) उ to पुनर्, विना, and ध्रुवम्.
पुणु, विणु, ध्रुवु.
- (3) ऐं and अ to अवश्यम्—
अवासैं, अवास (Hema. अवसैं).
- (4) अ and इ to परम् and एकशः respectively.
पर, एगसि (Hema. एक्कसि).

The following suffixes are added to nouns in the sense of purpose (तादर्थ्य):—

तणेण, तेंसि, तेसि, तेहि, केहि.

रामतणेण णमोकारो—रामार्थं नमस्कारः ।

The following are the changes in the तद्धित suffixes:—

- (1) वतुप् is changed to एत्तुल and एवड after यावत्, तावत्, इयत्, and कियत् and the preceding syllable of these words is dropped:—
इयान्—एत्तुल—एवड; कियान्—केत्तुल—केवड; यावत्—जेत्तुल—जेवड; तावत्—तेत्तुल—तेवड.

- (2) त्व and तल are changed to प्पण.

पट्टवम् } —पट्टप्पण
पट्टता }

- (3) छ after युष्मद् &c., is changed डार् (अर् which being डित्, the preceding टि—vowel or the consonant with the vowel before it—is dropped.

युष्मदीयः—तुम्हार (य् is changed to त् and ष्म to म्ह by the Prākṛita Sūtras which are applicable here by अतिदेश).

It is strange that Lakshmīdhara has given the Sūtras तस्यस्य एव्वइएप्पइएव्वा ॥ ३ । ३ । १७ ॥ and तुनो णअल् ॥ ३ । ३ । २२ ॥ in the section in which the changes of the Taddhita suffixes are given. The reason seems to be, however, that though they (तस्य and तु) are Kṛit suffixes they do not make the nouns they form indeclinable. Words ending in तस्य and तु are nouns and therefore taken up here in the Subanta Section.

तिडन्तप्रक्रिया—p. 284—

Lastly comes the conjugational forms.

The following are the changes that terminations undergo:—

- (1) 3rd Pers. Plu. Term. Present is optionally हि.
- (2) 2nd Pers. Sing. Term. present is optionally हि.
- (3) 2nd Pers. Plu. Term. Pres. is optionally हु.
- (4) 1st Pers. Sing. Term. Pres. is optionally उ.
- (5) 1st Pers. Plu. Term. Pres. is optionally हुं.
- (6) स्य of the Futures is changed to स.

- (7) 2nd. Pers. Sing. Imperative Term. is changed to इ, उ, or ए.
The following are the substitutes for roots:—
- (1) भू in the sense of 'To be enough' takes बहुच्छ (बुच्च according to Hema.).
- (2) व्रज् takes वञ्ज (वुञ according to Hema.).
- (3) ब्र takes बुव (optionally according to Hema.)
- (4) वृश् has पस्स and ग्रह्, गण्ह (गृह according to Hema.).
- (5) तक्ष् has छोल.
- (5) क्रिये (कृ Pas.) has कीसु.

Mārkaṇḍeya treats two subdivisions of the Apabhraṁsī'a which has many divisions according to the countries in which they are spoken ('षष्ठोऽत्र भूरिभेदो देशविशेषादपभ्रंशः' रुद्रट). These two divisions are Nāgara and Vrāchada. According to him the following are the substitutes of roots:—

वद्—बोल; वृश्—पुम्स or देवस्व, वृश् Causal—दाक्ख; आचक्ष्—चक्ख; स्था—धक्क; ग्रह्—गुण्ह; कृब्—कर; व्रज्—वञ्ज; प्रविश्—पसव; आक्षिष्—आरुण्ण; मुच्—मुक्क—मुअ—मुह—मुच्च—मोअ; तिम् and स्तिम्—तिअ; स्था causal—ठव; आनी—आणाव.

प्राचड Apabhraṁsī'a is the one used in Sindh. Of this the following are the chief characteristics:—

- (1) य् is prefixed to च् and ज्
य्वलइ, र्जसइ
- (2) घ् and छ् are changed to श्
माणुशो, दाशो
- (3) खङ्ग is changed to खण्डु
- (4) वृष् is changed to वह् and ब्रू to वो.

Appendix Containing Sūtras in an Alphabetical order.

अ

अइ तु वैरादौ ६९
 अक्षयर्थकुलाद्या वा ५५
 अचोस्तवोखौ कखतथपफा गघदधव-
 मान् २६७
 अञ्जुक्वोक्नौ विज्ञापेः २४२
 अजेर्विडप्पः २३१
 अट्टः क्रथेः २१५
 अडडडुल्लाः स्वार्थिककल्लुक् च २७१,
 २८३
 अण णाई नञर्थे १४९
 अत एवैच् से १८५
 अतिडि तुरः १२७
 अतो ङसेर्दुदोश २४७
 अतो ङसेस्तुतोश् २५७
 अतो ङो विसर्गः १५५, १५९
 अत्तुः परस्परस्य २६८
 अत्तुस्सिंहिस्से ११९
 अथवामनागहवइमणाउं २८१
 अदेल्लुक्यात्त्वोरतः २३६
 अङ्कमे कदल्ल्याम् १०६
 अनर्थका घइमादयः २८२
 अनिदमेतदत्तु किंयत्तदः त्रियामपि
 हिं २७
 अनुक्तमन्यशब्दानुशासनवत् ९
 अनुप्रजेः पडिअगः २१३
 अन्तरि च नाचि ५३
 अन्यस्य वचिमुचिइदिश्रुमुजां
 डोल्ल १५३

अन्यस्य हनखनोः २३०
 अन्यहलोधदुदि १५, ५२
 अन्यादिदेति मो णः २५१
 अन्यादशस्याण्णाइसावराइसौ २६८
 अन्येषामादियुजि न २६२
 अपतौ घरो गृहस्य ८५
 अपुण्णगाः केन १७६
 अपेः पदात् १५४
 अब्भो पश्चात्तापसूचनातुःखसंभाषणा-
 पराधानन्दादरखेदविस्मयविषाद-
 भये १४५
 अमः २२
 अमा तुमे तुए च १३७
 अम्हइं अम्हैइं जइशसोः २७७
 अम्ह मम भवसि १४२
 अम्ह मम मज्झ मह डिपि १४२
 अम्हहे हर्षे २५०
 अम्हे अम्हो अम्ह १४१
 अम्हे अम्हो अम्हाण ममाण महाण
 मज्झाण मज्झाम्हाम्हं णे णो
 आमा १४२
 अम्हो आश्वर्ये १४५
 अम्हं मज्झं मज्झ मह मह महं मे
 च ङसा १४२
 अयि ए १५०
 अररिअरिअमाश्वर्ये ११३
 अरि वृषाम् २०५
 अर्थपरे तो युष्मदि ८१
 अप्पेरल्लिवपणामच्चुप्पाः २४०

अर्हत्यु च १२८
 अत्र दुक्कळे ११२
 अल्लिअ उपसर्पेः २१८
 अवहेडमोद्धणिळुंछोसिकदिसड-
 रेअवळंडाः १९९
 अविद्युति स्त्रियामाळ ९८, १३०
 अव्ययम् १४४
 असावक्खोडः २२१
 अस्टासोर्डोप् १६२
 अस्तोरखोरचः ७२
 अस्मत्सुना अम्हिहमहअमहम-
 हम्म्यम्मि १४०
 अस्मदोम्हहं २७७
 अद्दुना सुना १२९
 अहेस्यासी तेनास्तेः १९४

आ

आकमिरोहावोत्थारच्छुंदान् २१९
 आप्राक्षिन्नामाइग्घणित्ततराब्हुत्ताः २०९
 आचार्ये चो हश्च ६०
 आत् सावामन्न इनो नः २४८
 आदिः खुः ११
 आदीतः सोश्च १०४
 आदेः ५६
 आदेर्जः ८१
 आदेस्तु ७८
 आद्वा मृदुल्वमृदुककृशासु ११२
 आनन्तर्ये णवरिअ १४६
 आ भूतभविष्यति च कृजः १५३, २००
 आम अभ्युपगमे १४४
 आमन्त्रणे पेव्वे च १४८
 आमां डेसिं २७
 आमो डाहड् २५३
 आमो हं २६६

आमो हं च २६९
 आर उः १९६
 आरभ आदप्पः २३२
 आरः सुपि ९४
 आरोलवमालौ पुजेः २१४
 आर्यायां र्यः श्रक्ष्वामूळ ९९
 आलाहि निवारणे १४९
 आलीडोळिः २०५
 आश्लिष्टे लधौ ४३
 आसंघः संभावेः २४०
 आसारे तु ५८
 आ सौ वा ९४
 आहाहिलंघवच्चाहिअक्खमहसिह-
 चिल्लुंपचंपाः काड्क्षेः २२१

इ

इअदूणौ क्वः २४९
 इआओ म्मौ १३०
 इकः पथो णस्य १५८
 इजेचोर्दद् २५१
 इजेराः पादपूरणे १५१
 इणममामा १२०
 इतसेत्तहे २८२
 इतेः १५५
 इतौ तो वाक्यादौ १५५
 इत्तु सदादौ ६०
 इदमआअः २७३
 इदम इमः ११८
 इदम इमु नपुंसके २७५
 इदमेतत्किंयत्तव्यष्टो डिणा ११७
 इदानीमेव्वहि २८०
 इदानीमोळदाणि २४९
 इदुतोर्दिः ८७
 इदुदेत्स्वयोः २८५

इदुन्मातुः १०८
 इदेनूपुरे ११२
 इं नपि २७२
 इन्मयटि ३९,८१
 इष्यो यकः २६१
 इरः शीलाथर्थस्य १६१
 इत् कृपगे १३,६६
 इहरा इतरथा १५०
 इहहचोर्हस्य २४९
 इहेणं व्यामा ११८

ई

ईअइज्जौ यकः १२८,२२५
 ईतः काश्मीरहरीतकयोर्जालौ ४२
 ईतः से साइ १३१
 ईदुद्यूटे ६५
 ई धैर्ये ४०
 ईर हकृष्टजाम् २३१
 ईल्लत्वाटस्त्यान आतः ६०
 ईल्ल्यायाम् ५१

उ

उ ओ उपे १५०
 उचैर्नचैसोरवः १५१
 उत्कण्ठयतिहनूमदातुले ६५
 उत्करवल्लीद्वारमात्रचि ५९
 उत्क्षिपेरत्थंघोसिक्कहक्खुवाल्लत्थ-
 गुल्लुगुल्लान्हत्ताः २१७
 उत्थल्ल उच्छलेः २०७
 उत्सवक्कक्षोत्सुकसामर्थ्ये लो वा ३४
 उव्वदोल् सृषे १५२
 उदतां लखमामि ९४
 उदोतौ जइससोः २७०
 उद्व ओहम्मावसुऔ २११
 उद्वषभे उः ६७

उन्नविच्छतुत्ता विषण्णवत्सोक्ताः २६७
 उपरेः संव्याने लल्ल १६०
 उब्भाववेल्लणिसरकोडुमसंखुल्लेड्ड-
 मोट्टाअकिलिक्किचा रमेः २१८
 उभयाधसोरवहहेट्टौ २७
 उ मिविटोः २८४
 उम्होप्ह तुप्ह तुब्भ भ्यसि १३९
 उ युधिष्ठिरे ६२
 उल्लजीणे ६३
 उल्लध्वनिगवयविष्ण्वचि वः ५८
 उल्लपेरूसलोसुंभारोअणिल्लसगुंजोळ-
 पुलआभाः २२१
 उव पश्य १५०
 उवर्णस्यावः १९५

ऊ

ऊ गर्हाविस्मयमूचनाक्षेपे १४७
 ऊले सुभगदुर्भगे वः ७३
 ऊर्ध्वे भो वा ४०
 ऊ स्तेने वा ६९

ऋ

ऋतुऋजुऋणऋषिऋधभे वा ६८
 ऋतुगे ६७
 ऋतोत् ३०

ए

एकस्मिन् प्रथमादेर्विध्यादिषु दुसुसु १९१
 एकाचि श्वस्ते २९
 एकाद्दस्सिअइआ १६०
 एक्कसरिअं झडिति संप्रति १५०
 एङ्गः १८
 एच्च क्लातुम्तव्यभविष्यति ९६,१५३,
 १९१
 एण्हि एत्ताहे इदानीमः १५१
 एतदेह एहो एहू लीननपि २७३

एतो म्मावदितौ वा १२६
 एतो एताहे डसिनैतदः १२५
 एत् साज्जला त्रयोदशगेवः ७०
 एप्येपिप्वेप्येपिणु २७९
 ए भिसि २६६
 एध्य एव भविष्यति २६१
 एल्पीडनीडकीइशपीथूपविभीतके-
 दशापीडे ६२
 एव जि २८०
 एवमेम २८०
 एवमेव एमइ २८०
 एवमेवदेवकुलप्राचारयावञ्जीविता-
 वटावर्तमानतावति वः ८४
 एवार्थे एव्व २५०

ए

ऐ चेदुतः २६९

ओ

ओअंदोदालौ च्छिदेराडा २१५
 ओइ अदसः २७४
 ओत् सौ तु पुंसि २६४
 ओदाल्यां पङ्क्तौ १०२
 ओ पश्चात्तापसूचने १४८
 ओल्दस्थूणात्तूणमूल्यत्तूणीरकूर्पर-
 गुल्दचीकूरमाण्डीताम्बूलीषु ६५
 ओहरौसराववतरस्तु २१२
 ओहिरोगधौ निद्रः २११

क

कगटडतदप५क५पशोरुपयंद्रे १५
 कतिपये बहशौ ८१
 कथंयथातथि डिहडिडिडिमडेमा-
 स्थादेः २७८
 कथेर्वज्जरपज्जरसगघसाससाहचव-
 जप्पपिसुणबोळ्ळोवालाः २१५
 कदर्थिते खोर्वः ३६

कमवसलिसलोद्धः स्वपेः २१८
 कम्पेर्विच्छोलः २४१
 कम्मवमुपभुजिः २१४
 कर्णिकारे णो वा ४६
 कर्णिकारे फोः ७१
 कः शक्तमुक्तदष्टमृदुत्वरुग्णेषु ३१
 काणेक्षिते णिआरः २०१
 कार्पापणे ४१
 काश्मीरे म्मः ४२
 कासेरवाद्वासः २०९
 किं काइकवणौ २७३
 किं कि १३५
 किणो प्रश्ने १४४
 किमिदमश्च डेत्तिअडित्तिलडेइहं १५७
 किमो डीसडिणो ११७
 किं यत्तदोस्वमामि सुपि १३१
 कियत्तदभ्यो डम् ११७
 कियत्तदभ्यः सश् ११७
 किर इर हिर किलार्थे १४५
 किरिवेरे डः ८२
 किल किर २८१
 कुतः कउकहुतिहु २८१
 कुत्रात्रे च डेरथु २७८
 कुरो गौणेषतः १५२
 कूरमाण्ज्यां णडश्च तु लः १०६
 कृगमोर्डदुअः २५०
 कृवः कुणः २०१
 कृवो डीरः २६१
 कृदो हं २००
 कृपो णिजवहः २०६
 कृष्णे वर्णे ५०
 कृत्त इलिः ६८
 केर इदमर्थे १५८

केचं वेः २०२
 केवलस्य रिः ३४,६८
 केवलाअसारवसमारोवहृत्सास्मारभेः
 २१२
 केवले णवर १४६
 कोक्कोकौ व्याहुः २११
 कौक्षेयक उत् ६९
 कान्तस्यात् उं खमोः २७२
 को ३७,११५
 क्त्वा तूनं २६०
 क्ल इड्उएअवि २७९
 क्त्वासुपोस्तु सुणात् २३
 क्रियः कीणः २०२
 क्रियेः क्त्सु २८६
 क्लीवे गुणगाः ५६
 क्लीवे स्वमेदमिणमिणमो १३५
 क्वचित् सुपि तदो णः १२५
 क्वचिदभूतोपि २६७
 क्वचिदसादेः १६२
 क्विपः ८५
 क्षः ३२
 क्षप्रकः २५४
 क्षण उत्सवे ३४
 क्षमायां कौ ४९
 क्षिपेरड्वक्खपरिहुलधत्तचूहपेळणोळ-
 सोळगळत्थाः २१६
 क्षुत ईत् १११
 क्षुरे कम्मः २०२
 क्षमारत्नेन्यहलः ४८
 क्ष्वेडकगे खल् ३१
 ख
 खउरपडुहौ क्षुभेः २१७
 खधथधभाम् १८

खस्य सर्वाङ्गात् १५८
 खादधावि लुक् २०४
 खोः कन्दुकमारकतमदकले ७३
 खोः करवीरे णः ८२
 खोपुष्पकुब्जकर्परकीले कोः ७२

ग

गजडदवघझढधभां कचटतपखछठथ-
 फाल् २६२
 गजेर्लुक्कः २१३
 गंठो ग्रन्थेः २०८
 गभीरग इत् ६३
 गमिरणुवजावज्जसाकुसोकुसाइच्छा-
 व्यवहरावसेह्वदअपरिअलपरिअल्ल-
 वोळपरिणिंसपच्छड्डणीणणिम्मह-
 वच्छदणिलुक्करंभणीणिवहान् १९६
 गमेस्त्वेप्पयेप्पिवोरेलुक् २७९
 गर्भिते ७८
 गवेपेर्धत्तगमेसङ्कुळडंडोलाः २२३
 गव्य उदाइत् ९६
 गहिआद्याः १७२
 गहेर्धेप्पः २३२
 गाहोवाद्वाहः २२४
 गुंठ उजूलेः २४३
 गुंमगुंमडौ मुहेः २२४
 गुललश्चाटौ २०१
 गुल्लुगुंलोत्थंघोव्वेल्लोळोला उन्नमेः २४१
 गुर्वादेरविर्वा २३३
 गो गणपरः १२
 गोणाद्याः १६९
 गौणान्त्यस्य ११२
 गौरव आत् ७०
 गमो मः ३९
 ग्रसेर्धिसः २२२

महेर्णिक्वारगेण्डवलहरपग्गाहिपञ्चुआः
२०२

घ

घञि वा ६१

घुसलविरोलौ मथिः २१५

घूर्णेधुम्मपहल्लघोलघुलाः २०७

घेत्तुतव्यक्त्वासु ग्रहेः १५३

ङ

ङमो लृक् २६६

ङसःसुश् यतततकिभ्यः २७३

ङसिसष्टास् च १६२

ङसिसो हि २५

ङसेर्हेद् २६६

ङसेर्ह २६८

ङसेः शशाशिशो ९८

ङसेः श्लक् २५

ङसोत्रियां स्र् २५

ङस्ङसिटां णोणोर्ङण १२१

ङस्ङसिना महुमज्झ २७७

ङस्ङस्योर्हे २७०

ङिटाभ्यां तुमए तुइ तुए तुमाइ

तुमे १३८

ङिनेच २६६

ङिपोस् १६२

ङिरिआढाहेडाळा काले ११८

ङीप् प्रत्यये १०५

ङेर्हे २६

ङेर्मिर् २६

ङेसो ङम् १६१

ङेस्त्वस्सिम्मि २७

ङ्यमृटा एइं तइं २७६

ङ्व्यौ कबन्धे ८०

च

चः ऋसिचलरे ३३

चच्चारवेलवमुपालभेः २१७

चण्डखण्डिते णा वा ५८

चतुरो जश्शस्भ्यां चउरो चत्तारो

चत्तारि ११६

चतुरो वा ११६

चपेटकेसरदेवरसैन्यवेदनास्त्रेचस्त्रिन् ६८

चर्तृतिमदिव्रजाम् २०३

चलयोरचलपुरे ५२

चलस्फुटे २०४

चिद्वस्तिष्टस्य २५६

चोः खचितपिशाचयोः सल्लौ ७४

च्छोनादौ थः २५४

छ

छर्गमिध्यमासाम् १९६, २०३

छल् षद्वल्मीसुधाशावसप्तपर्णे ८३

छस्य युष्मदादेर्छारः २८३

छस्यात्मनो णञः १५८

छागशृङ्खलकिराते लकचाः ७२

छादेर्णूमणुर्मांबालढक्कपञ्चाल-

सण्णुमाः २४२

छायायां होकान्तौ १००

छिदिभिदिविदो डेच्छ १९८

छिदिभिदोन्दः १९८

छिप्पः स्पृशतेः २३२

ज

जणिजणुनन्नइनावइनाइ इवार्ये २७९

जनो जाजम्मौ २०७

जयथां यः २५४

जर् खिदाम् २०३

जश्शसोरेइ २७३

जश्शस्डसिडसां णोश् १२०

जसा भे तुब्भे तुय्हे उय्हे तुब्भ १३७

जायुर्जग्गः २१०

जाणसुणौ ज्ञः ३७, २०६
 जुगुप्सतेर्ज्ञणदुगुच्छदुगुच्छज्ञप्प-
 दुगच्छाः २२३
 जुंजजुञ्जजुप्पा युजेः १९९
 जूरः कुधेः २१६
 जृम्भेरवेर्जमा २०७
 जो व्रजेः २५६
 क्वाञ्जे १८८
 ज्ञप्नोः ३६
 ज्ञो ओविज्ञाने ४५
 ज्ञो णोभिज्ञादौ ४५
 ज्योर्दनुजवधराजकुलभोजनकाला-
 यसकिसलयहृदयेषु ८४

झ

झरझारसुमरविम्हरभरभललढपभर-
 पम्हुहाः स्मरतेः २१०
 झरपञ्झरपच्चङ्खरणिङ्खुलणिब्बलाः
 क्षरेः २०९
 झिञ्चौ न्तिन्तेइरे १८६
 झो जटिले ७४

ट

टठौ स्तब्धे ४३
 टल् त्रसरवृन्ततूवरतगरे ७६
 टाङ्गिडसाम् ९७
 टा नेन तदिदमोः २६०
 टापो डे ९७
 टा भे ते दे दि तुमं तुमइ १३८
 टाससि णः ११८
 टि २६५
 टो षः ५४, ७५
 टो डेणल् २३
 टो णा ८७, १२१
 टो णानुस्वारौ २६५

टोर्बडिशादौ लः ७४
 टो वात्मनो णिआणइभा १२२
 टोस्तु तु २५८
 टूक्मोः ३८

ठ

ठः ७५

ड

डइसोताम् २६८
 ड ऋदन्तात् ९५
 डच्छ दशिगम इजादौ हिच्छक् च
 वा १९७
 डं मेइछात्ततः १९९
 डल् फोर्मर्दितविच्छर्दच्छर्दिकपर्द-
 वित्तर्दिगर्तसंमर्दे ३६
 डवो उतः ९२
 डः सीदपति २०४
 डिको वृषे २१३
 डिप्पणिङ्गुहौ विगलेः २२०
 डुंङ्गुलडुमडंङ्गुलभमाडभुमभंमडतलअंङ-
 ङंङ्गुमटिरिटिल्लपरिपरषमचक्रमु-
 भमडघसज्ञंपडुसा भ्रमेः २१९
 डुमयडमयौल् भ्रुवः १०८
 डेच्चओ युष्मदस्मदोणः १५९
 डे तु किंशुके ५५
 डेंडाववश्यमः २८०
 डेत्तहे त्रलः २७८
 डेत्तुलडेवडावियरिकयति च
 व्यादेर्वेतुपः २८२
 डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्ये च ४०
 डोच्छ वचिमुचिरुदिश्रुमुजः १९८
 डो तदस्तु १२५
 डो दीपि १९६
 डोश्ल्लकौ तु संशुद्धेः २२

ढ

ढः कैटभशकटसटे ७४
 ढः कथिवर्धाम् २०३
 ढः पृथकि तु १५२
 ढः पृथिव्यौषधनिशीथे ७८
 ढंसोत्तंघौ विवृतिरुथ्योः १९९
 ढोर्धक्षिभ्रद्वामूर्ध्नि तु ३६

ण

णइ चेअ चिअ च एवार्थे १४४
 णप्पणज्जौ ज्ञः २३२
 णं नन्वर्थे २५०
 णवि वैपरीत्ये १४८
 णशामः २६
 णिजदेदावावे २३३
 णिम्माणं णिम्मिअं ६२
 णिरप्पथक्कटाचिन्नाः २०६
 णिरवो बुभुक्षाक्षिप्योः २१६
 णिल्लंछो निष्पाताच्छोटे २०२
 णिवरो बुभुक्षाक्षिप्योः २००
 णिवहणिरिणासणिरिणिज्जरोच्चचंडाः
 पिष्टेः २२०
 णिव्वडो मुचेर्दुःखे १९९
 णिव्वोलो मन्युनौष्ठमालिन्ये २०१
 णिहर आक्कन्देः २१५
 णिहुवः कमेः २४१
 णे अम्हेअम्हाहाम्हे अम्ह भिसा १४१
 णे च दासा १४१
 णोणाडिष्विदना ज्ञः १२०
 णो शसश्च ८७
 णो ह्व चिजिपुश्रुधूसुहुल्लभ्यः
 १५४, १९५
 ण्ह ण्हं संख्याया आमोर्विज्ञातिगे ९१

त

तक्षेश्वंछरंपरंफाः २२३
 तक्षेश्वोल्लः २८६
 ततस्तदा तो २८२
 तडिजेचः २६१
 तडैराहोडविहोडौ २४३
 तदिदमेतदां सेसिं तु डसामा ११९
 तणेणतेसितेसितेहिंकेहिं तादर्थ्ये २७९
 तन्व्याभे १०७
 तल्लदोः २५७
 तं वाक्योपन्यासे १४४
 तव्यस्य एव्वइएप्पइएव्वाः २८३
 तस्मात्ता २४९
 तस्सौ सोक्कीवे तद्व १२४
 ता द्दो दशः १५३
 तादर्थ्ये डेस्सु २३, १६२
 ताम्नाप्रयोर्भ्यः ३९
 तावति खोर्वा २४९
 तिङ्गः १९
 तिङ्गात्थि १९४
 तिजेरोसुकः २१४
 तिणिण त्रेः ९१
 ति त्रेः ९२
 तिर्यक्पदातिशुकेस्तिरिच्छिपायिक-
 सिप्पि ८९
 तीर्थे ह्णू ४१
 तु किमो डिह २७२
 तुच्छे चच्छौ ७६
 तुज्जतुध्रतज डसिडसा २७६
 तुडिरुल्लकणिहुक्कोल्लूरोवखुडल्लकतोड-
 खुडखुडान् २१५
 तु डो विषमे ८०
 तु तइ डिप्पड्डी १३८

तु निर्झरद्विधाकृजोरोच्चा ६३
 तु बृहस्पतौ ८९
 तुम्भतुहिंतोतुह्य डसिना १३८
 तुम्भोम्भोद्दतइतुहंतुहंतुम्भंतुवतुम-
 तुमेतुमाइतुमोदेतेदितुइए डसा १३९
 तुम एवमणानहमणहिं च २७९
 तुमसुआणतूणाः क्लः १५२
 तु मयूरचतुर्थचतुर्वारचतुर्दशचतुर्गुण-
 मयूखोलूखलसुकुमारोदूखललवण-
 कुतूहले ७१
 तु मो ड्वम् २६४
 तुमौ १८७
 तुम्हहमाम्भ्यस्य्याम् २७७
 तुम्हाण तुम्भं तुम्भाण तुमाण तुवाण
 तुहाण तुम्भ वो भे लामा १३९
 तुम्हे तुम्हह जइशसोः २७६
 तुलिडोत्योरोहामरंखोलौ २४०
 तुव तुम तुह तुम्भ १३८
 तुवरजअडौ लरेः २०८
 तु वसतिभरते ७७
 तु विकल्पे १२
 तु सविखणभवंतजम्मणमहंताः १२३
 तु समृद्ध्यादौ ३५, ५७
 तुरः शतृतिडि १२८, २०८
 तुर्यदशार्हशौण्डीयै ४१
 तृनो णअल् २८३
 तैलादौ ४८
 तोचः १५५
 तो ङो रश्चारब्धे तु ४४
 तोन्तर्थल् ५९
 त्रतसि चे किमो लकः ११७
 त्रसेर्वज्जडरौ २२२
 त्योचैत्ये ३३
 खतलौ प्पणं २८३

२

खत्सरोरुहमनोहरप्रकोष्ठातोद्यान्योन्ये
 वश्च क्तोः ६८
 त्वश्वद्वध्वां क्वचिच्छजज्ञाः ८८
 त्वदुत उपरिगुरुके ६४
 त्वनतः १८५
 त्वनुत्साहावन्यथासर्वौ २६८, २८२
 त्वभिमन्यौ जजौ ९३
 त्वभिमन्यौ मः ९३
 त्वपौ ५९
 त्वस्तेम्हम्होम्हि ममोमिना १९३
 त्वस्य तु डिमात्तणौ ९८, १५९
 त्वाङ्गाहो डेसः २५३
 त्वाद्रि उदोत् १११
 त्विज्जाडिडः १९२
 त्वेदितः ६१, १११
 त्वोदवापोताः १४९
 थ
 थध्वमित्थाहचौ १८७
 थो धः २४८
 थ्यश्चत्तप्सामनिश्चले ३५
 द
 दग्धविदग्धवृद्धिदंष्ट्रावृद्धे ३६
 दम्भदरदर्भगर्दभदष्टदशनदग्धदाह-
 दोहददोलादण्डकदने तु ७६
 दंशदहोः १९६
 दर अर्थे अल्पे वा १४४
 दर्वाकरनिवहौ दक्विरअणिहवौ तु ५२
 दस्तस्य शौरसेन्यामखावचोस्तोः २४७
 दहेरहिज्जालुखौ २२३
 दहेर्षर् २३०
 दावेडंहो यादृक्ताहक्कीदगीदशाम् २७४
 दि दीर्घः ११
 दिप्पस्तृपः २०७
 दिर्दोत्तोदुक्कसौ २४

दिवा भ्यसि २५
 दिवा दिवे २८१
 दिहो मिथस्ते ४६
 दिहौ सुपि २६५
 दीर्घान्न २०,४६
 दीसल्ल दशोः २३२
 दुःखे णिव्वरः २१५
 दुरोरलुकि तु ५३,७३
 दुस्तिर्यादशगे २५८
 दुहलिहवहुरुहां भरत उच्च २३०
 हप्तेरि सा ६७
 हशिरोअक्खणिअच्छावअच्छच्चज्जा-
 वअज्जपुलअपुलोअदेक्खावअक्ख-
 पेच्छावआसपासणिअसच्चवावक्खान्
 १९७
 दशोर्दावदक्खवदंसाः २४२
 दश्यक्सकिनि ३४
 दे संमुखीकरणे २२,१४८
 दैत्यादौ ६९
 दैवगेखौ २८,४७
 दोष्णि दुवे बेष्णि द्वेः ९०
 दो लो तसः १५९
 दोदोनुत्साहोत्सन्न ऊच्छसि (ऊ शसि)
 २०,३४
 दो वे टादौ च ९०
 दोहदप्रदीपशातवाहनातस्याम् ७७
 दय्यर्या जः ३५
 द्वितीयः फुः १२
 द्विनीक्षुप्रवासिष्णु ६२
 द्विवचनस्य बहुवचनम् २०
 द्वे गमिगे २३१
 ध
 धनुषि वा १२९,१३६

धवलोद्घटोर्दुमोगौ २४०
 धातवोर्धान्तरेष्वपि २२४
 धात्रीद्रे रस्तु ४४
 ध्रुवो ध्रुवः २१०
 धू कुत्सायाम् १४७
 धृष्टद्युम्ने ३७
 धैर्ये रः ४०
 धो दहध्रदः १९५
 ध्मो ध्रुमोदः २०६
 ध्यह्योर्दील्ल ३५
 न
 नः ७८
 न त्थः ११९
 न प्रायोल्लक्कादिच्छल्ल्पद्लभ्यन्त-
 सूत्रोक्तम् २५९
 नमोद्विजरुदां वः २०२
 न यण् १८
 नवमालिकाबदरनवफलिकापूगफल-
 पूतर ओल् ७१
 न वा तीर्थदुःखदक्षिणदीर्घे ४१
 न वाव्ययोत्खातादौ ६०
 नवैकाद्वा २८
 न शपाम् १८५
 नशिरवहरावसेह्णिवहपडिसासेह-
 णिरणसान् २२१
 नशेर्विप्पगालणासवपलावहारव-
 विउडाः २४१
 नहि नाहि २८०
 नातः शा ९८
 नात्पः १४
 नात्स्त्रे ५०
 नापिते हः ७८
 नाम्नि डरम् ९५
 नाये स्त्रियाम् २६०

नाव्यावः १०९
 निकषस्फटिकचिकुरे हः ७४
 निना लिहक्कणिल्लुकणिकिअलिकलुक-
 णिरुघाः २०९
 निमेनिम्मवनिम्माणौ २०५
 निरः पद्यतेर्वलः २१६
 निरप्पडकठाचिन्नाः ६१
 निर्दुरि वा ५२
 निवृपतोर्णिहोडो वा २४०
 निश्वयनिघोरणे वले १४९
 निषण्ण उमः ७२
 निषेधेर्हकः २१६
 निष्टम्भे गिद्धुहः २०१
 निष्पत्त्योरोत्परी माल्यस्थोर्वा ५६
 निस्सुनिहरनिलदाडवरहादाः २१०
 नीपापीडे मो वा ७९
 नीवीस्त्रे वा ५०
 नृनपि डसिडयोः ८७
 नेः सदेर्मज्जः २०८
 नो णनोः पैशाच्याम् २५७
 न्मः ३९
 न्यप्यज्ञां जर् २५४
 न्यप्यज्ञां जर् २५७
 न्यसेर्णिमणुमौ २०९
 प
 पक्काङ्गारललाटे तु ५८
 पक्ष्मणि ४३
 पगिमप्राइमप्राउप्राइव प्रायशः २८१
 पञ्चदशदत्तपञ्चाशति णः ३६
 पट्टघोट्टडल्लपिज्जाः पिबेः २१०
 पडिसापडिसामौ शमेः २१९
 पद्मे मि ५१
 पयल्लो लम्बनशैथिल्ययोः २०१
 परमेकशसोर्डे डि २८०

परिवाडो घटेः २४२
 पर्यसेः पल्लटपल्लोटपत्तहत्थाः २०८
 पर्यस्ते टश्च ३८
 पर्याप्तौ भुवो बहुच्छः २८५
 पश्चात् पच्छइ २८२
 पस्सगण्हौ दशिग्रहोः २८६
 पारावते तु फोः ५९
 पिठरे हस्तु रश्च डः ७५
 पिडवमार्जिः २१४
 पीते ले वा ७८
 पुणसत्तं कृतकरणे १४७
 पुन्नागभागिनीचन्द्रिकासु मः ७३
 पुंसि सुना त्वयं ख्रियामिसिआ ११८
 पुंसो जसो डउ डओ ८६
 पुंसोजातेर्डीव वा १०४, १३२
 पुंस्याणो राजवचानः १२०
 पुरगघवागघोडाहारेमांथुमाद्धुमाः २२१
 पूर्वमुपरि वर्गस्य युजः ४८
 पूर्वस्य पुरवः २४७
 पृच्छेः पुच्छः २०८
 पृथक्स्पष्टे णिव्वडः १८९
 पृष्ठेनुत्तरपदे ५६
 पो वः १४, ७९
 पौरगे चाउत् ७०
 प्रकाशेर्णुव्वः २४१
 प्रतिगेप्रतीपगे ७६
 प्रतीक्षेर्विहरविरमालसामभाः २२२
 प्रत्यागमागमाभ्यागमां पल्लोटा-
 हिपच्चुओम्मच्छाः २२०
 प्रत्युत पच्छलिउ २८०
 प्रत्यूषदिवसदशपाषाणे तु हः ८३
 प्रत्येकमः पाडिक्कं पाडिक्कं १५०
 प्रथमक्षिथिलमेथिशिथिरनिषधेषु २९
 प्रथमे प्योः २९

प्रदीपेः संदुक्खाब्हुतते अवसंधुमाः २१७
 प्रभूते वः ७९
 प्रभौ हुप्पः १८९
 प्रमुक्तगे ४७
 प्रवृत्तसंदष्टमृत्तिवृत्तेष्टापत्तनकद-
 र्थितोष्ट्रे ३६
 प्रसुरुवेहवअल्लौ २०९
 प्रस्थापेः पेद्ववपेडवौ २४२
 प्राक् श्लाघाप्लक्षशाङ्गे लोत् ४८
 प्राथोपभ्रंशोचोच् २६९
 प्रायो लिति न विकल्पः १२
 प्रायो लुक् कगचजतदपयवाम् १४
 प्लावेरोवालपव्वाली २४२

फ

फक्स्थक्कः २०७
 फः पाटिपरिचपरिखापरुषपनस-
 पारिभद्रेषु ७९
 फस्य भहौ वा ७१,८०
 फोः परस्परनमस्कारे ५९

ब

बडबडो विलपेः २१८
 बन्धो न्धः २३०
 बहुलम् १३
 बहौ न्तुहसो १९२
 बाष्पे होश्रुणि ४१
 बाहिंवाहिरौ बहिसः १५१
 बिन्दुत् २२
 बिसिन्यां भः १०६
 बो मः शबरे ८२
 बो वः ८०
 ब्रूओ बुवः २८५

भ

भजेर्वैमअसुमुमूरमूरपविरजसूरसूड-
 करंजनिरंजविराः २१३

भण शृणोतेः २११
 भवताम् २४९
 भविष्यति स्सि २५१
 भविष्यति हिरादिः १९०
 भवेडिल्लोल्लडौ १६०
 भवेर्बुक्कः २२०
 भाराकान्ते नमेर्निसुडः २१८
 भावकर्मणि तु वर्यगलुक च २२९
 भासेर्भिसः २२२
 भियो भामिहौ २०७
 भिसा अम्हेहि २७७
 भिसा तुम्हेहिं २७६
 भिसा भेतुम्भेष्टुम्भेष्टुम्हेहितुम्हेहि १३८
 भिस्भ्यत्सुपि २३
 भिस्भ्यसांसुपस्वीत् १२१
 भीष्मे ३९
 भुजेरणभुजकम्मसमाणचमडचङ्क-
 जेमजिमाः २००
 भुल्लो लक्ष्यात् स्खलेः २२४
 भुवो भः २५१
 भूतार्थस्य सिहिअहि १८९
 भ्यौ बृहस्पतौ तु बहोः ८९
 भ्रमवेष्ट्योस्तालिअंठपरिआलौ २४०
 भ्रमेराडः २३९
 भ्रंशेः पिडुपिट्चुकचुल्लघटघाडाः २२०

म

मइ मम मह मज्ज डसौ १४२
 मई व्यम्टा २७७
 मः २४८
 मङ्गुगसंबुद्धेर्नपः १०९
 मणे विमर्शे १४९
 मण्डेष्टिविडिक्करिडचिचचिचिल्ल-
 चिचआः २१४
 मभ्यमकतमे च ३०

मं णे णं मि मिमं ममं अम्मि
 अहं मम्ह अम्ह अमा १४१
 मनयाम् १३
 मनाको डअं च वा १६१
 मन्तमणवन्तमाअलुआलइरइळ-
 उळइन्ता मतुपः १५७
 मन्मथे ३९
 समं णे मआइ ममए टा १४१
 मचेंः २३०
 मलिनधृतिपूर्ववैङ्ख्याणां मइलदिहिपुरिम-
 वैरुलिआः २८
 मत्तेराउडुण्डुबुडुखुप्पाः २१३
 महमहो गन्धे २१०
 माइ मार्थे १४९
 मागध्यां शौरसेनीवत् २५६
 माणन्तौळ् च लडः १९३
 मातुरा आरा १०८
 मा मं २८१
 मि मइ ममाइ मए मे डिटा १४१
 मिरायां लित् १००
 मिर्मिचिटौ १८७
 मिव पिव विव विअ व व्व इवार्थे १४५
 मिश्राळिअश् १६१
 मिश्रेर्मासाळमेळवौ २४२
 मीलेः प्रादेर्दे तु २०४
 मुकुलादौ ६४
 मुधा मोरउळा १५०
 मूषिकविभीतकहरिद्रापथिपृथिवीप्रति-
 श्रुत्यत् ६२
 मृक्षेश्वेव्वडः २२२
 मृद्रातेर्मलपरिहृष्टुडुपनाडचडु-
 मडुमडाः २०८
 मोचि वा १६
 मोममुमस्सहिड् १८८

मोममुष्विच्च १८८
 म्लै वापब्बाओ २११
 म्हा डसेः ११७
 म्हो म्भं २६७

य

यत्तत् द्वंत्वं स्वमोः २७३
 यत्तत्सम्यग्विध्वक्पृथको मल् १५१
 यत्तदो डइ २७८
 यधुतिरः १४
 यापेर्जेवः २४२
 यावत्तावत्युम्महिम्मा वादेः २७८
 युधबुधगृधकुधसिधमुहां च ज्ञः २०३
 युष्मत् सुता तुवं तुं तुमं तुह १३७
 यो जर्तीयानीयोत्तरीयकृत्येषु ८०
 योरेड् १५४, १९४
 योल्पो हृदये २५८

र

रचेर्विडविडुवहोगगहाः २१२
 रभिराडोरम्मडवौ २१८
 रलोर्हरिताले ५२
 रल् सप्तत्यादौ ७७
 रल्पापधौ १०३
 रः सृजि २०४
 रखित्तिरौ ८८
 राज्ञः १२०
 राज्ञो ज्ञो वा चिज् २६०
 रावो रंजयतेः २४०
 रितो द्वित्वल् १२
 रिहिरिगौ प्रविशेः २२०
 रुध उपसमनोः २३१
 रुधो न्धम्भौ १९९
 रुवो रंजसंतौ २११
 रुषगेचो दिः १९५

रो डा पर्याणे ३८
 रो दीर्घात् ४२, १६१
 रोमन्थे रोमगालवगालौ २४१
 रो रा १३०
 रोर्धुकुटीपुरुषयोरित् १९
 रो लसु चूलिकापैशाच्याम् २६२
 रो लुकमधः २६७
 रोसाणोबुसलुहलुच्छपुच्छफुसफुस्स-
 षसहुला मार्जेः २१३
 रो हृश्चोत्साहे ३८
 र्णां दिना रुदिते ७८
 र्त्स्याधूर्तादौ टः ३५
 र्थे डेल् १२६
 र्थः सौकुमार्यपर्यङ्कपर्यस्तपर्याणे ३८
 र्योप्यः २४८
 र्यस्रष्टां रिअसिनसिटाः क्वचित् २५८
 र्व वतेः १५९
 र्षैर्षवज्रतप्तेष्वित् ४९
 ल
 लक्षणे जेण तेण १४९
 लघुके लहोः ५२
 लज्जेर्जाहः २१४
 लटस्तिप्ताविजेच् १८५
 लटो हिं वा झइयोः २८४
 लड्लटोश्च जर्जारौ १८६
 लनोरालाने ५१
 लः पलितनितम्बकदम्भे ७७
 ललडोनुडुगे ७५
 ललाटे डलोः ११०
 लवरामधश्च १४
 लादल्लीवेषु ५०
 लिपो लिपः २०७
 लुकूकयडोर्यस्य २४५

लुकू पादपीठपादपतनदुर्गादेव्युदुम्बरे-
 चान्तर्दः ८३
 लुगव्ययत्यदाद्यात्तदचः १५६
 लुगाविलभावकर्मक्ते ११५, २४३
 लुगिज्जहीज्जस्त्रिज्जेतः १९२
 लुङ् मांसादौ ५४
 लुभेः संभावः २१९
 लो जठरवठरनिच्छुरे ८१
 लोपः २०
 लो ललाटे च ११०
 लो वा विद्युत्पत्रपीतान्धात् १६१
 लोहललाङ्गललाङ्गूले वा ८२
 लो लः २५८
 लथोस्पन्दे ३२
 लुहुत्तं कृत्वसुचः १६०

व

वचेर्हचः २३३
 वंचेर्वेहववेलवजूरवोम्मच्छाः २१३
 वणे निश्चयानुकम्पयविकल्पे १४६
 वतुपो डित्तिअमिदमेतलुकू चैतद्यत्तदः
 १५७
 वधाडाइ च १६२
 वरइत्तगास्तुनाथैः १६३
 वर्गेन्यः ५४
 वलग्गच्छडामारुहेः २२३
 वलेर्वकः २२०
 वक्ष विह्ले ४०
 वा च्छन्नपद्ममूर्खद्वारे ५१
 वात्मभस्मनि पः १२१
 वा न्तन्धौ मन्थुचिहयोः ९४
 वा पर्यन्ते ४०
 वा पानीयगे ६३
 वा पुआय्याद्याः १७५
 वा बभो म्हुज्जौ १३७

वो भस्य कैटभे ७५
 वा भधूके ११२
 वा रक्ते गः ३१
 वाराणसीकरेण्वां रणोः १०७
 वालह्लोद्दृष्टुषु १२७, १८७
 वालाब्बरण्ये १०८
 वा सख्या मामि हृष्या हृळे १४८
 वा से ४६
 वाहिष्पो व्याहुः २३२
 विकसेः कोभासवोसगौ २२३
 विकोशेः पक्खोडः २४३
 विंशतिषु त्या श्लोपछ ५५
 विरणडौ गुपेः २१७
 विरेचरोल्लुङ्गोल्लुङ्गपलहृथाः २४१
 विश्रमतेर्णिष्वा २१९
 विसट्टो दलेः २२२
 विसंस्थुलास्थ्यघनार्थे ३३
 विसूरश्च खिदेः २१६
 विस्मरः पम्हसवीसरी २०६
 विहीनहीने वा ६४
 वीप्सार्थात् तदचि सुपो मस्तु १६३
 वुश्च रुर्वृक्षे ३०
 वृन्त इदेङ् १११
 वृन्दारकनिवृत्तयोः ६७
 वृष्टिप्रथङ्मृदङ्गनमृकवृष्टे ६७
 वेअडः खचेः २१२
 वेङ्गुदशिथिलयोः ६२
 वेतस इति तोः ५८, ७५
 वेपेराअब्बाअज्झौ २१७
 वेण्वे विषादभयवारणे १४८
 वेष्टेः २०३
 वैकादौ गः २८, ७३
 वोज्जो वीजेश्च २२२
 व्याकरणप्राकारागते कगोः ८४

व्याप्रेराअङ्गः २१०
 व्रजेर्वजः २८५
 श
 शकगे २०५
 शकेस्तरतीरपारचआः २१२
 शतृशानचोः १२७
 शदेश्छेडपक्खोडौ २०८
 शरदामल् १२४
 शषसाः शुः ११
 शषोः सः २५८
 शसा वो च १३७
 शस्येत् २३
 शिति दीर्घः १३, २१
 शिश्रुङ् नपुनरि तु १५६
 शीकरे तु महौ ७३
 शुल्के ङ्गः ३१
 शृङ्गमृगाङ्गमृत्युदृष्टमस्तुषु वा ६६
 शेषादेशस्याहोचोखोः १५, ४६
 शेषेच्यन्तः १८
 शेषं प्राकृतवत् २५२, २५६
 शेषं प्राग्वत् २६२
 शोर्ल्लेक्खोः स्तम्बसमस्तानिःस्पृहपर-
 स्परश्मशानश्मश्रुणि ४४
 शोर्ल्लेस्यवरशोर्दिः २०, २७, ५७
 शो शु खियां तु ९७
 शोः सल् १४
 शौण्डगे ६९
 श्वस्य हरिश्चन्द्रे ४४
 श्वेर्वृश्चिके सुर्वा ५४
 श्रष्णस्रत्तल्लहृक्षणां ण्हः ४३
 श्रिशिशिङ्गजशसोः १०९
 श्मभ्मस्सहामस्मररश्मौ म्हः ४२
 श्रमेः वापफः २०१
 श्वाधः सळाहः २०७

श्लेषोपआससामगपरिअन्ताः २२३

श्लुगनपि सोः ८६

श्लुगजशसोः २१

श्लेषमवृहस्पतौ तु फोः ८९

ष

ष्कस्कोर्नाम्नि ३१

ष्टः ३१

ष्ट्रः दूनत्थूनौ २६०

ष्ट्रौ स्थम् २५५

ष्पस्योः फः ३९

स

स आयुरप्सरसोः १३५

संयुक्तं स्तु १२

संयोगे २८, ६१

संयोगे धः क्वचित् २४७

संस्कृतसंस्कारे ५५

संगमोन्निहः २२०

संज्ञाप्रत्याहारमयी वा १०

संज्ञायामरः ९५

सद्भागोवष्टम्भे २०१

संतपां झंखः २१६

संदिशोष्पाहः २२२

संधिस्त्वपदे १३

सन्नाम आहडः २११

सप्तपर्णे फोः ८३

संभावने अइ च १४६

संभाषणरतिकलहे रे अरे १४७

समुदो लर् २०४

समं समाणु २८१

सर्वगान् डेहि २६८

सर्वादेर्जसोतो डे २६

सशाशिधि १३४

सः समासः ११

सः सषोः संयोगेग्रीष्मे २५४

सह सहुं २८१

साअङ्घ्राणच्छकङ्घ्राच्छअंछाणं छाः

कृषेः २२१

सानुनासिकोच्चारं डित् १३

सारः प्रहुः २०९

साहट्टसाहरौ संवुः २०२

सिंचसिष्पौ सिचेः २१२

सिद्धिलोकाच्च ७

सिना लिसि १९४

सिपथासूसेसि १८७

सिप्यस्सिचन्निहोः २३२

सिरायां वा १०१

सुनैस इणमो इणं १२५

सुन्तो भ्यसः २५

सुपा तुम्हासु २७७

सुपाम्हासु २७८

सुप्यदसोसुः १३०

सुप्खादिरन्त्यहला १०

सुभगमुसले ६५

सुससोः २६४

सुस्सुहो डसः २६६

सूक्ष्मे ४३

सूक्ष्मेद्वोतः ४३

सैन्ववशनैश्चरे ६८

सोः २१

सोच्छ्रासे ६९

सो बृहस्पतिचनस्पत्योः ९०

सोलेक् २२

सोल्लपउल्लौ पचेः १९३

सोस्तु हि १९२

सौ पुंस्येलतः २५३

सौ युष्मदस्तुहुं २७६

सौ हउं २७७

स्कन्दतीक्ष्णशुक्ले तु खोः ३२
 स्कः प्रेक्षाचक्षतेः २५६
 स्तः ३८
 स्तम्भे ३२
 स्तवे थो वा ३७
 स्तावकसान्ने ५८
 स्तोः ३०
 स्तौ ३२, ६५
 स्त्यानचतुर्थं च तु ठः ३२
 स्त्रियामिमाजलिगाः ५६
 स्त्रियामी च १३४
 स्त्रियां डेः २७१
 स्त्रियां डहे २७४
 स्त्रीभगिनीदुहितृवनितानामित्थीवहिणी-
 धूआविळभा वा १०२
 स्त्यस्समः खा २०५
 स्थथौ स्तं २५५
 स्थष्टकुक्कुरौ २०६
 स्थानावहरे ९३
 स्तमदामशिरोनभो नरि १२२
 स्त्रिगधे त्वदितौ ५०
 लुषायां षहः फोः १०१
 स्नेहाभयोर्वा ४९
 स्पृशिदिष्ठवालुकूखफरिसफासफंसा-
 लिहच्छिहान् २०६
 स्पृहधृजोः सिहदूमौ णिचोः २३९
 स्पृहादौ ३०
 स्फटिके ७४
 स्फुटेः सहासे मुरः २१४
 स्मरकट्टोरीसरकारौ ८५
 स्वस्य सो लटि २८४
 स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात् ४९
 संसेर्हसडिम्भौ २२२
 सुम्ने रात् ५१
 ३

खोः खौ २५३
 खपि २१८
 खप्रादाविल् ५७
 खम्यत उत् २६४
 खयमो अप्पणा १५०
 खरस्य बिन्दूमि ५४
 खरेभ्यो वक्रादौ ५३
 खसृगाङ्गाल् १०९
 खार्थे डुः पुनर्विनाध्रुवमः २८०
 खार्थे तु कश्च १६०
 ह
 हंसैर्गुजः २२३
 हः कातरककुदवितस्तिमातुल्लङ्घेषु ७७
 हः छुत्ककुभि १२३, १३३
 हगेर्हवयमोः २५५
 हंजे चेत्याह्वाने २५०
 हद्भि निर्वेदे १४४
 हंद गृहाणार्थे १४६
 हंदि विकल्पविषादसत्यनिश्चयपश्चा-
 तापेषु च १४६
 हरिद्राच्छाया १००
 हरिद्रादौ ३१, ८२
 हरे क्षेपे च १४७
 हरे त्वी ५८
 हर्षामर्षश्रीहीक्रियापरामर्शकृत्स्न-
 दिष्ट्याहं ४९
 हल ईभ १९०
 हलि डजणनानाम् ५३
 हलोकू ११६
 हश्च महाराष्ट्रे ह्योर्व्यत्ययः ३३
 हश्चौकुतूहले ७२
 हस्य घो बिन्दोः ८३
 हस्य मध्याहे ४५
 हासी मिमोमुमे वा १९०

हिं हिं हिं भिसः २३	हुं मस्सहिडोः २८४
हित्यहाल्लः १५८	हुरचिति १२७, १८६
हितोत्तोदोदु डसिस् २४	हुहुइधिग्घिगाइशब्दचेष्टानुकृत्योः २८२
हिं भिसुपोः २६५	हे दक्षिणेस्य ४२
हिर्थासिपोः २८४	हो जस आमन्त्रणे २६५
हिस्साहित्था मुमोमस्य १९१	होहुवहवा भुवेस्तु १२७, १८५
हि हे डिडस्योः २६९	हो हस्वः ११
हीमाणहे निर्वेदविस्मये २५०	ह्ये ह्योर्वा ५२
हीही वैदूषके २५०	हदे दहयोः ४४
हु खु निश्चयविस्मयवितर्के १४८	हस्वलीदूतः ९२
हुमाम्भ्यसः २७१	ह्लादेरवअच्छलगिचश्च २४३
हु यध्वमोः २८४	ह्लो ल्हः ४२
हुं पृच्छादाननिवारणे १४६	ह्रः ९९
हुं भ्यसः २६९	

An Appendix Containing the Sûtras in order.

1st ADHYĀYA

1st PĀDA

<p>१ सिद्धिलोकाच्च ७ २ अनुक्तमन्यशब्दानुशासनवत् ९ ३ संज्ञाप्रत्याहारमयी वा १० ४ सुप्स्वादिरेन्यहला १० ५ हो ह्रस्वः ११ ६ दिर्दीर्घः ११ ७ शषसाः श्रुः ११ ८ सः समासः ११ ९ आदिः खुः ११ १० गो गणपरः १२ ११ द्वितीयः फुः १२ १२ संयुक्तं ख्रु १२ १३ तु विकल्पे १२ १४ प्रायो लिति न विकल्पः १२ १५ शिति दीर्घः १३ १६ सानुनासिकोच्चारं डित् १३</p>	<p>1 १७ बहुलम् १३ 2 १८ दिहौ मिथस्ते ४६ 3 १९ सन्धिस्त्वपदे १३ 4 २० न यण् १८ 5 २१ एङः १८ 6 २२ शेषेच्यच्चः १८ 7 २३ तिङः १९ 8 २४ लोपः २० 9 २५ अन्याहलोश्रदुदि १५ 10 २६ निर्दुरि वा ५२ 11 २७ अन्तरि च नाचि ५३ 12 २८ शिद्लङ् नपुनरि तु १५६ 13 २९ अविद्युति स्त्रियामाल् १३० 14 ३० रो रा १३० 15 ३१ हः श्रुत्ककुभि १२३ 16 ३२ धनुषि वा १२९</p>
--	--

1 बहुलम् ॥ ८११२ ॥ 2 दीर्घह्रस्वौ मिथो वृत्तौ ॥ ८११४ ॥ 3 Corresponding Sûtras from Hemachandra's Prākṛita Grammar are given in the Foot-note. पद्योः सन्धिर्वा ॥ ८११५ ॥ 4 न युवर्णस्यास्वे ॥ ८११६ ॥ 5 यदोतौः स्वरे ॥ ८११७ ॥ 6 स्वरस्योदृत्ते ॥ ८११८ ॥ 7 लादेः ॥ ११९ ॥ 8 लृक् ॥ ११२० ॥ 9 अन्याहलोञ्जनस्य ॥ ११२१ ॥ and न श्रुदोः ॥ ११२२ ॥ 10 निर्दुरो वा ॥ ११२३ ॥ 11 स्वरेन्तरश्च ॥ ११२४ ॥ 12 नापुनर्यादाइ वा ॥ ११२५ ॥ 13 स्त्रियामादविद्युतः ॥ ११२६ ॥ 14 रो रा ॥ ११२६ ॥ 15 ध्रुधो वा ॥ ११२७ ॥ and ककुभो हः ॥ ११२९ ॥ 16 धनुषो वा ॥ ११२९ ॥

20 Sâtras in order. 1st Adhyâya, 2nd Pâda.

1 ३३ सशाशिषि १३४	13 ४७ वर्गेन्त्यः ५४	
2 ३४ स आयुरप्सरसोः १३५	14 ४८ विंशतिषु त्या श्लोपल् ५५	
3 ३५ दिक् प्रावृषि १२९	15 ४९ छमदामशिरोनभो नरि १२२	
4 ३६ शरदामल् १२४	16 ५० शरत्प्रावृद्	
5 ३७ तु सविखणमवंतजम्मणमहंताः १२३	17 ५१ अक्षयर्थकुलाद्या वा ५५	
३८ यत्तत्सम्यग्विष्वक्पृथको मल् १५१	18 ५२ क्लीवे गुणगाः ५६	
6 ३९ मोचि वा १६	19 ५३ स्त्रियामिमाज्जलिगाः ५६	
7 ४० विन्दुल् २२	1st Adhyâya, 2nd Pâda.	
8 ४१ हलि ङञणानाम् ५३	20 १ निष्पत्योरोत्परी माल्यस्थोर्वा ५६	
9 ४२ खरेभ्यो वक्रादौ ५३	21 २ आदेः ५६	
10 ४३ क्त्वासुषोस्तु सुणात् २३	22 ३ छुगव्ययलदाद्यात् तदचः १५६	
11 ४४ छुङ् मांसादौ ५४	23 ४ वालाञ्चरण्ये १०८	
४५ संस्कृतसंस्कारे ५५	24 ५ अपेः पदात् १५४	
12 ४६ डे तु किंशुके ५५	25 ६ इतेः १५५	
	25 ७ तोचः १५५	

१ Rules not found in the text but occurring in the Ms. of Tri vikramaprâkritavyâkaraṇavṛitti consulted by me are put in black type. 'शरत्प्रावृद्छन्दौ पुंसि प्रयोक्तव्यौ । सरभो । पावुसो' ।

1 These words are placed by Hemachandra under गौणादि's. Vide कुमारपालचरित, Bombay Sans. Series, Appendix, p. 72. 2 आयुर-प्सरसोर्वा ॥ १२० ॥ 3 दिक्प्रावृषोः सः ॥ १२९ ॥ 4 शरदादेरल् ॥ १२८ ॥ 5 These words are placed by Hemachandra under गौणादि's. Vide कुमारपालचरित, Bombay Sans. Series, Appendix, p. 72. 6 वा खरे मश्च ॥ १२४ ॥ 7 मोनुस्वारः ॥ १२३ ॥ 8 ङञणनो व्यञ्जे ॥ १२५ ॥ 9 वक्रा-दावन्तः ॥ १२६ ॥ 10 क्त्वास्यादेर्णस्त्वोर्वा ॥ १२७ ॥ 11 मांसादेर्वा ॥ १२९ ॥ 12 किंशुके वा ॥ १२६ ॥ 13 वर्गेन्त्यो वा ॥ १३० ॥ 14 विंशत्यादेर्लुक् ॥ १२८ ॥ 15 छमदामशिरोनभः ॥ १३२ ॥ 16 प्रावृद्शरत्तरणयः पुंसि ॥ १३१ ॥ 17 वा-क्षयर्थवचनाद्याः ॥ १३३ ॥ 18 गुणाद्याः क्लीवे वा ॥ १३४ ॥ 19 वेगाञ्जत्याद्याः स्त्रियाम् ॥ १३५ ॥ 20 निष्पती ओत्परी माल्यस्थोर्वा ॥ १३८ ॥ 21 आदेः ॥ १३९ ॥ 22 लदाद्यव्ययात् तत्स्वरस्य लुक् ॥ १४० ॥ 23 वालाञ्चरण्ये लुक् ॥ १६६ ॥ 24 पदादपेर्वा ॥ १४१ ॥ 25 इतेः स्वरात् तश्च द्विः ॥ १४२ ॥

1	८ शोर्लस्यवरशोर्दिः २०, ५७	17	२४ पारावते तु फोः ५९
2	९ हे दक्षिणस्य ४२	18	२५ उत्करवल्लीद्वारमात्रचि ५९
3	१० तु समृद्धयादौ ३५, ५७	19	२६ शय्यादौ
4	११ स्वप्नादाविल्ल ५७	20	२७ त्वार्द्र उदोत् १११
5	१२ पकाङ्गारललाटे तु ५८	21	२८ खपि २१८
6	१३ सप्तपर्णे फोः ८३	22	२९ ओदाल्यां पङ्क्तौ १०२
7	१४ मध्यमकतमे च ३०	23	३० फोः परस्परनमस्कारे ५९
8	१५ द्वरे त्वी ५८	24	३१ पद्ये मि ५१
9	१६ उल्लध्वनिगवयविष्वचि वः ५८	25	३२ त्वर्षौ ५९
10	१७ जो णोभिज्ञादौ ४५	26	३३ ईत्खल्लाटस्स्यान आतः ६०
11	१८ स्तावकसाले ५८, ९९	27	३४ इत्तु सदादौ ६०
12	१९ चण्डखण्डिते णा वा ५८	28	३५ आचार्ये चो इत्थ ६०
13	२० प्रथमे प्योः २९	29	३६ इयामाके मः
14	२१ आर्यायां र्यः श्वश्र्वामूल ९९	30	३७ न वाव्ययोत्खातादौ ६०
15	२२ आसारे तु ५८	31	३८ घञि वा ६१
16	२३ तोन्तर्येल् ५९	32	३९ खरस्य बिन्द्वमि ५४

१ 'शय्यादावादेरवर्णस्य पत्वं भवति । पृथग्योगान्निलम् । सेज्जा । शय्या । एद्द । अत्र । गेज्जं । ब्राह्मम् । गेन्दुअं । कन्दुकमिल्लादि ॥' २ 'ह इत्थनुवर्तते । इयामाके मकारस्यातः ह्रस्वो भवति । सामओ ।'

1 लुप्तयवशशक्षां शपसां दीर्घः ॥ १।४३ ॥ 2 दक्षिणे हे ॥ १।४५ ॥ 3 अतः समृद्धयादौ वा ॥ १।४४ ॥ 4 इः स्वप्नादौ ॥ १।४६ ॥ 5 पकाङ्गारललाटे वा ॥ १।४७ ॥ 6 सप्तपर्णे वा ॥ १।४९ ॥ 7 मध्यमकतमे द्वितीयस्य ॥ १।४८ ॥ 8 ईहरे वा ॥ १।५१ ॥ 9 ध्वनिविष्वचोरुः ॥ १।५२ ॥ and गवये वः ॥ १।५४ ॥ 10 जो णत्वेभिज्ञादौ ॥ १।५६ ॥ 11 उः सास्त्रास्तावके ॥ १।७५ ॥ 12 चण्डखण्डिते णा वा ॥ १।५३ ॥ 13 प्रथमे पयोर्वा ॥ १।५५ ॥ 14 आर्यायां र्यः श्वश्र्वाम् ॥ १।७७ ॥ 15 उद्गासारे ॥ १।७६ ॥ 16 तोन्तरि ॥ १।६० ॥ 17 पारावते रो वा ॥ १।८० ॥ 18 वृष्ट्युत्करपर्यन्ताश्वये वा ॥ १।५८ ॥, द्वारे वा ॥ १।७९ ॥, and मात्रटि वा ॥ १।८१ ॥ 19 एच्छय्यादौ ॥ १।५७ ॥ 20 उदोद्गाद्रे ॥ १।८२ ॥ 21 स्वपावुच्च ॥ १।६४ ॥ 22 ओदाल्यां पङ्क्तौ ॥ १।८३ ॥ 23 नमस्कारपरस्परे द्वितीयस्य ॥ १।६२ ॥ 24 ओत्पद्ये ॥ १।६१ ॥ 25 वार्षौ ॥ १।६३ ॥ 26 ईःस्यानखल्लाटे ॥ १।७४ ॥ 27 इः सदादौ वा ॥ १।७२ ॥ 28 आचार्ये चोच्च ॥ १।७३ ॥ 29 इयामाके मः ॥ १।७१ ॥ 30 वाव्ययोत्खातादावादातः ॥ १।६७ ॥ 31 वञ्चद्वेषां ॥ १।६८ ॥ 32 ह्रस्वमि ॥ ३।३६ ॥

1 ४० संयोगे २८, ६१	14 ५५ तीर्थे ह्यल् ४१
2 ४१ त्वेदितः ६१, १११	15 ५६ विहीनहीने वा ६४
3 ४२ मिरायाम् लिट् १००	16 ५७ एल्पीडनीडकीडशापीयूष-
विभीतकेडशापीडे ६२
4 ४३ मूषिकविभीतकहरिद्रापथि-
पृथिवीप्रतिश्रुत्यत् ६२	17 ५८ त्वदुत उपरिगुरुके ६४
5 ४४ रस्तिस्तिरौ ८८	18 ५९ मुकुलादौ ६४
6 ४५ इतौ तो वाक्यादौ १५५	19 ६० रोर्भुंकुटौपुरुषयोरित् १९
7 ४६ वेङ्गदशिशिलयोः ६२	20 ६१ क्षुत ईत् १११
४७ णिम्माणं णिम्मिअं ६२	21 ६२ दोदोनुत्साहोत्सन्न ऊच्छति
२०, ३४
8 ४८ उ युधिष्ठिरे ६२	22 ६३ दुरो रलुकि तु ५३, ७३
9 ४९ द्विनीधुप्रवासिषु ६२	23 ६४ सुभगमुसले ६५
10 ५० तु निर्क्षेरद्विधाकृचोरोन्ना ६३	24 ६५ ह्यथोत्कुतहले ७२
11 ५१ ईतः काश्मीरहरीतकयोर्लालौ
४२	25 ६६ स्तौ ३२, ६५
12 ५२ गभीरग इत् ६३	26 ६७ सूक्ष्मेद्वोतः ४३
12 ५३ वा पानीयगे ६३	27 ६८ अल् दुकूले ११२
13 ५४ उल् जीर्णे ६३	28 ६९ ईदुद्रचूडे ६५

1 हस्वः संयोगे ॥ १८४ ॥ 2 इत पदा ॥ १८५ ॥ 3 मिरायाम् ॥ १८७ ॥
 4 पथिपृथिवीप्रतिश्रुत्यत् ॥ १८८ ॥ 5 तित्तिरौ रः
 ॥ १९० ॥ 6 इतौ तो वाक्यादौ ॥ १९१ ॥ 7 शिथिलेङ्गदे वा ॥ १८९ ॥
 8 युधिष्ठिरे वा ॥ १९६ ॥ 9 द्विन्योरुत् ॥ १९४ ॥ and प्रवासीक्षौ ॥ १९५ ॥
 10 वा निर्क्षेरे ना ॥ १९८ ॥ and ओच्च द्विधाकृगः ॥ १९७ ॥ 11 हरीतक्यामी-
 तोत् ॥ १९९ ॥ and आत्कश्मीरे ॥ ११०० ॥ 12 पानीयादिष्वित् ॥ ११०२ ॥
 गभीरादि's are included in the पानीयादि's. 13 उल्जीर्णे ॥ ११०२ ॥
 14 तीर्थे हे ॥ ११०४ ॥ 15 ऊर्हीनविहीने वा ॥ ११०३ ॥ 16 एल्पीयूषापीड-
 विभीतककीडशेड्ये ॥ ११०५ ॥ and नीडपीडे वा ॥ ११०६ ॥ 17 नोपरौ
 ॥ ११०८ ॥ and गुरौ के वा ॥ ११०९ ॥ 18 उतो मुकुलादिष्वित् ॥ ११०७ ॥
 19 र्भुंकुटौ ॥ १११० ॥ and पुरुषे रोः ॥ ११११ ॥ 20 ईः क्षुते ॥ १११२ ॥
 21 अनुत्साहोत्सन्ने त्सच्छे ॥ १११४ ॥ 22 लुकि दुरो वा ॥ १११५ ॥ 23 ऊत्
 सुभगमुसले वा ॥ १११३ ॥ 24 कुतूहले वा हस्वश्च ॥ १११७ ॥ 25 ओत्
 संयोगे ॥ १११६ ॥ 26 अदूतः सूक्ष्मे वा ॥ १११८ ॥ 27 दुकूले वा लक्ष
 द्विः ॥ १११९ ॥ 28 ईवोद्रचूडे ॥ ११२० ॥

1 ७० उल्कण्डूयतिहनूमद्वातुले ६५	15 ८४ वृष्टिपृथङ्मृदङ्गनमृकवृष्टे ६७
2 ७१ वा मधूके ११२	16 ८५ तु बृहस्पतौ ८९
3 ७२ इदेन्नूपुरे ११२	17 ८६ उद्दोल् मृषे १५२
4 ७३ ओल्स्थूलातूणमूल्यतूणीरकूर्पर- गुल्चीकुड्माण्डीताम्बूलीषु ६५	18 ८७ वृन्त इदेङ् १११
5 ७४ ऋतोत् ३०	19 ८८ द्विराद्यते
6 ७५ आद्वा मृदुत्वमृदुककुशासु ११२	20 ८९ हसेरि मा ६७
7 ७६ इल् कृपगे १३, ६६	21 ९० केवलस्य रिः ३४, ६८
8 ७७ शृङ्गमृगाङ्गमृत्युवृष्टमसृणेषु वा ६६	22 ९१ दृश्यक्सक्रिनि ३४
9 ७८ पृष्ठेनुत्तरपदे ५६	23 ९२ ऋतुऋजुऋणऋषिकृषभे वा ६८
10 ७९ उद्दृषभे तुः ६७	24 ९३ ऋत्त इलिः ६८
11 ८० वृन्दारकनिवृत्तयोः ६७	25 ९४ चपेटकेसरदेवरसैन्यवेदनास्त्रे- चस्त्वित् ६८
12 ८१ ऋतुगे ६७	26 ९५ सैन्यवशनैश्वरे ६८
13 ८२ गौणान्यस्य ११२	27 ९६ त्वत्सरोरुहमनोहरप्रकोष्ठा- तोयान्योन्ये वक्ष्य चोः ६८
14 ८३ इदुन्मातुः १०८	28 ९७ कौक्षेयक उत् ६९

१ 'आद्यते ऋतः द्विरादेशो भवति । आदिओ । आद्यतः ।'

I उर्ग्रहनूमत्कण्डूयवातुले ॥ ११२१ ॥ 2 मधूके वा ॥ ११२२ ॥ 3 इदेतौ
नूपुरे वा ॥ ११२३ ॥ 4 ओत्कृष्माण्डीतूणीरकूर्परस्थूलताम्बूलगुल्चीमूल्ये ॥
११२४ ॥ and स्थूणातूणे वा ॥ ११२५ ॥ 5 ऋतोत् ॥ ११२६ ॥ 6 आत्
कुशामृदुकमृदुत्वे वा ॥ ११२७ ॥ 7 इत् कृपादौ ॥ ११२८ ॥ 8 मसृणमृगाङ्ग-
मृत्युशृङ्गवृष्टे वा ॥ ११२९ ॥ 9 पृष्ठे वातुत्तरपदे ॥ ११२९ ॥ 10 वृषभे वा वा
॥ ११३३ ॥ 11 निवृत्तवृन्दारके वा ॥ ११३२ ॥ 12 उद्दृत्वादौ ॥ ११३१ ॥
13 गौणान्यस्य ॥ ११३४ ॥ 14 मातुरिद्रा ॥ ११३५ ॥ 15 इदुत्तौ वृष्टवृष्टि-
पृथङ्मृदङ्गनमृके ॥ ११३७ ॥ 16 वा बृहस्पतौ ॥ ११३८ ॥ 17 उद्दोन्मृषि
॥ ११३६ ॥ 18 इदेदोद्वन्ते ॥ ११३९ ॥ 19 आद्यते ङिः ॥ ११४३ ॥
20 अरिद्वैष्टे ॥ ११४४ ॥ 21 रिः केवलस्य ॥ ११४० ॥ 22 दृशः किपूवसकः
॥ ११४२ ॥ 23 ऋणज्वृषभर्त्विषौ वा ॥ ११४१ ॥ 24 वत्त इलिः कुम्बकृत्रे
॥ ११४५ ॥ 25 एत्त इद्वा वेदनाचपेटादेवरकेसरे ॥ ११४६ ॥ and सैन्ये वा
॥ ११५० ॥ 26 इत् सैन्यवशनैश्वरे ॥ ११४९ ॥ 27 ओतोदान्योन्यप्रकोष्ठातोष-
निरोवेदनामनोहरसरोरुहे चोश्च वः ॥ ११५६ ॥ 28 कौक्षेयके वा ॥ ११६१ ॥

1	९८ शौण्डगे ६९	११० वा पुआध्यायाः १७५
2	९९ गव्यउदाइत् ९६	1st Adhyāya, 3rd Pāda.
3	१०० ऊ स्तेने वा ६९	13 १ एत् साज्जला त्रयोदशगेचः
4	१०१ सोच्छ्वासे ६९	७०
5	१०२ ऐच एङ्	14 २ कैदले तु
6	१०३ अइ तु वैरादौ ६९	15 ३ कणिकारे फोः ७१
7	१०४ दैत्यादौ ६९	16 ४ नवमालिकाबदरनवफलिका- पूगफलपूतर ओळ् ७१
8	१०५ नाव्यावः १०९	17 ५ तु मयूरचतुर्थचतुर्वारचतुर्दश- चतुर्गुणमयूखोल्लखलसुकुमारो- दूखललवणकुतूहले ७१
9	१०६ गौरव आत् ७०	18 ६ निषण्ण उमः ७२
10	१०७ पौरगे चाउत् ७०	19 ७ अस्तोरखोरचः ७२
11	१०८ उच्चैर्नीचैसोरजः १५१	
12	१०९ ई धैर्ये ४०	

१ शौण्डगेपु. Ms. Variants in the readings of the Sūtras as found in the Ms. consulted by me are marked in the foot-note as Ms.
 २ गव्यउदाइत् Ms.—‘गोशब्दे एचः अउ आइ इत्येती भवतः । एतयोरादेर्विकल्पः । द्वितीयस्य लिट्वात्रियम् । गऊ एसा । गार्ई’ । ३ ‘ऐच एङादेशो भवति यथासंख्यम् । शैलः । सेलो । त्रैलोक्यम् । तेलोकं । ऐरावणः । ऐरावणो । कैलासः । केडासो । वैषः । वेज्जो । कैदभः । केडवो । वैदग्ध्यम् । वेअङ् । वैषव्यम् । वेहव्वं । ओ । कौमुदी । कोमुई । यौवनम् । जोव्वणं । कौस्तुभः । कोत्थुहो । कौशाम्बी । कोसंबी । कौच्चः । कौचो । कौशिकः । कोसिओ ।’ ४ “एत् साज्जला—’ इत्यनुवर्तते । कदले आदेरचः परेण स्वरव्यञ्जनेन सह एत्वं भवति । केलं । कअलं । कली । कअली ॥”

1 उत्सौन्दर्यादौ ॥ १११६० ॥ (सौन्दर्यादि's are placed under शौण्डादि's in the text, while the reverse is the case in Hemachandra's work).
 2 गव्यउ आअः ॥ १११५८ ॥ 3 ऊः स्तेने वा ॥ १११४७ ॥ 4 ऊत्सोच्छ्वासे ॥ १११५७ ॥ 5 ऐत एत् ॥ १११४८ ॥ 6 वैरादौ वा ॥ १११५२ ॥ 7 अइ-
 दैत्यादौ च ॥ १११५१ ॥ 8 नाव्यावः ॥ १११६४ ॥ 9 आच गौरवे ॥ १११६३ ॥
 10 अउः पौरादौ च ॥ १११६२ ॥ 11 उच्चैर्नीचैस्रजः ॥ १११५४ ॥ 12 ईधैर्ये
 ॥ १११५५ ॥ 13 एत् त्रयोदशादौ स्वरस्य सस्वरव्यञ्जनेन ॥ १११६५ ॥ 14 वा
 कदले ॥ १११६७ ॥ 15 वेतः कणिकारे ॥ १११६८ ॥ 16 ओत्पूतरबदरनव-
 मालिकानवफलिकापूगफले ॥ १११७० ॥ 17 न वा मयूखलवणचतुर्गुणचतुर्थचतु-
 र्दशचतुर्वारसुकुमारकुतूहलोदूखलोल्लखले ॥ १११७१ ॥ 18 उमो निषण्णे ॥ १११७४ ॥
 19 स्वरदसंयुक्तस्यानादेः ॥ १११७६ ॥

1	८ प्रायो लुक् कगचजतदपयवाम् १४	12	१९ निकषस्फटिकचिकुरे हः ७४
2	९ नात्पः १४	13	२० खषथधभाम् १८
3	१० यश्रुतिरः १४	14	२१ ढः पृथकि तु १५२
4	११ कामुकयमुनाचामुण्डा- तिमुक्तके मो ड्लुक्	15	२२ चोः खचितपिशाचयोः सल्लौ ७४
5	१२ खोपुष्पकुब्जकर्परकीले कोः ७२	16	२३ झो जटिले ७४
6	१३ छागशहलकिराते लकचाः ७२	17	२४ टोर्बडिशादौ लः ७४
7	१४ वैकादौ गः २८, ७३	18	२५ स्फटिके ७४
8	१५ खोः कन्दुकमरकतमदकले ७३	19	२६ लैरंकोटे
9	१६ पुत्रागभागिर्नाचन्द्रिकामु मः ७३	20	२७ ढः कैटभशकटसटे ७४
10	१७ शीकरे तु भौ ७३	21	२८ ठः ७५
11	१८ ऊत्वे सुभगदुर्भगे वः ७३	22	२९ पिठरे हस्तु रश्च ढः ७५
		23	३० लळ डोनुडगे ७५
		24	३१ टो ढः ५४, ७५
		25	३२ वेतसे इति तोः ५८, ७५

१ कामुकादिषु मकारस्य लुग्भवति । डानुवन्धवाच्छेषस्य स्वरस्य सानुनासिक उच्चारः । कामुकः । काउँओ । यमुना । जउँणा । चामुण्डा । चाउँडा । अतिमुक्तके । अति-
उँतअं । कचिदतिउत्तयमिति च दृश्यते । The Sūtra is mentioned in the text
on p. 13. २ हभौ Ms. ३ अंकोटे टोर्लँत्वं भवति । रिक्त्वाङ्गित्वम् । अंकोलतेहं ।
The Sūtra is referred to on p. 12 of the text.

1 कगचजतदपयवां प्रायो लुक् ॥ ११७७ ॥ 2 नावर्णात्पः ॥ ११७९ ॥
3 अवर्णो यश्रुतिः ॥ ११८० ॥ 4 यमुनाचामुण्डाकामुकातिमुक्तके मोनुनासिकश्च
॥ ११७८ ॥ 5 कुब्जकर्परकीले कः खोपुष्पे ॥ ११८१ ॥ 6 छागे लः ॥ ११९१ ॥,
शहले खः कः ॥ ११८९ ॥, and किराते चः ॥ ११८३ ॥ 7 Not traced.
8 मरकतमदकले गः कन्दुके त्वादेः ॥ ११८२ ॥ 9 पुत्रागभागिन्योर्गो मः ॥ ११९० ॥
and चन्द्रिकायां मः ॥ ११८५ ॥ 10 शीकरे भौ वा ॥ ११८४ ॥ 11 ऊत्वे
दुर्भगसुभगे वः ॥ ११९२ ॥ 12 निकषस्फटिकचिकुरे हः ॥ ११८६ ॥ 13 खष-
थधभाम् ॥ ११८७ ॥ 14 पृथकि धो वा ॥ ११८८ ॥ 15 खचितपिशाचयोश्चः
सल्लौ वा ॥ ११९३ ॥ 16 जटिले जो झो वा ॥ ११९४ ॥ 17 डो लः ॥ ११२०२ ॥
and चपेटपादौ वा ॥ ११९८ ॥ 18 स्फटिके लः ॥ ११९७ ॥ 19 अंकोटे लः
॥ ११२०० ॥ 20 सटाशकटकैटभे ढः ॥ ११९६ ॥ 21 ठो ढः ॥ ११९९ ॥
22 पिठरे हो वा रश्च ढः ॥ ११२०१ ॥ 23 डो लः ॥ ११२०२ ॥ 24 टो ढः
॥ ११९५ ॥ 25 इत्वे वेतसे ॥ ११२०७ ॥

1 ३३ प्रतिगोप्रतीपगो ७६	13 ४६ डो दीपि १९६
2 ३४ दंशदहोः १९६	14 ४७ ङः पृथिव्यौषधनिशीथे ७८
3 ३५ दम्भदरदर्भगर्भददृदशन-
दग्धदाहदोहददोलादण्डकदने
तु ७६	15 ४८ प्रथमशिशिलमेथिशिथिरनि-
षधेषु २९
4 ३६ तुच्छे चच्छौ ७६	16 ४९ णो दिना रुदिते ७८
5 ३७ टल् त्रसरवृन्ततूवरतगरे ७६	17 ५० षो वातिमुक्तके
6 ३८ हः कातरककुदवितस्ति-
मातुल्लङ्घे ७७	17 ५१ गर्भिते ७८
6 ३९ तु वसतिभरते ७७	18 ५२ नः ७८
7 ४० लः पलितनितम्बकदम्बे ७७	19 ५३ आदेस्तु ७८
8 ४१ दोहदप्रदीपशातवाहनातस्याम्
७७	20 ५४ नापिते हः ७८
9 ४२ रल् सप्तत्यादौ ७७	21 ५५ पो वः १४, ७९
10 ४३ अद्भुमे कदल्याम् १०६	22 ५६ फः पाटिपरिघपरिखापरुष-
पनसपारिभद्रेषु ७९.
11 ४४ कर्धिते खोर्वः ३६	23 ५७ नीपापीडे मो वा ७९
12 ४५ पीते ले वा ७८	24 ५८ रत्पापधौ १०३
	25 ५९ प्रभूते वः ७९
	26 ६० फस्य भहौ वा ८०

१ °लुङ्गे Ms. २ °निषधे Ms. ३ अतिमुक्तके तोर्णत्वं वा भवति । अणित्तं । अइत्तं । अइत्तं । अइत्तं । अइत्तं ।

1 प्रत्यादौ ङः ॥ ११२०६ ॥ 2 दंशदहोः ॥ ११२१८ ॥ 3 दशनददृदग्ध-
दोलादण्डदरदाहदम्भदर्भकदनदोहदे दो वा ङः ॥ ११२१७ ॥ and गर्भे वा ॥ २१३७ ॥
4 तुच्छे तश्चछौ वा ॥ ११२०४ ॥ 5 तगरत्रसरतूवरे टः ॥ ११२०५ ॥ and वृन्ते णः
॥ २१३१ ॥ 6 वितस्तिवसतिभरतकातरमातुल्लङ्घे ङः ॥ ११२१४ ॥ and ककुदे हः ॥
११२२५ ॥ 7 पलिते वा ॥ ११२१२ ॥ and कदम्बे वा ॥ ११२२२ ॥ 8 प्रदीपिदोहदे
लः ॥ ११२२१ ॥ and अतसीसात्तवाहने लः ॥ ११२११ ॥ 9 सप्ततौ रः ॥ ११२१० ॥
10 कदल्यामद्भुमे ॥ ११२२० ॥ 11 कर्धिते वः ॥ ११२२४ ॥ 12 पीते वो ले
वा ॥ ११२१३ ॥ 13 दीपौ धो वा ॥ ११२२३ ॥ 1४ निशीथपृथिव्योर्वा ॥ ११२१६ ॥
and औषधे ॥ ११२२७ ॥ 15 मेथिशिथिरशिशिलप्रथमे थस्य ङः ॥ ११२१५ ॥ and
निषधे धो ङः ॥ ११२२६ ॥ 16 रुदिते दिना णः ॥ ११२०९ ॥ 17 गर्भितातिमुक्तके
णः ॥ ११२०८ ॥ 18 नो णः ॥ ११२२८ ॥ 19 वादौ ॥ ११२२९ ॥ 20 निम्बनापिते
लण्डं वा ॥ ११२३० ॥ 21 पो वः ॥ ११२३१ ॥ 22 पाटिपरुषपरिघपरिखापनस-
पारिभद्रे फः ॥ ११२३२ ॥ 23 नीपापीडे मो वा ॥ ११२३४ ॥ 24 पापद्धौ रः
॥ ११२३५ ॥ 25 प्रभूते वः ॥ ११२३३ ॥ 26 फो भहौ ॥ ११२३६ ॥

1 ६१ वो वः ८०	17 ७७ लो जठरवठरनिष्ठुरे ८१
2 ६२ इय्यौ कबन्धे ८०	18 ७८ हरिद्रादौ ३१, ८२
3 ६३ विसिन्यां भः १०६	19 ७९ किरिबेरे डः ८२
4 ६४ वो भस्य कैटभे ७५	20 ८० खोः करवीरे णः ८२
5 ६५ त्वभिमन्थौ मः ९३	21 ८१ लो ललाटे च ११०
6 ६६ मन्मथे ३९	22 ८२ लोहललाङ्गललाङ्गूले वा ८२
7 ६७ तु डो विषमे ८०	23 ८३ स्थूले रल्लतश्चौत् ४८
8 ६८ यो जर्तायानीयोत्तरीय- कृत्येषु ८०	24 ८४ वो मः शबरे ८२
9 ६९ इन्मयटि ३९, ८१	25 ८५ नीवीस्त्रे वा ५०
10 ७० छायायां होकान्तौ १००	26 ८६ हस्य घो विन्दोः ८३
11 ७१ यष्ट्यां लल्	27 ८७ शोः सल् १४
12 ७२ कतिपये बृहशौ ८१	28 ८८ प्रत्यूषदिवसदशपाषाणे तु हः ८३
13 ७३ अर्थपरे तो युष्मदि ८१	29 ८९ क्षुषायां ण्हः फोः १०१
14 ७४ आदेर्जः ८१	30 ९० छल् षट्छमीसुधाशावसप्तपर्णे ८३
15 ७५ भ्यौ बृहस्पतौ तु बहोः ८९	31 ९१ सिरायां वा १०१
16 ७६ रो डा पर्याणि ३८	

१ यष्ट्यां यस्य लत्वं भवति । लिखाद् द्वित्वम् । लट्टी । वेणुअट्टी । चूअलट्टी ।

1 वो वः ॥ ११२३७ ॥ 2 कबन्धे मयौ ॥ ११२३९ ॥ 3 विसिन्यां भः
॥ ११२३८ ॥ 4 कैटभे वो वः ॥ ११२४० ॥ 5 वाभिमन्थौ ॥ ११२४३ ॥
6 मन्मथे वः ॥ ११२४२ ॥ 7 विषमे मो डो वा ॥ ११२४१ ॥ 8 वोत्तरीयानी-
यतीयकृत्येषु जः ॥ ११२४८ ॥ 9 मयट्य इवां ॥ ११५० ॥ 10 छायायां होकान्तौ
वा ॥ ११२४९ ॥ 11 यष्ट्यां लः ॥ ११२४७ ॥ 12 डाहवौ कतिपये ॥ ११२५० ॥
13 युष्मद्यर्थपरे तः ॥ ११२४६ ॥ 14 आदेर्यो जः ॥ ११२४५ ॥ 15 बृहस्पतौ
बहो भयः ॥ २१२३७ ॥ 16 पर्याणि डा वा ॥ ११२५२ ॥ 17 Not traced.
18 हरिद्रादौ लः ॥ ११२५४ ॥ 19 किरिबेरे रो डः ॥ ११२५१ ॥ 20 करवीरे
णः ॥ ११२५३ ॥ 21 ललाटे च ॥ ११२५७ ॥ 22 लाहललाङ्गललाङ्गूले
वादिर्णः ॥ ११२५६ ॥ 23 स्थूले लो रः ॥ ११२५५ ॥ 24 शबरे वो मः
॥ ११२५८ ॥ 25 स्वप्ननीव्यौर्वा ॥ ११२५९ ॥ 26 हो घोनुस्वारात् ॥ ११२६४ ॥
27 शपोः सः ॥ ११२६० ॥ 28 दशपाषाणे हः ॥ ११२६२ ॥ दिवसे सः ॥
११२६३ ॥ and प्रत्यूषे षश्च हो वा ॥ २१२४ ॥ 29 क्षुषायां ण्हो न वा ॥
११२६१ ॥ 30 षट् शमीशावसुधासप्तपर्णेवादिश्छः ॥ ११२६५ ॥ 31 शिरायां
वा ॥ ११२६६ ॥

28 Sûtras in order. 1st Adhyâya, 4th Pâda.

1 १२ लुक् पादपीठपादपतनदुर्गा- देव्युदुम्बरेचान्तर्दः ८३	11 १०२ कूरो गौणेषतः १५२
2 १३ व्याकरणप्राकारागते कगोः ८४	12 १०३ एण्हि एत्ताहे इदानीमः १५१
3 १४ एवमेवदेवकुलप्रावारयावजी- वितावटावर्तमानतावति वः ८४	13 १०४ तिर्यक्पदातिशुक्तेस्तिरिच्छि- पौयिकसिप्पि ८९
4 १५ ज्योर्दनुजवधराजकुलभोजन- कालायसकिसलयहृदयेषु ८४	14 १०५ गोणावाः १६९
5 १६ अपतौ घरो गृहस्य ८५	1st Adhyâya 4th Pâda.
6 १७ स्त्रीभगिनीदुहितृवनितानाभि- त्थीवह्निणीदआविळआ वा १०२	15 १ स्तोः ३०
7 १८ उभयाधसोरवहृद्वै २७	16 २ वा रक्ते गः ३१
8 १९ मलिनधृतिपूर्ववैडूर्याणां मइल- दिहिपुरिमवेरुलिआः २८	17 ३ शुल्के ज्ञः ३१
9 १०० स्वरकट्टोरीसरकारौ ८५	18 ४ कः शक्तमुक्तदष्टमुदुत्वहृणेषु ३१
10 १०१ बाहिंबाहिरौ बहिसः १५१	19 ५ श्वेडकगे खळ् ३१
	20 ६ श्करकोर्नामि ३१
	21 ७ वृक्ष सृष्टक्षे ३०
	22 ८ क्षः ३२
	23 ९ स्थाणावहरे ९३

१ °विळआः Ms. २ °पाश्कसिप्पि Ms.

1 दुर्गादेव्युदुम्बरपादपतनपादपीठेन्तर्दः ॥ १२७० ॥ 2 व्याकरणप्राकारागते कगोः ॥ १२६८ ॥ 3 यावत्तावज्जीवितावर्तमानावटप्रावारकदेवकुलैवमेवे वः ॥ १२७१ ॥ 4 लुग् भाजनदनुजराजकुले जः सस्वरस्य न वा ॥ १२६७ ॥ and किसलय-
कालायसहृदये यः ॥ १२६९ ॥ 5 गृहस्य घरोपतौ ॥ २१४४ ॥ 6 दुहितृ-
भगिन्योर्धूआबहिष्यौ ॥ २१२६ ॥ वनिताया विलया ॥ २१२८ ॥ and स्त्रिया इत्थी
॥ २१३० ॥ 7 अवसो हेट्टं ॥ २१४१ ॥ and मलिनोभय° ॥ २१३८ ॥
8 मलिनोभयशुक्तिछुत्तारब्धपदातेर्मइलावदसिप्पिच्छिकाढत्तपाइक्कं ॥ २१३८ ॥ धृतेदिहिः
॥ २१३१ ॥ पूर्वस्य पुरिमः ॥ २१३५ ॥ and वैडूर्यस्य वेरुलिअं ॥ २१३३ ॥
9 Not traced. 10 बहिसो बाहिंबाहिरौ ॥ २१४० ॥ 11 गौणस्येषतः कूरः
॥ २१२९ ॥ 12 एण्हि एत्ताहे इदानीमः ॥ २१३४ ॥ 13 तिर्यक्पदातिरिच्छिः
॥ २१४३ ॥ and मलिनोभय° ॥ २१३८ ॥ 14 गोणादयः ॥ २१७४ ॥
15 संयुक्तस्य ॥ २१ ॥ 16 रक्ते गो वा ॥ २१० ॥ 17 शुल्के ज्ञो वा ॥
२११ ॥ 18 शक्तमुक्तदष्टहृणमुदुत्वे को वा ॥ २१२ ॥ 19 श्वेडकादौ ॥ २६ ॥
20 श्करकोर्नामि ॥ २१४ ॥ 21 वृक्षक्षिप्तयोस्त्वच्छूदौ ॥ २१२७ ॥ 22 क्षः
खः क्वित्तु छज्ञौ ॥ २१३ ॥ 23 स्थाणावहरे ॥ २१७ ॥

1 १० स्कन्दतीक्ष्णशुक्ले तु खोः ३२	16 २५ त्वभिमन्यौ जजौ १३
2 ११ स्तम्भे ३२	17 २६ ध्यह्योर्ध्वत् ३५
3 १२ त्थोस्पन्दे ३२	17 २७ साध्वसे
4 १३ स्त्यानचतुर्थे च तु ठः ३२	18 २८ ध्वजे वा
5 १४ छः ३१	19 २९ इन्धौ
6 १५ विसंस्थुलास्थयनार्थे ३३	20 ३० तस्याधूर्तादौ टः ३५
7 १६ चः कृत्तिचत्वरे ३३	21 ३१ प्रवृत्तसंदष्टमृत्तिवृत्तेष्टापत्तन- कदर्थितोष्ट्रे ३६
8 १७ लोचैले ३३	22 ३२ वा न्तन्धौ मन्धुविह्वयोः ९४
9 १८ श्वेवृश्चिके श्रुवां ५४	23 ३३ डल् फोर्मिर्दितविच्छर्दच्छर्दि- कपर्दवितर्दिगर्तसंमर्दे ३६
10 १९ उत्सवक्रुक्षोत्सुकसामर्थ्ये छो वा ३४	24 ३४ ढोर्धर्दिश्रद्धामूर्ध्नि तु ३६
11 २० क्षमायां कौ ४९	25 ३५ दग्धविदग्धवृद्धिदंष्ट्रावृद्धे ३६
12 २१ क्षण उत्सवे ३४	26 ३६ पञ्चदशदन्तपञ्चाशति णः ३६
13 २२ स्पृहादौ ३०	27 ३७ झम्रोः ३६
14 २३ थ्यश्चत्सप्तामनिश्चले ३५	28 ३८ स्तवे थो वा ३७
15 २४ ध्यय्यां जः ३५	

१ स्तोत्रो भवति । सङ्क्षसं । २ झो वा स्यात् । धओ । झओ । ३ इधी दीप्ता
ह्यस्मिन् धातौ स्तोत्रं इत्यादेशो भवति । समिङ्शङ् । समिध्यते ।

1 शुक्स्कन्दे वा ॥ २।५ ॥ and तीक्ष्णे णः ॥ २।८२ ॥ 2 स्तम्भे स्तो वा
॥ २।८ ॥ 3 थठावस्पन्दे ॥ २।९ ॥ 4 स्त्यानचतुर्थार्थे वा ॥ २।३३ ॥ 5 छस्या-
नुष्टेष्टसंदष्टे ॥ २।३४ ॥ 6 ठोस्थिविसंस्थुले ॥ २।३२ ॥ 7 कृत्तिचत्वरे चः ॥ २।१२ ॥
8 लोचैले ॥ २।१३ ॥ 9 वृश्चिके श्रुवां ॥ २।१६ ॥ 10 सामर्थ्योत्सुकोत्सवे
वा ॥ २।२२ ॥ and क्रुक्षे वा ॥ २।१९ ॥ 11 क्षमायां कौ ॥ २।१८ ॥
12 क्षण उत्सवे ॥ २।२० ॥ 13 स्पृहायाम् ॥ २।२३ ॥ 14 ह्रस्वात् ध्यश्चत्सप्ताम-
निश्चले ॥ २।२१ ॥ 15 ध्यय्यां जः ॥ २।२४ ॥ 16 अभिमन्यौ जजौ वा ॥
२।२५ ॥ 17 साध्वसध्यक्षां झः ॥ २।२६ ॥ 18 ध्वजे वा ॥ २।२७ ॥ 19 इन्धौ
झा ॥ २।२८ ॥ 20 तस्याधूर्तादौ ॥ २।३० ॥ 21 वृत्तप्रवृत्तमृत्तिकापत्तनकदर्थिते
टः ॥ २।२९ ॥ and छस्यानुष्टेष्टसंदष्टे ॥ २।३४ ॥ 22 मन्धौ न्तो वा ॥ २।४४ ॥
and चिह्ने न्धो वा ॥ २।५० ॥ 23 गर्ते डः ॥ २।३५ ॥ and संमर्दवितर्दि-
विच्छर्दच्छर्दिकपर्दमर्दिते र्दस्य ॥ २।३६ ॥ 24 श्रद्धिर्मूर्धार्थेन्ते वा ॥ २।४१ ॥
25 दग्धविदग्धवृद्धिवृद्धे डः ॥ २।४० ॥ and दंष्ट्रायां दाढा ॥ २।१३९ ॥ 26 पंचा-
शत्पंचदशदत्ते ॥ २।४३ ॥ 27 झम्रोर्णः ॥ २।४२ ॥ 28 स्तवे वा ॥ २।४६ ॥

1 ३९ रो हश्चोत्साहे ३८	17 ५५ र्यः सौकुमार्यपर्यङ्कपर्यस्त- पर्याणे ३८
2 ४० स्तः ३८	18 ५६ अररिअरिज्जमाश्चर्ये ११३
3 ४१ पर्यस्ते टश्च ३८	19 ५७ डेरो ब्रह्मचर्यसौन्दर्ये च ४०
4 ४२ वात्मभस्मनि षः १२१	20 ५८ वा पर्यन्ते ४०
5 ४३ द्रवमोः ३८	21 ५९ धैर्ये रः ४०
6 ४४ ष्पस्योः फः ३९	22 ६० तूर्यदशार्हशौण्डीर्ये ४१
7 ४५ भीष्मे ३९	23 ६१ बाष्पे होश्रुणि ४१
8 ४६ श्लेष्मबृहस्पतौ तु फोः ८९	24 ६२ कार्षापणे ४१
9 ४७ र्गमो मः ३९	25 ६३ न वा तीर्थदुःखदक्षिणदीर्घे ४१
10 ४८ न्मः ३९	26 ६४ कूश्माण्ड्यां ण्डश्च तु लः १०६
11 ४९ ताम्रात्रयोर्भ्वः ३९	27 ६५ लथ्वद्वध्वां क्वचिच्छजज्ञाः ८८
12 ५० ऊर्ध्वे भो वा ४०	28 ६६ ह्यो ल्हः ४२
13 ५१ ह्यः ९९	29 ६७ इमध्मस्मह्यामस्मररश्मौ म्हः ४२
14 ५२ वश्च विह्वले ४०	30 ६८ पक्षमणि ४३
15 ५३ काश्मीरे र्मः ४२	
16 ५४ लौ वाद्रे	

१ स्पष्टम् । पुनर्वाग्रहणादुत्तरत्र न विकल्पः । अहं । उहं । ओहं । अहं । उहं । ओहं ।

1 वोत्साहे थो हश्च रः ॥ २।४८ ॥ 2 स्तस्य थोसमस्तस्तन्वे ॥ २।४५ ॥
 3 पर्यस्ते थटौ ॥ २।४७ ॥ 4 मस्मात्मनोः थो वा ॥ २।५१ ॥ 5 अत्रमोः ॥
 २।५२ ॥ 6 ष्पस्योः फः ॥ २।५३ ॥ 7 भीष्मे ष्मः ॥ २।५४ ॥ 8 श्लेष्मणि
 वा ॥ २।५५ ॥ and बृहस्पतिवनस्पत्योः सो वा ॥ २।६९ ॥ 9 र्गमो वा ॥ २।६२ ॥
 10 न्मो मः ॥ २।६२ ॥ 11 ताम्रात्रे र्म्वः ॥ २।५६ ॥ 12 वोर्ध्वे ॥ २।५९ ॥
 13 ह्यो भो वा ॥ २।५७ ॥ 14 वा विह्वले वा वश्च ॥ २।५८ ॥ 15 कश्मीरे र्मो
 वा ॥ २।६० ॥ 16 उदोद्वाद्रे ॥ १।८२ ॥ 17 पर्यस्तपर्याणसौकुमार्ये लः ॥
 २।६८ ॥ 18 अतो रिआरिज्जरीअं ॥ २।६७ ॥ 19 ब्रह्मचर्यतूर्यसौन्दर्यशौण्डीर्ये
 र्यो रः ॥ २।६३ ॥ 20 एतः पर्यन्ते ॥ २।६५ ॥ 21 धैर्ये वा ॥ २।६४ ॥
 22 ब्रह्मचर्यतूर्यसौन्दर्यशौण्डीर्ये र्यो रः ॥ २।६३ ॥ and दशाहे ॥ २।८५ ॥
 23 बाष्पे होश्रुणि ॥ २।७० ॥ 24 कार्षापणे ॥ २।७१ ॥ 25 दुःखदक्षिणतीर्थे
 वा ॥ २।७२ ॥ 26 कूष्माण्ड्यां ष्मो लस्तु ण्डो वा ॥ २।७३ ॥ 27 लथ्वद्वध्वां
 चच्छजज्ञाः क्वचित् ॥ २।१५ ॥ 28 ह्यो ल्हः ॥ २।७६ ॥ 29-30 पक्षमध्मसह्यां
 म्हः ॥ २।७४ ॥

1 ६९ श्रृण्णल्लहल्लक्षणां ण्हः ४३	16 ८४ रात्रौ ४५
2 ७० सूक्ष्मे ४३	८५ रिती द्विल्ल १२
3 ७१ आश्लिष्टे लधौ ४३	17 ८६ शेषादेशस्याहोचोखोः १५,४६
4 ७२ टठौ स्तब्धे ४३	18 ८७ दीर्घान्न २०,४६
5 ७३ तो ढो रश्चारब्धे तु ४४	19 ८८ कर्णिकारे णो वा ४६
6 ७४ सो बृहस्पतिवनस्पत्योः ९०	20 ८९ धृष्टद्युम्ने ३७
7 ७५ शोर्लेक्खोः स्तम्बसमस्त- निःस्पृहपरस्परश्मशानश्मश्रुणि ४४	21 ९० वा से ४६
8 ७६ श्वस्य हरिश्चन्द्रे ४४	22 ९१ प्रमुक्तगे ४७
9 ७७ कगटडतदपःकःपञ्चोरुपथेद्रे १५	23 ९२ दैवगोखौ २८,४७
10 ७८ लवरामघश्च १४	24 ९३ तैलादौ ४८
11 ७९ मनयाम् १३	25 ९४ पूर्वमुपरि वर्गस्य युजः ४८
12 ८० धात्रीद्रे रस्तु ४४	26 ९५ प्राक् श्लाघार्लक्षशार्ङ्गे इज्जोत् ४८
13 ८१ हस्य मध्याद्धे ४५	27 ९६ क्षमारत्नेन्यहलः ४८
14 ८२ ज्ञो ज्ञोविज्ञाने ४५	28 ९७ खेहाज्योर्वा ४९
15 ८३ द्वौर्द्वारे	29 ९८ शर्षवज्रतसेष्वित् ४९
	30 ९९ हर्षामर्षश्रीह्रीक्रियापरामर्श- कृत्स्नदिष्ट्यार्हे ४९

१ द्वारे दकारवकारयोः पर्यायेण लुग्भवति तु । द्वारं । वारं । पक्षे । दुवारं ।

1-2 सूक्ष्मश्रृण्णल्लहल्लक्षणां ण्हः ॥ २।७५ ॥ 3 आश्लिष्टे लधौ ॥ २।४९ ॥
4 स्तब्धे टठौ ॥ २।३९ ॥ 5 आडो रभे रम्भडवौ ॥ ४।२५५ ॥ 6 बृहस्पति-
वनस्पत्योः सो वा ॥ २।६९ ॥ 7 स्तस्य थो समस्तस्तम्बे ॥ २।४५ ॥, आदेः
श्मश्रुश्मशाने ॥ २।८६ ॥ 8 श्वो हरिश्चन्द्रे ॥ २।८७ ॥ 9 कगटडतदपश्चस-
ःकःपञ्चोरुपथेद्रे लुक् ॥ २।७७ ॥ 10 सर्वत्र लवरामघन्द्रे ॥ २।७९ ॥ 11 अथो मनयाम्
॥ २।७८ ॥ 12 धात्र्याम् ॥ २।८१ ॥ and द्रे रो न वा ॥ २।८० ॥ 13 मध्याद्धे
हः ॥ २।८४ ॥ 14 ज्ञो ज्ञः ॥ २।८३ ॥ 15 Not traced. 16 रात्रौ
वा ॥ २।८८ ॥ 17 अनादौ शेषादेशयोर्द्विल्लम् ॥ २।८९ ॥ 18 न दीर्घानुस्वारात्
॥ २।९२ ॥ 19 कर्णिकारे वा ॥ २।९५ ॥ 20 धृष्टद्युम्ने णः ॥ २।९४ ॥ 21 समासे
वा ॥ २।९७ ॥ 22 समासे वा ॥ २।९७ ॥ 23 सेवादौ वा ॥ २।९९ ॥ 24 तैलादौ
॥ २।९८ ॥ 25 द्वितीयतुर्ययोरुपरि पूर्वः ॥ २।९० ॥ 26 क्षमाश्लाघारत्नेन्यव्यजनात्
॥ २।१०१ ॥, शार्ङ्गे ङात्पूर्वोत् ॥ २।१०० ॥, लुक्से लात् ॥ २।१०३ ॥ 27 क्षमा-
श्लाघारत्नेन्यव्यजनात् ॥ २।१०१ ॥ 28 खेहाज्योर्वा ॥ २।१०२ ॥ 29 शर्षततवजे
वा ॥ २।१०५ ॥ 30 ह्रीश्रीह्रीकृत्स्नक्रियादिष्ट्यास्वित् ॥ २।१०४ ॥

32 Sūtras in order. 2nd Adhyāya, 1st Pāda.

1 १०० स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमे यात् ४९	19 ११८ लघुके लहोः ५२
2 १०१ लादक्लीबेषु ५०	20 ११९ रलोर्हरिताले ५२
3 १०२ नात्स्वप्ने ५०	21 १२० दर्वीकरनिवहौ दन्विरअणि हवौ तु ५२
4 १०३ स्त्रिगधे वदितौ ५०	22 १२१ गहिआद्याः १७२ 2nd Adhyāya. 1st Pāda.
5 १०४ कृष्णे वर्णे ५०	23 १ मन्तमणवन्तमाआलुआलइर- इल्लउल्लइन्ता मतुपः १५७
6 १०५ अर्हंत्यु च १२८	24 २ वतुपो डित्तिअमिदमेतल्लुक चैतद्यत्तदः १५७
7 १०६ तन्व्यामे १०७	25 ३ किमिदमश्च डेत्तिअडित्तिलडे- इहं १५७
8 १०७ सुप्ते रात् ५१	26 ४ इकः पथो णस्य १५८
9 १०८ एकाचि श्वस्वे २९	27 ५ खस्य सर्वाङ्गात् १५८
10 १०९ वा च्छन्नपद्ममूर्खद्वारे ५१	28 ६ छस्यात्मनो णअः १५८
11 ११० ईलज्यायाम् ५१	29 ७ हित्थहाल्लः १५८
12 १११ हश्च महाराष्ट्रे होर्ब्यल्ययः ३३	30 ८ केर इदमर्थं १५८
13 ११२ लनौरालाने ५१	31 ९ राजपराङ्गिकडकौ च १५९
14 ११३ वाराणसीकरेणां रणोः १०७	32 १० डेच्चओ युष्मदस्मदोणः १५९
15 ११४ ललाटे डलोः ११०	
16 ११५ हृदे दहयोः ४४	
17 ११६ चलयोरचलपुरे ५२	
18 ११७ ह्ये ह्योर्वा ५२	

1 स्याद्भव्यचैत्यचौर्यसमेपु यात् ॥ २।१०७ ॥ 2 लात् ॥ २।१०६ ॥ 3 स्वप्ने
नात् ॥ २।१०८ ॥ 4 स्त्रिगधे वादितौ ॥ २।१०९ ॥ 5 कृष्णे वर्णे वा ॥ २।११० ॥
6 ललाटे डलोः ॥ २।१११ ॥ 7 तन्वीतुल्येषु ॥ २।११२ ॥ 8 Not traced.
9 एकस्वरे श्वःस्वे ॥ २।११३ ॥ 10 पद्मच्छन्नमूर्खद्वारे वा ॥ २।११४ ॥ 11 ज्याया-
मीत् ॥ २।११५ ॥ 12 महाराष्ट्रे हरोः ॥ २।११६ ॥ 13 आलाने लनोः
॥ २।११७ ॥ 14 करेणवाराणस्यो रणोर्ब्यल्ययः ॥ २।११८ ॥ 15 ललाटे डलोः
॥ २।११९ ॥ 16 हृदे हयोः ॥ २।१२० ॥ 17 अचलपुरे चलोः ॥ २।१२१ ॥
18 ह्ये ह्योः ॥ २।१२२ ॥ 19 लघुके लहोः ॥ २।१२३ ॥ 20 हरिताले रलोर्न वा
॥ २।१२४ ॥ 21 Not traced. 22 Not traced. 23 आल्लिओल्लालवन्त-
मन्तेचेरमणा मतोः ॥ २।१२५ ॥ 24 यत्तदेतदोतोरित्तिअ पत्तल्लुक च ॥ २।१२६ ॥
25 इदंकिमश्च डेत्तिअडेत्तिलडेइहाः ॥ २।१२७ ॥ 26 पथो णस्येकद् ॥ २।१२८ ॥
27 सर्वाङ्गादीनस्येकः ॥ २।१२९ ॥ 28 ईयस्यात्मनो णयः ॥ २।१३० ॥ 29 त्रयो
हिट्थ्याः ॥ २।१३१ ॥ 30 इदमर्थस्य केरः ॥ २।१३२ ॥ 31 परराजभ्यां कडिकौ
च ॥ २।१३३ ॥ 32 युष्मदस्मदोण एच्चवः ॥ २।१३४ ॥

1 ११ वर्वते: १५९	16 २६ लो वा वियुत्पन्नपीतान्धात् १६१
2 १२ तैलस्यानङ्कोलाङ्गुलः	17 २७ त्वादे: स:
3 १३ त्वस्य तु डिमात्तणौ ९८, १५९	18 २८ इर: शीलाद्यर्थस्य १६१
4 १४ दो तो तस: १५९	19 २९ तुमत्तुआणतूणा: क्तव: १५२
5 १५ एकाहस्सिसिअइआ १६०	20 ३० वरइत्तगास्तुनावै: १६३
6 १६ ह्रुत्तं क्तवसुच: १६०	21 ३१ अव्ययम् १४४
7 १७ भवे डिल्लोड्डौ १६०	22 ३२ आम अभ्युपगमे १४४
8 १८ स्वार्थे तु कश्च १६०	23 ३३ तं वाक्योपन्यासे १४४
9 १९ उपरे: संव्याने ह्रल् १६०	24 ३४ णइ चेअ विअ च एवार्थे १४४
10 २० नवैकाद्वा २८	25 ३५ ह्रद्धि निर्वेदे १४४
11 २१ मिश्राङ्गुलिअश् १६१	26 ३६ दर अर्थे अल्पे वा १४४
12 २२ शनैसो डिअं १६१	27 ३७ किणो प्रश्ने १४४
13 २३ मनाको डअं च वा १६१	28 ३८ मिव पिव विव विअ व व्व इवार्थे १४५
14 २४ रो दीर्घात् ४२, १६१	29 ३९ किर इर हिर किलार्थे १४५
15 २५ डेमयडमयौल भ्रुव: १०८	

१ अनङ्कोलवर्जिताच्छब्दात् परस्य तैलस्य डित् प्रह्ण इत्यादेशो भवति । सुरहिजलेण कडेहं । सुरभिजलेन कट्ट तैलम् । अनङ्कोलादिति किम् । अंकोलतेहं । २ हुमअडमऔल भ्रुवः Ms. ३ 'तस्य भावस्त्वतलौ' इत्यादिना विहितत्वादेः परः स्वार्थे स एव त्वादि-र्भवति । मृदुत्वम् । मरुत्तना । ज्येष्ठतरः । ज्येष्ठमरो । ४ अभ्युपगमे आम Ms.

1 वतेर्व्वः ॥ २।१५० ॥ 2 अनङ्कोलात्तैलस्य डेलः ॥ २।१५५ ॥ 3 त्वस्य डिमात्तणौ वा ॥ २।१५४ ॥ 4 तो दो तसो वा ॥ २।१६० ॥ 5 वैकादः सिसि-अइआ ॥ २।१६२ ॥ 6 क्तवसो हुत्तं ॥ २।१५८ ॥ 7 डिल्लुड्डौ भवे ॥ २।१६३ ॥ 8 स्वार्थे कश्च वा ॥ २।१६४ ॥ 9 उपरेः संव्याने ॥ २।१६६ ॥ 10 ह्ये नवैकाद्वा ॥ २।१६५ ॥ 11 मिश्राङ्गुलिअः ॥ २।१७० ॥ 12 शनैसो डिअम् ॥ २।१६८ ॥ 13 मनाको न वा डयं च ॥ २।१६९ ॥ 14 रो दीर्घात् ॥ २।१७२ ॥ 15 भ्रुवो मया डमया ॥ २।१६७ ॥ 16 वियुत्पन्नपीतान्धातुः ॥ २।१७३ ॥ 17 त्वादेः सः ॥ २।१७२ ॥ 18 शीलाद्यर्थस्यैरः ॥ २।१४५ ॥ 19 क्तवस्तुमस्तूणतुआणाः ॥ २।१४६ ॥ 20 Not traced. 21 अव्ययम् ॥ २।१७५ ॥ 22 आम अभ्युपगमे ॥ २।१७७ ॥ 23 तं वाक्योपन्यासे ॥ २।१७६ ॥ 24 णइचेअचिअच अवधारणे ॥ २।१८४ ॥ 25 ह्रद्धि निर्वेदे ॥ २।१९२ ॥ 26 दराधाल्पे ॥ २।२१५ ॥ 27 किणो प्रश्ने ॥ २।२१६ ॥ 28 मिवपिवविवव्वविव इवार्थे वा ॥ २।१८२ ॥ 29 किरैरहिर किलार्थे वा ॥ २।१८६ ॥

34 Sūtras in order. 2nd Adhyāya, 1st Pāda.

1 ४० अम्हो आश्वये १४५	13 ५२ ऊ गृहविस्मयसूचनाक्षेपे १४७
2 ४१ अब्भो पश्चात्तापसूचना- दुःखसंभाषणापराधानन्दादर- खेदविस्मयविषादभये १४५	14 ५३ पुणरुत्तं कृतकरणे १४७
3 ४२ हुं पृच्छादाननिवारणे १४६	15 ५४ हु खु निश्चयविस्मयवितर्के १४८
4 ४३ वणे निश्चयानुकम्प्यविकल्पे १४६	16 ५५ णवि वैपरीत्ये १४८
5 ४४ संभावने अइ च १४६	17 ५६ वेव्वे विषादभयवारणे १४८
6 ४५ आनन्तर्ये णवरिअ १४६	18 ५७ आमन्त्रणे पेव्वे च १४८
7 ४६ केवले णवर १४६	19 ५८ वा सख्या मामि हल्ल हल्ले १४८
8 ४७ हंदि गृहाणार्थे १४६	20 ५९ दे संमुखीकरणे २२, १४८
9 ४८ हंदि विकल्पविषादसत्यनिश्चय- पश्चात्तापेषु च १४६	21 ६० ओ पश्चात्तापसूचने १४८
10 ४९ संभाषणरतिकलहे रे अरे १४७	22 ६१ अण णाईं नञर्थे १४९
11 ५० हरे क्षेपे च १४७	23 ६२ निश्चयनिर्धारणे वले १४९
12 ५१ धू कुत्सायाम् १४७	24 ६३ मणे विमर्से १४९
	25 ६४ माइं मार्थे १४९
	26 ६५ अलाहि निवारणे १४९
	27 ६६ लक्षणं जेण तेण १४९
	28 ६७ लोदवापोताः १४९

१ णवरं Ms. २ भंद Ms. ३ भंदि Ms.

1 अम्भो आश्वये ॥ २।२०८ ॥ 2 अब्भो सूचनादुःखसंभाषणापराधविस्मयानन्दा-
दरभयखेदविषादपश्चात्तापे ॥ २।२०४ ॥ 3 हुं दानपृच्छानिवारणे ॥ २।१९७ ॥
4 वणे निश्चयविकल्पानुकम्प्ये च ॥ २।२०६ ॥ 5 अइ संभावने ॥ २।२०५ ॥
6 आनन्तर्ये णवरि ॥ २।१८८ ॥ 7 णवर केवले ॥ २।१८७ ॥ 8 हन्दि च गृहाणार्थे
॥ २।१८१ ॥ 9 हंदि विषादविकल्पपश्चात्तापनिश्चयसत्ये ॥ २।१८० ॥ 10 रे अरे
संभाषणरतिकलहे ॥ २।२०१ ॥ 11 हरे क्षेपे च ॥ २।२०२ ॥ 12 धू कुत्सायाम्
॥ २।२०० ॥ 13 ऊ गृहविस्मयसूचने ॥ २।१९९ ॥ 14 पुणरुत्तं कृतकरणे ॥
२।१७९ ॥ 15 हु खु निश्चयवितर्कसंभावनविस्मये ॥ २।१९८ ॥ 16 णवि वैप-
रीत्ये ॥ २।१७८ ॥ 17 वेव्वे भयवारणविषादे ॥ २।१९३ ॥ 18 वेव्वे च आ-
मन्त्रणे ॥ २।१९४ ॥ 19 मामि हल्ल हल्ले सख्या वा ॥ २।१९५ ॥ 20 दे संमुखी-
करणे च ॥ २।१९६ ॥ 21 ओ सूचनापश्चात्तापे ॥ २।२०३ ॥ 22 अणणाईं
नञर्थे ॥ २।१९० ॥ 23 वले निर्धारणनिश्चययोः ॥ २।१८५ ॥ 24 मणे विमर्से
॥ २।२०७ ॥ 25 माइं मार्थे ॥ २।१९१ ॥ 26 अलाहि निवारणे ॥ २।१८९ ॥
27 जेणतेण लक्षणे ॥ २।१८३ ॥ 28 अवापोते ॥ २।१७२ ॥

1 ६८ उ ओ उपे १५०	14 ४ णशामः २६
2 ६९ प्रत्येकमः पाडिक्कं पाडिक्कं १५०	15 ५ हिहिहि भिसः २३
3 ७० स्वयमो अप्पणा १५०	16 ६ हितोत्तोदोदु डसिस् २४
4 ७१ एकसरिअं झडिति संप्रति १५०	17 ७ सुन्तो भ्यसः २५
5 ७२ इहरा इतरथा १५०	18 ८ दिदोत्तोदुडसौ २४
6 ७३ मुधा मोरज्झा १५०	19 ९ सोल्लुक् २२
7 ७४ अयि ऐ १५०	20 १० डसोत्रियां सर् २५
8 ७५ उव पश्य १५०	21 ११ डेमिस् २६
9 ७६ इजेराः पादपूरणे १५१	22 १२ अतो डो विसर्गः १५५, १५९
10 ७७ प्याद्याः 2nd Adhyâya, 2nd Pâda.	23 १३ सोः २१
11 १ वीप्साथोत्तदचि सुपो मस्तु १६३	24 १४ वैतत्तदः
12 २ अमः २२	25 १५ डसेः डल्लुक् २५
13 ३ डल्लुगज्जसोः २१	26 १६ डेडे २६
	27 १७ डसिसो हि २५
	28 १८ टो डेणल्ल २३
	29 १९ दिवा भ्यसि २५

१ 'प्यादयो नियतार्थवृत्तयः प्राकृते प्रवोज्याः । पि । अधीत्ये ।' २ अदन्ताभ्यामे-
तत्तत्र्यां परस्य सोडो वा भवति । एसो । एससो ।

1 उच्चोपे ॥ १।१७३ ॥ 2 प्रत्येकमः पाडिक्कं पाडिक्कं ॥ २।२१० ॥ 3 स्वयमोथे
अप्पणो न वा ॥ २।२०९ ॥ 4 एकसरिअं झगिति संप्रति ॥ २।२१३ ॥ 5 इहरा
इतरथा ॥ २।२१२ ॥ 6 मोरज्झा मुधा ॥ २।२१४ ॥ 7 अयी वैत् ॥ १।१६९ ॥
8 उअ पश्य ॥ २।२११ ॥ 9 इजेराः पादपूरणे ॥ २।२१७ ॥ 10 प्यादयः ॥
२।२१८ ॥ 11 वीप्सात्त्यादेर्वीप्से स्वरे मो वा ॥ ३।१ ॥ 12 अमोस् ॥ ३।५ ॥
13 जसुसोल्लुक् ॥ ३।४ ॥ 14 टा-आमोर्णः ॥ ३।६ ॥ 15 भिसो हिहिहि ॥ ३।७ ॥
16 डसेस्त्तोदोदुहिहिन्तोल्लुक् ॥ ३।८ ॥ 17 भ्यसस्त्तोदोदुहिहिन्तोसुन्तो ॥ ३।९ ॥
18 जसुसुल्लुक्त्तोदोदोदामिदीर्घः ॥ ३।१२ ॥ 19 Not traced. 20 डसः
स्सः ॥ ३।१० ॥ 21 डे भिमि डेः ॥ ३।११ ॥ 22 अतः सेडोः ॥ ३।२ ॥
23 अतः सेडोः ॥ ३।२ ॥ 24 वैतत्तदः ॥ ३।३ ॥ 25 डसेस्त्तोदोदुहि-
हिन्तो लुक् ॥ ३।८ ॥ 26 डे भिमि डेः ॥ ३।११ ॥ 27 डसेस्त्तोदोदुहिहिन्तो-
ल्लुक् ॥ ३।८ ॥ 28 टा आमोर्णः ॥ ३।६ ॥ and टाण शस्येत् ॥ ३।१४ ॥
29 भ्यसि वा ॥ ३।१३ ॥

36 Sūtras in order. 2nd Adhyāya, 2nd Pāda.

1 २० शस्येत् २३	18 ३७ पुंसोजतेर्डीन् वा १०४, १३२
2 २१ मिस्यस्सुपि २३	19 ३८ डीप् प्रत्यये १०५
3 २२ इदुतोर्दिः ८७	20 ३९ हरिद्राच्छाया १००
4 २३ चतुरो वा ११६	21 ४० कियत्तदोखमामि सुपि १३१
5 २४ पुंसो जसो डउ डओ ८६	22 ४१ स्वस्रगाङ्गात् १०९
6 २५ डवो उतः ९२	23 ४२ डोडलकौ तु संबुद्धेः २२
7 २६ णो शसश्च ८७	24 ४३ ड ऋदन्तात् ९५
8 २७ नृनपि डसिडसोः ८७	25 ४४ नाम्नि डरम् ९५
9 २८ टो णा ८७	26 ४५ टापो डे ९७
10 २९ श्लुगनपि सोः ८६	27 ४६ हस्रलीदूतः ९२
11 ३० मङ्गुगसंबुद्धेर्नपः १०९	28 ४७ क्विपः ८५
12 ३१ श्रिशिशिड्जशसोः १०९	29 ४८ उरतां लखमामि ९४
13 ३२ शो शु क्त्रियां तु ९७	30 ४९ आरः सुपि ९४
14 ३३ आदीतः सोश्च १०४	31 ५० मातुरा आरा १०८
15 ३४ डसेः शशाशिशे ९८	32 ५१ संज्ञायामरः ९५
16 ३५ टाडिडसाम् ९७	33 ५२ आ सौ वा ९४
17 ३६ नातः शा ९८	34 ५३ राज्ञः १२०

१ अरा Ms.

1 दाणशस्येत् ॥ ३१४ ॥ 2 मिस्यस्सुपि ॥ ३१५ ॥ 3 इदुतोर्दिवः ॥ ३१६ ॥ 4 चतुरो वा ॥ ३१७ ॥ 5 पुंसि जसो डउ डओ वा ॥ ३२० ॥ 6 वोटो डवो ॥ ३२१ ॥ 7 जस्यसोर्णो वा ॥ ३२२ ॥ 8 डसिडसोः पुङ्गिणे वा ॥ ३२३ ॥ 9 टो णा ॥ ३२४ ॥ 10 अङ्गिणे सौ ॥ ३२९ ॥ 11 छीवे स्वरान्म् सेः ॥ ३२५ ॥ 12 जस्यस इङ्गणयः सप्रागदीर्घाः ॥ ३२६ ॥ 13 क्त्रियामुदोतौ वा ॥ ३२७ ॥ 14 ईतः सेश्वा वा ॥ ३२८ ॥ 15-16 टाडिडसोर्दादिदेक्षा तु डसेः ॥ ३२९ ॥ 17 नात् आत् ॥ ३३० ॥ 18 अजातेः पुंसः ॥ ३३२ ॥ 19 प्रत्यये जीर्ण वा ॥ ३३० ॥ 20 हरिद्राच्छाया ॥ ३३४ ॥ 21 कियत्तदोखमामि ॥ ३३३ ॥ 22 स्वस्रदेर्डा ॥ ३३५ ॥ 23 डो दीर्घो वा ॥ ३३८ ॥ 24 ऋतोद्वा ॥ ३३९ ॥ 25 नाम्परं वा ॥ ३४० ॥ 26 वाप ष ॥ ३४१ ॥ 27 ईदुतोर्हस्रः ॥ ३४२ ॥ 28 क्विपः ॥ ३४३ ॥ 29 ऋतामुदस्यमौसु वा ॥ ३४४ ॥ 30 आरः स्यादौ ॥ ३४५ ॥ 31 आ अरा मातुः ॥ ३४६ ॥ 32 नाम्परः ॥ ३४७ ॥ 33 आ सौ न वा ॥ ३४८ ॥ 34 राज्ञः ॥ ३४९ ॥

1 ५४ टो णा १२१	17 ७० म्हा डसेः ११७
2 ५५ जशसडसिडसां णोश् १२०	18 ७१ किमो डीसडिणो ११७
3 ५६ णोणाडिष्विदना जः १२०	19 ७२ डो तदस्तु १२५
4 ५७ इणममामा १२०	20 ७३ इदमेतत्कियत्तद्भ्यष्टो डिणा ११७
5 ५८ भिसुभ्यसांसुप्खीत् १२१	21 ७४ कञ्चित् सुपि तदो णः १२५
6 ५९ डसुडसिटां णोणोर्डण् १२१	22 ७५ व्रतसि च किमो ल्कः ११७
7 ६० पुंस्याणो राजवचनः १२०	23 ७६ इदम इमः ११८
8 ६१ टो वात्मनो णिआणइआ १२२	24 ७७ पुंसि सुना लयं ख्रियामिमिआ ११८
9 ६२ सर्वादेर्जसोतो डे २६	25 ७८ अत्सुस्सिहस्से ११९
10 ६३ डेस्सिस्सिम्मि २७	26 ७९ टाससि णः ११८
11 ६४ अनिदमेतदस्तु कियत्तदः ख्रियामपि हि २७	27 ८० इहेणं ड्यमा ११८
12 ६५ आमां डेसि २७	28 ८१ न त्यः ११९
13 ६६ कियत्तद्भ्यः सस् ११७	29 ८२ ड्डीवे स्वमेदमिणमो १३५
14 ६७ कियत्तद्भ्यो डस् ११७	30 ८३ किं किं १३५
15 ६८ ईतः से सार् १३१	31 ८४ तदिदमेतदां सेसिं तु डसामा ११९
16 ६९ डिरिआडाहेडाल्म काले ११८	

१ ख्रियां च हि Ms. २ कितद्भ्यां सरी Ms.

1 टो णा ॥ ३।५१ ॥ 2 जसुसडसिडसां णौ ॥ ३।५० ॥ 3 इर्जस्व णो
णा डौ ॥ ३।५२ ॥ 4 इणममामा ॥ ३।५३ ॥ 5 इद्भ्यस्सुपि ॥ ३।५४ ॥
6 आजस्य टाडसिडसु सणाणोष्वण ॥ ३।५५ ॥ 7 पुंस्यन आणो राजवच ॥ ३।
५६ ॥ 8 आत्मनष्टो णीआ णइआ ॥ ३।५७ ॥ 9 अतः सर्वादेर्जसः ॥ ३।५८ ॥
10 डेःस्सिस्सिम्माः ॥ ३।५९ ॥ 11 न वानिदमेतदो हि ॥ ३।६० ॥ 12 आमो
डेसि ॥ ३।६१ ॥ 13 कितद्भ्यां डसः ॥ ३।६२ ॥ 14 कियत्तद्भ्यो डसः ॥ ३।
६३ ॥ 15 इद्भ्यः रसासे ॥ ३।६४ ॥ 16 डेडाहेडाल्म काले ॥ ३।६५ ॥
17 डसेम्हा ॥ ३।६६ ॥ 18 किमो डिणोडीसौ ॥ ३।६८ ॥ 19 तदो डोः
॥ ३।६७ ॥ 20 इदमेतत्कियत्तद्भ्यष्टो डिणा ॥ ३।६९ ॥ 21 तदो णः स्यादौ
कञ्चित् ॥ ३।७० ॥ 22 किमः कखतसोश्च ॥ ३।७१ ॥ 23 इदम इमः ॥ ३।
७२ ॥ 24 पुंसियोर्न वायमिमिआ सौ ॥ ३।७३ ॥ 25 स्सिस्सयोरेत् ॥ ३।७४ ॥
26 णोमसुडसिडसि ॥ ३।७७ ॥ 27 अमे णम् ॥ ३।७८ ॥ 28 न त्यः ॥ ३।
७६ ॥ 29 ड्डीवे स्वमेदमिणमो च ॥ ३।७९ ॥ 30 किमः किं ॥ ३।८० ॥ 31 वेदं
तदेतदो डसाम्भ्यां सेसिमौ ॥ ३।८१ ॥

1 ८५ एत्तो एत्ताहे ङसिनैतदः १२५	15 ७ तुब्भतुर्हितोतुग्ह ङसिना १३८
2 ८६ र्थे डेळ् १२६	16 ८ तु तइ डिप्डसौ १३८
3 ८७ एतो म्मावदितौ वा १२६	17 ९ तुव तुम तुह तुब्भ १३८
4 ८८ सुनैस इणमो इणं १२५	18 १० भिसा भेतुब्भेहुब्भेहुग्हेहि- तुग्हेहि १३८
5 ८९ तस्सौ सोळ्ळिबे तदश्च १२४	19 ११ उम्होग्हतुग्हतुब्भ भ्यसि १३९
6 ९० सुप्यदसोमुः १३०	20 १२ तुब्भोब्भोग्हतइतुहंतुहत्तुम्हंतुव- तुमतुमेतुमाइतुमोदेतेदि तुइए इसा १३९
7 ९१ अहदा सुना १२९	21 १३ तुम्हाण तुब्भं तुब्भाण तुमाण तुवाण तुहाण तुब्भ वो भे लामा १३९
8 ९२ इआऔ म्मौ १३०	22 १४ वा ङ्भो म्हुज्झौ १३७
2nd Adhyāya, 3rd Pāda.	
9 १ युष्मत् सुना तुवं तुं तुमं तुह १३७	23 १५ अस्सत्सुना अम्हिहमहअमह- महम्म्यम्मि १४०
10 २ अमा तुमे तुए च १३७	24 १६ मो भे वअं जसा १४१
11 ३ जसा भे तुब्भे तुग्हे उग्हे तुब्भ १३७	25 १७ अम्हे अम्हो अम्ह १४१
12 ४ शसा वो च १३७	
13 ५ टा भे ते दे दि तुमं तुमइ १३८	
14 ६ डिटाभ्यां तुमए तुइ तुए तुमाइ तुमे १३८	

1 वैत्तदो ङसेस्तो चाहे ॥ ३।८२ ॥ 2 त्थे च तस्य लुक् ॥ ३।८३ ॥ 3 एर-
दीतौ म्मौ वा ॥ ३।८४ ॥ 4 वैसणमिणमो सिना ॥ ३।८५ ॥ 5 तदश्च तः
सोळ्ळिबे ॥ ३।८६ ॥ 6 मुः स्यादौ ॥ ३।८८ ॥ 7 वादसो दस्य होनोदाम् ॥ ३।
८७ ॥ 8 म्मावयेऔ वा ॥ ३।८९ ॥ 9 युष्मदस्तं तुं तुवं तुह तुमं सिना ॥ ३।९० ॥
10 तं तुं तुमं तुवं तुह तुमे तुए अमा ॥ ३।९२ ॥ 11 भे तुब्भे तुज्झ तुम्ह तुग्हे
उग्हे जसा ॥ ३।९१ ॥ 12 वो तुज्झ तुब्भे तुग्हे उग्हे भे शसा ॥ ३।९३ ॥
13 भे दि दे ते तइ तए तुमं तुमइ तुमए तुमे तुमाइ टा ॥ ३।९४ ॥ 14 तुमे
तुमए तुमाइ तइ तए ङिना ॥ ३।१०१ ॥ 15 तुग्ह तुब्भ तहिन्तो ङसिना ॥ ३।
९७ ॥ 16-17 तु तुव तुम तुह तुब्भा औ ॥ ३।१०२ ॥ and तइ तुव तुम
तुह तुब्भा ङसौ ॥ ३।९६ ॥ 18 भे तुब्भेहिं उज्झेहिं उम्हेहिं तुग्हेहिं उग्हेहिं
भिसा ॥ ३।९५ ॥ 19 तुब्भतुग्हेग्हेम्हा भ्यसि ॥ ३।९८ ॥ 20 तइ तु ते
तुम्हं तुह तुहं तुव तुम तुमे तुमो तुमाइ दि दे इ ए तुब्भोब्भो य्हा जसा ॥ ३।९९ ॥
21 तु वो भे तुब्भ तुब्भं तुब्भाण तुवाण तुमाण तुहाण उम्हाण आमा ॥ ३।१०० ॥
22 ङ्भो म्हुज्झौ वा ॥ ३।१०४ ॥ 23 अस्सदो म्मि अम्मि अम्हि हं अहं अहयं
सिना ॥ ३।१०५ ॥ 24-25 अम्ह अम्हे अम्हो मो वयं भे जसा ॥ ३।१०६ ॥

1 १८ णे च शसा १४१	11 २८ चतुरो जश्वाभ्यां चउरो चत्तारो चत्तारि ११६
2 १९ मं णे णं मि मिमं ममं अम्मि अहं मम्ह अम्ह अमा १४१	12 २९ तिण्णि त्रेः ९१
3 २० मि मइ ममाइ मए मे डिटा १४१	13 ३० दोण्णि दुवे वेण्णि द्वेः ९०
4 २१ ममं णे मआइ ममए टा १४१	14 ३१ दो वे टादौ च ९०
5 २२ णे अम्हेह्यम्हाह्यम्हे अम्ह भिसा १४१	15 ३२ ति त्रेः ९२
6 २३ मइ मम मह मज्झ इसौ १४२	16 ३३ ण्ह ण्हं संख्याया आमोविंश- त्तिगे ९१
7 २४ अम्ह मम भ्यसि १४२	17 ३४ द्विवचनस्य बहुवचनम् २०
8 २५ अम्हं मज्झं मज्झ मइ मह महं मे च डसा १४२	18 ३५ डेसो डम् १६१
9 २६ अम्हे अम्हो अम्हाण ममाण महाण मज्झाण मज्झाम्हाम्हं णे णो आमा १४२	19 ३६ तादर्थ्ये डेस्तु २३, १६२
10 २७ अम्ह मम मज्झ मह डिपि १४२	20 ३७ वधाद्वाइ च १६२
	21 ३८ क्वचिदसादेः १६२
	22 ३९ अस्टासोर्डाप् १६२
	23 ४० डसिसघास् च १६२
	24 ४१ डिपोस् १६२
	25 ४२ लुक्क्यडोर्यस्य २४५

१ °र्यस्य तु Ms.

1 अम्हे अम्हो अम्ह णे शसा ॥ ३।१०८ ॥ 2 णे णं मि अम्मि अम्ह मम्ह मं ममं
मिमं अहं अमा ॥ ३।१०७ ॥ 3 मि मं ममं ममए ममाइ मइ मए मयाइ णे टा ॥ ३।
१०९ ॥ 5 अम्हेहि अम्हाहि अम्ह अम्हे णे भिसा ॥ ३।११० ॥ 6 मइ मम मह मज्झा
इसौ ॥ ३।१११ ॥ 7 ममाम्हाइ भ्यसि ॥ ३।११२ ॥ 8 मे मइ मम मह महं
मज्झ मज्झं अम्ह अम्हं डसा ॥ ३।११३ ॥ 9 णे णो मज्झ अम्ह अम्हं अम्हे
अम्हो अम्हाण ममाण महाण मज्झाण आमा ॥ ३।११४ ॥ 10 अम्ह मम मह मज्झा
डौ ॥ ३।११६ ॥ and मि मइ ममाइ मए मे डिना ॥ ३।११५ ॥ 11 चतुरश्चत्तारो
चउरो चत्तारि ॥ ३।१२२ ॥ 12 त्रेस्तिण्णिः ॥ ३।१२१ ॥ 13 दुवे दोण्णि वेण्णि
च जस् शसा ॥ ३।१२० ॥ 14 द्वेदो वे ॥ ३।११९ ॥ 15 त्रेस्ती तृतीयादौ ॥
३।११८ ॥ 16 संख्याया आमो ण्ह ण्हं ॥ ३।१२३ ॥ 17 द्विवचनस्य बहुवच-
नम् ॥ ३।१३० ॥ 18 चतुर्थ्याः षष्ठी ॥ ३।१३१ ॥ 19 तादर्थ्यडेर्वा ॥ ३।
१३२ ॥ 20 वधाद्वाइश्च वा ॥ ३।१३३ ॥ 21 क्वचिद् द्वितीयादेः ॥ ३।१३४ ॥
22 द्वितीयातृतीययोः सप्तमी ॥ ३।१३५ ॥ 23 डसिसघास् च ॥ ३।१३६ ॥ 24
सप्तम्या द्वितीया ॥ ३।१३७ ॥ 25 क्यडोर्यलुक् ॥ ३।१३८ ॥

2nd Adhyāya, 4th Pāda.		15 १५ अदेह्लुक्वात्खोरतः २३६
1	१ लटस्तिप्ताविजेच्च १८५	16 १६ तु मौ १८७
2	२ सिपथाससेसि १८७	17 १७ मोममुष्विच्च १८८
3	३ मिर्मिविद्यौ १८७	18 १८ क्ते ३७, ११५
4	४ झिञ्जौ न्तिन्तेइरे १८६	19 १९ एच्च क्वातुमुत्तव्यभविष्यति १६, १५३
5	५ थध्वमित्थाहचौ १८७	20 २० वा लड्लोदछत्तुषु १२७, १८७
6	६ मोममुमस्सहिङ् १८८	21 २१ ज्जाञ्जे १८८
7	७ अत एवैच् से १८५	22 २२ भूतार्थस्य सिहिअहि १८९
8	८ लस्तेर्ह्महोम्हि ममोसिना १९३	23 २३ हल ईअ १९०
9	९ सिना ल्ति १९४	24 २४ अहेस्यासी तेनास्तेः १९४
10	१० तिङ्गत्थि १९४	25 २५ भविष्यति हिरादिः १९०
11	११ णिजदेदावावे २३३	26 २६ हासी मिमोमुमे वा १९०
12	१२ गुर्वादेरविर्वा २३३	27 २७ हिस्साहित्था मुमोमस्य १९१
13	१३ अमेराडः २३९	28 २८ डच्छ दशिगम इजादौ हिलुकू च वा १९७
14	१४ लुगाविल्भावकर्मक्ते ११५, २४३	

१ शुष्यादे° Ms.

1 त्यादीनामाद्यत्रयस्याद्यस्येचेचौ ॥ ३१२३ ॥ 2 द्वितीयस्य सि से ॥ ३१४० ॥ 3 तृतीयस्य मिः ॥ ३१४१ ॥ 4 बहुष्वाचस्य न्ति न्ते इरे ॥ ३१४२ ॥ 5 मध्यमस्येत्याहचौ ॥ ३१४३ ॥ 6 तृतीयस्य मोमुमाः ॥ ३१४४ ॥ 7 अत एवैच् से ॥ ३१४५ ॥ 8 मिमोमैर्मिह्महोम्हा वा ॥ ३१४७ ॥ 9 सिनास्तेः सिः ॥ ३१४६ ॥ 10 अत्थिरत्यादिना ॥ ३१४८ ॥ 11 णेरदेदावावे ॥ ३१४९ ॥ 12 गुर्वादेरविर्वा ॥ ३१५० ॥ 13 अमेराडो वा ॥ ३१५१ ॥ 14 लुगावी क्भावकर्मसु ॥ ३१५२ ॥ 15 अदेह्लुक्वादेरत आः ॥ ३१५३ ॥ 16 मौ वा ॥ ३१५४ ॥ 17 इच्च मो मु मे वा ॥ ३१५५ ॥ 18 क्ते ॥ ३१५६ ॥ 19 एच्च क्वातुमुत्तव्यभविष्यत्सु ॥ ३१५७ ॥ 20 वर्तमाना पञ्चमी शत्रुषु वा ॥ ३१५८ ॥ 21 ज्जाञ्जे ॥ ३१५९ ॥ 22 सीहीहीअ भूतार्थस्य ॥ ३१६२ ॥ 23 व्यञ्जनादीभः ॥ ३१६३ ॥ 24 तेनास्तेरास्यहेसी ॥ ३१६४ ॥ 25 भविष्यति हिरादिः ॥ ३१६६ ॥ 26 मिमोमुमेस्साहा न वा ॥ ३१६७ ॥ 27 मोमुमानां हिस्साहित्था ॥ ३१६८ ॥ 28 शुगमिरुदिविदृशिशुचिबचिछिदि-भिदिभुजां सोच्छं गच्छं रोच्छं वेच्छं दच्छं मोच्छं वोच्छं छेच्छं भेच्छं भोच्छं ॥ ३१७१ ॥ and सोच्छादय इजादिषु हिलुकू च वा ॥ ३१७२ ॥

1 २९ छिदिमिदिविदो डेच्छ १९८	14 ४२ शतृशानचोः १२७
2 ३० डोच्छ वचिमुचिरुद्विभुजः १९८	15 ४३ ख्रियामी च १३४
3 ३१ ङं मेरुत्ततः १९९	16 ४४ घेतुंतव्यक्लासु ग्रहेः १५३
4 ३२ कृदो हं २००	17 ४५ अन्त्यस्य वचिमुचिरुद्विभुजां डोल १५३
5 ३३ र्सी २०१	18 ४६ ता द्वो दशः १५३
6 ३४ ख्रिज्जालिङः १९२	19 ४७ आ भूतभविष्यति च कृजः १५३, २००
7 ३५ एकस्मिन् प्रथमादेर्विध्यादिषु डुसुसु १९१	20 ४८ नमोद्विजहदां वः २०२
8 ३६ बहौ न्तुहमो १९२	21 ४९ चर्तृतिमदिवजाम् २०३
9 ३७ सोस्तु हि १९२	22 ५० छर्गमिध्यमासाम् १९६, २०३
10 ३८ लुगिजहीजस्त्रिज्जेतः १९२	23 ५१ रुधो न्धम्मौ १९९
11 ३९ लड्लटोश्च जर्जारी १८६	24 ५२ युधयुधगृधकुधसिधमुहां च ज्जः २०३
12 ४० मध्ये चाजन्तात् १८६	25 ५३ जर् स्विदाम् २०३
13 ४१ माणन्तौल च लुडः १९३	26 ५४ छिदिमिदो न्दः १९८

१ मिदिविदिच्छिदो° Ms. २ The Sūtra is alluded to in the text on p. 201. 'धातोः परो भविष्यति काले मेस्थाने स इति वा भवति । रित्वाद् द्वित्वम् । होरसं । हविस्सं । पक्षे । होहिमि । होहामि । होरसामि । इत्यादि ।'

1-3 शुभमिदिविदिद्विशुभिवचिछिदिमिद्विभुजां सोच्छं गच्छं रोच्छं वेच्छं दच्छं मोच्छं वोच्छं छेच्छं मेच्छं भोच्छं ॥ ३१७१ ॥ and सोच्छादय इजादिषु हिलुक् च वा ॥ ३१७२ ॥ ४ कृदो हं ॥ ३१७० ॥ 5 मेः स्तं ॥ ३१६९ ॥ 6 ज्जा-त्सप्तम्या इर्वा ॥ ३१६५ ॥ 7 डु सु सु विध्यादिष्वेकस्मिन्त्रयानाम् ॥ ३१७३ ॥ 8 बहुषु न्तु ह मो ॥ ३१७६ ॥ 9 सोर्हिर्वा ॥ ३१७४ ॥ 10 अत इज्जस्त्रि-ज्जहीजेज्जको वा ॥ ३१७५ ॥ 11 वर्तमानाभविष्यन्त्योश्च ज्ज ज्जा वा ॥ ३१७७ ॥ 12 मध्ये च स्वरान्ताद्वा ॥ ३१७८ ॥ 13 न्तमाणौ ॥ ३१८० ॥ 1४ शत्रानशः ॥ ३१८१ ॥ 15 ई च ख्रियाम् ॥ ३१८२ ॥ 16 क्त्वातुमुत्तव्येषु घेत् ॥ ४१२१० ॥ 17 वचो वोत् ॥ ४१२११ ॥ and रुद्विभुजमुजां तोग्यस्य ॥ ४१२१२ ॥ 18 दशस्तेन दृः ॥ ४१२१३ ॥ 19 आ कुगो भूतभविष्यतोश्च ॥ ४१२१४ ॥ 20 रुदनमोर्वः ॥ ४१२१६ ॥ and उद्विजः ॥ ४१२१७ ॥ 21 व्रजनृतमदां चः ॥ ४१२२५ ॥ 22 गमिष्यमासां छः ॥ ४१२१५ ॥ 23 रुधो न्धम्मौ च ॥ ४१२१८ ॥ 24 युधयुधगृधकुधसिधमुहां ज्जः ॥ ४१२१७ ॥ 25 स्विदां ज्जः ॥ ४१२२४ ॥ 26 छिदिमिदो न्दः ॥ ४१२१६ ॥

- 1 ५५ ङः कथिवर्धाम् २०३
- 2 ५६ वेष्टेः २०३
- 3 ५७ समुदो लर् २०४
- 4 ५८ खादधावि लुक् २०४
- 5 ५९ रः सृजि २०४
- 6 ६० डः सीदपति २०४
- 7 ६१ मीलेः प्रादेर्द्वे तु २०४
- 8 ६२ चलस्फुटे २०४
- 9 ६३ शकगे २०५
- 10 ६४ उवर्णस्यावः १९५
- 11 ६५ योरेङ् १५४, १९४
- 12 ६६ अर उः १९६
- 13 ६७ अरि वृषाम् २०५
- 14 ६८ रुषगेचो दिः १९५
- 15 ६९ हलोक् १९६
- 16 ७० खनतः १८५

- 17 ७१ अचोचां
- 18 ७२ णो ह्रस्व चिजिपृथुधूसुह्लुभ्यः
१५४, १९५
- 19 ७३ भौवकर्मणि तु वर्यग्लुक् च
२२९
- 20 ७४ मर्वेः २३०
- 21 ७५ अन्यस्य हनखनोः २३०
- 22 ७६ दुहलिहवहरुहां भरत उच्च २३०
- 23 ७७ दहेर्मा २३०
- 24 ७८ बन्धो न्धः २३०
- 25 ७९ रुध उपसमनोः २३१
- 26 ८० द्वे गमिगे २३१
- 27 ८१ ईर हृकृत्जाम् २३१
- 28 ८२ अजेर्विद्वप्पः २३१
- 29 ८३ आरभ आढप्पः २३२
- 30 ८४ णप्पणजौ झः २३२

१ 'धातुष्वचां स्थाने अचो बहुलं भवन्ति । ह्रस्व । ह्रिस्व । चिणस्व । जुणस्व । सदहणं । सदहणं । धावस्व । ध्रुवस्व । रोवस्व । रुवस्व । कचिजित्यम् । देह । धेह । भेह । लेह । विभेह । नासह ।' २ वर्मावकर्मणि तु यलुक् Ms.

- 1 कथिवर्धो ङः ॥ ४१२२० ॥
- 2 वेष्टेः ॥ ४१२२१ ॥
- 3 समो लः ॥ ४१२२२ ॥
- 4 खादधावोलुक् ॥ ४१२२८ ॥
- 5 सृजो रः ॥ ४१२२९ ॥
- 6 सदपतोर्दः ॥ ४१२१९ ॥
- 7 प्रादेर्मालिः ॥ ४१२३२ ॥
- 8 स्फुटि चलेः ॥ ४१२३१ ॥
- 9 शकादीनां द्वित्वम् ॥ ४१२३० ॥
- 10 उवर्णस्यावः ॥ ४१२३३ ॥
- 11 युवर्णस्य युणः ॥ ४१२३७ ॥
- 12 ऋवर्णस्यारः ॥ ४१२३४ ॥
- 13 वृषादीनामरिः ॥ ४१२३५ ॥
- 14 रुषादीनां दीर्घः ॥ ४१२३६ ॥
- 15 व्यञ्जनाददन्ते ॥ ४१२३९ ॥
- 16 स्वरान्ततो वा ॥ ४१२४० ॥
- 17 स्वराणां स्वराः ॥ ४१२३८ ॥
- 18 चिजिपृथुधूसुह्लुपृथुगां णो ह्रस्वश्च ॥ ४१२४१ ॥
- 19 न वा कर्मभावे व्वः क्यस्य च लुक् ॥ ४१२४२ ॥
- 20 म्भक्षेः ॥ ४१२४३ ॥
- 21 हन्खनोन्त्यस्य ॥ ४१२४४ ॥
- 22 भ्भो दुहलिहवहरुधा-
मुच्चातः ॥ ४१२४५ ॥
- 23 दहो ज्ञः ॥ ४१२४६ ॥
- 24 बन्धो न्धः ॥ ४१२४७ ॥
- 25 समनूपाद्बुधेः ॥ ४१२४८ ॥
- 26 गमादीनां द्वित्वम् ॥ ४१२४९ ॥
- 27 हृकृत्-
जामीरः ॥ ४१२५० ॥
- 28 अजेर्विद्वप्पः ॥ ४१२५१ ॥
- 29 आरभेराद्वप्पः ॥ ४१२५४ ॥
- 30 झो णव्यणजौ ॥ ४१२५२ ॥

1	८५ सिप्पस्सिच्चल्लिहोः २३२	15	९९ अपैरल्लिवपणामच्चुप्पाः २४०
2	८६ वाहिप्पो व्याहुः २३२	16	१०० गुल्लुगुंछोत्थंघोव्वेल्लोल्ला उत्तमेः २४१
3	८७ ग्रहेवैप्पः २३२	17	१०१ प्रकाशेणुंभवः २४१
4	८८ छिप्पः स्पृशतेः २३२	18	१०२ णिहुवः कमेः २४१
5	८९ दीसल् हशेः २३२	19	१०३ नशेविप्पगालणासवपलाव- हारवविउडाः २४१
6	९० वचेसंचः २३३	20	१०४ वल आरोपेः २४१
7	९१ ईअइज्जौ थैकः १२८, २२५	21	१०५ विरेचेरोल्लुण्डुपल्हत्थाः २४१
8	९२ स्पृहदूजोः सिहदूमौ णिचोः २३९	22	१०६ कम्पेविच्छोल्लः २४१
9	९३ निवृपतोर्णिहोडो वा २४०	23	१०७ रोमन्थेरोग्गालवग्गालौ २४१
10	९४ धवलोद्धटोहुंमोग्गौ २४०	24	१०८ प्लावेरोवालपव्वालौ २४२
11	९५ भ्रमवेच्छोस्तालिअंटपरिआलौ २४०	25	१०९ मिश्रेर्मासाळमेळवौ २४२
12	९६ रावो रज्जयतेः २४०	26	११० छादेणुंमणुमोवालदक्कपव्वाल- सण्णुमाः २४२
13	९७ तुलिडोल्योरोहामरंखोलौ २४०		
14	९८ आसंघः संभावेः २४०		

२ यक् Ms.

1 लिहसिचोः सिप्पः ॥ ४१२५५ ॥ 2 व्याहृगेर्वाहिप्पः ॥ ४१२५३ ॥
3 ग्रहेवैप्पः ॥ ४१२५६ ॥ 4 स्पृशेदिछिप्पः ॥ ४१२५७ ॥ 5-6-दृशि-वचे-
दीस-दुच्चं ॥ ३११६१ ॥ 7 ईअइज्जौ क्यस्य ॥ ३११६० ॥ 8 दूजो दूमः ॥ ४१
२३ ॥ and स्पृहः सिहः ॥ ४१३४ ॥ 9 निवृपत्योर्णिहोडः ॥ ४१२२ ॥ 10 धव-
लेहुंमः ॥ ४१२४ ॥ and उद्धटेरुग्गः ॥ ४१३३ ॥ 11 भ्रमेस्तालिअण्टतभाडौ ॥
४१३० ॥ 12 रज्जेरावः ॥ ४१४९ ॥ 13 दोले रङ्गोलः ॥ ४१४८ ॥ and तूले-
रोहामः ॥ ४१२५ ॥ 14 संभावेरासङ्गः ॥ ४१३५ ॥ 15 अपैरल्लिव चच्चप्प
पणामाः ॥ ४१३९ ॥ 16 उत्तमेरुत्थंघोल्लोल्लुगुल्लुगुंछोत्थेलाः ॥ ४१३६ ॥ 17 प्रकाशे-
णुंभवः ॥ ४१४५ ॥ 18 कमेणिहुवः ॥ ४१४४ ॥ 19 नशेविउड नासव हारव
विप्पगाल पलावाः ॥ ४१३१ ॥ 20 आरोपेवल्लः ॥ ४१४७ ॥ 21 विरेचेरोल्लुण्डो-
ल्लुण्डपल्हत्थाः ॥ ४१२६ ॥ 22 कम्पेविच्छोल्लः ॥ ४१४६ ॥ 23 रोमन्थे रोग्गाल-
वग्गालौ ॥ ४१४३ ॥ 24 प्लावेरोवालपव्वालौ ॥ ४१४१ ॥ 25 मिश्रेर्मासाळमेळवौ
॥ ४१२८ ॥ 26 छादेणुंमणुमोवालदक्कपव्वालालाः ॥ ४१२१ ॥

1 १११ अचक्रवोक्त्रौ विज्ञापेः २४२	18 १२८ विस्मरः पम्हुसवीसरौ २०६
2 ११२ परिवाडो घटेः २४२	19 १२९ कृपो गिजवहः २०६
3 ११३ दृशेर्दावदक्खवदंसाः २४२	20 १३० जाणमुणौ ज्ञः ३७, २०६
4 ११४ प्रस्थापेः पेट्टवपेण्डवौ २४२	21 १३१ धो दह श्रदः १९५
5 ११५ यापेर्जवः २४२	22 १३२ सृशिशिखिवालुकूखफरिस- फासफंसालिहच्छिहान् २०६
6 ११६ विकोशेः पक्खोडः २४३	23 १३३ फक्खकः २०७
7 ११७ गुंठ उद्धूलेः २४३	24 १३४ श्वाघः सल्लहः २०७
8 ११८ तडेरहोडविहोडौ २४३	25 १३५ दिप्पस्तृपः २०७
9 ११९ ह्लादेरवअच्छलणिवक्ष २४३	26 १३६ भियो भाभिहौ २०७
10 १२० निमोनिम्मवनिम्माणौ २०५	27 १३७ भुजेरणभुजकम्मसमाण- चमडचड्डेजमजिमाः २००
11 १२१ आलीडोह्लिः २०५	28 १३८ जुम्भेरवेर्जभा २०७
12 १२२ क्रियः कीणः २०२	29 १३९ जुंजजुज्जजुप्पा युजेः १९९
13 १२३ केर्च वेः २०२	30 १४० जनो जाजम्मौ २०७
14 १२४ स्यस्समः खा २०५	31 १४१ उत्थल्ल उच्छलेः २०७
15 १२५ ध्मो धुमोदः २०६	32 १४२ घूर्णेघूर्म्मपहल्लघोलघुलाः २०७
16 १२६ स्थण्णकुक्कुरौ २०६	
17 १२७ निरप्पडक्कग्रचिट्ठाः ६१ णि...ध... २०६	

1 विशपेवोकायुक्त्रौ ॥ ४१३८ ॥ 2 घटेः परिवाडः ॥ ४१५० ॥ 3 दृशेर्दावदंस-
दक्खवाः ॥ ४१३२ ॥ 4 प्रस्थापेः पेट्टवपेण्डवौ ॥ ४१३७ ॥ 5 यापेर्जवः ॥ ४१४० ॥
6 विकोशेः पक्खोडः ॥ ४१४२ ॥ 7 उद्धूलेर्गुण्ठः ॥ ४१२९ ॥ 8 तडेरहोड-
विहोडौ ॥ ४१२७ ॥ 9 ह्लादेरवअच्छः ॥ ४१२२ ॥ 10 निमो निम्माणनिम्मवौ ॥
४१२९ ॥ 11 आलीडोह्ली ॥ ४१५४ ॥ 12-13 क्रियः किणो वेस्तु के च ॥ ४१५२ ॥
14 समः स्यः खाः ॥ ४१२५ ॥ 15 उदो ध्मो धुमा ॥ ४१८ ॥ 16 उदडकुक्कुरौ ॥
४१२७ ॥ 17 स्थण्ण धक्क चिट्ठ निरप्पाः ॥ ४१२६ ॥ 18 विस्तुः पम्हुस विम्हर वीतराः
॥ ४१७५ ॥ 19 कृपोवहो गिः ॥ ४१२५२ ॥ 20 ज्ञो जाणमुणौ ॥ ४१७ ॥
21 श्रदो धो दहः ॥ ४१९ ॥ 22 सृशः फास फंस फरिस छिव छिवालुक्खालिहाः ॥
॥ ४१२२ ॥ 23 फक्खकः ॥ ४१८७ ॥ 24 श्वाघः सल्लहः ॥ ४१८८ ॥
25 तृपस्तिप्पः ॥ ४१३८ ॥ 26 भियो भाभिहौ ॥ ४१५३ ॥ 27 भुजो भुज्ज निम
जेम कम्माण्ह समाण चमड चड्डाः ॥ ४१२१० ॥ 28 अवेर्जुम्भो जम्भा ॥ ४१२५७ ॥
29 युजो जुज्ज जुज्ज जुप्पाः ॥ ४१२०९ ॥ 30 जनो जा-जम्मौ ॥ ४१२३६ ॥
31 उच्छल्ल उत्थल्लः ॥ ४१२७४ ॥ 32 घूर्णो घूर्म्मपहल्लघोलघुलाः ॥ ४१२१७ ॥

1 १४३ लिपो लिपः २०७	12 १५४ क्षरपञ्क्षरपञ्चक्षरणिङ्कुल-
2 १४४ शदेऽङ्गपक्खोडौ २०८	णिञ्चलाः क्षरेः २०९
3 १४५ नेः सदेर्मजः २०८	13 १५५ कासेरवाद्वासः २०९
4 १४६ पृच्छेः पुच्छः २०८	14 १५६ न्यसेर्णिमणुमौ २०९
5 १४७ गंठो ग्रन्थेः २०८	15 १५७ ग्रहेर्णिक्वारगेण्हुबलहरपग्गा-
6 १४८ तुवरजअडौ त्वरेः २०८	हिपञ्चुआः २०२
7 १४९ अतिङि तुरः १२७	3rd Adhyāya,
8 १५० तूरः शतृतिङि १२८, २०८	1st Pāda.
9 १५१ पर्यसेः पल्लट्पल्लोट्पल्हत्थाः	16 १ होहुवहवा भुवेस्तु १२७, १८५
२०८	17 २ पृथक्स्पष्टे णिञ्चडः १८९
10 १५२ मृद्नातेर्मलपरिहृष्टुङ्गपन्नाड-	18 ३ प्रभौ हुप्पः १८९
चङ्गमङ्गमडाः २०८	19 ४ हुँ के
11 १५३ दशिरोअक्खणिअच्छाव-	20 ५ हुरचिति १२७, १८६
अच्छचञ्जावअज्जपुलअ-	21 ६ आघ्राक्षिन्नामाइगूघणिज्जरा-
पुलोअदेक्खावअक्खपेच्छा-	चुत्ताः २०९
वआसपासणिअसचवाव-	22 ७ रा वेर्लियः २०९
क्खान् १९७	

१ पुच्छः पृच्छः Ms. २ शतृतिङोः Ms. ३ पर्यस्पल्लट्पल्लोट्पल्हत्थान् Ms.
४ 'भुवः के प्रत्यये परे हु इत्यादेशो भवति तु । हुअं ।'

1 लिपो लिप्पः ॥ ४।१४९ ॥ 2 शदो ङ्गपक्खोडौ ॥ ४।१३० ॥ 3 नेः
सदो मज्जः ॥ ४।१२३ ॥ 4 प्रच्छः पुच्छः ॥ ४।१७ ॥ 5 ग्रन्थो गण्ठः ॥
४।१२० ॥ 6 त्वरस्तुवर-जअडौ ॥ ४।१७० ॥ 7 त्यादिशत्रोस्तूरः ॥ ४।१७१ ॥
8 तुरोत्यादौ ॥ ४।१७२ ॥ 9 पर्यसःपल्लट्-पल्लोट्-पल्हत्थाः ॥ ४।२०० ॥ 10 मृदो
मल-मड-परिहृष्टु-सङ्गु-चङ्गु-मङ्गु-पन्नाडाः ॥ ४।१२६ ॥ 11 दृशो निअच्छ-
पेच्छावक्खच्छावयज्ज-वज्ज-सक्खव-देवसौ अक्खावक्खावक्ख-पुलोअ-पुलअ-निआव-
आस-पासाः ॥ ४।१८१ ॥ 12 क्षरः खिर-क्षर-पञ्क्षर-पञ्चड-णिचल-णिङ्गुआः
॥ ४।१७३ ॥ 13 अवात्काशो वासः ॥ ४।१७९ ॥ 14 न्यसो णिम-णुमौ ॥
४।१९९ ॥ 15 ग्रहो बल-गण्हे-हर-पङ्ग-निक्वाराहिपञ्चुआः ॥ ४।२०९ ॥
16 भुवेहो-भुव-हवाः ॥ ४।६० ॥ 17 पृथक्स्पष्टे णिञ्चडः ॥ ४।६२ ॥ 18 प्रभौ
हुप्पो वा ॥ ४।६३ ॥ 19 के हूः ॥ ४।६४ ॥ 20 अचिति हुः ॥ ४।६१ ॥
21 आघ्राइग्घः ॥ ४।१३ ॥ खातेरग्मुत्तः ॥ ४।१४ ॥ and क्षेणिज्जरो वा ॥ ४।२० ॥
22 विलिडेर्विरा ॥ ४।५६ ॥

46 Sûtras in order. 3rd Adhyâya, 1st Pâda.

1	८ निना लिहकणिलुकणिलिअ- लिकलुकणिरुग्धाः २०९	15	२२ निष्टम्भे णिट्टुहः २०१
2	९ सारः प्रहुः २०९	16	२३ श्रमे वावफः २०१
3	१० प्रसुखेत्ववलो २०९	17	२४ सदाणोवष्टम्भे २०१
4	११ महमहो गन्धे २१०	18	२५ णिव्वोलो मन्युनौष्ठमालिन्ये २०१
5	१२ झरझरसुमरविम्हरभरभल- लढपअरपम्हुहाः सरतेः २१०	19	२६ गुललव्यादौ २०१
6	१३ व्याप्रेराअड्डुः २१०	20	२७ पयल्लो लम्बनशैथिल्ययोः २०१
7	१४ निस्सुर्निहरनिलदाढवरहाडाः २१०	21	२८ क्षुरे कम्मः २०२
8	१५ जौगुर्जगः २१०	22	२९ णीलुंछो निष्पाताच्छोटे २०२
9	१६ पट्टघोट्टडल्लपिज्जाः पिबेः २१०	23	३० साहट्टसाहरौ संवुः २०२
10	१७ धुवो धूजः २१०	24	३१ ओहिरोगवौ निद्रः २११
11	१८ भण शृणोतेः २११	25	३२ उद्ध ओरुम्मावसुआ २११
12	१९ म्लै वापब्बाओ २११	26	३३ रुवो रुजसुटौ २११
13	२० कृजः कुणः २०१	27	३४ कोक्कवोक्कौ व्याहुः २११
14	२१ काणेक्षिते णिआरः २०१	28	३५ सन्नाम आहड्डः २११
		29	३६ ओहरौसरावतरेसु २१२
		30	३७ शकेस्तरतीरपारचआः २१२

१ °झर° Ms. २ जागतेंजेरगः Ms.

1 निनीडेणिलीअ-णिलुक-णिरिग्ध-लुक-लिक-लिहकाः ॥ ४१५५ ॥ 2 प्रहुगेः
सारः ॥ ४१८४ ॥ 3 प्रसरेः पयल्लोवेहौ ॥ ४१७७ ॥ 4 महमहो गन्धे ॥ ४१७८ ॥
5 सरेझर-झर-भर-भल-लढ-विम्हर-सुमर-पयर-पम्हुहाः ॥ ४१७४ ॥ 6 व्याप्रे-
राअड्डुः ॥ ४१८१ ॥ 7 निस्सरेणीहर-नील-धाड-वरहाडाः ॥ ४१७९ ॥ 8 जाप्रे-
र्जगः ॥ ४१८० ॥ 9 पिबेः पिज्ज-डल्ल-पट्ट-घोट्टाः ॥ ४११० ॥ 10 धूगेधुवः ॥
४१५९ ॥ 11 क्षुटेईणः ॥ ४१५८ ॥ 12 म्लेवा-पब्बाओ ॥ ४११८ ॥ 13 कृगेः कुणः
॥ ४१६५ ॥ 14 काणेक्षिते णिआरः ॥ ४१६६ ॥ 15 निष्टम्भावष्टम्भे णिट्टुह-संदाणं ॥
४१६७ ॥ 16 श्रमे वावफः ॥ ४१६८ ॥ 17 निष्टम्भावष्टम्भे णिट्टुह-संदाणं ॥
४१६७ ॥ 18 मन्युनौष्ठमालिन्ये णिव्वोलः ॥ ४१६९ ॥ 19 चादौ गुललः ॥
४१७३ ॥ 20 शैथिल्यलम्बने पयल्लः ॥ ४१७० ॥ 21 क्षुरे कम्मः ॥ ४१७२ ॥
22 निष्पाताच्छोटे णीलुंछः ॥ ४१७१ ॥ 23 संवुगेः साहर-साहट्टौ ॥ ४१८२ ॥
24 निद्रातेरोहीरोक्कौ ॥ ४११२ ॥ 25 उद्धातेरोरुम्मा-वसुआ ॥ ४१११ ॥ 26 रुते
रुज-रुण्टौ ॥ ४१५७ ॥ 27 व्याहुगेः कोक्क-पोक्कौ ॥ ४१७६ ॥ 28 आहड्डेः सन्नामः
॥ ४१८३ ॥ 29 अवतरेरोह-ओरसौ ॥ ४१८५ ॥ 30 शकेस्वर-तर-तीर-पाराः
॥ ४१८६ ॥

1 ३८ सोलपउल्लौ पचे: १९३	13 ५० गजेवुंक: २१३
2 ३९ वेअड: खचे: २१२	14 ५१ डिको वृषे २१३
3 ४० णिव्वडो मुचेदु:खे १९९	15 ५२ तिजेरोसुक: २१४
4 ४१ अवहेडमोल्लणिल्लुंछोसिकदिसड- रेअवछंडा: १९९	16 ५३ आरोलवमालौ पुजे: २१४
5 ४२ सिंचसिण्णौ सिंचे: २१२	17 ५४ कम्मवमुपभुजि: २१४
6 ४३ रचेर्विडविड्ढावहोग्गहा: २१२	18 ५५ पिडवमर्जि: २१४
7 ४४ केवलाअसारवसमारोवहद्दा- स्समारभे: २१२	19 ५६ लजेर्जाह: २१४
8 ४५ मस्जेराउड्ढणिल्लुंछुप्पा: २१३	20 ५७ राजेस्सहरेहच्छजरी- राग्घा: ॥
9 ४६ अनुव्रजे: पडिअग्ग: २१३	21 ५८ घटेर्गद: ॥
10 ४७ वंचेर्वेहववेलवजूरवोम्मच्छा: २१३	22 ५९ समो गल: ॥
11 ४८ रोसाणोवुसल्लहल्लच्छपुच्छफुस- फुसघसहुला मार्जे: २१३	23 ६० स्फुटे: सहासे मुर: २१४
12 ४९ भजेर्वेमअमुसुमूरमूरपविरज- मूरसूडकरंजनिरंजविरा: २१३	24 ६१ मण्डेष्टिविडिकरिडचिचर्चिचिल्ल- चिचआ: २१४
	25 ६२ तुडिरुल्लुकणिल्लुकूलोक्खुड- लुकतोडखुट्ठुडान् २१५
	26 ६३ घुसलविरोलौ मथि: २१५
	27 ६४ ढंसोत्तंघौ विवृतिरुथ्यो: १९९

1 पचे: सोल-पउल्लौ ॥ ४१९० ॥ 2 खचेर्वेअड: ॥ ४१८९ ॥ 3 दु:खे णिव्वल: ॥ ४१९२ ॥ 4 मुचेदुल्लुंछोसिक-मेळोरिसक-रेअव-णिल्लुंछ-धंसडा: ॥ ४१९१ ॥ 5 सिंचे: सिच-सिण्णौ ॥ ४१९६ ॥ 6 रचेरुवहावह-विडविड्ढा: ॥ ४१९४ ॥ 7 समारचेरुवहत्य-सारव-समार-केलाया: ॥ ४१९५ ॥ 8 मस्जेराउड्ढ-णिल्लुं-उड्ढ-खुप्पा: ॥ ४१९०१ ॥ 9 अनुव्रजे: पडिअग्ग: ॥ ४१९०७ ॥ 10 वंचेर्वेहव-वेलव-जूरवोम्मच्छा: ॥ ४१९३ ॥ 11 मृजेरुगुस-लुंछ-पुंछ-फुस-पुस-लुह-हुल-रोसाणा: ॥ ४१९०५ ॥ 12 भजेर्वेमअ-मुसुमूर-मूर-सूर-सूड-विरपविरज-करज-नीरजा: ॥ ४१९०६ ॥ 13 गजेवुंक: ॥ ४१९८ ॥ 14 वृषेर्दिक: ॥ ४१९९ ॥ 15 तिजेरोसुक: ॥ ४१९०४ ॥ 16 पुजेरारोलवमालौ ॥ ४१९०२ ॥ 17 वोपेन कम्मव: ॥ ४१९११ ॥ 18 अर्जेर्विडव: ॥ ४१९०८ ॥ 19 लजेर्जाह: ॥ ४१९०३ ॥ 20 राजेरग्घ-छज-सह-रीर-रेहा: ॥ ४१९०० ॥ 21 घटेर्गद: ॥ ४१९१२ ॥ 22 समो गल: ॥ ४१९१३ ॥ 23 हासेन स्फुटेमुर: ॥ ४१९१४ ॥ 24 मण्डे-ष्टिच-चिच-चिचिल्ल-रीड-टिविडिका: ॥ ४१९१५ ॥ 25 तुडेस्तोड-तुट्ट-खुट्ट-खुडो-वखुडोल्लुक-णिल्लुक-लुकोलुरा: ॥ ४१९१६ ॥ 26 मन्थेर्वुसल-विरोलौ ॥ ४१९२१ ॥ 27 विवृतेर्दंस: ॥ ४१९१८ ॥ and रुथेरुथ्यु: ॥ ४१९३३ ॥

1 ६५ णिहर आकन्देः २१५	14 ७८ णिवरो बुभुक्षाक्षिप्योः २००, २१६
2 ६६ ओअंदोदालौ च्छिदेराडा २१५	15 ७९ क्षिपेरङ्कखपरिहुलघत्तचूह- पेहणोल्लसोल्लगल्लथाः २१६
3 ६७ णिहूरत्तूरणिव्वरणिच्छ- हदुहावणिज्झोडाः ।	16 ८० उत्क्षिपेरत्थंचोसिकहक्खुवा- ल्लत्थगुल्लगुंलाहुत्ताः २१७
4 ६८ अट्टः कथेः २१५	17 ८१ वेपेराअब्बाअज्झौ २१७
5 ६९ कथेर्वज्जरपज्जरसग्घसाससाह- चवज्जप्पपिसुणवोल्लोव्वालाः २१५	18 ८२ विरणडौ गुंपेः २१७
6 ७० दुःखे णिव्वरः २१५	19 ८३ चच्चारवेलवमुपालभेः २१७
7 ७१ निषेधेर्हकः २१६	20 ८४ खउरपडुहौ धुभेः २१७
8 ७२ जूरः कृधेः २१६	21 ८५ प्रदीपेः संदुकखाहुत्ततेअव- संधुमाः २१७
9 ७३ विसूरश्च खिदेः २१६	22 ८६ अल्लिअ उपसर्पेः २१८
10 ७४ तडुवविरल्लतडतड्ढास्तनेः २००	23 ८७ कमवसल्लिसलोटाः स्वपेः २१८
11 ७५ निरः पद्यतेर्वल्लः २१६	24 ८८ वडवडो विलपेः २१८
12 ७६ संतपां झंखः २१६	25 ८९ रभिराडोरम्मडवौ २१८
13 ७७ ओअग्गसमाणौ व्यापि- समाप्योः ।	26 ९० भाराकान्ते नमेर्णिसुडः २१८

1 आकन्देर्णिहरः ॥ ४१२३१ ॥ 2 आडा ओअन्दोदालौ ॥ ४१२२५ ॥ 3 छिदेर्दु-
हाव-णिच्छल-णिज्झोड-णिव्वर-णिहूर-त्तूराः ॥ ४१२२४ ॥ 4 कथेरट्टः ॥ ४१२१९ ॥
5 कथेर्वज्जर-पज्जरोप्पाल-पिसुण-सङ्ग-बोह-चव-जम्प-सीस-साहाः ॥ ४१२ ॥ 6 दुःखे
णिव्वरः ॥ ४१३ ॥ 7 निषेधेर्हकः ॥ ४१२३४ ॥ 8 कृधेर्जूरः ॥ ४१२३५ ॥ 9 खिदे-
र्जूर-विसूरी ॥ ४१२३२ ॥ 10 तनेसड-तडुव-तडुव-विरल्लाः ॥ ४१२३७ ॥
11 निरःपदेर्वल्लः ॥ ४१२२८ ॥ 12 संतपेर्झंखः ॥ ४१२४० ॥ 13 व्यापेरो-
अग्गः ॥ ४१२४१ ॥ and सभापेः समाणः ॥ ४१२४२ ॥ 14 बुभुक्षि-वीज्योर्णिरव-
वोञ्जौ ॥ ४१५ ॥ and आक्षिपेर्णिरवः ॥ ४१२४५ ॥ 15 क्षिपेगल्लथाङ्कख-सोल्ल-
पेह-णोल्ल-ल्लुह-हुल-परी-पत्ताः ॥ ४१२४३ ॥ 16 उत्क्षिपेर्गुंलगुंलोत्थङ्गाहत्थोम्भु-
त्तोसिकहक्खुवाः ॥ ४१२४४ ॥ 17 वेपेरायम्भायज्झौ ॥ ४१२४७ ॥ 18 गुप्ये-
विर-णडौ ॥ ४१२५० ॥ 19 उपालम्भेर्झंख-पच्चार-वेलवाः ॥ ४१२५६ ॥
20 धुभेः खउर-पडुहौ ॥ ४१२५४ ॥ 21 प्रदीपेस्तेअव-सन्दुम-सन्धुकाम्भुत्ताः ॥
४१२५२ ॥ 22 उपसर्पेर्ल्लिअः ॥ ४१२३९ ॥ 23 स्वपेः कमवस-ल्लिस-लोटाः ॥
४१२४६ ॥ 24 विलपेर्झंख-वडवडौ ॥ ४१२४८ ॥ 25 आडो रमे रम्भदवौ ॥
४१२५५ ॥ 26 भाराकान्ते नमेर्णिसुडः ॥ ४१२५८ ॥

1 ९१ उन्भाववेहणिसरकोडुमसंखुडु-
खेडुमोद्याअकिलिकिचा रमेः
२१८	9 ९९ रिहरिगौ प्रविशेः २२०
2 ९२ पडिसापडिसामौ शमेः २१९	10 १०० संगमोन्दिहडः २२०
3 ९३ लुभेः संभावः २१९	11 १०१ डिप्पणिडुहौ विगलेः २२०
4 ९४ आकमिरोहावोत्थारच्छुदान्
२१९	12 १०२ गिवहणिरिणासणिरिणज्ज-
रोच्चचंडाः पिष्टेः २२०
5 ९५ विश्रमतेणिवा २१९	13 १०३ वलेर्वफः २२०
6 ९६ डुण्डुल्लडुमडंडल्लभमाडभुमभंमड-
तलअंटशंटगुमटिरिटिल्लपरिपर-
घमचकसुभमडघसंशंपडुसा
अमेः २१९	14 १०४ अंशेः पिडुपिट्टुकुचुल्लघट्ट-
घाडाः २२०
7 ९७ गमिरणुवज्जावज्जसाकुसोकुसाइ-
च्छायवहरावसेहवदअपरिअल-
परिअल्लवोल्लणिरिणिसपच्छडु-
णीणणिम्महवच्छदणिल्लक-
रंभणीणिवहान् १९६	15 १०५ भषेवुंकः २२०
8 ९८ प्रत्यागमागमाभ्यागमां पलोहा-
हिपचुओम्मच्छाः २२०	16 १०६ पुरग्घवाग्घोडाहिरैमांगुमा-
डुमाः २२१
	17 १०७ आहाहिल्लघवच्चाहिक्वमह-
सिहचिहणुपंचपाः काइक्षेः
२२१
	18 १०८ नशिरवहरावसेहणिवहपडि-
सासेहणिरिणासान् २२१
	19 १०९ साअड्ढाणच्छकड्ढाच्छा-
अंछाणंछाः कृषेः २२१

1 रमेः संखुडु-खेडुमोद्या-किलिकिञ्ज-कोडुम-मोद्या-णीसर-वेहाः ॥ ४।१६८ ॥
 2 शमेः पडिसा-परिसामौ ॥ ४।१६७ ॥ 3 लुभेः संभावः ॥ ४।१५३ ॥ 4 आक-
 मेरोहावोत्थारच्छुदान् ॥ ४।१६० ॥ 5 विश्रमतेणिवा ॥ ४।१५९ ॥ 6 अमेष्टिरिटिल्ल-
 डुण्डुल्ल-डण्डल्ल-चकम्म-भम्मड-भमड-भमाड-तलअण्ट-शण्ट-क्षप्प-भुम-गुम-कुम-
 फुस-डुम-डुस-परी-पराः ॥ ४।१६१ ॥ 7 गमेरई-अइच्छाणुवज्जावज्जसोकुसाकुस-
 पचडु-पच्छन्द-णिम्मह-णी-णीण-णीलुक्क-पदअ-रम्भ-वोल-परिअल्ल-णिरिणास-णि-
 वहावसेहावहराः ॥ ४।१६२ ॥ 8 आडा अहिपचुअः ॥ ४।१६३ ॥ प्रत्यागमा पलोहः
 ॥ ४।१६६ ॥ and अभ्याडोम्मत्थः ॥ ४।१६५ ॥ 9 प्रविशे रिमः ॥ ४।१८३ ॥
 10 समा अग्गिभडः ॥ ४।१६४ ॥ 11 विगलेस्सिप्प-णिट्टुहौ ॥ ४।१७५ ॥
 12 पिष्टेणिवह-णिरिणास-णिरिणज्ज-रोच्च-चड्डाः ॥ ४।१८५ ॥ 13 दलिवव्योवि-
 सट्ट-वम्फौ ॥ ४।१७६ ॥ 14 अंशेः फिड-फिट्ट-फुड-फुट्ट-चुक-मुळाः ॥ ४।१७७ ॥
 15 भषेवुंकः ॥ ४।१८६ ॥ 16 पूरेग्घवाग्घवोडुमाडुमाहिरैमाः ॥ ४।१६९ ॥
 17 काह्हेराहाहिल्लहाहिल्लह-वच्च-वम्फ-मह-सिह-विलुम्पाः ॥ ४।१९२ ॥ 18 नशे-
 णिरिणास-णिवहावसेह-पडिसा-सेहावहराः ॥ ४।१७८ ॥ 19 कृषेः कडु-साअड्ढा-
 षाणच्छायच्छादच्छाः ॥ ४।१८७ ॥

50 Sūtras in order. 3rd Adhyāya, 2nd Pāda.

- 1 ११० असावकखोडः २२१
- 2 १११ उल्लषेरूसलोसुंभारोअणिल्लस-
गुंजोल्लपुलआआः २२१
- 3 ११२ संदिशोप्पाहः २२२
- 4 ११३ असेर्विसः २२२
- 5 ११४ भासेर्विसः २२२
- 6 ११५ प्रतीक्षेर्विहरविरमालसामआः
२२२
- 7 ११६ संसेर्वसडिम्मौ २२२
- 8 ११७ मृक्षेश्वोव्वडः २२२
- 9 ११८ विसद्यो दलेः २२२
- 10 ११९ त्रसेर्वज्जडरौ २२२
- 11 १२० बोज्जो वीजेध्व २२२
- 12 १२१ गवेषेर्वत्तगमेसडुंडुल्लडंडोलाः
२२३
- 13 १२२ तक्षेश्वंछरंपरंफाः २२३
- 14 १२३ हसेर्गुंजः २२३
- 15 १२४ दहेरहिकलाडुंखौ २२३

- 16 १२५ विकसेः कोआसवोसगौ
२२३
 - 17 १२६ श्लिषोपआससामग-
परिअन्ताः २२३
 - 18 १२७ जुगुप्सतेर्झणदुगुच्छदुगुच्छ-
क्षप्पदुगच्छाः २२३
 - 19 १२८ वलग्गच्छडामारुहेः २२३
 - 20 १२९ मुल्लो लक्ष्यात् स्वलेः २२४
 - 21 १३० गाहोवाद्वाहः २२४
 - 22 १३१ गुंमगुंमडौ मुहेः २२४
 - 23 १३२ अपुण्णगाः केन १७६
 - 24 १३३ धातवोऽर्थान्तरेष्वपि २२४
- 3rd Adhyāya, 2nd Pāda.
- 25 १ दस्तस्य शौरसेन्यामखाव-
चोस्तोः २४७
 - 26 २ संयोगेधः कचित् २४७
 - 27 ३ तावति खोर्वा २४९
 - 28 ४ थो धः २४८
 - 29 ५ इहहचोर्दस्य २४९

1 असावकखोडः ॥ ४११८८ ॥ 2 उल्लषेरूसलोसुंभ-गिल्लस-पुलआअ-गुंजोल्ल-
रोआः ॥ ४१२०२ ॥ 3 संदिशेरप्पाहः ॥ ४११८० ॥ 4 असेर्विसः ॥ ५१२०४ ॥
5 भासेर्विसः ॥ ४१२०३ ॥ 6 प्रतीक्षेः सामय-विहर-विरमालाः ॥ ४११९३ ॥
7 संसेर्वस-डिम्मौ ॥ ४११९७ ॥ 8 अक्षेश्वोव्वडः ॥ ४११९१ ॥ 9 दलिवल्योर्वि-
सद्य-वम्फौ ॥ ४११७६ ॥ 10 त्रसेर्वज्ज-वोज्ज-वज्जाः ॥ ४११९८ ॥ 11 बुभुक्षि-
वीज्योर्णिवर-वोज्जौ ॥ ४१५ ॥ 12 गवेषेर्वत्तगमेस-डुंडुल्ल-डण्डोल-गमेस-वत्ताः ॥ ४११८९ ॥
13 तक्षेश्वच्छ-चच्छ-रम्प-रम्फाः ॥ ४११९४ ॥ 14 हसेर्गुंजः ॥ ४११९६ ॥
15 दहेरहिकलाडुंखौ ॥ ४१२०८ ॥ 16 विकसेः कोआस-वोसद्वौ ॥ ४११९५ ॥
17 श्लिषेः सामग्यावयास-परिअन्ताः ॥ ४११९० ॥ 18 जुगुप्सतेर्झण-दुगुच्छ-
दुगुच्छाः ॥ ४१४ ॥ 19 आरुहेश्वड-वलग्नौ ॥ ४१२०७ ॥ 20 Not traced.
21 अवाद्वाहेर्वाहः ॥ ४१२०५ ॥ 22 मुहेर्गुंम-गुंमडौ ॥ ४१२०७ ॥ 23 केना-
पुण्णादयः ॥ ४१२५८ ॥ 24 धातवोर्धान्तरेपि ॥ ४१२५९ ॥ 25 तो दोनादौ
शौरसेन्यामयुक्तस्य ॥ ४१२६० ॥ 26 अधः कचित् ॥ ४१२६१ ॥ 27 वादेस्तावति
॥ ४१२६२ ॥ 28 थो धः ॥ ४१२६७ ॥ 29 इह-हचोर्दस्य ॥ ४१२६८ ॥

1	६ भुवो भः २५१	19	२४ भविष्यति स्सि २५१
2	७ अन्त्यादिदेति मो णः २५१	20	२५ इजेचोर्दद्र २५१
3	८ यो व्यः २४८	21	२६ शेषं प्राकृतवत् २५२, २५६
4	९ पूर्वस्य पुरवः २४७	22	२७ मागध्यां शौरसेनीवत् २५६
5	१० इअदूणौ क्लः २४९	23	२८ लाङ्गहो डसः २५३
6	११ कृगमोर्दुअः २५०	24	२९ आमो डाहद् २५३
7	१२ इदानीमो ल्दार्णि २४९	25	३० सौ पुंस्येलतः २५३
8	१३ तस्मात्ता २४९	26	३१ हगेह्वयमोः २५५
9	१४ णं नन्वर्थे २५०	27	३२ च्छोनादौ श्वः २५४
10	१५ अम्हहे हर्षे २५०	28	३३ क्षःकः २५४
11	१६ हीही वैदूषके २५०	29	३४ स्कः प्रेक्षाचक्षतेः २५६
12	१७ हीमाणहे निर्वेदविसये २५०	30	३५ सः सषोः संयोगेऽप्रीप्ते २५४
13	१८ एवार्ये एव्व २५०	31	३६ स्तोः श्लौ २५३
14	१९ हंजे चेख्याह्वाने २५०	32	३७ न्यण्यज्ञ्जां जर् २५४
15	२० अतो डसेर्दुदोश् २४७	33	३८ जो व्रजेः २५६
16	२१ आत् सावामन्त्र इनो नः २४८	34	३९ जयद्यां यः २५४
17	२२ मः २४८	35	४० छट्टौ स्थम् २५५
18	२३ भवताम् २४९	36	४१ स्थर्थौ स्तं २५५

1 भुवो भः ॥ ४१२६९ ॥ 2 मोन्त्याणो वेदेतोः ॥ ४१२७९ ॥ 3 न वा यो व्यः ॥ ४१२६६ ॥ 4 पूर्वस्य पुरवः ॥ ४१२७० ॥ 5 क्ल इय-दूणौ ॥ ४१२७१ ॥ 6 कृ-गमो डदुअः ॥ ४१२७२ ॥ 7 इदानीमो दार्णि ॥ ४१२७७ ॥ 8 तस्मात्ताः ॥ ४१२७८ ॥ 9 णं नन्वर्थे ॥ ४१२८३ ॥ 10 अह्नाहे हर्षे ॥ ४१२८४ ॥ 11 हीही विदूषकस्य ॥ ४१२८५ ॥ 12 हीमाणहे विसय-निर्वेदे ॥ ४१२८२ ॥ 13 एवार्ये व्येव ॥ ४१२८० ॥ 14 हंजे चेख्याह्वाने ॥ ४१२८१ ॥ 15 अतो डसेर्दुदो-डाद् ॥ ४१२७६ ॥ 16 आ आमन्त्रे सौ वेतो नः ॥ ४१२६३ ॥ 17 मो वा ॥ ४१२६४ ॥ 18 भवद्भवतोः ॥ ४१२६५ ॥ 19 भविष्यति स्सिः ॥ ४१२७५ ॥ 20 दिरिचेचोः ॥ ४१२७३ ॥ 21 शेषं प्राकृतवत् ॥ ४१२८६ ॥ 22 शेषं शौरसेनीवत् ॥ ४१३०२ ॥ 23 अर्णाद्वा डसो डाहः ४१२९९ ॥ 24 आमो डाहं वा ॥ ४१३०० ॥ 25 अत एत् सौ पुंसि मागध्याम् ॥ ४१२८७ ॥ 26 अहं-वयमोर्हगे ॥ ४१३०१ ॥ 27 छस्य श्वोनादौ ॥ ४१२९५ ॥ 28 क्षस्य ऋ कः ॥ ४१२९६ ॥ 29 स्कः प्रेक्षाचक्षोः ॥ ४१२९७ ॥ 30 स-षोः संयोगे सोऽप्रीप्ते ॥ ४१२८९ ॥ 31 र-सोर्ल-शौ ॥ ४१२८८ ॥ 32 न्य-ण्य-ज्ञ-ञ्जां ञ्जः ॥ ४१२९३ ॥ 33 व्रजो जः ॥ ४१२९४ ॥ 34 ज-घ-यां यः ॥ ४१२९२ ॥ 35 छ-छयोस्तः ॥ ४१२९० ॥ 36 स्थर्थयोस्ताः ॥ ४१२९१ ॥

- 1 ४२ चिद्वस्तिष्ठस्य २५६
- 2 ४३ नो णनोः पैशाच्याम् २५७
- 3 ४४ न्यग्यज्ञां जर् २५७
- 4 ४५ राज्ञो ज्ञो वा चिच् २६०
- 5 ४६ तस्तदोः २५७
- 6 ४७ शपोः सः २५८
- 7 ४८ लो ङः २५८
- 8 ४९ दुस्तिर्याहशयो २५८
- 9 ५० र्यंछष्टां रिअसिनसिटाः क्वचित् २५८
- 10 ५१ योस्तु तु २५८
- 11 ५२ यो ल्पो हृदये २५८
- 12 ५३ टा नेन तदिदमोः २६०
- 13 ५४ नाये ख्रियाम् २६०
- 14 ५५ अतो डसेस्तुतोश् २५७
- 15 ५६ तडिजेचः २६१
- 16 ५७ एय्य एव भविष्यति २६१
- 17 ५८ इय्यो यकः २६१

- 18 ५९ कृजो डीरः २६१
 - 19 ६० क्वा तूनं २६०
 - 20 ६१ द्वः दूनत्थूनौ २६०
 - 21 ६२ शेषं शौरसेनीवत् ॥
 - 22 ६३ न प्रायोळुककादिच्छल्लषदल्ल-
म्यन्तसूत्रोक्तं २५९
 - 23 ६४ रो लस्तु चूलिकापैशाच्याम्
२६२
 - 24 ६५ गजडदवघज्ञदधमां कचटतप-
खल्लथफाल् २६२
 - 25 ६६ अन्येषामादियुजि न २६२
 - 26 ६७ शेषं प्राग्वत् २६२
- 3rd Adhyāya, 3rd Pāda.
- 27 १ प्रायोपभ्रंशेचोच् २६९
 - 28 २ अचोस्तवोसौ कखतथफा
गघदधवभान् २६७
 - 29 ३ तु मो इवम् २६४
 - 30 ४ म्हो म्भं २६७

1 तिष्ठश्चिष्ठः ॥ ४२९८ ॥ 2 णो नः ॥ ४३०६ ॥ 3 ज्ञो ज्ञः पैशाच्याम् ॥ ४३०३ ॥ and न्य-ण्योर्ज्जः ॥ ४३०५ ॥ 4 राज्ञो वा चिच् ॥ ४३०४ ॥ 5 तदोस्तः ॥ ४३०७ ॥ 6 श-पोः सः ॥ ४३०९ ॥ 7 लो ङः ॥ ४३०८ ॥ 8 यादृशादेर्दुस्तिः ॥ ४३१७ ॥ 9 र्यं-छ-ष्टां रिच-सिन-सयः क्वचित् ॥ ४३१४ ॥ 10 योस्तुर्वा ॥ ४३११ ॥ 11 हृदये यस्य पः ॥ ४३१० ॥ 12-13 तदिदमोधा नेन ख्रियां तु नाय ॥ ४३२२ ॥ 14 अतोडसेर्डातो-डात् ॥ ४३२१ ॥ 15 इवेचः ॥ ४३१८ ॥ and आत्तेश्च ॥ ४३१९ ॥ 16 भविष्य-त्येय्य एव ॥ ४३२० ॥ 17 क्वस्येय्यः ॥ ४३१५ ॥ 18 कृजो डीरः ॥ ४३१६ ॥ 19 क्वस्तूनः ॥ ४३१२ ॥ 20 दून-त्थूनौ द्वः ॥ ४३१३ ॥ 21 शेषं शौरसेनीवत् ॥ ४३२३ ॥ 22 न क-ग-च-जादि-षट्-शम्यन्त-सूत्रोक्तम् ॥ ४३२४ ॥ 23 रस्य लो वा ॥ ४३२६ ॥ 24 चूलिकापैशाचिके तृतीय-तुर्ययो-राध-द्वितीयौ ॥ ४३२५ ॥ 25 नादि-युज्योरन्येषाम् ॥ ४३२७ ॥ 26 शेषं प्राग्वत् ॥ ४३२८ ॥ 27 स्वराणां स्वराः प्रायोपभ्रंशे ॥ ४३२९ ॥ 28 अनादौ स्वरादसंयुक्तानां क-ख-त-थ-य-फा-ग-घ-द-ध-व-भाः ॥ ४३९६ ॥ 29 मोनु-नासिको वो वा ॥ ४३९७ ॥ 30 म्हो-म्भो वा ॥ ४४१२ ॥

1 ५ रो लुकमघः २६७	14 १८ क्व इइउएअवि २७९
2 ६ क्वचिदभूतोपि २६७	15 १९ एप्प्येप्पिण्वेयेविणु २७९
3 ७ विपदापत्सम्पदिदइ	16 २० तुम एवमणाणहमणहिं च २७९
4 ८ कथंयथातथि डिहडिधडिमडे- मास्थादेः २७८	17 २१ गमेस्त्वेप्प्येप्पिण्वोरेलुकू २७९
5 ९ दादेडेंहो यादकूतादकूकीदगीह- शाम् २७४	18 २२ तूनो णअल् २८३
6 १० डइसोताम् २६८	19 २३ छस्य युष्मदादेडारः २८३
7 ११ यावत्तावत्युम्महिम्मा वादेः २७८	20 २४ जणिजणुनन्नइनावइनाइ इवार्थे २७९
8 १२ डेतुलडेवडावियत्कियति च व्यादेर्वेतुपः २८२	21 २५ तणेणतेसिंतेसितेहिंकेहिं तादर्थ्ये २७९
9 १३ डेतुहे त्रलः २७८	22 २६ स्वार्थे डुः पुनर्विनाधुवमः २८०
10 १४ यत्तदो डइ २७८	23 २७ डेंडाववश्यमः २८०
11 १५ कुत्रात्रे च डेत्यु २७८	24 २८ परमेकशसोर्डे डि २८०
12 १६ त्वतलौ प्पणं २८३	25 २९ अडडडुल्लाः स्वार्थिककलुकू च २७९, २८३
13 १७ तव्यस्य एव्वइएप्पइएव्वाः २८३	26 ३० तद्योगजाश्च ॥

1 वाधो रो लुकू ॥ ४१३९८ ॥ 2 अभूतोपि क्वचित् ॥ ४१३९९ ॥ 3 आप-
दिपत्संपदा द इः ॥ ४१४०० ॥ 4 कथं-यथा-तथां यादेरेमेमेहेधा डितः ॥ ४१४०१ ॥
5 यादकूतादकूकीदगीदृशां दादेडेंहः ॥ ४१४०२ ॥ 6 अतां डइसः ॥ ४१४०३ ॥
7 यावत्तावतोवादिर्मं उं महिं ॥ ४१४०६ ॥ 8 वा यत्तदोतोडेंवडः ॥ ४१४०७ ॥
9 त्रस्य डेतुहे ॥ ४१४३६ ॥ 10 यत्र-तत्रयोस्त्रस्य डिदेस्त्रत्तु ॥ ४१४०४ ॥
11 एत्थु कुत्रात्रे ॥ ४१४०५ ॥ 12 त्व-तलोः प्पणः ॥ ४१४३७ ॥ 13 तव्यस्य
इएव्वडं एव्वडं एवा ॥ ४१४३८ ॥ 14 क्व इ-इउ-इवि-अवयः ॥ ४१४३९ ॥
15 एप्प्येप्पिण्वेयेविणवः ॥ ४१४४० ॥ 16 तुम एवमणाणहमणहिं च ॥ ४१४४१ ॥
17 गमेरेप्पिण्वेप्प्योरेलुं वा ॥ ४१४४२ ॥ 18 तूनोर्णजः ॥ ४१४४३ ॥
19 युष्मदादेरीयस्य डारः ॥ ४१४४४ ॥ 20 इवार्थे नं-नउ-नाइ-नावइ-जणि-
जणवः ॥ ४१४४४ ॥ 21 तादर्थ्ये केहिं-तेहिं-रेसिं-रेसिं-तणेणाः ॥ ४१४२५ ॥
22 पुनर्विनः स्वार्थे डुः ॥ ४१४२६ ॥ also एवं-परं-समं-धुवं-मा-मनाक एव्व पर
समाण धुवु मं मणाडं ॥ ४१४१८ ॥ 23 अवश्यमो डें-डौ ॥ ४१४२७ ॥
24 एकशसो डः ॥ ४१४२८ ॥ and एवं-परं-समं-धुवं-मा-मनाक एव्व पर
समाण धुवु मं मणाडं ॥ ४१४१८ ॥ 25 अ-डड-डुल्लाः स्वार्थिक-क-लुकू च ॥
४१४२९ ॥ 26 योगजाश्चैषाम् ॥ ४१४३० ॥

1 27 ३१ डीतः स्त्रियाम् ॥	17 ४७ अथवामनागह्वइमणाउं २८१
2 ३२ अदन्ताड्डा ॥	18 ४८ इतसेतहे २८२
3 ३३ इदतोति ॥	19 ४९ पश्चात् पच्छइ २८२
4 ३४ इदानीमेवहि २८०	20 ५० ततस्तदा तो २८२
5 ३५ एव जि २८०	21 ५१ त्वनुसाहावन्यथासर्वौ २६८, २८२
6 ३६ एवमेव २८०	22 ५२ किं काईकवणौ २७३
7 ३७ नहि नाहि २८०	23 ५३ उन्नविच्छलुता विषण्वर्त्मो- क्ताः २६७
8 ३८ प्रत्युत पच्छलिउ २८०	24 ५४ अत्खुः परस्परस्य २६८
9 ३९ एवमेव एमइ २८०	25 ५५ अन्यादशस्याण्णाइसावराइसौ २६८
10 ४० समं समाणु २८१	26 ५६ वहिल्लगाः शीघ्रादी- नाम् ॥
11 ४१ किल किर २८१	27 ५७ हुहुरुधिगिघगाइशब्दचेष्टानु- कृत्योः २८२
12 ४२ परिगमप्राइमप्राउप्राइव प्रायसः २८१	28 ५८ अनर्थका घइमादयः २८२
13 ४३ दिवा दिवे २८१	
14 ४४ सह सहुं २८१	
15 ४५ मा मं २८१	
16 ४६ कुतः कउकहुत्तिहु २८१	

1 स्त्रियां तदन्ताड्डिः ॥ ४।४३१ ॥ 2 आन्तान्ताड्डाः ॥ ४।४३२ ॥ 3 अस्वेदे ॥ ४।४३३ ॥ 4-5-6 पश्चादेवमेवैवेदानीं-प्रत्युतेतसः पच्छइ एम्बइ जि एम्बहि पच्छलिउ एत्तहे ॥ ४।४२० ॥ 7 किलाथवा-दिवा-सह-नहेः किराहवइ दिवे सहुं नाहि ॥ ४।४१९ ॥ 8-9 पश्चादेवमेवैवेदानीं-प्रत्युतेतसः पच्छइ एम्बइ जि एम्बहि पच्छलिउ एत्तहे ॥ ४।४२० ॥ 10 एवं-परं-समं-ध्रुवं-मा-मनाक एम्ब पर समाणु ध्रुवु सं मणाउं ॥ ४।४१८ ॥ 11 किलाथवा-दिवा-सह-नहेः किराहवइ दिवे सहुं नाहि ॥ ४।४१९ ॥ 12 प्रायसः प्राउ-प्राइव-प्राइम्ब-परिगम्वाः ॥ ४।४१४ ॥ 13-14 किलाथवा-दिवा-सह-नहेः किराहवइ दिवे सहुं नाहि ॥ ४।४१९ ॥ 15 एवं-परं-समं-ध्रुवं-मा-मनाक एम्ब पर समाणु ध्रुवु मं मणाउं ॥ ४।४१८ ॥ 16 कुतस कउ कहन्तिहु ॥ ४।४१६ ॥ 17 किलाथवा-दिवा-सह-नहेः किराहवइ दिवे सहुं नाहि ॥ ४।४१९ ॥ 18-19 पश्चादेवमेवैवेदानीं-प्रत्युतेतसः पच्छइ एम्बइ जि एम्बहि पच्छलिउ एत्तहे ॥ ४।४२० ॥ 20 ततस्तदोस्तोः ॥ ४।४१७ ॥ 21 वान्य-भोतुः ॥ ४।४१५ ॥ and सर्वस्य साहो वा ॥ ४।३६६ ॥ 22 किमः काई-कवणौ वा ॥ ४।३६७ ॥ 23 विषण्णोक्त-वर्त्मनो वुन्न-धुत्त-विच्चं ॥ ४।४२१ ॥ 24 पर-स्परस्यादिरः ॥ ४।४०९ ॥ 25 अन्यादशोब्राह्मसावराइसौ ॥ ४।४१३ ॥ 26 शीघ्रादीनां वहिल्लादयः ॥ ४।४२२ ॥ 27 हुहुरु-ध्रुग्घादयः शब्द-चेष्टानुकरणयोः ॥ ४।४२३ ॥ 28 घइमादयोऽनर्थकाः ॥ ४।४२४ ॥

3rd Adhyāya, 4th Pāda.

- 1 १ दिहो सुपि २६५
- 2 २ स्वम्यत उत् २६४
- 3 ३ ओत् सौ तु पुंसि २६४
- 4 ४ ए भिति २६६
- 5 ५ टि २६५
- 6 ६ डिनेच २६६
- 7 ७ डसेहेह् २६६
- 8 ८ भ्यसो हुं २६६
- 9 ९ सुसुहो डसः २६६
- 10 १० आमो हं २६६
- 11 ११ टो णानुस्वारौ २६५
- 12 १२ एं चेदुतः २६९
- 13 १३ हि हे डिडस्योः २६९
- 14 १४ हुं भ्यसः २६९
- 15 १५ आमो हं च २६९
- 16 १६ डमो लृक् २६६
- 17 १७ सुससोः २६४
- 18 १८ हो जस आमन्त्रणे २६५

- 19 १९ हिं भिस्सुपोः २६५
- 20 २० स्त्रियां डेः २७१
- 21 २१ डस्डस्योर्हे २७०
- 22 २२ हुमाम्भ्यसः २७१
- 23 २३ उदीतौ जशसोः २७०
- 24 २४ इं नपि २७२
- 25 २५ कान्तस्यात उं स्वमोः २७२
- 26 २६ सर्वगान् डेर्हि २६८
- 27 २७ डसेर्हे २६८
- 28 २८ तु किमो डिह २७२
- 29 २९ डसः सुश्र यत्तत्किंभ्यः २७३
- 30 ३० स्त्रियां डहे २७४
- 31 ३१ यत्तत् डंतुं स्वमोः २७३
- 32 ३२ इदम इमु नपुंसके २७५
- 33 ३३ एतदेह एहो एहु स्त्रीनृनपि २७३
- 34 ३४ जशसोरैइ २७३
- 35 ३५ ओइ अदसः २७४

1 स्यादौ दीर्घस्त्री ॥ ४३३० ॥ 2 स्वमोरस्योत् ॥ ४३३१ ॥ 3 सौ पुंसोद्वा ॥ ४३३२ ॥ 4 भित्येद्वा ॥ ४३३५ ॥ 5 पट्टि ॥ ४३३३ ॥ 6 डि-नेच ॥ ४३३४ ॥ 7 डसेहे-ह् ॥ ४३३६ ॥ 8 भ्यसो हुं ॥ ४३३७ ॥ 9 डसः सु-हो-स्सवः ॥ ४३३८ ॥ 10 आमो हं ॥ ४३३९ ॥ 11 आट्टो णानु-स्वारौ ॥ ४३४२ ॥ 12 एं चेदुतः ॥ ४३४३ ॥ 13-14 डसि-भ्यस्-डीनां हे-हुं-इयः ॥ ४३४१ ॥ 15 हुं चेदुद्भ्याम् ॥ ४३४० ॥ 16 षष्ठाः ॥ ४३४५ ॥ 17 स्वम्-जस्-शसां लृक् ॥ ४३४४ ॥ 18 आमन्त्र्ये जसो होः ॥ ४३४६ ॥ 19 भिस्सुपोर्हि ॥ ४३४७ ॥ 20 डेर्हि ॥ ४३५२ ॥ 21 डस्डस्योर्हे ॥ ४३५० ॥ 22 भ्यसामोर्हुः ॥ ४३५१ ॥ 23 स्त्रियां जस्-शसो-रुदौत् ॥ ४३४८ ॥ 24 डीवे जस्-शसोरि ॥ ४३५३ ॥ 25 कान्तस्यात उं स्वमोः ॥ ४३५४ ॥ 26 डेर्हि ॥ ४३५७ ॥ 27 सर्वादिर्डेसेर्हा ॥ ४३५५ ॥ 28 किमो डिहे वा ॥ ४३५६ ॥ 29 यत्तत्किंभ्यो डसो ङाङ्गुर्नवा ॥ ४३५८ ॥ 30 स्त्रियां डहे ॥ ४३५९ ॥ 31 यत्तदः स्वयोर्धुं वं ॥ ४३६० ॥ 32 इदम इमुः डीवे ॥ ४३६१ ॥ 33 एतदः स्त्री-पुं-डीवे एह एहो एहु ॥ ४३६२ ॥ 34 पश्जस्-शसोः ४३६३ ॥ 35 अदस ओइ ॥ ४३६४ ॥

1 ३६ इदम आयः २७३	20 ५५ हुं मस्महिङोः २८४
2 ३७ सौ युष्मदस्तुहुं २७६	21 ५६ इदुदेतस्वद्योः २८५
3 ३८ तुम्हे तुम्हइ जश्शसोः २७६	22 ५७ स्वस्य सो लृटि २८४
4 ३९ भिसा तुम्हेहि २७६	23 ५८ पर्याप्तौ भुवो बहुच्छः २८५
5 ४० व्यम्टा एइं तईं २७६	24 ५९ व्रजेवृञ्जः २८५
6 ४१ तुज्जतुध्रतउ ङसिङसा २७६	25 ६० व्रूजो वुवः २८५
7 ४२ सुपा तुम्हासु २७७	26 ६१ क्रियेः कीसु २८६
8 ४३ तुम्हहमाम्भ्यसम्भ्याम् २७७	27 ६२ पस्सगण्हौ दृशिप्रहोः २८६
9 ४४ अस्मदोम्हहं २७७	28 ६३ तक्षेच्छोळः २८६
10 ४५ सौ हुं २७७	29 ६४ होस्तोरुञ्चारलाघवम् ॥
11 ४६ मईं ङयम्टा २७७	30 ६५ विन्दोरन्ते ॥
12 ४७ इस्ङसिना महुमज्ज २७७	31 ६६ हल् स्यैङः ॥
13 ४८ अम्हइं अम्हेइं जश्शसोः २७७	32 ६७ लिङ्गमतत्रम् ॥
14 ४९ भिसा अम्हेहि २७७	33 ६८ शौरसेनीवत् ॥
15 ५० सुपाम्हासु	34 ६९ तद्यत्ययञ्च ॥
16 ५१ लटो हिं वा झङ्योः २८४	35 ७० शेषं संस्कृतवत् ॥
17 ५२ हिर्यासृसिपोः २८४	36 ७१ झाङगास्तु देश्याः सिद्धाः ॥
18 ५३ हु यध्वमोः २८४	
19 ५४ उ मिबिटोः २८४	

1 इदम आयः ॥ ४३६५ ॥ 2 युष्मदः सौ तुहुं ॥ ४३६८ ॥ 3 जस्-
शसोस्तुम्हे तुम्हइं ॥ ४३६९ ॥ 4 भिसा तुम्हेहि ॥ ४३७१ ॥ 5 टा-ङ्यमा
परं तईं ॥ ४३७० ॥ 6 ङसि-ङ्ग्भ्यां तउ तुज्जतु ध्र ॥ ४३७२ ॥ 7 तुम्हासु
सुपा ॥ ४३७४ ॥ 8 न्यसाम्भ्यां तुम्हइं ॥ ४३७३ ॥ 9 आम्हहं न्यसाम्भ्याम्
॥ ४३८० ॥ 10 सावसदो हुं ॥ ४३७५ ॥ 11 टा-ङ्यमा मईं ॥ ४३७७ ॥
12 महु मज्जु ङसि-ङ्ग्भ्याम् ॥ ४३७९ ॥ 13 जस्-शसोरम्हे अम्हइं ॥ ४३७६ ॥
14 अम्हेहि भिसा ॥ ४३७८ ॥ 15 सुपा अम्हासु ॥ ४३८१ ॥ 16 ल्यादे-
राद्यत्रयस्य बहुत्वे हिं न वा ॥ ४३८२ ॥ 17 मध्यत्रयस्याघस्य हिः ॥ ४३८३ ॥
18 बहुत्वे हुः ॥ ४३८४ ॥ 19 अन्यत्रयस्याघस्य वं ॥ ४३८५ ॥ 20 बहुत्वे
हुं ॥ ४३८६ ॥ 21 हि-स्वयोरिदुदेव ॥ ४३८७ ॥ 22 वत्स्यति-स्वस्य सः ॥
४३८८ ॥ 23 भुवः पर्याप्तौ हुञ्चः ॥ ४३९० ॥ 24 व्रजेवृञ्जः ॥ ४३९२ ॥
25 व्रूजो वुवो वा ॥ ४३९१ ॥ 26 क्रियेः कीसु ॥ ४३८९ ॥ 27 दृशेः
प्रस्तः ॥ ४३९३ ॥ २८ प्रहेर्गृण्हः ॥ ४३९४ ॥ 28 तक्ष्यादीनां छोहादयः ॥
४३९५ ॥ 29 कादि-स्यैदोतोरुञ्चारलाघवम् ॥ ४४१० ॥ 30-31 Not traced.
32 लिङ्गमतत्रम् ॥ ४४४५ ॥ 33 शौरसेनीवत् ॥ ४४४६ ॥ 34 व्यत्ययञ्च
॥ ४४४७ ॥ 35 शेषं संस्कृतवत् सिद्धम् ॥ ४४४८ ॥ 36 Not traced.

**An Appendix containing an Alphabetical
list of Prākṛita words occurring in
the text with their equivalents
in Samskṛita.**

अ

अआ-अजा 105

अइउद्धो-अति-ऊर्ध्वः 40

अइउच्चो-अति-ऊर्ध्वः 40

अइणावं-अतिनु 115

अइणुं-अतिनु 115

अइरिं-अतिरि 114

अइसु-इदशः 268

अकखोडइ-(असिं कोषात्) कर्षति
221

अकंदइ-आकन्दति 215

अकमइ-आकमते 219

अगणिमहो-अग्निमान् 126

अगणिवणो-अग्निवर्णः 48

अगणी-अग्निः 89

अग्गओ-अग्रतः 156

अग्गिमहो-अग्निमान् 126

अग्गिवणो-अग्निवर्णः 48

अग्गी-अग्निः 89

अंगमंगम्मि-अङ्गे अङ्गे 163

अंगारो-अङ्गारः 58

अंगुअ-इङ्गुदः 62

अच्छअरं
अच्छरिअं
अच्छरिज्जं } -आश्चर्यम् 113

अच्छइ } -1. आस्ते 203

 } -2. कर्षति 221

अच्छरआ
अच्छरसा } -अप्सराः 135

अच्छि
अच्छी } -अक्षि 89, 114

अजइ-अर्जति 214

अज्जा-आर्या (अश्वभूवाची) 99

अज्जातिसो-अन्यादशः 258

अटइ-अटति 75

अटइ-कथति 215

अट्टारहो-अष्टादश 85

अट्टो
अत्थो } -अर्थः 33

अडो-अवटः 84

अडुक्खइ-क्षिपति 217

अट्टो
अट्टो } -अर्थः 36

अणवज्जो } -अनवद्यः 35,
अणवट्टये } -255

अणुट्टिअव्वम्हचेरो-अनुष्ठितब्रह्मचर्यः 40

अणुट्टिओ-अनुष्ठितः 40

अणुवअइ-अनुव्रजति 213

अणुहोईअमाणो
अणुहोइजमाणो
अणुहोईअन्तो
अणुहोइजन्तो } -अनुभूयमानः 128

अंठि-अस्थि 114

अण्णइ-भुङ्क्ते 200

अण्णणं }
अण्णोणं } -अन्योन्यम् 113

अण्णणकलहो }
अण्णोणकलहो } -अन्योन्यकलहः 68

अण्णत्तो }
अण्णहो } -अन्यतः 159

अण्णत्थ }
अण्णह } -अन्यत्र 158
अण्णहि }

अण्णू-अज्ञः 45

अत्तमाणो-आवर्तमानः 84

अत्ता }
अत्तो } -आत्मा 122

अत्थि-अस्ति 194

अत्थी-अर्थी 157

अद्द-ए-अत्ति 193

अद्दसणो }
अद्दसणो } -अदर्शनः 47

अद्दं-आर्द्रम् 111

अन्तग्गओ-अन्तर्गतः 59

अन्तरप्पा-अन्तरात्मा 53

अन्तावेद्दं-अन्तर्वेदिः 104

अन्तेपुरं-अन्तःपुरम् 59

अन्तेसह्वासो-अन्तःसह्वासः 59

अन्धो }
अन्धलो } -अन्धः 161

अप्पआसद्द-रुद्धियति 223

अप्पज्जो }
अप्पण्णू } -आत्मज्ञः 45

अप्पणअं-आत्मीयम् 158

अप्पा }
अप्पो } -आत्मा 122

अप्पिओ-अर्पितः 59

अप्पाहद्द-संदिशति 222

अप्पुल्लं-आत्मभवम् 100

अफंसो-असर्शः 57

अवभाअच्छद्द-अभ्यागच्छति 220

अब्बिहड्द-संगच्छते 220

अब्बुत्तद्द }
-1 छाति 209
-2 संदीप्यति 218

अमच्चो-अमात्यः 33,61

अमरिसो-अमर्षः 49

अमु-अदः 136

असु }
असू } -असौ Mas. 274,275,
130

असु-अमू- }
असूओ } -असौ Fem. 135

अम्बो-आम्रः 40,61

अम्मि }
अम्मिह } -अहम् 140

अम्भु-अम्मा 267

अम्हअण्णद्द }
अम्हण्णद्द } -वयमन्यत्र 156

अम्हातिसो }
अम्हारिसो } -अस्मादशः 258,42

अम्हारु-अस्मदीयः 283

अरण्णं-अरण्यम् 110

अरहन्तो }
अरिहन्तो }
अरहो }
अरिहो } -अर्हन् 128
अरुहो }
अरुहन्तो }
अरुहमाणो }

अलअपुरधम्मो-अचलपुरधर्मः 52

अळसिप्पसूणवण्णो-अतसीप्रसूनवर्णः 77

अलसी-अतसी 106

अलावू-अलावूः 108

अळ्ळिअद्द-उपसर्पति 218

अल्लं-आर्द्रम् 111

अल्लिइ-आलीयते 205
 अवअक्खइ }
 अवअच्छइ }
 अवअज्झइ } -पश्यति 197
 अवआसइ }
 अवक्खइ }
 अवडो-अवटः 84
 अवण्हओ-अपहवः 43
 अवरण्हो }
 अवरण्हो } -अपराहः 43
 अवराइसु-अन्यादृशः 268
 अवरोवरु-गरस्परः 208
 अवसुअइ-उद्गाति 211
 अवहरइ-नश्यति 221
 अवहावेइ-कृपयति 206
 अवहो-उभयः 27
 अवास }
 अवासं } -अवश्यम् 280
 अविच्छो-अवीप्सः 35
 अवि णाम-अपि नाम 155
 असइ-ए-अस्तुते 196
 अस्ते-अर्थः 255
 अइ }
 अइः } -असौ Fem. 135
 अह-अदः 136
 अह-असौ Mas. 130
 अहं }
 अहं } -अहम् 140
 अहं वि-अहमपि 155
 अहृद्धो-अधरोष्ठः 61
 अहव }
 अहवा } -अथवा 152
 अहवइ-अथवा 281
 अहिआई-अभिजातिः 103
 अहिऊलइ-दहति 223

अहिण्णू-अभिज्ञः 45
 अहिपच्चुअइ } -1 आगच्छति 220
 } -2 गृह्णाति 202
 अहिमजू }
 अहिमण्णू }
 अहिवजू } -अभिमन्युः 93-94
 अहिवजू }
 अहिवण्णू }

आ

आअ }
 आआ } -इयम् 275
 आआउ }
 आआओ }
 आअ }
 आउ } -अयम् 273
 आओ }
 आअओ } -आगतः 84
 आओ }
 आअच्छइ-आगच्छति 220
 आअज्झइ-वेपते 217
 आअंछइ-कृषति 221
 आअइइ-आप्रियते 210
 आअरइ-आद्रियते 211.
 आअच्चइ-वेपते 217
 आअरिओ }
 आआरिओ } -आचार्यः 60
 आइरिओ }
 आअरिसो } -आदर्शः 49
 आआसो }
 आअस्कदि-आचष्टे 256
 आआ }
 आओ } -आपः 134
 आओज्जो-आतोयः 68
 आइग्घइ } -आजिघ्रति 209
 आग्घाइ }
 आउइइ-मज्जति 213

आढतो-आरब्धः 44
 आणच्छइ-कषति 221
 आणंछइ-कषति 221
 आणत्ती-आज्ञप्तिः 45
 आणालो-आलानम् 51
 आणावणं-आज्ञापनम् 45
 आणियो-आनीतः 63
 आणीदा-आनीता 63
 आफंसो-अस्पर्शः 57
 आभेलो-आपीडः 64
 आरद्धो-आरब्धः 44
 आरहइ-आरभते
 आरिओ-आर्यः 258
 आरुहइ-आरोहति 224
 आरोलइ-पुञ्जति 214
 आलिद्धो-आलिष्टः 43
 आलुंखइ-दहति 223
 आळी-आली (सख्याम्) 103
 आवत्तमाणो-आवर्तमानः 84
 आसारो-आसारः 59
 आसिआ }
 आसीसा } -आशीः 135
 आसो-अश्वः 57
 आहइ-काङ्क्षति 221
 आहिआई-अभिजातिः 103

इ

इअविंज्ञगुहाणिकआए-इति विन्ध्यगु-
 हानिलयायाः 155
 इअं-इयम् 132
 इंगालो-अङ्गारः 58
 इंगुओ-इङ्गदः 62
 इच्छइ-इच्छति 203
 इट्टा-इष्टा 100

इट्टी-बुद्धिः 102
 इणं }
 इणमो } -इदम् 135, एतद् 136
 इणमो }
 इणं } -एषा 133
 इण्हं-चिहम् 113
 इत्तिअं-एतावत् 157
 इत्तिलं }
 } -इयत् 157
 } -एतावत् 157
 इत्थी-स्त्री 104
 इदं-इदम् 135
 इत्थी-बुद्धिः 102
 इध-इह 249
 इन्धं-चिहम् 113
 इमा }
 इमिआ } -इयम् 132
 इमी }
 इमु-इदम् 275
 इमो-अयम् 118
 इर-किल 145
 इसि-ईषत् 152
 इसी-कृषिः 89
 इहअ-इह 160

ई

ईसरो }
 } -ईश्वरः 46
 } -स्मरः 85
 ईसाणो-ईशानः 78

उ

उआरो-उपचारः 150
 उउंबरो-उदुम्बरः 84
 उऊ-कृतुः 93
 उऊहळं-उल्लखलः 112
 उक्करो }
 उक्केरो } -उत्करः 59

उक्कुरइ-उत्तिष्ठति 206
 उक्खओ }-उत्खातः 60
 उक्खाओ }
 उग्घइ-निद्राति 211
 उक्खअ-उच्चैः 152
 उच्छवो-उत्सवः 34
 उच्छाहो-उत्साहः 38
 उच्छुओ-उत्सुकः 34
 उच्छू-इक्षुः 93
 उजू }-ऋजुः 93
 }-आर्या (श्वधूः) 99
 उटो-उष्ट्रः 36
 उट्टइ-उत्तिष्ठति 206
 उट्टो-वृद्धिः 103
 उट्टी }-ऋति 102
 } बुद्धिः 103
 उणमुत्तो-ऋणमुक्तः 68
 उत्ततो-वृत्तान्तः 67
 उत्तरिज्जं }-उत्तरीयम् 81
 उत्तरीअं }
 उत्तिमो-उत्तमः 53
 उत्थल्लइ-उच्छलति 207
 उत्थारइ-आक्रमते 219
 उत्थारो-उत्साहः 38
 उहं-आर्द्रम् 111
 उद्दालइ-आच्छिनत्ति 215
 उद्धी-बुद्धिः 102
 उद्धुमाअइ }-उद्धमति 206
 उद्धुमाइ }
 उनु-विषण्णः 268
 उपरिं-उपरि 151
 उपरिल्लो (संव्यानम्)-उपरि 160
 उपसप्पइ-उपसर्पति 218
 उपस्तिदे-उपस्थितः 255

उपाळहइ-उपालभते 216-7
 उवुसइ-मार्ष्टि 213
 उक्खावइ-रमते 219
 उमच्छइ-अभ्यागच्छति 220
 उंवरो-उदुम्बरः 84
 उल्लसइ-उल्लपति 221
 उल्लं-आर्द्रम् 111
 उल्लुकइ-तुण्डति 215
 उवज्जारो-उपचारः 150
 उवउ }-उपगु 114
 उवउं }
 उवज्जाओ-उपाध्यायः 35
 उवगउं }-उपगु 115
 उवगाइं }
 उवभुंजइ-उपमुद्धते 214
 उवरिं-उपरि 151
 उवहल्लइ-समारभते 212
 उवाणओ-उपानत् 130
 उव्वाइ-उद्वाति 211
 उव्वालइ-कथयति 215
 उव्विवइ }-उद्धिजते 203
 उव्वेवइ }
 उव्वीढो-उक्खूढः 65
 उव्वेढइ-उद्धेष्टते 204
 उव्वेलइ-प्रसरति 209
 उसहो-वृषभः 67
 उहो-उभौ 27

ऊ

ऊरुदग्घा }-ऊरुदग्घी 105
 ऊरुदग्घी }
 ऊरुदअसा }-ऊरुदअसी 105
 ऊरुदअसी }
 ऊरुमेत्ता }-ऊरुमात्री 105
 ऊरुमेत्ती }

ऊसलइ-उलषति 221
 ऊसवो-उरसवः 34
 ऊसारो-आसारः 59
 ऊसहो-ऊषभः 68
 ऊसुओ-ऊसुकः 34
 ऊसो-उसः 57

ए

एअं-एतद् 136
 एई-एषा 133
 एको-एकः 259
 एकआ }-एकदा 160
 एकइआ }
 एकळो }-एकः 28,29,61,73
 एको }
 एकमेकं }
 एकमेकेण }-एकैकम् 163
 एकेकं }
 एकारहो-एकादशः 85
 एकारो-अयस्कारः 70
 एगसिअ-एकदा 160
 एगो-एकः 28,29,61,73
 एडआ-एडका 105
 एण्हि-इदानीम् 151
 एतिसो-ईदशः 258
 एतहे-इतः 282
 एताहे-इदानीम् 151
 एतिअं }-इयत् 151
 }-एतावत्
 एतुळ-एतावान् 283
 एथु-अत्र 279
 एहहं-इयत् 157
 एम-एवम् 280
 एमइ }
 एमेअ }-एवमेव 281,155

एरिसो-ईदशः 64
 एव }-एवम् 155
 एवं }
 एवड-एतावान् 283
 एव्व-एव 250
 एव्वं षेदं-एवमेतद् 251
 एव्वहि-इदानीम् 280
 एस-एतद् 136
 एस }-एषा 133
 एसा }
 एसो-एषः 125
 एह }-१ एषः 273
 एहु }-२ ईदक् 274
 एहो }
 एहइ-ए-एघते 193
 एहो-एषा 275

ओ

ओअखइ-परयति 197
 ओअंदइ-आच्छिनत्ति 215
 ओआरो } १. अपकारः 149
 }-२. भवतारः 149
 } ३. उपचारः 150
 ओगाहइ-अवगाहते 224
 ओज्झरो-निर्झरः 63
 ओहं-आर्द्रम् 111
 ओपिओ-अपितः 59
 ओमहं-निर्मात्यम् 56,110
 ओहं-आर्द्रम् 111
 ओळी-आळी (पट्त्तौ) 102
 ओवासइ-अवकासते 209
 ओवाहइ-अवगाहते 224
 ओसरइ }-अपसरति 204
 }-अवतरति 212
 ओसहं-औषधम् 78

ओसुकद्-तिजति 214
 ओहरइ-अवतरति 212
 ओहलो }-उद्वखलः 71
 }-उल्लखलः 112
 ओहावइ-आक्रमते 219
 ओहिरइ-निद्राति 211

क

क }-१ कः 272
 का }-२ का 274
 कअतिथो }-कृततीर्थः 41
 कअतूहो }
 कअरामपावडणो }-कृतरामपाद-
 कअरामपावडणो }पतनः 84
 कअसासो-कृतसस्यः 57
 कअंबो-कदम्बः 77
 कअळी-कदली (द्रुमः) 106
 कइमा-कविलम् 99
 कइमो-कतमः 30
 कइवओ }-कतिपयः 81
 कइवाहो }
 कइ }-१ कपिः 79
 }-२ कविः 86
 कउ-कुतः 281
 कउच्छेअओ-कौक्षेयकः 69
 कउरवो-कौरवः 70
 कउहो-कातरः 79
 कओ }-कृतः 38,41
 }-कुतः 155
 ककुहा-ककुप् 133
 कंकोडओ-ककौटकः 54
 कंखइ }-१ काङ्क्षति 221
 }-२ कङ्खति 224
 कंचुओ-कञ्चुकः 53

कट्टा
 कत्ता }-कर्ता 96
 कटारो
 कत्तारो }
 कट्टून
 कत्थून }-कृष्ण 260
 कइ-कट्टुः 94
 कहुइ-कषति 221
 कणवीरो-करवीरः 82
 कणिआरो
 कणिआरो }-कर्णिकारः 46,71
 कण्णोरो }
 कणेरू-करेणूः (Fem.) 108
 कंठो-कण्ठः 75
 कण्हो-कृष्णः 43,51
 कत्तारं-कर्तुं 114
 कत्थ-कुत्र 155,158
 कदुअ-कुला 250
 कदो }-कुतः 155
 कत्तो }
 कन्दो-स्कन्दः 32
 कभु-कफः 267
 कमढो-कमठः 75
 कमळो-कमलम् 258
 कमवइ-खपिति 218
 कसो-कूमः 50
 कंपो-कम्पः 79
 कंभारो }-काश्मीरः 42
 कम्हारो }
 कंभूरु-काश्मीरः 267
 कमइ-मुक्के 200
 कम्मइ-(धुरं) करोति 202
 कम्मवइ-उपमुक्के 214
 कंमो-कर्म 123
 कयंधो-कवन्धः 80

64 Prākṛita words in an Alphabetical order.

करअवि }
 करइ }
 करइउ }
 करए }
 करएपि }
 करएपिण }
 करएपिणु }
 करएपिणु } }-कृत्वा 279
 करइ-करोति 200
 करणिञो }
 करणीओ } }-करणीयः 81
 करली-कदली (अद्रुमः) 106
 करिअ }
 करिवृण } }-कृत्वा 250
 करिणो }
 करी } }-करी 123
 करिसः-करीषः 63
 करेणू-करेणूः (Mas.) 108
 कलइ-कलति 224
 कलए-करोति 200
 कलओ }
 कलाओ } }-कलादः 60
 कल्हारो-कल्हारः 42
 कवट्टिओ-कवर्धितः 36
 कवड्डो-कपर्दः 36
 कवन्धो-कबन्धः 80
 कसणो }
 कसिणो } }-कृष्णः 51
 कसा-कृशा 100
 कसिटो-कष्टः 258
 कसिणो-कृत्नः 49
 कह-कुत्र 155, 158
 कहं-कथम् 249
 कहइ- } 1 कथयति 215
 } 2 कथति 215

कहावणो-कार्पापणः 41
 कहि-कुत्र 158
 कहु-कुतः 281
 काउ-का 131
 काउआण }
 काउआण } }-कृत्वा 153-54
 काऊण }
 काऊण }
 काउं-कर्तुम् 153
 काओ-का 131
 कागु-काकः 267
 काढं-गाढम् 262
 काराविअं }
 कारिअं } }-कारितम् 115
 कारू-कारुः 92
 कारो-कटुः 94
 कालाअसं }
 कालासं } }-कालायसं 113
 काळा }
 काळो } }-काली 104
 कासं-कांस्यम् 54
 कासइ-कर्षति 221
 कासओ-कर्षकः 57
 कासवो-कश्यपः 57
 कासा-कृशा 100
 काहलो-कातरः 77
 काहावणो-कार्पापणः 41
 कि }
 किं } }-किम् 135, 155
 कि वि-किमपि 154
 किमुओ-किंशुकः 55
 किइ-कृतिः 103
 किओ-कृपः 66
 किचिहरो-कृत्तिधरः 33

किडी-किरिः 89
 किं णेदं-किमिदम् 251
 कित्तिलं-कियत् 157
 किध-कथम् 278
 किं ति-किमिति 155
 किम-कथम् 278
 किर-किल 145,281
 किरिआ-क्रिया 102
 किरिआवरो-क्रियापरः 49
 किलन्तो-क्रान्तः 50
 किलिद्रो-क्लिष्टः 50
 किलित्तो-कृतः 68
 किवाणो-कृपाणः 66
 किविणो-कृपणः 57,66
 किसरो-केसरः 68
 किसलं }
 किसलअं } -किसलयम् 113
 किसानू-कृशानुः 66,78
 किह-कथम् 278
 कहि-कुत्र 158
 की }
 कीउ } -का 131,274
 कीओ }
 कीओ-कीवः 50
 कीणइ-ए-कीणाति 202
 कु-कः 117,272
 कुओ-कुतः 155
 कुचो-कुचः 259
 कुच्छेअओ-कौक्षेयकः 69
 कुज्जो-कुञ्जः (पुष्पाची) 72
 कुज्जइ-कुध्यति 203,216
 कुइ-कुज्यम् 75
 कुडारो-कुडारः 75
 कुंड-कुण्डम् 271

कुतुंबं-कुटुम्बम् 258
 कुदो-कुतः 155
 कुप्पइ-कुप्यति 205
 कुप्पिसो }
 कुप्पासो } -कूर्पासः 60
 कुमरो-कुमारः 60
 कुंपला }
 कुंपलो } -कुट्टलः, कुञ्जलः 54,38
 कुरुअरा }
 कुरुअरी } -कुरुचरी 105
 कुलं-कुलो-कुलम् 55
 कुसुमप्पअरो }
 कुसुमपअरो } -कुसुमप्रकरः 47
 कूरवंका-ईषद्वका 152
 केअइ }
 केइ } -कीणाति 202
 केडवो-कैटभः 75
 केण वि-केनापि 155
 केतिसो-कीदशः 258
 केत्तिअं-कियत् 157
 केत्तुल-कियत् 283
 केहइ-कियत् 157
 केम-कथम् 278
 केरिसो-कीदशः 64
 केवटो-कैवर्तः 35
 केवडु-कियत् 283
 केवलाअइ-समारभते 212
 केसरो-केसरः 68
 केसुओ-किञ्चुकः 55
 केह }
 केहु } -कीदृक् 274
 केहो }
 को-कः 27
 कोआसइ-विकसति 223

कोउहलं-कुतूहलम् 72

कोकड-व्याहरति 48

कोच्छेअओ-कांक्षेयकः 69

कोट्टा } -कोष्टा 94
कोट्टारो }

कोप्परो-कूपरः 66

कोवु-कोपः 267

कोमळो-कोमलः 258

कोहण्डी } -कुरमाण्डी 106
कोहल्ली }

कोहलं } -कुतूहलम् 72
कोहलं }

ख

खअइ } -1. खचति 212
 } -2. क्षयति 209

खइओ-खचितः 74

खउरइ-क्षुभ्यति 217

खओ-क्षयः 32

खज्जो-क्षयः 35

खड्गं-खट्टाङ्गम् 75

खणो-क्षणः (कालः) 34

खण्डिओ-खण्डितः 58

खण्णु-स्थाणुः (अहरिः) 93

खंधो-स्कन्धः 32

खंभो-स्तम्भः 32

खलपू-खलपूः 95

खलबुं-खलपु 114

खल्लीडो-खलवाटः 60

खसिओ-खचितः 74

खाअइ }
खाइ } -खादति 204
खाउ }
खाहिइ }

खाणू-स्थाणुः (अहरिः) 93

खिज्जइ-खिचति 203,216

खिपइ-क्षिपति 217

खीलओ-कीलः 72

खुजो-कुब्जः (अपुष्पवाची) 72

खुडिओ-खण्डितः 58

खुप्पइ-मज्जति 213

खुव्वइ-क्षुभ्यति 217

खेडओ } -क्ष्वेडकः 31
 } -स्फोटकः 31

ग

गअं-गतम् 115

गअपीडो } -गलपीडः 64
गअपेडो }

गउ-गौः 96,109

गउओ-गवयः 58

गउरअप्पिओ-गौरवप्रियः 70

गओ-गतः 41

गगरो-गद्गद्दः 97

गच्छइ-गच्छति 196

गजो-गजः 259

गज्जइ-गर्जति 213

गजे } -गण्यः 254,257
गज्जो }

गड्ढो-गर्तः 36

गंठइ-प्रभ्रगति 208

गदुअ-गत्वा 250

गंतून-गत्वा 260

गंदुओ-कन्दुकः 73

गग्भिओ-गग्भिणो } -गर्भितः 78

गग्भिअ-गत्वा 250

गग्भिदूण-गत्वा 260

गरिमा } -गरिमा 132
गरिमो }

गरुई-गुर्वा 107

गरुओ-गरुकः 64
 गखुलो-गरुडः 75
 गळोई-गुदूची 106
 गळ्थइ-क्षिपति 217
 गवेसइ-गवेषयति 223
 गव्विरो-गर्ववान् 157
 गसइ-प्रसति 222
 गहवई-गृहपतिः 85
 गहिओ-गृहीतः 63
 गहिरो-गभीरः 63
 गळइ } -गृह्णाति 286
 गळदि }
 गाई-गौः 109
 गामणि-णि-ग्रामणि 114
 गामणी-ग्रामणीः 92
 गारवप्पिओ-गौरवप्रियः 70
 गिज्झइ-गृध्यति 203
 गिठी }
 गिणी } -गृष्टिः 103
 गिम्हो-ग्रीष्मः 42
 गिरइ-गिरति 224
 गिरा-गीः 131
 गिहो-ग्रीष्मः 254
 गिळोआ }
 गिळोओ } -ग्लौः 96
 गुंछो-गुच्छः 54
 गुडो-गुडः 74
 गुणं }
 गुणो } -गुणः 56
 गुप्पइ-गुप्यति 217
 गुंफइ-गुम्फति 80
 गुम्भो-गुल्फः 80
 गुम्मइ }
 गुम्मडइ } -मुह्यति 224

गरुओ-गरुकः 64
 गुल्लइ-(चाटु) करोति 201
 गुलो-गुडः 74
 गेहाळ-गेहवान् 157
 गेळइ-गृह्णाति 202
 गोदुहो-गोधुक् 116
 गोरी }
 गोरीआ } -गौरी 104

घ

घटइ-भ्रंशति 220
 घडो-घटः 75
 घत्तइ } -1 गवेषयति 223
 } -2 क्षिपति 217
 घरो-गृहम् 85
 घसइ-माष्टि 213
 घाडइ-भ्रंशति 220
 घिसइ-प्रसति 222
 घुम्मइ }
 घुलइ } -घूर्णति 207
 घुसलइ-मभ्राति 215
 घेइ-गृह्णाति 286
 घेतुं } -प्रहीतुं 153
 } -गृहीत्वा
 घेतुआण, घेतुण-गृहीत्वा 153
 घोलइ-घूर्णति 207
 घोसो-घोषः 41

च

चअइ-शक्नोति-2] 2
 चआ-त्वक् 134
 चइओ }
 चइतो } -चैत्यः 33
 चइत्तो }
 चइत्तो-चैत्रः 69
 चउग्गुणो-चतुर्गुणः 71

चउट्टो }
चउत्थो } -चतुर्थः 33,71

चउइहो-चतुर्दश 85

चउरो-चत्वारः 116

चउव्वारो-चतुर्वारः 71

चचरं-चत्वरम् 113

चचरो-चत्वरः 33

चच्वारइ-उपालभते 217

चंछइ-तक्ष्णोति 223

चञ्जइ-पश्यति 197

चण्डइ-पिनष्टि 220

चडइ-मुङ्क्ते 200

चंडो-चण्डः 58

चत्तारि }
चत्तारो } -चत्वारः 116

चन्दओ }
चन्दो } -चन्द्रः 160,44
चन्द्रो }

चन्द्रिमा }
चन्द्रिमा } -चन्द्रिका 100

चमडइ-मुङ्क्ते 200

चमरो-चामरः 60

चलइ }
चलइ } -चलति 205

चलणो-चरणः 82

चवइ-कथयति 215

चविडा }
चवेडा } -चपेटा 100

चाउँडा-चासुण्डा 100

चिआ }
चिआओ } -चिद 134

चिचइ }
चिचअइ } -मण्डयति 214
चिचिलइ }

चिद्विदि }
चिद्वइ } -चिद्विदि 206,256

चिणइ-ए-चिनोति 196

चिणिलण }
चिणैऊण } -चिला 154

चिण्हं }
चिण्धं } -चिहम् 113

चिलाओ-किरातः 72

चिहुरो-चिकुरः 74

चीमूतो-जीमूतः 262

चुक्कइ }
चुल्लइ } -अंशति 220

चुच्छो-तुच्छः 76

चुडो-चण्डः 58

चूडु-चूतः 267

चूहइ-क्षिपति 217

चेअइ-ए } -चिनोति 196

चेइ-ए } -चिनोति 196

चेइअपरो-चैत्यपरः 50

चेत्तं-चैत्यविशेषः 70

चेत्तो-चैत्रः 69

चोगगुणो-चतुर्गुणः 71

चोट्टो }
चोत्थो } -चतुर्थः 33,71

चोरिअकुसलो }
चोरिआकुसलो } -चौर्यकुशलः 50

चोव्वडइ-मृक्षति 222

चोव्वारो-चतुर्वारः 71

च्छुण्णो-क्षुण्णः 34

च्छोल्लइ }
च्छोल्लिदि } -तक्ष्णोति 286

छ

छइओ-स्थगितः 34

छउमपरो-छन्नपरः 51

छत्रमो-छत्र 123
 छडइ-आरोहति 224
 छडी-छदिः 103
 छणो-क्षणः (उत्सवः) 34
 छत्तिवण्णो-सप्तपर्णः 83
 छप्पओ-षट्पदः 83
 छमाहरो-क्षमाधरः 48
 छमी-शमी 106
 छम्मुहो-षण्मुखः 83
 छम्भो-छत्र 123
 छलो-न्नरः 262
 छाभा-छाया 101
 छाइलो-छायावान् 157
 छाई-छाया 101
 छालो-छागः 72
 छाही-छाया 101
 छिन्दइ-ए- } 1. छिनत्ति 198
 } -2. आच्छिनत्ति 215
 छिरा-सिरा 101
 छिवइ-स्पृशति 206-7
 छिहा-स्पृहा 101
 छीअं-क्षुतम् 112
 छुच्छो-तुच्छः 76
 छुंदइ-आक्रमते 219
 छुहा } -1 क्षुत् 133
 } -2 सुधा 83
 छो-षट् 129
 छुहाअरो-सुधाकरः 83

ज

जभडइ-स्वरते 208
 जइ-यत्र 278
 जइ अहं } -यथहम् 156
 जइहं }

जइ इमा } -यदीमाः 159
 जइमा }
 जइसु-यादशः 268
 जउणतडं-यमुनातटम् 110
 जउणा-यमुना 100
 जं-यत् 151,136
 जंति-यदिति 155
 जग्गइ-जानर्ति 210
 जच्छइ-यच्छति 203
 जज्जो-जय्यः 35
 जडालो-जटावान् 157
 जडिलो-जटिलः 74
 जडराणलो } -जठरानलः 81
 जडलाणलो }
 जणि } -इव 279
 जणु }
 जत्थ-यत्र 158
 जद्ध-यत्र 158
 जपिरो-जपशीलः 161
 जप्पइ-कथयति 215
 जमो-यमः 81
 जंभाअइ } -जृम्भते 207
 जंभाइ }
 जम्मइ } -जमति 205
 } -जायते 207
 जंबू-जम्बूः 107
 जम्मणो } -जन्म 123
 जम्मो }
 जरआ } -जरा 98
 जरआउ }
 जरआओ }
 जरा }
 जसो-यशः 129
 जह } -यथा 152
 जहा }

जह }-यत्र 158
जहि }

जहिडिलो }
जहुडिलो }-युधिष्ठिरः 62

जहे-या 275

जा-1 या 133

-2 यावत् 155

जाअं-जातम् 115

जाअइ }
जाइ }-जायते 207

जाआ-जाया 97

जाआ }
जाइ }
जाई }-जाया 270

जाउं-यावत् 155

जागरइ-जागतिं 210

जाणइ-जानाति 206

जाणिऊण-ज्ञात्वा 154

जाणिओ-ज्ञातः 37

जाणेऊण-ज्ञात्वा 154

जामहिं-यावत् 278

जाव-यावत् 155

जि-एव 280

जिणिऊण }
जिणेऊण }-जित्वा 154

जिणो-जीर्णः 64

जित्तिअं }
जित्तिअं }-यावत् 157

जिध }
जिम }
जिह }-यथा 278

जिमइ-मुङ्क्ते 200

जिहा }
जिआ }
जिहा }-जिहा 99

जीआ-ज्या 102

जीआवरो-ज्यावरः 51

जीहइ-लज्जते 214

जु-यः 273

जुउच्छइ-जुगुप्सति 223

जुजइ }-युनक्ति,
जुंजइ } युज्यते 200

जुजझइ-युध्यते 203

जुणो-जीर्णः 64

जुत्तं ति-युक्तमिति 155

जुत्तं णिअं-युक्तमिदम् 251

जुत्तो-युक्तः 38

जुप्पइ }
जुप्पइ }-युज्यते,
युनक्ति 200

जुवा }
जुवाणो }-युवा 122

जुवो }
जुमहअमहप्पअरणं-युष्मदस्सप्रकरणः

81

जूरइ }-1. कुध्यति }
जूरइ }-2. खिद्यति }-216

जेउआण }
जेऊण }-जित्वा 154

जेएप्पइ }
जेएव्व }-जेतव्यः 283

जेएव्वइ }

जेत्तिअं-यावत् 157

जेत्तुल्ल-यावान् 283

जेत्थु-यत्र 279

जेम-यथा 278

जेमइ-मुङ्क्ते 200

जेवड्डु-यावान् 283

जेह }
जेहु }-याहक् 274

जेहो }

जो-यः 124,273

जोआ }
जोआओ } -यौः 109

जोण्हा-ज्योत्स्ना 43

जोसिआ-योषित् 134

जोह्वालो-ज्योत्स्नावान् 157

झ

झंखद् }
-निश्चसिति 216
उपालभते 216-7
संतप्यति 216

झडिलो-जटिलः 74

झणद्-जुगुप्सति 223

झत्ति-झडिति 155

झप्पद्-जुगुप्सते 223

झरद् } -1 क्षरति 209
-2 विस्मरति 210

झुणी-ध्वनिः 88

ट

टगरो-तगरः 77

टट्टो-स्तब्धः 44

टमलुको-डमरुकः 262

टसरो-त्रसरः 76

टिविडिकद्-मण्डति 214

टूवरो-तूवरः 76

ठ

ठक्का-ढक्का 262

ठंभो-स्तम्भः 32

ठविओ-स्थापितः 61

ठाअद् }
-तिष्ठति 206

ठाविओ-स्थापितः 161

ठीणं-स्थानम् 111

ड

डंसद्-ए-दंशति 196

डट्टो-दृष्टः 76

डव्वो-दर्भः 76

डमरुओ-डमरुकः 75

डरद्-त्रस्यति 222

डरो-दरः 76

डवद्-आरभते 218

डहद्-ए-दहति 196

डिकद्-(वृषो) गर्जति 213

डिप्पद्-ए } -1 दीप्यति 196
-2 विगलति 220

डिम्भद्-संसति 222

डुंडुलद्-भ्रम्यति 219

डोहलो-दोहदः 76

ण

णअं-नतम् 115

णअणो }
णअणं } -नयनम् 55

णअपाअवीडो }
णअपावीडो } -नतपादपीठः 83

णद्गामो }
णद्गामो } -नदीप्रामः 46

णओ-नतः 78

णं-नूनम् 250

णच्चद्-वृत्त्यति 203

णडद्-गुप्यति 217

णडालं-ललाटम् 110

णणंदा-ननाब्दा 109

णत्तिओ }
णत्तुओ } -नमृकः 67

णंदद्-ए-नन्दति 193

णंदिअव्वो }
णंदेअव्वो } -नन्दितव्यः 97

णमोक्कारो-नमस्कारः 59

णरिंदो-नरेन्द्रः 61

72 Prākṛita words in an Alphabetical order.

णरो-नरः 78
 णवइ-नमति 203
 णस्सइ-नश्यति 205
 णहं-नभः 136
 णाओ-ज्ञातः 37
 णाऊण-ज्ञात्वा 154
 णाधु-नाथः 267
 णार्ण-ज्ञानम् 46
 णावा-नौः 109
 णाविओ-नापितः 79
 णासइ-नश्यति 205
 णिअइ-पश्यति 197
 णिअच्छइ-पश्यति 197
 णिआरइ-(कापेक्षितं) करोति 201
 णिउडइ-मज्जति 213
 णिउरं-नूपुरम् 112
 णिच्चलो-निश्चलः 35
 णिज्झरइ-क्षयति 209
 णिज्झरो-निर्झरः 48
 णिट्टुलो-निष्ठुरः 48
 णिट्टुहइ-(निष्ठम्भं) करोति 201
 णिडालं-ललाटं 116
 णिट्टुहइ-विगलति 220
 णिहाइ-निद्राति 211
 णिद्धो-झिग्धः 50
 णिप्पिहो-निःस्पृहः 44
 णिप्फावो-निष्पापः 39
 णिप्फेसो-निष्पेषः 39
 णिमइ-न्यस्यति 209
 णिमाणइ }
 णिम्मइ } -निर्मिमीते 205
 णिम्मवइ }
 णिम्मलं-निर्मात्यम् 56
 णिरन्तरो-निरन्तरः 53

णिरप्पइ-तिष्ठति 206
 णिरवइ-बुभुक्षति 216
 णिरवगाहो-निरवगाहः 53
 णिरवसेसो-निरवशेषः 53
 णिरिणासइ }
 णिरिणिज्जइ } --पिनष्टि 220
 णिरुग्घइ-निलीयते 209
 णिळिअइ }
 णिळुक्कइ } --निलीयते 209
 णिवज्जइ-निष्पद्यते 216
 णिवत्तो-निवृत्तः 67
 णिवरइ-आक्षिपति 216-7
 णिवडइ-निपत्तति 62
 णिवहइ-पिनष्टि 220
 णिविडो-निविडः 75
 णिवुइ-निवृत्तिः 53
 णिवुत्तो-निवृत्तः 67
 णिवो-नृपः 66
 णिव्वडइ-(दुःखं) मुखति 199
 णिव्वरइ-(दुःखं) कथयति 216
 णिव्वलइ-निष्पद्यते 216
 णिव्वोलइ-(मन्धुनौष्ठमालिन्यं)
 करोति 201
 णिव्वाइ-विश्राम्यति 219
 णिसण्णो-निष्णणः 72
 णिसहो }
 णिस्सहो } --निःसहः 53,57
 णिसिअरो }
 णिसाअरो } --निशाकरः 60
 णिसीहो }
 णिसीहो } --निशीथः 78
 णिहरइ-आक्रन्दति 215
 णिहवो-निवहः 52
 णिहसो-निकषः 74

णिहाआइ } -पयति 286
णिहाइ }

णिहिओ } -निहितः 47
णिहितो }

णीमी-नीवी 106

णीमो-नीपः 79

णीळुंछइ-(निष्पातं) करोति 202

णीवी-नीवी 106

णीसत्तो-निष्पक्तः 57

णीससइ-निःश्वसिति 216

णीसहो-निःसहः 53,57

णीसासो-निःश्वासः 46

णुमइ-न्यस्यति 209

णुमञ्जइ-निषीदति 208

णुमण्णो-निषण्णः 72

णुउरं-नूपुरं 112

णूण } -नूनम् 155
णूण }

णेउआण-नीला 154

णेउरं-नूपुरम् 112

णेऊण-नीला 154

णेहो-झेहः 49

पोमाळिआहरो-नवमालिकाधरः 71

पोळइ-क्षिपति 217

पोहळिआणिम्मिओ-नवफळिकानि-
मित्तः 71

पोहलो-लोहलः 82

पहाओ-ज्ञातः 43

त

तं-तत् Ind. 151

तं ति-तदिति 155

तं वि--तमपि 155

तइ-तत्र 278

तइओ-तृतीयः 63,80

१०

तइसु-तादशः 268

तक्खइ-तक्ष्णोति 223

तक्खा }
तक्खाणो } -तक्षा 122
तक्खो }

तच्छइ-तक्ष्णोति 223

तटाकं-तडाकम् 262

तटून-ट्ट्णा 260

तडइ } -तनोति 200
तडइ }

तडुवइ } -तनोति 200
तणइ-ए }

तणूर्इ-तन्वी 107

तणू }
तणूउ } -तनु 107
तणूओ }

तत्तबुहो-तत्त्वभुत् 123

तत्तो-तप्तः 49

तरथून-ट्ट्णा 260

तम्बमइओ }
तम्बमओ } -ताम्रमयः 39

तम्बो-स्तम्बः 44

तम्बोली-ताम्बूली 106

तंभो-स्तम्भः 32

तरइ-शक्नोति 212

तलविटं }
तलवेटं } -तालवृन्तम् 111

तविओ-तप्तः 49

तवो-स्तवः 37

ता-तावत् 155

ता-तस्मात् 249

ताउं-तावत् 278

ताढा-दंष्ट्रा 102,262

तातिसो-तादशः 258

ताबु-तापः 267

ताम }
तामहि } -तावत् 278

तामोतरो-दामोदरः 258

तामोतलो-दामोदरः 262

तारिसं-ताहक् Neu. 136

तारिसो-ताहक् Mas. 129

तालविटं }
तालवेटं } -तालवृन्तम् 111

ताव-तावत् 249

तिक्खो-तीक्ष्णः 32

तिष्णि-त्रयः 91

तिण्हो-तीक्ष्णः 32

तित्तिरो-तित्तिरिः 88

तित्तिलं-तावत् 157

तिथ }
तिम } -तथा 278

तिरिच्छी-तिर्यङ् 126

तिह-तथा 278

तिहु-कुतः 281

तीरइ-शक्नोति 212

तीसा-त्रिंशत् 104

तुं-त्वम् 137

तुअइ-ए-तुदति 196

तुइइ }
तुइइ } -तुण्डति 215

तुइइ-वुव्यति 205

तुमं-त्वं 137

तुम्हकेरो }
तुम्हारु } -युष्मदीयः 158,283

तुम्हेच्चअं-यौष्माकम् 159

तुरंतो }
तुरंतो }
तुरमाणो } -त्वरन् 128
तुरेमाणो }

तुवरइ-त्वरते 208

तुवं }
तुइइ } -त्वम् 137,276
तुहुं }

तुह्मकेरो-युष्मदीयः 181

तूणो-तूणः 66

तूरइ-त्वरते 208

तूरंतो }
तूरंतो }
तूरमाणो } -त्वरन् 128
तूरमाणो }

तूरो-तूर्यः 41

तूसइ-ए-तुष्यति 196

तेअइ-तिजति 214

तेअवइ-संदीप्यति 218

तेत्तिअं-तावत् 157

तेतुडु-तावान् 283

तेत्थु-तत्र 279

तेइहं-तावत् 157

तेम-तथा 278

तेरहो-त्रयोदश 85

तेल्लप्पिओ-तैलप्रियः 48

तेल्लोकणाहो }
तेल्लोकणाहो } -त्रैलोक्यनाथः 47

तेवडु-तावान् 283

तेह }
तेहु } -ताहक् 274
तेहो }

तो-ततः 282

-तदा 282

तोणीरो-तूणीरः 66

तुं-सः 273

थ

थक्कइ-तिष्ठति 206

थंभो-स्तम्मः 32

थवो-स्तवः 37
 थाला-धारा 262
 धिष्णं } -स्थानम् 111
 थीणं }
 थुवओ-स्तावकः 58
 थुलो-स्थूलः 47
 थूणा-स्थूणा 100
 थूणो-स्थेनः 89
 थूलो-स्थूलः 47
 थेणो-स्थेनः 69
 थेरो-स्थविरः 70
 थोक्को-स्तोकः 61
 थोणा-स्थूला 100
 थोरो-स्थूलः 47

 द
 दइच्चो-दैत्यः 70
 दइवज्जो } -दैवज्ञः 45
 दइवण्णू }
 दक्को-दष्टः 31
 दक्खिणो-दक्षिणः 42
 दन्च्छो-दग्धः 36
 दहं }
 दह्हुआण } -दृष्टा 152
 दह्हुण }
 दह्हुआणं } -दृष्टा 154
 दह्हुणं }
 दह्हुो-दष्टः 31,76
 दणुअवहो } -दनुजबन्धः 84
 दणुवहो }
 दण्णुलो-दर्पवान् 157
 दम्भो-दम्भः 76
 दयाळ-दयावान् 157
 दरदलिआ-दरदलिता 76
 दरो-दरः 76

दरइ-दियत्ते 202
 दरिओ-दृप्तः 68
 दरिसो-दर्शः 49
 दळइ-दलति 222
 दव्विअरो-दर्वाकरः 52
 दसारो-दशार्हः 41
 दहि-हिं-हिँ-दधि 114
 दहो-हृदः 44
 दाघो-दाहः 83
 दाढा-दंष्ट्रा 102,262
 दाणजलहिताइं } -दानजलार्द्रितानि 87
 दाणजलोच्छिआइं }
 दाणिं-इदानीम् 249
 दामं } -दाम 135
 दामाणं }
 दारं-द्वारम् 110-11
 दाव-तावत् 249
 दासो-दर्शः 49
 दाहिणो-दक्षिणः 42
 दिअरो-देवरः 68
 दिअसो } -दिवसः 83
 दिअहो }
 दिआ-1. दृक् 134
 2. धौः 103
 दिग्घो-दीर्घः 42
 दिग्घं-दीर्घम् 161
 दिग्घणंगूलो } -दीर्घलाङ्गूलः 82
 दिग्घलंगूणो }
 दिह्हुसामर्थो-दृष्टसामर्थ्यः 34
 दिह्हुसोदिरो-दृष्टसौन्दर्यः 40
 दिह्हुो-दृष्टः 34
 दिण्णो-दत्तः 36
 दिप्पइ-तृप्यति 207
 दिवइ-ए-दीव्यति 195

76 Prākṛita words in an Alphabetical order.

दिवे-दिवा 281
दिसआ-दृषद् 133
दिसा }-दिक्र 134
दिसाओ }
दिहा गओ-द्विधा गतः 63
दीहं }-दीर्घम् 161
दीहरं }
दीहो }-दीर्घः 42
दीहरो }
दुअल्लं }-दुकूलं 112
दुउलं }
दुआरं-द्वारम् 110-11
दुउणो-द्विगुणः 62
दुक्करो-दुक्करः 145
दुक्खिओ-दुःखितः 42,53
दुगच्छइ }
दुगुच्छइ }-दुगुप्सते 223
दुगुच्छइ }
दुग्गाईरमणो }-दुग्गादेवीरमणः 84
दुग्गादेईरमणो }
दुण्णि-द्वौ 90
दुय्यणे-दुर्जनः 255
दुरुत्तरो-दुरुत्तरः 53
दुवारं-द्वारम् 110-11
दुवे-द्वौ 90
दुसहो }-दुःसहः 53
दुस्सहो }
दुहओ-दुर्भगः 73
दुहा इओ-द्विधा कृतः 63
दुहिआ-दुहिता 109
दुहिओ-दुःखितः 42,53
दुहो-दुःखम् 41
दूआ-दुहिता 109
दूसहो-दुःसहः 53
दसासणो-दुःशासनः 57

दूहवो-दुर्भगः 73
दैअरो-देवरः 68
देक्खइ-परयति 197
देउलणाहो }-देवकुलनाथः 84
देवउलणाहो }
देरं-द्वारम् 110-11
देवं-दातुम् 279
देवंगाअसुवत्तो-देवनागसुवक्कः 54
देवपरो }-दैवपरः 47
देव्वपरो }
देव्वज्जो }-दैवज्ञः 45
देव्वणू }
दो }-द्वौ 90
दोण्णि }
दोहलो-दोहदः 76-7
दोहा इओ-द्विधा कृतः 63
दहो-हदः 44

ध

धंसइ-ए-ध्वंसति 193
धवे-धन्यः 254
धज्जो-धन्यः 257
धट्टजुणो-धृष्टमुत्तः 37
धट्टो-धृष्टः 67
धणज्जए-धनजयः 254
धणु }-धनुः 136
धणुहं }
धणुहो }-धनुः 129
धणुहं }
धणू }
धत्ती-धात्री 44
धनमणो-धनवान् 157
धम्मगुवो-धर्मगुप् 128
धम्मिल्लं }-धम्मिल्लम् 111
धम्मोहं }

धम्मिलहरो } -धम्मिलधरः 62
 धम्मेलहरो }
 धम्मो-धर्मः 52
 धाअइ-ए } -दधाति 195
 धाइ }
 धाइ }
 धाउ } -धावति 204
 धावइ }
 धाहिइ }
 धाई } -धात्री 44
 धारी }
 धाणू-स्याणुः (हरिः)-93
 धिई-धृतिः 103
 धिज्जं } -धैर्यम् 41, 46
 धीरं }
 धिट्ठो-धृष्टः 67
 धुणइ-धूनोति 211
 धुणिकण } -धविला 154
 धुणेऊण }
 धुणी-ध्वनिः 88
 धुरा-धूरः 131
 धुवइ-धूनोति 211
 धुवु-धुवम् 280

न

नं } -इव 279
 नइ }
 नओ-नतः 78
 नको-नगः 262
 नम्मो-नर्म 123
 नरो-नरः 78
 नाइ } -इव 279
 नावइ }
 नाविओ-नापितः 79
 नाहि-नहि 280
 निअंबो-नितम्बः 77

निच्छलो-निर्झरः 262
 निट्टुरो-निष्टुरः 81
 निमिलइ } -निमीलति 204
 निमीलइ }
 निम्मवइ } -निमिमीते 205
 निम्माणइ }
 निलंबो-नितम्बः 77
 निमुडइ-(भाराक्रान्तो) नमति 218
 निहरइ-निःसरति 210
 नीचअ-नीचैः 152
 नीडो-नीडः 47,64
 नीला } -नीली 104
 नीली }
 नेडो } -नीडः 47,64
 नेडो }

प

पंसू-पशुः 93
 पअइ-ए-पचति 193
 पअरो-प्रकारः 61
 पअई-पदातिः 89
 पआओ-प्रकारः 61
 पआसिओ-प्रकाशितः 41
 पइघरं } -पतिगृहम् 110
 पईघरं }
 पइट्ठिओ-प्रतिष्ठितः 56
 पईवं-प्रतीपम् 76
 पउत्ती-प्रवृत्तिः 103
 पउमसुहो-पद्मसुखः 51
 पउरो-पौरः 70
 पउल्लइ-पचति 193
 पओओ-प्रयोगः 81
 पओट्टो-प्रकोष्ठः 68
 पओस्थे-प्रकोष्ठः 255
 पक्कं-पक्कम् 110

78 Prākṛita words in an Alphabetical order.

पगगइ-गृह्णाति 202
 पगिगम-प्रायशः 281
 पचओ-प्रलयः 33
 पचाअच्छइ-प्रत्यागच्छति 220
 पचूसो }
 पचूहो } -प्रत्युषः 83
 पच्छइ-पश्चात् 282
 पच्छलिउ-प्रत्युत् 280
 पच्छिमो-पश्चिमः 35
 पच्छो-पथ्यः 35
 पज्जन्तो-पर्यन्तः 40
 पज्जरइ-कथयति 215
 पज्जाओ-पर्यायः 35
 पज्जणो-प्रयुज्जः 37
 पज्जे }
 पज्जो } -प्राहः 254,257
 पटिमा-प्रतिमा 262
 पटइ-पिबति 210
 पटणं-पत्तनम् 113
 पट्टविओ }
 पट्टाविओ } -प्रस्थापितः 61
 पट्टी-पृष्ठम् 105
 पडइ-पतति 204
 पडमा-पटवान् 157
 पडिअगगइ-अनुव्रजति 213
 पडिकूळो }
 पडिकुळो } -प्रतिकूलः 47
 पडिकखइ-प्रतीक्षते 222
 पडिद्रिअं-प्रतिष्ठितम् 115
 पडिमा-प्रतिमा 262
 पडिविआ-प्रतिपद् 133
 पडिवण्णो-प्रतिपन्नः 76
 पडिसाइ }
 पडिसामइ } -शाम्भति 219

पडिसिद्धी-प्रतिसिद्धिः 103
 पडिहासो-प्रतिभासः 76
 पडुपण्णु-पटुत्वम् 283
 पडइ-पठति 79
 पडिअ }
 पडित्ता } -पठिला 250
 पडिइण }
 पडुमो-प्रथमः 29
 पण्णरहो-पञ्चदशः 85
 पण्णा-पज्ञा 45
 पण्णावीसो-पञ्चविंशतिः 104
 पण्णासा-पञ्चाशत् 104
 पण्हवो-प्रसवः 43
 पण्हाओ-पह्लादः 42
 पण्हो-प्रश्नः 43
 पतिपन्नो-प्रतिपन्नः 257
 पतुदेहो-पटुदेहः 258
 पत्तं }
 पत्तलं } -पत्रम् 161
 पत्थरो-प्रस्तरः 38
 पफुल्लं }
 पफुल्लं } -प्रफुल्लं 47
 पक्खाअइ-म्लायति 211
 पमुक्को }
 पम्मुक्को } -प्रमुक्तः 47
 पम्हळोअणो-पक्षमललोचनः 43
 पम्हळो-पक्षमलः 43
 पम्हसइ-विस्मरति 206
 पयल्लइ-(लम्बनं शैथिल्यं वा)
 करोति 202
 परकेरं }
 परकं } -परकीयम् 159
 परिकं }
 परंमुहो-पराङ्मुखः 53

परवसो }-परवशः 47
परव्वसो }

परामरिसो-परामर्शः 49

परिइ-क्षिपति 217

परिद्विओ-प्रतिष्ठितः 56

परोप्फरविणओ-परस्परविनयः 59

परोहो-प्ररोहः 57

पलइ-पलति 224

पलक्खो-प्लक्षः 48

पलिप्पइ }-प्रदीप्यति 196,218
पलीवइ }

पलिअकेसो }-पलितकेशः 77
पलिलकेसो }

पळीविओ-प्रदीपितः 63

पळीवो-प्रदीपः 77

पळ्ळो-पर्यङ्कः 38

पळ्ळटइ-पर्यस्यति 208

पळ्ळो }-पर्यस्तः 38
पळ्ळथो }

पळ्ळोटइ-पर्यस्यति 208

पळ्ळत्थइ-पर्यस्यति 208

पवइ-प्रवृत्तम् 113

पवट्टो-प्रवृत्तः 36

पवट्टो-प्रकोष्ठः 68

पवहो-प्रवाहः 61

पवासू-प्रवासी 93

पवाहो-प्रवाहः 61

पविस्सइ-प्रविशति 220

पवो-प्लवः 50

पशस्ते-प्रशस्तः 254

पसरइ-प्रसरति 209

पसामो-प्रशान् 116

पसिद्धी-प्रतिसिद्धिः 103

पसुत्तो-प्रसृतः 57

पस्सइ }-पश्यति 197
पस्सदि }

पहरइ-प्रहरति 209

पहरो }-प्रहारः 61
पहारो }

पहल्लइ-घूर्णति 207

पहा-प्रथा 258

पहिओ- { पथिकः 158
पान्थः 158

पहुई-पृथ्वी 107

पहुडो-प्रभृतिः 103

पहो-पन्थाः 123

पाआरो-प्राकारः 84

पाइव-प्रायशः 241

पाउसो-प्रावृट् 129

पाटपो-वाडवः 262

पाडलीबुत्तं-पाटलिपुत्रम् 159

पाडिविआ-प्रतिपद् 133

पाडिसिद्धी-प्रतिसिद्धिः 103

पाणिअं-पानीयम् 63

पाणिणीअं-पाणिनीयम् 158

पायिक्को-पदातिः 89

पारइ-शक्नोति 212

पारकं }
पारिकं }-परकीयम् 159
पारकेरं }

पारद्धी-पापद्धिः 103

पारावओ }-पारावतः 59
पारेवओ }

पारो-प्राकारः 84

-प्रावारः 84

पारोहो-प्ररोहः 57

पालो-बालः 262

पावारो-प्रावारः 84

पावासू-प्रवासी 93

पासइ-पश्यति 197
 पासाओ-प्रासादः 159
 पासाणो-पाषाणः 83
 पासो-पार्श्वः 46
 पासुत्तो-प्रसुप्तः 57
 पाहाणो-पाषाणः 83
 पाहुडी-प्रभृतिः 103
 पिअउ
 पिअओ
 पिअवो
 पिआ } -पिता 95
 पिअप्पोऊसो-प्रियपीयूषः 64
 पिउ-पिता 95
 -प्रियः 267
 पिउकुळं-पितृकुलं 112
 पिउळो-प्रियः 160
 पिएत्ति-प्रिये इति 155
 पिक्कं-पक्कम् 110
 पिक्को-पक्कः 58
 पिच्छो-पृथ्वी 105
 पिट्टइ-भ्रंशति 220
 पिट्टं } -पृष्ठम् 56
 पिट्टी }
 पिडवइ-अर्जति 214
 पिडइ-भ्रंशति 220
 पिडं-पृथक् 152
 पिडरो-पिटरः 75
 पिडं-पिण्डम् 111
 पिदा-पिता 247
 पिषइ-पिबति 210
 पिल्लट्टवापो-प्लुष्टवापः 50
 पिलोसो-प्लोषः 50
 पिब-इव 145
 पिसइ-पिनष्टि 220

पिसलो-पिशाचः 74
 पिसाओ-पिशाचः 74
 पिसाजी-पिशाची 106
 पिसुणइ-कथयति 215
 पिहं-पृथक् 152
 पिहडो-पिटरः 75
 पीअं-पीतम् 161
 पीअलो }
 पीओ } -पीतः 78
 पीणआ }
 पीणदा } -पीनता 159
 पीणत्तं }
 पीणत्तणं } -पीनत्वम् 159
 पीणिमा }
 पीवलं-पीतम् 161
 पीवलो-पीतः 78
 पुच्छइ-पृच्छति 208
 पुच्छइ-माष्टि 213
 पुगिऊण }
 पुणेऊण } -पविला 154
 पुणु-पुनः 280
 पुणमन्तो-पुण्यवान् 157
 पुण्णामो-पुण्णगः 73
 पुरवो-पूर्वः 260
 पुरिमो-पूर्वः 28,61
 पुरिळं-पुरो भवम् 160
 पुरिळो-1. पुरा 160;
 2. पुरो 160
 पुलअइ }
 पुलोअइ } -पश्यति 197
 पुव्विमा }
 पुव्वत्तं } -पूर्वत्वम् 159
 पुव्वत्तणं }
 पुव्वो-पूर्वः 28,61

पुव्वण्हो }
 पुव्वाण्हो } -पूर्वाह्नः 43
 पूर्वाण्हो }
 पुहं-पृथक् 152
 पुहई-पृथ्वी 105
 पूः-पुरा 131
 पूसइ-ए-पुस्यति 196
 पूसा }
 पूसाणो } -पूषा 122
 पूसो }
 पेच्छइ-पश्यति 197
 पेंडं-पिण्डम् 111
 पेरंतो-पर्यन्तः 40
 पेळइ-क्षिपति 217
 पोगगरो-पुद्गरः 65
 पोरो-पूतरः 71
 पोसो-पोषः 259
 पोहळपिओ-पूगफलप्रियः 71
 प्राइम }
 प्राउ } -प्रायशः 281
 प्रिउ-प्रियः 267

फ

फणसो-पनसः 79
 फन्दो-सन्दः 39
 फलिहो }
 फळिहो } -स्फटिकः 74
 फलिहो-परिघः 79
 फरिसइ-स्पृशति 206-7
 फरुसो-परुषः 79
 फवति-भवति 251
 फवो-भवः 262
 फुडइ }
 फुडइ } -स्फुटति 205
 फुसइ }
 फुसइ } -माष्टि 213
 फोति-भवति 263

ब

बडबडइ-विलपति 218
 बद्धफलो }
 बद्धफळो } -बद्धफलः 47
 बफो-बाष्पः 41
 बम्भणु }
 बम्हणो } -ब्राह्मणः 43,267
 बरिइहरो-बर्हधरः 49
 बलइ-गृह्णाति 202
 बचइ-ए-ब्रवीति 155
 बहूपइ }
 बिहपइ }
 बुहूपइ }
 बहूपफइ }
 विहूपफइ } -बृहस्पतिः 89-90
 बुहूपफइ }
 बहस्सइ }
 बिहस्सइ }
 बुहस्सइ }
 बहिणी-भगिनी 105
 बहुई-बह्वी 107
 बहुमोलो-बहुमूल्यः 66
 वाम्हणो-ब्राह्मणः 43
 बाहिं }
 बाहिर } -बहिः 151
 बाहो-बाष्पः 41
 बुकइ-भषति 220
 बुज्झइ-बुध्यते 203
 बुइइ-मज्जति 213
 बुंधो }
 बुन्धो } -बुध्नः 54
 बुवइ }
 बुवदि } -ब्रवीति 286
 बुहुक्खइ-बुभुक्षति 216
 बेडो-बेरः 82

बोइ-ब्रवीति 195

बोरपिओ-बदरप्रियः 71

बोलइ-कथयति 215

भ

भइणी-भगिनी-बहिणी 105

भक्तिमन्तो-भक्तिमान् 157

भजई
भजमाणा } -भजन्ती 134
भजमाणी }

भजन्तो
भजेन्तो } -भजन् 127
भजमाणो }
भजेमाणो }

भंजइ-भनक्ति 213

भणइ-शणोति 211

भणो-भस्म 123

भमइ-भ्रम्यति 219

भमया-भूः 108

भमिआ-भ्रमिवा 153

भयप्पई
भियप्पई }
भुयप्पई }
भयप्फई } -वृहस्पतिः 89-90
भियप्फई }
भुयप्फई }
भयस्सई }
भियस्सई }
भुयस्सई }

भरओ } -भरतः 77
भरहो }

भविअ-भूत्वा 250

भविओ-भव्यः 50

भसति-भषति 220

भस्थालजे }
भस्थे } -भट्टः 255

भस्सो-भस्स 123

भाअइ }
भाइ } -विभेति 207

भाइल्लो-भासवान् 157

भाओ-भागः 61

भागो-भागः 61

भामिणी-भागिनी 106

भासइ-भासते 222

भित्ठी-भूकुटी 106

भिऊ-भृगुः 93

भिदइ-ए-भिनक्ति 198

भिप्फो-भीष्मः 39

भिसइ-भासते 222

भिसओ-भिषक् 124

भिसिणी-विसिनी 106

भिहइ-विभेति 207

भुवइ-ए-भुक्ते 200

भुई-भृतिः 103

भुजइ-भुक्ते 200

भुमया-भूः 108

भुलइ-स्खलति 224

भुवदि-दे-भवति 251

भूअं-भृतम् 115

भोअणपिओ-भोजनप्रियः 84

भोअणमेत्ते-भोजनमात्रे 64

भोइय्यति-ते-भूयते 261

भोणपिओ-भोजनप्रियः 84

भोति-भवति 261

भोत्तुआण }
भोत्तूण } -भुक्त्वा 153

भोत्तो-भुक्तः 35

भोदि-भवति 251

म

मं-मा 281

मंसलो-मांसलः 55
 मंसविआरो-मांसविकारः 55
 मंसुं-श्मश्रु 114
 मभगलो-मदकलः 73
 मअंको-मृगाङ्कः 67
 मइज्जमग्गो-मदीयमार्गः 158
 मइलं-मलिनम् 113
 मइलो-मलिनः 28
 मईअपक्खो-मदीयपक्षः 158
 मउई-मृद्री 107
 मउक्कं }
 मउत्तं } -मृदुलम् 113
 मउत्तणं }
 मउरो-मुकुरः 64
 मउलो-मुकुलः 64
 मऊरो-मयूरः 71
 मऊहो-मयूखः 71
 मक्खइ-मृक्षति 222
 मग्गइ-मृगयति 205
 मघु-मखः 267
 मच्चइ-मायति 203
 मच्चू-मृत्युः 93
 मच्छलो-मत्सरः 35
 मज्जइ-1 मज्जति 213
 -2 माञ्छि 213
 मज्जारो-मार्जारः 54
 मज्जण्णो }
 मज्जण्हो } -मध्याह्नः 45
 मज्झिमो-मध्यमः 35
 मज्जारो-मार्जारः 54
 मट्ठी-मृत्तिः 103
 मट्ठिओ-मर्दितः 36
 मंडइ-मण्डति 214
 मणं-मनः 129

मणअं }
 मणिअं } -मनाक् 161
 मणइ-मन्यते 206
 मणण्णु-मनोहः 45
 मणंसिल्ला }
 मणासिल्ला } -मनःशिला 102
 मणंसी-मनखी 123
 मणहरो }
 मणोहरो } -मनोहरः 68
 मणाअं-मनाक् 281
 मंडलगं }
 मंडलगो } -मण्डलगः 56
 मण्डुक्को-मण्डूकः 48
 मण्णू-मन्युः 94
 मतनो-मदनः 262
 मतो-मदः 258
 मथुलो-मधुरः 262
 मधुं-धुं-मधु 114
 मनो-मनः 129
 मन्तू-मन्युः 94
 मंधइ-मधाति 215
 मरइ-ए-म्रियते 196
 मरगअमभो-मरकतमयः 73
 मरहट्ठो-महाराष्ट्रम् 33
 मरिसइ-मर्षति 205
 मरू-मरुत् 126
 मलअसिहरिसिहंडो }
 मलअसिहरिसिहंडो } -मलयशिखरि-
 शिखण्डः 47
 मलइ-मृद्राति 208
 मलिणं-मलिनम् 113
 मसाणं-श्मशानम् 113
 महंतो-महान् 127
 महमहइ-(गन्धः) प्रसरति 209
 महिपट्ठं-महीपृष्ठम् 56

महिमा } -महिमा 132
 महिमो }
 महु-मधु 114
 महुअं } -मधुकम् 112
 महूअं }
 महो-1. महः 129
 -2. महान् 127
 मांसविभारो-मांसविकारः 54
 माआ
 माभारो } -माता 108
 माभाओ }
 माभारारो }
 माइ-मा 149
 माई-माता 108
 माउकं-मृदुलम् 113
 माउघरं-मातृगृहम् 112
 माउत्तं }
 माउत्तणं } -मृदुलम् 113
 माउमुइअं-मातृमुदितम् 112
 माऊ-माता 108
 माणंसिणी-मनोस्त्रिणी 107
 माणइन्तो-मानवान् 157
 माणवो-मानवः 78
 मादा-माता 248
 मालइ-मालती 210
 मासलो-मांसलः 54
 माहुळंगप्पिओ-मातुळङ्गप्रियः 77
 मिअंको-मृगाङ्कः 67
 मिइंगो-मृदङ्गः 67
 मिधू-मृत्युः 93
 मिच्छा-मिथ्या 152
 मिलाअइ-म्लायति 211
 मिव-इव 145
 मीलइ-मीलति 204

मीसं }
 मीसालिअं } -मिश्रम् 161
 मुअइ-ए-मुच्चति 198
 मुअंगो-मृदङ्गः 67
 मुउरो-मुकुरः 64
 मुउलो-मुकुलः 64
 मुओ }
 मुओ } -मूकः 48
 मुचइ-ए-मुच्चति 199
 मुच्चइ-मुच्चति 203
 मुंजाअणो-मौञ्जायनः 69
 मुणिंदो-मुनीन्द्रः 61
 मुंढा }
 मुंढाणो }
 मुंढो } -मूर्धा 122
 मुंधा }
 मुंधाणो }
 मुधो }
 मुरइ- (हासेन) स्फुटति 214
 मुरुहो-मूर्खः 51
 मुसलो-मुसलः 65
 मुसा-मृषा 152
 मुहुरध-मधुरावत् 159
 मुहुळं-मुखम् 160
 मूसओ-मूषिकः 62
 मूसलो-मुसलः 65
 मूसा-मृषा 152
 मेओ-मेघः 81
 मेखो-मेघः 262
 मेज्जो-मेघः 81
 मेरा-सीमा 100
 मोक्को-मुक्तः 31
 मोग्गरो-मुद्गरः 65
 मोताइळं-मुक्ताफलम् 80

मोत्तुआण }-मुक्त्वा 153
मोत्तूण }

मोत्तुं-मोक्तुम् 153

मोरो-मयूरः 71

मोसा-मृषा 152

म्हरइ-विस्मरति 206

य

यणवए-जनपदः 255

यये-जयः 255

यातिसो-यादृशः 258

र

रअइ-रवति 212

रअणमुसो-रत्नमुद 129

रअणाअरो-रत्नाकरः 48

रगगो }
रत्तो }-रक्तः 31

रण्णं-अरण्यम् 110

रतूत्-रमित्वा 260

रत्तिअरो-रात्रिचरः 45

रमिइ }
रमिइण }-रमित्वा 250

रम्पइ }
रम्पइ }-तक्ष्णोति 223

रम्भइ-आरभते 218

रस्सी-रश्मिः 43,89

राअकं }
राइकं }
राअकेरं }-राजकीयम् 159

राअउलपसूओ }
राउलपसूओ }-राजकुलप्रसूतः 84

राअघरो-राजगृहम् 85

राआ }
राआणो }-राजा 120

राइ-लीयते 209

राइअरो-रात्रिचरः 45

राओ-रागः 61

राम }
रामु }-रामः 264

रामउ-रामः 283

रामो-रामः 262

रिऊ }-1. ऋतुः 93
रिऊ }-2. रिपुः 99

रिक्खो }
रिच्छो }-ऋक्षः 34,68

रिंगइ-प्रविशति 220

रिञ्जू-ऋजुः 93

रिडइ-मण्डयति 214

रिणमुत्तो-ऋणमुक्तः 68

रिसहो-1. वृषभः 67
-2. ऋषभः 68

रिसी-ऋषिः 89

रिहइ-प्रविशति 220

रई-रुचिः 102

रअइ-ए-रोदिति 198

रुक्खडु }
रुक्खल्लु }-वृक्षः 283

रुक्खिमा-वृक्षत्वम् 99

रुक्खो-वृक्षः 30,48

रुंजइ }
रुंउइ }-रौति 211

रुण्णअरो-रुदितकरः 78

रुत्थिणी-रुक्मिणी 39

रुहो-रुद्रः 44

रुंधइ-ए-रुणद्धि 199

रुप्पिणी-रुक्मिणी 39

रुंभइ-ए-रुणद्धि 199

रुम्मिणी-रुक्मिणी 39

रुवइ-रोदिति 203

-रौति 211

रुसइ-ए-रुष्यति 195

रेआ
रेआओ } -राः 109

रेमु
रेभो } -रेफः 80,267

रोइरो-रोदनशीलः 161

रोचइ-पिनष्टि 220

रोचुं-रोदितुम् 153

रोत्तुआणो-रोदितव्यः 153

रोत्तूण-रुदिरवा 153

रोवइ-रोदिति 203

रोसाणइ-मार्ष्टि 213

ल

लंगणहत्थो-लाङ्गलहस्तः 82

लच्छी-लक्ष्मीः 48

लज्जइ-लज्जते 214

लज्जाळू-लज्जावान् 157

लज्जिरो-लज्जाशीलः 161

लण्हो-लक्षणः 43

लफसो-रभसः 262

लंफा-रम्भा 262

लवणं-लवणम् 112

लहिमा } -लधिमा 132

लहिमो }

लहुआ-लघुकः 52

लहुई-लघ्वी 107

लाचा-राजा 262

लाबू-अलाबूः 108

लामे } -रामः 253,262

लामा }

लिक्कइ-निलीयते 209

लिपइ-लिम्पति 208

लुक्कइ-निलीयते 209

लुको } -रुणः 31

लुगो }

लुच्छइ-मार्ष्टि 213

लुट्टइ-लुव्यति 205

लुणिकण } -लविला 154

लुणेकण }

लुभइ-लुभ्यति 219

लुहइ-मार्ष्टि 213

लुअं-लुनम् 115

लोअणो } -लोचनम् 55

लोअणं }

लोगु-लोकः 267

लोइइ-स्वपिति 218

लोणं-लवणम् 112

लोहलो-लोहलः 82

ल्हसइ-लंसति 222

ल्हिकइ-निलीयते 209

व

व-इव 145

वअं-वयः 136

वअइ-ए-वक्ति 198

वअणं } -वचनम् 55

वअणो }

वअंसो } -वयस्यः 46,54

वअस्यः }

वअलइ-प्रसरति 209

वइअळ्भो-वैदर्भः 70

वइअहरो-वअधारः 49

वइसंपाअणो-वैशम्पायनः 69

वखो-व्याघ्रः 262

वंको } -वकः 54

वङ्को }

वच्चइ-वजति 203

वच्छिमा-वृक्षत्वम् 99

वच्छो-वृक्षः 30,48
 वज्ररइ-कथयति 215
 वज्रहरो-वज्रधरः 49
 वजइ }-व्रजति 285
 वजदि }
 वंचइ-वञ्चति 213
 वंचदि-व्रजति 256
 वङ्गइ-वर्धते 203
 वढरो }-वठरः 81
 वढलो }
 वणं-वनम् 109
 वणप्फइ }-वनस्पतिः 90
 वणस्सइ }
 वतनकं-वदनम् 160
 वतुको-वटुकः 258
 वंदित्ता-वन्दित्वा 154
 वमालइ-पुञ्जति 214
 वंफइ-वलति 220
 वम्मं-वर्म 135
 वम्महो-मन्मथः 39
 वम्मिओ-वल्मीकः 63
 वरइ-वृणाति 202
 वरिओ-वर्यः 258
 वरिसइ-वर्षति 205
 वरिसओ-वर्षजः 49
 वलआणलो-वडवानलः 75
 वलइ-वलति 220
 वलगइ-आरोहति 224
 वसइ }-वसति 103
 वसही }
 वसहो-वृषभः 67
 बहुमुहं }-बधूसुखम् 110
 बहूमुहं }
 बहेडओ-विभीतकः 62

वाअइ-म्लायति 211
 वाअरणपाढो-व्याकरणपाठः 84
 वाआ-वाक् 134
 वाइ-म्लायति 211
 वाउलो-वातूलः 65
 वाउलो }-व्याकुलः 47
 वाउल्लो }
 वापारसी-वाराणसी 107
 वापंफइ-(अमं) करोति 201
 वारं-द्वारम् 110-11
 वारणपाढो-व्याकरणपाठः 84
 वारिसुओ-वारिसुक् 126
 वाविरइ-व्याप्रियते 210
 वासजो-वर्षजः 49
 वासो-वर्षः 57
 वाहरइ-व्याहरति 211
 वाहिओ }-व्याहृतः 48
 वाहित्तो }
 विअ-इव 145
 विअइलो-विचकिलः 70
 विअक्खणो-विचक्षणः 32
 विअङ्गी-वितर्दिः 103
 विअङ्गो-विदग्धः 36
 विअणा-वेदना 100
 विअंभइ-विजृम्भते 207
 विआसरो-विकस्वरः 57
 विकसइ-विकसति 223
 विकीणइ }-विकीणाति 202
 विक्केइ }
 विक्कओ-विक्रवः 50
 विगळइ-विगलति 220
 विगघो-विप्लवः 48
 विच्छओ-विच्छर्दः 36
 विच्छलो-विह्वलः 46

विज्ञाणं-विज्ञानम् 45
 विजला }
 विज्जु } -विद्युत् 161
 विज्जो-विध्यः 35
 विचुओ }
 विच्छुओ } -वृश्चिकः 54
 विडविड्-रचयति 212
 विडो-वृष्टः 67
 विण-विना 280
 विण्णाणं-विज्ञानम् 45
 विण्णाणमओ-विज्ञानमयः 37
 विद्दओ-विद्धतः 65
 विप्पवो-विप्लवः 50
 विप्पो-विप्रः 79
 विब्भलो-विह्वलः 46
 विम्हओ-विस्सयः 42
 विम्हरइ-विस्सरति 206
 विट्टयाहरे-विद्याधरः 255
 विरमालइ-प्रतीक्षते 222
 विरल्लइ-तेनोति 200
 विरोलइ-मभ्राति 215
 विलभा-वनिता 102
 विळवइ-विलपति 218
 विळिओ-व्रीडितः 63
 विव-इव 145
 विसट्टइ-दलति 222
 विसडो-विषमः 80
 विसंठुलो-विसंस्थुलः 33
 विसमइओ }
 विसमओ } -विषमयः 81
 विसमो-विषमः 80
 विसरइ-विस्सजति 204
 विसूरइ-खियति 216
 विस्सए-विस्सयः 254

विहरइ-प्रतीक्षते 222
 विहलो-विह्वलः 40
 विहळो-विह्वलः 40
 विहीणो }
 विह्वणो } -विहीनः 64
 वीजइ-वीजति 222
 वीसमइ-विभ्राम्यति 219
 वीसमो-विभ्रमः 56
 वीसंभो-विभ्रम्मः 57
 वीसरइ-विस्सरति 206
 विससआ }
 वीससओ } -विश्वसद् 124
 वीसा-विंशत् 104
 वीसुं-विष्वक् 151
 वीसो-विश्वः 27
 वुट्टो-वृष्टः 67
 वुट्टो-वृद्धः 36
 -1. उक्तः 268
 वुत्तु-वर्म 264
 वुद्धो-वृद्धः 36
 वुन्दारओ-वृन्दारकः 67
 वेअइ-ए-व्ययते 193
 वेअडइ-खचति 212
 वेअणा-वेदना 100
 वेअसो-वेतसः 75
 वेइ-व्ययते 193
 वेइळो-विचकिलः 70
 वेडिसो-वेतसः 57, 76
 वेडुञ्जं-वेडूर्यम् 114
 वेहइ-वेष्टते 204
 वेण्वणं-वेण्वनम् 110
 वेतसो-वेतसः 257
 वेदविदो-वेदवित् 124
 वेमअइ-भनक्ति 213

वेरं-द्वारम् 110,11
 वेरुलिओ-वैदूर्यः 28
 वेरुलिअं-वैदूर्यम् 114
 वेलवइ-उपालभते 217
 वेळी-वल्ली 105
 वेवइ-वेपते 217
 वेसो-वेषः 259
 वेसंपालणो-वैशम्पायनः 69
 वेहवइ-वच्चति 213
 वोक्कइ-व्याहरति 211
 वोज्जइ-वीजति 222
 वोत्तुं-वक्तुम् 153
 वोत्तुआणो-वक्तव्यः 153
 वोत्तूण-उक्त्वा 153
 वोसग्गइ-विकसति 223
 वासुः-व्यासः 267
 व्व-इव 145

श

शस्यकवळे-शाष्पकवलः 254
 शुस्के-शुष्कः 254

स

सं } -सम् 155
 स }
 संवेळइ-संवेष्टते 204
 संसइ-संसति 222
 संहारो-संहारः 83
 सअं-सदः 136
 सअहुत्तो-शतकृत्वः 160
 सआ-सक् 133
 सआ } -सदा 154
 सइ }
 सइं-शकृत् 136
 सइण्णं-सैन्यम् 113
 सउमारो-सुकुमारो 71

सकइ-शक्नोति 205
 सकओ-संस्कृतः 55
 सकारो-संस्कारः 55
 सको-1. शक्तः 31
 -2. शुल्कः 31
 सक्खिणो } -साक्षी 123
 सक्खी }
 सग्घइ-कथयति 215
 संखाअइ } -1 संख्यायति
 संखाइ } -2 संस्थायति 205
 संगच्छइ-संगच्छते 220
 संघारो-संहारः 83
 सच्चवइ-पश्यति 197
 सजणो-स्वजनः 29
 सजणो } -सज्जनः 52
 सज्जणो }
 संजमो-संयमः 81
 संजोओ-संयोगः 81
 सज्झो-सहाः 52
 सद्धा-श्रद्धा 101
 सडइ-सीदति 204
 सढा-सटा 102
 सढिलो-शिथिलः 62
 सणिअं-शनैः 161
 सणिच्छरो-शनैश्चरः 68
 संठविओ } -संस्थापितः 61
 संठाविओ }
 सणिद्धो-स्निग्धः 50
 सणेहो-स्नेहः 49
 सण्णा-संज्ञा 45
 सण्हो-1 श्लक्ष्णः 43
 -2 सूक्ष्मः 43
 सत्तरहो-सप्तदशः 55
 सत्तरी-सप्ततिः 103

सत्तावीषा-सप्तविंशतिः 104
 सत्तो-शक्तः 31
 सदबधु-सत्पथः 267
 सदहृद्-ए-श्रद्धाति 195
 सद्गण्ड- (अवष्टम्भं) करोति 201
 सद्गा-श्रद्धा 101
 संदष्टो-संदष्टः 36
 संदिसद्-संदिशति 222
 संदुक्खद् } -प्रदीप्यति 218
 संधुमद् }
 सन्नामद्-आद्रियते 211
 सपरितावो } -सपरितापः 47
 सप्परितावो }
 सपरिहासं } -सपरिहासम् 47
 सप्परिहासं }
 सपवासो } -सर्पवासः 47
 सप्पवासो }
 सबलो-शबलः 80
 समळं-सफलम् 80
 समत्तो-समस्तः 44, 46
 समरो-शबरः 82
 समाणु-समम् 281
 समाये-समाजः 254
 समारद् } -समारभते 212
 समारहद् }
 समिद्धो-समृद्धिः 103
 समीलद्-संमीलति 204
 समाणद्-भुङ्क्ते 200
 सम्मं-सम्यक् 151
 -स्रम 135
 संपज्जद्-संपयते 203
 संभावद्-लभ्यति 219
 संमट्टो-संनर्दः 36
 संमिल्लद् } -संमीलति 204
 संमीलद् }

सग्घो-सह्यः 52
 सरओ-शरत् 126
 सरग्घं } -सरोरुहम् 113
 सरोरुहं }
 सरिच्छो-सदशः 35
 सरिसं णिमं-सदशमिदम् 251
 सरिसो-सदक् 129
 सरो-स्मरः 43, 45
 सळाहद्-श्लाघते 206
 सळाहा-श्लाघा 102
 सळाहाजुओ-श्लाघायुतः 48
 सलिसद्-स्वपिति 218
 सवद्-ए } -1. सुनोति 196
 } -2. सूते 196
 सवे-सूते 196
 सव्वं-सर्वम् 110
 सव्वओ }
 सव्वत्तो } -सर्वतः 159
 सव्वदो }
 सव्वंगिओ-सर्वाङ्गीणः 158
 सव्वज्जो } -सर्वज्ञः 45
 सव्वण्णु }
 सव्वेत्तहे-सर्वत्र 278
 ससा-स्वसा 109
 सहद्दद्-संवृणाति 202
 सहमाणा } -सहमाना 104
 सहमाणी }
 सहरद्-संवृणाति 202
 सहळं-सफलम् 80
 सहासहुत्तो-सहस्रकलः 160
 सहुं-सह 281
 सा-श्वा 122
 साअड्ढद्-कर्षति 221
 साणो-श्वा 122

सामअइ-प्रतीक्षते 222
 सामजे-सामान्यः 254
 सामिद्धी-समृद्धिः 103
 सारङ्गहरो-शाङ्गधरः 48
 सारवइ-सारभते 212
 सारिच्छो-सदृशः 35
 सालाहणो-शातवाहनः 77
 सावो-शापः 79
 सासइ }
 साहइ } -कक्षयति 215
 साहणा }
 साहणी } -साधनी 105
 सिआवाओ-स्याद्वादः 50
 सिंघदत्तो-सिंहदत्तः 55
 सिंघराओ-सिंहराजः 55
 सिंघो-सिंहः 83
 सिञ्जइ }
 } -सिध्यति 203
 } -सिद्यति 203
 सिचइ-सिद्यति 212
 सिट्टी-सृष्टिः 103
 सिडिलो-शिथिलः 62
 सिणिद्धो-सिग्धः 50
 सिनातो-स्रातः 258
 सिंदूरं-सिन्दूरम् 111
 सिंधवो-सैन्धवः 68
 सिप्पइ-सिष्यति 212
 सिप्पी-शुक्तिः 103
 सिम्णिणो-खप्रः 50
 सिरं-सिरः 136
 सिरविअणा }
 सिरवेअणा } -शिरोवेदना 100
 सिरा-सिरा 101
 सिरिमन्तो-श्रीमान् 157
 सिरिभो-शिरीषः 63

सिरिहरो-श्रीधरः 49
 सिरि-श्रीः 104
 सिळ्खाळोअं-शिलास्खलितम् 110
 सिलेसो-श्लेषः 50
 सिलेम्हो-श्लेषम् 123
 सिविणो-खप्रः 50
 सिव्वइ-सीव्यति 205
 सिसइ-श्लिष्यति 223
 सिहइ-निषेधति 216
 सीअरो }
 सीभरो } -शीकरः 73
 सीमआ-सीमा 132
 सीसइ-ए-शेषति 196
 सीसो-शिष्यः 57
 सीहरो-शीकरः 73
 सीहो-सिंहः 55, 83
 सु-सः 273
 सुअनडुहं-खनडुत् 135
 सुककुहो-सुककुप् 123
 सुकम्माणो }
 सुकम्भो } -सुकर्मा 122
 सुकपक्खो-शुक्लपक्षः 50
 सुकप्पणु-शुक्लम् 283
 सुगणो-सुगण् 119
 सुगिरं-सुगोः 135
 सुगिरो-सुगीः 116
 सुत्तो-शुल्कः 31
 सुत्ताणो-सुत्तानः 45
 सुणइ-शृणोति 211
 सुणउ-श्रोता 283
 सुणिऊण }
 सुणेऊण } -श्रुत्वा 154
 सुण्डो-शौण्डः 69

सुष्णाओ }-सुष्णानः 37,45
 सुष्णाणो }
 सुष्णा }-1 साक्षा 99
 }-2 द्रुषा 101
 सुष्णो-सूक्ष्मः 43
 सुत्ती-शुक्तिः 103
 सुदिअं-सुदु 135
 सुदु-सुतः 269
 सुप्पणहा }-शूर्पणखा 104
 सुप्पणही }
 सुमणं-सुमनः 136
 सुमणो-सुमनाः 129
 सुरग्धो-सुग्धः 51
 सुरेओ-सुराः 96
 सुवइ-स्वपिति 218
 सुवचो-सुवर्चाः 129
 सुवण्णिओ-सौवर्णिकः 69
 सुवो }-1. श्वः 152
 }-2. स्वः 29
 सुसा-सुषा 101
 सुस्थुकए-सुष्टुकतः 255
 सुहओ-सुभगः 65,73
 सूसइ-शुष्यति 196
 सूसासो-सोच्छ्वासः 69
 सूहवो-सुभगः 65,73
 सेअइ-सिञ्चति 212
 सेअइ-ए }-सेते 195
 सेइ }
 सेण्णं-सैन्यम् 113
 सेंदूरं-सिन्दूरम् 111
 सेस्कदि-प्रेक्षते 256
 सेफो-छेष्म 123

सो-सः 124, 273
 सोअमल्लसुतो-सौकुमार्ययुक्तः 38
 सोइ-सुनोति 196
 सोउभाण }-श्रुत्वा 154
 सोऊण }
 सोत्तुआण }-श्रुत्वा 153
 सोत्तूण }
 सोत्तुं-श्रोतुम् 153
 सोक्को }-शुष्कः 32
 सोक्खो }
 सोण्डीरो-शौण्डीर्यः 41
 सोण्हो-सूक्ष्मः 43
 सोत्ती-शुक्तिः 103
 सोमवो-सोमपः 86
 सोमारो-सुकुमारः 71
 सोरट्टो-सौराष्ट्रः 33
 सोल्लइ-1. क्षिपति 217
 2. पचति 193
 सोवइ-स्वपिति 218
 सोवण्णेआ }-सौवर्णेथी 105
 सोवण्णेइ }
 सोसासो-सोच्छ्वासः 69
 सुण्णिऊण }-सुत्वा 154
 सुण्णेऊण }
 ह
 हं }-अहम् 140,277
 हउं }
 हकइ-निषेधति 216
 हणुमन्तो-हनूमान् 65
 हणुमा-हनुमान् 157
 हत्थुल्लो-हस्तः 160
 हत्थो-हस्तः 38, 160

हरअई-हरीतकी 106

हरइ-गृह्णाति 202

हरकिराअं-हरकिरातम् 72

हरडई-हरीतकी 106

हरिअंदो-हरिश्चन्द्रः 44

हरिसइ-हृष्यति 205

हरिसो-हर्षः 49

हळद्वा

हळद्दी } -हरिद्रा 101

हळद्वा

हळिआरो-हरितालः 52

हळिओ-हळिकः 60

हळुओ-लघुकः 52

हवइ } -ए-1. जुहोति 195

 } -2. भवति 251, 284

हवदि-दे-भवति 251

हवन्तो

हवमाणो } -भवन् 127

हवेमाणो

हसइ-हसति 223

हसई-हसन्ती 134

हसंतो

हसेतो } -हसन् 127

हसमाणो

हसेमाणो } -हसन् 127

हसमाणा

हसमाणी } -हसन्ती 134

हसिअं-हसितम् 115

हसिअव्वो

हसेअव्वो } -हसितव्यः 97

हसिअं

हसेअं } -हसितुम् 153

हसिऊण

हसेऊण } -हसित्वा 153

हसिज्जन्तो

हसिज्जमाणो } -हस्यमानः 123

हसित्तून-हसित्वा 260

हसिरो-हसनशीलः 161

हसीअन्तो

हसीअमाणो } -हस्यमानः 128

हाअइ-ए

हाइ } -जिहीते 195

हाओ-भागः 36

हालिओ-हालिकः 60

हासिअं

हासाविअं } -हासितम् 115

हिअं

हिअअं } -हृदयम् 113

हितपसंतोसो-हृदयसंतोषः 258

हिश्ये-हृयः 255

हिर-किल 145

हिरिज्जुओ-हीयुतः 49

हिरी-हीः 104

हीणो-हीनः 64

हीरो-हरिः 58

हुणइ-ए-जुहोति 195

हुळइ-मार्ष्टि 213

हुणिऊण

हुणेऊण } -हुला 154

हुणइ-क्षिपति 217

हुवइ-ए

हुति } -भवति 251

हुन्तो

हुवन्तो

हुवमाणो } -भवन् 127

हुवेमाणो

हुणो-हीनः 64

94 Prākṛita words in an Alphabetical order.

हेट्ट-अघसू 27

हेट्टिळ्-अधोभवम् 160

होइ-
होअइ }
होअए } -भवति 251, 284
होअइ }
होअइ }

होइअइ-ए }
होइअइ-ए } -भूयते 225

होणउ-भविता 243

होदि-भवति 284

होदूण-भूला 250

होन्तो }
होमाणो } -भवन् 127

Appendix of Avyayas Alphabetically arranged.

अ

अद्-संभावने १४६
अग्गओ-अग्रतः १५६
अण-नअर्थे १४९
अणत्थ-अन्यत्र १५८
अणह-अन्यत्र १५८
अणहि-अन्यत्र १५८
अप्पणा-ख्यम् १५०
अम्भो-१. पश्चात्तापे; २. सूचनायाम्;
३. दुःखे; ४. संभाषणे; ५. अप-
राधे; ६. आनन्दे; ७. आदरे;
८. खेदे; ९. विस्मये; १०. विषादे;
११. भये १४५
अम्हो-आश्चर्ये १४५
अरे-१. संभाषणे; २. रतिकलहे १४७
अवि-अपि १५४-५
अहव-अथवा १५२
अहवा-अथवा १५२

आ

आम-अभ्युपगमे १४४
आलाहि-निवारणे १४९

इ

इ-पादपूरणे १५२
इअ-इति १५५
इअहरा-इतरथा १५०
इआणि-इदानीम् १५१
इआणिं-इदानीम् १५१
इर-किलार्थे १४५

इसि-ईषत् १५२

इहरा-इतरथा १५०

उ

उ-उपस्य स्थाने १५०
उच्चअ-उच्चैः १५२
उव-पश्यार्थे १५०
उवरिं-उपरि १५१
उवह-पश्यतार्थे १५०

ऊ

ऊ-१. गर्हायाम्; २. विस्मये; ३.
सूचनायाम्; ४. आक्षेपे १४७

ए

एकसरिअं-१. झडित्यर्थे; २. संप्र-
त्यर्थे १५०

एकआ
एकइआ
एकसि
एकसिअ
एगसिअ

}-एकदा १६०

एण्हि-
एत्ताहे

}-इदानीम् १५१

एमेअ-एवमेव १५५

एवं
एव

}-एवम् १५५

ऐ

ऐ-अयि १५०

ओ

ओ-१. पश्चात्तापे; २. सूचने १४८-९
३. अवस्य स्थाने; ४. अपस्य स्थाने;

५. उतार्थे १४९ ६. उपस्य
स्थाने १५०

क

कओ }
कतो } -कुतः १५५-१५८
कथ }
कदो-कुतः १५५
कह-१. कथम् १५१-२. कुत्र १५५,
१५८
कहं-कथम् १५१
कहि-कुत्र १५८
कि-किम् १५५
किणो-प्रश्ने १४४-४५
किं-किम् १५५
किर-किलार्थे १४५
किहि-कुत्र १५५
कुओ }
कुदा } -कुतः १५५-६
कूर-ईषत् १५२

ख

खु-१. निश्चये; २. विस्मये; ३. वितर्के
१४८

च

चिह }
चेअ } -एवार्थे १४४
च }

ज

जं-यत् १५१
जत्थ-यत्र १५८
जह }
जहा } -यथा १५२, १५८
जहि }
जा }
जाव } -यावत् १५५

जे-पादपूरणे १५१
जेगतेग-लक्षणे १४९

ण

णइ-एवार्थे १४४
णउण }
णउणा } -न पुनः १५६
णउणाइ }
णउणो }
णवर }
णवरिअ } -१. केवले; २. आनन्तर्ये १४६
णवि-वैपरीत्ये १४८
णाई-नजर्थे १४९
णूणं }
णूण } -नूनम् १५५

त

तं-वाक्योपन्यासे १४४
-तत् १५१
तह }
तहा } -तथा १५२
ता }
ताव } -तावत् १५५
ति-इति १५५

द

दर-१. अर्थे २. अल्पे १४४
दे-१. संमुखीकरणे; २. सख्या
आमन्त्रणे १४८

ध

धू-कुत्सायाम् १४७

न

नीचअ-नीचैः १५२

प

पच्चेअं- }
पाडिएकं } -प्रत्येकम् १५०
पाडिकं }
पिहं-पृथक् १५२

पिव-इवार्थे १४९

पिहं } -पृथक् १५२
पुहं }

पुणरुत्तं-कृतकरणे

पुणाइ-पुनर् १५६

पुरओ-पुरतः १५६

पुहं-पृथक् १५२

पेव्वे-आमन्त्रणे १४८

व

बाहिं } -बहिः १५१
वाहिर }

म

मण-विमर्शे १४९

मणअं } -मनाक् १६१
मणिअं }

माइ-मार्थे १४९

मामि-सख्या आमन्त्रणे १४८

मिच्छा-मिथ्या १५२

मिव-इवार्थे १४५

मुसा } -मृषा १५२
मूसा }

मोरउला-मुधा १५०

मोसा-मृषा १५२

र

र-पादपूरणे १५१

रे-१. संभाषणे; २. रतिकलहे १४७

व

व-इवार्थे १४९

वणे-१. निश्चये; २. अनुकम्प्ये; ३.

विकल्पे; ४. संभावने १४६

वले-१. निश्चये २. निर्धारणे १४९

वि-अपि १५४-५

विअ } -इवार्थे १४५
विव }

वीसुं-विध्वक् १५१

वेव्वे-१. विषादे; २. भये; ३. वारणे;

४. आमन्त्रणे १४८

व्व-इवार्थे १४५

स

सं } -सम् १५५
स }

सअहुत्तो-शतकृत्वः १६०

सआ } -सदा १५४
सइ }

सणिअं-शनैः १६१

सम्मं-सम्यक् १५१

सव्वओ-सर्वतः १५६

सहासउत्तो-सहस्रकृत्वः १६०

ह

हद्धि-निर्वेदे १४४

हंद-गृहाणार्थे १४६

हंदि-१. विकल्पे; २. विषादे; ३. सत्ये;

४. निश्चये; ५. पश्चात्तापे;

६ गृहाणार्थे १४६

हरे-१. क्षेपे; २ संभाषणे; ३. रति-

कलहे १४७

हळा } -सख्या आमन्त्रणे १४८
हले }

हिर-किलार्थे १४५

हु-१. निश्चये; २. विस्मये; ३. वितर्के

१४८

हुं-१. पृच्छायाम्; २. दाने, ३.

निवारणे १४६

Appendix of Nipâtas Alphabetically arranged.

अ

अञ्जहरो—रहस्यभेदी १७४
 अकोप्यो—अपराधः १७३
 अकंतो—वृद्धः १७८
 अगहिओ—१. विरचितः; २. विप्र-
 गृहीतः १८१
 अग्निआयो—इन्द्रगोपः १७५
 अगुच्छं—प्रमितम् १८०
 अंकिअं—आलिङ्गितम् १७९
 अच्छवडणं—निमीलनम् १७३-४
 अच्छविअच्छी—परस्पराकृष्टिः १६५
 अच्छहरुल्लो—द्वेष्यः १६४
 अच्छुद्धसिरी—मनोरथाधिकफलप्राप्तिः
 १७४
 अजडो—जारः १७२
 अजमो—ऋजुः १७२
 अट्टणो—आर्तज्ञः १६७
 अडअणा—पुंश्वली १६४
 अणडो—जारः १७२
 अणरहू—नववधूः १७०
 अणहवणअं—भर्त्सितम् १८२
 अणुञ्जिअओ—१. प्रयतः; २. परिजा-
 गरितः १८०
 अणुदिवं—दिनमुखम् १७१-२
 अणुसूआ—आसनप्रसवा १६९
 अण्णं—१. आरोपितम्; २. खण्डितम्
 १८३
 अण्णइओ—सर्वार्थवृत्तः १६६
 अण्णासअं—आस्तृतम् १८२

अत्तिहरी—दूती १७२
 अथकं—अकाण्डम् १७१
 अट्टुमाअं—पूर्णम् १८०
 अन्तरिज्जं—१. रशना; २. कटिसूत्रम्
 १६६
 अपंङ्गिअं—अनष्टम् १८२
 अपिट्ठं—पुनरुक्तम् १८२
 अपुण्णं—आकान्तम् १७६
 अप्पुण्णं—पूर्णम् १८०
 अबुद्धसिरी—मनोरथाधिकफलप्राप्तिः १७४
 अमओ—असुरः १७०
 अम्मच्छं—असंबद्धम् १७६
 अम्हत्तो—प्रमृष्टः १७८
 अयुजरेव ई—अचिरयुवतिः १७०
 अरणी—सरणी १७२
 अलवलवसहो—धूर्तवृषभः १६६
 अल्लिओ—भ्रमरः १६४
 अवगळो—आकान्तः १८३
 अवडाहिअं—उत्कृष्टम् १८३
 अवड्ढिअं—कूपादिनिपतितम् १६६
 अवरिज्जं—अद्वैतम् १६५
 अवसण्णं—सुतम् १८१
 अवहिट्ठो—दर्पितः १७९
 अवहोओ—विरहः १७३
 अवाडिओ—वञ्चितः १८४
 अविणअवई—जारः १७२
 अविहिओ—मत्तः १८१
 अठ्वा—अम्बा १७१
 अरसंगिअं—आसक्तम् १७९

अहिअलो-क्रोधः १७३

अहिरोइअं-पूर्णम् १८०

अहिसिओ-प्रहृभीतः १६५

आ

आआसतअं-हर्म्यपृष्ठम् १७३

आओ-आपः १७०

आकासिअं-पर्याप्तम् १७७

आडविओ-चूर्णितः १८३

आणंदवसो-प्रथमरजखलारक्तवह्नम्
१७३

आणुअं-आननम् १७१

आप्पणं-पिष्टम् १८१

आरनाळम्-अम्बुजम् १७३

आरिद्वो-यातः १८२

आरोइअं-१. मुकुलितम्; २. मुक्तम्;

३. भ्रान्तम्; ४. पुलकितम् १७९

आरोगरिअं-रक्तम् १८०

आरोद्वो-१. प्रवृद्धः; २. गृहागतः १७९

आविअं-प्रोतम् १७९

आविलिओ-कुपितः १७९

आवेवओ-१. व्यासक्तः; २. प्रवृद्धः

१७८

आसंघो-आस्था १७१

आहडं-सीत्कारः १६८

आहिद्वो-१. रुद्धः; २. गलितः १७७

आळिआ-आली १७६

इ

इसओ-विस्तीर्णः १८३

ई

ईद्धग्निधूमो-तुहिनम् १७४

उ

उओ-ऋजुः १७२

उओग्निओ-सन्नद्धः १७९

उक्कअं-प्रसृतम् १८२

उक्कज्जो-अनवस्थितः १७७

उक्कडिअं-१. आरोपितम्;

२. खण्डितम् १८३

उक्कदं-विप्रलब्धम् १८२

उक्करिओ-विस्तीर्णः १८३

उक्करिअं-१. आरोपितम्;

२. खण्डितम् १८३

उक्कासं-उत्कृष्टम् १८१-२

उक्कोसिअं-पुरस्कृतम् १८३

उक्खणं-अवकीर्णम् १७६

उगाहिअं-उत्क्षिप्तम् १७८

उघूणम्-पूर्णम् १८०

उच्चदिअं-मूषितम् १८२

उच्चरिअं-पुरस्कृतम् १८३

उच्चहो-१. अध्यासितः १८२

२. दारितः १८४

उच्चुगो-अनवस्थितः १७७

उच्चुरणो-उच्छिष्टः १७७

उच्छिरणं-उच्छिष्टम् १८२

उच्छिहो-अवजीर्णः १८३

उच्छूदो-आरूढः १७९

उज्झणिअं-१. विकीतम्; २. नित्री-

कृतम् १७८

उज्झमाणं-पलायितम् १८०

उज्झलिअं-१. प्रक्षिप्तम्;

२. विक्षिप्तम् १८१

उज्झलो-प्रबलः १७४

उज्झसिअं-उत्कृष्टम् १८१

उज्झिअं-१. शुष्कम्; २. नित्री-

कृतम् १७८

उडंवो-लिसः १८२

उडाहिअं-उत्क्षिप्तम् १७८

उडिअं-अन्विष्टम् १७९
 उडिओ-उत्क्षिप्तः १७७
 उत्ततो-अध्यासितः १८२
 उत्तुर्वो-दृष्टः १८४
 उदाहिअं-उत्क्षिप्तम् १७८
 उदूळिअं-अवनतम् १८१
 उद्दारिअं-१. रणद्रुतम् १८०
 २. उत्खातम् १८२
 उद्धओ-शान्तः १७७
 उद्धणो-उद्धतः १७३
 उद्धरिअं-अर्दितम् १७६
 उद्धलो-पार्श्वद्रयाप्रवृत्तः १६५
 उप्पत्तो-१. गलितः २. विरक्तः १७९
 उप्पल्लो-अध्यासितः १८२
 उम्मड्डो-उद्धतः १७७
 उम्मरिअं-उन्मूलितम् १७८
 उम्मुहो-उद्धतः १७३
 उध्यकिअं-पुञ्जीकृतम् १८३
 उध्यलो-अध्यासितः १८२
 उरविअं-१. आरोपितम्;
 २. खण्डितम् १८३
 उरुमल्लो-प्रेरितः १७६
 उल्लओसिअं-रोमाक्षितम् १७९
 उल्लहुलअं-अवितृप्तम् १८०
 उल्लिओ-उपसर्पितः १७६
 उल्लिक्कं-दुश्चेष्टितम् १८२
 उल्लुअं-१. पुरस्कृतम् १८३
 -२. रक्तम् १८०
 उल्लुहुंळिअं-उन्नतम् १८३
 उल्लूढो-आरूढः १७९
 उल्लोको-वृष्टितः १७६
 उवउल्लो-उपकारी १६८
 उवडिअं-अवनतम् १८१
 उविद्धो-स्रस्तः १७७

उव्विक्को-प्रलपितः १७७
 उव्विडं-१. चकितम्; २. क्लान्तम्;
 १७७
 उव्विव्वो-क्रुद्धः १७७
 उसलिअं-रोमाक्षितम् १७९
 ऊ
 ऊआ-यूका १७०
 ऊगिअं-अलंकृतम् १८२
 ऊणदिअं-आनन्दितम् १७५
 ऊरिसंकिओ-रुद्धः १८४
 ऊसअं-उपधानीकृतम् १७९
 ऊसविअं-उद्धान्तम् १७७
 ऊसुंभिअं-रुद्धगलोदनम् १६७
 ऊसुंभिअं-उपधानीकृतम् १७९
 ए
 एक्कल्लो-प्रबलः १६८
 एलविलो-१. धनी; २. वृषः १७४
 ओ
 ओअधिअं-आप्रातम् १७७
 ओअम्मओ-अभिभूतः १७८
 ओअल्लअं-विप्रलब्धम् १८२
 ओअल्लो-१. कम्पः; २. अपचारः १७४
 ओउल्लिअं-पुरस्कृतम् १८३
 ओच्छंदिअं-अपहृतशरीरादि-
 व्यधितम् १७९
 ओज्जरो-भीरुः १६८
 ओणअं-अवनतम् १८१
 ओदुरो-उन्दुरुः १७५
 ओप्पं-सृष्टम् १८०
 ओमल्लं-घनीभूतम् १८०
 ओमंसो-अपसृतः १७७
 ओवाअओ-आपातपः १७४-५
 ओसट्ठो-विकसितः १७६

ओसडिओ-आकीर्णः १८८
 ओसणो-वृद्धितः १७६
 ओसरिओ-१. आकीर्णः; २. अक्षि-
 संकोचात् संज्ञितः १८२
 ओसाअर्ण-महीशानम् १७०
 ओसिअं-अपूर्वम् १८२
 ओसिरणं-व्युत्सर्जनम् १७०
 ओहल्ली-अपसृतिः १६९
 ओहरणं-आघ्रातम् १७७
 ओहामिओ-अभिभूतः १७८

क

कउडं-ककुदम् १७१
 कनखडो-कर्कशः १७१
 कनखलो-कर्कशः १७१
 कचं-कार्यम् १६६
 कड्दरिअं-१. छिन्नम्; २. छिद्रता १७७
 कडप्पो-कलापः १७२
 कडिअं-प्रीणितम् १७९
 कडिहं-१. आशीः; २. गहनम्;
 ३. दौवारिकः; ४. कटिवस्त्रम्;
 ५. निर्विवरः; ६. विपक्षः १६५
 कणइलो-शुकः १६३
 कणई-लता १६४
 कसं-कलत्रम् १७१
 कथो-१. उपरतः; २. क्षीणः १७८
 कंदोहं-उत्पलम् १७३
 कमणी-निःश्रेणी १६६
 कमलं-१. आस्यं; २. कलहः १७५
 करमरी-हठहृता १६८
 करसो-क्षीणः १७८
 करिल्लो-करीरः १७०
 कलबू-अलाबूः १७१
 कलेरं-करालम् १७२

कव्वरिअं-१. आरोपितम्;
 २. खण्डितम् १८३
 काअपिउला-कोकिला १६८
 कारिमं-कृत्रिमम् १६८
 काळं-तमिस्रम् १७४
 किपाडो-स्खलितः १८१
 किमिघरवसणं-कौशेयम् १७३
 किरिकिरिआ-१. कर्णोपकर्णिका;
 २. कुतुकम् १६६

किरो-किङ्कः १७६
 कुच्छिमई-गर्भवती १६८
 कुडङ्गो-लतागृहम् १६५
 कुडुको-लतागृहम् १६५
 कुडुङ्गो-लतागृहम् १६५
 कुडुंवीअं-सुरतम् १६६
 कुडुं-कुतुकम् १७१-२
 कुम्मणो-म्लानः १६४
 कोज्जरिअं-आपूरितम् १८०
 कोडिओ-पिशुनः १६७
 कोडिल्लो-पिशुनः १६७
 कोळीरं-कुसविन्दम् १७१

ख

खंधमसी-स्कन्धयष्टिः १७५
 खंधलट्टी-स्कन्धयष्टिः १७५
 खुडुओ-शुद्धकः १७१
 खुरहलुडी-प्रणयकोपः १६६
 खेडुं-खेलः १७१

ग

गअं-आघूर्णितम् १७८
 गुम्मिओ-मूलाच्छिन्नः १८३
 गअसाउलो-विरक्तः १६६
 गज्जिओ-१. अङ्गस्पर्शनिमित्तकहासः;
 २. अङ्गस्पर्शनिमित्तकपुलकः १६५

गंजोलो-समाकुलः १६७
 गत्तडी-गायिका १६९
 गत्तो-गतः १८२
 गमिदो-१. अपूर्णः; २. गूढः;
 ३. स्खलितः १८४
 गल्लो-गण्डस्थलम् १७२
 गळद्धओ-प्रेरितः १७६
 गविअं-अवधृतम् १८१
 गहरो-गृध्रः १७२
 गहिआ-ग्राह्या १७२
 गहिल्लो-ग्रहिलः १७०
 गामणहं-ग्रामस्थानम् १७०
 गामेरेडो-ग्रामभक्षकः १६७
 गावी-गौः १६५
 गावो-गतः १८२
 गुज्जलिओ-संघटितः १७६
 गुमिलो-मूढः १६६
 गुम्मइओ-१. अपूरितः; २ स्खलितः;
 ३. आमूलोच्चलितः; ४. मूढः;
 ५ विघटितः १७९-८०
 गुलिअं-मथितम् १७८
 गोणा-गौः १६९
 गोणिको-गोसमूहः १७०
 गोदा-गोदावरी १६९
 गोरडितम्-स्रस्तम् १७७
 गोला-गोदावरी १६९
 गोसण्णो-मूर्खः १७४
 गोसो-प्रत्यूषः १७०
 घ
 घअअंदं-सुकुरम् १७३
 घडइअं-संकुचितम् १८०
 घडं-सष्टीकृतम् १७८
 घडाघडी-गोष्ठी १६६

घडिआ-गोष्ठी १६६
 घसणिअं-अन्विष्टम् १७९
 घाअणो-गायनम् १७१
 घुग्घुस्सुअं-अशंकं फणितम् १७५
 घुसिमं-घसणम् १७०
 च
 चउकं-चतुष्पथम् १७२
 चकलं-वर्तुलम् १६८
 चचरिओ-चंचरीकः १७६
 चचा-तलाहतिः १७५
 चचिको-स्थासकः १७४
 चण्डिको-कोपः १६४
 चण्डिज्जो-१. पिशुनः; २ कोपः १६४
 चंदोअं-कुमुदम् १७३
 चपेटा-कराघातः १७४
 चप्पळओ-बहुमिथ्यावादी १६४
 चलणाओहो-चरणायुधम् १७६
 चलणकं-जघनांशुकम् १७४
 चिकं-१. स्तोकः १७६
 -२. ध्रुतम् १८१
 चिक्खअणो-सहनः १६७
 चित्तलं-रम्यम् १६५
 चित्तविअओ-परितोषितः १७८
 चिमिणं-रोमाञ्चितम् १७९
 चिरिचिरिआ-धारा १७३
 चिलिचिलिआ-धारा १७३
 च्छाइल्लो-रूपवान् १६५
 छ
 छट्टा-छटा १७०
 छंडिअं-छन्नम् १७९
 छिकं-स्पृष्टम् १८०
 छिच्छई-पुंश्चली १६४
 छिच्छओ-जारः १७२
 छिछि-धिकृधिकृ १७०

छिण्णालो-जारः १७२

छिण्णो-जारः १७२

छिच्छं-छिद्रम् १७२

छूहिअं-पार्श्वपरावृत्तम् १८२

छेणो-स्तेनः १७१

ज

जअल्लो-छन्नः १७८

जंघामओ-द्रुतः १६८

जंघाल्लओ-द्रुतः १६८

जच्छंदो-स्वच्छन्दः १७१

जडं-त्यक्तम् १७८

जगउत्तो-ग्रामप्रधानः १७३

जण्हरो-नरराक्षसः १७३

जंघेक्खिरमग्गिरओ-दृष्टार्थ्याचनशीलः

१६६

जंभणंभणः-स्रैरभाषी १६८

जरण्डो-वृद्धः १६५

जहणरोहो-ऊरुः १७४

जहणसुअं-जघनांशुकम् १७४

जुअणो-युवा १६८

जूसओ-उत्क्षिप्तः १७७

जोअडो-खद्योतः १७५

जोअणो-खद्योतः १७५

जोइओ-खद्योतः १७५

जोइक्खो-दीपः १७३

जोइं-विद्युत् १७४

जोओ-चन्द्रः १७२-३

ज्झहुराविअं-निवासितम् १८३

झ

झडिओ-श्रान्तः १७७

झंदिअं-प्रहृतम् १८०

झपिअं-पर्यस्तम् १७८

ठ

ठाणिज्जं-गौरवम् १६८

ड

डंभिओ-डाम्भिकः १७२

डिंडवो-जलान्तःपतितः १७८

डेकुणो-मत्कुणः १७१

डेहुरो-दुर्दुरः १७२

डोसिणी-ज्योत्स्ना १७१

ण

णन्दिणी-धेनुः १७३

णलिअं-निलयम् १७१

णाली-स्रस्तः १७७

णिअद्धणं-परिधानम् १७४

णिउक्को-तूष्णीकः १६८

णिउरं-१. छिन्नम्; २. जीर्णम् १८२

णिक्कज्जो-अनवस्थितः १७७

णिक्कडो-निश्चयः १७१

णिक्खाविओ-शान्तः १८१

णिगमिअं-निवासितम् १८३

णिग्गटो-निर्गतः १८१

णिच्चुट्टो-उद्धृतः १७७

णिज्जो-सुप्तः १७७-८

णिप्पणिओ-जलधौतः १८३

णिप्फंसो-निस्त्रिंशः १७१

णिमिअं-आघ्रातम् १७७

णिम्मीसुओ-निःश्मश्रुकः १७४

णिरासो-वृशंसः १७१

णिन्वहइ-उद्धृति १७०

णिसुद्धो-वातितः १७७

णिहवो-सुप्तः १७७-८

णिहुअं-सुरतम् १७४

णिहेळणं-निलयम् १७१

णीसंको-वृषः १७३-४

त

तच्छिलो-तत्परः १६७

तडकडिओ-अनवस्थितः १७७
 तणसोद्धी-तृणशून्यम् १७७
 तणेसी-तृणराशिः १७६
 तण्णाअं-आर्द्रम् १६७
 तत्तिलो-तत्परः १६७
 तत्तुरिअं-रञ्जितम् १८३
 तंबकिमी-इन्द्रगोपः १७५
 तंबकुगुमं-१. कुरवकम्; २. कुरण्ठकम्

१७३

तलं-तल्पम् १६९
 तलारो-तलवरः १७१
 तलं-तल्पम् १६९
 तल्लडं-तल्पम् १६९
 तित्ति-तात्पर्यम् १६७
 तेआळिसा-त्रिचत्वारिंशत् १७१
 तेवण्णा-त्रिपञ्चाशत् १७०
 तोमरिओ-शस्त्रमार्जनम् १६९

थ

थिरण्णेसो-अस्थिरः १७३
 थेरोसणं-अम्बुजम् १७३
 थेवो-स्तोकः १७०
 थोको-स्तोकः १७०
 थोवो-स्तोकः १७०

द

दङ्गाली-दववर्त्म १६८
 दरवळ्ळहो-कातरः १७५
 दुगंगं-दुःखम् १७२
 दुग्घोद्धो-द्विपः १६३
 दुहोलना-गौः १६९
 दुंदुमिअं-रसितम् १७८
 दुम्मइणी-कलहकारिणी १६७
 दुरिअं-द्वृतम् १७६
 दूणो-द्विपः १६३

दूसळो-दुर्भंगः १७२
 दोग्गं-युग्मम् १७०
 दोग्घोद्धो-द्विपः १६३
 दोंबुरो-तुंबुरिः १७५
 दोसणिजन्तो-चन्द्रः १७२-३
 दोसारअणो-चन्द्रः १७२-३
 दोसो-क्रोपः १७५

ध

धणिआ-धन्या १७०
 धारावासो-दुर्दुरः १७५
 धुअराओ-ध्रमरः १७५
 धुत्तो-आक्रान्तः १८३
 धुहअं-पुरस्कृतम् १८३
 धूमद्वअमहिरी-कृत्तिकाः १७३
 धूमरी-तुहिनम् १६५
 धोरणी-पङ्क्तिः १६८

न

नंगओ-रुद्धः १८४

प

पअरो-अर्थदरः १७५
 पअलाओ-फणी १७३
 पंसुलो-रुद्धः १८४
 पङ्कुरणं-प्रावरणम् १७०
 पच्छाणिओ-सन्मुखमागतः १८०
 पञ्जतरं-दलितम् १८०
 पट्टिअं-अलंकृतम् २८२
 पडिक्खरो-प्रतिकूलः १७२
 पडिरिगगअं-भग्नम् १८०
 पडिसिद्धी-प्रतिस्पर्धा १७२
 पडिसोत्तो-प्रतिकूलः १७२
 पडिहत्थो-अपूर्वः १८२
 पङ्गाविअं-समापितम् १८०
 पणिळिअं-द्वृतम् १८०-८१

पण्णवण्णा-पञ्चपञ्चाशत् १७०
 पण्णा-पञ्चाशत् १७०
 पंडरंगू-ग्रामेशः १७५
 पंथरं-पादताडनम् १७४-५
 पद्मलः-पार्श्वद्वयाप्रवृत्तः १६५
 पम्मी-पाणिः १७१
 पम्हलो-केसरः १७५
 परभतो-भीष्टः १७४
 परिअट्टविअं-परिच्छन्नम् १८०
 परिअट्टिअं-प्रकटितम् १८०
 परिअखाइअओ-परिक्षीणः १८१
 परिअिअं-उत्क्षिप्तम् १०८
 परिहाइओ-परिक्षीणः १७७
 परेओ-पिशाचः १७४
 परोट्टे-पर्यस्तम् १७८
 पलहिअओ-मूर्खः;
 उपलहदयः १६४
 पल्लितं-पर्यस्तम् १७८
 पल्लोटजीहो-रहस्यभेदी १७४
 पविग्घं-विस्मृतम् १८१
 पविरंजवो-स्निग्धः १८१
 पसल्लिओ-प्रेरितः १७६
 पहट्टो-१. उद्धतः १७३; २. अचिर-
 तरहट्टः १७६
 पाउरणं-१. प्रावरणम्; १७०
 २. कवचम् १७४
 पाओ-फणी १७३
 पाडहुकः-प्रतिभूः १६५
 पाडिपिद्धी-प्रतिस्पर्धा १७२
 पासाणिओ-साक्षी १६५
 पासावो-गवाक्षः १७३
 पिउच्चा-१. पितृष्वसा; १६९
 २. सखी १७५
 पिठसिआ-पितृष्वसा १६९
 १४

पिडओ-आविन्नः १८१
 पिड्डइअं-प्रशान्तम् १८३
 पिप्पिडिअं-यत्किञ्चित्पठितम् १६६
 पिलुअं-क्षुतम् १८१
 पिवं-जलम् १६४
 पुआई-१. उन्मतः; २. पिशाचः १७५
 पुण्णाळी-पुंश्वली १६४
 पुप्फी-पितृष्वसा १६९
 पुरिलो-दैत्यः १७४
 पुलंघओ-भ्रमरः १६४
 पुवंगो-मुण्डितः १७७
 पेज्जलिओ-संघटितः १७६
 पेसणआळी-दूती १७२
 पोरत्थो-मत्सरी १७५
 प्रेक्किअं-धृषपरटितम् १७९
 व
 बद्धलो-बलीवर्दः १७०
 वंळिणो-वन्दी १६७
 बन्धोलो-मेलकः १६७
 बम्हहरं-अम्बुजम् १७३
 बम्हालो-अपस्मारः १६८
 बलामोडी-बलात्कारः १६८
 बहिओ-मथितः १७१
 बहुजाणो-१. चौरः; २. धूर्तः;
 ३. जारः १७४
 बहुल्लिआ-ज्येष्ठप्रातृवधूः १६८
 बहुल्ली-क्रीडोचितसालभजिका १६८
 बाओ-बालः १७०
 बुद्धिरो-महिषः १६६
 बुल्लुवलो-बुद्धुदः १७०
 म
 मच्चो-भागिनेयः १६९
 मट्टिओ-विष्णुः १७४

भाइरो-भीरुः १६८
 भाउज्जा-भ्रातृजाया १६४
 भिंगं-१. नीलम् २. स्वीकृतम् १७४
 भेज्जलो-भीरुः १६८
 भेज्जो-भीरुः १६८
 भोइओ-महेशः १७५

म

मइमोहिणी-सुरा १७५
 मइलपुत्ती-पुष्पवती १६३
 मघोणो-मधवान् १६४
 मंजरो-माञ्जारः १७२
 मडप्परो-गर्वः १६९
 मत्तवालो-मत्तः १६८
 मदोळी-दूती १७२
 मम्मक्को-गर्वः १६९
 मरिओ-१. त्रुटितः १७६
 -२. विस्तीर्णः १८३
 महाळयपवखो-महालयपक्षः १७६
 महळो-मुखरः १६८
 माइंदो-माकन्दः १७५
 माउचा-१. मातृष्वसा १६८
 -२. सखी १७५

माउसिआ-मातृष्वसा १६८
 माणंसी-१. मायावी; २. मनस्वी १६७
 मामाइ-अभयम् १६९
 माहिवाओ-माधवातः १७५
 मिअं-अलंकृतम् १८२
 मुसलं-मांसलम् १७६
 मुहलं-मुखम् १६९
 मुहुरोमराई-भ्रूः १७३
 मेहुणिआ-१. मातुलामजा; २. स्याली
 १६४

र

रअणिद्धअं-कुमुदम् १७३

रइलवखं-जघनम् १७४
 रगिल्लो-अभिलवितः १७८
 रिअं-लूनम् १७८
 रिछोळी-पङ्क्तिः १६८
 रिद्रो-१. अरिष्टम्; २. दैत्यः;
 ३. काकः १७६
 रिमिणो-रोदनशीलः १६४
 रुद्धो-आक्रान्तः १८३
 रूअरूइआ-उत्कलिका १६९
 रूवसिणी-रूपवती १६६
 रोक्कअं-प्रोक्षितम् १८३

ल

लंवा-१. वल्लरी; २. केशः १७३
 लअणी-लता १६४
 लइणा-लता १६४
 लकुडो-लगुडः १७१
 लज्जालुइणी-कलहकारिणी १६७
 लडहा-विलासवती १६७
 लवधो-सुप्तः १७७-८
 लाहिल्लो-लम्पटः १६५
 लुक्को-सुप्तः १७७-८
 लोट्टो-स्मृतः १८१
 लिहक्को-गतः १८२

व

वअणीआ-१. उन्मत्ता; २. दुःशीला
 १७६
 वइरोडो-जारः १७२
 वक्कं-पिष्टम् १८१
 वक्खलं-आच्छादितम् १८३
 वच्छुद्धलिओ-प्रत्युद्धतः १७८
 वंजरो-मार्जारः १७२
 वडिणायो-घर्धरकण्ठः १७२
 वडिसाअं-सुतम् १८१

वड्डिमं-सुतम् १८१
 बहुअरो-बृहत्तरः १७१
 वंडइअं-पीडितम् १८१
 वणई-वनराजिः १७०
 वणनत्तडिअं-पुरस्कृतम् १८३
 वंदं-वृन्दः १७६
 वप्पिअं-रक्तम् १८०
 वप्पिओ-केदारः १६७
 वरइत्तो-नूतनवरः १६३
 वरणडो-प्राकारः १६७
 वरसो-१. पीतः; २. पतितः;
 ३. पेटितः १८४
 वल्लकिअं-उत्संगितम् १८३
 वल्लट्टं-पुनरुक्तम् १८२
 वल्लविअं-लाक्षारक्तम् १७३-४
 वहिइअं-पर्याप्तम् १७७
 बहुहाडिणी-वध्वा उपरि परिणीता १६९
 वाअडो-शुकः १६३
 वाउल्लो-प्रलपितः १६४
 वाडी-वृतिः १७०
 वामल्लरो-वामल्लरुः १७६
 वामो-आक्रान्तः १८३
 वारडुं-अभिपीडितम् १८०
 वारिज्जो-विवाहः १६७
 वावडो-कुटुम्बी १७४
 विअंटुटं-१. अवरोपितम्;
 २. मुक्तम् १७७
 विउसग्गो-व्युत्सर्गः १७१
 विच्छुरिअं-अपूर्वम् १८२
 विट्ठितं-अर्जितम् १८०
 विट्ठो-सुप्तोत्थितः १७७
 विडुच्छओ-निबिद्धः १८१
 वित्थिरं-विस्तारः १७२
 विरिचरो-धारविरेचनशीलः १६३

विरुओ-विरुद्धः १७०
 विवओ-विस्तीर्णः १८३
 विसारो-सैन्यम् १७३
 विसो-१. वृषः; २. मूषिकः १७६
 विहडणो-अनर्थः १७५
 विहिमिहिओ-विकसितः १७६
 विहुंहुओ-विधुंतुदः १७१
 वीळी-वीथिः १७२
 वीवी-वीचिः १७२
 वेणिअं-वचनीयम् १६७
 वेणुसाओ-भ्रमरः १७५
 वेणो-आक्रान्तः १८३
 वेळंबो-विडम्बनम् १७०
 वेळइअं-संकुचितम् १८०
 वेळल्लो-१. क्रोमलः; २. विलासो १६३
 वेळरी-विलासवती १६७
 वेळरीओ-१. वल्लरी; २. केशः १७३
 वोट्टी-सक्तः १८१
 व्युडो-विटः १७१

स

संसाओ-१. आरूढः; २. चूर्णितः;
 ३. पीतः; ४. उद्धिमः १८४
 सइकोडी-शतकोटिः १७५
 सइलासिओ-मयूरः १६४
 सग्गहो-मुक्तः १७५
 संकरो-रथ्या १७५
 संगोल्लं-संघातः १७१
 संघअणं-संहननम् १७१
 संचारी-दूती १७२
 सडिअग्गिअं-१. वर्धितम्;
 परिनुत्तम् १८४
 सत्तो-गतः १८२
 सत्थरो-संस्तरः १७१-२

सद्दालं-नूपुरम् १६३
 समराइअं-पिष्टम् १८१
 समुद्गणवणीअं-चन्द्रः १७२-३
 समुद्दहरं-अम्बुगृहम् १७३
 सरिसाहुलो-सदशाः १६६
 सहजत्थिआ-दूती १७२
 साउल्लो-अनुरागः १६७
 साणिओ-शान्तः १८१
 सामरी-शाल्मली १७१
 साळक्किआ-शारिका १७२
 साहुली-शाखा १६६
 सिद्धो-सुतोत्थितः १७७
 सिप्पी-शूची १७१
 सिंहडहिल्लो-बालकः १६६
 सिहिणं-स्तनम् १७३
 सीउट्टं-हिमकालदुर्दिनम् १६६
 सीउल्लं-हिमकालदुर्दिनम् १६६
 सीसक्कं-शीर्षत्रम् १७१-२
 सुण्हसिओ-निद्राशीलः १६७
 सुहरओ-१. धारिकागृहम्;
 २. चटकः १७४

सूरंगो-दीपः १७३
 सूरद्धओ-दिवसः १७३
 सूरल्ली-मध्याह्नम् १६३
 सेवालं-सेवालम् १७१
 सोत्ती-तरङ्गिणी १६५
 सोहिअं-पिष्टम् १८१

ह

हक्किअं-उन्नतम् १८३
 हट्टमहट्टो-युवस्वस्थः १७४
 हडहडो-अनुरागः १६७
 हल्लपविअं-त्वरितम् १८२
 हिज्जा-ह्यः १७०
 हिद्धो-स्रस्तः १७७
 हीमोरं-भीमरम् १७१
 हीरणा-त्रपा १६७
 हेपिअं-उन्नतम् १८३
 हेरिंवो-हेरम्बः १७६
 हेसमणं-उन्नतम् १८३
 हेसिअं-रसितम् १७८

An Appendix Containing Declensional Forms.

Mas. Nouns ending in अ.

राम.

	Sing.	Plu.
Nom.	रामो	रामा
Acc.	रामं	रामे-रामा
Inst.	रामेण-णं	रामेहि-हिं-हिं
Abl.	रामाहितो-रामत्तो- रामाओ-रामाड- रामा-रामाहि	रामाहितो-रामेहितो-रामत्तो- रामाओ-रामाड-रामाहि- रामेहि-रामासुंतो- रामेसुंतो
Gen.	रामस्स	रामाण-णं
Loc.	रामे-रामम्मि	रामेसु-सुं
Voc.	दे रामो, दे राम	दे रामा

Vararuchi gives रामादो, रामादु in place of रामाओ, रामाड. The Shad̐bhāshās'abdamañjarī gives रामाहिं instead of रामाहि (Abl. Sing.) and an additional form दे रामा (Voc. Sing.).

Mas. Pronouns ending in अ.

सव्व.

	Sing.	Plu.
Nom.	सव्वो	सव्वे
Acc.	सव्वं	सव्वे-सव्वा
Inst.	सव्वेण-णं	सव्वेहि-हिं-हिं
Abl.	सव्वाहितो-सव्वत्तो- सव्वाओ-सव्वाड- सव्वा-सव्वाहि	सव्वाहितो-सव्वेहितो- सव्वत्तो-सव्वाओ- सव्वाड-सव्वाहि- सव्वेहि-सव्वासुंतो- सव्वेसुंतो

	Sing.	Plu.
Gen.	सव्वस्स	सव्वाण-णं; सव्वेसिं
Loc.	सव्वम्मि-सव्वत्थ- सव्वस्सि-सव्वहिं	सव्वेसु-सुं

Vararuchi gives सव्वादो-दु in place of सव्वाओ-उ (Abl. Sing.).

The Shadbhâshâs'abdamañjarî says:—‘संबोधने सौ दे सव्वो दे सव्वा दे सव्व, जसि दे सव्वे ।’

Neuter Nouns
ending in अ.

वण.

Neuter Pronouns
ending in अ.

सव्व.

	Sing.	Plu.		Sing.	Plu.
Nom.	वणं	वणाणि-	Nom.	सव्वं	सव्वाणि-
		वणाइ-वणाइं			सव्वाइ-
Acc.	”	”		”	सव्वाइं
Voc.	दे वण	”	Acc.	”	”

The rest like
the forms of राम.

The rest like
the forms of सव्व Mas.

The Shadbhâshâs'abdamañjarî observes:—‘संबोधने सौ ‘सोः’ इति डोटवं पुंस्वेवेध्यत इति भाष्योक्तेरत्र नास्ति ।’

Mas. Nouns ending in इ.

Additional forms according to प्राकृ० चन्द्रि० are—
Nom. अग्गिओ; अग्गिबो अग्गवो; Plu. अग्गीउ; similarly वाउउ-
वाउओ-वाउवो

अग्गि.

	Sing.	Plu.
Nom.	अग्गी	अग्गउ-अग्गओ-अग्गिणो- अग्गी
Acc.	अग्गि	अग्गिणो-अग्गी
Inst.	अग्गिणा	अग्गीहि-हिं-हिं

	Sing.	Plu.
Abl.	अग्निगणो-अग्नीहिंतो- अग्निगत्तो-अग्नीओ- अग्नीउ	अग्नीहिंतो-अग्निगत्तो- अग्नीओ-अग्नीउ- अग्नीसुंतो
Gen.	अग्निगणो-अग्निगस्स	अग्नीण-णं
Loc.	अग्निगम्मि	अग्नीसु-सुं
Voc.	दे अग्नी-अग्नि	अग्निगणो-अग्नी

Mas. Nouns ending in उ.

वाउ.

Nom.	वाऊ	वाअउ-वाअओ-वाउणो- वाऊ-वाअवो
Acc.	वाउं	वाउणो-वाऊ
Inst.	वाउणा	वाऊहि-हिं-हिं
Abl.	वाउणो-वाऊहिंतो- वाउत्तो-वाऊओ-वाऊउ	वाऊहिंतो-वाउत्तो- वाऊओ-वाऊउ-वाऊसुंतो
Gen.	वाउणो-वाउस्स	वाऊण-णं
Loc.	वाउम्मि	वाऊसु-सुं
Voc.	दे वाऊ-वाउ	वाउणो-वाऊ

Vararuchi gives new forms as under:—

Nom. and Voc. Plu. अग्नीओ; वाऊओ; Abl. Sing. अग्नीहि; वाऊहि. He gives अग्नीदो-दु in place of अग्नीओ-उ and वाऊदो-दु in place of वाऊओ-उ.

प्राकृतचन्द्रिका has अग्निउ-अग्निओ-अग्निवो-अग्निवो and वाउउ-वाउओ-वाउवो as additional Nom. Plu. forms of अग्नि and वाउ respectively.

The Shadbhâshâs'abdamañjarî gives दे अग्गउ, दे अग्गओ as additional forms (Voc. Plu.) and दे वाअउ, दे वाअओ, दे वाअवो (Voc. Plu.) as additional forms.

	दहि Neu.	महु Neu.		
	Sing.	Plu.	Sing.	Plu.
Nom.	दहि-हिं-हिं	दहीणि- दहीइं-दहीइं	महु-हुं-हुं	महुणि- महुइं-महुइं
Acc.	"	"	"	"

	Sing.	Plu.	Sing.	Plu.
Voc.	दे दहि	दहीणि- दहीई-दहीई	दे महु	महूणि-महूई- महूई

The rest like the forms
of अग्नि.

The rest like the forms
of वाउ.

Vararuchi gives दहीइ and महूइ as Nom., Acc., and Voc. Plu.

The Shadbhāshās'abdamañjarī observes—

अभि-दहि-महुं. In regard to महु Nom. Sing. it remarks :—'महु इति निरनुनासिकं रूपमपीति भाष्ये'. 'महु इति निरनुनासिकोपीष्यते' (प्राकृतमणिप्रदीप).

Fem. Nouns ending in आ,

जाआ.

	Sing.	Plu.
Nom.	जाआ	जाआओ-जाआउ-जाआ
Acc.	जाअं	जाआओ-जाआउ-जाआ
Inst.	जाआअ-जाआइ- जाआए	जाआहि-हिं-हिं
Abl.	जाआअ-जाआइ- जाआए; जाआहितो- जाअत्तो-जाआओ- जाआउ	जाआहितो-जाअत्तो- जाआओ-जाआउ- जाआसुंतो
Gen.	जाआअ-जाआइ- जाआए	जाआण-णं
Loc.	जाआअ-जाआइ- जाआए	जाआसु-सुं
Voc.	जाए-जाआ-जाओ	जाआओ-जाआउ- जाआ

Vararuchi gives जाआदो-दु for जाआओ-उ (Abl. Sing.).

The Shadbhāshās'abdamañjarī does not give the form दे जाओ (Voc. Sing.).

Fem. Nouns ending in इ.

रई.

	Sing.	Plu.
Nom.	रई	रईओ-रईउ-रई
Acc.	रई	रईओ-रईउ-रई
Inst.	रईअ-आ-इ-ए	रईहि-हिं-हिँ
Abl.	रईअ-आ-इ-ए; रईहितो- रइत्तो-रईओ-रईउ	रईहितो-रइत्तो-रईओ- रईउ-रईसुंतो
Gen.	रईअ-आ-इ-ए	रईण-णं
Loc.	रईअ-आ-इ-ए	रईसु-सुं
Voc.	रई-रइ	रईओ-रईउ-रई

Fem. Nouns ending in उ.

धेणु.

	Sing.	Plu.
Nom.	धेणु	धेणुओ-धेणुउ-धेणु
Acc.	धेणु	धेणुओ-धेणुउ-धेणु
Inst.	धेणुअ-आ-इ-ए	धेणुहि-हिं-हिँ
Abl.	धेणुअ-आ-इ-ए; धेणुहितो- धेणुत्तो-धेणुओ-धेणुउ	धेणुहितो-धेणुत्तो-धेणुओ- -धेणुउ-धेणुसुंतो
Gen.	धेणुअ-आ-इ-ए	धेणुण-णं
Loc.	धेणुअ-आ-इ-ए	धेणुसु-सुं
Voc.	धेणु-धेणु	धेणुओ-धेणुउ-धेणु

Fem. nouns ending in ई.

गोरी.

	Sing.	Plu.
Nom.	गोरी-गोरीआ	गोरी-गोरीओ-गोरीउ- गोरीआ
Acc.	गोरिं	गोरी-गोरीओ-गोरीउ- गोरीआ
Inst.	गोरीअ-आ-इ-ए	गोरीहि-हिं-हिँ
Abl.	गोरीअ-आ-इ-ए; गोरीहितो- गोरित्तो-गोरीओ-गोरीउ	गोरीहितो-गोरित्तो- गोरीओ-गोरीउ- गोरीसुंतो

Gen.	गोरीअ-आ-इ-ए	गोरीण-णं
Loc.	गोरीअ-आ-इ-ए; गोरिम्मि	गोरीसु-सुं
Voc.	दे गोरि	दे गोरी-गोरीओ- गोरीउ-गोरीआ

Vararuchi gives गोरीदो-दु in place of गोरीओ-उ (Abl. Sing.) and an additional form गोरीहि (Abl. Sing.).

Fem. Nouns ending in ऊ.

जंबू.

	Sing.	Plu.
Nom.	जंबू	जंबू-जंबूओ-जंबूउ
Acc.	जंबुं	जंबू-जंबूओ-जंबूउ
Inst.	जंबूअ-आ-इ-ए	जंबूहि-हिं-हिं
Abl.	जंबूअ-आ-इ-ए; जंबूहितो- जंबुत्तो-जंबूओ-जंबूउ	जंबूहितो-जंबुत्तो- जंबूओ-जंबूउ-जंबूसुतो
Gen.	जंबूअ-आ-इ-ए	जंबूण-णं
Loc.	जंबूअ-आ-इ-ए; जंबुम्मि	जंबूसु-सुं
Voc.	दे जंबु	दे जंबू-जंबूओ-जंबूउ

Vararuchi gives जंबूदो-दु in place of जंबूओ-उ (Abl. Sing.) and an additional form जंबूहि (Abl. Sing.).

पितृ.

	Sing.	Plu.
Nom.	पिआ-पिअरो	पिअरा; पिअओ- पिअउ-पिअवो-पिऊ- पिउणो
Acc.	पिअरे	पिअरे-पिअरा; पिउणो-पिऊ
Inst.	पिअरेण-णं; पिउणा	पिअरेहि-हिं-हिं; पिऊहि-हिं-हिं
Abl.	पिअराहितो-पिअरत्तो- पिअराओ-पिअराउ- पिअरा-पिअराहि; पिउणो-पिऊहितो-	पिअराहितो-पिअरेहितो- पिअरत्तो-पिअराओ- पिअराउ-पिअराहि- पिअरेहि-पिअरासुतो-

	पिउत्तो-पिऊओ- पिऊउ	पिअरेसुंतो; पिऊहितो-पिउत्तो- पिऊओ-पिऊउ- पिऊसुंतो
Gen.	पिअरस्स; पिउणो-पिउस्स	पिअराण-णं
Loc.	पिअरे-पिअरम्मि; पिउम्मि	पिअरेसु-सुं; पिऊसु-सुं
Voc.	दे पिअ-पिअरं- पिअरो-पिअर	दे पिअरा; पिअओ- पिअउ-पिअवो-पिऊ- पिउणो

Vararuchi gives पिउणो (Nom. Pl. and Acc. Pl.) in place of पिउणो; पिअरादो-दु (Abl. Sing.) in place of पिअराओ-उ; पिउणो (Gen. Sing.) in place of पिउणो; and पिउसु (Loc. Pl.) for पिऊसु.

The Shaḍbhāshās'abdamañjarī remarks अत्र सप्तम्येकवचने 'उदतां त्वस्वमामि' इति सूत्रप्राप्तमुत्वरूपं त्वाकरविरुद्धम् । so it does not sanction the form पिउम्मि; but in the प्राकृतमणिप्रदीप I find 'अस्वमामित्युक्तेस्तद्विषये उकारान्तरूपाभावः'. In the Voc. Sing. it gives two additional forms दे पिअरा, दे पिआ.

कर्तृ Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	कर्ता-कर्तारो; कट्टा-कट्टारो	कर्तारा; कर्तओ-कर्तउ- कर्तवो-कर्तू-कर्तुणो; कट्टारा; कट्टओ-कट्टउ- कट्टवो-कट्टू-कट्टुणो
Acc.	कर्तारं; कट्टारं	कर्तारे-कर्तारा; कर्तुणो- कर्तू; कट्टारे-कट्टारा; कट्टुणो-कट्टू
Inst.	कर्तारेण-णं; कर्तुणा; कट्टारेण-णं; कट्टुणा	कर्तारेहि-हिं-हिं; कर्तूहि-हिं-हिं; कट्टारेहि-हिं-हिं; कट्टूहि-हिं-हिं

Abl.	कत्ताराहितो-कत्तारतो- कत्ताराओ-कत्ताराउ- कत्तारा-कत्ताराहि; कत्तुणो-कत्तूहितो- कत्तुत्तो-कत्तूओ- कत्तूउ; कद्दाराहितो-कद्दारतो- कद्दाराओ-कद्दाराउ- कद्दारा-कद्दाराहि; कद्दुणो-कद्दूहितो- कद्दुत्तो-कद्दूओ-कद्दूउ	कत्ताराहितो-कत्तारेहितो- कत्तारत्तो-कत्ताराओ- कत्ताराउ-कत्ताराहि-कत्तारेहि- कत्तारासुंतो-कत्तारेसुंतो; कत्तूहितो-कत्तुत्तो-कत्तूओ- कत्तूउ-कत्तूसुंतो; कद्दाराहितो-कद्दारेहितो- कद्दारत्तो-कद्दाराओ- कद्दाराउ-कद्दाराहि-कद्दारेहि- कद्दारासुंतो-कद्दारेसुंतो; कद्दूहितो-कद्दुत्तो-कद्दूओ- कद्दूउ-कद्दूसुंतो
Gen.	कत्तारस्स; कत्तुणो- कत्तुस्स; कद्दारस्स; कद्दुणो- कद्दुस्स	कत्ताराण-णं; कद्दाराण-णं
Loc.	कत्तारे-कत्तारम्मि; कत्तुम्मि; कद्दारे-कद्दारम्मि; कद्दुम्मि	कत्तारेसु-सुं; कत्तूसु-सुं; कद्दारेसु-सुं; कद्दूसु-सुं
Voc.	दे कत्त-कत्तारो-कत्तार; कट्ट-कद्दारो-कद्दार	दे कत्तारा; कत्तओ-कत्तउ- कत्तवो-कत्तू-कत्तुणो; कद्दारा; कद्दओ-कद्दउ-कद्दवो-कद्दू-कद्दूणो

Vararuchi gives कत्तारादो, कत्तारादु, कद्दारादो-दु in place of कत्ताराओ-उ; कद्दाराओ-उ. Shadbbhâshâmañjari has additional Voc. Sing. forms as दे कत्ता, दे कत्तारा.

धातु Mas.

	Sing.	Plu.
Nōm.	धाआ-धाआरो	धाआरा; धाअउ- धाअओ-धाअवो-धाऊ- धाउणो
Acc.	धाआरं	धाआरा-धाआरे; धाऊ- धाउणो
Inst.	धाआरेण-णं; धाउणा	धाआरेहि-हिं-हिं; धाऊहि-हिं-हिं

Abl.	धाआराहितो-धाआरत्तो- धाआराओ-धाआराउ- धाआरा-धाआराहि; धाऊहितो-धाउत्तो- धाऊउ-धाऊओ-धाउणो	धाआराहितो-धाआरेहितो- धाआरत्तो-धाआराओ- धाआराउ-धाआराहि- धाआरासुंतो-धाआरेसुंतो; धाऊहितो-धाउत्तो-धाऊउ- धाऊओ-धाऊसुंतो
Gen.	धाआरस्स; धाउणो- धाउस्स	धाआरण-णं
Loc.	धाआरे-धाआरम्मि; धाउम्मि	धाआरेसु-सुं; धाऊसु-सुं
Voc.	दे धाआरो-धाआर- धाअ	दे धाआरा; धाअओ- धाअउ-धाअवो- धाऊ-धाउणो

Vararuchi gives धाआरादो-दु in place of धाआराओ-उ. Shad-
bhāshāmañjarī has additional Voc. Sing. forms as दे
धाआरा, दे धाआ.

मातृ Fem.

	Sing.	Plu.
Nom.	माआ; माअरा; माई; माऊ	माआ-माआओ-माआउ; माअरा-माअराओ-माअराउ; माई-माईओ-माईउ; माऊ-माऊओ-माऊउ
Acc.	माअं; माअरं; माइं; माउं	Same as Nom.
Inst.	माआअ-इ-ए; माअराअ-इ-ए; माईअ-आ-इ-ए; माऊअ-आ-इ-ए	माआहि-हिं-हिं; माअराहि-हिं-हिं; माईहि-हिं-हिं; माऊहि-हिं-हिं
Abl.	माआअ-इ-ए; माआहितो- माअत्तो-माआओ-माआउ; माअराअ-इ-ए; माअराहितो- माअरत्तो-माअराओ-माअराउ; माईअ-आ-इ-ए; माईहितो-	माआहितो-माअत्तो-माआउ- माआओ-माआसुंतो; माअराहितो-माअरत्तो- माअराउ-माअराओ- माअरासुंतो;

	माइतो-माईओ-माईउ; माऊअ-आ-इ-ए; माऊहिंतो- माउत्तो-माऊओ-माऊउ	माईहिंतो-माइत्तो-माईउ- माईओ-माईसुंतो; माऊहिंतो-माउत्तो-माऊउ- माऊओ माऊसुंतो
Gen.	माआअ-इ-ए; माअराअ-इ-ए; माईअ-आ-इ-ए; माऊअ-आ-इ-ए	माआण-णं; माअराण-णं; माईण-णं; माऊण-णं
Loc.	Same as Gen.	माआसु-सुं; माअरासु-सुं; माईसु-सुं; माऊसु-सुं
Voc.	दे माआ-माओ; माअरा-माअरो; माई-माइ; माऊ-माउ	दे माआ-माआउ-माआओ; माअरा-माअराउ-माअराओ; माई-माईउ-माईओ; माऊ-माऊउ-माऊओ

Lakshmīdhara gives माअरा in place of माअरा as optional base according to the Sūtra मातुरा अरा ॥ २। २। ५०॥; But Hemachandra and Shadbhāshāmañjari have माअरा. Moreover, the Sūtra as found in the Prākṛitarūpāvatāra is मातुरा अरा ॥

Shadbhāshāmañjari gives दे माअरं and दे माअ as additional Voc. Sing. forms, and objects to the forms माए, माअरे as under:—

“अत्र अटावन्तत्वात् ‘टापो डे’ इति सूत्रप्राप्तं डेत्वं न भवति । चन्द्रिका-कारादिभिः यत्तूक्तं माए, माअरे इति डेत्वरूपं तदज्ञानविलसितमेव ॥”

But the forms माए and माअरे are not given, at least in this Chandrikā.

धातु Neu.

	Sing.	Plu.
Nom.	धाआरं	धाआराणि-धाआराइ- धाआराई;
Acc.	धाआरं	धाऊणि-धाऊइं-धाऊइँ
Voc.	दे धाआर	Like the Nom. ” ”

The rest like the Mas.

Shabdabhāshāchandrīkā gives दे घअ, दे घआ as additional Voc. Sing. forms.

कोट्ट Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	कोट्टा-कोट्टारो	कोट्टओ-कोट्टउ-कोट्टणो- कोट्टू-कोट्टवो
Acc.	कोट्टारं	कोट्टणो-कोट्टू
Inst.	कोट्टारेण-पं- कोट्टणा	कोट्टूहि-हिं-हिं
Abl.	कोट्टाराहितो-कोट्टारत्तो- कोट्टाराओ-कोट्टाराउ- कोट्टारा-कोट्टाराहि-कोट्टणो- कोट्टूहितो-कोट्टूत्तो- कोट्टूओ-कोट्टूउ	कोट्टूहितो-कोट्टूत्तो- कोट्टूओ-कोट्टूउ- कोट्टूसुंतो
Gen.	कोट्टारस्स-कोट्टणो- कोट्टस्स	कोट्टाराण-णं
Loc.	कोट्टारे-कोट्टारम्मि- कोट्टम्मि	कोट्टूसु-सुं
Voc.	दे कोट्टू-कोट्टु	दे कोट्टओ-कोट्टउ- कोट्टणो-कोट्टू-कोट्टवो

द्वि Mas., Fem., Neu.

Nom. Plu.	दोण्णि-दुण्णि-
Acc. Plu.	वेण्णि-बिण्णि- दो-वे-दुवे
Inst. Plu.	दोहि-हिं-हिं- बेहि-हिं-हिं
Abl. Plu.	दोहितो-दोत्तो-दोओ- दोउ-दोसुंतो- बेहितो-बेत्तो-बेओ- बेउ-बेसुंतो

त्रि Mas., Fem., Neu.

	तिण्णि
	तिण्णि
	तीहि-हिं-हिं
	तीहितो-तित्तो-तीओ- तीउ-तीसुंतो

Gen. Plu.	दोण्ह-ण्हं बेण्ह-ण्हं-	तिण्ह-ण्हं
Loc. Plu.	दोसु-सुं- बेसु-सुं	तीसु-सुं

चतुर Mas., Fem., Neu.

Nom. Plu.	चउरो-चत्तारो-चत्तारि
Acc. Plu.	चउरो-चत्तारो-चत्तारि
Inst. Plu.	चउहि-हिं-हिं; चऊहि-हिं-हिं
Abl. Plu.	चउहितो-चउत्तो-चउओ-चउउ-चउसुंतो; चऊहितो-चउत्तो-चऊओ-चऊउ-चऊसुंतो
Gen. Plu.	चउण्ह-ण्हं;
Loc. Plu.	चउसु-सुं; चऊसु सुं

षष् (छ).

Nom. Plu. छो; Acc. Plu. छा; Inst. Plu. छेहि-हिं-हिं; Abl. Plu. छेहितो; Gen. Plu. छण्ह-ण्हं; Loc. Plu. छेसु सुं. Prākṛitachandrikā gives- छ; छ; छहि-हिं-हिं; छत्तो-छओ-छउ-छासुत्तो; छण्ह-ण्हं; छसु-सुं.

पञ्चन्.

Nom. and Acc. पञ्च; Inst. पञ्चहि-हिं-हिं; Abl. पंचत्तो-पंचओ-पंचउ-पंचाहितो-पंचासुंतो; Gen. पंचण्ह-ण्हं; Loc. पञ्चसु-सुं. The forms of the following are found in the commentary on the Prākṛitachandrikā:—

सप्तन्=सत्त; सत्त; सत्तहि-हिं-हिं; सत्तत्तो-सत्ताओ-सत्ताउ-सत्ताहितो-सत्तासुंतो; सत्तण्ह-ण्हं; सत्तसु-सुं (It may be noted that हितो and सुतो are the terminations in all cases in the प्राकृ० चन्द्रि० in place of हितो and सुतो).

अष्टन्=अठ; अठ; अठहि-हिं-हिं; अठत्तो-अठाओ-अठाउ-अठाहितो-अठासुंतो; अठण्ह-ण्हं; अठसु-सुं. Similarly, the forms of नवन्=नव; &c. and दशन्=दह; &c.

एगारह-एकारह; बारह; तेरह; चउद्दह-चोद्दह; पण्णरह; सोलह; सत्तारह; भठारह; एओणवीसा; वीसा; एओणत्तीसा; एकत्तीसा; वत्तीसा; चोत्तीसा-चउत्तीसा;

पंचत्तीसा; छत्तीसा; सत्तत्तीसा, अठत्तीसा; एओणचालीसा; एगचालीसा-एअ-
चालीसा-एगआलीसा-एअआलीसा; दुआलीसा; तेआलीसा; चोआलीसा-चउआ-
णीसा; पंचआलीसा; छआलीसा; सत्तआलीसा; अठआलीसा; एओणपण्णासा;
पण्णासा; एआवण्णासा-एगावण्णासा-एआवण्णा-एगावण्णा-एकावण्णा; वावण्णा-
दुपण्णासा-दुपण्णा; तेवण्णासा-तेवण्णा; चोवण्णासा-चउवण्णासा-चोवण्णा-
चउवण्णा-पंचावण्णासा-पंचावण्णा-पण्णपण्णासा-पण्णपण्णा; छप्पण्णासा-छप्प-
णा; सत्तावण्णासा-सत्तावण्णा; अठावण्णासा-अठावण्णा; एओणछठी; छठी; एक-
छठी; बाछठी-दुछठी; तेछठी; चोछठी-चउछठी; पंचछठी; छछठी; सत्तछठी;
अठछठी; एओणसत्तरी; सत्तरी; एअसत्तरी; दुसत्तरी-बासत्तरी; तेसत्तरी; चोसत्तरी-
चउसत्तरी, पंचसत्तरी; छसत्तरी; सत्तसत्तरी; अठसत्तरी; एगहत्तरी; बाहत्तरी &c.
also, एगासी; वासी; तिआसी; चोआसी-चउआसी; पंचासी; छासी; सत्तासी;
अठासी; एओणवई-एगावई-एक्काणवई; बाणवई; तेणवई; चोणवई-चउणवई;
पंचाणवई; छाणवई; सत्ताणवई; अठाणवई; एओणसअं । सअं ॥

Forms of Mas. nouns ending in अन्.

राजन् Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	राआ-राआणो- राओ	राइणो-राआणाणो- राआणो-राआ-राआणा
Acc.	राइणं-राअं- राआणं	राआणाणो-राआणो- राइणो-राआणा- राआणे-राआ-राए
Inst.	राइणा-रण्णा- राअणा-राएण- राएणं-राआणेण- राआणेणं	राईहि-हिं-हिं; राएहि-हिं-हिं; राआणेहि-हिं-हिं
Abl.	राआणाणो-राइणो- रण्णो-राआहितो- राअत्तो-राआओ-राआउ- राआ-राआहि; राआणाहितो- राआणत्तो-राआणाओ- राआणाउ	राआणासुंतो-राआणेहि- राआणाहितो-राआणत्तो- राआणाओ-राआणाउ- राआहितो-राएहितो- राईहितो-राइत्तो-राईओ- राईउ-राईहि-राईसुंतो राईण-राईणं;
Gen.	राइणो-रण्णो-राआणाणो-	

	राआणो-राअस्स-राआणस्स	राआणाण-राआणाणं;
		राआण-राआणं
Loc.	राइम्मि-राअम्मि- राआणे-राआणम्मि- राए	राईसु-राईसुं; राएसु-राएसुं; राआणेसु-राआणेसुं
Voc.	दे राआ-राअ- राओ-राआण	दे राओ-राआणो

The *Shadbhāshās'abdamañjarī* omits राआणाणो (Nom. Plu.) and has Voc. Sing. दे राआणो and Voc. Plu. दे राइणो also. Acc. Plu. राआणाणो is omitted. Abl. Sing.—Additional forms राआणो, राआणा, and राआणाहि; राआणाणो is omitted. Abl. Plu.—Additional forms राअत्तो, राआओ, राआउ, राआहि, राएहि, राआसुंतो, राएसुंतो, राआणेहितो, राआणाहि, राआणेहि, राआणेसुंतो; Gen. Plu.—Additional forms राआणेण-राआणेणं.

It remarks—एतद्रूपमप्यद्यदीक्षितानां मते । वृत्तिकारादीनां मते तु सौ राआणा जसि राआणाणा शसि राआणाणो टि राआणाणा इसौ राआणाणो इत्ति राआणाणो । अयं विशेषः ।

किम् Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	को	के
Acc.	कं	के-का
Inst.	किणा-केण- केणं	केहि-केहिं-केहिं
Abl.	कम्हा-काहितो- कत्तो-काओ-काउ- कीस-किणो-का- काहि	काहितो-केहितो-कासुंतो- केसुंतो-कत्तो-काओ- काउ-काहि-केहि
Gen.	कास-कस्स	केसिं-कास-काण-काणं
Loc.	कत्थ-कस्सि-कंसि- कहिं-कइआ-काहे- काला	केसु-केसुं

The *Shadbhāshās'abdamañjarī* has कस an additional form as Gen. Sing. Vararuchi has कदो (Abl. Sing.) for काओ.

किम् Fem.

	Sing.	Plu.
Nom.	का	का-काओ-काउ; की-कीओ-कीउ-कीआ
Acc.	कं	Like the Nom.
Inst.	कीअ-कीआ-कीइ-कीए; काअ-काइ-काए	कीहि-हिं-हिं; काहि-हिं- हिं
Abl.	कीअ-कीआ-कीइ-कीए; काअ-काइ-काए; कम्हा- काहितो-कत्तो-काओ-काउ; कीहितो-कित्तो-कीओ-कीउ; कीस-किणो	काहितो-कासुंतो-कत्तो-काओ- काउ; कीहितो-कीसुंतो-कित्तो- कीओ-कीउ
Gen.	कीसे-किस्सा; कीअ-कीआ- कीइ-कीए; काअ-काइ- काए; कीस-कास	काण-काणं; कास- कीस-केसि
Loc.	कीअ-कीआ-कीइ-कीए; काअ-काइ-काए- काहिं	कीसु-सुं; कासु-सुं

The *Shadbhāshāmañjarī* omits कम्हा (Abl. Sing.), कास-कीस (Gen. Plu.), and has कीहि as an additional form as Loc. Sing. *Vararuchi* has कदो (Abl. Sing.) for काओ.

किम् Neu.

Nom.	} किं	काणि-काइ-काई
Acc.		

The rest like Mas.

यद् Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	जो	जे
Acc.	जं	जे-जा
Inst.	जिणा-जेण- जेणं	जेहि-हिं-हिं

तद् Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	सो	ते
Acc.	तं-णं	ते-ता-णे-णा
Inst.	तिणा-तेण- तेणं; णिणा- णेण-णेणं	तेहि-हिं-हिं

Abl.	जम्हा-जाहितो- जत्तो-जाओ-जाउ- जा-जाहि	जाहितो- जेहितो- जासुंतो- जेसुंतो-जत्तो- जाओ-जाउ- जाहि-जेहि	तम्हा-तो- ताहितो-तत्तो- ताओ-ताउ- ता-ताहि	ताहितो-तेहितो तासुंतो- तेसुंतो-तत्तो- ताओ-ताउ- ताहि-तेहि
Gen.	जास-जस्स	जेसि-जाण- जाण	तास-तरस्स- से	तेसि-ताण- ताण-सि- तास
Loc.	जत्थ-जर्सि-जम्मि- जहिं-जइआ-जाहे- जाला	जेसु- जेसुं	तत्थ-तर्सि- तम्मि-तहिं- तइआ-ताहे- ताळा	तेसु-तेसुं; णेसु-णेसुं

The Shaḍbhāshās'abdamāñjarī observes- 'अत्रापि ल्यदादे-
रुत्सर्गतः संबोधनं नास्तीति ज्ञेयम् ।'. Inst. Sing. जिण-जिणं. Vara-
ruchi has जदो and तदो (Abl. Sing.) for जाओ and ताओ.

In the forms of तद् Mas. the Shaḍbhāshāmāñjarī has
Nom. Sing. स also, Gen. Plu. से also.

यद् Fem.

Nom.	जा	जी-जीओ- जीउ-जीआ- जा-जाओ-जाउ
	&c.	&c.

Like the Fem. forms of

किम्**यद् Neu.**

Nom.	जं	जाणि	तं	ताणि-ताइ-
and		जाइ-		ताइं
Acc.		जाइं		

The rest like the Mas.

The rest like the Mas.

The Shaḍbhāshāmāñjarī has के, जे, and ते as Neu.
Nom. Plu. in place of the forms given above.

इदम् Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	इमो-अयं	इमे
Acc.	इमं-णं-इणं	इमे-इमा-णे-णा
Inst.	इमेण-इमेणं-णेण- णेणं-इमिणा	इमेहि-हिं-हिं; णेहि-हिं- हिं; एहि-हिं-हिं
Abl.	इमाहितो-इमत्तो- इमाओ-इमाउ-इमा- इमाहि	इमाहितो-इमेहितो- इमासुंतो-इमेसुंतो-इमत्तो- इमाओ-इमाउ-इमाहि- इमेहि-आहि-एहि
Gen.	अस्स-इमस्स-से	इमेसिं-सिं-इमाण-इमाणं
Loc.	अस्सि-इमस्सि-इमम्मि- इह	एसु-एसुं-इमेसु-इमेसुं- णेषु-णेषुं

The Shadbhāshāś'abdamañjarī has अअं (for अयं) Nom. Sing. and Inst. Sing. णिणा also, Abl. Sing. आहि also and omits इमस्सि and णेषु-णेषुं.

इदम् Fem.

	Sing.	Plu.
Nom.	इमी-इमा-इमिआ- इअं	इमाओ-इमाउ-इमा; इमीओ-इमीउ-इआ-इमी
Acc.	इमिं-इमं-इणं	Like the Mas.
Inst.	इमीअ-आ-इ-ए; इमाअ-इ-ए	इमीहि-हिं-हिं; इमाहि-हिं-हिं
Abl.	इमीअ-आ-इ-ए; इमाअ-इ-ए; इमीहितो- इमित्तो-इमीओ-इमीउ- इमाहितो-इमत्तो-इमाओ- इमाउ	इमीहितो-इमीसुंतो- इमित्तो-इमीओ-इमीउ- इमाहितो-इमासुंतो- इमत्तो-इमाओ-इमाउ
Gen.	इमीअ-आ-इ-ए; इमाअ-इ-ए; से	इमेसिं; इमीण-इमीणं- इमाण-इमाणं; सिं
Loc.	इमीअ-आ-इ-ए; इमाअ-इ-ए; इमस्सि-इमम्मि- अस्सि-इह	इमीसु-सुं; इमासु-सुं; आसु-सुं

		इदम् Neu.	
		Sing.	Plu.
Nom. and Acc.	}	इदं-इणं-इणमो	इमे इमे-इमा-णे-णा

The rest like the Mas.

		एतद् Mas.	
		Sing.	Plu.
Nom.		एतो-एस- इणमो-इणं	एए
Acc.		एअं	एए-एआ
Inst.		एइणा-एएण- एएणं	एएहि-हिं- हिं
Abl.		एत्तो-एत्ताहे- एआर्हितो-एअत्तो- एआओ-एआउ- एआ-एआहि	एआर्हितो- एएर्हितो- एआसुंतो- एएसुंतो- एअत्तो-एआओ- एआउ-एआहि- एएहि
Gen.		से-एअस्स	सिं-एएसिं- एआण-एआणं
Loc.		एत्थ-अअम्मि इअम्मि-एअम्मि- एअस्सि	एएसु-सुं

The Shadbhâshâs'abdamañjari has से also Gen. Plu. and remarks 'तदेतदोरामा सह से आदेशं केचिदिच्छन्तीति भाष्ये' ।

Hemachandra and S'rikrishṇa have इअम्मि as an additional Loc. Sing.

		एतद् Fem.	
		Sing.	Plu.
Nom.		एसा-एई- एस-इणं- इणमो	एईओ-एईउ- एआओ-एआउ

Acc.	एअं-एइं	Like the Nom.
Inst.	एइअ-आ-इ-ए; एआअ-इ-ए	एइंहि-हिं-हिं; एआहि-हिं-हिं
Abl.	एत्तो-एत्ताहे-एइंअ-आ-इ-ए; एआअ-इ-ए; एइंहितो-एइत्तो- एइंओ-एइंउ; एआहितो- एअत्तो-एआओ-एआउ	एइंहितो- एइंसुतो- एइत्तो-एइंओ-एइंउ- एआहितो- एआसुतो- एअत्तो-एआओ- एआउ
Gen.	एइअ-आ-इ-ए; से; एआअ-इ-ए	सिं-एआण-णं
Loc.	एइअ-आ-इ-ए; एआअ-इ-ए	एइंसु-सुं; एआसु-सुं

एतद् Neu.

	Sing.	Plu.
Nom.	एत्त-इणमो-इणं-एअं	एआणि-एआइ-एआइं
Acc.	एअं-एआणि- एआइ-एआइं	Like the Nom.

The rest like the Mas.

अदस् Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	अह-अमू	अमू-अमउ- अमओ- अमुणो-अमवो
Acc.	अमुं	अमुणो-अमू
Inst.	अमुणा	अमूहि-हिं-हिं
Abl.	अमुणो- अमूओ- अमूउ- अमूहितो- अमुत्तो	अमूहितो- अमूसुतो- अमुत्तो- अमूओ- अमूउ
Gen.	अमुणो- अमुस्त	अमूण-णं

Loc.	असुम्मि- अअम्मि- इअम्मि	अमूसु-सुं
------	-------------------------------	-----------

Additional forms in Nom. Plu. असुड-अमुओ-अमुवो-
प्राकृ० चन्द्रि०.

अदस् Fem.

	Sing.	Plu.
Nom.	अह-अमू	अमूओ- अमूड-अमू
Acc.	असुं	Like the Nom.
Inst.	अमूअ-आ-इ-ए	अमूहि-हिं-हिं
Abl.	अमूअ-आ-इ-ए; अमूहितो- अमुतो-अमूओ- अमूड	अमूहितो- अमूसुतो- अमुतो- अमूओ-अमूड
Gen.	अमूअ-आ-इ-ए	अमूण-णं
Loc.	अमूअ-आ-इ-ए	अमूसु-सुं

अदस् Neu.

	Sing.	Plu.
Nom.	असु-अह	अमूनि-अमूइ-अमूइं
Acc.	असु-सुं- सुं	Like the Nom.

युष्मद् Mas., Fem., Neu.

	Sing.	Plu.
Nom.	तुवं-तुं-तुमं-तुह-तं	भे-तुब्भे-तुग्हे-उग्हे-तुब्भ- तुग्हे-तुज्जे-तुग्हे-तुज्ज
Acc.	तुमे-तुए-तुवं-तुं-तुमं- तुह-तं	वो-भे-तुग्हे-तुग्हे-तुज्जे- उग्हे-तुब्भ-तुग्हे-तुज्ज- तुब्भे
Inst.	भे-ते-दे-दि-तुमं-तुमइ- तुमए-तुइ-तुए-तुमाइ- तुमे	भे-तुब्भेहि-तुग्हेहि- तुज्जेहि-उब्भेहि-उग्हेहि- उज्जेहि-उग्हेहि-तुग्हेहि

Abl.	तुब्भ-तुम्ह-तुज्झ- तुहितो-तुरह- तईहितो-तइत्तो-तईओ-तईउ- तुवाहितो-तुवत्तो-तुवाओ-तुवाउ- तुवाहि-तुवा- तुमाहितो-तुमत्तो-तुमाओ- तुमाउ-तुमाइ-तुमा- तुहाहितो &c.- तुम्भाहितो &c.-तुम्हाहितो &c.- तुज्झाहितो &c.	उम्हेहितो-उम्हाहितो- उम्हेसुतो-उम्हासुतो- उम्हेहि-उम्हाहि-उम्हत्तो- उम्हाओ-उम्हाउ- उम्हेहितो &c.-तुम्हेहितो &c. तुम्भेहितो &c.-तुम्हेहितो &c. तुज्झेहितो &c.
Gen.	तुब्भ-तुम्ह-तुज्झ-उब्भ-उम्ह- उज्झ-उय्ह-तइ-तुहं-तुह- तुम्हं-तुव-तुम-तुमे-तुमाइ- तुमो-दे-ते-दि-तु-इ-ए-	तुम्हाण-णं-तुब्भं-तुम्हं-तुज्झं- तुम्भाण-णं-तुम्हाण-णं- तुज्झाण-णं-तुमाण-णं-तुवाण- णं-तुहाण-णं-तुब्भ-तुम्ह- तुज्झ-वो-भे-त्वा तुवेसु-सुं-तुमेसु-सुं-तुहेसु- सुं-तुम्भेसु-सुं-तुम्हेसु-सुं- तुज्जेसु-सुं-तुसु-सुं
Loc.	तुमए-तुइ-तुए-तुमाइ- तुमे-तुम्मि	तुवेसु-सुं-तुमेसु-सुं-तुहेसु- सुं-तुम्भेसु-सुं-तुम्हेसु-सुं- तुज्जेसु-सुं-तुसु-सुं

अस्मद्.

	Sing.	Plu.
Nom.	अम्हि-हं-अहअं-अहं- अहम्मि-अम्मि	मो-भे-वअं-अम्हे-अम्हो- अम्ह
Acc.	मं-णे-णं-मि-मिमं-ममं- अम्मि-अहं-मम्ह-अम्ह	अम्हे-अम्हो-अम्ह-णे
Inst.	मि-मइ-ममाइ-मए-मे- ममं-णे-मआइ-ममए	णे-अम्हेहिं-अम्हेहिं- अम्हेहि-अम्हाहिं-अम्हाहिं- अम्हाहि-अम्हे-अम्ह
Abl.	मइ-मम-मह-मज्झ- मईहितो-मइत्तो-मईओ- मईउ-ममाहितो-ममत्तो- ममाओ-ममाउ-ममा- ममाहि-महाहितो-महत्तो- महाओ-महाउ-महा- महाहि-मज्झाहितो-मज्झत्तो-	अम्हाहितो-अम्हेहितो- अम्हासुतो-अम्हेसुतो-अम्हत्तो- अम्हाओ-अम्हाउ-अम्हाहि- अम्हेहि; ममाहितो-ममेहितो- ममासुतो-ममेसुतो-ममत्तो- ममाओ-ममाउ-ममाहि- ममेहि

	मज्झाओ-मज्झाउ-मज्झा-मज्झाहि	
Gen.	अम्हं-मज्झं-मज्झ-मइ- मह-महं-मे-अम्ह-मम	अम्हे-अम्हो-अम्हाण-णं- मज्झाण-णं-ममाण-णं- महाण-णं-मज्झ-अम्ह- अम्हं-णे-णो
Loc.	मि-मइ-ममाइ-मए-मे- अम्हे-अम्हम्मि-ममे-ममम्मि- मज्झे-मज्झम्मि-महे-महम्मि	अम्हासु-सुं-अम्हेसु-सुं- अम्हसु-सुं-ममसु-सुं-ममेसु-सुं- मज्झसु-सुं-मज्झेसु-सुं- महसु-सुं-महेसु-सुं

According to Lakshmidhara Loc. Sing. ought to have the following additional forms:-

अम्हत्थ-अम्हरिंस-ममत्थ-ममस्सि-मज्झत्थ-मज्झस्सि-महत्थ-महरिंस

The Shadbhâshâs'abdamañjarî has also ममासु-सुं-मज्झा-सु-सुं-महासु-सुं in Loc. Plu. and remarks 'अत्र चन्द्रिकाकारादीनामथादशत्ववचनं गणनानभिज्ञत्वमेव ।'

हस्, Present Tense.

	Sing.	Plu.
1st Pers.	हसमि-हसामि- हसिमि-हसेमि	हसमो-हसम-हसमु; हसामो-म-मु; हसिमो-म-मु; हसेमो-म-मु
2nd Pers.	हससि-हसेसि हससे-हसेसे	*हसइत्था-हसेइत्था- हसह-हसेह
3rd Pers.	हसइ-हसेइ; हसए-हसेए	हसन्ति-हसेन्ति; हसन्ते- हसेन्ते; हसइरे-हसेइरे

*Almost all the other Prâkrita grammars and Trivikrama's MS. consulted by me give हसित्था and हसेत्था in place of हसइत्था and हसेइत्था.

Also हसेज्ज and हसेज्जा (according to Lakshmidhara and Trivikrama हसज्ज and हसज्जा also) in all persons and numbers.

In this root ज्ज and ज्जा are not inserted between the base and the terminations, because it does not end in a vowel ("खतोनजन्तत्वात् 'मध्ये चाजन्तात्' इत्ययं विधिर्न भवति" P. 189 of the text).

भू.

It substitutes हो, हुव, and हव and हु before अचित् terminations (all personal terminations except 3rd Pers. Sing. and ह 2nd Pers. Plu.).

The forms of the substitutes हव and हुव are exactly like those of the root हस् above.

हो.

1st Pers.	होमि- होअमि-होआमि-होइमि- होएमि	होमो-होम-होमु; होअमो-म-मु; होआमो-म-मु; होइमो-म-मु; होएमो-म-मु
2nd Pers.	होसि*- होअसि-होअसे- होएसि-होऐसे	होइत्था-होह; होअइत्था-होअह; होएइत्था-होएह
3rd Pers.	होइ*- होअइ-होअए- होएइ-होएए	होन्ति-होन्ते-होइरे; होअन्ति-होअन्ते-होअइरे होएन्ति-होएन्ते-होएइरे

Optional forms in ज्ञ and ज्ञा:—

होञ्ज-होञ्जा in all persons and numbers. Also होञ्जमि-होञ्जामि-होञ्जेमि; होञ्जमो-म-मु; होञ्जामो-म-मु; होञ्जेमो-म-मु &c. Before न्ति and न्ते we have होञ्जन्ति and होञ्जन्ते only, not होञ्जान्ति and होञ्जान्ते; because आ of ज्ञा is shortened by 'संयोगे'. Before इरे, there are two forms होञ्जइरे and होञ्जाइरे.

हु.

1st Pers.	हुमि- हुअमि-हुआमि- हुइमि-हुएमि	हुमो-हुम-हुमु; हुअमो-म-मु; हुआमो-म-मु; हुइमो-म-मु; हुएमो-म-मु
2nd Pers.	हुसि- हुअसि-हुअसे- हुएसि-हुएसे	हुइत्था- हुअइत्था-हुएइत्था;

* Not होसे and होए because the root does not end in अ.

3rd Pers. No forms.

हुन्ति-हुन्ते-हुइरे;
हुअन्ति-हुअन्ते-हुअइरे;
हुएन्ति-हुएन्ते-हुएइरे

Optional forms in ज्ञ and ज्ञा:-

हुञ्ज-हुञ्जा in all persons and all numbers.

Also हुञ्जमि-हुञ्जामि-हुञ्जेमि &c.

The Past Tense.

भू (लृट्, लिट्, or लुङ्).

हो.

	Sing.	Plu.
3rd Pers.	होसि-होअसि; होहिअ- होअहिअ; होहि-होअहि	Like the Present Tense.
2nd Pers.	Like the Present Tense.	
1st Pers.	Do.	

हस्.

3rd Pers. Sing. हसीय. The rest like the Present Tense.

According to other authors the terminations are सीअ, हीअ, and ही, or हीअ alone, or सी, ही, and हीअ in the 3rd Pers. Sing. in the case of roots ending in a vowel.

भू, Futures.

From हो.

	Sing.	Plu.
1st Pers.	होहामि-होस्सामि- होहिमि-होहिस्सं	होहामो-म-मु; होस्सामो-म-मु; होहिमो-म-मु; होहिस्सा; होहित्था
2nd Pers.	होहित्थि-होहिसे	होहित्था-होहिह
3rd Pers.	होहिइ-होहिए	होहिन्ति-होहिन्ते-होहिइरे

हस्, Futures.

1st Pers.	हसेहामि-हसिहामि; हसेस्सामि-हसिस्सामि; हसेहिमि-हसिहिमि; हसेहिस्सं-हसिहिस्सं	हसेहामो-म-मु; हसिहामो-म-मु; हसेस्सामो-म-मु; हसिस्सामो-म-मु; हसेहिमो-म-मु; हसिहिमो-म-मु;
-----------	---	--

		हसेहिस्सा-हसिहिस्सा;
2nd Pers.	हसेहिसि-हसिहिसि;	हसेहित्था-हसिहित्था
	हसेहिसे-हसिहिसे	हसेहिइत्था-हसिहिइत्था;
3rd Pers.	हसेहिइ-हसिहिइ;	हसेहिह-हसिहिह
	हसेहिए-हसिहिए	हसेहिन्ति-हसिहिन्ति;
		हसेहिन्ते-हसिहिन्ते;
		हसेहिइरे-हसिहिइरे

Also हसेहिञ्ज-हसेहिञ्जा; हसिहिञ्ज-हसिहिञ्जा; &c.

हो, Imperative and Potential.

1st Pers.	होमु	होमो
2nd Pers.	होमु-होहि	होह
3rd Pers.	होदु-होउ	होन्तु

Also होञ्जदु-होञ्जादु-होञ्ज-होञ्जा &c.

The Potential has होञ्जइ-होञ्जाइ as additional forms.

हस्, Imperative and Potential.

1st Pers.	हसमु-हसामु-हसिमु-	हसमो-हसामो-
	हसेमु	हसिमो-हसेमो
2nd Pers.	हससु-हसेसु-	
	हसहि-हसेहि-	हसह-हसेह
	हस-हसे-हसिञ्जहि-	
	हसिञ्जसु-हसिञ्जे	
3rd Pers.	हसदु-हसेदु-	हसन्तु-हसेन्तु
	हसउ-हसेउ	

Hemachandra and S'eshakrishna as well as Simharāja give हसेञ्जहि, हसेञ्जसु, and हसेञ्जे. Simharāja gives also हसेइञ्जहि, हसेइञ्जसु; हसेइञ्जे.

Also हसञ्ज-हसेञ्ज-हसञ्जा-हसेञ्जा and the Potential has हसेञ्जइ-हसेञ्जाइ-हसञ्जइ-हसञ्जाइ as additional forms.

The Conditional.

	हो	हस्
All persons, all numbers.	All persons, all numbers.	
	होमाण-होन्त-	हसमाण-हसन्त-हसेञ्ज-
	होञ्जमाण-होञ्जन्त-	हसेञ्जा
	होञ्जमाण-होञ्ज-होञ्जा	

अस्, Present Tense.

1st Pers.	म्हि-अत्थि	म्ह-म्हो-अत्थि
2nd Pers.	सि-अत्थि	अत्थि
3rd Pers.	अत्थि	अत्थि

अस् Past Tenses (लट्, लिट्, लुट्).

अहेसि-आसि—All persons, all numbers.

अनुभू, Passive.

1st Pers.	अणुहोईअसि— अणुहोईआसि— अणुहोईइमि— अणुहोईएमि— अणुहोइज्जसि— अणुहोइज्जामि— अणुहोइज्जिमि— अणुहोइज्जेमि	अणुहोईअमो-म-मु; अणुहोईआमो-म-मु; अणुहोईइमो-म-मु; अणुहोईएमो-म-मु; अणुहोइज्जमो-म-मु; अणुहोइज्जामो-म-मु; अणुहोइज्जिमो म-मु; अणुहोइज्जेमो-म-मु;
2nd Pers.	अणुहोईअसि— अणुहोईएसि अणुहोइज्जसि— अणुहोइज्जेसि	अणुहोईअइत्था— अणुहोईएइत्था— अणुहोईअह— अणुहोईएह अणुहोइज्जइत्था— अणुहोइज्जेइत्था अणुहोइज्जह अणुहोइज्जेह
3rd Pers.	अणुहोईअइ— अणुहोईएइ अणुहोइज्जइ— अणुहोइज्जेइ	अणुहोईअन्ति-न्ते-इरे; अणुहोईएन्ति-न्ते-इरे; अणुहोइज्जन्ति-न्ते-इरे; अणुहोइज्जेन्ति-न्ते-इरे

Also the forms अणुहोईएज्ज, अणुहोईएज्जा, अणुहोइज्जेज्ज, अणुहोइज्जेज्जा, &c.

Causal of भू from the substitute हो.

Add terminations of the Present to होअ, होए, होआव, होआवे, and होअवि.

1st Pers.	होअमि-होआमि-होइमि-	होअमो-म-मु; होआमो-म-मु;
-----------	--------------------	-------------------------

	होएमि; होएसि; होआवेमि; होअविमि; होआवमि- होआवामि-होआविसि- होआवेसि	होइमो-म-मु; होएमो-म-मु; होएमो-म-मु; होआवेमो-म-मु; होअविमो-म-मु; होआवमो-म- मु; होआवामो-म-मु; होआ- विमो-म-मु; होआवेमो-म-मु.
2nd Pers.	होअसि; होअसे; होएसि; होआवसि, होआवसे; होआवेसि; होअविसि	होअइत्था-होअह; होएइत्था- होएह; होआवइत्था-होआवह; होआवेइत्था-होआवेह होअविइत्था-होअविह
3rd Pers.	होअइ-होएइ- होआवइ-होआवेइ- होअविइ	होअन्ति-न्ते-इरे; होएन्ति-न्ते-इरे; होआवन्ति-न्ते-इरे; होआवेन्ति-न्ते-इरे; होअविन्ति-न्ते-इरे

Also होएजइ-होएज्जाइ, होआवेज्जइ-होआवेज्जाइ-होअविज्जइ, होअविज्जाइ,
होएज्ज, होएज्जा, होआवेज्ज-ज्जा; होअविज्ज-ज्जा &c.

Passive of the Causal of अनुभू.

1st Pers.	अणुहोईअमि-अणुहोईआमि- अणुहोईइमि-अणुहोईएमि; अणुहोइज्जमि-ज्जामि-ज्जिमि- ज्जेमि; अणुहोआवीअमि- आमि-इमि-एमि; अणुहोआविज्जमि-ज्जामि- ज्जिमि-ज्जेमि	अणुहोईअमो-म-मु; अणुहोईआमो-म-मु; अणुहोईइमो-म-मु; अणुहोईएमो-म-मु; अणुहोइज्ज (°इज्जा- °इज्जि- °इज्जे)- मो-म-मु; अणुहोआवीअ (°वी- आ- °वीइ- °वीए) मो-म-मु; अणुहोआविज्ज (°विज्जा- °विज्जि- °विज्जे) मो-म-मु
2nd Pers.	अणुहोईअ (°ईए) सि-से; अणुहोइज्ज (°इज्जे) सि-से; अणुहोआवीअ (°वीए) सि-से; अणुहोआविज्ज (°विज्जे) सि-से	अणुहोईअ (°ईए) इत्था-ह; अणुहोइज्ज (°इज्जे) इत्था-ह; अणुहोआवीअ (°वीए) इत्था-ह; अणुहोआविज्ज (°विज्जे) इत्था-ह
3rd Pers.	अणुहोईअइ-ए; अणुहोईएइ-ए; अणुहोइज्जइ-ए;	अणुहोईअ (°ईए) न्ति-न्ते-इरे; अणुहोइज्ज (°इज्जे) न्ति-न्ते-इरे;

अणुहोइजेइ-ए;	अणुहोआवीअ (°वीए) न्ति-न्ते-इरे;
अणुहोआवीअइ-ए;	
अणुहोआवीएइ-ए;	अणुहोआविज (°विजे) न्ति-न्ते-इरे
अणुहोआविजइ-ए;	
अणुहोआविजेइ-ए	

Also अणुहोआवीएज्-जा, अणुहोआविजेज्-जा, &c. when जर् and जार् are added.

The Apabhraṃs'a.

Forms of Mas. words ending in अ in the Apabhraṃs'a.

राम Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	रामु-रामो-राम-रामा	रामा-राम
Acc.	रामु-रामो-राम-रामा	राम-रामा-रामि-रामे
Inst.	रामेण-रामें-रामे	रामेहिं-रामाहिं-रामहिं-रामे
Abl.	रामहे-रामाहे-रामहु-रामाहु	रामहुं-रामाहुं
Gen.	रामसु-रामासु-रामसु- रामहो-रामाहो-राम-रामा	रामहं-रामाहं-राम- रामा
Loc.	रामि-रामे	रामहिं-रामाहिं-रामसु-रामासु
Voc.	रामु-रामो-राम-रामा	रामहो-रामाहो

In the above forms म् is in all cases optionally changed to व्; रामु-रामो-राम-रामा, &c.

यादश्, तादश्, कीदश्, and ईदश् make up their forms like those of राम from the bases जेद्, तेद्, केद्, and एद् respectively.

Pronouns ending in अ like सव्व are declined like राम except in the Abl. Sing. where हं is the substitute for इति; सव्वहं and in the Loc. Sing. where ङि is changed to हिं, सव्वहिं.

According to Hemachandra हां is substituted for इति; सव्वहां-सव्वाहां. सव्वा or साहा Fem. is declined like जाआ.

कुण्ड Neu.

	Sing.	Plu.
Nom.	कुंड	कुंडाइ-कुंड-कुंडे
Acc.	„	Like the Nom.
Voc.	„	कुंडहो-कुंडाहो

The rest like the forms of Mas. Nouns ending in अ.
The forms of सर्व Neu. are like those of कुण्ड Neu.

कइ Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	कइ-कई	कइ-कई; कइहो-कईहो
Acc.	कइ-कई	कइ-कई
Inst.	कइण-कईण-कइएँ- कईएँ-कई-कई	कइहिं-कईहिं
Abl.	कइहे-कईहे	कइहुं-कईहुं
Gen.	कइ-कई	कइ-कई-कइहं-कईहं- कइहुं-कईहुं
Loc.	कइहि-कईहि; कइहुं-कईहुं	कइहिं-कईहिं
Voc.	कइ-कई	कइहो-कईहो

कार Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	कार-कारु	कार-कारु-कारहो-कारुहो
Acc.	कार-कारु	कार-कारु
Inst.	कारण-कारुण-कारएँ- कारुएँ-कार-कारु	कारहिं-कारुहिं
Abl.	कारहे-कारुहे	कारहुं-कारुहुं
Gen.	कार-कारु	कार-कारु-कारहं-कारुहं- कारहुं-कारुहुं
Loc.	कारहि-कारुहि- कारहुं-कारुहुं	कारहिं-कारुहिं
Voc.	कार-कारु	कारहो-कारुहो

पितृ to be considered as पिद and declined like राम.

जाआ Fem.

	Sing.	Plu.
Nom.	जाआ-जाअ-जाई-जाइ	जाआउ-जाअउ-जाआओ- जाअओ-जाईउ-जाइउ- जाईओ-जाइओ
Acc.	जाआ-जाअ-जाई-जाइ	जाआउ-जाअउ-जाआओ- जाअओ-जाईउ-जाइउ- जाईओ-जाइओ

Inst.	जाआण-जाअण-जाआं- जाअं-जाईण-जाइण- जाईं-जाईं-जाईं-जाइं	जाआहिं-जाअहिं- जाईहिं-जाइहिं
Abl.	जाआहे-जाअहे-जाईहे- जाइहे	जाईहुं-जाइहुं-जाआहुं- जाअहुं
Gen.	जाआहे-जाअहे-जाईहे- जाइहे	जाआ-जाअ-जाई-जाइ
Loc.	जाआहिं-जाअहिं-जाईहिं- जाइहिं	जाआहिं-जाअहिं-जाईहिं- जाइहिं
Voc.	जाआ-जाअ-जाई-जाइ	जाआ-जाअ-जाई-जाइ- जाआउ-जाअउ-जाआहो- जाअहो-जाईउ-जाइउ-जाईहो जाइहो

The forms of Fem. Nouns ending in ई and ऊ are like those from the base जाई.

The forms of मातृ are from the bases मादा and मादी, like those of जाआ.

वारि Neu.

Nom.	वारि	वारिइं
Acc.	Do.	Do.

The rest like the Mas. forms.

सव्व Mas.

	Sing.	Plu.
Nom.	सव्वु-सव्वो-सव्व-सव्वा	सव्वे-सव्व-सव्वा
Acc.	सव्वु-सव्वो-सव्व-सव्वा	सव्व-सव्वा-सव्वि-सव्वे
Inst.	सव्वेण-सव्वे-सव्वे	सव्वेहिं-सव्वाहिं-सव्वहिं-सव्वे
Abl.	सव्वहं-सव्वाहं	सव्वहुं-सव्वाहुं
Gen.	सव्वसु-सव्वासु-सव्वसु- सव्वहो-सव्वाहो-सव्व-सव्वा	सव्वेसिं-सव्वहं-सव्वाहं- सव्व-सव्वा
Loc.	सव्वहिं-सव्वाहिं	सव्वहिं-सव्वाहिं-सव्वसु-सव्वासु

किम् Mas. has three bases क, काई, and कवण. काई is declined like कइ Mas., and क and कवण like सव्व except in Abl. Sing.—किह-कहं-काहं.

किम् Fem.—Its base is का, declined like जाआ. Its base is की except in Nom. Sing., Acc. Sing., and Gen. Plu. (सु, अम्, and आम्) and except in Abl. Sing. where the form is कहे.

किम् Neu.

	Sing.	Plu.
Nom.	किं	काई-कई-काई-कवणु
Acc.	कि	”

The rest like the Mas. forms.

इदम् Mas. has आअ (Hema. आय) as its base in all forms. आअ is declined like सब्ब. According to some इदम् has आअ as its base only before जस् and शस्. (Nom. Plu. and Acc. Plu.) In other forms, its base is इम.

इदम् Fem. has आआ (Hema. आया) as its base and its forms are like those of जाआ.

इदम् Neu.

Nom.	इसु	आअ-आआ
Acc.	”	आअ-आआ
Inst.	इमएण-इमएं	इमहिं

The rest like the Mas. forms.

यद् (Mas.) and तद् (Mas.) have their forms like those of सब्ब from the bases ज and त respectively except in the following cases:—

	यद्	तद्
Nom. Sing.	इं	तुं
Acc. Sing.	इं	तुं

Regular forms are optionally used:—यद् Nom. Sing. जु-जो, तद्-तुं-तो. यद् (Fem.) and तद् (Fem.) have जा and ता as their bases. Their forms are like those of जाआ except in the Abl. Sing. where the forms are जहे and तहे respectively.

यद् Neu.

तद् Neu.

Nom.	इं-जं	जाई-जई	तुं-तं	ताई-तई
Acc.	”	”	”	”

The rest like the Mas. forms.

एतद् Mas.— Its base is एद् from which the forms are like those of सब्ब except in the following:—

Nom. Sing.	एह-एहो-एहु	} These three forms are in all genders
Acc. Sing.	एह-एहो-एहु	
Nom. Plu.	एइ	
Acc. Plu.	एइ	

एतद् Fem.—Base एदा. Its forms are like those of जाअ except in the following.

Nom. Sing.	} एह-एहो-एहु	All genders.
Acc. Sing.		
Nom. Plu. and Acc. Plu.	एइ	

एतद् Neu.

Nom.	एइ-एहो-एहु	एइ-एइं-एदइं-एदाइं
Acc.	” ” ” ”	” ” ” ”

The rest like the Mas.

अदस् Mas.—Its base is अमु, which is declined like कार except in the following:—

Nom. Plu.	ओइ
Acc. Plu.	ओइ

अदस् Fem.—Base अमु. Declined like कार except in the following.

Nom. Plu.	} ओइ
Acc. Plu.	

अदस् Neu.

Nom.	अमु	ओइ-अमुइं-अमूइं
Acc.	”	” ” ”

The rest like the Mas.

युष्मद्

अस्मद्

Nom.	तुहुं	तुम्हे-तुम्हइ	हउं	अम्हइं-अम्हेइं
Acc.	एइं-तइं	तुम्हे-तुम्हइ	मइं	अम्हइं-अम्हेइं
Inst.	एइं-तइं	तुम्हेहिं	मइं	अम्हेहिं
Abl.	तुज्झ-तुध्र- तउ-तुह-तओ	तुम्हइं	महु-मज्झ	अम्हइं
Gen.	तुज्झ-तुध्र- तउ-तुह-तओ	तुम्हइं	महु-मज्झ	अम्हइं
Loc.	एइं-तइं	तुम्हासु	मइं	अम्हासु

भू, Present, हो-हव.

1st Pers.	होउ-हवउ-होसि-हवसि (होउं-हवउं Henia.)	होहुं-हवहुं-होमो-म-मु; हवमो-म-मु
2nd Pers.	होहि-हवहि-होसि; हवसि-से	होहु; हवहु-होइत्था-होह- हवइत्था-हवह
3rd Pers.	होदि-हवदि-दे; होइ-हवइ-ए	होहिं-हवहिं-होन्ति-न्ते-इरे हवन्ति-न्ते-इरे

Similarly from the base हुव.

Appendix containing Illustrations of the Apabhraṃs'a.

Hemachandra has treated the subject of the Apabhraṃs'a at great length, giving good illustrations of verses in the Apabhraṃs'a. They are given here in illustration of the corresponding Sūtras in the text. Their Sanskrit equivalents are not given by Hemachandra. For this I had to consult the commentary designated Vyutpattidīpikā, otherwise known as Dhunḍhikā, composed by Udayasaubhāgyagani. Of this commentary there are two MSS. in the Deccan College Library.

Illustrations for Hemachandra's work are given in the order of the Sūtras as they are found in the text.

स्वम्यत उत् ॥ ३ । ४ । २ ॥ P. 264—

दहमुहु भुवण-भयंकर तोसिअ-संकर णिग्गउ रह-वरि चडिअउ ।

चउमुहु लंमुहु झाइवि एकहिं लाइवि णावइ दइवं घडिअउ ॥

The corresponding Sanskrit is as under:—

दशमुखो भुवनभयंकरस्तोषितशंकरो निर्गतो रथवरे चटितः ।

चतुर्मुखं षण्मुखं ध्यात्वैकस्मिद्धैगित्वेव दैवेन घटितः ॥

(एकस्मिन् रावणे एतद्द्रव्यमपि एकीकृत्य रावणो घटितो निर्मितः । दशमुख-
त्वादित्यर्थः ॥)

सुससोः ॥ ३ । ४ । २७ ॥ P. 264—

एइ ति घोडा एइ थलि एइ ति निसिआ खग्ग ।

एत्थु सुणीसिम जाणीअइ जोनवि वालइ वग्ग ॥

एते ते वोटकाः एषा स्थली एते ते निशिताः खन्नाः ।

अत्र मनुष्यत्वं ज्ञायते येनापि वालयति वल्गम् (वल्गु?) ॥

(अत्र सम्जसां लोपः)—

जिवं जिवं वंकिम लोअणहं णिरु सामलि सिक्खेइ ।

तिवें तिवें वम्महु निअय-सरु खरपत्थरि तिक्खेइ ॥

यथा यथा वक्तृत्वं लोचनानां निश्चितं श्यामला शिक्षते ।

तथा तथा मन्मथो निजकशरान् खरप्रस्तरे तीक्ष्णान् करोति ॥

(अत्र सम्जसां लोपः)

ओत् सौ तु पुंसि ॥ ३ । ४ । ३ ॥ P. 264—

अगलिअ-नेह-निवट्टाहं जोअण-लक्खुवि जाउ ।
वरिस-सएणवि जो मिलइ सहि सोक्खहं सो ठाउ ॥
अगलितत्तेहनिवृत्तानां योजनलक्षमपि यातु ।
वर्षशतेनापि यो मिलति सखि सौख्यानां स भवतु ॥

(अत्रुटितत्तेहचलितानामुपरि योजनलक्षमपि यातु । हे सखि वर्षशतेनापि यो मिलति स सौख्यानां स्थानं भवतीत्यर्थः)

पुंसीति किम् ।

अङ्गहिं अङ्गु न मिलिउ हलि अहरें अहरु न पत्तु ।
पिअ जोअन्तिहे सुह-कमलु एम्बइ सुरउ समत्तु ॥
अङ्गैरङ्गं न मिलितं सखि अधरेण अधरो न प्राप्तः ।
प्रियस्य पश्यन्त्या मुखकमलमेव सुरतं समाप्तम् ॥

तु मोङ्गवम् ॥ ३ । ३ । ३ ॥ P. 264—

कवँलु-कमलु । भवँरु-भमरु । लाक्षणिकस्यापि । जिवँ । तिवँ । जेवँ । तेवँ ।
अनादाविलेख । मयणु । असंयुक्तस्येत्येव । तसु पर समलउ जम्मु । तस्य परं
सफलं जन्म ।

दिहौ सुपि ॥ ३ । ४ । २ ॥ P. 265—

सौ

ढोला सामला धण चम्पा-वणी ।
णाइ सुवण्ण-रेह कस-वट्टइ दिण्णी ॥
नायकः श्यामलः प्रिया चम्पकवर्णा ।
इव सुवर्णरेखा कषपट्टके दत्ता ॥

(शीघ्रादीनां वहिन्नदयः । नायकस्य ढोलादेशः । प्रियायाः धण आदेशः ।
उत्प्रेक्ष्यते कषपट्टके सुवर्णरेखेव दत्तेत्यर्थः) .

आमच्छये

ढोला मइं तुहुं वारिया मा कुरु दीहा माणु ।
निहए गमिही रत्तडी दडवड होइ विहाणु ॥
नायक मया त्वं वारितः मा कुरु दीर्घं मानम् ।
निद्रया गमिष्यति रात्रिः शीघ्रं भवति विभातम् ॥

(शीघ्रादित्वादवस्कन्दस्य दडवडेति विभातस्य च विहाण इति)
त्रियाम् ।

बिद्रीए मइ भणिय तुहुं मा करु वङ्की दिद्री ।
 पुत्ती सकण्णी भल्लि जिव मारइ हिअइ पइद्वि ॥
 पुत्रिके मया भणिता त्वं मा कुरु वक्कां दृष्टिम् ।
 पुत्रिके सकर्णा भल्लिः इव मारयति हृदये प्रविष्टा ॥

(हे पुत्रिके यथा सकर्णा भल्लिः हृदये प्रविष्टा मारयति तथा त्वया या दृष्टिभूता
 भल्लिः परस्य हृदये प्रविष्टा मारयिष्यतीत्यर्थः शीघ्रादित्वाद् बिद्री आदेशः ।
 स्वार्थं कथं वा)

जति ।

एइ ति घोडा एइ थलि एइ ति निसिआ खग्ग ।
 एत्थु मुणीसिम जाणीअइ जो नवि वालइ वग्ग ॥
 एते ते घोटकाः एपा स्थली एते ते निशिताः खङ्गाः ।
 अत्र मनुष्यत्वं ज्ञायते येनापि वालयति वत्तम् (वत्सु ?) ॥

हो जस आमन्त्रणे ॥ ३ । ४ । १८ ॥ P. 265—

तरुणहो तरुणिहो मुण्डि मइ करहु म अप्पहो घाड ॥
 हे तरुणाः हे तरुण्यो ज्ञातं मया कुरुत मा आत्मनः घातम् ॥

टो णानुस्वारौ ॥ ३ । ४ । ११ ॥ P. 265—

दइएं पवसन्तेण । (दयितेन प्रवसता)

टि ॥ ३ । ४ । ५ ॥ P. 265—

जे महु दिण्णा दिअहडा दइएं पवसन्तेण ।
 ताण गणन्तिए अहुल्लिउ जज्जरिआउ नहेण ॥
 ये मम दत्ता दिवसा दयितेन प्रवसता ।
 तान् गणयन्त्या अहुल्ल्यः जर्जरिता नखेन ॥

हिंभिस्सुपोः ॥ ३ । ४ । १९ ॥ P. 265—

गुणहिं न संपइ किति पर (गुणैः न संपदः कीर्तिः परम् । गुणैः संपदो न
 स्युः परं केवलं कीर्तिरेव भवति) .

भाईरहि जित्रं भारइ मग्गेहिं तिहिंवि पयइइ ।

भागीरथी इव भारती मार्गेषु त्रिष्वपि प्रवर्तते ॥

(भागीरथी यथा भारती मार्गेषु त्रिषु प्रवर्तते—यथा भागीरथी गङ्गा त्रिषु
 मार्गेषु प्रवर्तते तथा भारत्यपि सरस्वत्यपि उत्पादव्ययध्रौव्यात्मकेषु त्रिषु मार्गेषु
 प्रवर्तत इत्यर्थः)

ए भिसि ॥ ३ । ४ । ४ ॥ P. 266—

गुणहिं न संपद किति पर फल लिहिआ भुजन्ति ।
केसरि न लहइ ब्रोडिअवि गय लक्खेहिं घेप्पन्ति ॥
गुणैः न संपदः कीर्तिः परं फलानि लिखितानि भुञ्जते ।
केसरी न लभते कपर्दिकामपि गजाः लक्षैः गृह्यन्ते ॥

(जीवा लिखितानि फलानि भुञ्जते ।)

डसेडेह ॥ ३ । ४ ॥ ७ ॥ P. 266—

वच्छहे गृहइ फलइं जणु कट्टु-पल्लव वज्जेइ ।
तोवि महहुमु सुअणु जिवं ते उच्छज्जि धरेइं ॥
वृक्षात् गृह्णन्ति फलानि जनः कट्टु पल्लवानि वर्जयति ।
ततोपि महाद्रुमः सुजन इव तानुत्सङ्गे धरति ॥

(तान्-कट्टुपल्लवान्)

भ्यसो हुं ॥ ३ । ४ । ८ ॥ P. 266—

दुरुद्धाने पडिउ खलु अप्पणु जणु मारेइ ।
जिह गिरि-सिङ्गहुं पडिअ सिल अनुवि चूरु करेइ ॥
द्रोद्धानेन पतितः खलः आत्मानं जनं मारयति ।
यथा गिरिशङ्केभ्यः पतिता शिला अन्यमपि चूर्णाकरोति ॥

(द्रोद्धानेन दूरगमनेन । आत्मानं जनं च मारयति । अन्यमपि । आत्मान-
मन्यमपीत्यर्थः)

सुस्सुहो डसः ॥ ३ । ४ । ९ ॥ P. 266—

जो गुण गोवइ अप्पणा पयडा करइ परस्सु ।
तसु हउं कलि-जुगि दुल्लहहो वलि किज्जउं सुअणस्सु ॥
यो गुणान् गोपायति आत्मीयान् प्रकटान् करोति परस्य ।
तस्य अहं कलियुगे दुर्लभस्य बलिं करोसि सुजनस्य ॥

डमो लुक् ॥ ३ । ४ ॥ १६ ॥ P. 266—

संगर-सएहिं जु वणिअइ देवखु अन्हारा कन्तु ।
अइमत्तहं चत्तङ्कुसहं गय-कुम्भइं दारन्तु ॥
संग्रामशतेषु यः वर्ण्यते पश्य मदीयं कान्तम् ।
अतिमत्तानां त्यक्ताङ्कुशानां गजानां कुम्भान् दारयन्तम् ॥

आमो हं ॥ ३ । ४ । १० ॥ P. 266—

तणहं तइज्जी भज्जि नवि तं अवड-यडि वसन्ति ।
अह जणु लग्गिअवि उत्तरइ अह सह सइं मज्जन्ति ॥

तृणानां तृतीया भङ्गिः नापि तेन अवटतटे वसन्ति ।

अथ जनः लगित्वा उत्तरति अथ सह स्वयं मज्जन्ति ॥

(तृणानां तृतीया भङ्गी तृतीयः प्रकारो नाप्यस्ति तेन कारणेन अवटतटे वसन्ति अथवा जनस्तृणानि लगित्वा उत्तरति । अथ इति अथवा । तृणानि जनेन सह स्वयं मज्जन्ति । अन्योपि यः प्रकारद्वितयं कर्तुकामो भवति स विषमस्थाने वसति । प्रकारद्वयं किम् । म्रियते वा शक्तान् जयति वेति भावार्थः) .

डिनेच्च ॥ ३ । ४ । ६ ॥ P. 266—

सायरु उपपरि तणु धरइ तलि घल्लइ रयणाइं ।

सामि सुभिच्चुवि परिहरइ सम्माणेइ खलाइं ॥

सागरः उपरि तृणानि धरति तले क्षिपति रत्नानि ।

खामी सुमृत्युमपि परिहरति संमानयति खलान् ॥

अचोस्तत्रोखौ कखतथपफा गघदधवभान् ॥ ३ । ३ । ३ ॥ P. 267—

कस्य गः—

जं दिट्ठं सोम-ग्गहणु असइहिं हसिउ निसङ्कु ।

पिअ-माणस-विच्छोह-गरु गिलिगिलि राहु मयङ्कु ॥

यत् दष्टं सोमग्रहणमसतीभिः हसितं निःशङ्कम् ।

प्रिय-मानस-विक्षोभ-करं गिलगिल राहोर्मृगाङ्कम् ॥

खस्य घः ।

अम्मीए सत्थावत्थेहिं सुधि चिन्तिज्जइ माणु ।

प्रिए दिट्ठे हल्लोहलेण को चेअइ अप्पाणु ॥

अम्ब खस्थावत्थैः सुखेन चिन्त्यते मानम् ।

प्रिये दष्टे हल्लोहलेन कः चेतयति आत्मानम् ॥

(स्त्री कथयति—हे अम्ब खस्थावत्थैः खस्थचित्तैः सुखेन मानचिन्त्यते अहं-कारः क्रियते । परं प्रिये दष्टे सति हल्लोहलेन व्याकुलत्वेन का आत्मानं चेत-यतीत्यर्थः)

तथपफानां दधवभाः—

सवधु करेण्णिणु कधिदु मई तसु पर सभलउं जम्मु ।

जासु न चाउ न चारहडि न य पम्हट्टउ धम्मु ॥

शपथं कृत्वा कथितं मया तस्य परं सफलं जन्म ।

यस्य न त्यागः न चारभटी न यस्य प्रमुष्टः धर्मः ॥

(यस्य त्यागो न प्रमुष्टः दानं न गतं यस्य चारभटी न प्रमुषिता शूरशृत्तिर्न गता यस्य धर्मो न प्रमुष्टः न प्रमुषित इत्यर्थः).

Why अखौ = अनादौ ? - सवधु करेपिणु. Here क् is not changed to ग्. Why अचः ? - गिलिगिलि राहु मयङ्कु ॥ (गिलिगिलि राहोर्मृगाङ्कुम्).
Why अस्तवः—असंयुक्ताः—एकहिं अक्खिहिं सावणु (एकस्मिन्नक्षिणि श्रावणः).

Because of the word प्रायः, the change does not take place sometimes—

जइ केवँइ पावीसु पिउ अकिआ कुइ करीसु ।
पाणीउ नवइ सरावि जिवँ सव्वङ्गे पइसीसु ॥
यदि कथंचित् प्राप्स्ये प्रियं अकृतं कौतुकं करिष्यामि ।
पानीयं नवे शरावे यथा सर्वाङ्गेण प्रविशति ॥

(स्त्री कथयति यदि कथंचित् प्रियं प्राप्स्ये तर्हि अकृतं कौतुकं करिष्यामि यथा नवे शरावे पानीयं सर्वाङ्गेण प्रविशति तथा सर्वाङ्गेण प्रवेक्ष्यामीत्यर्थः ।).

उअ कणिआरु पफुल्लिअउ कञ्चण-कान्ति-पयासु ।
गोरी-वयण-विणिज्जिअउ नं सेवइ वण-वासु ॥
पइय कर्णिकारः प्रफुल्लितः काञ्चनकान्तिप्रकाशनम् ।
गौरीवदनविनिर्जितः इव वनवासं सेवते ॥

म्हो म्भं ॥ ३ । ३ । ४ ॥ P. 267—

वम्भ ते विरला केवि नर जे सव्वङ्ग-छइल्ल ।
जे वङ्गा ते वञ्चयर जे उज्जुअ ते वइल्ल ॥
वङ्गन् ते विरलाः केपि नराः ये सर्वाङ्गदक्षाः ।
ये वकास्ते वञ्चतराः ये ऋजवः ते बलीवर्दाः ॥

(हे ब्रह्मन् ते केपि नरा विरलाः ये सर्वाङ्गैर्दक्षाः । ये वकास्ते वञ्चतराः अत्यर्थवञ्चकाः ये तु ऋजवस्ते बलीवर्दा मूर्खा इत्यर्थः)

रो लुकमधः ॥ ३ । ३ । ५ ॥ P. 267—

जइ केवँइ पावीसु पिउ (यदि कथंचित् प्राप्स्ये प्रियम्). पक्षे
जइ भग्गा पारकडा तो सहि मज्झु प्रियेण ॥
यदि भग्गाः परकीयाः तत् सखि मम प्रियेण ।

कच्चिद्भूतोपि ॥ ३ । ३ । ६ ॥ P. 267—

वासु महारिसि एउ भणइ जइ सुइ-सत्थु पमाणु ।
मायहं चलण नवन्ताहं दिविदिवि गज्जा-ण्हाणु ॥

व्यासो महर्षिः एतद् भणति यदि श्रुतिशास्त्रं प्रमाणम् ।

मातृणां चरणौ नमतां दिवसे दिवसे गङ्गाज्ञानम् ॥

Why क्वचित्? Because वासेणवि भारह-खम्भि बद्ध-व्यासेनापि भारत-
सम्भे बद्धम् ।

उन्नविच्छबुत्ता विषण्णवर्त्मोक्ताः ॥ ३ । ३ । ५३ ॥ P. 267—

Hemachandra gives बुत्त and विच्च in place of उन्न and विच्छ.
विषण्णस्य बुत्तः—

मइं बुत्तउं तुहुं धुर धरहि कसरैहिं विगुत्ताइं ।

पइं विणु धवल न चडइ भरु एम्बइ बुत्तउ काइं ॥

मया उक्तं त्वं धुरं धर कसरैः विगोपिता ।

त्वया विना धवल न चटति भरः एवं विषण्णः कथम् ॥

(हे वृषभ मया उक्तं त्वं धुरं धर कसरैर्मलिवृषभैर्वयं विगोपिताः हे धवल
हे वृषभ त्वया विना भरो न चटति एवमेव विषण्णः कथमित्यर्थः ।)

उक्तस्य बुत्तः— मइं बुत्तउं । मया उक्तम् ।

वर्त्मनो विच्चः—जं मणु विच्चि न माइ—

यत् मनः वर्त्मनि न माति ।

अत्तुः परस्परस्य ॥ ३ । ३ । ५४ ॥ P. 268—

ते मुग्गडा हराविआ जे परिविद्धा ताहं ।

अवरोप्परु जोअन्ताहं सामिउ गज्जिउ जाहं ॥

ते मुद्दाः हारिता ये परिवेष्टिता तेषाम् ।

परस्परं युध्यतां स्वामी गज्जितः येषाम् ॥

(मुद्दा हारिताः मुधा जाताः । गज्जितः पीडितः)

सर्वगान् डेहिं ॥ ३ । ४ । २६ ॥ P. 268—

जहिं कपिज्जइ सरिण सरु छिज्जइ खग्गिण खग्गु ।

तहिं तेहइ भड-घड-निवहिं कन्तु पयासइ मग्गु ॥

एकहिं अविखहिं सावणु अन्नहिं भइवउ ।

माहउ महिअल-सत्थरि गण्ड-त्थले सरउ ॥

अज्जिहिं गिम्ह सुहच्छी-तिल-वणि मग्गसिरु ।

तहे सुद्धहे मुह-पङ्कइ आवासिउ तिसिरु ॥

हिअडा फुट्टि तडत्ति करि कालक्खेवें काइं ।

देक्खउं हय-विहिं कहिं ठवइ पइं विणु दुक्ख-सयाइं

यस्मिन् छिद्यते शरेण शरः छिद्यते खड्गेन खड्गः ।
 तस्मिन् तादृशे भटघटानिवहे कान्तः प्रकाशयति मार्गम् ॥
 एकस्मिन्नक्षिण श्रावणः अन्यस्मिन् भाद्रपदः ।
 माधवो महीतल्लस्तरे गण्डस्थले शरद् ॥
 अङ्गेषु ग्रीष्मः सुखासिकातिलवने मार्गशीर्षः ।
 तथा सुग्धाया मुखपङ्कजे आवासितः शिशिरः ॥
 हृदय स्फुट ऋटदिति कृत्वा कालक्षेपेन किम् ।
 पश्यामि हतविधिः कुत्र स्थापयति त्वया विना दुःखशतानि ॥

(यथा एतौ द्वौ मासौ श्रावणौ तथा अक्षिद्वयमप्यश्रुजलस्रावित्वान्मासद्वय-
 तुल्यम् । महीतल्लस्तरे माधवो वसन्तः पल्लवमयत्वात् । गण्डस्थले शरत् तस्याः
 कासकुसुमादिना पाण्डुत्वात् । अङ्गेषु ग्रीष्मः तापबाहुल्याद् सुखासिकातिलवने
 मार्गशीर्षः । यथा मार्गशीर्षे तिलवनानामुच्छेदः स्यात् तथा सुखावस्थानस्योच्छेदः ।
 मुखपङ्कजे शिशिरः वासितः । यथा शिशिरे पङ्कजानां म्लानत्वं तथा मुखपङ्कज-
 स्यापि । स्त्रीणां वियोगावस्थायामेतानि चिह्नानि स्युस्तेनेत्युक्तम् । हे हृदय त्वं
 ऋटदिति कृत्वा स्फुट । क्षेपेन कालविलम्बेन किम् । अहं पश्यामि हतविधिस्त्वया
 विना दुःखशतानि कुत्र स्थापयतीत्यर्थः ।

उत्सेहँ ॥ ३ । ४ । २७ ॥ P. 268—

Hemachandra gives हां as a substitute in place of हं
 for इस् in the case of सर्व and other pronouns ending in
 अ. His instances are जहां होन्तउ आगदो (यतो भवानागतः) । तहां
 होन्तउ आगदो (ततो भवानागतः) । and कहां होन्तउ आगदो (कुतो
 भवानागतः) ।

त्वन्नुत्साहावन्यथासर्वौ ॥ ३ । ३ । ५१ ॥ P. 268—

विरहानल-जाल-करालिअउ पहिउ कोत्रि बुड्ढिवि टिअओ ।
 अनु तिसिर-कालि सीअल-जलहु धूमु कहन्तिहु उड्ढिअओ ॥
 विरहानलज्वालाकरालितः पथिकः कोपि बुड्ढित्वा स्थितः ।
 अन्यथा शिशिरकाले शीतलजलात् धूमः कुतः उत्थितः ॥

(कोपि कविर्जले धूमं दृष्ट्वाह । करालितः पीडितः ।)

साहुवि लोउ तडप्फडइ बहुत्तणहो तणेण ।
 बड्ढप्पणु परिपाविअइ हत्थि मोक्कलडेण ॥

सर्वोपि लोकः उत्ताम्यति वृहत्त्वस्यार्थे ।
वृहत्त्वं प्राप्यते हस्तेन मुक्कलेन ॥

(उत्ताम्यति व्याकुलीभवति । को भावः । जनैर्महत्त्वं तदा प्राप्यते यदा दानादिगुणाः स्थुरित्यर्थः)

एं चेदुतः ॥ ३ । ४ । १२ ॥ P. 269—

एं—

अग्निगणे उण्हउ होइ जगु वाएं सीअलु तेवँ
जो पुणु अग्नि सीअला तसु उण्हत्तणु केवँ ॥
अग्निना उष्णं भवति जगत् वातेन शीतलं तथा ।
यः पुनः अग्निना शीतलः तस्य उष्णत्वं कथम् ।

(यः पुनः अग्निनापि शीतलस्तस्योष्णत्वं कथम् । न कथमपीत्यर्थः ।)

पानुस्वारौ—

विष्पिअ-आरउ जइवि पिउ तोवी तं आणहि अञ्चु ।
अग्निगण-दङ्घा जइवि घरु तो तें अग्नि कञ्चु ॥
विप्रियकारकः यद्यपि प्रियः तथापि तमानय अद्य ।
अग्निना दग्धं यद्यपि गृहं ततः तेन अग्निना कार्यम् ॥

(ततोपि तेन अग्निना सह कार्यं भवेदित्यर्थः) .

हि हे डिङ्गस्योः ॥ ३ । ४ । १३ ॥ P. 269—

इसेहें—

गिरिहे सिलायलु तरुहे फलु धेप्पइ नीसावँन्नु ।
घरु मेळेप्पिणु माणुसहं तोवि न रुच्चइ रन्नु ॥
गिरेः शिलातलं तरोः फलं गृह्णाति निःसामान्यः ।
गृहं मुक्त्वा मानुषाणां ततोपि न रोचते अरण्यम् ॥

(निःसामान्यः सर्वोपि जनः गृहं मुक्त्वा गिरेः शिलातलं गृह्णाति तरोः फलं गृह्णाति ततोपि मानुषाणां मनुष्येभ्यो वा अरण्यं न रोचत इत्यर्थः)

डेहिं—

अह विरल-पहाउ जि कलिहि धम्मु ॥
अथ विरलप्रभाव एव कलौ धर्मः ।

हुं भ्यसः ॥ ३ । ४ । १४ ॥ P. 269—

तरुहुंवि वक्कलु फलु मुणिवि परिहणु असणु लहन्ति ।
सामिहुं एत्तिउं अगगलउं आयरु भिच्चु गृहन्ति ॥

तरुभ्योपि वल्कलं फलं मुनयोपि परिधानमशनं लभन्ते ।
स्वामिभ्यः इयत् अर्गलं आदरं भृत्या गृह्णन्ति ॥

(परं स्वामिभ्य इयदर्गलमधिकं यद् भृत्या आदरं गृह्णन्तीत्यर्थः) .

आमो हं च ॥ ३ । ४ । १५ ॥ P. 269—

दइवु घडावइ वणि तरुहं सउणिहं पक्क फलाइं ।
सो वरि सुक्खु पइट्ठ णवि कण्णहिं खल-वयणाइं ॥
देवः घटयति वने तरूणां शकुनानां पक्कफलानि ।
तत् वरं सौख्यं प्रविष्टानि किंतु कर्णयोः खलवचनानि ॥

(कर्णयोः प्रविष्टानि खलवचनानि सौख्यं नेत्यर्थः) .

प्रायोधिकारात् क्वचित् सुपोपि हुं ।

धवलु विसूरइ सामिअहो गरुआ भरु पिख्खेवि ।
हउं कि न जुत्तउ दुहं दिसिहिं खण्णइं दोण्णि करेवि ॥
धवलः विषीदति स्वामिनः गुरुं भारं प्रेक्ष्य ।
अहं किं न योजितः द्वयोः दिशोः खण्डौ द्वौ कृत्वा ॥

(धवलः—वृषभो धीरेयः)

उदोतौ जइशसोः ॥ ३ । ४ । २३ ॥ P. 270—

जसः—अंगुलिउ जज्जरियाओ नहेण । (अङ्गुलयः जर्जरिता नखेन)
शसः—सुन्दर-सव्वज्जाउ विलासिणीओ पेच्छन्ताण ।

सुन्दरसर्वाङ्गाः विलासिनीः पश्यताम् (नराणाम्)

उसुडस्योहें ॥ ३ । ४ । २१ ॥ P. 270—

तुच्छ-मइझहे तुच्छ-जम्पिरहे ।
तुच्छच्छ-रोमावलिहे तुच्छ-राय तुच्छयर-हासहे ।
पिय-वयणु अलहन्तिअहे तुच्छकाय-वम्मह-निवासहे ॥
अनु लु तुच्छउं तहे धणहे तं अक्खणह न जाइ ।
कटरि धणंतरु मुद्धहे जें मणु-विच्चि ण माइ ॥
तुच्छमध्यायाः तुच्छजल्पनायाः
तुच्छान्छरोमावल्याः तुच्छराग तुच्छतरहासायाः ।
प्रियवचनमलभमानायाः तुच्छकायमन्मथनिवासायाः ।
अन्यत् यत् तुच्छं तस्याः नायिकायाः तद् आख्यातुं न याति ।
कटरि स्नानान्तरं मुग्धायाः येन मनोवर्त्मनि न भाति ॥

(तुच्छरागेति दूतीकृतं नायकस्यामन्त्रणम् । हे तुच्छराग ! तस्या नायिकायाः अन्यद् यत्तुच्छं तदाख्यातुं न याति । नायिकायाः किंभूतायाः । तुच्छमध्यायाः । पुनः किंभूतायाः । तुच्छजल्पनशीलायाः । पुनः किंभूतायाः । तुच्छाच्छरोमावल्याः । पुनः किंभूतायाः । तुच्छतरहासायाः । पुनः किंभूतायाः । प्रियवचनमलभमानायाः । पुनः किंभूतायाः । तुच्छकायमन्मथनिवासायाः तुच्छकाये मन्मथनिवासो यस्याः सा । तुच्छकायत्वं भर्तुर्विरहात् । कटरीत्याश्चर्ये । येन कारणेन मुग्धायाः स्तनान्तरं मनोवर्त्मनि न माति । स्तनयोरतिपीनत्वाद्न्तरस्यातितुच्छत्वं वर्णितमित्यर्थः ॥) .

इसे:—

फोडेन्ति जे हियडउं अप्पणउं ताहं पराई कवण घण ।
रषखेज्जहु लोअहो अप्पणा बालहे जाया विसम थण ॥
स्फोटयन्ति ये हृदयमात्मनः तेषां परकीया किं घृणा ।
रक्षयत लोका आत्मानं बालाया जाताः विषमस्तनाः ॥

(यौ स्तनौ आत्मनो हृदयं स्फोटयतः तयोः परकीया घृणा दया किम् । हे लोकाः आत्मानं रक्षत यतः कारणात् बालायाः विषमौ स्तनौ जातावित्यर्थः) .

हुमाम्भ्यसः ॥ ३ । ४ । २२ ॥ P. 271—

भल्ला हुआ जु मारिआ बहिणि महारा कन्तु ।
लज्जेजं तु वयंसिअहु जइ भग्गा घर एन्तु ॥
भव्यं भूतं यत् मारितः भगिनि मदीयः कान्तः ।
लज्जां प्राप्स्ये तर्हि वयस्यानां यदि भग्ना गृहमैष्यत् ॥

(वयस्याभ्यो वयस्यानां वा) .

स्त्रियां डेः ॥ ३ । ४ । २० ॥ P. 271—

वायसु उड्ढावन्तिअए पिउ दिट्ठउ सहसत्ति ।
अद्धा बलया महिहि गय अद्धा फुट्ट तडत्ति ॥
वायसमुड्ढापयन्त्या प्रियः दृष्टः सहसेति ।
अर्धानि बलयानि मह्यां गतानि अर्धानि फुट्टानि त्रट्टदिति ॥

(उड्ढापयन्त्या स्त्रिया । मह्यां गतानि भूमौ पतितानि अर्धानि त्रट्टदिति कृत्वा स्फुट्टानि) .

अडडडुल्लाः स्वार्यिककलुकू च ॥ ३ । ३ । २९ ॥ P. 271—

अ—

विरहानल-जाल-करालिअउ पहिउ पन्थि जं दिट्ठउ ।
तं भेलवि सव्वहिं पन्थिअहिं सोजि किअउ अग्गिट्ठउ ॥
विरहानलज्वालाकरालितः पथिकः पथि यस्मात् दृष्टः ।
तं मिलित्वा सर्वैः पथिकैः स एव कृतः अभिष्टः ॥

डड—महु कन्तहो वे दोसडा । मम कान्तस्य द्वौ दोषौ ।

डुड—एक कुडुली पञ्चहिं रुद्धी । एका कुट्टी पञ्चभिः रुद्धा ।

कान्तस्यात उं स्वमोः ॥ ३ । ४ । २५ ॥ P. 272—

अनु जु तुच्छं तहे धणहे । अन्यत् यत् तुच्छं तस्याः नायिकायाः ।

भग्गउं देखिखवि निअय बलु बलु पसरिअउं परस्सु ।

उम्मिळ्ळइ सत्ति—रेह जिवं करि करवालु पियस्सु ॥

भग्गं दृष्ट्वा निजकं बलं बलं प्रसृतं परस्य ।

उन्मीलति शशिरेखा इव करे करवालं प्रियस्य ॥

(हे सखि यथा द्वितीयादितिथौ शशिरेखा चन्द्ररेखा प्रकटीभवति तथा प्रियस्य करे करवालं खड्गमुन्मीलति प्रकटीभवति । किं कृत्वा । निजकं बलं भग्गं दृष्ट्वा परस्य तु बलं प्रसृतं दृष्ट्वेत्यर्थः ॥) .

इं नपि ॥ ३ । ४ । २४ ॥ P. 272—

कमलइं मेळवि अलि—उलइं करि—गण्डाई महन्ति ।

असुलहमेच्छण जाहं भलि ते णवि दूर गणन्ति ॥

कमलानि मुक्त्वा अलिकुलानि करिगण्डानि काडक्षन्ति ।

असुलभमेष्टुं येषां भलिः ते नापि दूरं गणयन्ति ॥

(येषामसुलभं दुर्लभमेष्टुं भलिः कदाग्रहो भवति ते नापि दूरं गणयन्तीत्यर्थः) .

तु किमो डिह ॥ ३ । ४ । २८ ॥ P. 272—

Hemachandra has डिहे for डिह and gives the following instance:—

जइ तहो तुट्टउ नेहडा मइं सहं नवि तिल—तार ।

तं किहे वक्केहिं लोअणेहिं जोइज्जउं सय—वार ॥

यदि तव व्रुटितः स्नेहः मया सह नापि तिलतार ।

तत् कस्मात् वक्त्रैः श्लोचनैः विलोक्ये शतवारम् ॥

(हे तिलतार तिलवत् त्रिगथा तारा कर्नीनिका यस्य स तस्य संबोधनम् । यदि तव स्नेहो मया सह नापि व्रुटितः तत् कथमहं त्वया वक्त्राभ्यां श्लोचनाभ्यां शतवारं विलोक्ये इत्यर्थः) .

डसः सुशू यत्तत्किंभ्यः ॥ ३ । ४ । २९ ॥ P. 273—

कन्नु महारउ हलि सहिए निच्छइं रुसइ जासु ।

अत्थिहिं सत्थिहिं हत्थिहिंवि टाउवि फेडइ तासु ॥

जीविउ काम् न वद्धउ धणु पुण्ण काम् न इह् ।
 दोण्णवि अवसर-निवडिआइ निण-मम गणइ विसिहु ॥
 कान्तः मदीयः हले सखिके निधयेन ह्ययति यस्य ॥
 अस्त्रैः शस्त्रैः हस्त्रैरपि स्थानमपि स्फोटयति तस्य ॥
 जीवितं कस्य न वद्धमं धनं पुनः कस्य न इष्टम् ॥
 द्वे अपि अवसरनिपतिते तृणसमे गणयति विशिष्टः ॥

(द्वे अपि=जीवितधने) .

किं काइं कवणां ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ P. 273—

Hemachandra makes the substitutes functional and has:—

जइ न म् आवइ वइ धरु काइं अहो-मुहु तुज्जु ।
 वयण्ण जु खण्डइ तउ सदि एसा पिउ होउ न भउज्जु ॥
 यदि न म् आवनि इति गृहं किं अधोमुखं तव ।
 वचनं यः खण्डयति तव सखि एषः प्रियः भवति न मम ॥

(हे इति म यदि गृहं नागच्छति तर्हि तवाधोमुखं कथम् । हे सखि यस्तव वचनं खण्डयति स मम प्रियो न भवतीत्यर्थः) .

काइं न दरे देक्खइ । किं न दरे पड्यति
 फोडिनि जे हिअउउं अप्पणउं ताहं पगइं कवण धण ।
 रक्खेज्जहु लोअहो अप्पणा वालहे जाया विपम थण ॥
 सुपुरिस कहुहे अणहरदि भण कजे कवणण ।
 जिवं जिवं वडनणु लहहिं निवें निवें नवहिं निरेण ॥
 स्फोटयन्ति ये हृदयमात्मनः तेषां परकीया किं घृणा ।
 रक्षयत लोका आत्मानं वालाया जाताः विपमस्तनाः ॥
 सुपुरुषाः कृद्धोः अनुहरन्ते भण कार्येण केन ।
 यथा यथा बृहत्त्वं लभन्ते तथा तथा नमन्ति शिरसा ॥

(सुपुरुषाः कृद्धोर्धन्यस्य अनुहरन्ते सदशा भवन्ति क्रथय केन कार्येणोच्यते) .

पक्षे—

जइ मरणही तो मुडअ अह जीविउ निवेहं ।
 विहिंवि पयारेहे मउअ धण किं गज्जहिं खल भेह ॥
 यदि संसेहो सैनः संती अर्थ जीविति निःसेहं ।
 द्वाभ्यां प्रकाराभ्यां गता नायिका किं गजैसे खलं भेध ॥

(कस्याश्चिद्भर्ता देशान्तरं गतोस्ति स मेघं प्रत्याह । सा स्त्री यदि सखेहा भविष्यति तदा मृता भविष्यति मम विरहात् । अथ यदि जीवति तर्हि निःश्रेहा । द्वाभ्यां निःश्रेहसखेहप्रकाराभ्यां प्रिया गता तर्हि हे खल मेघ हे दुर्जन किं गर्जेसे इत्यर्थः ।) .

इदम आअः ॥ ३ । ४ । ३९ ॥ P. 273—

Hemachandra gives आय instead of आअ as a substitute for इदम् and has the following instances:—

आयइं लोअहो लोअणइं जाई सरइं न भन्ति ।
 अप्पिए दिट्ठइ मउळिअहिं पिए दिट्ठइ विहसन्ति ॥
 सोसउ म सोसउ चिअ उअही वडवानलस किं तेण ।
 जं जलइ जले जलणो आणणवि किं न पज्जत्तं ॥
 आयहो दह्व-कलेवरहो जं वाहिउ तं सार ।
 जइ उट्ठम्भइ तो कुहइ अह उज्झइ तो छार ॥
 इमानि लोकस्य लोचनानि जातिं स्मरन्ति न भ्रान्तिः ।
 अप्रिये दृष्टे मुकुलन्ति प्रिये दृष्टे विहसन्ति ॥
 शुष्यतु मा शुष्यतु निश्चयेन उदधिः वडवानलस्य किं तेन ।
 यत् उज्वलति जले उज्वलनः अनेनापि किं न पर्याप्तम् ॥
 अस्य दग्धकलेवरस्य यद् वाहितं तत् सारम् ।
 यदि आच्छाद्यते ततः कुश्यति अथ दह्यते ततः छारः ॥

(न भ्रान्तिर्न संदेहः । तेन समुद्राशोषणेन समुद्रशोषणेन वा यदिति क्रिया-विशेषणम् । तदेव सारं मरणानन्तरमिति शेषः । यदि आच्छाद्यते स्थाप्यते ततः कुश्यति अथ दह्यते ततः छारो भस्म स्यादित्यर्थः ।) .

यत्तत् ध्रुं स्वमोः ॥ ३ । ४ । ३९ ॥ P. 273—

Hemachandra gives ध्रुं and व्रं as substitutes for यत् and तत् and gives the following instance:—

प्रह्णणि चिट्ठदि नाहु ध्रुं व्रं रणि करदि न भ्रन्ति ॥
 प्राह्णणे तिष्ठति नाथः यत् तत् रणे करोति न भ्रान्तिम् ।

(यद्यस्यात् कारणात् नाथः प्राह्णणे तिष्ठति तदहमेव जानामीति शेषः । नाथो रणे संग्रामे भ्रान्ति संदेहं न करोतीत्यर्थः ।) .

तं बोद्धिईं तु निव्वहइ-तत् जल्पयते यत् निर्वहति ।
 तज्जल्पयते यन्निर्वहतीत्यर्थः ।

एतदेह एहो एह् स्त्रीनुनपि ॥ ३।४।३३ ॥ P. 273—

एह कुमारी एहो नह एह् मणोरह-ठाणु ।
 एहउं वढ चिन्तताहं पच्छइ होइ विहाणु ॥
 एषा कुमारी एष नरः एतत् मनोरथस्थानम् ।
 एतत् बढानां चिन्तयतां पश्चात् भवति विभातम् ॥

(बढानां मूर्खाणाम्)

जइशसोरेइ ॥ ३।४।३४ ॥ P. 273—

एइ ति घोडा एह थलि ।
 एइ पेच्छ ।

दादेडेहो यादक्तादक्कीदगीदशाम् ॥ ३।३।९ ॥ P. 274—

मइ भणिअउ बलिराय तुहुं केहउ मग्गण एहु ।
 जेहु तेहु नवि होइ वढ सइ नारायणु एहु ॥
 मया भणितः बलिराज त्वं कीदक् मार्गणः एषः ।
 यादक् तादक् नापि भवति वढ स्वयं नारायणः ईदक् ॥

(हे वढ हे मूर्ख or मूढ) .

ओइ अदसः ॥ ३।४।३५ ॥ P. 274—

जइ पुच्छह घर वड्ढाई तो वड्ढा घर ओइ ।
 विहलिअ-जण-अभ्युद्धरणं कन्तु कुटीरइ जोइ ॥
 यदि पृच्छथ गृहाणि बृहन्ति ततो बृहन्ति गृहाणि अमूनि ।
 विहलितजनाभ्युद्धरणं कान्तं कुटीरके पश्य ॥

(काचित् स्त्री पथिकं प्रत्याह । यदि बृहन्ति गृहाणि पृच्छथ ततो बृहन्यमूनि प्रत्यक्षोपलक्ष्यमाणानि वर्तन्ते । पृष्ट्वा चेद् दानाभिलाषीति शेषः । तदा कुटीरके विहलितजनाभ्युद्धरणं पीडितजनाभ्युद्धरणं कान्तं पश्येत्यर्थः ।) .

स्त्रियां डहे ॥ ३।४।३० ॥ P. 274—

जहे केरउ । यस्याः संबन्धी ।
 तहे केरउ । तस्याः संबन्धी ।
 कहे केरउ । कस्याः संबन्धी ।

इदम इमु नपुंसके ॥ ३।४।३२ ॥ P. 275—

इमु कुल तुह तणउं । इदं कुलं तव संबन्धि ।
 इमु कुल केणु । इदं कुलं पश्य ।

सौ युष्मद्वस्तुहं ॥ ३ । ३ । ३७ ॥ P. 276—

भमरु म रणकुण रणउइ सा दिशि जोइ म सुइ ।
सा मालइ देसन्तरिअ जसु तुहुं मरहि विओइ ।
भमरु मा शब्द कुळ अरण्य ता दिशि विलोक्य सा रुदिहि ।
सा मालती देसान्तरिता यस्याः त्वं प्रियसु वियोग ॥

तुम्हे तुम्हई जइशसोः ॥ ३ । ४ । ३८ ॥ P. 276—

तुम्हे तुम्हई जाणह । यूयं युष्मान् जानाथ ।
तुम्हे तुम्हई पच्छई । यूयं युष्मान् प्रक्षधम् ।

ड्यमटा एइ तई ॥ ३ । ४ । ४० ॥ P. 276—

Hemachandra has पई instead of एइ as Inst. Sing. and has:—डा

पई मुक्कादीषि वर-तरु फिइइ पत्तणं न पत्तणं ।
तुह पुणु छाया जइ होज कइवि ता तेहि पत्तेहि ॥
महु हिअउं तई ताए गावि अने विनडिजइ ।
प्रिअे काई करउं हउं काई तुहुं मच्छं मच्छु गिलिजइ ॥
त्वया मुक्कानामपि वरुनो स्फिटति पत्ररु न पत्राणाम् ।
तव पुनः छाया-मदि भवेत् कथमपि नहि तेः पत्रैः ॥
मम हृदयं त्वया तत्र सापि अन्येन धिनयते ।
प्रिय किं करोमि अहं किं त्वं मत्स्येन मत्स्यः गिनयते ॥

(तव पुनः छाया कथमपि यदि भवेत् ततस्त्वहि-तेः पत्रैरेव नान्यथेत्यर्थः ।
काचिन्नाथिका अन्यासक्तं पतिं वक्ति । हे प्रिय मम हृदयं त्वया गृहीतमिति
शेषः । तथा त्वं गृहीतः । सांध्यन्त्येन धिनयते । हे प्रिय अहं किं करोमि त्वं किं
करोमि मत्स्येन मत्स्यो गिनयत इत्यर्थः ।)

डिना—

पई मई बेहिवि रण गयहिं को जयानार तकइ ।
केसहिं लेपिणु जम-वारणि भण मुहु को धकेइ ॥
त्वयि मयि द्वयोरपि रणगतयोः कः जयप्रियं तर्कयति
केशः गृहीत्वा यमगृहिणी भण सुखं कः निष्ठति ॥

(तर्कयति=आभलपति ।)

अमा—

पई मईअन्तहं महु मरणु मई मइअन्तहो तुज्जु ।
सारस जसु जो वेगला सोवि कृदन्तेहो सज्जु ॥

त्वां मुञ्चन्त्या मम मरणं मां मुञ्चतस्त्वव ।

सारसः यस्य यो दूरः सोऽपि कृतान्तस्य साध्यः ॥

(स्त्री कथयति—त्वां मुञ्चन्त्या मम मरणं मां मुञ्चतस्त्वव मरणम् । दृष्टान्तः—यथा सारसः पक्षी यस्य यो दूरः सोऽपि कृतान्तस्य साध्यो भवति मरणं प्राप्नोतीत्यर्थः) ।

मिसा तुम्हेहि ॥ ३ । ४ । ३९ ॥ P. 276—

तुम्हेहि अम्हेहि जं क्रिअउं दिट्टउं बहुअ-जणण ।

तं तेवडुउं समर-भरु निज्जिउ-एक्क-खणणं ॥

युष्माभिः अस्माभिः यत् कृतं दृष्टं बहुकज्जेन ।

तत् तावन्मात्रः समरभरः निजितः एकक्षणेन ॥

तुञ्जतुध्रतउ ङसिङसा ॥ ३ । ४ । ४१ ॥ P. 277

तउ गुण-संपइ तुञ्ज मदि तुध्र अणुत्तर खान्ति ।

जइ उपसिं अत्र जण महि-मंडलि सिक्खन्ति ॥

तव गुणमेपदं तव मतिं तव अनुत्तरां धान्तिपु ।

यदि उपेत्य अन्ये जनाः महीमण्डले शिक्षयन्ति ।

(महीमण्डले अन्ये जना यदि उपेत्य तेव पार्थे समागत्य तव गुणसंपदं शिक्षयन्ति तव मतिं शिक्षयन्ति तवानुत्तरां धान्ति शिक्षयन्ति तदा वरमिति गम्यते इत्यर्थः) ।

तुम्हहमाम्भ्यसम्भ्याम् ॥ ३ । ४ । ४३ ॥ P. 277—

तुम्हहं हीन्तउ आगदो । युष्मिंत् भवत्तीगतं ।

तुम्हहं करउं धणु । युष्माके संवन्धि धतम् ।

सुगो तुम्हासु ॥ ३ । ४ । ४५ ॥ P. 277—

तुम्हासु द्विअ-युष्मासु स्थितम् ।

सो हउं ॥ ३ । ४ । ४५ ॥ P. 277—

तसु हउं कल्लिजुगि दुल्लहहो—तस्य अहं कल्लियुगे दुल्लभः ।

अम्हइं अम्हेइं जइशसोः ॥ ३ । ४ । ४८ ॥ P. 277—

Hemachandra gives अम्हे and अम्हइं and has the following verses:—

अम्हे थोवा रिउ बहुअ कायर एम्ब भणन्ति ।

मुद्धि निहालहिं गयण-यल्ल कइ जण जोण्ह करन्ति ।

अम्बणु लाइविजे गया पहिअ पराया केवि ।

अवस न सुअहिं सुहच्छिअहिं जिवं अम्हइं तिथं तेवि ॥

वयं स्तोकाः रिपवः बहुकाः कातराः एवं भणन्ति ।
 मग्धे निभालय गगनतलं कति जनाः ज्योत्स्नां कुर्वन्ति ।
 आम्लत्वं लागयित्वा ये गताः पथिकाः परकीयाः केपि ।
 अवश्यं न स्वपन्ति सुखासिकायां यथा वयं तथा तेषु ॥

(कतिजनाः ज्योत्स्नां कुर्वन्ति एकध्वन्द्र एवेत्यर्थः । ये केपि परकीयाः पथिकाः
 आम्लत्वं स्नेहं लागयित्वा गताः तेषु अवश्यं निश्चितं सुखासिकायां न स्वपन्ति
 तथा वयं तथा तेषील्यर्थः ।) .

अम्हे देख्खइ । } वयं पश्यामः ।
 अम्हइ देख्खइ । }

मइ उद्यम्टा ॥ ३ । ४ । ४६ ॥ P. 277—

टा—

मइ जाणिउं पिअ विरहिअहं कवि धर होइ विआलि ।
 णवर मिअङ्कुवि तिह तवइ जिह दिणयरु खय-गालि ॥
 मया ज्ञातं प्रिय विरहितानां कापि धरा भवति विकाले ।
 केवलं मृगाङ्कोपि तदा तपति यदा दिनकरः क्षयकाले ।

(हे प्रिय मया ज्ञातं विरहितानां पुरुषाणां कापि धरा अवलम्बनं भवति ।
 कदा विकाले सन्ध्याकाले । णवर केवलं यदा दिनकरः क्षयकाले गतस्तदा
 मृगाङ्कोपि तपतीत्यर्थः ।) .

डिना—पइं मइं बेहिंवि रण-गयहिं । त्वयि मयि द्वयोरपि रणगतयोः ।

अमा—मइं मेळन्तहो तुज्झ । मां मुञ्चतस्त्व ।

भिसा अम्हेहि ॥ ३ । ४ । ४९ ॥ P. 277—

तुम्हेहिं अम्हेहिं जं किअउं । युष्माभिः अस्माभिः यत् कृतम्

उस्सुसिना महुमज्झ ॥ ३ । ४ । ४७ ॥ P. 277—

Hemachandra has मज्झ in place of मज्झ. His instances

are:—

महु होन्तउ गदो । } मइ भवन् गतः ।
 मज्झ होन्तउ गदो । }

महु कन्तहो बे दोसडा हेल्लि म झङ्गहि आळु ।

देन्तहो हउं पर उव्वरिअ जुज्झन्तहो करवालु ॥

जइ भग्गा पारकडा तो सहि मज्झु पिएण ।

अह भग्गा अम्हहं तणा तो तें मारिअडैण ॥

मम कान्तस्य द्वौ दोषौ सखि मा जल्प अनर्थकम् ।

इदतः अहं परं उद्धरिता युध्यतः करवालम् ॥

यदि भग्नाः परकीयाः ततः सखि मम प्रियेण ।

अथ भग्ना अस्माकं संबन्धिनः ततः तेन मारितेन ॥

(हे सखि मम कान्तस्य द्वौ दोषौ स्तः । एकस्तावदानं ददतः सतः परं केवलमहमुद्धरिता अपरस्तावत् युध्यतः खड्गमुद्धरितमिति निन्दास्तुतिरित्यर्थः ।)

हे सखि यदि परकीया भग्नास्ततो मम प्रियेण । अथास्माकं संबन्धिनश्च भग्नास्ततस्तेन मम भर्त्रा मारितेनैवेत्यर्थः ।

अस्मदोम्हहं ॥ ३ । ४ । ४४ ॥ P. 277—

अम्हहं होन्तउ आगदो-अस्मद् भवन् आगतः ।

अह भग्ना अम्हहं तणा—अथ भग्ना अस्माकं संबन्धिनः ।

सुपाम्हासु ॥ ३ । ४ । ५० ॥ P. 278—

अम्हासु ठिअं-अस्मासु स्थितम् ।

कथंयथातथि डिहडिधडिमडेमास्थादेः ॥ ३ । ३ । ८ ॥ P. 278—

केम समप्पउ दुहु दिणु किध रयणी लुडु होइ ।

नव-बहु-दंसण-लालसउ वहइ मणोरह सोइ ॥

ओ गोरी-मुह-निज्जिअउ वडलि लुक्कु मियक्कु ।

अश्रुवि जो परिहविय-तणु सो किवँ भवँइ निसक्कु ॥

विम्बाहरि तणु रयण-वणु किहू ठिउ सिरिआणन्द ।

निरुवम-रसु पिएं पिअवि जणु सेसहो दिण्णी मुइ ॥

भण सखि निहुअउं तेवँ मइं जइ पिउ दिहु सदोसु ।

जेवँ न जाणइ मज्झु मणु पक्खावडिअं तासु ॥

जिवँ जिवँ वड्ढिम लोअणहं ॥ तिवँ तिवँ वम्महु निअय-सरु ॥

मइ जाणितं प्रिय विरहिअहं कवि धर होइ विआलि ।

णवर मिअक्कुवि तिहू तवइ जिहू दिणयरु खय-गाळि ॥

कथं समाप्यतां दुष्टः दिनः कथं रजनी यदि भवति ।

नववधूदर्शनलालसः वहति मनोरथान् सोपि ॥

ओ गौरीमुखनिर्जितः वार्दले निलीनः मृगाङ्कः ;

अन्योपि यः परिभूततनुः स कथं भ्रमति निःशङ्कम्

विम्बाधरे तनुं रदनवर्णं कथं स्थितं श्रीआनन्दं ।

निरुपमरसं प्रियेण पीत्वा इव शेषस्य दत्ता मुद्रा ॥

भण सखि निर्भूतं तथा मां यदि प्रियः दृष्टः सदोषः ;

यथा न जानाति मम मनः पक्षपतितं तस्य ।

यथा यथा वक्तव्यं लोचनीनाम् ॥ तथा तथा मन्मथः निजकशरान् ॥

मया ज्ञातं प्रिय &c., mentioned before, *Vide* p. 158.

(यदि भविष्यतीत्यर्थः । यद्विद्यार्थेन भविष्यत्कालः । ओ सूचनायम् । हे श्री-
आनन्द तव भिम्बाधरे रदनत्रयं कथं स्थितम् । उत्तरं ददाति । जणु उद्येक्ष्यते ।
भिक्षेणाधरस्य निरुपमं मम पीत्वा शेषस्य रसेभ्य मुद्रा दत्तित्यर्थः । तस्य पक्षपतितं
पार्श्वं स्थितं मम मनो यथा न जानाति भवेति गम्यते । समाप्ते तथा स्वर्गा छत्रं
वाच्यमित्यर्थः ।) .

यावत्तावत्युम्महिम्मा वादः ॥ ३ । ३ । ११ ॥

Hemachandra has:—

जाम न निवडइ कुम्भ-यडि सीह-चवेड-चडक ।
ताम समचहं मथगलहं पड पड वजइ डक ॥
तिलहं तिलत्तणु ताउं पर जाउं न नेह गलन्ति ।
नेहि पणदुइ तेजि तिल तिल फिटवि खल होन्ति ॥
जामहिं विममी कज-गड जीवहं मज्जे एइ ।
तामहिं अन्डउ इयरु जणु सु-अणुवि अन्तरु देइ ॥
यावन न निपतति कुम्भतटे सिंहचपेटानटकारः ।
तावन समस्तानां मदकलानां पदे पदे वाद्यते डक्का ॥
तिलानां तिलत्वं तावत् परं यावन न खेहाः गलन्ति ।
नेहे प्रनेपे ते एव तिलाः तिलाः ब्रह्मा खला भवन्ति ॥
यावन विपमा कार्यगतिः जीवानां मध्ये याति ।
तावत् आस्तां इतरः जनः स्वजनोपि अन्तरं ददाति ॥

(यावर्जीवानां मध्ये विपमा कार्यगतिर्नायाति तावदास्तामितरजनः स्वजनो-
प्यन्तरं ददाति पुष्टिं ददातीत्यर्थः ।) .

उत्तहे बलः ॥ ३ । ३ । १३ ॥ P. 278—

एतहे तेत्तहे वारि धरि लच्छि विसण्डुल धाइ ।
पिअ-पवमुद्व वीरड तिबळ कहिवि न टाइ ॥
अत्र तत्र द्वादि-गृहे लक्ष्मीः विमंस्थुला भवति ।
प्रियप्रभृत्य इव मौरी विश्वला कुत्रापि न तिष्ठति

यत्तदो डइ ॥ ३ । ३ । १४ ॥ P. 279

Hemachandra gives एत्थु and अत्तु as डित् affixes to be added to यत्र and कत्र in place of अइ. His instance is:—

जइ सो घडदि प्रयावरी केत्थुवि लेप्पिणु सिक्खु ।
 जेत्थुवि तेत्थुवि एत्थु जगि भण तो तहि सारिक्खु ॥
 यदि स घटयति प्रजापतिः कुत्रापि लात्वा शिक्षाम् ।
 यत्रापि तत्राप्यत्र जगति भण तर्हि तस्याः सदक्षः ॥
 जत्तु ठिदो (यत्र स्थितः) । तत्तु ठिदो (तत्र स्थितः) ।

कुत्रात्रे च डेत्थु ॥ ३ । ३ । १५ ॥ P. 278—

केत्थुवि लेप्पिणु सिक्खु (कुत्रापि लात्वा शिक्षाम्) ।

जेत्थुवि तेत्थुवि एत्थु जगि (यत्रापि तत्राप्यत्र जगति) ।

एत्त्व इइउएअवि ॥ ३ । ३ । १८ ॥ P. 279—

Hemachandra has इ, इउ, इवि, and अवि as substitutes for स्वा. His instances are:—

इ—

हिअडा जइ वैरिअ घणा तो किं अब्भि चडाहुं ।
 अम्हहं बे हत्थडा जइ पुणु मारि मराहुं ॥
 हृदय यदि वैरिणो घनास्ततः क्रिमाकाश आरोहामः ।
 अस्माकं द्वौ हस्तौ यदि पुनर्मरयित्वा त्रियामहे ॥

इउ—

गय-घड भञ्जिउ जन्ति । गजघटा भइक्त्वा यान्ति ।

इवि—

रक्खइ सा विस-हारिणी बे कर चुम्बिबि जीउ ।
 पडिबिम्बिअ-मुंजालु जलु जेहिं अडोहिउ पीउ ॥
 रक्षति सा विषहारिणी द्वौ करौ चुम्बित्वा जीवम् ।
 प्रतिबिम्बितमुञ्जालं जलं याभ्यामनवगाह्य पीतम् ॥

(सा विषहारिणी पानीयहारिका तौ करौ चुम्बित्वा जीवितं रक्षति । तौ कौ ।
 याभ्यां प्रतिबिम्बितमुञ्जालं जलमनवगाह्य पीतमित्यर्थः ।)

अवि—

बाह विछोडवि जाहि तुहुं हउं तेवँइ को दोसु ।
 हिअय-ट्टिउ जइ नीसरहि जाणउं मुञ्ज स रोसु ॥
 बाहू विच्छोड्य यासि त्वं भवतु तथा को दोषः ॥
 हृदयस्थितं यदि निःसरसि जाने मुञ्ज स रोषः ॥

एप्प्येप्पिणुवेप्प्येपिणु ॥ ३ । ३ । १९ ॥ P. 279—

Hemachandra has एप्पि, एप्पिणु, एवि, and एविणु. His instance is:—

जेपि असेसु कसाय-बल्ल देपिणु अभउ जयस्सु ।
 लेवि महव्वय सिवु लहहिं झाएविणु तत्तस्सु ॥
 जित्वा अशेषं कषायवलं दत्त्वा अभयं जगतः ।
 खात्वा महाव्रतानि शिवं लभन्ते ध्यात्वा तत्त्वम् ॥

तुम एवमणाणहमणहिं च ॥ ३ । ३ । २० ॥ P. 279—

देवं दुक्करु निअय-धणु करण न तउ पडिहाइ ।
 एम्बइ सुहु भुज्जणहं मणु पर भुज्जणहिं न जाइ ॥
 दातुं दुक्करं निजकधनं कर्तुं न तपः प्रतिभाति ।
 एवमेव सुखं भोक्कुं मनः परं भोक्कुं न याति ॥
 जेपि अएपिणु सयल धर लेविणु तवु पालेवि ।
 विणु सन्तं तित्थेसरेण को सक्कइ भुवणेवि ॥
 जेतुं ल्यक्कुं सकलं धरां लातुं तपः पालयितुम् ।
 विना शान्त्या तीर्थेश्वरेण कः शक्कोति भुवनेपि ॥

(निजकं धनं दातुं दुक्करं तपः कर्तुं न प्रतिभाति । एवमेव सुखं भोक्कुं मनः परं भोक्कुं न यातीत्यर्थः ॥) .

(शान्तिरूपतीर्थेश्वरेण विना सकलं जेतुं धरां ल्यक्कुं तपो लातुं पालयितुं क शक्कोति भुवनेपीत्यर्थः ॥) .

तणेणतेसितेसितेहिंकेहिं तादर्थ्ये ॥ ३ । ३ । २५ ॥ P. 279—

Hemachandra has रेसि and रेसिं for तेसि and तेसिं. His instance is:—

ढोळा एह परिहासडी अइभ न कवणहिं देसि ।
 हउं शिञ्जउं तउ केहिं पिअ तुहुं पुणु अन्नहि रेसि ॥
 नायक एषा परिभाषा अतितन कस्य कृते ।
 अहं क्षीये तव कृते प्रिय त्वं पुनरन्यस्यार्थे ॥

(हे नायक एषा परिभाषा रीतिः अतितन (?) अत्यद्भुता वर्तते इति शेषः । हे प्रिय अहं तव कृते क्षीये क्षयं प्राप्नोमि त्वं पुनरन्यस्यार्थे क्षीयसे इत्यर्थः ॥) .

एवं तेहिंरेसिमावुदाहार्यां । वृत्तणहो तणेण । वृहत्त्वस्य कृते ।

स्वार्थे डुः पुनर्विनाश्रुचमः ॥ ३ । ३ । २६ ॥ P. 280—

सुमरिज्जइ तं वल्लहउं जं वीसरइ मणाउं ।
 जहिं पुणु सुमरणु जाउं गउ तहो नेहहो कइ नाउं ॥
 स्पर्येते तद्वल्लभं यद् विस्सरति मनाक् ।
 यस्मिन् पुनः स्मरणं यावद् गतं तस्य क्षेहस्य किं नाम ॥

(तद्वल्लभं वस्तु स्मर्यते यन्मनाक् न विस्मरति । यस्मिन् वस्तुनि पुनः स्मरणं यावद्गतं तस्य स्नेहस्य किं नाम न किञ्चिदित्यर्थः ॥) .

चञ्चल जीविउ ध्रुवु मरणु पिअ रुसिज्जइ काइं ।
होसइं दिअहा रुसणा दिव्वइं वरिस-सयाइं ॥
चञ्चलं जीवितं ध्रुवं मरणं प्रियं रुष्यते कथम् ।
भविष्यन्ति दिवसा रोषणस्य दिव्यानि वर्षशतानि ॥

डेंडाववश्यमः ॥ ३ । ३ । २७ । P. 280—

जिन्भिन्दुअ नायगु वसि करहु जसु अधिन्नइं अन्नइं ।
मूलि विणट्टइ तुंविणिहे अवसें सुक्कइं पण्णइं ॥
अवस न सुअहिं सुहच्छिअहिं ॥
जिह्वेन्द्रियं नायकं वशे कुरुत यस्याधीनान्यन्यानि ।
मूले विनष्टे तुम्बिन्या अवश्यं शुष्यन्ति पर्णानि ॥
अवश्यं न स्वपन्ति सुखासिकायाम् ।

परमेकशसोर्ड डि ॥ ३ । ३ । २८ ॥ P. 280—

एकसि सील-कलंकिअहं देज्जहिं पच्छित्ताइं ।
जो पुणु खण्डइ अणुदिअहु तसु पच्छित्तं काइं ॥
एकशः शीलकलङ्कितानां दीयन्ते प्रायश्चित्तानि ।
यः पुनः खण्डयत्यनुदिवसं तस्य प्रायश्चित्तेन किम् ॥

(एकशः एकवारं शीलकलङ्कितानां येषां शीलं कलङ्कितं तेषां शीलकलङ्कितानामालोचनरूपाणि प्रायश्चित्तानि दीयन्ते । यः पुनरनुदिवसं खण्डयति तस्य प्रायश्चित्तेन किमित्यर्थः ॥) .

गुणहि न संपथ कित्ति पर ॥ गुणैर्न संपदः कीर्तिः परम् ॥

इदानीमेव्वहि ॥ ३ । ३ । ३४ ॥ P. 280—

Hemachandra gives एम्बहिं as a substitute for इदानीम्. His instance is as follows:—

हरि नञ्चाविउ पङ्गणइ विम्हइ पाडिउ लोउ ।
एम्बहिं राह-पओहरहं जं भावइ तं होउ ॥
हरिर्नर्तितः प्राङ्गणे विस्मये पातितो लोकः ।
इदानीं राधापयोधरयोर्यत् प्रतिभाति तद् भवतु ॥

एष जि ॥ ३ । ३ । ३५ ॥ P. 280—

जाउ म जन्तउ पल्लवह देक्खउं कइ पय देइ ।
हिअइ तिरिच्छी हउं जि पर पिउ डम्बरइं करेइ ॥

यातु मा यातं पल्लवत पश्यामि कति पदानि ददाति ।

हृदये तिरश्चीनोहमेव परं प्रियो डम्बराणि करोति ॥

(स्त्री कथयति-यातु यातं मा पल्लवत प्रतिषेधयत । पश्यामि कति पदानि ददाति । हृदयेहमेव तिरश्चीनोस्मि । परं केवलं प्रियो डम्बराणि करोति । न तु यास्यतीति शेष इत्यर्थः) .

एवमेव ॥ ३ । ३ । ३६ ॥ P. 280—

Hemachandra gives एम्ब as a substitute for एवम् and has:—

प्रिय-संगमि कउ निहडी पिअहो परोक्खहो केम्ब ।

मइं बिन्निवि विन्नासिआ निहू न एम्ब न तेम्ब ॥

प्रियसंगमे कुतो निद्रा प्रियस्य परोक्षस्य कथम् ।

मया द्वे अपि विनाशिते निद्रा न एवं न तथा ॥

नहि नाहि ॥ ३ । ३ । ३७ ॥ P. 280. Hemachandra has नाहिं-

एत्तहे मेह पिअन्ति जलु एत्तहे वडवानल आवट्टइ ।

पेक्खु गहीरिम सायरहो एकवि कणिअ नाहिं ओहट्टइ ॥

इतो मेघाः पिबन्ति जलमितो वडवानल आवर्तयति ।

पश्य गभीरिमां सागरस्य एकापि कणिका नहि अपवर्तते ॥

(अस्मिन् पक्षे मेघा जलं पिबन्ति । इतो वडवानल आवर्तयति शोषयति । सागरस्य गभीरिमां पश्य । एकापि कणिका न हि अपवर्तते ऊना न भवतीत्यर्थः ॥) .

प्रत्युत पञ्चलिउ ॥ ३ । ३ । ३८ ॥ P. 280—

Hemachandra gives पञ्चलिउ as a substitute and has:—

साव-सलोणी गोरडी नवखी कवि विस-गण्डि ।

भडु पञ्चलिउ सो मरइ जासु न लगगइ कण्ठि ॥

सर्वसलावण्या गौरी नवीना कापि विषमन्थिः ।

भटः प्रत्युत स भ्रियते यस्य न लगति कण्ठे ।

(यस्य कण्ठे न लगति स भटः कामुकः प्रत्युत सन्मुखं भ्रियत इत्यर्थः ॥) .

एवमेव एमइ ॥ ३ । ३ । ३९ ॥ P. 280—

एम्बइ is the substitute given by Hemachandra who has:—एम्बइ सुरउ समत्तु । एवमेव सुरतं समाप्तम् ।

समं समाणु ॥ ३ । ३ । ४० ॥ 281—

कन्तु जु सीहहो उवमिअइ तं महु खण्डिउ माणु ।

सीहु निरक्खय गय हणइ पिउ पय-रक्ख-समाणु ॥

कान्तो यत् सिंहेनोपमीयते तन् मम खण्डितो मानः ।

सिंहो नीरक्षकान् गजान् हन्ति प्रियः पदरक्षैः समम् ॥

(सिंहो रक्षपालरहितान् गजान् हन्ति प्रियः पदरक्षैः समं पदातिरक्षैः समं गजान् हन्तीत्यर्थः ॥) .

किल किर ॥ ३ । ३ । ४१ ॥ P. 281—

किर खाइ न पिअइ न विह्वइ धम्मि न वेच्चइ रूअडउ ।

इह किणु न जाणइ जह जमहो खणेण पहुच्चइ दूअडउ ॥

किल न खादति न पिबति न विद्रवति धर्मे न व्ययति रूपकम् ।

इह कृपणो न जानाति यथा यमस्य क्षणेन प्रभवति दूतः ॥

(विद्रवति=ददाति)

पग्गिमप्राइमप्राउप्राइव प्रायशः ॥ ३ । ३ । ४२ ॥ P. 281—

Hemachandra gives प्राइम्व and पग्गिम्व in place of प्राइम and पग्गिम and has:—

अन्ने ते दीहर लोअण अत्तु तं भुअ-जुअल्ल ।

अत्तु सु घण थण-हारु तं अत्तु जि मुह-कमल्ल ॥

अत्तु जि केस-कलालु सु अत्तु जि प्राउ विहि ।

जेण णिअम्बिणि षडिअ स गुण-लायण-णिहि ॥

प्राइव मुणिहंवि भन्तडी तें मणिअडा गणन्ति ।

अखइ निरामइ परम-पइ अज्जवि लउ न लहन्ति ॥

अंसु-जलें प्राइम्व गोरिअहे सहि उव्वत्ता नयण-सर ।

तें सम्मुह संपेसिआ देन्ति तिरिच्छी घत्त पर ॥

एसी पिउ रूससु हउं हट्टी मइ अणुणेइ ।

पग्गिम्व एइ मणोरहइं दुक्कर दइउ करेइ ॥

अन्ये ते दीघें लोचनेन्यत् तद् भुजयुगलम् ।

अन्यः स घनः स्तनभारस्तदन्यदेव मुखकमलम् ॥

अन्य एव केशकलापः सोन्य एव प्रायो विधिः ।

येन नितम्बिनी घटिता सा गुणलावण्यनिधिः ॥

*प्रायो मुनीनामपि भ्रान्तिस्ते मणीयकान् गणयन्ति ।

अक्षये निरामये परमपदेशापि लयं न लभन्ते ॥

* किं शून्यध्यानेनेत्यर्थः ।

अश्रुजलेन प्रायो गौर्याः सख्युद्धते नयनसरसी ।

ते संमुखे संप्रेषिते ददतस्तिर्यग् घातं परम् ॥

एष्यति प्रियो रुषिव्याम्यहं दृष्टां मामनुनयति ।

*प्राय एतान् मनोरथान् दुःकरान् दयिता करोति (दयिते) ॥

दिवा दिवे ॥ ३ । ३ । ४३ ॥ P. 281—

दिविदिवि गङ्गा-ण्डाणु (दिवा दिवा गङ्गास्नानम्),

सह सहं ॥ ३ । ३ । ४४ ॥ P. 281—

अउ पवसन्ते सहं न गयअ न सुअ विओएं तस्सु ।

लज्जिज्जइ संदेसडा दिन्तेहिं सहय-जणस्सु ॥

यत् प्रवसता सह न गता न मृता विद्योगेन तस्य ।

लज्यते संदेशान् ददतीभिः सुभगजनस्य ॥

(सुन्दरी कथयति यत् प्रवासं कुर्वता सता सह न गता न मृता तस्य विद्योगेन
अथ तस्य सुभगजनस्य संदेशान् ददतीभिर्लज्यत इत्यर्थः ।)

मा मं ॥ ३ । ३ । ४५ ॥ P. 281—

मं धणि करहि विसाउ । मा नायके कुरु विषादम् ॥ प्रायोग्रहणात् ।

माणि पणइइ जइ न तण तो देसडा चइज्ज ।

मा दुज्जण-कर-पल्लवेहिं दंसिज्जन्तु भमिज्ज ॥

लोण विलिज्जइ पाणिण्ण अरि खल मेह म गज्जु ।

बालिउ गलइ सुसुम्पडा गोरी तिम्मइ अज्जु ॥

माने प्रनष्टे यदि न तनुस्ततो देशस्यज्यते ।

मा दुर्जनकरपल्लवैर्दृश्यमानो भ्रम्येत् ॥

लवणं विलीयते पानीयेनारे खलु मेघ मा गर्ज ।

क्षालितो गलति सकुटीरिका गौरी तिम्यत्यथ ॥

(माने प्रनष्टे यदि तनुर्न लज्यते ततो देशस्यज्यते परं दुर्जनकरपल्लवैर्दृश्यमानो
मा भ्रम्येत् न भ्रमतीत्यर्थः । हे मेघ मा गर्ज लवणं लावण्यं पानीयेन विलीयते
क्षालितो मेघो गलति । अथ सकुटीरिका गौरी तिम्यति भीजइ इत्यर्थः ।)

कुतः कउकहुतिहु ॥ ३ । ३ । ४६ ॥ p. 281—

Hemachandra gives two substitutes for कुतः-कउ and कहुन्तिहु and has:—

* इष्टकालेनागमनादित्यर्थः ।

महु कन्तहो गुडु-द्विअहो कउ झुम्पडा बलन्ति ।
 अह रिउ-सहिरें उलहवइ अह अप्पणें न भन्ति ।
 मम कान्तस्य गोष्ठस्थितस्य कुतः कुटीरकाणि उबलन्ति ।
 अथ रिपुरुधिरेण विध्मापयत्यथात्मीयेन न भ्रान्तिः ॥
 धूसु कहन्तिहु उट्टिअओ । धूसुः कुत उत्थितः ॥

अथवामनागहवइमणाउं ॥ ३ । ३ । ४७ ॥ P. 281—

जाइजइ तहिं देसडइ लब्भइ पियहो पमाणु ।
 जइ आवइ तो आणिअइ अहवा तं जि निवाणु ॥
 विहवि पणट्टइ वक्कुडउ रिद्धिहिं जण-सामन्नु ।
 किंपि मणाउं महु पिअहो ससि अणुहरइ न अन्नु ॥
 गम्यते तत्र देशे लभ्यते प्रियस्य प्रमाणम् ।
 यथागच्छति तत आनीयतेथवा तदेव निर्वाणम् ॥
 विभवे प्रनष्टे वक्क ऋद्धौ जनसामान्यः ।
 किमपि मनाइ मम प्रियस्य सश्यनुहरति नान्यः ॥

(तत्र देशे गम्यते यत्र प्रियस्य प्रमाणं लभ्यते । यथागच्छति तत आनीयते ।
 अथवा तदेव निर्वाणं स एवान्त इत्यर्थः ॥

विभवे प्रनष्टे वक्क ऋद्धौ जनसामान्यः सर्वजनतुल्यो भवति । शशी किमपि
 प्रियस्यानुहरति सदृशो भवति मनाइ नान्य इत्यर्थः ॥)

इतसेत्तहे ॥ ३ । ३ । ४८ ॥ P. 282—

एत्तहे मेह पिअन्ति जल्ल ।
 इतो मेघाः पिबन्ति जलम् ।

पश्चात् पच्छइ ॥ ३ । ३ । ४९ ॥ P. 282—

Hemachandra has:— पच्छइ होइ विहाणु ।
 पश्चाद्भवति विभानम् ।

ततस्तदा तो ॥ ३ । ३ । ५० ॥ P. 282—

जइ भग्गा पारकडा तो सहि मज्झु पिएण ।
 अह भग्गा अम्हहं तणा तो तें मारिअडेण ॥

Vide P. 158.

त्वनुसाहावन्यथासर्वौ ॥ ३ । ३ । ५१ ॥ P. 282—

विरहानल-जाल-करालिअउ पहिउ कोवि बुद्धिवि ठिअओ ।
 अन्नु तिसिर-कालि सीअल-जलहु धूसु कहन्तिहु उट्टिअओ ॥

साहुवि लोउ तडफडइ वडुत्तणहो तणेण ।
वडुत्तणु परिपाविअइ हत्थि मोकलडेण ॥

Vide P. 148.

हुडुरुघिग्घिगाइशब्दचेष्टानुकृत्योः ॥ ३ । ३ । ५७ ॥ P. 282—

Hemachandra has घुग्घ in place of विग्घ and has:—

मइ जाणिलं बुडूसु हउं पेम्म-द्रहि हुडुरुत्ति ।
नवरि अचिन्तिय संपडिय विग्घिय नाव झडत्ति ॥
खज्जइ नउ कसरकैहिं पिज्जइ नउ घुण्ठेहिं ।
एम्बइ होइ सुहच्छडी पिएं दिट्ठे नयणेहिं ॥
अज्जवि नाहु महुज्जि घरि सिद्धत्था वन्देइ ।
ताउंजि विरहु गवक्खेहिं मक्कडु-घुग्घउ देइ ॥
सिरि जर-खण्डी लोअडी गलि मणियडा न वसि ।
तोवि गोठुडा कराविआ मुद्धए उट्ट-बईस ॥
मया ज्ञातं बुडिध्याम्यहं प्रेमहृदे हुडुरु इति (कृत्वा) ।
केवलमचिन्तिता संपतिता विप्रिया नो झटिति ॥

(केवलं मया अचिन्तिता विप्रिया नो वियोगावस्था झटिति संपतिता प्राप्तेत्यर्थः ।).

खायते न कसरत्कैः पीयते न घुण्ठैः ।
एवमेव भवति सुखास्या प्रिये दृष्टे नयनाभ्याम् ॥

(कसरत्कैः कसरत्कशब्दं कुर्वाणैः *Vide Com. p. 288 Bom. S. S. Kumârapâlacharita.* सुखास्या समाधिः).

अद्यापि नाथो ममैव गृहे सिद्धार्थान् वन्दते ।
तावदेव विरहो गवाक्षेषु मर्कटचेष्टां ददाति ॥

(अद्यापि नाथो ममैव गृहे सिद्धार्थान् वन्दते । अर्थाच्चलितुकामोस्ति तावदेव विरहो गवाक्षेषु मर्कटचेष्टां ददातीत्यर्थः ।)

शिरसि जराखण्डिता लोमपुटी गले मणीयका न विंशतिः ।
ततोपि गोष्ठाः कारिता मुग्धयोत्थानोपवेशनम् ॥

(ततोपि मुग्धया गोष्ठं गोकुलं तत्र तिष्ठन्तीति गोष्ठाः । तास्त्थ्यात् तद्यपदेश इति न्यायात् । गोष्ठस्थाः पुरुषा उत्थानोपवेशनं चेष्टानुकरणं कारिता यस्याः शिरसि जराखण्डिता लोमपुटी जीर्णा कम्बलिका वर्तते यस्या गले विंशतिर्मणीयका न सन्तीत्यर्थः ॥).

अनर्थका घइमादयः ॥ ३ । ३ । ५८ ॥ P. 282—

अम्मडि पञ्छायावडा पिउ कलहिअउ विआलि ।

घइ विवरिरी बुद्धी होइ विणासहो कालि ॥

अम्ब पश्चात्तापः प्रियः कलहायितो विकाले ।

विपरीता बुद्धिर्भवति विनाशस्य काले ॥

(विकाले=संशयायाम्).

डेत्तुलडेवडावियत्क्रियति च व्यादेर्वतुपः ॥३।३।१२॥ P. 282—

जेवडु अन्तरु रावण-रामहं तेवडु अन्तरु पट्टण-गामहं ॥

यावदन्तरं रावणरामयोस्तावदन्तरं पत्तनप्रामयोः ॥

त्वतलौ प्पणं ॥ ३ । ३ । १६ ॥ P. 283—

वडुप्पणु परिपाविअइ । वडुत्तणहो तणेण । वृहत्त्वं प्राप्यते । वृहत्त्वस्यार्थे ।

तव्यस्य एव्वइएप्पइएव्वाः ॥ ३ । ३ । १७ ॥ P. 283—

Hemachandra gives इएव्वउं, एव्वउं, and एवा as three substitutes for तव्य and gives the following instances:—

एउ गृहेप्पिणु धुं मइ जइ प्रिउ उव्वारिअइ ।

महु करिएव्वउं किं पि णवि मरिएव्वउं पर देअइ ॥

देसुच्चाडणु सिहि-कडणु घण-कुटणु जं लोइ ।

मंजिट्टए अइरत्तिए सव्वु सहेव्वउं होइ ॥

सोएवा पर वारिआ पुप्फवईहिं समाणु ।

जग्गेवा पुणु को धरइ जइ सो वेउ पमाणु ॥

एतद् गृहीत्वा यन्मया यदि प्रिय उद्गार्यते ।

मम कर्तव्यं किमपि नापि मर्तव्यं परं दीयते ॥

(केनापि सिद्धपुरुषेण विशासिद्धये नायिकां प्रति धनादिकं दत्त्वा भर्तारि प्राप्ते नायिकाया उत्क्रियम् । एतद् गृहीत्वा यन्मया यदि प्रिय उद्गार्यते स्वज्यते तर्हि मम कर्तव्यं किमपि नापि परं केवलं मर्तव्यमेव दीयत इत्यर्थः ।)

देशोच्चाटनं शिखिकथनं घनकुट्टनं यल्लोके ।

मञ्जिष्ठयातिरक्तया सर्वं सोढव्यं भवति ॥

(देशोच्चाटनं देशपरित्यागः शिखिकथनममितापो घनकुट्टनं यल्लोके वर्तते तत् सर्वं मञ्जिष्ठयातिरक्तया सोढव्यम् । एतावतातिरक्तत्वं विरूपमित्यर्थः ॥).

स्वपितव्यं परं वारितं पुष्पवतीभिः समम् ।

जागर्तव्यं पुनः को विभर्ति यदि स वेदः प्रमाणम् ॥

(पुष्पवतीभिर्ऋतुमतीभिः समं स्वपितव्यं परं वारितं ताभिः समं पुनर्जागर्तव्यं
को विभर्ति यदि स वेदः प्रमाणमित्यर्थः ॥)

सूनो णञ्छ ॥ ३ । ३ । २२ ॥ P. 283—

Hemachandra gives अणञ in place of णञ, *Vide* Notes p. 310.

हत्थि मारणउ लोउ बोल्लणउ पडहु वज्जणउ सुणउ भसणउ । हस्ती मारयिता
लोकः कथयिता पटहो वदिता शुनको भसिता ।

छस्य युष्मदादेर्डीरः ॥ ३ । ३ । २३ ॥ P. 283—

संदेसें काइं तुहारेण जं सङ्गहो न मिलिज्जइ ।

सुइणन्तरि पिएं पाणिण्ण पिअ पिआस किं छिज्जइ ॥

संदेशेन किं युष्मदीयेन यत् सङ्गो (सङ्गस्य ?) न मिल्यते ।

स्वप्नान्तरेपि पानीयेन प्रिय पिपासा किं छिद्यते ॥

दिविख अम्हारा कन्तु । बहिणि महारा कन्तु । पश्य मदीयं कान्तम् । भगिनि
मदीयः कान्तः ।

अडडडुल्लाः स्वार्थिककलुकू च ॥ ३ । ३ । २५ ॥ P. 283—

विरहानल-जाल-करालिअउ पहिउ पन्थि जं दिट्टुउ ।

तं मेलवि सव्वहिं पन्थिअहिं सोजि किअउ अग्गिट्टुउ ॥

विरहानलज्वालाकरालितः पथिकः पथि यद् दृष्टः ।

तन् मिलित्वा सर्वैः पथिकैः स एव कृतोन्निष्ठः ॥

महु कन्तहो वे दोसडा । मम कान्तस्य द्वौ दोषौ ॥

एक कुडुल्ली पञ्चहिं रुद्धी । एका कुट्टी पञ्चभी रुद्धा ॥

लटो हिं वा झइयोः ॥ ३ । ४ । ५१ ॥ P. 284—

मुह-कवरि-बन्ध तहे सोह धरहिं नं मल्ल-जुज्झु सत्ति-राहु करहिं ।

तहे सहहिं कुरल भमर-उल-तुलिअ नं तिमिरडिम्भ खेळन्ति मिलिअ ॥

मुखकवरीबन्धौ तस्याः शोभां धरत इव मल्लयुद्धं शशिराहू कुरुतः ।

तस्याः शोभन्ते कुरला भ्रमरकुलतुलिता इव तिमिरडिम्भाः क्रीडन्ति मिलित्वा ॥

हिर्यास्सिपोः ॥ ३ । ४ । ५२ ॥ P. 284—

वप्पीहा पिउ पिउ भणवि कित्तिउ रुअहिं हयास ।

तुह जलि महु पुणु वल्लहइ विहुंवि न पूरिअ आस ॥

वप्पीहा (चातक) प्रिय प्रिय भणित्वा कियत् रोदिपि हताशा ।

तव जले (जलधरेण) मम पुनर्वैल्लभेन द्वयोरपि न पूरिता आशा ॥

आत्मनेपदे

वप्पीहा कइं बोल्लिएण निगिघण वार इ वार ।
सायरि भरिअइ विमल-जलि लहहि न एकइ धार ॥
वप्पीहा (चातक) किं कथनेन निर्वृण वारंवारम् ।
सागरे भृते विमलजलेन लभसे नैकामपि धाराम् ।

सप्तम्याम्—

आयहिं जम्महिं अत्रहिंवि गोरि सु दिज्जहिं कन्तु ।
गय मत्तहं चत्तङ्कुसहं जो अब्भिडइ हसन्तु ॥
अस्मिन् जन्मन्यन्यस्मिन्नपि गौरि तं दयाः कान्तम् ।
गजानां मत्तानां त्यक्त्वाङ्कुशानां यः संगच्छते हसन् ॥

हु धध्वमोः ॥ ३ । ४ । ५३ ॥ P. 284—

बलि अब्भत्यणि महु-महणु लहुईहूआ सोइ ।
जइ इच्छहु वड्ढत्तणं देहु म मग्गहु कोइ ॥
बलेरभ्यर्थने मधुमन्थनो लघुकीभूतः सोपि ।
यदीच्छथ वृद्धत्वं (वृहत्त्वं) दत्त मा मार्गयथ कमपि ॥

उ मिविटोः ॥ ३ । ४ । ५४ ॥ P. 284—

Hemachandra gives उ instead of उ as in the text and has:—

बिहि विनडउ पीडन्तु गह मं घणि करहि विसाउ ।
संपइ कड्डुं वेस जिबँ छुड अगघइ ववसाउ ॥
विधिर्विनटयतु पीडयन्तु ग्रहा मा प्रिये कुरु विषादम् ।
संपदं कर्षामि वेषमिव यद्यर्षति व्यवसायः ॥

बलि किज्जउं सुअणस्सु । बलिं करोमि सुजनस्य ।

(यदि व्यवसायः स्यात् तर्हि संपदः सुलभा इत्यर्थः ।)

हुं मस्सहिडोः ॥ ३ । ४ । ५५ ॥ P. 284—

खग्ग-विसाहिउ जहिं लहहुं पिय तहिं देसहिं जाहुं ।
रण-दुब्भिवखें भग्गाइं विणु जुज्जें न बलाहुं ॥
खड्गविसाधितं यस्मिन् लभामहे प्रिये तस्मिन् देशे यामः ।
रणदुर्मिक्षेण भग्ना विना युद्धेन न बलामहे ॥

(न बलामहे न रतिं प्राप्तुम इत्यर्थः)

स्यस्य सो लृटि ॥ ३ । ४ । ५७ ॥ P. 284—

दिअहा जन्ति झडप्पडहिं पडहिं मणोरह पच्छि ।
जं अच्छइ तं माणिअइ होसइ करतु म अच्छि ॥
दिवसा यान्ति वेगेन पतन्ति मनोरथाः पश्चात् ।
यदस्ति तन् मान्यते भविष्यति कुर्वन् मा स्व ॥

(यदस्ति तन्मान्यते भुज्यते भविष्यति इति कुर्वन् मा स्व मा तिष्ठेत्यर्थः ।)

इदुदेत्स्वहोः ॥ ३ । ४ । ५६ ॥ P. 285—

कुञ्जर सुमरि म सल्लइउ सरला सास म मेल्लि ।
कवल जि पाविय विहि—वसिण ते चरि माणु न मेल्लि ॥
कुञ्जर स्सर मा सल्लकीः सरलान् श्वासान् मा मुच्च ।
कवला ये प्राप्ता विधिवशेन तांश्चर मानं मा मुच्च ॥
भमरा एत्थु वि लिम्बडइ केवि दियहडा विलम्बु ।
घण—पत्तलु छाया—बहुलु फुल्लइ जाम कयम्बु ॥
भ्रमर अत्रापि लिम्बे कति दिवसान् विलम्बस्व ।
घनपत्रवान् छायाबहुलः फुल्लति यावत् कदम्बः ॥
प्रिय एम्बहिं करे सेल्लु करि छइहि तुहुं करवाळु ।
जं कावालिय बप्पुडा लेहिं अभग्गु कवाळु ॥
प्रिय इदानीं करे सेल्लं कुरु मुच्च त्वं करवालम् ।
यत् कापालिका वराका लान्त्यभमं कपालम् ।

(प्रिय इदानीं करे सेल्लं भल्लं कुरु त्वं करवालं मुच्च येन कारणेन वराकाः कापालिका योगिनः कपालं लान्ति इत्यर्थः ।)

पर्याप्तै भुवो बहुच्छः ॥ ३ । ४ । ५८ ॥ P. 285—

Hemachandra gives हुञ्च and has:—

अइतुंगत्तणु जं थणहं सो च्छेयउ न हु लाहु ।
सहि जइ केवई तुडि—वसेण अहारे पहुचइ नाहु ॥
अतितुङ्गत्वं यत् स्तनानां स छेदको न तु लाभः ।
सखि यदि कथमपि श्रुटिवशेनाधरे प्रभवति नाथः ।

(श्रुटिवशेन कालविलम्बेन । अन्यथा लगत्येव न स्तनयोरतितुङ्गत्वादित्यर्थः ।)

व्रजेर्वञ्जः ॥ ३ । ४ । ५९ ॥ P. 285—

Hemachandra has वुञ्ज instead of वञ्ज and has:—वुजइ ।

वुजेपि । वुजेपिणु ।

ब्रूओ ब्रुवः ॥ ३ । ४ । ६० ॥ P. 285:—

Hemachandra has ब्रुव in place of ब्रुव and has:—

इत्तञं ब्रोपिणु सउणि द्विउ पुणु वूसासणु ब्रोपि ।

तो हउं जाणउं एहो हरि जइ महु अग्गइ ब्रोपि ॥

इयद् ब्रूत्वा (उत्त्वा) शकुनिः स्थितः पुनर्दुःशासनो ब्रूत्वा (उत्त्वा) ।

ततोहं जाने एष हरिर्यदि ममाग्रे ब्रूत्वा (उत्त्वा) ॥

(दुर्योधनोक्तिरियम् । शकुनिर्भाममातुल इयदुत्त्वा स्थितः । पुनर्दुःशासन उत्त्वा स्थितः । अहं ततस्तर्हि जाने यद्येष हरिर्ममाग्रे उत्त्वा तिष्ठतीति शेषः ।)

क्रियेः कीसु ॥ ३ । ४ । ६१ ॥ P. 286—

सन्ता भोग जु परिहरइ तसु कन्तहो बलि कीसु ।

तसु दइवेणवि मुण्डियउं जसु खल्लिहउं सीसु ॥

सतो भोगान् यः परिहरति तस्य कान्तस्य बलिं क्रिये (करोमि) ।

तस्य देवेनैव मुण्डितं यस्य खल्व्वाटं शीर्षम् ॥

(यस्य भोगा न सन्ति स तु स्वयमेव लज्जतीत्यर्थः ।)

पस्सगण्हौ दृशिग्रहोः ॥ ३ । ४ । ६२ ॥ P. 286—

Hemachandra has प्रस्सदि (पश्यति) and पढ गृण्हेपिणु व्रतु ।

(पठ गृहीत्वा व्रतम्) .

तक्षेच्छोल्लुः ॥ ३ । ४ । ६३ ॥ P. 286—

जिवं तिवं तिक्खा लेवि कर जइ सपि छोल्लिज्जन्तु ।

तो जइ गोरिहे मुह-कमलि सरीसिम कावि लहन्तु ॥

यथा तथा तीक्ष्णान् लात्वा करान् यदि शश्यतक्षिष्यत ।

ततो जगति गौर्या मुखकमलेन सदृशतां कामप्यलप्स्यत ॥

Hemachandra has then this remark:—आदिग्रहणाद् देशेषु ये क्रियावचना उपलभ्यन्त त उदाहार्याः—

चूडल्लउ चुण्णीहोइसइ मुद्धि कवोलि निहिसउ ।

सासानल-जाल-झलक्किअउ वाह-सलिल-संसित्तउ ॥

चूटकश्रूर्णाभविष्यति मुग्धे कपोले निहितः ।

श्वासानलज्वालादग्धो बाष्पसलिलसंसिक्तः ॥

अब्मडवंचिउ वे पयइं पेम्मु निअत्तइ जावें ।

सव्वासण-रिउ-संभवहो कर परिअत्ता तावें ॥

अनुप्रव्रज्य द्वौ पादौ प्रेम निवर्तते भावद् ।

सर्वाशनरिपुसंभवस्य कराः परिवृत्तास्तावन् ॥

(प्रेमशब्देन प्रिया वाच्या । अभेदोपचारात् । तथा प्रेमवतीत्युच्यते । प्रिया प्रियमिति शेषः प्रियमब्भडवंचिउ इति अनुप्रत्रज्य मुक्कलाप्य ? यावद् द्वौ पादौ निवर्तते तावत् सर्वाशनरिपुसंभवस्य चन्द्रस्य कराः किरणाः परिवृताः प्रसृता इत्यर्थः) ।

हिअइ खुडुकइ गोरडी गयणि घुडुकइ मेहु ।
 वासा-रत्ति-पवासुअहं विसमा संकडु एडु ॥
 हृदये शल्यायते गौरी गगने गर्जति मेघः ।
 वर्षारान्निप्रवासिकानां विषमं संकटमेतत् ॥

(प्रवासिकानां वलितानाम्)

अम्मी पओहर वज्जमा निच्चुजे संमुह थन्ति ।
 महु कन्तहो समरङ्गणइ गय-घड भज्जिउ जन्ति ॥
 अम्ब पयोधरौ वज्जमयौ नित्यमेव संमुखौ तिष्ठतः ।
 मम कान्तस्य समराङ्गणे गजघटा भग्ना यान्ति ॥
 पुत्ते जाएं कवणु गुणु अवगुणु कवणु मुएण ।
 जा बप्पीकी मुंहडी चम्पिज्जइ अवरेण ॥
 पुत्रेण जातेन को गुणोवगुणो को मृतेन ।
 या पैतृकी भूमिराक्रम्यते अपरेण ॥

(येन पुत्रेण सतेति गम्यते) ।

तं तेत्तिउ जल्ल सायरहो सो तेवडु वित्थारु ।
 तिसहे निवारणु पल्लवि नवि पर धुडुअइ असारु ।
 तत् तावज्जलं सागरस्य स तावान् विस्तरः ।
 तृषाया निवारणं पलमपि नैव परं शब्दायतेसारः ॥

(तृषाया निवारणं पलमपि नैव स्यादिति शेषः । असारः सन् शब्दायते इत्यर्थः ।) ।

The following sutras at the end are not commented upon by Lakshmidhara.

होस्तोरुच्चारलाघवम् ।
 बिन्दोरन्ते ।
 हल्लस्थैडः ।

Of these the last corresponds to Hemachandra's कादि-स्थैदोतोरुच्चारलाघवम्. ॥ 410- His instance is:—

सुधे चिन्तिज्जइ माणु । तसु हउं कलि-जुगि दुल्लहो ।
 सुखेन चिन्त्यते भानः । तस्याहं कलियुगे दुर्लभस्य ॥

The first two Sūtras mean that ह् and र् when combined are sounded short and Anusvāra at the end of a *Pada* is also sounded short. Hemachandra gives

पदान्ते उं-हुं-हिं- हंकारणाम् ॥ ४११ ॥ —

उं, हुं, हिं, and हं at the end of a *Pada* are sounded short. His instances are:—

अनु जु तुच्छं तहे धणहे । अन्यद् यत् तुच्छं तस्या नायिकायाः ।

बलि किञ्जुं सुअणस्सु । बलिं करोमि सुजनस्य ।

दइउ घडाविइ वणि तरुहुं । देवो घटयति वने तरुणाम् ।

तरुहुंवि वक्खु ॥ तरुभ्योपि वत्कलम् ।

खग्ग-विसाहिउ जहिं लहुहुं ॥ खग्गविसाधितं यस्मिन् लभामहे ।

तणहं तइज्जी भङ्गि नवि ॥ तृणानां तृतीया भङ्गिर्नापि ।

लिङ्गमतन्त्रम्—Hemachandra has the same Sūtra 445. His instances are:—

गय-कुम्भइं दारन्तु । गजकुम्भान् दारयन्तम् ।

अब्भा लग्गा डुङ्गरिहिं पहिउ रडन्तउ जाइ ।

जो एहा गिरि-गिलण-मणु सो किं धणहे धणाइ ॥

अत्र अब्भा इति नपुंसकस्य पुंस्त्वम्—

अभ्राणि लग्नानि पर्वतेषु पथिको रटन् याति ।

य ईदइ गिरिगलनमनाः स किमिच्छति धनानि ॥

(उत्तरार्धे रटनकारणमाह । यो मेघो गिरिगलनमनाः स ईदइ किं नायिकाया धनानीच्छति तां न रक्षतीति भावः ।) ॥

पाइ विलग्गी अन्नडी सिरु ल्हसितं खन्धस्सु ।

तोवि कटारइ हत्थउउ बलि किञ्जुं कन्तस्सु ॥

अत्र अन्नडीति नपुंसकस्य स्त्रीत्वम् ।

पादे विलग्नमन्त्रं शिरो ल्हसितं स्कन्धं (स्कन्धस्य) ।

ततोपि क्षुरिकायां हस्तो बलिं क्रिये (करोमि) कान्तस्य ॥

(ल्हसितं पतितम् ।)

सिरि चडिआ खन्ति प्फलइं पुणु डालइं मोडन्ति ।

तोवि महहुम सउणाहं अवरहिउ न करन्ति ॥

अत्र डालइं इत्यत्र स्त्रीलिङ्गस्य नपुंसकत्वम् ।

शिरसि चटिताः खादन्ति फलानि पुनः शाखा मोटयन्ति ।

ततोपि महाद्वेमाः शकुनानामपराधं न कुर्वन्ति ॥

शौरसेनीवत्—Hemachandra has the same Sūtra 446. His instance is:—

सीसि सेहरु खणु विणिम्मविदु खणु कण्ठि पालंबु किदु रदिए विहिदु खणु मुण्डमालिए जं पणएण तं नमहु कुसुम-दाम-कोदण्ड कामहो ॥

शीर्षे शेखरे क्षणं विनिर्मापितं क्षणं कण्ठे प्रालम्बः कृतो रत्या विहितः क्षणं मुण्डमालिकायां यत् प्रणयेन तन् नमे कुसुमदामकोदण्डं कामस्य ।

(कामस्य तत् कुसुमदामकोदण्डं प्रणयेन ज्ञेहेन नमे । तत् कियत् यत्तु रत्या कामभार्यया क्षणं शीर्षे शेखरे विनिर्मापितं यत् क्षणं कण्ठे प्रालम्बः कृतं यत् क्षणं मुण्डमालिकायां मस्तके विहितमित्यर्थः ।) ॥

तद्यत्यश्च—Hemachandra has व्यत्ययश्च 447—Rules that hold in one Prākṛita hold in others also. For instance, in the Māgadhī तिष्ठ is changed to चिष्ठ. The same change holds in the Prākṛita (the Mahārāshṭrī), the Pais'achī, and the S'aurasenī. The rule given in the Apabhrāmś'a, viz., that र् when second member of a conjunct consonant, is optionally dropped, holds in the Māgadhī also—शद-माणश-मंश-मालके कुम्भ-शहथ- वशाहे शंचिदे (शतमानुषमांसभारकः कुम्भसहस्रवशायाः शंचितः). Similarly, substitutes for ति and other terminations are also interchanged in different Prākṛitas. Affixes of the Present Tense are applied in the sense of the Past and vice versa. अह पेच्छइ रहु-तणओ (अथ प्रेक्षांचके रघुतनयः) । आभासइ रयणीअरे (आबभापे रजनीचरानित्यर्थः) । सोहीअ एस वणो (शृणोत्येष वण्ट इत्यर्थः) ।

शेषं संस्कृतवत्—Hemachandra has शेषं संस्कृतवत् सिद्धम् ॥ 448.

What is not given in the Prākṛita grammar is to be understood as in Sanskrit.

हेट्ट-ट्टिय-सूर-निवारणाय छत्तं अहो इव वहन्ती ।

जयइ ससेसा वराह-सास-दुरुवखुया पुहवी ॥

अधःस्थितसूर्यनिवारणाय छत्रमह इव वहन्ती ।

जयति सशेषा वराहश्वासदुरीक्षिता पृथिवी ॥

झाडगास्तु देश्याः सिद्धाः—

झाड and other words of the class are देश्य.

Trivikrama gives the following list in his Vritti:—

देश्याः is explained as देशविशेषव्यवहारदुपलभ्यमानाः—

झाडं-लतादिगमनम् । गोप्पी । सप्पत्तिआ । बाला । गोंडी । गांडी । गोंजी । गंजरी । एक्कगं । होअस्सं । मद्दसरी । चंदनं । आढोरो । मोरत्तओ । मोरो । पणाअओ । श्वपचः । दुङ्गुरअं । भूषा कपदीनां कपदैः कृतमाभरणमित्यर्थः । सोमालं । सोलं ॥ मांसं । छट्टो । मर्म । छोट्टणो । पृतकं । गोडुं । वासोअन्थिहपरि-कुचयोः । भावई । गृहिणी । परिहलो । जलनिर्गमः । पडं ग्रामसीमास्थानम् । गोजा । कलशी । पडिपल्लिओ । विहितपूजः । गंधपिसाओ । ग्रान्थिकः । ओहिअं । अधोमुखम् । असरा । कदली । करइली । शुष्कमहीजः । वपझओ । भारः । उप्परिअलं । अशक्यम् । वैडूणा । पिच्छलं । सिणावेळरा । मत्तंतंखरं । लज्जा । रोण्णाअं । मानम् । खंदजी । स्थूलेन्धनवह्निः । दुखाअन्तो । खेदेन शिथिलः । उत्तानफलं । एरण्डम् । कूरं । भक्तम् । णङ्गुरिआ । भाद्रपदसितदशम्यां कश्चिदु-त्सवः । सोड्डी । ताणफली-दासी । चिच्छिणरमणं ओलुक्की । हट्टिणं-चक्षुस्थगन-क्रीडा । सिट्ठा सिहिडो-सुसनासिकानादः । पञ्चामरो । वृद्धः । संचुल्लो-पिशुनः । पाडिवाअडा । पिडरई । चौयेंण वधूः । चौयेंखीकृता भायेंत्यर्थः । पोअगो-नि-भयः । खोडो-धार्मिकः । मामामामी-मातुलभार्या । आअलणं-रतिगृहम् । बहून्यत्र देशीयपदान्युज्जितानि । डिंखा-आतङ्के त्रासे च । धनिअं-अंगुलौ दारुणि कूणि-ताक्षे च । चप्पंडी । चिप्पती-उत्सवविशेषे व्रते च । उंचाडइओ-हुंक्रुतिगर्जित-योः । पवनं असहने समर्थं च । साहुली-वल्खशाखासखीसदृशबाहुषु । लुबी-लता-स्तबकयोः । धूहइद्धिआ-द्वेष्यायामस्पृश्यायाः । सरी प्रशस्ताकृतौ दीर्घे च । गोरो-ग्रीवायामहि सितायां च । भसतो-बद्धिदीप्तयोः । गोली-वेद्यामाज्ञायां च । क-ण्णोविआ चखाववत्से च । अल्लिद्धी-अंगदे जलार्द्रायां च । ओमारो नदीमध्यद्वीपे कमठे च । उखो भीतौ सद्भावे चेत्यादि । अध आडम्बरो पटहः । ओङ्गुरो-मूषिकः । वामळरो-वल्मीकम् । किरो-वराहस्तरङ्गः प्रवाहो वा । तल्लं-कासारः । महाबिलं-गगनम् । पाढा-शोभा । खेडं-ग्रामस्थानम् । महानडो-रुद्रः । पुडइणां-तलिमा । जअणं-अअसंहननम् । पाडलं-कमलम् । कमलो-भिक्षापात्रम् ।

कल्लं-गंधुत्तमा-सुरा इत्यादयः शब्दाः तद्भवतत्समवर्तमानाः प्रयोगपदवीमा-सादयन्ति । सिद्धा इति पदं मङ्गलार्थम् ।

Hemaachandra gives the following Sūtra for substi-
tutes:—

शीघ्रादीनां बहिल्लादयः ॥ ८ । ४ । ४२२ ॥

His instances are:—

शीघ्रस्य बहिलः—

एकु कइअह वि न आवही अनु बहिलउ जाहि ।
मइं भित्तडा प्रमाणिअउ पइं जेहउ खलु नाहिं ॥
एकं कदापि नागच्छस्यन्यत्र शीघ्रं यासि ।
मया मित्र प्रमाणितस्त्वया यादशः खलो न हि ॥

(प्रमाणितो ज्ञातः)

झकटस्य घङ्गलः—

जिवँ सुपुरिस तिवँ घङ्गलइं जिवँ नइ तिवँ बलणाइं ।
जिवँ डोङ्गर तिवँ कोटरइं हिआ विसूरहि काइं ॥
यथा सुपुरुषा तथा झकटा यथा नद्यस्तथा बलनानि ।
यथा गिरयस्तथा कोटराणि हृदय खिद्यसे कथम् ॥

(यथा सत्पुरुषा बहवः सन्तीति शेषस्तथा झगटकाः)

अस्पृश्यसंसर्गस्य विट्वालः—

जे छड्डेविणु रयणनिहि अप्पउं तडि घल्लन्ति ।
तहं सङ्गहं विट्वालु परु फुक्किञ्जन्त भमन्ति ॥
ये सुक्त्वा रत्ननिधिमात्मानं तटे क्षिपन्ति ।
तेषां शङ्खानामस्पृश्यसंगः परं फुत्तिक्यमाणा भ्रमन्ति ॥

भयस्य द्रवकः—

दिवेहिं विडत्तउं खाहि बढ संचि म एक्कुवि द्रम्मु ।
कोवि द्रवकउ सो पडइ जेण समप्पइ जम्मु ॥
देवार्जितं खादय बढ संचिन्वेकमपि द्रम्मम् ।
किमपि भयं तत् पतति येन समाप्यते जन्म ॥

(हे बढ हे मूर्ख देवार्जितं खादय मा संचिन्वेकमपि द्रम्मं किमपि तद्भयं पतति येन जन्म समाप्यत इत्यर्थः ॥) .

आत्मीयस्य अप्पणः—

फोडेन्ति जे हिअडउं अप्पणउं । स्फोटयन्ति ये हृदयमात्मनः ।

दृष्टेर्देहिः—

एकमेकउं जइवि हरि सुट्टु सव्वायरेण ।
तो वि देहि जहिं कहिवि राही ।
को सकइ संवरेवि दड्डु-नयणा नेहिं पलुटा ॥
एकैकं यद्यपि हरिः सुट्टु सर्वादरेण ।
ततोपि दृष्टिर्यस्मिन् कस्मिन्नपि राधा ।
कः शक्नोति संवरितुं दग्धनयने लेहेन पर्यस्ते ।

(हरिः सुष्ठु अत्यर्थं सर्वादरेणैकैकं वस्तु यद्यपि पश्यति ततोपि दृष्टियत्र कापि राधा । कः शक्नोति संवरीतुं दग्धनयने स्नेहेन पर्यस्ते व्याकुलिते इत्यर्थः ॥) .

गाढस्य निबद्धः—

विह्वे कस्सु थिरत्तणउं जोव्वणि कस्सु मरट्टु ।
सो लेखडउ पठाविअउ जो लग्गइ निबद्धु ॥
विभवे कस्य स्थिरत्वं यौवने कस्य गर्वः ।
स लेखः प्रस्थाप्यते यो लगति गाढम् ॥

(वियोगिनीवचनमिदमित्यर्थः ॥) .

असाधारणस्य सङ्कलः—

कहिं ससहरु कहिं मयरहरु कहिं बरिहिणु कहिं मेहु ।
दूर-ठिआहंवि सज्जणहं होइ असङ्खु नेहु ॥
कुत्र शशधरः कुत्र मकरधरः कुत्र बर्ही कुत्र मेघः ।
दूरस्थितानामपि सज्जनानां भवत्यसाधारणः स्नेहः ॥

कौतुकस्य कोट्टुः ।

कुज्जर अत्रहं तरु-अरहं कुट्टेण धल्लइ हत्थु ।
मणु पुणु एकहिं सल्लइहिं जइ पुच्छह परमत्थु ॥
कुज्जरोन्येषु तरुवरेषु कौतुकेन क्षिपति हस्तम् ।
मनः पुनरेकस्यां सल्लक्यां यदि पृच्छथ परमार्थम् ॥

क्रीडायाः खेडुः—

खेडुयं कयमम्हेहिं निच्छयं किं पयम्पह ।
अणुरत्ताउ भत्ताउ अम्हे मा चय सामिअ ॥
क्रीडा कृतास्माभिर्निश्चयं किं प्रजल्पत ।
अनुरक्ता भक्ता अस्मान् मा त्यज स्वामिन् ॥

रम्यस्य रवणः—

सरिहिं न सरिहिं न सरवरेहिं नवि उज्जाण-वणेहिं ।
देस रवण्णा होन्ति वढ निवसन्तेहिं सु-अणेहिं ।
सरिद्धिर्न सरोभिर्न सरोवरैर्नाध्युद्यानवनैः ।
देशा रम्या भवन्ति वढ निवसद्भिः सुजनैः ॥

(वढ भूर्ख । निवसद्भिः सुजनैर्देशा रम्या इत्यर्थः ।) .

अद्भुतस्य ढक्करीः—

दिअडा पइ एहु बोळिअओ महु अग्गइ सयवार ।
फुट्टिसु पिए पवसन्ति हउं भण्डय ढक्करी-सार ॥

हृदय त्वयैतज्जल्पितं ममाग्रे शतवारम् ।
फुटिष्यामि प्रियेण प्रवसताहं भण्डय अद्भुतसार ॥

(भण्डय-निर्लज्ज)

हे सखीत्यस्य हेलिः ।

हेलि म द्वाङ्गहि आलु । सखि मा जल्पानर्थकम् ।

पृथक् पृथक् इत्यस्य जुअंजुअः ।

एकं कुडुली पञ्चहिं रुद्धी तहं पञ्चहंवि जुअंजुअ बुद्धी ।

बहिणुए तं घरु कहि किँव नन्दउ जेत्यु कुडुम्बउं अप्पण-छन्दउं ॥

एका कुट्टी पञ्चमी रुद्धा तेषां पञ्चानामपि पृथक् पृथक् बुद्धिः ।

भगिनि तद् गृहं कथय कथं नन्दतु यत्र कुटुम्बमात्मच्छन्दकम् ॥

कुट्टी-शरीरम् । पञ्चभिरिन्द्रियैः ।

मूढस्य नालिअ-वडौ—

जो पुण मणि जि खसफसिहूअउ चिन्तइ देइ न दम्मु न हउउ ।

रइ-वस- भमिह करग्गुलालिउ घरहिं जि कोन्तु गुणइ सो नालिउ ॥

यः पुनर्मनस्येव व्याकुलीभूतश्चिन्तयति ददाति न द्रम्मं न रूपकम् ।

रतिवशभ्रमनशीलः कराम्राञ्छितं गृहे एव कुन्तं गणयति स मूढः ॥

कुन्तं भल्लम् । गणयति चालयतीत्यर्थः ।

दिवेहिं विठत्तउं खाहि वड ॥ देवाजितं खादय मूर्ख ।

नवस्य नवसः ।

नवखी कवि विसगण्टि । नवीना कापि विषग्रन्थिः ।

अवस्कन्दस्य दडवडः—

चलेहिं चलन्तेहिं लोअणेहिं जे तइं दिट्ठा वालि ।

तहिं मयरइय-दडवडउ पडइ अपूरइ कालि ॥

चलैश्चलमानैर्लोचनैर्ये त्वया दृष्टा वाले ।

तेषु मकरध्वजावस्कन्दा पतन्त्यपूर्णकाले ॥

(मकरध्वजावस्कन्दा कन्दर्पधात्री पतति कदा अपूर्णकाले इत्यर्थः ॥)

यदेरुडुः । लुडु अग्घइ ववसाउ । यद्यर्पति व्यवसायः ।

संबन्धिनः केरतणौ—

गयउ सु केसरि पिअहु जलु निच्चिन्तइं हरिणाइं ।

जसु केरएं हुंकारडएं मुहहुं पडन्ति तृणाइं ॥

गतः स केसरी पिबत जलं निश्चिन्ता हरिणाः ।

यस्य संबन्धना हुंकारेण मुखेभ्यः पतन्ति तृणानि ॥

अहं भग्ना अम्हहं तणा । अथ भग्ना अस्माकं संबन्धिनः ।

मा भैषीरित्यस्य मच्चीसेति स्त्रीलिङ्गम्—

सत्थावत्थहं आलनणु साहुधि लोउ करेइ ।

आदन्नहं मच्चीसडी जो सज्जणु सो देइ ॥

खस्थावस्थानामालपनं सर्वोपि लोकः करोति ।

आर्तानां मा भैषीर्यः सज्जनः स ददाति ॥

(परमार्तानां मा भैषीरिति य आश्रासनां ददाति स सज्जन इत्यर्थः ॥)

यद्यदृष्टं तत्तदित्यस्य जाइट्टिआ—

जइ रच्चसि जाइट्टिअए हिअडा मुद्ध-सहाव ।

लोहें फुट्टणएण जिवं घणा सहेसइ ताव ॥

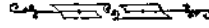
यदि रज्यसि यद्यद् दृष्टं हृदय मुग्धस्वभाव ।

लोहेन स्फुटता सता यथा घनः सहिष्यते तापः ॥

(हे हृदय हे मुग्धस्वभाव यद् यद् दृष्टं तत्तत्र यदि रज्यसे तत्तर्हि त्वया लोहेनेव स्फुटता सता घनस्तापः सहिष्यत इत्यर्थः ॥).

Appendix Containing Various Readings of a Manuscript Designated V.*

Page 1

The opening verse is as under:—

श्रीहयग्रीवाय नमश्चन्द्रिकाकान्तकान्तये ।

उपासकजनाज्ञानतमिस्त्राससप्तये ॥

P.	1	l.	6	विस्तथं
	„	l.	7	दिट्टमहोस्वजेण समिअंसेअंयु एकत्थले
	„	l.	9	हवडु दे इट्ठित्थदाणुम्मुहं
	„	l.	10	गंडजुग्गमजाए
	„	l.	12	कृतस्मराजिरभसात्तिश्वासं
	„	l.	13	शमितस्वेदाम्बु एकत्थले
	„	l.	14	“किम्मीर”
P.	2	l.	2	रहुणाहो मह मणे णिचं
	„	l.	4	°भाषणोद्वाहणे
	„	l.	12	आसप्तपूरुषं
	„	l.	15	°कविचक्रवर्ती
	„	l.	23	शान्ते for स्वान्ते

* V. is a Ms. of the *Shadbhāshāchandrikā* collated for me by my friend, Mr. S. P. V. Raṅganāthaswāmī of Vizagpatam. It is a palm-leaf Ms. of 14 leaves (28 pages). It has 9 lines on each side or page. It is written in Telugu characters. The size of the Ms. is $14\frac{1}{2}'' \times 1\frac{1}{2}''$. It is noticed by Dr. Oppert in his "Lists of Sanskrit Mss. in the Private Libraries of Southern India." There it is numbered 8308. It begins thus:—श्रीहयग्रीवाय नमः । शुभमस्तु । विस्तद्धम् &c., and ends with क्षुण्णस्यगितवक्षसदृक्षे । The readings were secured after the text was printed off and are therefore noticed in this Appendix. My best thanks are due to my friend, Mr. S. P. V. Raṅganāthaswāmī, for the trouble taken by him on my account.

- P. 3 l. 6 श्रीकोण्डभट्टो
 „ l. 14 °रूपावलीक्यताम्
 „ l. 15 स्यान्महीयसा
 „ l. 17 °ग्रन्थनिर्मिता
- P. 4 l. 3 प्रवृत्तिसौकर्याय for प्रतिपत्तिसौकर्याय
 „ l. 5 प्राकृता for प्राकृती
 „ l. 11 प्राकृतं for प्राकृती
 „ l. 20 बाह्यीकसह्यनेपाल° (The reading °सिंह° is also
 noticed by the Ms.)
- P. 5 l. 1 स्यादाभीर्यादिगिरां
 „ l. 4 आभीर्यादिगिरः
- P. 6 l. 15 नियमे for नियमो
- P. 7 l. 6 कथं वा निर्णयते
 „ l. 13 एङ्विधि°
- P. 8 l. 6 स्त्रीलिङ्गे वा प्रयोगाच्च
 „ l. 9 The Ms. drops शबादीनां
 „ l. 11 चतुर्थाप्रयोगोप्यत्र शास्त्रे न संभवति ।
 „ l. 18 इति च प्राकृतरूपयो°
- P. 9 l. 7 च नोक्तं for चानुक्तं
 „ l. 16 चेत्तर्हि श्रूयतां
 „ l. 21 अथ for अत्र
 देश्या तद्भवा तत्समा चेति ।
- P. 10 l. 3 The Ms. omits हे
 „ l. 7 सिद्धयर्थ हीदं
 „ „ सिद्धावस्थायां जायमानं
 „ l. 8 साध्यावस्थायां च जायमानं रूपं यथास्थानं
 „ l. 9-10 The Ms. drops इति श्री प्रक्रिया
 „ l. 11 संज्ञावतारः सम्यक् प्रदर्शयते
 „ l. 16 The Ms. drops यथा
 „ l. 19 डस् इति संज्ञा
 „ l. 21 शास्त्रोपयोगः

- P. 11 l. 2 विधास्यमानं for विधीयमानं
 „ l. 4 विधास्यमानं for विधीयमानं
 „ l. 13 दिर्दार्धः
 „ l. 17 एवं च for तेन
 „ l. 20 त्रयो वर्णाः सुसंज्ञाः स्युः ।
 P. 12 l. 2 खोरित्यनेनादिज्ञानं भवति ।
 „ l. 3 संयुक्तस्तुः
 „ l. 4 संयुक्तः व्यञ्जनद्वयं सुसंज्ञः स्यात्
 „ l. 7 बुद्धिर्भवति for भवति
 „ l. 10 फलति for जायते
 „ l. 18 लित्कर्तव्ये विकल्पः
 „ l. 23 'लरंकोडे' 'णर् दिना रुदिते'
 P. 13 l. 10 'वाचकाविज्ञातव्यौ'
 „ l. 13 The Ms. omits भवति
 „ l. 16 सर्वः सन्धिः
 „ l. 21 इत्यनुवर्तते for इत्यनुवर्तमाने
 „ l. 23 कृपादिषु for कृपेखादिषु
 P. 14 l. 3 अनुक्तमन्यम्यायेन
 „ l. 5 वासइसी इति । विषमातपः इत्यत्र
 „ l. 12-13 यश्चतौ for यकारश्चतौ
 „ l. 21 The Ms. omits अपि
 „ l. 22 रवलामधश्च
 The same is the reading wherever the
 Sûtra occurs.
 „ l. 24 वर्तमानां च रवलां लोपः स्यात् । इत्यधो वर्तमानबलोपे
 सति
 P. 15 l. 1 सवर्णदीर्घसंधौ प्राप्ते
 „ l. 4 वधाइइ मुद्गाए i. e. वधाइँ मुद्गाए. इ is added in
 the Ms. after a vowel which is to be
 pronounced as an Anunâsika.
 „ l. 6 मुग्धाशब्दे खोस्तम्बेत्यतो लुगित्यनुवर्तते ।

- P. 15 l. 16 अवस्थाने is omitted,
 „ l. 17 निषेधान्न भवति । अत्र डसेः शशाशिशे इत्यस्य च
 „ l. 18 इत्यादौ
 P. 16 l. 13 °लोपे सति वचयो°
 „ l. 23 अत्र च स्थान्यतिदेशाभ्यां
 P. 17 l. 1 ते for तौ
 „ l. 3 मस्यातिदेशत्वं
 „ l. 15 सत्यं दस्य पुरस्कृतिं कर्त्वं
 „ l. 16 स्वप्रतीतौ तत्सापेक्षत्वं
 P. 18 l. 7 इत्यतो 'हः' is omitted.
 „ l. 10 इति गलोपः ।
 „ l. 14 रुहखाओ for रुहखादौ
 P. 19 l. 2 अवशिष्टेन
 „ l. 3 सुउरिसो सूरिसो
 „ l. 4 इत्यत 'उतः' is omitted.
 „ l. 5 रोर्भ्रकुटिपुरुषयोरित्
 „ l. 6-7 रेफसंबन्धिन उकारस्येकारः
 „ l. 12 तस्मिन् पक्षे for तत्र
 „ l. 13 हि for वा
 „ l. 14 तु is omitted.
 P. 20 l. 2 च is omitted.
 „ l. 13 णीसास ऊसास इति स्थिते
 P. 21 l. 4 The following is the heading above the
 verse:—
 अथाजन्तपुंलिङ्गा उच्यन्ते ।
 and the heading after the verse is
 omitted.
 „ l. 10-11 टिलोपडलोपौ ।
 P. 22 l. 4 दे संमुखीकरणे च ।
 „ l. 5 प्रयुज्यते
 „ l. 6 दे रामो for दे रामा
 „ l. 9 सति is dropped.
 24

- P. 22 l. 12 दुहृक्तम् for चिन्त्यम्
 „ l. 13 इत्यधिकृत्य for इत्यतः 'सुपः' 'भः' इत्यधिकृत्य
 „ l. 17-18 'मोचि वा' इत्यधिकृत्य
 P. 23 l. 1 'डो विसर्गः' इत्यधिकृत्य
 „ l. 2 'दिर्वाभ्यस्ति' इति च
 „ l. 5 After स्थिते the Ms.
 „ l. 13 हिम्हिद्दि भितः
 P. 24 l. 17 निषेधार्थम् for बाधनार्थम्
 P. 25 l. 8 परिग्रहणम्
 पञ्चम्याः स्थाने हि
 „ l. 12 इत्यादेशो भवति for इति भवति
 „ l. 13 इत्यधिकृत्य for इत्यतः 'अतः' इत्यधिकृत्य
 „ l. 15 षष्ठ्यर्थो विपरिणामः ।
 P. 26 l. 10 भवति for स्यात्
 „ l. 13 सर्वनामप्रकारान्तानां
 „ l. 14 After 'मभिधेयवलिङ्गता the Ms. has अकारान्तः
 पुलिङ्गः सर्वशब्दः ।
 P. 27 l. 2 भवति for स्यात्
 „ l. 3 सव्वाण सव्वाणं
 „ l. 23 वा भवतः for स्तः
 P. 28 l. 1 सर्ववत् for सर्ववद्रूपम्
 „ l. 5 यथासंख्यमादेशा
 „ l. 9 परे is dropped.
 „ l. 19-20 'स्वार्थे तु कश्च' इति च द्वयमप्यधिकृत्य
 P. 29 l. 11 भवति for स्यात्
 „ l. 14 एषु तोः तवर्गस्य
 „ l. 15 The Ms. has प्रथमः after पदुमो ।
 „ l. 17 'उत्' इत्यनुवर्तते
 „ l. 20 इत्यादि is omitted.
 „ l. 20 शसि for डसि
 „ l. „ अन्यत्र तु
 „ 21-22 'सप्तपर्णे फोः' इत्यधिकृत्य

- P. 30 l. 8 इत ऊर्ध्वं यदुपक्रमिष्यते
 „ l. 10 'खल्' इत्यधिकृत्य
 „ l. 13 After रुह्वा । the Ms. has शेषं रामवत् ।
 „ l. „ वा देशान्तरम् after रूपान्तरम्
 „ l. 14 इत्यतः 'छः' is omitted.
- P. 31 l. 5 भवति वा for वा स्यात्
 „ l. 8 After मोक्तो । the Ms. has पक्षे मोक्तो ।
 „ l. 9 'च तु ठः' इत्यधिकृत्य
 „ l. 14 लत्वं वा स्यात्
 „ l. 19 विषम् is omitted.
- P. 32 l. 1-2 The Ms. drops लिट्वाभिल्यम् ।
 „ l. 7 ख for खल्
 „ l. 18 शुष्कः । सुखो । पक्षे सुक्तो ।
- P. 33 l. 1 विकल्पेन भवति for भवति
 „ l. 21 ऐच एडित्येत्वम्
- P. 34 l. 2 उत्सवो । उच्छवो ।
 „ l. 5 इत्यूत्वे and ऋक्षः are dropped.
 „ l. 6-7 'ऋतोत्' इत्यनुवर्तमाने
 „ l. 10 दोदोनुत्साहोत्सन्नदे इति उद ऊकारः
 „ l. 13 भवति for स्यात्
 „ l. 15 'दक्षसदक्षेषु स्पृहादाविति स्पृहादित्वात्
 „ l. 15-16 धुष्णो and स्थगितः are dropped.
 „ l. 17 'रिः' इत्यधिकृत्य 'ऋतोत्' इति च
 „ l. 20 इत्यतः is omitted.
- P. 35 l. 5 छो भवति ।
 „ l. 5-6 भुत्तपच्छो ।
 „ l. 6-7 अलिप्सः । अलिच्छो ।
 „ l. 11 इत्यादि is omitted.
 „ l. 13 ध्यः is dropped.
 „ l. 14 'पो वः' इति पस्य वः ।
 „ „ विन्ध्यः । विजज्ञो ।

- P. 35 l. 15 इत्यस्य इः ।
 „ l. 20-22—धूर्तसंवर्तवार्ताश्च मूर्तवर्तकवार्तकाः ।
 आवर्तनमुद्धृत्तौ च प्रवर्तकनिवर्तकौ ॥
 कीर्तिः कार्तिकमूर्ती च उत्कीर्णादीनि तद्रूपे ॥
- P. 36 l. 2 °मृत्तिकेश°
 „ l. 3 भवति for स्यात्
 „ l. 4 संदष्टः is omitted.
 „ l. 9 डो मर्दितविच्छर्दच्छर्दिकपर्दवितर्दिगर्तसंमर्देषु फोः ।
 „ l. 10 नित्यं is omitted.
 „ l. 16 दग्धः and विदग्धः are dropped.
- P. 37 l. 3 भवतः for स्तः
 „ l. 5 after इत्यधिकृत्य the Ms. has 'मोममुष्विच'
 इति च
 „ l. 7-8 परेत इत्वं भवति । इतीत्वे । ज्ञातः । जाणिओ । विज्ञान-
 मयः । विज्ञाणमओ
 „ l. 11-13 धट्टजुणो । धट्टजुणो । अत्र 'कर्णिकारे णो वा' इत्यधिकृत्य
 'रितो द्वित्वल्' इति च
 „ l. 19 तओ for तवो ।
- P. 38 l. 3 हकारस्य for हस्य
 „ l. 4 उत्साहः । उच्छाहो ।
 „ l. 6 थ इत्यनुवर्तते । स्तस्य थः स्यात् ।
 „ l. 8 इत्यतः 'लः' is omitted.
 „ l. 11 पर्यङ्गः is dropped.
 „ l. 12 Before सौकुमार्ययुक्तः the Ms. has प्रसङ्गात्
 सौकुमार्यपर्याणयोरपि रूपनिर्णयः क्रियते ।
 „ l. 17 डा इति वा स्यात् । इति डादेशे कअपडाणो ।
 „ l. 17-18 इत्यतः 'पः' is omitted.
 „ l. 20 पो भवति ।
- P. 39 l. 1 क्वचिद्वोपि for क्वचित्थोपि ।
 „ l. 1 रुष्विणीरमणो for रुष्विणीरमणो
 „ l. 1-2 The Ms. omits क्वचिन्मोपि । रुष्विणीरमणो ।
 „ l. 4 फो भवति । निष्पावः ।

- P. 39 l. 5 स्पर्शः । फंसो । वक्रादित्वाद्धिन्दुः । इत्यादि ॥
 „ l. 7 भवति ।
 भीष्मः is dropped.
 „ l. 8 इत्यतः 'तुः' is omitted.
 „ l. 13 मो भवति ।
 „ l. 16 च is dropped.
 „ l. 17 ताम्राश्रयोर्म्मः ।
 „ l. 18 अनयोर्युक्तस्य मकारपरो भकारो भवति । तम्भमओ । अत्र
- P. 40 l. 1 विकल्पेन इकारः ।
 „ l. 2 अम्भो
 „ l. 4 अस्यूर्ध्वः ।
 „ l. 5 रवलेति वरेफलोपशेषद्वित्वे
 „ l. 7 'भः' इत्यनुवर्तते । अत्र संयुक्तसंबन्धिनो वस्य भो वा
 स्यात् । विन्मलो ।
 „ l. 8 पक्षे वलोपे विहलो । शेषस्यापि हकारस्य द्वित्वं न भवति
 'अह' इति निषेधात् ।
 „ l. 15 डिदे for डेरो
 „ l. 18 यं इत्यनुवर्तते before धैर्यं &c.
 „ l. 18-19 इत्यतः 'ऐचः' is omitted.
- P. 41 l. 4 'रः' इत्यनुवर्तते । एषु स्तो रो भवति ।
 „ l. 5 पआसिअसोण्डीरो । प्रकासितशौण्डीर्यः । अत्र शेषादेशस्य
 वा रेफस्य न द्वित्वम् । 'अहः' इति प्रतिषेधात् ।
 „ l. 8 स्तोर्हो भवति । बाहो । नेत्रजलम् ।
 „ l. 11 'हः' इत्यनुवर्तते । अत्र स्तो ह्यो भवति । काहावओ । कहा-
 वणो । कहावओ ।
 „ l. 15 'हः' इत्यनुवर्तते । एषु स्तोर्हत्वं
 „ l. 16 इत्यतः 'इतः' is omitted.
 „ l. 18 ईतः उत् स्यात् । इतीकारस्थाने ऊकारे
 „ l. 19 The Ms. has डुक्खो after दुहो ।
- P. 42 l. 1 पुंलिङ्गता
 „ l. 7 इत्यतः 'दिः' is omitted.
 „ l. 6 इत्यतः 'वा' is dropped.
 „ l. 7 स्वार्थे इति च ।

- P. 42 l. 10 After द्वित्वम् the Ms. has अह इति प्रतिषेधात् ।
 „ l. 12 भवति for स्यात्
 „ l. 13 कट्टारः । कट्टारः । ङावी मुखे चेत्युत्पन्नः कट्टारशब्दः
 सांस्कृतिकः ।
 „ l. 15 ऋ इत्यादेशः
 „ l. 18 र्म् इत्यादेशो वा स्यात् ।
 „ „ अपि is dropped.
 „ l. 22 रिः for रिकारः
 P. 43 l. 1 °पाठसमीपे
 „ l. 3 प्राप्तह्रस्वस्य विकल्पार्थम् ।
 „ l. 6 भवति for स्यात्
 „ l. 11-12 अत्रापि ब्राह्मणशब्दवत् उत्खातादिपाठाद्विकल्पेन ह्रस्वे ।
 अवरणहो । अपराहः ।
 „ l. 15 ह् इत्यनुवर्तते । अत्र
 „ l. 16 इत्यनुवर्तते ।
 „ l. 18 अत्वपक्षे सण्हो is omitted.
 P. 44 l. 10 सूत्रस्य चापवादः
 „ l. 12 छुगित्यनुवर्तते । अत्र श्वस्य
 „ l. 14 छुवा स्यात्
 „ l. 18 इत्यतः 'व्यत्ययः' is dropped.
 „ l. 20 दकारहकारयोर्व्यत्ययः
 P. 45 l. 2 'धात्रीद्विरस्तु' इत्यतः 'तु' इत्यनुवर्तते । अत्र हकारस्य
 „ l. 3 शेषद्वित्वम् ।
 ह्रस्वश्च ।
 „ l. 5 छुगनुवर्तते । ङसंबन्धिनो ञस्य छुवा स्यात् अविज्ञाने विज्ञान-
 शब्दे न भवति ।
 „ l. 7 इत्यतः 'उल्' is dropped.
 „ l. 8 इत्यतः 'अस्य' is dropped.
 „ l. 10 अवर्णस्य for अस्य
 „ l. 13 इत्याद्यपि भवति for दद्वणू
 „ l. 14 इत्याद्यपि for इत्यादि
 „ l. 15 संबन्धिनोवर्णस्य

- P. 45 l. 16 मणण्णो । अण्णा ।
 „ l. 17 The Ms. drops प्रज्ञ and संज्ञा and विज्ञानम् ।
 „ l. 19 प्रतिषेधस्तु अविषय एव ।
 „ l. 22 छगनुवर्तते । रात्रिशब्दे राइअरो । रत्तिअरो ।
- P. 46 l. 2 इत्यतः 'द्वित्वल्' is dropped.
 „ l. 5 अचः परस्यानादौ वर्तमानस्य
 „ l. 6 भवति for स्यात्
 „ l. 9 The Ms. omits 'अखोः' इति किम् । णाणं ।
 „ l. 11 परधोरनयोद्धित्वं न भवति ।
 „ l.12-13 दीर्घविधानादीर्घस्य लाक्षणिकाह्लाणिकत्वमित्याद्युद्धम् ।
 „ l. 16 शेषस्य णस्य द्वित्वं
 „ l. 19 'द्वित्वल्' इत्यनुवर्तते । से समासे
 „ l.19-20 नदीग्रामः । णईग्रामो । णइग्रामो ।
 „ l. 22 बहुलं भवतः इति दीर्घस्य ह्रस्वः ।
- P. 47 l. 2 कुसुमपअरो । इत्याद्युद्धम् ।
 „ l. 4 समासेषु
 „ l. 6 सप्पळावो । सप्रलापः । बद्धफलो । बद्धफलो । बद्धफलो ।
 मलयरिसहरखण्डो । मलयसिहंखण्डो । मलयशिखरखण्डः ।
 „ l. 11 वक्रदेश्चाकृतिगणत्वात् ।
 „ l. 12 सपरिहासम् is omitted.
 „ l.13-14 कस्मान्न भयति
 „ l. 14 तत्र सूत्रे समासेषु वाक्यविभक्तिविवक्षया भिन्नं
 „ l. 19 वाउळ्ळो । वाउळ्ळो । नेडो । नेड्डो ।
 „ l. 23 न भवति । बहुलाधिकारादिति ब्रूमः, अत्रैव
- P. 48 l. 3 तत्संनियोगे लस्य
 „ l. 5 मृदुत्व for मातृक
 „ l. 6 The Ms. has कञ्जु after स्थाणु
 „ l. 8 The Ms. has च before व्यञ्जनस्य
 „ l.10-11 विचिकिल for विचकिल
 „ l. 12 पूर्वमुपरि वर्गयुजः
 „ l. 13 द्वित्वम् । प्रसङ्गे सत्युपरि
 „ l. 15 दिग्घो for विग्घो
 „ „ णिद्दुलो is dropped.

- P. 48 l. 16 बोद्धव्यम् ।
 „ l. 18 प्रागत् अकारो भवति
- P. 49 l. 7 अत्वं प्रागन्त्यहल इत्यनुवर्तते ।
 „ l. 8-9 पक्षे । 'मनयाम्' इति नलोपे is omitted.
 „ l. 11 तप्तवज्रशब्दयोश्च
 „ l. 11 र्श । आदर्शः ।
 „ l. 13-14 दर्शः । दरिसो । दासो । इत्यादि । वर्षजः । वरिसओ । वासओ ।
 वर्षम् । वरिसो । वासो । अत्र
 „ l. 15 वइरहरो
 „ l. 16 नात्र जलोपः is dropped.
 „ l. 18 इत्यचान्त्यहलः
 „ l. 19 अत्र for तत्र
 „ l. 22 र्ह for र्ह
 „ l. 24 भवति for स्यात्
- P. 50 l. 6 लादक्लबेषु ।
 „ l. 7 इत्वमनुवर्तते । संयुक्तस्य. After भवति । the Ms.
 has अक्लबेषु । क्लबप्रकारेषु न भवति ।
 „ l. 6 झुष्टपापः । पिलुष्टपापो
 „ l. 10-11 शुक्लक्रेदअम्लकिर्त्तं ।
 „ अक्लबेषु इति किम् । क्लवः । कओ ।
 „ l. 14 इत्वमनुवर्तते । स्वप्ने
 „ l. 17 वा स्यात् । इति वस्य मत्वे 'स्वप्नादाविल्'
 „ l. 20 नादित्यनुवर्तते । अत्र नात्
- P. 51 l. 1 अदितौ नादिति चानुवर्तते । वर्णवाचककृष्णशब्दे नात् प्राग-
 त्वमित्त्वं च वा भवतः । कसणो । कसिणो ।
 „ l. 3 इत्यतः 'उ' is dropped.
 „ l. 3 इत्यधिकृत्य उत्त्वमनुवर्तते ।
 „ l. 5 भवति for स्यात्
 „ l. 6 सुभ्रं नगरम् is omitted.
 „ l. 8 उत्त्वमनुवर्तते । 'क्षमारत्न—' इत्यतः 'अन्त्यहलः' इत्यनु-
 वर्तते । एषु स्तो^०
 „ l. 10 इत्यतः 'ओत्' is dropped.

- P. 51 l. 12 भवति for स्यात्.
 „ „ The Ms. has सि before मकारे and मुखखो
 before मूर्खः. It has इत्योत्वे after सति.
 „ l. 13 मुरुहो is omitted. After पञ्चादुत्वं it has द्वारं ।
 दुवारं ।
 „ l. 15 ज्यारवः । जीआरवो
 „ l. 16 इत्यतः 'व्यत्ययः' is omitted.
- P. 52 l. 5 ह्ये ह्यशब्दे
 „ l. 6 After इत्यादि । the Ms. has लघुशब्दे घस्य हत्वे ।
 „ l. 8 लघुकशब्दे घस्य हत्वे is omitted.
 „ „ अत्र लहयोः for लकारहकारयोः
 „ l. 16 भवति for स्यात्
 „ l. 19 तलोपाभावे for लोपाभावे
 „ l. 20 एवं तद्गुणएतद्गुणादयः
- P. 53 l. 2 The Ms. has इत्यप्यस्ति after णीसहो ।
 „ l. 3 दुस्सहो is omitted.
 „ „ दुहिओ । अत्र 'दोदो' ...
 „ l. 4 इत्यतः 'ऊत्' is omitted.
 „ l. 7 दुहिओ । दुहिओ । इत्यप्यस्ति ।
 „ l. 9 चान्निर्दुरोश्वाचि परे
 „ l. 9 भवति for स्यात्
 „ l. 10 अन्तरप्या । इत्यप्यस्ति ।
 „ „ निरन्तरः is omitted.
 „ „ निरवशेषः is omitted.
 „ „ The Ms. has णो । before निरन्तरो ।
 „ l. 11 निरवगाहः and दुरन्तरः are omitted.
 „ l. 15 भवति for स्यात्
 „ l. 19 उपर्यादिगणश्चेति ।
 „ l. 20 अत्र वक्रादिः ।
 „ l. 21 The Ms. has श्मश्रु after अश्रु and has पार्श्व
 for स्पर्श.
- P. 54 l. 2-3 इति द्वस्य पः । गुंछो । पुंछो । वुंधो । कंकोडओ
 25

- P. 54 l. 6 मार्जारः is omitted.
 „ l. 8 स्यात् इति ब्रुः ।
 „ l. 9 इत्यादिना श्वस्य च्छः ।
 „ l. 13 तथा च वङ्को ।
 „ l. 14 °र्वर्गान्त्यादेशो
 „ l. 18 इत्यतः 'तु' is dropped.
 „ l. 19 मंसविआरो । मांसलः । मांसलो । मंसलो ।
 „ l. 20 इत्यतः 'हः' is dropped.
 P. 55 l. 1-2 ह्रस्वः स्यात् । इति ह्रस्वे । मंसविआरो । मंसलो । इत्याद्यपि
 भवति ।
 „ l. 2 कांस्य । पांसु ।
 „ l. 3 तदानीम् is dropped.
 „ l. 7 संस्कारः सङ्कओ ।
 „ l. 10 भवति for स्यात् ।
 „ l. 11-12 विन्दोः श्लोपलिति पूर्वह्रस्वस्य दीर्घे ।
 „ l. 12 नास्ति सिंघआदत्तो । इति क्वचित् ।
 „ „ इति च for इत्यपि नास्ति
 „ l. 13 इत्युक्तत्वात् for इत्युक्त्या
 „ l. 16 इत्यतः 'नरि' is dropped.
 „ l. 19 णअर्ण । इत्यादि ।
 P. 56 l. 3 मंडलगं । इत्यादि ।
 „ l. 6 'वा' इत्यनुवर्तते । इमान्ता
 „ l. 8 इत्यतः 'इत्' is dropped.
 „ l. 9 इत्यतः 'ऋतः' is dropped.
 „ l. 14 कुक्षि । चौर्य । विधि । पृष्ठ ।
 „ l. 16 इमा for इमनिच्
 „ l. 17 स्त्रीत्वमेवेत्येके ।
 „ l. 20 भवतः for स्तः
 „ l. 20 The Ms. omits निर्मात्यम् । ओमहं । णिम्महं ।
 P. 57 l. 7 इत्यतः 'दि' is omitted.
 „ l. 8 इत्यतः 'अस्य' is omitted.

- P. 57 l. 12-13 After समृद्धि the Ms. has प्रसिद्ध । सदृक्ष । मन-
स्विनी । प्रसुप्त । प्रतिस्पर्धि । प्रतिसिद्धि । प्रतिपद् ।
प्रवासी । अभिजातिः । प्रकृत । प्रतिषिद्ध । परकीय ।
चतुरन्त । अस्पर्श । प्रवचन । प्ररोह । प्रस्तुत । &c.
- „ l. 17 अस्येत्यनुवर्तते । स्वप्रादिष्वादेरवर्णस्येत्वं लिट् स्यात् । स्वप्नः ।
सिविणो । कृपणः । किविणो । मृद्गः । मिङ्गो ।
- „ l. 18 उभयत्र ऋत इत्वम् । for इः
„ „ मिङ्गो is dropped and so also अत्रापि कृपादि-
त्वादत इल् ।
- „ l. 19 इत्यतः ‘डः’ is dropped.
- P. 58 l. 1 भवति for स्यात्
„ „ इति तस्य डः । उत्तम इत्यादि ।
„ l. 1-2 स्वप्नः । सिमिणो is dropped.
„ l. 3 इंगालो is omitted.
„ l. 7 पिक्को । पक्को ।
„ l. 8 अत्र for इत्यत्र
„ l. 11 हीरो । हरो ।
„ l. 13 लिट् is dropped.
„ l. 14 यवकारयो°
„ l. 16-17 अत्र कलोपः ।
„ l. 18 णा वा चण्डखण्डिते ।
„ l. 20 चुडो for चूडो
- P. 59 l. 5 अन्तेउरवरो
„ l. 9 पारावओ is dropped.
„ l. 12 इत्यतः ‘ओत्’ is dropped.
„ l. 18 तु भवति for वा स्यात्
- P. 60 l. 5-6 कुप्पासो । कूर्पासः । उभयत्रापि ‘संयोगे’ इति ह्रस्वः । नात्र
„ l. 12 भवति for स्यात्
„ l. 14 °चार्यशब्दे
„ l. 16 Before this Sûtra, the Ms. has श्यामके मः ॥
„ „ ह इत्यनुवर्तते । अत्र मकारसंबन्धिन आकारस्य ह्रस्वो
भवति । समओ ।
„ l. 17 आदेः is omitted.

- P. 60 l. 18-19-20 कुमारो । कुमरो । चामरो । चमरो । कलादः । कलाओ ।
कलाओ । हालिकः । हालिओ । हलिओ ।
- „ l. 21 पूर्वाहा for तालपुट ।
- P. 61 l. 1 संस्थापित । स्थापित ।
- „ l. 2 °संस्थापितशब्देषु
- „ „ इत्यतः ‘ष्ठः’ is omitted.
- „ l. 3 स्थाधातोः निरप्प°
- „ l. 16 इतीत्वे for इति
- P. 62 l. 4 °रितो for °रिकारस्य
- „ l. 6 इत्यतः ‘ईत’ is omitted.
- „ l. 8 लित् is omitted.
- „ l. 12 शिथिलः is dropped.
- „ l. 15 After भविष्यतः the Ms. has निर्मेणिम्मव-
णिम्माणौ इत्युत्तरत्र निपातप्रकरणे निरूपयिष्यते तौ च
निर्मितनिर्माणेत्याकारकसंस्कृतरूपतुल्ययोगक्षेमावित्यर्थः ।
- „ l. 17 ‘तु’ ‘इतः’ इति च is omitted.
- „ l. 18 अत्र जत्वहृत्व°
- „ l. 23 कचिन्न भवति । द्विजः । दिओ । द्विरदः । दिरओ । द्विधा-
गतः । दिहागओ । कचिदोत्वमपि । द्विवचनम् । दोव-
अणं । निमन्त्रः । णमंतो । कचिन्न भवति ।
- P. 63 l. 5 द्विधागतः is omitted.
- „ l. 6 इत्यतः ‘ईतः’ is omitted.
- „ l. 8 आणितो for आणिओ
- „ l. 9 जोईसरेणामुणा ।
- „ l. 12 ‘पो वः’ is omitted.
- „ l. 14 तलोपश्च for तयलोपश्च
- „ l. 22 ईषत् after जीवति
- P. 64 l. 4 इत्यतः ‘ऊल्’ is dropped.
- „ l. 6 ऊत्वं वा स्यात्
- „ l. 6-7 विहीणो । विहीनः । हूणो । हीणो । हीनः ।
प्रहीणो । प्रहीनः ।
- „ l. 8 °पीयूषेदशे

- P. 64 l. 9 एवं एरिसो । पिअपेऊसो ।
 „ l. 11 आमेलो । आमीलो । अत्र
 „ l. 13 अकारस्यादेशाः for अधोकारस्यादेशाः ।
 „ l. 15 ०स्तः for ०रादेः
 „ l. 18 'अत्' इति च 'तु' इति च ।
 „ l. 19 मुउलो । मउलो ।
 „ l. 21 इत्यादि is omitted.
- P. 65 l. 1 विद्दाओ for वित्थाओ
 „ l. 2 ०त्सन्नऊ शसि'
 „ „ इत्यतः 'ऊत्' is omitted.
 „ „ इत्यतः 'तु' is omitted.
 „ l. 4 सुभगमुसलयोः ।
 „ l. 6-7 इत्यतः 'ओत्' is omitted.
 „ l. 10 पोग्गळो
 „ l. 11 सूक्ष्मेवोतः
 „ l. 13 'उतः सूक्ष्म' इत्येव ब्रूयान्न तु
 „ l. 17 उल्कण्ड्वयति०
 „ l. 18 धातो is dropped.
 „ l. 19 कण्ड्वयनकः
 „ l. 21 The Ms. has 'ओत् स्थूणात् स्थूणे' 'वा' इत्यनुवर्तते ।
 'ऊतः' इति च । अनयोरुत ओत्वं वा स्यात् । तोणो ।
 तूणो कूर्परमूल्यं कुष्माण्डताम्बूलगुड्डीतूणीरे । 'उतः'
 इत्यनुवर्तते । 'ओत्' इति च । एषूत ओत्वं भवति ।
 कोप्परो । कूर्परः । बहुमोळो । बहुमूल्यः । तोणीरो
 तूणीरः ।
- P. 66 l. 5 The Ms. drops अथ
 „ „ ऋत आदेशाः
 „ „ 'ऋतोत्' इत्यधिकृत्य
 „ l. 7 कृपादिषु
 „ „ किञ्चो
 „ l. 8 अत्र 'पो वः' इति बत्वम्
 „ „ आकृतिगणोयम् in place of नृपः—इत्यादि

- P. 66 l. 10 कृपण । कृश । कृशानु
 „ l. 13 दृष्ट । मृष्ट ।
 „ l. 14 The Ms. has हत before वृत्त
 P. 67 l. 1 The Ms. drops मअंको
 „ l. 3 उः in place of वुः
 „ l. 8 वुन्दारओ । बंदारओ । वृन्दारकः । णिवुत्तो । णिवत्तो । निवृत्तः ।
 „ l. 11 पृथग्योगानित्यम् after भवति
 „ „ उसहो । ऋषभः ।
 „ „ रीत्यादेशश्च । रिसहो ।
 „ l.12-13 प्राभृत । प्रभृत । प्रभृति । भृति । निभृत । संभृत । परभृत ।
 निवृत । संवृत ।
 „ l. 13 प्रभृत्ति । प्रभृत्त
 „ l. 16 इत्यतः 'इत्' is omitted.
 „ l.18-19 The Ms. has मृदङ्गः after मुअंगो, नमृकः after
 णत्तुओ and वृष्टः after वुट्टो
 P. 68 l. 1 दृप्तैर्कृतः
 „ l. 8 ऋषभः is dropped.
 „ l. 11 अथ is dropped.
 „ l. 13 सन्ध्यक्षराणां after एण्वेचः
 „ l. 15 इत् for इल् and भवति for च
 „ „ भवति for स्यात्
 „ l. 16 सिन्धओ ।
 „ l. 18 तत्संनियोगे
 P. 69 l. 1 कौक्षेयकग उत्
 „ l. 2 कौक्षेयकादौ
 „ l. 5 तु is omitted.
 „ l. 10 वा is dropped.
 „ l. 13 इत्यत ऊत्वम् is omitted.
 „ l. 14 इत्यनेन शस्ति शकारं
 „ l. 16 सोसासो । एच ऊत्वे सूसासो इति भवति ।
 „ „ इत्यतः 'एचः' is dropped.
 „ l. 18 इत्यादेशो वा भवति
 „ l. 20 वैरादिः

- P. 70 l. 1 'अइ' इति च is dropped.
 „ l. 2 इत्यादेशो भवति
 „ l. 10 पौरादिष्वादेरेचं
 „ l. 12 गौरव for कौरव
 „ „ स्थविरायस्कारशब्दयो
- P. 71 l. 1 इत्यतः 'तु' is dropped.
 „ l. 13 फल for सफल
 „ l. 15 पोफळप्पिओ
 „ „ जलजस्तुः is dropped.
 „ l. 18 ओत् for ओल्
 „ l. 19 मऊरो । मोरो ।
 „ l. 22 सुउमारो
- P. 72 l. 1 The Ms. has कुऊहळपरो after कुऊहळपरः
 „ l. 1-2 इत्यतः 'तु' 'उतः' is dropped.
 „ l. 5 कोउहळपरो for कोहळपरो
 „ l. 5 The Ms. drops कोउहळपरो
 „ „ अत्रैव दैवादित्वाद्
 „ l. 8 वा स्यात् for स्याद्वा
 „ l. 11 यद् is dropped.
 „ l. 13 अथ is omitted.
 „ l. 16 रभेदन्यायेत्
 „ l. 17 खप्परओ for खिलओ
 „ „ कप्रत्ययः for कः
 „ l. 18 लकचम्
 „ l. 19 इत्येते आदेशा भवन्ति
 „ l. 13 णमिमो तं हरकिराअं चिलाओ इत्यत्र
- P. 73 l. 2 एग्गो
 „ l. 3 श्रावकर
 „ l. 6 'वैकादौ गः' इत्यतः 'गः' इत्यनुवर्तते ।
 „ „ 'कोः' इति च is dropped.
 „ l. 6-7 गो भवति
 „ l. 9 भोगिनी for भागिनी

- P.73 l. 10 पुनागः is dropped.
 „ l. 12 शीकरः is dropped.
 „ l. 13 पक्षे सीअरो ।
 „ l. 14 ऊत्वे दुर्भगसुभगे वः ।
 „ l. 15 दूहवो । सुहवो
 „ l. 17 सुहओ is omitted
 „ l. 19 'ऊ शसि'
 „ l.20-22 इति रेफलोपे विकल्पेन । सुहओ ।
- P.74 l. 4 भृङ्ग्याचार्यः ।
 „ l. 5 अथ is dropped.
 „ l. 9 पक्षे पिप्साओ
 „ l. 11 जडिलो is omitted.
 „ l. 12 अथ is dropped.
 „ l. 15 नड is omitted.
 „ l. 16 वाटी is omitted.
 „ l.17-18 The Sūtra स्फटिके and the Vṛitti on it are omitted.
- P.75 l. 7 कंटो । for कंगे
 „ l. 10 डस्य is omitted.
 „ l. 12 डोः for डस्य
 „ „ उद्धादिगणं
 „ l. 15 तोंडं
 „ l. 16 णिविडो and गौड are omitted.
 „ l. 20 खट्टं
 „ l. 22 अटइ । अटति
 „ l. 23 The heading अथ तवर्गादेशाः is dropped.
- P.76 l. 1 इत्यतः 'डः' is omitted.
 „ l. 2 डरवं
 „ l. 4 इत्यनुवर्तते । ड इति च । प्रत्यादिषु
 „ l. 7-8 प्रतीता । प्रतिश्रुत । प्रतिमा । प्रभृति । मृत । भिन्दिवाल
 „ l. 16 दरशब्दो भवार्थ एवात्र ग्राह्यः ।
 „ l. 17 डोहओ is omitted.

- P. 77 l. 1 अनङ्गान् is omitted.
 „ l. 1 वा वृषभः ।
 „ l. 3 मातुलिङ्गेषु
 „ l. 4 कउ for कहो
 „ l. 9 पलितनितम्बकदम्बेषु लः ।
 „ l. 11 कदम्बः is omitted.
 „ l. 16 पलीवी for पसीवो
 „ l. 20 गद्रदः । गगरो ।
 „ l. 22 इत्यतः 'वः' is omitted.
- P. 78 l. 2 स्वार्थिके ले लकारे
 „ l. 2-3 पीअलो । पीतः ।
 „ l. 4 'लो वा विद्युत्प्रपीतान्धात्' ।
 „ l. 9 णर् दिना रुदिते ।
 „ l. 10 अत्र तवर्गस्य दिना
 „ l. 11 इत्यतः 'णो वा' is omitted.
 „ l. 13 गम्भिओ is omitted.
 „ l. 16 माणवो । मानवः । ईसाणो ईशानः ।
 „ l. 18 शब्दानामादेर्नकारस्य
 „ l. 21 हः for हः
- P. 79 l. 1 'नः' for 'णः' 'नः' इति च is dropped.
 „ l. 1 हकारो वा स्यात् ।
 „ l. 2 ण्हाविओ । णाविओ ।
 „ „ नाविओ is omitted.
 „ „ स्यात् for भवतः
 „ l. 3 अथ is dropped.
 „ l. 5 वकारः for वः
 „ l. 9 °र्यत्र सति श्रुति°
 „ l. 10 °परिखापनसपरुष°
- P. 80 l. 1 पक्षे is dropped.
 „ l. 2 एत्वं भवति
 „ l. 4 फस्य भहौ
 „ l. 7 पुष्पम् । पुप्पम् । for गुल्मः । गुम्भो ।
 „ l. 8 गुंफति is omitted.

P. 80	l. 8	कसणफणी । कृष्णफणी ।
„	l. 13	बस्य
„	l. 14	कबँधो । कयँधो ।
„	„	इत्यतः 'मः' is dropped.
„	l. 16	तु ढो
„	l. 17	ढो and विसढो
„	l. 19	कृद्विहितयप्रत्यये
P. 81	l. 1	इत्यादि after करणीओ ।
„	l. 12	युष्मदीयः । तुम्हकेरो ।
„	l. 17	संजोओ । संयोगः । संजमो । संयमः ।
„	l. 22	पढलो । पढरो for वढलो । वढरो ।
P. 82	l. 2	एव for इव
„	l. 9	किरिभेरेडः ।
„	l. 10	'रः' इत्यनुवर्तते । किरिशब्दे
„	„	भेरः । भेडो for बेडो । बेरः ।

**Appendix of Proper Names occurring
in the text, Alphabetically arranged.**

कर्पूरमञ्जरी ६३	पिशाच ४
काश्मीर ६२	बाह्यीक ४
कुमार ४, ९	भामह ४
कुन्तल ४	भोज ४
केकय ४	मगध ४
गान्धार ४	महाराष्ट्र ४
जिनेन्द्र ९	वाल्मीकि ३
त्रिविक्रम ३, ४, ७, १७, २९, ९९, १२६, १२९,	शरसेन ४
दण्डिन् ४, ५	षड्भाषारूपमालिका २२
दुर्गणाचार्य २२	सिंह ४
नेपाल ४	सुधेष्ण ४
नोजन ४	सौराष्ट्र ३३
पाण्ड्य ४	हेमचन्द्र ४
पाणिनि ४, ९	हैवक ४

Addenda and Corrigenda.

PAGE.	LINE.	INCORRECT.	CORRECT.
4	3	Consider रूपकपरिभावो as printed in heavy type.	
7	14	अइ	अधि
"	21	शरदामत्	शरदामत्
10	12	Read संज्ञा प्रत्याहारमयी वा ।	
11	13	Prākṛitarūpāvatāra reads दिदीर्घः	
"	16	१ । २ । ७ ॥	१ । २ । ८ ॥
"	19	१ । २ । ८ ॥	१ । २ । ७ ॥
14	4	वासेसि	वासेसी
"	9	इत्यत्र	इत्यत
16	16	'प्रायो लुक्'	'प्रायो लुक्—'
18	5-6	Read पहावली, पहावल्यरुणः and प्रभावलीशब्दे	
22	6	दे रामा	दे रामो
23-25	16	Correct—भिस्व्यस्त्वपि	
27	5, 10	„ डेस्थरिसंमि	
28	14	द्वित्वल	द्वित्वत्
30	2	द्वितीयाचैत्वं	द्वितीयाच इत्वं
32	5	Strike off स्के	
33	16	इल्लूपगेः	इल्लूपगे
34	3	१ । २ । ६१ ॥	१ । २ । ६२ ॥
37	4	Read—जाण त	
43	8	ज्ञः	ण्हः
"	11, 12	Correct—पूर्वाङ्गः and अपराङ्गः	
"	15	ओत्	ओत्
"	20	लधौ	लधौ
44	5	वलोपदित्वे	वलोपदित्वे ।
"	7	Read संयुक्तसंबन्धिनां	
"	22-23	Correct—बोद्रहादय' and बोद्रहो, बोद्रह	
45	14	एषां	येषां
"	15	Correct—वृश्यते तेभिशादयः ।	
"	19	जो विषय	अविषय
"	22	रत्तिअरो	रत्तिअरो
47	11	पफुल्लम् । प्रफुल्लं ।	प्रफुल्लम् । पफुल्लं ।
"	19	वाज्जुलो	वाज्जुलो
53	7	दूहिओ seems to be correct.	

53	12	उपरि	उपरि
„	13	Read हलि ङणनाम् which is the reading of the Prākṛitarūpāvatāra	
„	21	Correct—स्पशौस्थ्यष्टयत्न°.	Trivikrama has स्पशौस्थ्यष्ट- इमष्टयत्न°
54	5	ङः	ङः
„	6	मांजारो	मांजारो
„	15	वअस्यः	वअस्यः
55	7	सकओ	सकओ
„	12	इत्यवयवेन	इत्यवयवेन
„	22	Read—कुलवचनमाहारम्यदुःख°	
57	23	Read—अस्येत्यनुवर्तते	
58	20	चूडो	चुडो
62	15	निर्मातृ	निर्मात
„	23	णिपडइ	णिवडइ
63	3	ओझरो	ओज्झरो
	16-15	Correct—गभीरादि	
64	5	१ । २ । ४६ ॥	१ । २ । ५६ ॥
„	15	Strike off कप्रत्ययान्तयोः	
65	1	विधाओ	विदाओ
„	17	उत्कण्डूयति°	उत्कण्डूयति°
„	19	हनुमान्	हनूमान्
66	16	°दृष्ट°	°धृष्ट°
67	1-2	दिट्टो । दट्टो	धिट्टो । धट्टो
68	1	दृषेरितः	दृषेर्नितः
70	6	चैत्यविशेषे न भवति	चैत्यविशेषे न भवति । चेइअं
„	15	Read—एत् साज्जला त्रयोदशगेचः ।	
71	16	°चतुर्वार°	°चतुर्वार°
„	20-21	Correct—चोम्बारो । चउम्बारो । and मऊहो ।	
72	14-15	Correct—°कीले । कपूरकीलयो°	
„	17	खिलओ	खीलओ
73	3	असुकर	असुक
„	4	आकर	आकार
„	11	महौ	महौ
„	18	Correct—दुरो रलुकि तु	
74	17	वाटी	पाटि
75	5	‘ङः’	‘ङः’
„	7	कंरो	कंठो
„	12	Correct—लळ डोनुडुगे	

75	13	उत्वादिगणं	उडादिगणं
„	16	डमरुगः	डमरुकः
76	2	उत्वं	इत्वं
„	8	भृत	भृत
„	17	डोहओ	डोहलो
77	4	काहरो । कहो ।	काहलो । कउहो
„	16	पसीवो	पलीवो
80	7	गुल्मः	गुल्फः
After line 17, make the heading—यकारादिवर्णादेशाः।			
„	18	°कृत्वेणु	°कृत्वेणु
81	19	Correct—गुम्हकेरो । जुम्हअम्ह°	
82	6	शिधिर	शिधिर
86	3	Correct—‘प्रसिद्धसाधर्म्यात् साध्यसाधनसुपमानम्’ इत्यत्र	
„	19	कअउ	कअउ
87	16-17	Correct—दाणजलदित्वाइं or दाणजलोह्निआइं	
88	1,2,6,7	Correct—कवि° and कवी° into कह° and कई°	
„	3	Correct—‘डसिडसोर्हिः’ इति नास्ति	
„	13	झुणी	झुणी
89	9	ह्मादेशः	म्हादेशः
90	5	बिहृप्फई	बिहृप्फई
92	3	Correct—तीहिं । तीहिं । तीहि ।	
„	11	लिग्भवति	लिङ्भवति
93	2	Correct—मांसादित्वाद्	
94	1	Correct—आदिमे रित्वाद्	
„	4	त न्य	न्त न्य
„	11	Correct—सौ परे	
„	17	Correct—विभक्तिमाश्रित्यारादेश°	
„	18	„ भतारविद्भिअमिति	
95	7	‘असौ’	‘आसौ’
„	8	अत्वं	आत्वं
„	12	Correct—पिउ । पिउणो ।	
„	20	नात्रोत्वम्	नात्रोत्वम्
96	4	Correct—‘ ड ऋदन्तात्’ इति डत्वम् ।	
„	14	Correct—गभ्यउदाइत्	
„	16	„ —गअउ । गअओ । गअवो	
„	21	२ । ४ । १८ ॥	२ । ४ । १९ ॥
99	1	Correct—डित् इमात्तण	
„	12	°न्यार्यशब्दे	°न्यार्यशब्दे
„	14	श्रश्वाम्	श्रश्वाम्

99	17	जिब्हा	जिम्भा
100	14	भात्रीदे	भात्रीदे
101	2-3	Correct—छाही and हत्वाभावे	
"	3	छाऊ	छाई
"	9	Read स्नुवार्या	
"	21	Correct—'दोर्धदि—' and सङ्घा	
102	8	°दआ°	°धूभा°
"	15	Correct—शशाशिशे and डसौ for जसौ	
"	17	बुद्धि—	ऋद्धि
"	19	उडी, डत्वाभावे	उड्डी, डत्वाभावे
103	11	पहुडि	पहुडी
"	20	शिपि	सिपि
104	2	विन्दोः	बिन्दोः
"	6	सः	सेः
108	16	आरारो	आराओ
"	26	Correct—शास्त्रान्तरोक्तेरपि	
110	3	वणानि	वणाणि
112	11	णोउरं	णूउरं
114	1	वेरुलि	वेरुलिअ
"	8	ठस्वम्	ठस्वम्
"	13	विदशब्दस्य	विदुशब्दस्य
"	16	खलवूनि	खलवूणि
"	19	कत्तूनि	कत्तूणि
"	21	उवऊं	उवउं
115	9	२।४।१७॥	२।४।१८॥
"	13	२।४।१३॥	२।४।१४॥
116	15	Correct—'मिस्म्यस्सुपि'	
"	16	°दिः' and 'दि'	°दिः' and 'दिः'
117	23	Correct—कियत्तद्भ्यां सश्	
118	19	असु	अस्
"	24	णो, एणं	णा, णेणं
119	9	इसोहितो	इमेहितो
120	15	णो शभावे	णोशभावे
"	19	अनाज	अना ज
121	23	इत्, रणो	इत्, रणो
123	10-11	सिलेहो, ह्वादेशः	सिलेहो, ह्वादेशः
124	15	जसिं	जस्सिं
125	20	एएणा	एएण
126	20	Correct—तिरिच्छयादेशे । तिरिच्छी ।	

127	15	°छत्तुषु	°छत्तुषु
128	4	डित्वरा	जित्वरा
129	1	'कतोत्' । इति च	कतोतिः ।
129	6	Correct—दिक्रमाष्टि	
131	10-11	शोशू	शोशु
„	20	Correct—'कितद्भ्यां तश्'	
132	18	इमांसु	इमांसुं
133	19	एइअ	एईअ
134	10	२ । ४ । ४२ ॥	२ । ४ । ४३ ॥
135	11	सु अनडुहं	सुअनडुहं
136	3	इजाणि	जाणि
139	13	तुम्ह is the reading of Trivikrama's Vritti.	
140	8	'डिहाभ्यां	डिताभ्यां
„	17	तांसुं । तामु	तूसुं । तूसु
141	14	णो	णे
143	2	Correct—डिसुपो°, 'डेर्मि', मह । ममाइ	
145	18	दुक्तरो	दुक्तरो
146	11	मेच्छसि	पेच्छसि
147	4	Correct—भणामो, भणामः for फणामो, फणामः	
„	18	फणिअं, केण विण	भणिअं, केणवि ण
148	10, 11	फणिअं, फणितं	भणिअं, भणिअं
„	21	जाइण	जाणइ
149	11	Correct—किंस्वित् शूरः	
150	16	Correct—मोरउल्लेति	
153	1	२ । ४ । ४५ ॥	२ । ४ । ४६ ॥
„	3	वेत्तुं, २ । ४ । ४३ ॥	वेत्तुं, २ । ४ । ४४ ॥
„	8	२ । ४ । ४४ ॥	२ । ४ । ४५ ॥
„	14	२ । ४ । १८ ॥	२ । ४ । १९ ॥
154	17	Add सइ after सआ	
155	4	Correct—पदात्परस्येतिशब्दस्यादेरचो	
„	19	एमे अ	एमेअ
156	7	परस्व	पस्य
157	7	जोहल्लो	जोहल्लो
„	14	इतिअं	इत्तिअं
158	2, 3	Correct—पन्थो, पान्थः	
„	11	वात्म भरमनि	वात्मभरमनि
„	12	हित्थ हा°	हित्थहा°
„	14, 16	Correct—जत्थ, कत्थ, अण्णत्थ	
„	23	पाणिणीअ	पाणिणीअं
159	1	°डको	°डकी

159	8	चौष्माकं	चौष्माकं
"	9	Correct—वर्षते:	
"	11	Correct—मदुरब्ब and पाटलिपुत्रे	
160	11	Correct—भवे डिलोलदौ	
"	13	अधो	अधो
161	14	°धर्म्य°	°धर्म°
162	7	Correct—हेस्थाने	
"	19	१ । ३ । ४० ॥	२ । ३ । ४० ॥
163	2	Correct—विशुद्धोने	
"	12	वर इत्त	वरइत्त
"	21	°पाडौ— °दलो (in	Trivikrama's Vṛitti).
164	15	Correct—मुखे पलहिअओ	
165	2	°कुडुको:	°कुडुका:
"	11	Trivikrama has गजिलिओ	
166	6	Trivikrama has पिपिडिअ	
"	13	" " अणइओ	
"	15	Correct—अदृष्टार्थ°	
"	16	Trivikrama has जंपेक्खिरमगिरओ	
167	6	डुम्मइणी	दुम्मइणी
"	17	वार्तन्न°	आर्तन्न°
169	4	तोमरिकः	तोमरिओ
"	13	ममको	मम्मको
170	1	Trivikrama has ओसाणं	
"	9	यूकं	यूका
"	12	Correct—वृत्तौ वाडी and	गहिलो ग्रहिले
"	16	Trivikrama has अणरहू	
"	20	°धसुणयो:	°धुसुणयो:
171	2	Trivikrama has आसंव	
"	21, 22	" " °भीमर° and °कुतुक°	
172	7	Correct—वंजरमंजरौ	
"	12	" —°करालेषु	
"	22	°समुद्धण°	°समुद्धण°
173	2	Trivikrama has समुद्धणवणीअं	
"	5	" " समुद्धहरमभुगृहे	
"	6	" " तंबकुसुमं	
"	12	" " उम्मूह°	
"	22	" " मूरुद्धओ	
"	25	" " °वृषेण्व° for °पृषेण्व°	
174	12	" " °जज्जलौ	

174	14	„	„	जहणूसुअं	
„	20	कुडुवि°		कुडे°	
„	21	°स्थापकयोः		°स्थासकयोः	
„	22	Trivikrama has इद्गिधूमो			
175	1, 2	„	„	पिउच्छा	
„	22	दोबुरो		दोंबुरो	
176	11	Trivikrama has महाळ्य°			
179	9	„	„	ऊसम्मिअं	
180	8	„	„	पञ्जत्तरं	
184	3	„	„	उचछो	
185	18	२।४।३९॥		२।४।७०॥	
186	1, 7	२।४।३८॥ and २।४।३९॥		२।४।३९॥ and २।४।४०॥	
„	17	हुति		हुन्ति	
187	20	तुमी		तु मी	
188	8	Correct—मोममु मरुमहिङ्			
„	17	Read हुअम for होअम and strike off one हुइम			
„	18, 19	Correct—हुज्जमो, हुज्जामो, हुज्जेमो for होज्जमो, होज्जामो and होज्जेमो			
190	18	होहिडा		होहिथा	
191	3, 4	सरू		सेम्	
„	13	°तुंतव्य°		°तुमंतव्य°	
195	16	अर्		अक्	
„	18	Correct—धो दह अदः			
„	21	पुरुषादयोपि		रुषादयोपि	
196	1	तूपइ		तूसइ	
„	3	षूइ		षूज	
„	17	आर उः		अर उः	
„	23	Correct—°बोहणिरिणाम°			
197	3	परिणिसइ		णिरिणासइ	
199	16	२।४।५०॥		२।४।५१॥	
201	3	सें		सें	
202	17	दृज्		दृइ	
203	9	छोरित्		छो रित्	
205	17	णिमाणइ		णिग्माणइ	
209	19	णिकइ		लिहकइ	
216	11	Correct—‘अय्यर्यां जः’ इति अस्य जः			
„	13	Correct—निपूर्वस्य			

217	18	खउरहि	खउरइ
222	12	पडिक्खइ	पडिक्खइ
226	2	Correct—अणुहोईएइत्था	
„	10	महोरपि	मम्बोरपि
„	16-17	Correct—अणुहोईअसि	
„	24	अणुहुईएहिंति	अणुहोईएहिंति
226-7	24, 1	Correct—अणुहोईअहिंति (last form on l. 24)	
227	1, 2	Correct—°हिरे into इरे	
„	5	Last form should be अणुहोईएहिइ । Add after it अणु- होईइहिइ.	
„	13-14	road पूर्ववदीअइज्जा	
229	10	करीआई	कर्रीअइ
„	15	काइज्जहिमि	काइज्जेहिमि
230	12	Correct—मो रिद्धा	
232	3	आरभिज्जयि	आरभिज्जइ
„	16	२ । ४ । ९० ॥	२ । ४ । ८७ ॥
„	24	२ । ४ । ९१ ॥	२ । ४ । ८९ ॥
233	14	कच्चिदेत्तास्ति	कच्चिदेत्तास्ति
„	18	न यण्	‘न यण्’
234	21	जजापिक्खे ।	जजापिक्खे
„	23	एवमभावयो°	एवमभावयो°
235	15	इद्धा should be इत्था; similarly °हिद्धा, °हित्था on this and on p. 237.	
„	19	होअहामि, होएहामि	होअहिमि, होएहिमि
„	24, 25	Strike off होअहामो । होएहामो । एवमावाचेअवीनाम्.	
236	6	होअण्डु	होअविहु
„	18	होअन्ते	होअन्त
237	2,3,4	Change हो into हा in होवइ...होहवइरे	
„	2	होहवइ, होहवेइ	हावावइ, हावावेइ
„	3	होहवन्ति	हावावन्ति
„	4	होहवन्ते, होहवइरे	हावावन्ते, हावावइरे
„	12	हावेईआ	हावेईअ
„	16	हावेहिज्जा	हावेहिज्ज
„	17-27	हाव° and हावाव° should, I think, be हावि° and हावावि°	
„	18	तेइरयोः	न्तेइरयोः
„	21	हावाविहिइ	हावाविहिइ
„	23	हावाविस्सं	हावाविहिस्सं

238	10-11	Correct—हावमु, हावामु, हाविमु, हावेमु
"	18	After एहइ add एहेइ
"	19	एहाविइ एहवइ
"	21	°दाविर्न °दविर्न
"	26	Correct—सेअविइ, अञ्ज
241	1	Correct—°त्थघोव्वेहो°
243	10	Trivikrama has ह्रदिरवअच्छो णिचश्च ।
"	19	In होइअइ, होइअए, इअ may be ईअ according to एक ईअइञ्जी
"	20	होआविअइ, होआइअए होआवीअइ, होआवीअए
"	21	Correct—होआवीएइ
"	22	" —होआवीएज्ज, होआवीएज्जा
"	23	लएपक्षे लुक्कपक्षे
"	24-25-26	'आवि' °आवी°
"	26	Correct—अणुहोइएज्ज, अणुहोइएज्जा
244	2	'आवि' °आवी°
"	3	Strike off अणुहोआविअसे । एवं एक इज्जादेशेपि ।
244	4	and the next lines 'आवि' should be °आवी°
"	5	अणुहोआविह अणुहोआवीअह
"	13	होअविअहि होआवीअहि
"	17	होआविज्जहिइ होआविज्जिहिइ
"	26	Correct—होआवीअमाण and होआवीअन्त
245	3	and the next lines "आवि" before "अइ and "अए should be "आवी"
"	4	Strike off अणुहावाविइ
"	13	Correct—चिणाविज्जइ
247	9	रामाद् रामाहु
"	20	Correct—संयोगेधः कचित्
"	22	" संयोगेधो
248	1	महन्धो महन्दो
"	4	योध्यः यो ध्यः
"	11	Correct—कथा and प्रथा into कथा, पथा
"	14	अन्तःपुरे । अन्तःपुरे
"	18	Correct—सावामन्न इतो
249	13	कथं कथं
"	18	Correct—इदानीमो व्दाणि
251	17	बोधे बोध

253	14	डेसः	डसः
"	19	परस्य मो	परस्यामो
254	3	पिच्छिले	पिच्छिले
"	13	प्रशस्ते	पशस्ते
"	14	शस्य°	शस्य°
"	15	गिंहो	गिंहे
"	17	३ । ३ । ३७ ॥	३ । २ । ३७ ॥
"	19	Correct—घञ्जे । गञ्जे । पञ्जे । घणञ्जय ।	
255 (not 355)	7	After भस्ये । add भट्टारकः	
"	11	पार्थवाहः	सार्थवाहः
256	3	येस्कन्दे	सेस्कन्दे
257	13	रामात्	रामातु
"	23	डकारा°	दकारा°
258	19	Correct—यो लपो हृदये	
260	13	टाप्रत्यये	क्त्वाप्रत्यये
"	23	हस्व	हम्य
262	13	काढं	काढं
264	19	रावाँ	रावौ
"	20	डसि, डस्	जसि, जस्
265	3,4,6,7,8	डसि, डसो, डस	जसि, जसो, जस
"	17	३ । ५ । ५ ॥	३ । ४ । ५ ॥
"	19	रामे	रामें
266	3	राम ॥	राम
"	5	Correct—डसेहैहू	
"	6	हु, रामहु	हू, रामहू
267	14	Read म्हस्य म्भ एव ।	
"	20	वासुः	वासु
268	19	Correct—°न्यथासर्वां	
269	2	Correct—हो जस आमन्नणे	
"	7	कईओ	कई
"	8	कईओ	कई
"	24	Correct—अपञ्जरोचः	
270	2	Correct—विधानाट्टकार°	
"	12-13	" —हो जस आमन्नणे	
"	17	Strike off जाआ and जाई	
273	5	३ । ३ । ५३ ॥	३ । ३ । ५२

274	8	Correct—'सुष्यदसोसुः'	
„	16	Correct मकारान्तत्वात् खिगामीत्वे	
275	17	Correct—इमएण	
276	3	Correct—जइशसोः । इति	
277	23	Correct—असदोन्हइमित्या°	
278	70	तिथ	तिम
„	13	मा	म
279	1	जत्थु	जेत्थु
„	23	नमस्काराः	नमस्कारः
283	3	Correct—पावु विणु, धुवु जम्सु	
„	8	„ —स्वार्थे डितौ	
„	2	इत्येतयोः	इत्येतयोः
284	2	Correct—मुवो 'हो—'	
„	7	Correct—लटो झइशोहिं and होवहिं into हुवहिं	
„	10	After सेसि च add होहि । इवहि ।	
„	13	Correct—हित्था, इत्था	
„	11	„ —मसहिडो°	
285	3	„ —होसइत्था	
„	21	वंजः	वंञः
„	22	वंज, वज	वंञ, वञ्ज
286	2, 4	किसु	कीसु
293	12	औट	औट्
387	32, 33	स, वम्मणु	म्भ, वम्मणु
389	6	रुक्खुलु	रुक्खुलु
390	2	तिहु	किहु
391	3	तेसि	तेसि
2	2	अर उः	अर उः
3	22	उत्कण्डूय°	उत्कण्डूय°
5	17	Correct—कितद्भ्यां सश्	
„	14	(1st. Col.) किसु	कीसु
„	„	(2nd Col.) °परिणिस°	°णिरिणिस°
6	13	Correct—डसेहेँहू	
9	31	Correct—व्रतसि च	
10	8	Correct—धो दहश्रदः	
12	5	„ —भवे डिहो°	
13	Last	(1st Col.) Correct—मोमसु मसहिइ	

13	14	(2nd Col.) °कृत्येषु	°कृत्येषु
"	16	योत्सो	यो त्यो
14	17	Correct—वर्षते:	
15	2	" त्रजेर्व्यः	
16, 19	18, 7	" संज्ञा प्रत्या°	
20	14	(foot note) गौणादि	गोणादि
26		2nd foot-note 1.4 Correct—मातुलिङ्गे	
27	9	°कृत्येषु	°कृत्येषु
136	15	Correct—रामहू—रामाहू	
138	3	" जाई—जाइ	
141	20	" लगित्वेव—(लात्वेव is I think correct)	
"	25	जोनवि	जो नवि
"	27	येनापि	यो नापि
142	13	Correct—तु मो इवम्	
"	15	" सभलउ	
"	19	Correct—वणी वण्णी	
143	1	दिट्ठि	दिट्ठि
"	2	पुत्ती	पुत्ति
"	11	येनापि	यो नापि
"	22	Correct—हि भिस्तुपोः	
144	7	" डसेहैहू	
"	10	गृह्णाति	गृह्णाति
"	29	गजानां कुम्भान्	गजकुम्भान्
145	21	अम्ब	अम्बिके ?
146	16	°प्रकाशनम्	°प्रकाशः
147	10	विगोपिता	विगोपिताः
"	15-6	Correct—मणुविच्चि and मनोवर्त्मनि	
148	19	डस्	डसि
"	23	Correct—त्वनुसाहा°	
"	29	" वहुतणहो	
149	7	" अस्मिं	
"	14	" अग्निगदङ्गा	
150	2, 3	" अग्रलं ?	
"	12	दुई	दुई
151	19	भस्त्रा	भस्त्रो
"	27	स्फुटानि	स्फुटितानि

BOMBAY SANSKRIT AND PRAKRIT SERIES

*Edited under the Superintendence of Professor S. K. Belvalkar,
M. A., Ph. D., and Professor A. B. Dhurva, M. A., LL. B.*

[For Copies Apply to Government Central Press, Bombay.]

RS. AS.

No. I Pañchatantra, Book IV and V, edited with Notes, by Dr. G. Bühler	0	4
No. II Nāgojibhaṭṭa's Paribhāshendus'ekhara, Part I, Sanskrit Text and Various Readings, edited by Dr. F. Kielhorn (<i>out of Stock</i>)		
No. III Pañchatantra, Books II and III, edited with Notes, by Dr. G. Bühler... ..	0	4
No. IV Pañchatantra, Book I, edited with Notes, by Dr. F. Kielhorn	0	6
No. V Raghuvamś'a of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha, Part I (Cantos I—VI), edited with Notes, by Mr. S. P. Pandit, M. A.	1	8
No. VI Mālavikāgnimitra of Kālidāsa, edited with Notes, by Mr. S. P. Pandit, M. A., 2nd edition (<i>under revision</i>)	2	2
No. VII Nāgojibhaṭṭa's Paribhāshendus'ekhara, Part IIA, (Paribhāshās 1-37), Translation and Notes, by Dr. F. Kielhorn	0	8
No. VIII Raghuvamś'a of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha, Part II (Cantos VII—VIII), edited with Notes, by Mr. S. P. Pandit, M. A. (<i>out of Stock</i>)... ..		
No. IX Nāgojibhaṭṭa's Paribhāshendus'ekhara, Part II B, (Paribhāshās 38-69), Translation and Notes, by Dr. F. Kielhorn	0	8
No. X Daśakumāracharita of Daṇḍin, Part I, edited with Notes, by Dr. G. Bühler (<i>under revision</i>)	0	8
No. XI Nītis'ataka and Vairāgyas'ataka of Bharṭṛihari, edited with Notes, by Justice K. T. Telang, M. A. (<i>copy- right restored to the editor</i>)		

S. B. 1

	RS. AS.
No. XII Nāgojibhāṭṭas Paribhāshendus'ekhara, Part II C, (Paribhāshās 70-122), Translation and notes, by Dr. F. Kielhorn	0 8
No. XIII Raghuvains'a of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha, Part III (Cantos XIV-XIX) edited, with Notes, by Mr. S. P. Pandit, M. A. (<i>out of Stock</i>) ...	
No. XIV Vikramānkadeva-charita of Bilhana, by Dr. G. Bühler (<i>copyright restored to the editor</i>)	
No. XV Mālatī-Mādhava, with Commentary, Critical Notes, etc., by Dr. R. G. Bhandarkar, <i>Second edition</i>	4 4
No. XVI Vikramorvas'īya of Kālidāsa, with Notes, by Mr. S. P. Pandit, M. A., <i>Third edition</i>	2 0
No. XVII Hemachandra's Des't-nāmamālā, Part I, by Prof. Pischel and Dr. Bühler, (<i>copies not available</i>) ...	
No. XVIII* Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. I, Part I, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i>	1 8
No. XIX* Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. I, Part II, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i>	1 8
No. XX* Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. I, Part III, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i>	1 8
No. XXI† Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. II, Part I, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i>	3 0
No. XXII† Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. II, Part II, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i>	3 0
No. XXIII Vāsishṭha-Dharmas'āstra, edited with Notes, by Dr. A. A. Führer (<i>under revision</i>)	0 8
No. XXIV Kādambarī by Bāṇa and his Son, Vol. I, Text; Vol. II, Notes and Introduction, by Dr. P. Peterson, <i>both together</i>	6 8
No. XXV Kīrti-kaumudī, edited with Notes, by Professor A. V. Kathawate (<i>copy-right restored to the editor</i>)	
No. XXVI† Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. II, Part III, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i>	3 0
No. XXVII Mudrārākshasa of Viś'ākhadatta, with the Commentary of Dhunḍirāja, edited, with Notes, by Justice K. T. Telang, M. A. (<i>copy-right restored to the editor</i>) ...	

* Nos. 18, 19 and 20 are bound together in one volume, the whole volume eing priced Rs. 4-8.

† Nos. 21, 22 and 26 are bound together in one volume, the whole volume being priced Rs. 9.

	RS. AS.
No. XXVIII* Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. III, Part I, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i> ...	3 0
No. XXIX* Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. III, Part II, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i> ...	3 0
No. XXX* Vyākaraṇa-Mahābhāshya of Patañjali, Vol. III, Part III, by Dr. F. Kielhorn, <i>Second edition</i> ...	3 0
No. XXXI Subhāshitāvali of Vallabhadeva, edited by Dr. P. Peterson and Pandit Durgaprasad	2 8
No. XXXII Tarka-kaumudī of Laugākshi Bhāskara, edited by Mr. N. M. Divedi (<i>copy-right restored to the author</i>)
No. XXXIII Hitopades'a of Nārāyaṇa, edited by Dr. P. Peterson	0 14
No. XXXIV Gāṇḍavaho of Vākpati, edited by Mr. S. P. Pandit, M. A. (<i>under revision</i>)
No. XXXV Mahānārāyaṇa Upanishad, edited by Col. G. A. Jacob	0 7
No. XXXVI Selections of Hymns from the Ṛigveda (First Series) By Dr. P. Peterson (<i>under revision</i>)	4 0
No. XXXVII S'ārṅgadharapaddhati, Vol. I, edited by Dr. P. Peterson	3 0
No. XXXVIII Naishkarmyasiddhi, by Col. G. A. Jacob	2 8
No. XXXIX Concordance to the principal Upanishads and the Bhagavadgītā, by Col. G. A. Jacob	4 0
No. XL Eleven Ātharvaṇa Upanishads, with Dipikās, by Col. G. A. Jacob, <i>Second edition</i>	1 8
No. XLI Handbook to the study of Ṛigveda, Part I, Comprising Sāyaṇa's Introduction to his Ṛigvedabhā- shya, with English Translation, by Dr. P. Peterson ...	1 8
No. XLII Das'akumāracharita of Daṇḍin, Part II, by Dr. P. Peterson (<i>under revision</i>)	0 8
No. XLIII Handbook to the Study of Ṛigveda, Part II, Comprising the Seventh Maṇḍala of Ṛigveda with the Bhāshya of Sāyaṇa	2 8
No. XLIV Āpastambha Dharmasūtra, with the Various Readings of the Hiraṇyakes'i Dharmasūtra, Part I, by Dr. G. Bühler	1 6

* Nos. 28, 29 and 30 are bound together in one volume, the whole volume being priced Rs. 9.

	RS. AS.
No. XLV Rājatarāṅgiṇī of Kalhaṇa Part I, (Cantos I to VII) by Pandit Durgaprasada	1 8
No. XLVI Patañjali's Yogasūtra, with the Scholia of Vyāsa, and the Commentary of Vāchaspati, by Mahāmāhopādhyāya Rajarama Shastri Bodas (<i>under revision</i>)	1 10
No. XLVII Parās'ara's Dharma-saṁhitā, with the Commentary of Sāyaṇa-Mādhavāchārya, Vol. I, Part I, by Mr. Vaman Shastri Islampurkar	2 2
No. XLVIII Parās'ara Dharma-Saṁhitā, with the Commentary of Sāyaṇa-Mādhavāchārya Vol. I, Part II, by Mr. Vaman Shastri Islampurkar	2 0
No. XLIX Nyāyakos'a, by Mahāmāhopādhyāya Bhīma-chārya Zalkikar, <i>Second edition</i>	6 0
No. L Āpastambha Dharmasūtra, Part II, by Dr. Bühler	1 2
No. LI Rājatarāṅgiṇī of Kalhaṇa, Vol. II, (Canto VIII) by Pandit Durgaprasad	1 4
No. LII Mṛicchhakatika, Vol. I, Text with two Commentaries and Various Readings, by Mr. N. B. Godbole ...	3 8
No. LIII Navasāhasānka-charita, Part I, by Mr. Vaman Shastri Islampurkar	1 10
No. LIV Rājatarāṅgiṇī of Kalhaṇa, Vol. III, containing the suppliments to the work by Dr. P. Peterson ...	1 2
No. LV Tarkasaṁgraha of Anṇambhaṭṭa, by Mr. Y. V. Athalye (<i>under revision</i>)
No. LVI Bhaṭṭikāvya, edited with the Commentary of Mallinātha, Vol. I, by Rao Bahadur K. P. Trivedi ...	9 0
No. LVII Bhaṭṭikāvya, edited with the Commentary of Mallinātha, Vol. II, by Rao Bahadur K. P. Trivedi ...	6 0
No. LVIII Selections of Hymns from the Ṛigveda (Second Series), by Dr. P. Peterson	4 0
No. LIX Parās'ara Dharma-Saṁhitā, with the Commentary of Sāyaṇa-Mādhavāchārya, Vol. II, Part I, by Mr. Vaman Shastri Islampurkar	4 0
No. LX Kumārapāla-charita of Hemachandra, (in Prākṛita) by Mr. S. P. Pandit, M. A.	8 8
No. LXI Rekhaṅgita, Vol. I, by Messrs. H. H. Dhruva and K. P. Trivedi... ..	12 0

No. LXII	Rekhāganita, Vol. II, by Messrs. H. H. Dhruva and K. P. Trivedi...	9	0
No. LXIII	Ekāvālī of Vidyādharma, with Mallinātha's Commentary, edited by Rao Bahadur K. P. Trivedi. ...	14	0
No. LXIV	Parās'ara Dharma-Samhitā, with the Commentary of Sāyana-Mādhavāchārya, Vol. II, Part II, by Mr. Vaman Shastri Islampurkar ...	5	0
No. LXV	Pratāparudra-yas'oblūshāṇa of Vidyānātha, with Commentary, edited by Rao Bahadur K. P. Trivedi ...	11	0
No. LXVI	Harsha-charita of Bāna, Part I, Text with Commentary, edited by Dr. A. A. Führer ...	2	0
No. LXVII	Parās'ara Dharma-Samhitā, with the Commentary of Sāyana-Mādhavāchārya, Vol. III, Part I, by Mr. Vaman Shastri Islampurkar ...	4	0
No. LXVIII	S'rībhāshya of Rāmānuja, Vol. I, Text, edited by Mr. Vasudev Shastri Abhyankar ...	11	0
No. LXIX	Dvyās'raya-kāvya of Hemachandra, Vol. I, (Cantos I—X) by Prof. A. V. Kathawate ...	9	0
No. LXX	Vaiyākaranabhūshāṇa of Koṇḍabhaṭṭa, with two Commentaries and Notes, by Rao Bahadur K. P. Trivedi ...	10	0
No. LXXI	Shaḍbhāshāchandrikā of Lakshmīdhara, with Introduction, Notes etc., by Rao Bahadur K. P. Trivedi	7	8

WORKS OUT OF SERIES

Aitareya Brāhmaṇa, Word-index to, compiled by Pandit Vishwanath Balkrishna Joshi ...	4	0
Amarakośa with the Commentary of Mahes'vara, edited, with an Index, by Mr. Ramchandra Shastri Talekar ...	0	13
Atharvaveda Samhitā, with the Commentary of Sāyana-chārya, edited, by Mr. S. P. Pandit, M.A., <i>four volumes at Rs. 10 each</i> ...	40	0
Kāvya prakāśa, edited by Vamanacharya Zalkikar with his own Commentary (<i>in the Press</i>) ...	5	4
Vendidad, <i>Complete in two Volumes</i> ...	5	0

**THE SAME LIST ABRIDGED AND ARRANGED
ALPHABETICALLY**

	RS.	AS.
Aitareya Brâhmana, Word-index to, by Vishwanath Bal- krishna Joshi	4	0
Amarakos'a with Mahes'vara's Commentary, by Ramchandra Shastri Talekar, (out of Series)	0	13
Âpastambha Dharmasûtra, Part I, by G. Bühler, (No. 44)	1	6
Âpastambha Dharmasûtra, Part II, by G. Bühler. (No. 50)	1	2
Atharvaveda Samhitâ with Sâyanabhâshya, four volumes, by S. P. Pandit, (out of Series)	40	0
Atharvâna Upanishads, eleven, with Dîpikâs, by G. A. Jacob, (No. 40)	1	8
Bhâṭṭikâvya with Mallinâtha's Commentary, Part I, by K. P. Trivedi, (No. 56)	9	0
Bhâṭṭikâvya with Mallinâtha's Commentary, Part II, by K. P. Trivedi, (No. 57)	6	0
Concordance to the principal Upanishads and the Bhagavad- gîtâ, by G. A. Jacob, (No. 39)	4	0
Das'akumâracharita, Part I, by G. Bühler, (No. 10) ...	0	8
Das'akumâracharita, Part II, by P. Peterson (No. 42)	0	8
Des't-nâmamâlâ, Part I, by Fischel and Bühler (No. 17) ...		
Dvyâs'raya-kâvya, Part I, by A. V. Kathawate, (No. 69) ...	9	0
Ekâvali, with Commentary, by K. P. Trivedi, (No. 63) ...	14	0
Gâudavaho, by S. P. Pandit (No. 34)	3	0
Handbook to the Study of Rîgveda, Part I, by P. Peterson (No. 41)	1	8
Handbook to the Study of Rîgveda, Part II, by P. Peterson (No. 43)	2	8
Harsha-charita, with Commentary, by A. A. Führer, (No. 66)	2	0
Hitopades'a, by P. Peterson, (No. 33)	0	14
Hymns from Rîgveda, Selection of, (First Series), by P. Peterson, (No. 36)	4	0
Hymns from Rîgveda, Selection of, (Second Series) by P. Peterson, (No. 58)	4	0
Kâdambari, Vol. I, Text and Vol. II, Notes and Introduc- tion, by P. Peterson, (No. 24)	6	8

	RS.	AS.
Kāvyaṛakāśa, with a Commentary, by Vamanacharya Zalkikar, (out of Series)...	5	4
Kīrtikaumudī, by A. V. Kathawato, (No. 25)
Kumārāpālacharita, by S. P. Pandit, (No. 60) ...	8	6
Mṛichchhakatika, Vol I, by N. B. Godbole (No. 52) ...	3	8
Mālavikāgnimitra, by S. P. Pandit, (No. 6) ...	2	2
Mālatī-Mādhava, by R. G. Bhandarkar, (No. 15) ...	4	4
Mahābhāshya, Vyākaraṇa—, of Patañjali, Vol. I, Parts I, II, and III bound together (Nos. 18, 19, 20). ...	4	8
Mahābhāshya, Vyākaraṇa—, of Patañjali, Vol. II, Parts I, II, and III bound together (Nos. 21, 22 and 26)...	9	0
Mahābhāshya, Vyākaraṇa—, of Patañjali, Vol. III, Parts I, II, and III bound together (Nos. 28, 29, 30). ...	9	0
Mudrārākshasa, by K. T. Telang, (No. 27)
Mahānārāyaṇa Upanishad, by G. A. Jacob (No. 35) ...	0	7
Naishkarmyasiddhi by G. A. Jacob, (No. 38) ...	2	8
Navasāhasāṅkacharita Part I, by Vaman Shastri Islampurkar, (No. 53) ...	1	10
Nīti and Vairāgya S'atakas, by K. T. Telang, (No. 11)
Nyāyakos'a, by Bhimacharya Zalkikar, (No. 49) ...	6	0
Pañchantra, Book I, by F. Kielhorn, (No. 4) ...	0	6
Pañchatantra, Books II and III, by G. Bühler, (No. 3) ...	0	4
Pañchatantra, Books IV and V by G. Bühler, (No. 1) ...	0	4
Parās'ara Dharmasamhitā, Vol. I, Part I, by Vaman Shastri Islampurkar, (No. 47) ...	2	2
Parās'ara Dharmasamhitā, Vol. I, Part II, by Vaman Shastri Islampurkar, (No. 48) ...	2	0
Parās'ara Dharmasamhitā, Vol. II, Part I, by Vaman Shastri Islampurkar, (No. 59) ...	4	0
Parās'ara Dharmasamhitā, Vol. II, Part II, by Vaman Shastri Islampurkar, (No. 64) ...	5	0
Parās'ara Dharmasamhitā, Vol. III, Part I, by Vaman Shastri Islampurkar, (No. 67) ...	4	0
Paribhāshendus'ekhara, Part I, by F. Kielhorn, (No. 2)
Paribhāshendus'ekhara, Part II A, by F. Kielhorn, (No. 7)	0	8

	RS.	AS.
Paribhâshendus'ekhara, Part II B, by F. Kielhorn, (No. 9)	0	8
Paribhâshendus'ekhara, Part II C, by F. Kielhorn, (No. 12)	0	8
Pratâparudrayas'obhûshana of Vidyânâtha, with Commentary, by K. P. Trivedi, (No. 65)	11	0
Raghuvañs'a, Part I, by S. P. Pandit, (No. 5)	1	8
Raghuvañs'a, Part II, by S. P. Pandit, (No. 8)	0	12
Raghuvañs'a, Part III, by S. P. Pandit, (No. 13)	0	8
Râjatarangiñi, Part I, by Pandit Durgaprasad, (No. 45)	1	8
Râjatarangiñi, Part II, by Pandit Durgaprasad, (No. 51)	1	4
Râjatarangiñi, Part III, by E. Peterson, (No. 54)	1	2
Rekhâganita, Part I, by H. H. Dhruva and K. P. Trivedi, (No. 61)	12	0
Rekhâganita, Part II, by H. H. Dhruva and K. P. Trivedi, (No. 62)	9	0
S'ârîngadharapaddhati, Part I, by P. Peterson (No. 37)	3	0
Shadbhâshâchandrikâ of Lakshmîdhara, by K. P. Trivedi, (No. 71)	7	8
S'ribhâshya, Part I, by Vasudev Shastri Abhyankar, (No. 68)	11	0
Subhâshitâvali of Vallabhadeva, by P. Peterson, (No. 31)	2	8
Tarkakaumudî of Langâkshi Bhâskara, by N. M. Dvivedi, (No. 32)
Tarkasañgraha of Anpambhaṭṭa, by Y. V. Athalye, (No. 55)
Vâsishṭha Dharmas'âstra, by A. A. Führer, (No. 23)	0	8
Vaiyâkaraṇabhûshana of Koṇḍabhaṭṭa, with two Commen- taries, by K. P. Trivedi, (No. 70)	10	0
Vendidad, in Two Volumes, (out of Series)	5	0
Vikramâñkadeva-charita, by G. Bühler, (No. 14)
Vikramorvas'îya by S. P. Pandit, (No. 16)	2	0
Yogasûtras, of Patañjali, by Râjâram Shastri Boḍas, (No. 46)	1	10

WORKS IN THE PRESS

- S'ribhâshya, Vol II, Notes, by Vasudeo Shastri Abhyankar.
 Yâska's Nirukta, with the Commentary of Durgâchârya, Vol. I,
 by Prof. H. M. Bhadkamkar, B. A.
 Parâs'arasṃṛiti, with the Commentary of Sâyana-Mâdhavâchârya,
 Vol. III, part II by Pandit Vaman Shastri Islampurkar.
 Vâsishṭha Dharmas'âstra by Dr. A. A. Führer (2nd edition).
 Kâvyaprakâs'a, edited with his own Commentary by Vamanacharya
 Zalkikar (3rd edition).

WORKS UNDER REVISION

- No. VI Málvikágnimitra of Kálidása, by Mr. S. P. Pandit.
 No. X and XLII Das'akumâracharita of Daṇḍin, by Dr. G. Bühler
 and Dr. P. Peterson.
 No. XXIII Vâsishṭha-Dharmas'âstra, by Dr. Führer.
 No. XXXIV Gaṇiḍavaho of Vâkpati, by S. P. Pandit.
 No. XXXVI Hymns from Rîgveda (First series) by Dr. P. Peterson.
 No. XLVI Yogasûtras of Patañjali, by Rajaram Shastri Bodas.
 No. LV Tarkasaṅgraha of Anṇambhaṭṭa, by Y. V. Athalye.

WORKS IN PREPARATION

- Dvyâs'raya Kāvya, Vol. II, by A. V. Kathawate.
 Harshacharita Vol. II, Introduction and Notes, by Dr. Führer.
 Navasâhasânkacharita, Vol. II, by Vaman Shastri Islampurkar.
 Mṛicchhakaṭika, Vol. II, Introduction and notes, by K. C.
 Mehendale.
 Yâska's Nirukta with the Commentary of Durgâchârya, Vol. II.
 by H. M. Bhadkamkar.

WORKS UNDERTAKEN

- Anubhâshya of Vallabhâcharya, with Notes, by Shridhar Shastri
 Pathak.
 Kāvyaâdars'a of Daṇḍin, by Manmohan Chakravarti, M. A., B. L.
 Ratnâvali of S'riharsha, by N. S. Panse, B. A.
 Samudra-Saṅgama-Grautha, with English Translation, by A. V.
 Kathawate, B. A.
 Shaṭprâbhṛitaṭikâ, by K. B. Pathak, B. A.
 Syâdvâdamañjari of Hemachandra, by A. B. Dhruva, M. A., LL. B.,
 Tarkabhâshâ of Kes'avamis'ra with the Commentary of Chinnabhāṭṭa
 by D. R. Bhandarkar, M. A., and Pandit Kedarnath.
 Udbhata's Kāvyaâlankâra-Sâra-Saṅgraha, with the Laghuvṛitti of
 Pratiharendurâja, by N. D. Banhatti, B. A.
 Uttara-Râmacharita of Bhavabhûti, by Dr. R. G. Bhandarkar, and
 S. R. Bhandarkar, M. A.
 Venisambhâra of Bhaṭṭa Nârâyana, by N. S. Panse, B. A.
 Vyavahâra-Mayûkha of Nilakanṭha, by P. V. Kane, M. A., LL. M.

